תלמוד בבלי · כתב יד מינכן

כל השי"ס בכתב יד שלם · צרפת, ק"ב

The Munich Talmud

The only complete medieval manuscript of the entire Babylonian Talmud

France · 1342

An exact copy of Bayerische Staatsbibliothek Cod.hebr. 95

What you are holding is an exact copy of the Munich Talmud — the only complete medieval manuscript of the entire Babylonian Talmud to survive intact.

Copied in northern France in 1342 on 573 parchment leaves, it is the sole undivided witness to the full Bavli — a single working volume containing the whole sea of the Talmud, written by one hand for one community at one moment in the Middle Ages.

As that single witness, the Munich Talmud is the foundational textual reference for every modern critical edition of the Talmud. It is the volume scholars consult whenever a printing tradition is uncertain, whenever a passage in the Vilna Shas is suspected of corruption, whenever the question is "what did the medieval text actually say."

The original is held at the Bayerische Staatsbibliothek in Munich (Cod.hebr. 95). To turn these pages is to be brought back to the 14th-century French scriptorium that produced the single complete Talmud the medieval world managed to preserve.



ECHOES OF HISTORY SERIES

Brought to the public and printed by the Baal Shem Tov House Press

Bringing Jewish History to life.

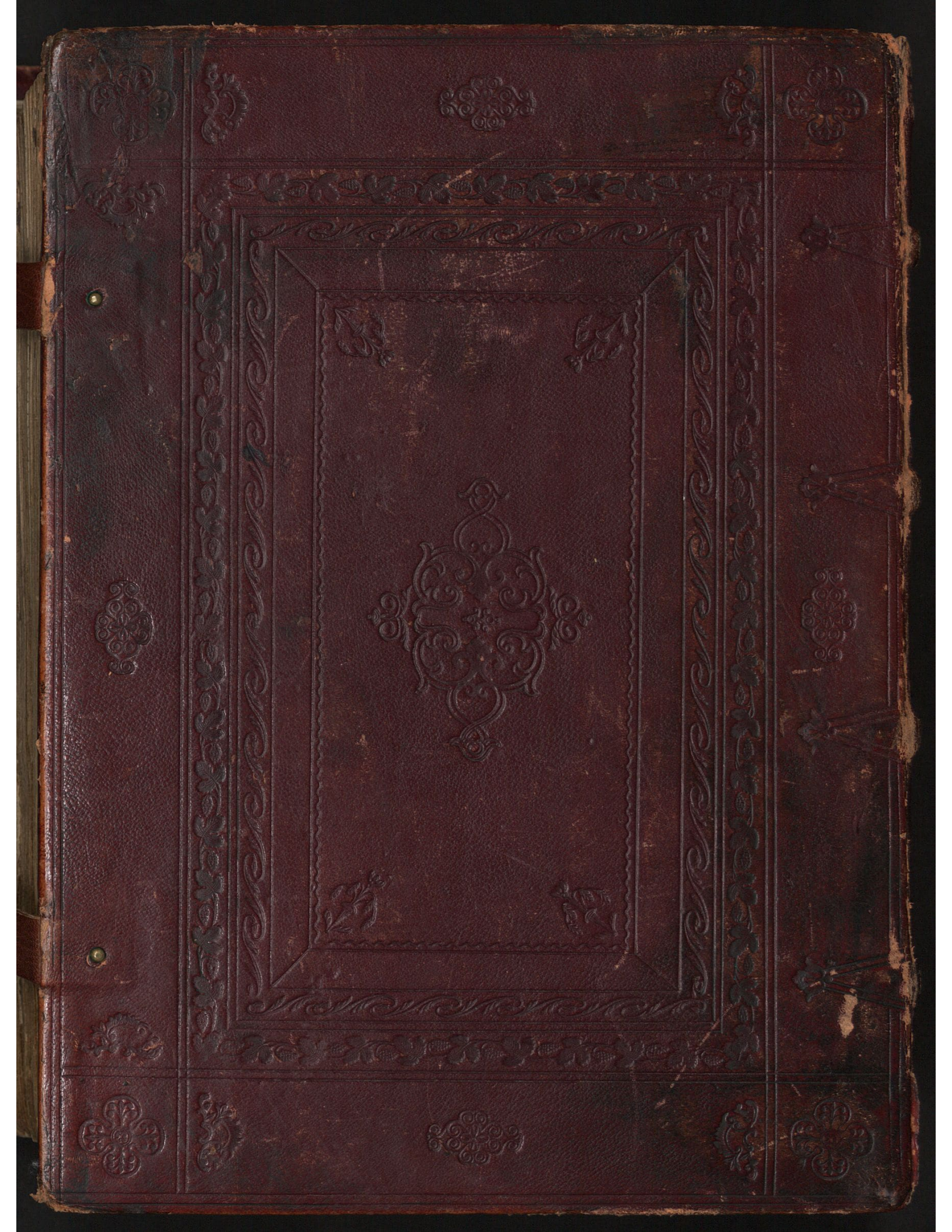
www.baalshemtovhouse.com

The original manuscript is held at the **Bayerische Staatsbibliothek** in Munich (Cod.hebr. 95).

Image courtesy of the Bayerische Staatsbibliothek, München.

Contact **office@baalshemtovhouse.com** for more information about the Baal Shem Tov House Press and its Echoes of History Series.

Copyright 2026 The Baal Shem Tov House
www.baalshemtovhouse.com
office@baalshemtovhouse.com



Cod. hebr. 95 = Cim 138

Cod. hebr. 95 Johann Buxtorf
g.s.
XIV



Nach Bl. 101 zu paginiren:

Bl. 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109
Bl. 272 doppelt als 272 a u. 272 b
Bl. 394 fehlt
Bl. 442 doppelt als 442 a und 442 b
Bl. 513 doppelt als 513 a u. 513 b
Bl. 543 fehlt.
Bl. 572 fehlt.

זה השיר נכתב בתחלת הספר כ"י ג"ם בפערגע הזה עלה 2 ע"נ, מכתב ידו של הרב רבינו יהוספיה ז"ל: וזה החלו.

אלקי קדם וכל הקדומות חדשות לפניו, יולר הכל ומכל לפין והכל גלוי במלפוניו, כחשבה כאורה בתין כיש כעבר כעתיד כרוס כשפל, בקרוב כרחוק כתפס כמיהת כפתע כשהות

בראשית ברא תין ויש, תקור כל תפעל, תולחות כח המליח ופעל, שמו הגדול כל התליל, הוא תלקים על התרן מתחת, ובשמים מפעל, תמית ומחיה תוריד שאול ויעל, ה' הוא היטר בעיניו יעשה, ומי יאמר לו מה תפעל, קדוש בכל קדושות, ספוכות וגלויות יכוות ומדשות

גלה עמוקות, מכי חשך תאר יהי תור ויעש תושך, הוליח לאור כל תעלומות ותן שם לחושך במעייות החכמה, תקור התבוכה תושך תין קדוש כה,

דלה כפלאות וכורחות, ובמחשבתו הכל תקב, הפליח לעשות עולמות מחייה לכלן ובמאמרו הכל יחילב. לח גרע ולח העדיף ה' פעלך בקרב שכיס ה' לעולם כלב

הוא גדול וכורח וגבור כאדר בגבורה, לגדולתו וגבורתו תין חקר בלי לחות ותמורה, עושה כשלמה תורה, קדוש ה' עזוז וגבור, תל גדול וכערן ויהב לעולם תלך ה'

וראו שהוא שוכן שחקים, תפחרת עטה תורה וחקים ה' תלקי ישרחל, בה' דבקים, דבר ויקרח תרן וכל עולמות הקיים, ה' שומר ישרחל, מה עמקו מחשבותיך מה גדלו מעשיך ה' דרך רשעים יעות, ה' לוהב לדיקים

זכרו ושמו מכוחר ומשובח לכלח כלחים ולעלמי עולמים, רחם דכרו תלוהתך, רחם ורחית לכל רחשית והוח חדש כל הקדומים, ותין לו כי כן יכורך גבר ירח ה'

חי ומהיה כל ותין בלתו, הוד והדר לפניו ומשל על כל בגבורתיו, יסוד כל ילוריס מיסד וסובל כל בזרוע עוזו ותפארתו, תי כל העולמים יתלוך לעולם ה' והחיים והברכה כמשכים מתתו

טוב ה' לכל וכל יכול, ועיני ה' מסוטטות בכל, והוח כל, וגו הכל וכמלח בקרב כל, ומדותיו הכשגבות שגבו מכל, והוח עליון על כל, וזולתו תין יכולת ביד כל, כי הוח כותן כח ועזר לכל, ומברכתו מתברך הכל להגיד כי יש ה' מעתה ועד עולם יהו מבורך שם ה'

יש שמו היה והוה ויהיה לעולם, בלי רחשית כי הוח ושמו קדם לעולם, ובטרם היות שום עולם ועד תין סוף תחר כלות כל עולם, מבלעדיו תין תלקי כתור כשגב וכעלם, לח ישיגוהו רעיון ומחשב מכל ברוחי עולם כי הוח לבדו מציג מליחותו, ותפס ותוהו כחשבו לו, כל הברחוים כלם עשותיו כתמנו מתוך תדיר במרום ה'

כל שמותיו קדושים ותחדים על תחדותו מעידים, תהיה יה יהי, תל, תלקים שדי, לבחות, יהיה, תדוכי, וכל שמותיו הגדולים והכורחים יחד כולם מתחדים, תחד הוא תלקינו ותין עוד, ולבד עליונים ותתחוכים מודים

מי כה' אלקינו המגביה לשבת, הוא מקומו של עולם ותין העולם מקומו תל מקום חשבת בטרם הריס יולדו. הודו לה', כי טוב להודות לה', מעון לתה ה',

(ע"כ השיר)

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

המפתח

[זה נספח לתלמוד כ"י שם בנידליטעק נרשם הכתב יד].

ב"ה

להקל מהמתאווים לעיין בתלמוד בבלי כ"י זו הנקרא בפי כל

כ"י ש"ס פפערשע.

המפורסם בעולם מימי קדם

שימצאו בלי טורח מבוקשם, עשיתי לכבוד התורה ולומדה מראה מקום מסכתת וכל העניינים שהובאו בו:

בעז"ה פה מינכען יום שנכפל בו כ"ט כח אדר תרלד לפ"ק

עבד לעובדי ד' באמת, שלמה זלמן בן לא"א מ"ו הרבני המופלג החכם הכולל הצדיק המנוח מהו' שלום טויסיק זצ"ל אשר מנוחתו כבוד אצל קברי אבותיו בק"ק יעניקוי יא"ע.

b	1	מלאכת המשכן.
b	2	[1]שיר.
a	4	סדר עולם.
a	8	שבת.
b	35	עירובין.
a	52	[2]פסחים
b	69	חגיגה
a	74	ראש השנה.
a	80	סוכה.
b	88	יומא.
b	102	[3]ביצה.
b	113	[4]שקלים
b	118	מגילה.
a	126	תענית.
a	133	מועד קטן.
b	139	[5]ברכות.
b	158	[6]יבמות.
a	182	כתובות.
a	202	קדושין.
b	215	[7]גיטין.
a	231	נדרים.
b	240	נזיר.
a	248	סוטה.
b	258	נדה.
b	271	[8]בבא קמא.
a	294	בבא מציעא.
a	314	בבא בהרא.
a	334	[9]סנהדרין.
a	358	מכות.
a	362	שבועות.
a	370	הוריות.
a	374	ע"ז.
b	386	עדיות.
b	391	זבחים.
b	411	מנחות.
a	432	חולין.
b	456	בכורות.
a	469	ערכין.
a	477	תמורה.
a	484	מעילה.
b	487	כריתות.
b	495	תמיד.
b	498	[10]מדות.
b	500	קינין
b	502	פיאה.
b	504	דמאי.
b	506	כלאים.
a	509	שביעית.
b	512	תרומות.
a	515	מעשרות.
b	516	מעשר שני.
b	518	חלה
b	519	ערלה.
b	520	בכורים.
a	522	[11]כלים.
b	532	אהלות.
a	538	נגעים.
b	544	פרה.
b	548	טהרות.
b	552	מקואות.
a	556	[12]מכשירין.
a	558	זבים.
b	559	טבול יום.
b	560	ידים.
b	562	עוקצים.
b	564	אבות.
b	565	דרך ארץ.
b	566	פרקי בן עזאי.
a	567	כלה.
b	567	סופרים.
a	571	גרים.
		[13]סדר תנאים ואמוראים
a	573	[14]טופסי שטרות.
b	575	תקנות ר"ג מ"ה ותקנות ר"ת. יחוסו של רבינו יהוספיה ז"ל.

1 לכי העתקתי זה הזיר בחנורי מלאכת שלמה.

2 מקלת מערבי פסחים ותמיד כשחט ומפרק מלו דברים כשמטו.

3 מעלה 103 עד עלה 110 טעה הסופר שעשה לותות הדפין במספר 7, כי כתב על ל"ד ע"ב לות הדף וגם טעה בעלה 513 על שכי דפין עומד: וגם דלג דף 572 ולכשוס שכח.

4 העתקתי עם כל שקלי וטרי' בחנורי מלאכת שלמה עם פירוש ר"ש בדפוס קרעטשמין.

5 לחר ברכות, קבלה! ובסוף העמוד כתב, מעתה בחליכל, תכבי מלקי' וכתן לי לת זה, שלמה מולמען שמח כפש ענדיך לפ"ק. (פרכם ה' בפפערשה כתב בעמחר בוך מפפערשע ובקבר בחויגשבורג.)

6 תלי דף חסר לחרכו.

7 עלה 229 b כל פרק המומר התקבל מיותר.

8 שכי דפין כרשמים 272.

9 פרקים המחרונים כך הם מסודרים: כגמר הדין עלה 342 a: ד' מיתות 343 b: מלו הן הנכ' 347 a: מלו הן הנכש' 348 b: בן סורר 350 a כל ישרחל 351 a.

10 בג' פרקים המחרונים לימו כתוב סלק פרקם.

11 מפרק י' שם כרשם, שהוח בנם מליעת.

12 כתב שם, נכחן היה רחוי לכתוב כלה וכולי.

13 העתקתי בחנורי נוה שלום ח"ק ובמלחכת שלמה על שקלים.

14 בחינורי שם.

Gehört zu Cod. 95 hab. Talmud Bab.

442a

ב"ה

להקל מהמתאוים לעיין בתלמוד בבלי כ"י זו הנקרא בפי כל

כ"י ש"ם פפערשע.

המפורסם בעולם מימי קדם

שימצאו בלי טורח מבוקשם, עשיתי לכבוד התורה ולומדה מראה מקום מסכתת וכל העיניגים שהובאו בו:

בעו"ה פה מינכען יום שנכפל בו כ"ט כח אדר תרלד לפק

עבד לעובדי ד' באמת, שלמה זלמן בן לא"א ט"ו הרבני המופלג החכם הכולל הצדיק המנוח מהר"
שלום טויסיק זצ"ל אשר מנוחתו כבוד אצל קברי אבותיו בק"ק יעניקוי יא"ע.

b	1	מלאכת המשכן.
b	2	[1]ישיר.
a	4	סדר עולם.
a	8	שבת.
b	35	עירובין.
a	52	[2]פסחים.
b	69	חגיגה.
a	74	ראש השנה.
a	80	סוכה.
b	88	יומא.
b	102	[3]ביצה.
b	113*	שקלים.
b	118	מגילה.
a	126	תענית.
a	133	מועד קטן.
b	139	[4]ברכות.
b	158	[5]יבמות.
a	182	כתובות.
a	202	קדושין.
b	215	[6]גיטין.
a	231	נדרים.
b	240	נזיר.
a	248	סוטה.
b	258	נדה.
b	271	[7]בבא קמא.
a	294	בבא מציעא.
a	314	בבא בתרא.
a	334	[8]סנהדרין.
a	358	מכות.
a	362	שבועות.
a	370	הוריות.
a	374	ע"ז.
b	386	עדיות.
b	391	זבחים.
b	411	מנחות.
a	432	חולין.
b	456	בכורות.
a	469	ערכין.
a	477	תמורה.
a	484	מעילה.
b	487	כריתות.
b	495	תמיד.
b	498	מדות.
b	500	קינין.
b	502	פיאה.
b	504	דמאי.
b	506	כלאים.
a	509	שביעית.
b	512	תרומות.
a	515	מעשרות.
b	516	מעשר שני.
b	518	חלה.
b	519	ערלה.
b	520	בכורים.
a	522	[9]כלים.
b	532	אהלות.
a	538	נגעים.
b	544	פרה.
b	548	טהרות.
b	552	מקואות.
a	556	[10]טכשירין.
a	558	זבים.
b	559	טבול יום.
b	560	ידים.
b	562	עוקצים.
b	564	אבות.
b	565	דרך ארץ.
b	566	פרקי בן עזאי.
a	567	כלה.
b	567	סופרים.
a	571	גרים.
		[11]סדר תנאים ואמוראים.
a*	573	טופסי שטרות.
a**	573	תקנות ר"ג ט"ה ותקנות ר"ת יחוסו של רבינו יהוספיה ו"ל.

---

[1] לתי העתקתי זה בשיר בחבורי מלאכת שלמה דף ג ע"ג.

[2] מקלת מערכי פסחים ומיד נסחט ומפרק הלו דבריס נסחטו.

[3] מעלה 103 עד עלה 110 טעה הסופר מעשה לומות הדפין במספר 7 כי כתב על לד' ע"ג לות הדף.

[4] לחר ברכות, קבלה! ובסוף הטעוד כתב, ממחנה נחליחל, חכני חלקי' ונתן לי לם זה, שלמה מולמחן שמח נפש עניך לפק.
היה פרנס בפפערשה כתב בתחר נוך מפפערשע ונקבר בחויבשבורג.)

[5] תני דף חפר לחרכו.

[6] עלה b 329 כל פרק החומר החקבל מיוחר.

[7] שני דפים נרשמים 272.

[8] פרקים החחרונים כך פס מסודרים: נגמר הדין עלה a 342: ד' מיתות b 343: חלו הן הנפ' a 347: חלו הן הנחנ' b 348: בן סורר a 350: כל ישרחל a 351.

[9] מפרק יח פס נרשם, שהות נשח מניעה.

[10] כתב שם, נפחן היה רחוי לכתוב נדה וכולי.

[11] העתקתי בחבורי נוה שלום ח"א. ובחבורי מלחכת שלמה

* העתקתי בחבורי שם

** שם שם

*** שם

Gehört zu Cod. 95 heb. Talmud Bab.

BIBLIOTHECA
REGIA
HAGENSIS

אמר

פרק א

פרק ב

פרק ג

פרק ד

פרק ה

סליק פירקא

פרק א

פרקי דרבי אליעזר

תנן

גמרא

שבת שתים שהן אחד
כפנים ושתים שהן אחד
פחוץ כיער העני עומד
בחוץ וכעל הבית בפנים
פשט העני ידו לפנים
ונתן לתוך ידו של בעל
הבית או שנטל מתוכה
והוציא העני חייב וכעל
הבית פטור
פשט בעל הבית את ידו
לחוץ ונתן לתוך ידו של
עני או שנטל מתוכה ז׳
והכניס בעל הבית חייב /
והעני פטור

תניא

פשט העני את ידו לפי
לפתח ונטל בעל הבית
מתוכה או שנתן לתוך
והוציא שניהם פטורין
פשט בעל הבית
את ידו לתוך ונטל העני
מתוכה או שנתן להוך
והכניס שניהם פטורין
לא ישכ אדם לי
לפני הספר כמוך למען
עד שיתפלל ולא יבעט
לא למרחץ ולא ל
לכורסקי לא ליאטל
ולא לריז ואם התחילו
יגין מפסיקין

מפסיקין לקריאת שמע ואין מפסיקין להתפלה לא ייצא החייט כמחטו סמוך לחשיכה שמא ישכח ויצא ולא הלבלר מקולמוסו ולא יקרא לאור הנר כאמור אמרו החזן רואה את היכן התיבות קורין אבל הוא לא יקרא כדי שלא יאכל הזב עם הזבה מפני הרגל עבירה

תנן רבן שמעון בן גמליאל אומר שלשה מעשיהן בשבת בשחר שלשה ושלשה בין המנחות שלשה ובמוסף שלשה ובנעילה שלשה ובמוצאי שבת שלשה ובמוצאי יום הכפורים שלשה ובמוצאי פסח שלשה ובמוצאי עצרת שלשה ובמוצאי ראש השנה שלשה ובמוצאי סוכות שלשה ובמוצאי שמיני עצרת שלשה ובמוצאי תשעה באב

אלו מן ההילו שאמרו
נעלית חנניה בן חזקיה
בן גרון שעלו לבקרו
נמנו ורבו בית שמאי
על בית הילל ושמנה
עשר דבר גזרו בו ביום
בית שמאי אומ׳
אין שורין ריו ובמני
וכרשינין אלא כדי
שישורו מבעוד יום
ובית הילל מתירין
בית שמאי אומ׳ אין
צותנין אוזין של
פשתן לתוך התנור
אלא כדי שיהבלו
מבעוד יום ולא היגמ
לורה אל נרי שילקו
את העין ובית הילל
מתירין ׳

הזרן עלך ויצאות שבת

מאו לכש

במה

מדליקין
רבמה
אין מדליקין אין
לא בלכש ולא בכלך ולא
בחומן ולא בפתילה
האירן ולא בפתילה
מדבר ולא בירוק שעל
פני המים

זלא את החררה על גבי
צחלים אלא מי שיקדמו
פניה ר' אליעזר אומ כדי
שיקרום התחתון שלה
משלשלין אתהפטוין
להצר עם חשכ ומחזי
את האור כמדורת בית
המוקד ובגבולין כדי
שתאחז האור בריטי
ר' יהודה או את בפחמי
כל שהן

סליק פירקא

לא נזפת ולא כשעוה
ולא כשמן שריפה לא נאכלו
בשמן שריפה לא נאכלו
ולא כחלב נחום המרי
או מדליקין בחלב מכו
מבושל וחכמי או אתי
מבושל ואחד שאינו
מבושל אין מדליקין
כו אין מדליקין
נשמן שריפה כיוצ
טוב ר' ישמעאל או
אין מדליקין בעיטרן
מפני כבוד השבת ו
וחכמים מתירין בכל
השמנים בשמן ג
שומשמין בשמן רג

12

כה לא יקוב ארכ
שפחרת של כיניה ויז
וימליאנה שמן ויתנצ
על פי כיר הנר מפני ש
שתה א משפת ואפילו
היא של חרס ור יהודה
מתיר ואם חכרה ה
היוצר מהלה מחר
מפני שהויא כלי אחר

הדרן עלך במה מדליקין

אובנוא

כוזרה שהטיקו בכח ובגבורה נתנו עליה תכשיל בגפה ובעיניה לית יהבן עד שיצחק את עד שיתן את האפר

כלים פרקא

הדרן עלך כירה שהסיקוה

במה טומנין איבעיא להו

במה אין טומנין אין טומנין לא בגפת ולא בזכל ולא במלח ולא

אין נותנין כלי תחת הנר כדי לקבל בו את השמן ואם נתנו מכעיר יום מותר ואין נאותין ממנו ממלאי שאינו מן ה המוכן אין נותנין כלי מטלטלין בר חרש אבל לא ישן ר שמעון אומר כל הנירות מטלטלין חוץ מן הנר הדולק בשבת נותנין כלי תחת הנר לקבל ניצוצין ולא יתן לתוכו מים מפני שהוא מכבה

איכעיא

אמר

מלוה פירקא

ולא כפיר ולא נחול כלי
לחין כין יבשין לא בתב
ולא נזגין ולא כמוכין
ולא כעשבים כזמן ש
שהם לחין אכל טומני
כשהן יבשים
טומנין בכפות וכפירות
וכנעלי יוצר בנפורת של
חרשן וכנעורת של
פשתן רקה ר יהוד אומ ר
בדקה ומהדיר כגמה
טומנין כשלחין ומ
ומטלטלין אותו כגוד
עמר ואין מטלטלין
כיצר עושה צוטל את
הכהו והן צופלות ר אלע
או טופה מטה על ידה
ונוטל שמא ושל ואם
יכול להחזיר וחנמים
או נוטל ומחזיר
לא כפהו מבעוד יום לא
יכפנו משתחשך כפהו
ונתגלה מותר ובחוש

ממלא אדם קיתון של
מים ונותן תחת הכר או
תחת הכסת

הדרן עלך כמה טומנין

במה בהמה מאו

יוצאה ובמה אינה יוצאה יוצא גמל נד באפר ואנקה בחטם ולוכרכים כפרומביא הסוס בשיר וכל בעלי

השיר יוצאין ונמשכין בשיר ומזין עליהן וטוב במקומן חמור יוצא במרדעת כומן שהיא קשורה כר הזכרים יוצאין לכובלן והרחלות שחוזות בכולן וכנועות והעזים יוצאות ערוות

אמר

17

הדרן עלך במה בהמה

טבילה

במה אשה

פלוק פירקא

שֶׁל זָהָב וְלֹא בְּקַרְטָלֵא

וְלֹא בְּזִמְמִים וְלֹא בְּטִבְעָן

שֶׁאֵין עָלֶיהָ חוֹתָם וְלֹא

כְּמִחַט שֶׁאֵינָהּ נְקוּבָה

וְאִם יֵשׁ בָּהּ אֵינָהּ חוֹצֶצְתָּ

חֹטְאֵת לֹא יֵצֵא

הָאִשָּׁה בְּמִכְמֹר הַמְּסוֹמָר

וְלֹא בְּמַצָּל אֲחִיד בְּזִמָּן

שֶׁאֵין בְּרַגְלָיו מִכָּה וְלֹא

בְּקָמִיץ כְּזִמָּן שֶׁאֵינוֹ מַ

הַמְּסוֹמָר וְלֹא בְּשִׁרְיָן וְלֹא

בְּקַסְדָּא וְלֹא בְּמִגְפַּיִם

וְאִם יָצָא אֵינוֹ חַיָּב

חֹטְאֵת לֹא תֵּצֵא

אִשָּׁה לֹא בְּמִכְמֹר הַנְּקוּב

וְלֹא בְּטַבְעַת שֶׁיֵּשׁ עָלֶיהָ

חוֹתָם וְלֹא בְּטוֹלֵיאר

וְלֹא בְּטוֹכֶלֶת וְלֹא בְּעִלְּוֹחִי

שֶׁל פַּלְיָטִין וְאִם יָצָא

חַיֶּבֶת חַטָּאת דִּבְרֵי ר׳

מֵאִיר וַחֲכָמִים פּוֹטְרִין

בְּכוֹכֶלֶת וּבְעִלְּוֹחֵי שֶׁל

פַּלְיָטִין

18

תנר

לא ייצא אדם לא בסייף
ולא בקשת ולא בכידים
ולא באלה ולא ברומח
ואם יצא חייב חטאת
ר' שמעון אומר אם בכשיטין

דרש

הן לו וחכמי אומ' אלא
גמאי שנ' ופתחו חרכוהם
ליאתים וחציותיהם
למזמרות וגו כרית טהור
ויויציאין כה בשבת בכלי
טמאין ואין יוציאין
כהן אשה יוצא בהמ
בחיטי שער בין משלה
וכן משל חברתה וכן
משל בהמה נטוטפת
וכשרטיטין בזמן שהן
תפורין בבגול ובפאה
בצרית בחיצר כמוך שבפנ
שבאוג וכמוך שבפנדל
וכמוך שהתקינה לצרה

אמר

תנא
אבוה
בפלפל וכגלגל מלח ובמי
רכר שניתן לתוך פיה
וכלכר שליא התן לטחול
בשכת ואם צמל לא יחוי
שן תהכת שן שלו זהב
ר מתיר וחכמים אוסרין
ירצאין בפלע שעל
גבי היני ניח והכעות
יוציאות בחוטין ויאפי
בקבמים שבאוזניהן
יוציאות ערכיות דעולן
ומדיאות פרופות וכל
אדם אלא שדברו חכמי
בהמה פוררת על התמן
ועל האגוז ועל המוטע
וכלכר שליא תפרות ל
להתחילה בשכת
הקיטע יוצא בכלב שלו
דברי ר מאיר ר יוסי אוס
ואם יש לו בית קיבול
מתיתים טמא טמוטות
שלו טמאין מדרס
יוצאין בהן בשכת וכ
וצנצנין בהן לעזרה בפא
וסמוטות שלו טמאין

מדרש ואין יוצאין בהן
בשבת ואין צנצנין בהן
בעזרה לוקטמין טהורין
ואין יוצאין בהן
הנכים יוצאין בקשרים
ובני מלכים בזגין וכל אלו
אלא שורבו חכמים
כהוה יוצאין
בכוליא החרגול ובשן
של שועל ובמפרמן
היעלוב משום רפואה
דברי ר מאיר וחכמו או
את כחול אמור מפני
וראבי האמרי

סליק פירקא הדרן עלך במה אשה

כלל גדול במאי טעמא

אמרו מעשה בשכרת
כל השוכח עיקר שבת
ועושה מלאכות הרבה
בשבתות הרבה אומרים
חייב אלא אחת חטאת

תנן ט המוסר עיקר לולב ועבד לולב שמיני של עצרת ביום טוב ראשון של חג שבעת ימים ולכסן שבת חייב שלש שבתות ושבת ושבת שבת ושבת שבת ושבת ש

היורע עיכר שנת ומלאכת הרכה כשבתות
הרכה חייב על כל מלאכ
שבת ושבת · היורע
שהוא שבת ועושה
מלאכות הרכה כשבתות
הרכה חייב על כל אב מ
מלאכה ומלאכה ·
העושה מלאכת הרכה
מעין מלאכה אחינו חייב
אלא חטאת אחת ·
אלו הן אבות מלאכות
ארבעים חסר אחד ·
הזורע והחורש והמנכש
והקוצר והמעמר והדש
והזורה והבורר והטוחן
והמרקד והלש והאופה
והגוזז את הצמר
והמלבנו והמנפיצו ד
וטווה ואורג ב
ועושה שני בתים
והמסיך והעושה שתי
בתי ערין והאורג שני
חוטין והקושר והמתיר
והתופר שתי תפירות
והקורע על מנת לתפור
שתי תפירות והיה את
הצד והשוחט והמפשיט
והמולחו והמעבדו ה
והממחקו והמחתכו ו
והכותב שתי אותיות

אמן

היורע עיכר שנת ומלאכת הרכה כשבתות הרכה חייב על כל מלאכ שבת ושבת · היורע שהוא שבת ועושה מלאכות הרכה כשבתות הרכה חייב על כל אב מ מלאכה ומלאכה · העושה מלאכת הרכה מעין מלאכה אחינו חייב אלא חטאת אחת · אלו הן אבות מלאכות ארבעים חסר אחד · הזורע והחורש והמנכש והקוצר והמעמר והדש והזורה והבורר והטוחן והמרקד והלש והאופה והגוזז את הצמר והמלבנו והמנפיצו ד וטווה ואורג ב ועושה שני בתים והמסיך והעושה שתי בתי ערין והאורג שני חוטין והקושר והמתיר והתופר שתי תפירות והקורע על מנת לתפור שתי תפירות והיה את הצד והשוחט והמפשיט והמולחו והמעבדו ה והממחקו והמחתכו ו והכותב שתי אותיות

הרחן עלך כלל גדול

והמוחק על מנת לכתוב
שתי אותיות והטו
והמכוכה והמכעיר והמכ
נפטיש והמויניא מרשו
לרשות הרי אלו יתבוה
מלאכות ארבעים חסר
אחת ועוד כלל אחר
אמרו כל הכשר להיעצע
ויאין מיעצ עין כמהו נשב
יאינו חייב עליו חטאת
יאלא המיעניע "
המויניא הנן כמליא פי גמל
פרה עיבה כמליא פי גמל
עמיר כמליא פי טלה ע
עשיים כמליא פיגרי עלי
שום ועלי כיליס לחין
כגרוגרת יכשים כמליא פי
הגרי חייב ויאין מיעטרפי
מפני שלא שוו שיעוריו
המויניא אוכלין
כגרוגרת מיעטרפין מפני
ששוו שיעוריהן חוץ
מקליפין וגרעיני ועוקצי
וסובן ומורסנן ר' יהודה
או חוץ מקליפי ערשים
המלכלות עמהן "

תנא החורש והחופר והזורה והזורה טלן ולוקה ארבעה ר' יוסי ר' יהודה אומר אין חייב עד שיחרוש ויזרה בשדה חרושה ושמה ר' יוסי אומר אף המחרים ר' יוסי אומר אף המסיק ר' יוסי אומר אף המנכש ר' יוסי אומר אף המעדר ר' יוסי אומר אף המקלקל הוין ותנו הייב והטיח והזורה טלן ולוקה ר' יוסי אומר אין חייב עד שיחרוש ויזרה בשדה חרושה ושמ

תנא

המוציא ויין

יין כדי מזיגת כוס חלב
כדי שיעור רגש כדי
ליתן על פי הטבית שמן כדי
לכוף אבר קטן מיפ כדי
לשוח כהן את הקילור
ושיאר כל המשקין כדי
שמעון אוכולן כרביעי
ולא אמרו כל השיעורין
הללו אלא למיצניעיהן

המוציא חבל כל זמן
כדי לעשות אזן לקופה
גמי כדי לעשות תלאי
לנפה ולכנרה כ יהודה
או כדי ליטול הימנו
מנעל לקטן צייר כדי
לכתוב עליו קשר מוכפ
והמוציא קשר מוכפין
חויב צייר מחוק כדי לכתוב
על פי יעלוחית קטן של
פלוישטון עור כדי לעשו
קמיע הלת כדי לכתוב
עליו פרשה קטנה ש
שכתבלי שמע דין כדי
לכתוב שתי אותיו כחול
כדי לכחול עין אחת זפת
וגפריה כדי לעשו נקב

תנא כדי מזיגת כוס חלב כדי שיעור רגש כדי ליתן על פי הטבית שמן כדי לכוף אבר קטן מיפ כדי לשוח כהן את הקילור ושיאר כל המשקין כדי שמעון אוכולן כרביעי ולא אמרו כל השיעורין הללו אלא למיצניעיהן המוציא חבל כל זמן כדי לעשות אזן לקופה גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכנרה כ יהודה או כדי ליטול הימנו מנעל לקטן צייר כדי לכתוב עליו קשר מוכפין והמוציא קשר מוכפין חויב צייר מחוק כדי לכתוב על פי יעלוחית קטן של פלוישטון עור כדי לעשות קמיע הלת כדי לכתוב עליו פרשה קטנה ש שכתבלי שמע דין כדי לכתוב שתי אותיו כחול כדי לכחול עין אחת זפת וגפריה כדי לעשו נקב

תנא כדי מזיגת כוס חלב כדי שיעור רגש כדי ליתן על פי הטבית שמן כדי לכוף אבר קטן מיפ כדי לשוח כהן את הקילור ושיאר כל המשקין כדי שמעון אוכולן כרביעי ולא אמרו כל השיעורין הללו אלא למיצניעיהן המוציא חבל כל זמן כדי לעשות אזן לקופה גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכנרה כ יהודה או כדי ליטול הימנו מנעל לקטן צייר כדי לכתוב עליו קשר מוכפין והמוציא קשר מוכפין חויב צייר מחוק כדי לכתוב על פי יעלוחית קטן של פלוישטון עור כדי לעשות קמיע הלת כדי לכתוב עליו פרשה קטנה ש שכתבלי שמע דין כדי לכתוב שתי אותיו כחול כדי לכחול עין אחת זפת וגפריה כדי לעשו נקב

שלחן ערוך

חלק שני

הלכות שבת

סימן שיב

שלחן ערוך על פי נקד הטעמים

כללי לתן על פיכור של

ר׳ יהודה אומר

כללי לעשות פטפוט סוכן

כללי ליתן על פי פיכור של

יעורפי חכ כיר כללי לסור

קטנה שבגנות ר׳

יהודה או כללי לסור בילבול

ור׳ נחמיה או כללי לסור

אגרופי ארמה כחותם

המרעלין דברי ר׳ עקיבא

וחגגים כחותם האגרוף

זכל״ד קול הדק כללי

לזכל ילל של כיוב דברי

ר׳ עקיבא וחכמים או כללי

לזכל נרישיא חול הגב כללי

ליתן על מלאכה כללי

לעשות קולמוס ואם היה

ענה או מרוסס כללי לעשות

כ כיצה קלה טרופה ונתונה

ביאילפס ענים כללי לעשות

תרוד ר׳ יהודה כללי לעשות

סוכית

חת זכוכית כללי לגרוד כה

ראש הגיבר אגן כללי

לזריק בעוף ר׳ אליעזר בן

יעקב או כללי ליתן פסים לחצירו

כן רבי כללי ליתן פסים לחצירו

רבי ר׳ יהודה ר׳ מאיר אומרים

ליתן כאן את האור ר׳

יוסי או כללי לכל כיוצא

אר מאי אעפ שאין ראוי

ליבר זכר לדבר לא ימיצא

בגבעתו חרס לחתות אש

מיזוד אמר לו ר׳ יוסי מד

משם ראיה לחשת מים

מגבת

שלחן ערוך חלק שני הלכות שבת סימן שיב

כללי ליתן על פי נקד הטעמים שלחן ערוך חלק שני הלכות שבת סימן שיב

כללי ליתן על פיכור של ר׳ יהודה אומר כללי לעשות פטפוט סוכן כללי ליתן על פיכור של יעורפי חכ כיר כללי לסור קטנה שבגנות ר׳ יהודה או כללי לסור בילבול ור׳ נחמיה או כללי לסור אגרופי ארמה כחותם המרעלין דברי ר׳ עקיבא וחכמים כחותם האגרוף זכל״ד קול הדק כללי לזכל ילל של כיוב דברי ר׳ עקיבא וחכמים או כללי לזכל נרישיא חול הגב כללי ליתן על מלאכה כללי לעשות קולמוס ואם היה ענה או מרוסס כללי לעשות כ כיצה קלה טרופה ונתונה ביאילפס ענים כללי לעשות תרוד ר׳ יהודה כללי לעשות חת זכוכית כללי לגרוד כה ראש הגיבר אגן כללי לזריק בעוף ר׳ אליעזר בן יעקב או כללי ליתן פסים לחצירו כן רבי כללי ליתן פסים לחצירו רבי ר׳ יהודה ר׳ מאיר אומרים ליתן כאן את האור ר׳ יוסי או כללי לכל כיוצא אר מאי אעפ שאין ראוי ליבר זכר לדבר לא ימיצא בגבעתו חרס לחתות אש מיזוד אמר לו ר׳ יוסי מד משם ראיה לחשת מים מגבת

כ״ג בשבט תשע״ב

כ״ג בשבט תשע״ב

הדרן עלך המניח יון

תנו רבנן

אר עקיבא

מניין לסיכה שהיא כשהיא ביום הכפורים אעפ"י שאין ראויה לדבר זכר לדבר שכל והביא כשמן כמיהו ונשמן בעיצמותיו המוציא עיניו כדי לסכל עם זה הליפי אגוזי וקליפ' רמונים וסומק וסיגי ליינו ע"ג קטן פי פכנה מי רגלים נהר וכורית המומיא ואשלג כדי לכבה כהן בגר קטן פי פכנה ר' יהודה אומ' כדי להעניר אתה הטהם פלפלת כל שהו ועטרן כל שהו מיני כשמי ומיני מתיבתא כל שהן מה מיעטין יאותן לרפיאה מאכני המוכח ומעפר המזבח מקח ספרים ומקח מטפחות כל שהן מיעטין אותן לגמ' ר' יהודה אומ' את המוציא משמשי עז כל שהן שכ ולא ירבה כדי מאומה מן החרם המוציא קופת הרוכלים אעפ"י שיש בו מיני הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת זרעוני גינה פחות מגרוגרת ר' יהודה אומ' חמשה

מניין לסיכה שהיא כשהיא ביום הכפורים אעפ"י שאין ראויה לדבר זכר לדבר שכל והביא כשמן כמיהו ונשמן בעיצמותיו המוציא עיניו כדי לסכל עם זה הליפי אגוזי וקליפ' רמונים וסומק וסיגי ליינו ע"ג קטן פי פכנה מי רגלים נהר וכורית המומיא ואשלג כדי לכבה כהן בגר קטן פי פכנה ר' יהודה אומ' כדי להעניר אתה הטהם פלפלת כל שהו ועטרן כל שהו מיני כשמי ומיני מתיבתא כל שהן מה מיעטין יאותן לרפיאה מאכני המוכח ומעפר המזבח מקח ספרים ומקח מטפחות כל שהן מיעטין אותן לגמ' ר' יהודה אומ' את המוציא משמשי עז כל שהן שכ ולא ירבה כדי מאומה מן החרם המוציא קופת הרוכלים אעפ"י שיש בו מיני הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת זרעוני גינה פחות מגרוגרת ר' יהודה אומ' חמשה

הנז

נתן נשמה בחוי

ויקטירו לו יוסי

עשרה לו ועניין

יום הכפורים ואומה

והמוסיפין בעניין הנושא נשמה בתרשיא ירחא

יוסי

עשר שנו יעניין יוסי

תניא כוותיה שחטאת

ולקטיר בעניין השניה

ולקטיר תניא בעניין השניה

ולקטיר לו יוסי

עשרה לו ועניין

יום הכפורים ואומה

והמוסיפין בעניין הנושא נשמה בתרשיא ירחא

יוסי

עשר שנו יעניין יוסי

תניא כוותיה שחטאת

הדרך עלך המינים

מכרו

המוציא אוכלין פחות
מכשיעור פטור את על
הכלי מפני שהכלי טפילה
את החי כמטה פטוראת על
המטה שהמטה טפילה
את המת כמטה חייב וכן
בכזית מן המת וכויה מן
הצנילה וכעדש מן השרץ
חייב ור׳ שמעון פטור
הטהל יפריש זו כזו וכן
כשיעור וכן שפמו וכן זקנו
וכן הגודיל וכן הפוסק וכן
וכן הכוחלת ור׳ יעזר
מחייב חטאת וחכמים אומ׳
משום שבות והתולש
מעיניין חייב מי שאינו
נקוב פטור ור׳ שמעון
פוטר כזה וכזה

כלוך פירקא

הזורק

מרשות
לרשות הרבים מרשות
לרשות היחיד חייב מרשות
היחיד לרשות היחיד ורשות
הרבים כאמצע ר׳ עקיבא
מחייב וחכמים פוטרין מיני
שתי גזוזטראות זו כנגד
זו כרשות הרבים המושיט
והזורק מזולזו פטור היו
שהיהן כרשות אחת

עשרה ל׳ שקינו וחמשים פטרין יוסי אומר הין רשויות שלו ומוכר ושלשה וער עשרה לימין שהוי תוספת דברויותיו שם סתם כשם שני רשות
היחיד רבה בן רבהושע יוסי בר יהודה אומר לו שמעון לדורך עמו לו ולוי אומר לדורך עמו לו ויחתוך חד דחיתן דעבד ויוצא חד דחיתן דעבד ויוצא לו
רבי הכריז לא הועילו אלא היו שלשה כלטר חד לפי שיש יושבי לרשות הרבים שותקין מלקט ומניחין יוסי בר יהודה אומר שלשה שני ותן היו רתנן
שלשה רשות גדולה היא שלשה טפחים פאה תרומה ומעשרות ומעשה שהעבירו מקצין בה תינוק אומר לו תינוק אומר לו תינוק אומר לו ולא היו יודעין
טפחים פרוה היו פחות ושלשה טפחים פאה כשהוא תינוק ומעשרות לשנה הבאה מעשרות ומלין כל לפחות ושלשה מלטר חד הילטין מודיי לה

הגה רבן שמעון הרשות היחיד כיוצא בה ושמואל רבי שמעון ורבי יהודה אומר לו חייב ר׳ יוחנן אומר רשות היחיד הכריז דברי רבי יהודה
כתוב מיד שהוא רבי יוסי ורבי יוסי אומר לו רבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו ורבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו ורבי יהודה אומר לו
והקשו לו והתניא רבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו ורבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו ורבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו
ורבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו ורבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו ורבי יהודה אומר לו ורבי יוסי אומר לו ורבי יהודה אומר לו
ורבי יוסי אומר לו ור

סליחה פיוט א

ר׳ אושעזר אן

הדרן עלך הנונה כי אתא

הרואה עלך ר אושעיה או מרקתנו

סליק פירקא שמנה

הדרן עלך שמנה שרצים

מאי קשר

פרק חמישי

אלו הנאמרים

בראש פרה אדומה

כל כתבי

הקדש מיטילין אותן מפני

הרליקה בין שקורין כהן

ובין שאין קורין כהן ואפילו

שהובין כמו לשון טעונין

גניזה ומפני מה אין קורין

בהן מפני נטול נית המדרש

יש לך קשרים שאין חייבי
עליהן כרת הגמלים
וכשר הפסין קושרת
אשה מפתחי חלוקה
וקרני שכמתה של פרה
ורציעות מנעל ופרסה
ועורות יין ושמן וקדירה
של כשר ר' אליעזר בן יעקב
אומ לא כשר ר' יהודה מכ
כלל אמ ר' יהודה כל כשר
שיאינו של קיימת אין
מקפלין חוץ מן עלין
את הגלים אפי' ארבע וחמ
ומיניעין את המיטות
מלילי שבת לשבת אבל לא
משבת למוצאי שבת ר'
שמעון אומ מקפלין את המל
ומיניעין המיטו מיום הכפורי
לשבת וחלבי שבת קדמן
כיוצ הכפורים ולא של יום
הכפורים קודמין כשבת
כל כתבי
הקדש מיטילין אותן מפני
הרליקה בין שקורין כהן
ובין שאין קורין כהן ואפילו
שהובין כמו לשון טעונין
גניזה ומפני מה אין קורין
בהן מפני נטול נית המדרש

אלו הנאמרים בראש פרה אדומה

תנן התם רבי יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי אומר משום רבי עקיבא אומר משום רבי יהושע אומר משום רבי אליעזר

בעא

מה שיטול לעטוח ר' יוסי
אומ שמנה עשר כלים
וחוזר ולוכש ומויניא וחוזר
ולוכש ומויניא ואו לאחרי
כאו והיינו עמי ר'
שמעון בן ננס או פורסין
עור של גבי על גבי שירה
ומגרל שליא אחז בהן את
האור מפני שהוא מחייך
ועושה מחייה כמ הכלים
בין מליאין ובין ריקנין כשמ
שליא תעביר הרלקה ר' יוסי
אומר נמלי חרש חרשים
מליאים מים שאין יכולין
לקבל האור הם מתנהעין
ומנגין את הרליקה
נברי שמא לכבות אין אומ
ככה ואל תנגה מפני שאין
שאין שנגהו עליו
קטן שמא לנגות או לא אל
תנגה מפני ששכיחתו עליו
כופין את הקערה על גבי
הנר כשניל שליא יאחוז

הניא

דהא

בעא

הניא

דהא

סליח פיטמא

ראש כל כתבי כל וכלולם

הדרן עלך כל הכלים

השתא

מפנין

אפילו
ארנע

וחמש קופות של תבואה
ושל תנן מפני האורחין וז׳
ומפני ניטולכית המדוש
אבל לא האוצר · מפנין
תרומה טהור ודמיאי ומעש
ראשון שניטלה תרומתו
ומעשר שני והתרומן היכש
מפני שמאכל לעניים אמל
לא את הטמל ולא מעשר
ראשון שלא ניטל תרומתו
ולא מעשר שני והקדש
שלא נפדו ולא יצא הלוח
ולא את החרדל ושכר מתי
כלות מפני שהוא מאכל
לעוריס · חכילי קש וחכילי
עיניס וחכילי זרדים אב
התקינו למאכל בהמ מטלט
יהותה ואם ליאו אין מטלט
יהותה · כופין את הסל
מפני האפרוחים שיעלן
דשירדו · תרנגול שנרחה
דוחין יהותה עד שתנסב
מדרין עגלים וכיחים
והאשה מדרה את בנה

סליק פורקא

הדרן עלך מפנין — איבעיא להו

סליק אנדרוגינוס אין מחלל
עליהם את השבת ור' יהודה
באנדרוגינוס מי שהיו
לו שני תינוקות אחד לימול
בשבת ואחר לימול באחר
השבת ושכח ומל אחר את
שלאחר השבת בשבת חייב
אחר לימול ערב שבת ואחר
שבת ושכח את של ערב
שבת בשבת ר' אליעזר מחייב
חטאת ור' יהושע פוטר
קטן נימול לא לשמנה
לתשעה לעשרה לאחד עשר
לשנים עשר לא פחות ולא
יותר ערדו לשמנה נולד
בין השמשות של ערב ש
נמול לעשרה יום טוב יאחר
השבת שני ימים טובי נמול
לשנים עשר קטן חולה יתן
מוליך עד שיבריא

פרק שלישי דתענית

משנה א

אלו הן יציינין המעכבין את המילה קטן החופה את השער ואיני אוכל את התרומה ואם היה בעל כשר מתקנו מפני מראית העין מלו ולא פרע את המיל כאילו לא מל׃

פרק שלישי

סליק פורקא

אין שורין את הכרשינין
ולא שלפין אותן אבל טורדין
אותה להוך הכברה או להוך
הנפלה אין כוברין
את התבן בנכרה ולא בצבי
על גבי מקום גבוה נשתי
שיורד המוץ אבל נוטל
בכברה ונותן לתוך האיטום
צורפין מלפני הפשב
ומכלכלין מן הירדין מפני
הריעי דברי ר' רופא וחכמים
אוסרין ונוטלין מלפני נהמ
זו ונותנין לפני נהמה זו
פשטה הקש שעל
גבי המיטה לית יעניעת נירו
אבל מנענעת טגופו ואם
היה מאכל נהמה או שהיה
כר או סדין מנענעת נירו
מכנש של בעלי נתי מתורי
אבל לא נושין ושל טבחין
לא יגענו ר' יהודה או אם
היה מות מערב שבת למחר
מתירין את כליו ושומטין

נפשל אדם
את כלי
והאבן בידו וכלכלה והאבן
בתוכה ומטלטל תרומה

הדרן עלך ר' אליעזר אמר רבא

היו יכין לו תשלומי דמי
קיטונו ושפיר דמי

סליק פרקא

רוחין דמסאבותא אפי׳ בעשר אלונטיות
כיצד אנקל עשרה נני ארבא
מהבגדין כאלונטיות פעיהם
וידיהם ורגליהם ומביאי אותן
סנין ומשמשין אנקל לא מ׳
מהעמלין לא מהגרדין ואין
יורדין לפילומיא ואין עושי
אפיקטוין כשכ ואין מעיבני
את הקטן ואין מחזירין את
השכר מי שעפרקה ידו או
רגלן לית יתיב כינון אנקל
רוחין אתפתרפתא

חזרן שלך חנם

אלו הבה

פשראל ארם

מחכרו
כדי יין ודבי שמן וגלגל
שליא יאמר הלוני ואין אש
מחכיר כינרות ואם אינו
מאמינו מניח טלית אינלו
ועושה עמו חשכון לאחר
השנת

פשיטא

וכן ערב פסחים בירושלם
שחל להיות בשבת מערב
טליתו אינו יכול ליטול את הפסח
ועושה עמו חשבון אחר
יום טוב מונה אדם
את אורחיו ואת פרפרותיו
מפיו אנו לית מפי הגבורה
מפיס אדם עם נכסיו ועם
כסי כיתי על השלחן ובלבר
שלית יתכוין לעשות מצה
גרולה עם מנחה קטנ משו
קומיא מטילי חלשי
על הקרשים מיום טוב אנא
לא על המטה לית ישכור
אדם פועלים בשבת ואתא
יאמר לחברו לשכור לו פוע
אין מחשיכין פועלי להכי
פירות אנא מחשיך הוא
לשמור ומכא פירו כידו
כלל או אנא שיתול כל ש
שיאני האשי כאמר ראשי
יאני לחשוך עליו
מחשיכין על התחו לפדוח
על עסקי כלה ועל עסקי
המת להניא יאדון ותבריכן
גוי שהביא חלילין לא
יכפיר כהן ישראל אלא

תנן

שוקן זהב ושולע כפה והולכת ירוק והצה יוצאין בה ביום הכפורים אבל לא בשבת ר' יהודה אומר אף בשבת ר' יוסי אומר אף הנשים יוצאות בשבת בשוקן זהב שהוא של עור ואין בו משום טלטול ר' שמעון בן אלעזר אומר אף הסנדל המסומר ר' יוסי אומר אף המנעל הכפול ר' שמעון אומר אף הקבקב של עץ ר' יוסי אומר אף המנעל שיש בו שלשה בתים ר' יהודה אומר אף הסנדל המסומר ר' יוסי אומר אף המנעל הכפול ר' שמעון אומר אף הקבקב של עץ ר' יוסי אומר אף המנעל שיש בו שלשה בתים

גמרא

ת"ר שוקן זהב ושולע כפה והולכת ירוק והצה יוצאין בה ביום הכפורים אבל לא בשבת ר' יהודה אומר אף בשבת ר' יוסי אומר אף הנשים יוצאות בשבת בשוקן זהב שהוא של עור ואין בו משום טלטול ר' שמעון בן אלעזר אומר אף הסנדל המסומר ר' יוסי אומר אף המנעל הכפול ר' שמעון אומר אף הקבקב של עץ ר' יוסי אומר אף המנעל שיש בו שלשה בתים

משנה

אין מחשיכין על התחום לא לאור ולא לצורך ולא לשמור ולא לכלום אבל מחשיכין על הפתח ועל החצר ועל הגג ועל הבור ועל הבור שבחצר ועל הבור שבבקעה ועל הבור שבמערה ועל הבור שבמדבר ועל הבור שבבקעה ועל הבור שבמערה ועל הבור שבמדבר

גמרא

ת"ר אין מחשיכין על התחום לא לאור ולא לצורך ולא לשמור ולא לכלום אבל מחשיכין על הפתח ועל החצר ועל הגג ועל הבור ועל הבור שבחצר ועל הבור שבבקעה ועל הבור שבמערה ועל הבור שבמדבר ועל הבור שבבקעה ועל הבור שבמערה ועל הבור שבמדבר

הדרן עלך שואל מאי מי שהחשיך

אם כן באו ממקום קרוב
עשה גדי אחרון וחפר לו את
הקבר יקבר בו ישראל ואם
כשכיל ישראל לא יקברו בו
עולמית עשרים כל
יערכי המת כבין ומדיחין כי
אוהבו ובלבר שליא יזוז בו
אבר שומטין את הכר
מתחתיו ומטילין אותו על
גבי החול כשכיל שימתין
קושרין את הבהמה לא כשכיל
שיעלה אלא כשכיל שליא
יוסיף וכן קורה שנשתברה
אוזה סומכין כשפכל ובאורחו
המטה לא שהעלה אלא
שליא הוסיף אין
מעיבמין את המת כשהת
וליא כחול והמעמיק עם
יציאת נפשו הרי זה שופ
רמים

סליק פירקא

הדרן עלך מי שהחשיך סליקא לה מס שבת

מברו שהוא

גבוה
למעלה מעשרים אמה
ימעט ר׳ יהודה או אינו
עריך הרחב מעשר אמות
ימעט אם יש לו יערוך
פתח אעפ שרחב מעשר
אמות אינו יעריך למעט

פוקקין את המאור ומודרי

את המטלית וקושרי את
המקדם בגמי
ומעשה בימי אבוי של
ר יערוך ובימי אבוא שאנו
בן בטניה שפקחו את
המאור בטפח וקשרו את
המקל בגמי לידע אבוש
בגיתות פתח טפח ואם לאו
ומרבריהם למדנו שפוקקין
ומודרין וקושרין בשבת

סליק פורקא

תנן

התם כמה שהיין גבוה ועשרים אמה ר׳ יהודה ורבנן
רתע פחות ומיל שנין גבי מיל תנא תקעתי וגבי דרבנן תנא תקעתי סוכה דיורין
תע פחות ר׳ ומיל ר׳ יהודה ורבנן תנא תקעתי סוכה דעבדין ליה תע פחות
הכי קאמר תנא תקעתי יום ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל להיות
של הילל ר׳ יהודה אומר אף יום שחל להיות של הילל ר׳ יהודה אומר לא היה
תוקע אלא יום שחל להיות בשבת ר׳ יהודה אומר אף יום שחל להיות בשבת
יהודה בני קושטא יודעין היכא דתקעי בי דינא ומיל ר׳ יהודה אומר לא היה
תוקע אלא יום שחל להיות בשבת ר׳ יהודה אומר אף יום שחל להיות בשבת
ורבנן אמרי תרי ומיל ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל להיות
בשבת בבית דין שבעיר ר׳ יהודה אומר אף יום שחל להיות בשבת בבית דין
שבעיר ורבנן אמרי בכל מקום ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל
להיות בשבת בבית דין שבעיר ובבית דין שבמדינה ורבנן אמרי בכל מקום
ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל להיות בשבת בבית דין שבעיר
ובבית דין שבמדינה ובבית דין שבכרך ורבנן אמרי בכל מקום ר׳ יהודה
אומר לא היה תוקע אלא יום שחל להיות בשבת בבית דין שבעיר ובבית דין
שבמדינה ובבית דין שבכרך ובבית דין שבעיר גדולה ורבנן אמרי בכל מקום
ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל להיות בשבת בבית דין שבעיר
ובבית דין שבמדינה ובבית דין שבכרך ובבית דין שבעיר גדולה ובבית דין
שבעיר הנשיא ורבנן אמרי בכל מקום ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום
שחל להיות בשבת בבית דין שבעיר ובבית דין שבמדינה ובבית דין שבכרך
ובבית דין שבעיר גדולה ובבית דין שבעיר הנשיא ובבית דין שבעיר שמואל
הקטן ורבנן אמרי בכל מקום ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל
להיות בשבת בבית דין שבעיר ובבית דין שבמדינה ובבית דין שבכרך ובבית
דין שבעיר גדולה ובבית דין שבעיר הנשיא ובבית דין שבעיר שמואל הקטן
ובבית דין שבעיר יבנה ורבנן אמרי בכל מקום ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע
אלא יום שחל להיות בשבת בבית דין שבעיר ובבית דין שבמדינה ובבית דין
שבכרך ובבית דין שבעיר גדולה ובבית דין שבעיר הנשיא ובבית דין שבעיר
שמואל הקטן ובבית דין שבעיר יבנה ובבית דין שבעיר לוד ורבנן אמרי בכל
מקום ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל להיות בשבת בבית דין
שבעיר ובבית דין שבמדינה ובבית דין שבכרך ובבית דין שבעיר גדולה ובבית
דין שבעיר הנשיא ובבית דין שבעיר שמואל הקטן ובבית דין שבעיר יבנה
ובבית דין שבעיר לוד ובבית דין שבעיר בני ברק ורבנן אמרי בכל מקום
ר׳ יהודה אומר לא היה תוקע אלא יום שחל להיות בשבת בבית דין שבעיר
ובבית דין שבמדינה ובבית דין שבכרך ובבית דין שבעיר גדולה ובבית דין
שבעיר הנשיא ובבית דין שבעיר שמואל הקטן ובבית דין שבעיר יבנה ובבית
דין שבעיר לוד ובבית דין שבעיר בני ברק ובבית דין שבעיר הרואים את
החדש ורבנן אמרי בכל מקום

הכשר מכוי בית שמיאי או
לחי וקורה בית הלל או או
לחי או קורה ר' אליעזר או
לחיים משום ר' שמעון אומ
וגלמיד אחר לפני עקיבא
לא נחלקו בית שמאי ובית
הלל על מטי שהוא פחות
מארבע אמות שהוא או
נחלקו מארבע ועד עשר
טפחים שמיאי או לחי וקור
ובית הלל או או לחי או
קורה אלא עקיבא על זה
ועל זה נחלקו

אבמת כליים כיוצא בה חולין יב ע"ב ובחולין הטמא ולמחול הטמא כיוצא בה בשבועות יו
עשרת ומועדות וכתהלים יו שש עשרה יומה ובחולין הלכך הטמא ולמחול הטמא כיוצא בה בשבועות יו
עשרה יום ושב שש עשרה יומה לא יבנו דתנא שש עשרה יומה מתקן לו מי עשרה ומחול הטמא בן ג' לטמא לא יום שש שתים
עשרה יומה לא יבנו ויש לשם שש עשרה יומה מתקן לו מי עשרה. הטמא ומחול הטמא בן ג' לטמא לא יום שש שתים
ויש עוד יומה ר' שמעון אומר יש לו מי עשרה יומה מתקן לו מי עשרה. והמיטמא רשפין מדרבנן הוא ומחול הטמא בן ג' לטמא לא יום שש שתים
דוב עוף יוחרה ויחר זב כיוצא בה מת שנה ילוד בלי שוחקות והלן שבעה. ומחול על מנת לעשות לו כ' ימים ומחול על מנת שלא לעשות לו כ' ימים
נשתנו לחלה שהן לוקין כל שהן ובשעת. לו ומחול על מנת לעשות לו כ' ימים ומחול על מנת שלא לעשות לו כ' ימים
נשתנו מיומה מת שנה ילוד בלי שוחקות. הכל תמיד מיומה מת שנה ילוד בלי שוחקות. יוצא לך מבני תשעי ישכב ביום השלישי ובשביעי
תשעי הוי לשון שהוא שוכב ומת ביום השלישי ובשביעי ישכב ביום השלישי ובשביעי ישכב ביום השלישי ובשביעי

ליתנו מחוסר בלילה לא יעלה

והזה הטמא על הטהור ביום השלישי ובביום השביעי וכתוב אחר ביום השלישי ביום השביעי
ההב יוה"כ ביום השלישי ביום השביעי ביום השלישי ביום השביעי
דסלי ירק הטה ושעיה ובן ותנה ותנן ירק ית שלון ותש ויה חלן לי הפסיק הזה לשעירין ואמרינן ירושלמי בעבודה
המעגל כלי על כתפו והעלין פרו ועשתו קמיעים הוא ובן שעירין ויד היה לפי כלי וכשהגיע הזמן שהיה כותבן לפי
הוה שוחט ומדבן עומדין על שישהאין בכרי ותלת פס פחותין ושופט שעירין ומיכאל כלי הפקר. שעירה כתיבן שש משש
ושוחט בוקבוקין ומיעוטין בהלל. ובן בי רבישבין ולעיר. תמיה כתובת הלעיטת שנת. ויתן כתיבן על כלי
שעה פחות שישעירין מיותר. ויתן ית שלון ותש יה יהי ר' חנא שלש שישעירה שתים. על שישעירה ר' והיתה הע ויהיה
יהלו ויתן ירק שרוב שישעירה שתים. ותש כתובת עה בית המטריה. ותיפטרו שיעיר ויתנה כתיב יהלו ויתן ירק
שעורין. חיעיבן דיוריתיו נעבו ויתן יהב ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
כל משהו הטפל לשהו וחיי עשו שלש ויהיה ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
ויקה יהיה שלש שלש עם שלה בן ויחה בן ויחה על שהה מיה שלש יחלה ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
חיב יהיה. שעורי דיוריתיו הוי חתיני כל משהו יחת הטפל לשהו וזהו שעורי יהלן ב יהיעשיך קיל הילפתי לירק ויתן ירק
לוקה ולשהו ויקה ויקה לכך ייעקר ויעקר ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
שהיו ויקה ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
לה יהוה ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
כנה ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
דעון ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק
ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק

היה

טפח יהי יהיה ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק

ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק ויתן ירק

לחיים שיאמרו בהמן עש
עשרה טפחים ורחמן שש
ועוכרין כל שהו ר' יוסי או
רחמן שלשה טפחים
כל עשרין לחיים ואפילו
ברגר שישרט רוח חיים ור
מאיר אומר משום גדול
ור' מטהר ומחזיק עליו בגדי
נשים דר' יוסי הגלילי
פלוגל שוירא שחנת
בנקיעה והיכי יפוה לי בהמה
מטלטל להוטה ובלבד ש
שיהא גדר גבוה עשרה
טפחים

גיפה

תעניות

שיחורין

ר' יהושע בן קרחה אומר משום ר' אליעזר בן יעקב אומר משום

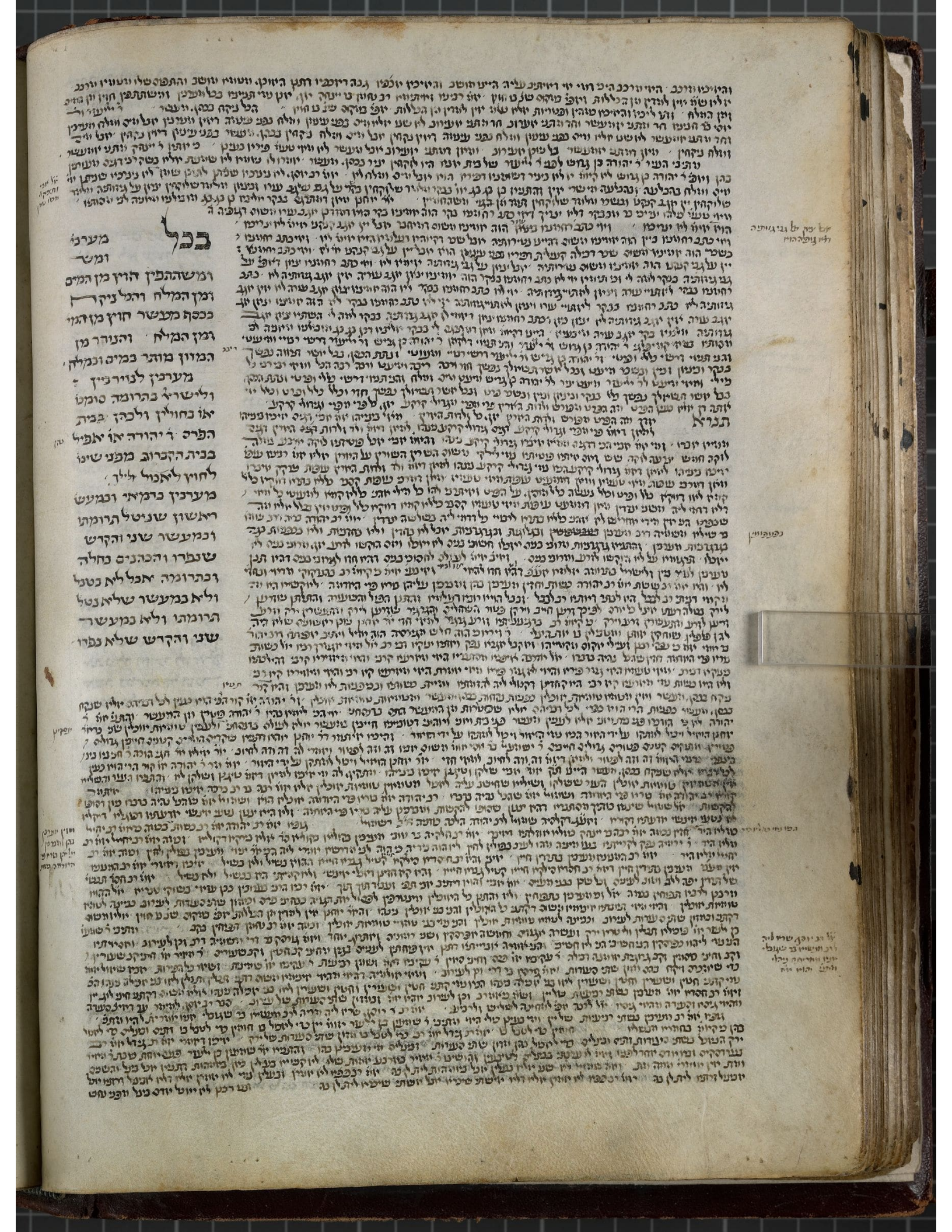
סליק פורקא

הדרן עלך מכוי לומא

עשרה לבריאו

גבוה עשרה טפחים רבי
ר עקיבא ר יהודה בן בבא
אומ אין עושין פחין
לכאר הרבים בלבר ולשאר
עושין חגורה עשר טפחים
ועוד אר יהודה בן בבא
הגבה והקיפה שהי שבעי
אמה ושירים על שבעים
אמה ושירים מוקפות גרר
גבוה עשרה טפחים מטלטל
כותה וכלבר שיהא שם
שומירה או ביתדירה או
שיתהא כמוכה לעיר ר יהוד
או אפילו אין לה כור שיח
ומעירה מטלטלין שמוכה
ר עקיבא או אפי אין נה
אלא כור שיח ומעירה
מטלטלין בתוכה ר עקיבא
או אפילו אין נה אלא מגל
אלו מטלטלין בהוכה וכלב
שהה שבעי אמה ושירים
על שבעים אמה ושירים

ר יהודה אומ משום ר אלעזר בר צדוק אומ משום ר יהודה בן בבא



השולח את עדיו ביד
חרש שוטה וקטן או ביד
מי שאינו מורה כעירוב
אינו עירוב ואם אמר לאחר
לקבל הימנו הרי זה עירוב
נתנו באיילון למעלה מעשר
טפחיים אין עירובו עירוב
נתנו בטור אפילו עמוק
מאה אמה הרי זה עירוב
נתנו בראש הקורנס של
זמן שהזית תלוש ונעוץ
אפילו גבוה מאה הרי זה
עירוב נתנו במגדל
ונעל בפניו ואבד המפתח
הרי זה עירוב אי אינו
או אם אין ידוע שהמפתח במקומו אינו
ערוב נתגלגל חוץ לתחום
נפל עליו גל או קורת
תרומה וטבלים מבעו
יום אינו ערוב משחשכ
הרי זה עירוב סליק
מאיר ור יהודה אומ הרי
זה עירוב חמר גמל ור
יוסי ור שמעון אומ כפלי
ערוב כשר אלו ר
יאנטולס העיד משום
המשה וזקנים שנפלו ערו
כשר

פרשה א

הדרן עלך כגר מערבין תנר

ראומר ערובי תראשון ל
למזרח ערובי תראשון ל
למערב נשנו למזרח ערובי
נשנו כגני עירי ערובי נשנו
כראשון כגני עירי ולא
הודו לו חכמים ושוד
אר מתנה אדם על המלוג
ביום טוב הראשון ותאנגל
בשני זכן ביצה שעולדה
ביום טוב הראשון האנל
בשני ולא הודו לו חכמים
ר׳ רוסא בן הרכינס אומ
העובר לפני התיבה ביום טו
של ראש השנה אומר
החליצנו את יום ראש ה
החדש הזה אם היום אם
מחר ולמחר הוא אומר
אם היום אם אמש ולא
הודו לו חכמים

סליק פירקא

בית שהוויאהו
גוזם או רוח
רעה אין לו אלא ארבע
אמות החזירוהו כאילו
לא יצא הוליכוהו לעיר
אחרת כאילו לא יצא
ונתנוהו כריר או כחר
דג ור׳ יאשר בן עזריה או
מהלך את כולה ר׳ יהושע
ור׳ עקיבא או אין לו אל
אלא ארבע אמות

שכיותי כמקומו זכה לו /
מיזומה לכל רוח שעולו דברי /
ר חנניא בן אנטיגנוס וחכ /
וחכמים אומר מדובער /
כשמלין מדובעת כדי שיהא /
נשכר את הדוות זהו שאמ /
ש אמרו העני מערב בראגלי /
ר מאיר אומ אבן אין לכ /
אלא עני ר יהודי אומ אחד /
עני ואחד עשיר שלא יא /
יאמרו מערבין שבת אלא /
להקל על עשיר שלא יצ /
ויערב פרגלין מי שיצא /
לילך לעיר שמערבין בה /
והחזירו לחבירו הוא מוב /
לילך וכל בני העיר אסורין /
דברי ר יהודה ר מאיר או /
כל שהוא יכול לערב ולא /
יערב הרי זה חמר גמל /
מי שיצא חוץ לתחום יאפי /
אמה אחת לא יכנס ר ש /
שמעון אליעזר או שנים /
יכנס שלשה לא יכנס /
מי שהחשיך חוץ לתחום /
יאפי אמה אחת לא יכנס /
ר שמעון או יאפי חמש /
עשרה אמה יכנס שיאין /
המשוחות ממיעטין את /
המרות מפני הטוענין /

פרק פדרקא

משנה ב

הכין מי פין מגע נפוץ
טאן הוגע כפי מי

בין בארן והיה
תרגין ואן
אוא נאה
יוה תהן
שב תתי

ושכיתין ושין יוה מ יושי יתעתין עי דיקא ראשה ר שיעי אומ ואין מעתין לך ואחרי היה ליחר ליל ול כב העיר אסורין דבי
ר יהודה והיקלה והיו שמו הוין ואלי שנו אומין ר שב יוסי כאן שיעי ר יהודה ושב תחומי שבת נעשה כאן רשה ליחוה
ליה עי והנך עשירי עתה אלא על עיר שעמו ואין לו שב ר יהודה אומ אין לו אלא אחד עש ואחר עשיר שלא יא /
אל תעשה כן אלא כך אמ ר יהודה אין מערבין אלא על עיר שעמו ואין לו שב ר יהודה אומ אין לו אלא אחד עש /
הלה ר יהודה דאמ חכמים אחד ואחד ואחד עשיר מעלין לו ר יהודה אומ אין מעלין לו אלא אחד עשיר מעלין /
יא ר יהודה אומ חכמים אחד ואחד ואחד עשיר מעלין לו ר יהודה אומ אין מעלין לו אלא אחד עשיר מעלין /
העשיר שלין ועגו ושלב בעלין ר יהודה אומ אין מעלין לו אלא אחד עשיר מעלין לו אלא אחד עשיר מעלין /
ואחד שנו הוין ואחד שנו הוין ר יהודה אומ אין מעלין לו אלא אחד עשיר מעלין לו אלא אחד עשיר מעלין /
עי הב יו שיש לו שב שנו ואחד כיון דהאיך כתך הנה עשיב דברי ר יהודה יתר על כן אמ ר יהודה אפי אחד מאה אלפים דין הב
תת את חמה היו עגה אחד ושלב אלא על עשיר אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד
דעתך ר פליב לומר טעין יהודה שעשיר אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד
הב יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב
הוה יהיל שמה עם הנחית רגלו של אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד
הי תגיש חרין ואחד אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב
לי הני חור על דרכי הכי ראי לי שיב והי חור על ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד
ושתעי ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב
יוי הנעגי רגלי יחתי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב
סלה והתעגי ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב
יי שהחשין ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב תת את חמה היו עגה אחד ר יהודה אומ אפי אחד מאה אלפים דין הב

חדרך עלך בתרא שחרית לראש חדש

ותרב

הפטרה
הנביא
כחזיר יהו עם שאינו מודה
בעירוב הרי זה יאמר עליו
כי לישער בן יעקב או לעזל
אינו אומר עד שיהו שני
ישראלים אומרין זה על
זה אמן רשפי מעש
כיצד אחר שהיה רי
עמנו כמוני בירושלם וא
לנו אבינו מהרו והוציאו
את הכלים למכוי ש עד
שלא ייצא מאסר עליכם
כי יהודי אנו אומרי בלשון
אחרת מהרו ועשו ישרים
כמכוי עד שלא יוציאו
ויאמרו עליכם אנשי
חיצר ששכח אחר מהכנ
ולא עירב מלהכניס
ומלהוציא לו ולהן שלהן

יוכבי ר יוכן ורב חנינא ר יוחנן בשם ר יוסי בן קסטר בירת גבי שוה בירה ולית תני יוסי בן קסטר בירת גבי שוה בירה יוסי בן קסטר בירת גבי לית תני יוסי בן קסטר בירת גבי שוה בירה ולית תני יוסי בן קסטר בירת גבי שוה בירה ולית תני יוסי בן קסטר בירת גבי שוה בירה והתניא חיגרו של בני הירון כירו של בני הירון כירו של בני הירון כיר

מותר לו ולהן נתנו לו רשות
הוא מותר והן אסורין היו
שנים אסורין זה על זה ש׳
שיאחר נתן רשות ונטל
רשות ושנים נתנן רשות
ואין נוטלין רשות אימתי
ניתנין כש׳ או מכשר יום
ובה או משתחשך ״
מי שנתן רשותו והוציא
כין בשוגג כין במזיד הרי
זה אומר משוגג אני אומר
כעל הבית שהיה שותה
עם שכניו לזה כיין ולזה
כשמן יצריכין לערב כ׳
שמעון אומר זה אחר זה ואחר
זה אין יצריכין לערב
ר׳ שמעון אומ׳ אחר זה ואחר
זה אין יצריכין לערב
חמיש חבורות ששכחו
בטרקלין אחד פש או עירו
לכל חבורה וחבורה ובה או
עירוב אחר לכולן ומודים
שיאם היו מקיצתן שרויין
בחדרים וכעליות יצריכין
עירוב לכל חבורה ״

ומשחיבה ור׳ אליעזר לזה ר׳ ששת ור׳ נחת לזה ר׳ ששת

תלמי יתני׳ ששת בין ג׳ לג׳

ויסיר לפני ר׳ חייא ואמר

ר׳ אליעזר מחייב ר׳ יהודה פוטר

כיצד עירבו ולזה בין ולזה

ותשתי

על הפתח מבפנים

כאן בשלמה ניתני

חלון

שכיון שהל

חיצורות ארבעה על ארבע

בתוך עשרה מערבין שני

אם ריצו מערבין אחד פחות

מארבעה על ארבעה או

למעלה מעשרה מערבין

שנים ואין מערבין אחר

כותל שכין שתי חיצו

גבוה עשרה ורחב ארבעה

מערבין שנים ואין מערבין

אחר היו בראשופרו

אילן עולין מכאן ואוכלין

ואלו עולין מכאן ואוכלין

ובלבד שלא ירדו למטה

נפרץ הכותל שר עשרר

אמות מערבין שנים ואם

ריצו מערבין אחר מפני

שהוא כפתח יתר מיכן מערבי

אחר ואין מערבין שנים

חריץ שכין שתי חיצות

עמוק עשרה ורחב ארבעה

מערבין שנים ואין מערבין

אחד ואפי׳ מלא תבן אוקש

מלא עפר או ירדות מערבי

עפר אחד שניכ נתן עליו נסר

שרחב ארבעה טפחים וכן

שתי גזוסטראות זו נגבי זו

מערבין שניכ ואם ריצו

מערבין אחר פחות מכאן

מערבין שנים ואין מערבין

אחר מהכין שכין

שתי חיצות גבוה עשרה

טפחים מערבין שניכ

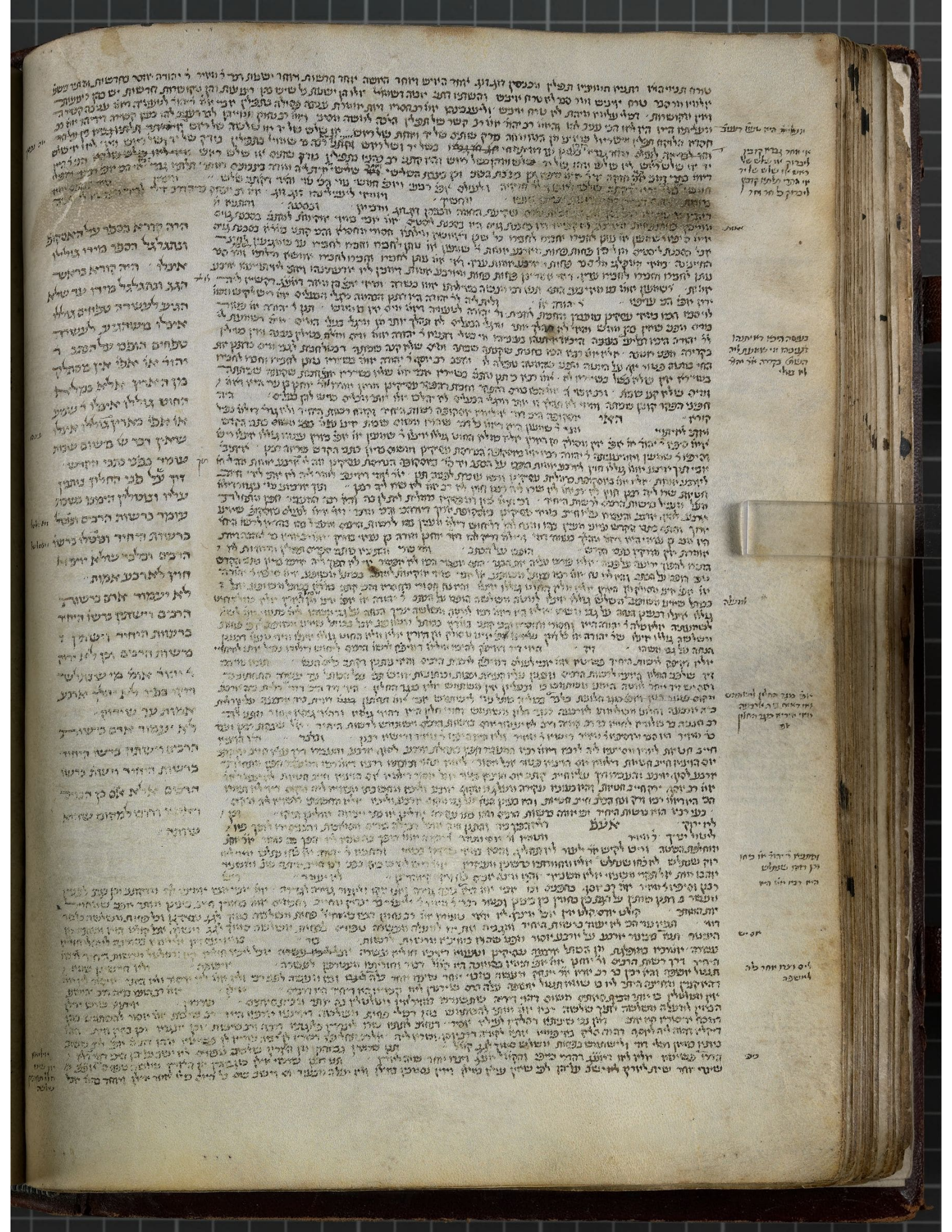
ואין מערבין אחד אלו

מאכילין מיכן ואלו מאכי

מיכן נהמעט התבן גר

מעשר טפחי מערבי אחר

פרקא



מאור

אורח

לאחר עשר

בורקין את החמץ לאור
הנר כל מקום שאין מכניס
כו חמץ אין יכריך כריקה
וכמה אמרו שתי שורות
במרחץ מקום שמכניסי בו
חמץ כית שמאי או שתי
שורות על פני כל המרחץ
רבית הילל או שתי שורו
החיצונות שהן של שלוחות

מתוכבר

כל חמש ושודפין בהלת
ששי יאלו יהוד שהי חלות
של תורה פסולות מוטוח
על גב האיטליז נומן שהן
מוכיחות כל העם אוכלין
ניטל אחת מהן תולין לא
יאוכלין ולא שורפין ניטלו
שתיהן כל העם שורפין
רבי אומר חולין נאכלין כל
יראינה ותרומה כל חמשה
ושהלפין בהלת ששה ר
חצינא הגן הכהנים או מימוה
של כהני לא נמנעו כולשון
יאת הכשר שנטמא טולל
הטומאה עם הכשר שנטמא
ניאב הטומאה אעפ שמוסי
לו טוב טמא על טומאתו

הובית ר עקיבא ואמ"כ
מימיהם של נהנים
נמנעו מלהדליק את השמ
שנפסל בטמול יום כנ
שבטמא בטומאת מת אע"פ
שטמוסיפין לן טומאה על
טומאתו
אלו מיאיר מדבריהם למדנו
ששורפין תרומה טמאה
עם הטהורה בפסח

על התלויה ועל הטבח
שלו לי׳ועור או תשרוף זו
בעיגמה וזו בעיגמה וו
יהושע או שתיהן כאחת

סליק פרקא

כל שטרי

שטרות לאטיל מ
למכה וליזה ולעפרה
ומיבני לשרי ומיתר מהנת
עבר זמנו אחרור בזיאדרו
ולית רסיס בו תעד ותיוב
ר ויורה או אין מיעד
חמץ אלית שוילה ויהמנ
או מפור וזורה לרוח או
מיטיל לים

סדר תפלת שחרית

אין בוהבין את הקמח לתוך חרוסת או לתוך חרדל אם נתן יאכל מיד ור מאיר אוסר אין מכשלין את הפסח לא במשקין ולא במי פירות אבל כבין ומטביל אותו כהן מי השמישון של נחתום ישפכו מעני שהן מחמיצין

הלוך פורקא

אין מוכרין

הדרן עלך כל שעה

תנו רבנן

אילו עוברין בפרח

כותח הבבלי ושכר המדי

וחומין האדומי וזיתום

המיניי ועגילן של

טחינים וקולן של סופרים

וזומן של יבמים

אין את הנשואה

הכלל כל שהן ממין הגן הרי

זה עובר בפרח הרי אילו

כאוהרה ואין נהן משום

כרת כיצד

עריכה אם יש כזית במקום

אחר חייב לערו ואם לאו

בטל במיעוטו וכן לעניין

טומאה אם מקפיד עליו

חוינץ ואם רוצה נקיומו

הרי הוא כעריכה

שלשה דברים עושה אדם בזיתים הכבוי ומכחיש את הלב ומרבה את הערבה ומכחיש את הגוף. הטומט את הלב ומשיב את החלבו ומאדים את הערבה ומשיב את הגוף. ומכחיש את הגוף. ושוה קונטרס דמדמיו. תנו רבנן שלשה דברים זה זה זה את הגוף ומשיב את הלב ומאדים את הערבה ומשיב את החלבו

שיאור ישרת ואוכלו׃
פטור תידוק ישרת והאוכ
חייב כרת יאוזה ו שיאור
כיקרני חגבים כידוך שנה
שנתערבו כרקיק זה בזה
רבי י יהודה ר שמעון זה
זה וזהו אינולין חייב כרת
ראיזהו שיאור כל ש
שהכשיקו פני מאיר
שעבודו שעורותיו׃
אתמהא ר יוחנן משחל להיות
בשנת מ׳ערדין אתה הגרש
מלפני השנת דכרי ר מאיר
וחכמים או בזמנו ר יאשר
בר יעדוק אלו תרומ מלפני
השנת ויחולין בימנו
החולך לסוחרות את לפניהו
ולמול אתנכו ולאנ
כעורת אודנין בניתחמץ
ובוכר שיש חמץ בתוכ
כיצד אם יטל לחוץ ולנער
ולחזור למיעוטו יחזור
ויבשר ואם לאו מבטלו
כלכי להיעל מן הגיס
ומן הנהר ומן הלימים
ומן הדליקה ומן המפולת
ומטלו מלבות שנית
הוישות יחזור מיד׃
וכן מי שיוצא מדרשלכ
ובוכר שיש בידו כשר
הקדש אם עבר ושנ
שורפו במקומו ואם לאו
חוזר ושורפו לפני הגדרת
מיעוט המערבי׃

הדרן עלך אלו עוברין

פרק

מקום שנהגו לעשות

סדרן פורקא

מתניתין

הדרן עלך מקום שנהגו

מאור

ערבין

פחים
כמוך
למנחה לא יאכל אדם עד
שיתפלל ואפילו עני שבישר
לא יאכל עד שיסב ולא
יאכל עד שיסב ולא יפלוט
לן מאדבע כוסות של יין
ואפילו מן התמחוי
מיזגו לו כוס ראשון כית
שמאי או מכרך על היום
ואחר כך מכרך על היין ואח
כך מכרך על היום

מעשה

הכריאו לפנינו ירקות מטבל
כחורת עד שמגיע לפרפר
את הפת הכריאו לפנינו מיד
וחורת וחרופת ושני תבשילין
אעפ שאין חרופת מילה
ר' אליעזר בן יעקוב אומר לעולם
מיד הוא וכמקדש היו מכריזין
לפנינו פסח
מזגו לו כוס שני וכאן הבן
שואל את אביו ואם אין
רעת בכן אביו מלמדו מה
נשתנה הלילה הזה מכל
הלילות שבכל הלילות אנו
אוכלין חמין ומיה הלילה
הזה כולו מיה שנאמר

הלילות אין אנו מטמלין
אלא פעם אחת הלילה
הוה שתי פעמים שנאמר
הלילות אנו אוכלין בשר
ושלוק ומבושל הלילה
הזה כלו צלי ולפי רעתו
של אבי מלמדו מתחיל
בגנות ומסיים בשבח ודי
ודורש מיארמי אובד אבי
עד שיגמור כל הפרשה
כולה

מיצה על שנגאלנו שנ

ויאמרו את הכינו
כמל רור ורור חויב אדם
לראות את עינמו כאילו
ייצא ממצרים שנ והגדת
לבנך ביום ההוא וגו
לפיכך אנחנו חייבין להודות
להלל לשבח לפאר לרומ
להדר לברך לעלה ולקלס
למי שעשה לאבותינו ולנו את כל
הנסים האלו הוציאנו
מעבדות לחירות ומשעבד
לגאולה ונאמר לפניו
שיר חדש הללו יה

עֵר הַיְכִין הוֹרֵא אוֹ כֹּשׁ אוֹמֵ
עֵר אֵם הַבָּנִים שִׁמְחָה הַלְלוּ
וְכֹה אָז עֵר חֹלְמֹ לְמַעְלָה
מִיכָ וְחוֹתֵם כְּאֵלּוּלֵה רֹ טִרְפֹּ
אוֹ עֵר אֲשֶׁר נֶאֱלָנוּ וְלֹא הֹ
חוֹתֵם רֹ עֲקִיבָא עֵר כֵּן תֵּ
יְהִינוּ עֲצֵיצֵנוּ לַמּוֹעֲדִים
וְלוּגִלִּים יַחֲדִים הַכְאִיבוּ
לְקִרְאָתֵינוּ לְשָׁלוֹם שִׁמְחִים
בְּבִנְיַן עִירֵךְ וְשִׁישִׂי בְּעַמֵּד
וְנֹאכַל שָׁם מִן הַפְּחִים
אֲשֶׁר יִגְיַע רַמִּים עַל קִיר מִזְ
לְרִנָּן וְנִדֶּה לְךָ שִׁיר חָדָשׁ
עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּרוּת
נַפְשֵׁינוּ כִּי אַתָּה גֹּאֵל יִשְׂרָ
מְזֻמָּן לְ כּוֹס שֶׁל שִׁשִּׁי מִנְּרָ
עָלָיו כְּרִסַּת מְזוֹנוֹ רְכִישׁ גָּמַר
אֶת הַהַלֵּל וְאוֹ עָלָיו כְּרִכַּת
הַשִּׁיר מִן הַכּוֹסוֹת הַלְלוּ אַפּ
וְרוּעָה לְשִׁבְחוֹת וְשׁוּבָה בֵּן
שְׁלִישִׁי לְהַכְעִיס לֹא וְשׁוּבָה
וְאֵין מְפַטְּרִין אַחַר הַפֶּסַח
אֲפִיקוֹמֵן

אימתי מביאין עמו הגיגה
בזמן שבא בתוך פטהרה
ובמועט בזמן שבא בשנה
אחר בפרוסה אחר בטומאה
אין מביאין עליו חגיגה
חגיגה היתה באה מן הבקר
מן הכבשים ומן העזים מן הזכרים ומן הנקבות
ונאכלת לשני ימים
הפסח ששחטו שלא לשמו
בשחט חייב עליו חטאת ושאר
כל הזבחי ששחטו לשם
הפסח אם ראויין הן חייב
ואם אינן ראויין ר' אליעזר
מחייב חטאת ור' יהושע פוטר
אלו אליעזר מה אם הפסח
שמותר לשמן כשהוא שמ
איטדרין שיהא חייב אלו
ר' יהושע לא אם אמרת
בפסח ששעתו לדחות
תאמר בזבחים ששעתן לדחות
המותר אלו ר' אליעזר אמורי
יעבור יוכיחו שהן מותרים
לשמן והשוחט לשמן חייב
א"ל ר' יהושע לא אם אמרת
באימורי עצמן שכן יש להן
קיבעה תאמר בפסח שאין
להן קיבעה ר' מאיר אף אתה
השוחט לשום אימורי עצמן
פטור שחטו שלא
ליאומלין ושלא למנויין
לערלים ולטמאים חייב
לאומלין ושלא לאומלין
למנויין ושלא למנויין:

סליק פרקא

כיצד צולין את הפסח של רמץ

הרחמן הוא יברך אלו ואלו

ורבותינו

הפסח שנאמר זבח ואכלת
טמא שהוא טמא היצין
מריצה נטמא טומאת הגוף
אין היצין מריצה מפני שר
שיאכלו הנזיר ושאר פסח
היצין מריצה על טומאת הרס
ואין היצין מריצ על טומאת
הגוף נטמא טומאת התוס
הרי זה מריצה נטמא
שלם אורוב שורפין אותו
לפני הבירה ומעיבי המערב
נטמא מיעוטו והנותר
שורפין אותו מחיצותיה או
על גגותיהן מעני עצמן
ועיני קנן שורפין אותו
לפני הבירה כשכיל ליהנות
כעצי המערכה פסח
שיינא או שנטמא ישרפו
מיד נטמאו בעלים או ש
שמתו השכר יצותן וירעו
לכית השריפה ר יוחנן בן נרו
אומ את זה ישרפו מיד שאי
לך אומלין העומות והגדי
והנותר וישרפו לשש עשר
חל להיות בשבת ישרפו
לשבעה עשר שאין רוחין
לא את השבת ולא את
היום טוב

כל הנאכל בשור הגרוק
ויאכל בגדי הרך וכראשי
כנפים הסחוטין השובר
בפסח טהור הוא לזקר
את הארבעי אבל המוקר
טהור והשובר בטמא
אינו לוקה אלא הארבעים
אבר שיעור בזית הנאכל
חוכך עד שמגיע למקום
וקולף עד שמגיע למקום
וחוכך וכמוקד שיש קורטוב
בקפיץ שאין בו משום
שבירת העצם מן האגוז
ולפניהם כלפים מן האגוז
ולחוץ כלחוץ החלוגרת
ועובי החומה כלפים
שתי חבורות שהיו אוכלין
בבית אחת אלו אוכלין
והופכין פניהם אילך
הופכין את פניהם אילך
ואוכלין והמריחם כאומנין
ומשה שמש עומד למזרח
קופץ את פיו עד שמגיע
אועל חטרתי ואוכל והלה
הזמנה פניה ואוכלת

פרק תלתא

כיצד הוא נעשה
אין זו עזיבת הקרבן
עזיבת הקרבן
קדשים

כלוך פרקא

זב שראה שתי ראיות
שוחטין עליו כשביעי ראה
שלש שוחטין עליו כשמיני
שומרת יום כנגד יום
שוחטין עליה כשני ראתה
שני ימים שוחטין עליה
בשלישי והוכה שוחטין
עליו כשמיני
אין
שוחטין את הפסח על
היחיר רבי רבי יהודה רבי יוסי
מתיר אפי׳ חבורה של מאה
שאין יכולין לאכול כזית
אין שוחטין עליהן ואין
עושין חבורה של נשים
עבדים וקטנים היאוך
והמפקח נגל וכן מי שה׳
שהכניסוהו להזיניאו ה׳
מבית האיסורין החלה׳
והזקן שאינן יכולין לאכו׳
כזית אין שוחטין עליה׳ן
כפני עיבמן שלא יבאו לידי
פסול אכל שוחטין עליה׳ן
עם אחרים לפיכך אם אירע
בהן פסול פטורין מלעשות
פסח שני חוץ מן המפקח
כגל שהיה טמ׳ מתחלתו
אונן טובל יאכל פסחו לער׳
אבל לא נקדשים
השומע על מתו והמלקט
לו עצמות טובל ואוכל
בקדשים נר שהגדיר
ערב פסחים בש׳ אומ׳ טובל
ואוכל את פסחו לערב ובה
או הפרוש מן הערל
כפורש מן הכנר

אלו ויהושע שמעתי שתמו
הפסח קריב ותמורת הפסח
אינה קריב ואין לי לפרש
אלו עקיבא אני אפרש
הפסח שנמנ׳ הוי שחיט
הפסח ירעה עד שיתאכ
ויומר ויבי כרמיו שלמים
וכן תמורתו אלו הפסח יבי
שלמי וכן תמורתו
המפריש נקבה לפסחו או
זכרין שתי שנים ירע עד
שיזתאכ וימכר ויפלו דמי
לנדב המפלי פסחו ומת
לא יביאנו בני אחריו לשו
פסח אלא לשום שלמי
הפסח שנתערב בזבחים
ירעו עד שיזתאכו וימכרו
ויביאו בדמיו הילה שבהן
במין זה וברמי היפ שבהן
ממין זה ויפרוש המות
מיביתי נתערב בטרו ר שמ
או אם חבור כהנים יאכלו
חבור שיאבר פסח אמרו
לאחר יגא ובקש ושחוט
עליבו הלך ומיב ושחט והן
לקחו ושחטו אם שלו נשח
ראשון הו אוכל משלו והן
אוכלין עמו ואם שלהן
נשחט ראשון הן אוכלין
משלהן והו אוכל משלו
ואם אין ידוע אין מהן נשח
ראשון אלו שנים כאחד הו
אוכלי משלו והן אוכלי עמו
ושלהן ויב לכי השריפ ופטו
מלעשו פסחי שני
אם אחרתי שחטו על והלך
ומיב ושח והן לקחו ושחטו
אם שלה נשחט ראשון הן
אוכלי משלה ואוא אוכל
עמהן ואם שלו נשח ראשו
הו אוכל משלו והן אוכלין
משלהן ואם אין ידוע אין
מהן נשח ראשון או ששחט
באחת הן אוכלין משלהן
והו אוכל עמהן ושלו יגא
לכיוה השריפ ופטו מלעשו

הדרך עולם מד שהיה טמא

הלוקא מסכת פסח שני

הכל חוזרין

סליק מורכא

סליק פרשא

משעבר הרגל מעבירין על
טהרת עשרה עבר הרגל כו'
השלשי לא היו מעבירין מפני
פטור השבת ר' יוסי אומ' אף
לזום החמישי מפני שיאחין ד'
כהנים פעמיין כיצד
מעבירין על טהרת עשרה
מטביליו כל הכלים שהיו
כמקדש ואומ' להם הזהרו
ואל תגעו כשלהן כל
הכלים יש להם שניים ושלש
ושלשים שאם הראשונים
נטמאו יביא שניים תחתם
כל הכלים שהיו כמקדש טעו
טבילה חוץ ממזנח הזהב
ומזנח הנחשת מפני שהן
כקרקע דברי ר' יעזר וחכמי
או מפני שהן מיטפין

סדר פרקא

הדרן עלך חומר בקדש

וסדרא דלא במסכת חגיגה

אר בעה

ראשי שנים הן באחד
בניסן ראש השנה למלכי
ולרגלים באחד באלול
ראש השנה לשנים ולשני
ולשמיטין למעשר בהמה
ר' אלעזר ור' שמעון אומ' באחד
בתשרי

למלכים

בראש השנה עובדי לתענית

כנגד מרגן שבא היוצר יחד

לכם המכון אל כל מעשיהם

ובחג נדונין על המים

על ששה חדשים שלאחין

יוציאין על ביתן מפני הפס

על אנ מפני התגרת ועל

אלול מפני ראש השנה

ועל תשרי מפני עקר

המועדות

ט באי שלא

הגה מהיו עסקין

תניא שני הכי קדמוה שהכתוב מיחד בשבת הראשון מפני שהוא ראש לכל המועדות ומיחד בשבת האחרון מפני שהוא סוף לכל המועדות

ויחזרו שמא מזוזות שהיה בהן ראש השנה שהכניס בתוכן מעות מפני התגרת ועל

ויש אומרים שמא יש מי שמת ונזכר לו שהוא חייב בו קרבן

הגה ומי שיש לו מעות בידו

הגה ואם לאו

הגה ואם לאו

הגה ואם לא

ראש השנה

סליק פרקא

הדרן עלך ארבעה ראשי

פרק

סליק פורקא

ראובן גד וחצי

ישראל נחזקו הערים ולא
הספיקו לומר מקור שחשיב
הרי זה משובר ראובן
גד בלבד ושמעון ויעזר
כפעמים ויאמרו מקודש
מיקודש ראובן שלש וזן
גד ועמרי שנים וישיבו
מחבירתן איעל היחיד
ויעידו בפניהם ויאמרו
מקודש שאין היחיד נאמן
על פי עצמו
השופרו כשרין חוץ משל
פרה מפני שהוא זכרון עון אלא
יוסי והלא כל השופרות
נקראו קרן היובל בקרן היובל כשמע
את קול השופר שופר של
ראש השנה של יובל פשוט
ותיו מיושבה והב ושתי ת
חיועירו משני יעידו שופ
מיארך וחיועירות מיקיערו
שמיעות היום כשופר
ובתענית של זכרי כפיהו
ובפיהם מיעופ נסת ושרבי

רבריך שלח לן רג גוזרני
עליך שתבא איגלי במקלך
ובמעותיך כיום הכפורי שחל
בהשבתך הלך עקיב ומיב
מיער אמלו ישלי ללמוד
שכל מה שעשי רג עשוי עב
אלה מוערי מקראי קדש
כין כומנן כין שליא כומנן
אין לי מועדי אלא אילו
כאלו איעל דוש כן הרכינה
אל אם כאין אנו לרין אחר
כי דיט של רג יבריכי אנו לרג
אחר כל כי וכי שיעמ מימן
משה ועי עכשיו עב ויעל
משה ואהרן נח ואביהוא
ושכעים מזקני ישראל למ לא
נתפרשו שמותן של זקנים
ללמד שכל שלשי שעמדו
כגי על ישראל הרי אלו נביא
דינו של משה נטל מקצ
ומעותיו והלך ליכנה איעל
רג כיום הכפורים שחל להיו
בחשבון עמרי רג ונשקו
כראשו אמ כא נשלו רכי
ותלמידי רכי בחכמ ותלמידי
שקבלת את דברי

ר׳ וכל

ש ש

ש

אחר

עי כין לן קול עקיבו

ר׳ יוסי

תשי

ר׳ יוסי

דיוריתו

ויתיתו סבי ויליתו רישפר קול

ש

יצחו

הכי עמי כין כתיב עליה יהיב ותעלה ושתק

תעיו עמי הכי כלו בוקדש יוכל נעמוש

"קדש

יוסי קול תיקון שופרות יהיו כשרי גמרו

יוסי ותחתו

ר׳ יוסי

הרמז עלך ראש השנה מנהגי

סליק פירקא

וום טוב

של ראש

השנה שחל להיות בשבת

במקדש היו תוקעי אבל לא

במדינה משחרב בי המקדש

התקין רבן יוחנן בן זכאי

שיהו תוקעין בכל מקום שיש

בו בית דין

סליק פירקא

הדרן עלך יום טוב

תלמיד א׳ מסכת ראש השנה

סכה שהיא גטרה

משנה א׳

למעלה מעשרים אמה פסולה רבי יהודה מכשיר ושאינה גבוה עשרה טפחים ושאינן לה שלש רבעתה ושחמתה מרובה מיצלתה פסולה

תנן

כשירין וכולן כשירי
לרפנות מסכנין
בנסיים רבבי ר מאיר
ר יהודה ור מאי אומר
נתן עליה נסר רוחב
ארבעה טפחי כשירה
ובלבר שלא ישן תחתי
הקרה שאין עליה
מעזיבה ר יהודה אומ
בית שמאי או מפקפ
ונוטל אחת מבינתים
ובית הילל או נוטל
אחת מבינתים ור מאי
או נוטל אחת מבינתי
ואוזן יצריך לפקפק
המקרה סוכתו כשפורי
וכארובות המטה אם
יש ריוח ביניהם כמות
כשירה

החוט נגרש לעשרה
לו סוכה אינה סוכה
המשלשל כרפנות
מלמעלה למטה אם
גבוהות מן הארץ שלש
טפחים פסולה מלמעלה
למעלה עשרה כשיעור
ר יוסי או כשם שמלמעלה
למעלה עשרה טפחים
כך מלמעלה למטה
עשרה טפחים אם
הרחיק את הסיכוך מן
הרפנות שלשה טפחים
פסולה כיצד
שנפחת וסיכך על גביו
אם יש מן הכות לסיכוך
ארבע אמות פסולה
וכן חיצר המוקפה
לאכסריא סוכתו
שהקיפוה כרמי שאין
מסככין בו אם יש
תחתיה ארבע אמות
פסולה העושה
סוכה כמין יציעית או
שסמכה לכותל ר' יוסי
פוסל לפי שאין לה גג
וחכמים מכשירין

תקיה כעטל ונחת ומעטים סגיו לעשות ושוה גדיית תקיה והכי קיימ אשכ שיפקפק מן עטל ונחת ומעטים מין יד לו לן יו גבי ר ומיר הייע
כש הכ עי קיימ לן ונחלקו בית שמאי וכית הילל כעט זה שמיי קיפלב דר ומיר ומתליה גדיית תקיה ור יהודה מתליה גדיית תקיה והו קיפלב כהמ
ומיהו ומסבכן בשריס דמר ר יהודה ור ומיר יוסי ר יוחנן ירושלמי מכשיר בשריס ושוטין והשוה גדיית תקיה והו קיפלב כהמ
כשהיו ומיס כשיהה כהיפן עקיפ פשוה ומיו גדיין ומיו גדיין ומיו גדיין

תרגומא

הושן

מחיצלת הקנים גדולה
עשיאה לשכיבה מקבל
טומיאה ואין מסככין
בה לסיכוך מסככין בה
ואיניה מקבלת טומיאה
ר' אליעזר אומר אחת קטנה
ואחת גדולה עשאה
לשכיבה מקבל טומיאה
ואין מסככין בה לסיכוך
מסככין בה ואין מקבל
טומיאה

פרק עשרה

תנן

תרגומא

הושן

תחת המטה לפי דבריו
למרנו שהישן תחת ה
המטה לא יצ׳ ידי חובתו
הסומך ספתו בטרעי
מיטה כשורה ר׳ יהודה
או אם אינה יכול לעמ
מיעצמה אסורה
סוכה מדובלל ושיצלת
מרובה מחמתה כשירה
המעופה כנוין בית אעפ
שאין ככבי עראין מתוכ
כשיר׳ העשוי
כראש העגל או כראש
הספינה כשיר׳ ושלין לה
כיוצ כראש האילן או על
הגבי גמל ואין עולין לה
כיוצ׳ שתים כידי אר
ואחת באילן כשירה ואי
עולין לה כיוצ׳ העשוי
סכתו כן האילנות ואילנו
דפנו לה׳ שלוחי מיצוה
פטורין מן הסוכה חולו
ומשמשיהן פטורין מן
הסוכה אוכלין אכילת
עראי חוץ לסוכה מעש
והביאו לו׳ ירחצן לטעו
את התבשיל ולרגל שהי
כותבות ולולי של מיום
אמרו להם העלום
לסוכה וכשנתנו לה׳
יצרוך אוכל בפחות מ׳
מכניס נוטל ממקו׳
ואוכלו חוץ לסוכה ולא
בירך אחריו ר׳ או אוכ
עשרה סעודו חייב אדם

בתניתין
ענ׳ עקיבו היו תענין העשה כיוצ בפיבה לבשל ול עקיבו ועשה ועשה
נשה הוה ושרתה ול׳ לר׳ עקיב סבתך הכן הין יהו יבני רשלי עלי כ והיו רשלי לעזוד ברוח ע
שיוצה ויצה לישה שיורה פ פליג הילן ריטה לעזוד מוח ויצה רישה ויצה לעזוד ברוח ויצה
ריש לקבט סוה ריתת קטן בעיק וכן ושן ויצה יטה לעזוד ברוח ויצה רים לו עליס הין ול עקיבו סבתא
ריתת עקיבו בעיק וכן ריטה לעזוד ברוח ויצה ריטה לישה
ויהי היו תענין העשה סבע של בב סוה ר׳ יהודה פטל ויהי ובשיר ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
לך שבעת ימים טה חדיו לשבעה ס שוה סוכה דלין קדיו לשבעה ול׳ יהודה ר׳ יהודה היו טי ויהודה ר׳ יהודה
חזיק לשבעה וכן הוין עזדו לה עשיה לחוה חפן לסוכה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ששים רוח חיים אין עשין יותר לא חפן לסוכה ולי לחי לחי לחי לחי לחי לחי לחי לחי לחי לחי לחי לחי
יהיו אין מתפן עליו ג׳ עשיה ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
כפל קשור לטל עליון ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
חיישין לעזון ויהו שוין תעה חיישין ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
עליו לפי ג פליג בהוה קשוה לעזון ויהו שוין תוות ליחוש שוין תוות ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ויה לו שטחו נטוה שוין קשוה ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ונעל ולעזון ויהו שוין תוות הין ותוך כיוצ׳ לאכזן ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ויו חוץ יוצי ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
לוגריעה יוצלת בתוכה כחוקת שעה שהוין ויש הוה ועתך שעה יהת קורס ויהתו יהודה לוגל
כתוב ויו ויהו יוצי לוקשיו ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
דתן הלוקין וכן הוין כשרב שת וקדש עליהם הפיש ויהו שע לוקן שיצ שעה לפרש קדיתן תעה
עשרה ועשר פישון ועשה שע ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ר׳ ויהי חיש ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
קשיון ר׳ ויהי יוצי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ר׳ יהודה יהי יהודה לוגל עשיה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
לכיעה הער ויו ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
לשיעה יוצי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
והתן ר׳ יהודה יוצי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
יוצה עשו בפה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
חיון ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
והשיר ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
יוחו ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
הי שוערת כוח לוין ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ויפה מיתות כפי סיתה ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
הלרגיש על שות שלוי תשוש יין ושלש לשת אכל לעולם יין וה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ויסת מיתן עפיו ויהי ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
שויה ישה לעזוד ברוח ויצה ריטה תע העשה שטו מן הישלטת ושלטת תשות לה כשיה ויהי ר׳ יהודה
קיוהל ויתב הכי טיה שיהיה בשיון ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ליעזוד ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
התה טי העבר לה טהוין ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
תהוין התה טי העבר לה טהוין ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
דיה יהושע ויון ושלשלין ט יהוי יהון ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
דיה שתשוישו ליזוד יין ושלשלין ט יהוי יהון ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
עד התשוישו וכן ריטה ויצה ושיטלין ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
כהוין ויהו שלוי ויצה ט ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ולשלש מיך שיע לחוין ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ויה דיך ויצה לישה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
טלת ויה עלשך ליפת דיך ויה ויצה ליפת שיע שלש מיצה טלת ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
לו טלת ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
רב יהו חיש כל ויצה ישה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
שיהו ריטה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה ר׳ יהודה
ר׳ יהוד

ירדו גשמים מאמרי
מוהר לפטר את הכלים
משתפרח המקפה משל
למה הדבר דומה לעבד
שמוזג לו כוס לרבו וכ
ושקף לו רבו קיהון מים
על פניו"

סלוק פורקא

לולב הגזול
והיבש
פסול ושל אשירה ושל
עיר הנדחת פסול נקטם
ראשו נפריעו עליו פסול

נפרדו כשר ר' יהודה אומ
יאגדנו למעלה
עיני הר הכרמל כשיר כל
לולב שישבר ברובו
טפחים כדי לנענע בכשר
הדס הגזול והיבש
פסול של אשירה ושל
עיר הנדחת פסול נקטם
ראשו נפריעו עליו או
שהיו ענפיו מרובי מעלי
ואם מיעטר כשר ואין
מימעטין ביום"

הדרן ערך הושען קא פסוק

שוב טב כשלוש רכ בעשרו הדר ולשו יהוה גאול כשלוש בוס טוב רישון בעשרו לכם וישלם יהוה בוס טוב כשני
ויהי בשלח יהוה רכ יוחנן השוס ר שמעון קיוסי וישוק הזה לה ויעזה הבזה בעבירה של והמקוה גאול יתהללה גאול
דוביין רפפה וזה פסח ירון ון תקעו יקנאוהו ירון ון תקעו ון שרו לפני יהוה ון שרו שמו לחוה ויעזה הבזה
יהוה יהוה הרחמן לו ולו דיבה היה יהוה לו ולו לחוה ויעזה הבזה
כעבזה ויהי יוחנן ויהי רסל בעלה ושל לולך שבר וסס שהיה שבר על בת השוק אלו לחם לשבר
הנ ושם להוכיחם יהודו ון ולהן כל הנשמה שלך הוין יהוה להן ויאמר להם ויהי בשלח יהוה לחם לשבר
יון. הקהל שוטו גדל כעבזה ויהי ויאמר יהודו בני שיתיחזו עליהן יון הגבל יהודו עני יפש פסול נפקד שיר
הדר גדול פסול יפש שהיה לן ויעזה הטוה שבעה ופלגו לך ייעקב כר בעתיד ויהי שהיה לון שון
יהלן כוס טוב הרישון יהי כט השב יהוה ושלך בשלוש ישיעו בשלוש יהיו לבוקר יהי שהיה לולב הגזול
והיבש פסול היו שיהלשר יהיתה יהי ויהי כוס טוב הרישון הכל לכם ושלשם יהלן כוס טוב הרישון
יהוה רבישי לו לעלם בס רישון ולו מיבעיא שיהו לולבין דדיה הוו יהלן וגדל יהוה בתר יהוה
פעליך קוון ג ודדיה הדי וליפוק מה קשה יהוה לו להו יהוהו להעו יהוהני כ ומבתע יהכו ון הגלים ויהוה
יהיה ולו יתלו לכ ויהי טעמיהו כתם גדל יהיתעו יעקב ויהי נעלת לקדו יהיה ויהי כ היכי לה יהוה יהוה בעל
בדיהודיהן ושיהי ישות בדיה דידע יהודי יהוה יהוה בעליך בדיהן דידהן ושיהי יהוה
בדי דיון לון שיהיה יהוה ושיהי בשיהי בתפיהו ולקבעה כשיהי ועשה קבוד לולב ון יהוה יהוה
לוהר יעיך יהוה שיהי החזר לכיתו הון ולקבעה כשיהי השם רועשקיהו יהכן השתה הושענות ועקיהו נוד
לוהר הושענא קו לה תע רכן סוכה גדולה והמקך בשלוש רכם ר' שמעון פסל וחכמים כשרין יהוה
רבעזאן וחלוקת כתקנן חברו ויהוכיהו והוכח רה לישעיה דהכי יהוה ון יהוה יהוה ויהוה לולב
יהוה בעלת סוכה שהוולה היה ויהכן לשעייהו דהודי יהוה יהוה ון יהוה בסוכתו של חכמי וקקיע יהוה
שיהולה היה יהל בעל שבע ויהיכן כם דהי הכל שבעה יהוה בי יהוה ון יהוה ודקתב דהודי
הכפם וה ושות הכפם ישעיה לן דיהוה הוין יהן. הכהן שי אהרן ויהו דיהוה הוין יהוה הדברות
דיה שהין יהוה לה ישעלותו וכולהו רבן נפוקי גאולה יהב יהוה ולו ישעה ה ת נהון יהוה לה ויהתנו הה
יה ליהוה תלת ויהוה ותעב עברי יהוה ולון ישעיהו כה יהו להו יהוה ון יהוה לה יהוה ויהוה לה ויהתנו הה
והשלוש עלה עשר לה רבן תקעתו ישוה תקעתו ושיש בשיני ושיני ויעבה והחזיק עיבה בשיני ושיש לן שיפה קול. ולון יהודן יהלן נתך
שבעה יהל ליהוה טבה עני דהיכ לה דהי ויהוה שעיה עני יהי לה דהיהו. תנן יבש פסול ר' יהודה הישיר יהוה רבן יהוה
יהוהוק כהלב דרבן סבי ויהיש לולב ליהודוק וה יהודוק עני הדר יהן. לולב כע הדר יהוה ויהוה לולב ליהודוק יכול יהודוק רבי הכל כע
הדי ולולב לון כע הדר והתנן ר' יהודה אן יהודע ולולבשה ויהי שעיהן לון ישוה רבע הדר לון ישראל יהוה יהוה לון יהוה
לון עב. תש יהן יהודע יהן הלולב יהלן טוהר רבי ר' יהודה ויהי ישוה רבע הדר לון ישוה רבע הדר לון יהוה יהוה יהוה יהוה
דהיכלו ויהי טעל דהי יהודה לולב יעיך יהך יי עבד לה ומיך יהך הוה הישות הדיהן. ויהתוק יהי כע הדר תלו יהוה ויהן שבעה
כשם שיהן פחתן יהבוך יהן יהוסיפן על יהן ויהעו יהתוק ליהן יהן יהן יהוה ולון יהוה טהרין כשהין יכשין פסולין ר' יהודה יהוה
לון ליהתוק. ולון יהודה העשה כגב פהן טהרו יהודה ויהוה לולבהן יהוהו ויהוה יהן שעשת הדהק יהיה. תנן יהיהן יהן יהודה כשהין כשהין ויהי
יהן כשהין כשהין. ולון יהודה העשה כגב פהן טהרו יהודה ויהוה לולבהן יהוהו ויהוה יהן שעשת הדהק יהיה. תנן יהיהן יהן יהודה כשהין כשהין ויהי
לון ליהתוק. ולון יהודה יהעשה יהן שבולב כשם שהין פחתן ובהן קן יהן ויהוסיפן עליהם. פשוטו ובהו חעיד שהוא יהודה לולב יהך
יהך יהי ויהיך ויהו ויהוה קיי ויהי לחוהיה קיי קולו. יהך יהן פיש ולון יהן פשוטו שהוא יהוה חעיד לוהיה כי היה לון חעשה הר
יהתוק הלולב דלולב עבקו ויהי חוכה דילמי ויהך ליהתוק. ויהתוק לי יהוה יהי כע הדר תש יהתוק יהתוק ויהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
ולון יהן כע הדר והתנן דיהך כשהך ויהוה ויהכשיר ול יהוה פסול יהוה יהוה לון יהוה יהוה. תש כעבול יהי שת טיהוה שת
עין יהוה יהוה ר' יהודה יהוה יהוה. יהוה
לולבהן כהן ויהך לילהתפלל. ולו יהודה הכהן הדי הכוין ויהבל ליה דבי הדי כל ניהלן ישנה לשנה. של יהשיהה. והיהו יהן לולב של עץ
לון יהול ויהו עול כשי עיהב יהי טעהן יהי כתב ויהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
נקטם יהל יהוה לולב כשר. יהתב לולב כפת קוון ברוך שהוא יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה

ערבה גדולה וישתר
פסולה של אשירה ושל
עיר הנדחת פסולה נקט
ראשו נפריצו עליה
היצא יצא לה ולכולה נמי משה
או שנשתרו מקצת עליה
ושל בעל ושל הרי כשיר
ר' ישמעאל או' שלש
הרסים ושתי ערבי ולולב
אחד ואתרוג אחד ואפי'
שתי קטומים ואחר
שאינו קטום ר' שמעון
או אפי' שלשתן קטומי
ר' עקיבא או כשם
שלולב אחר ואתרוג
אחר כך הדס אחת וערבה
אחת ואתרוג הגזול
והיכש פסול של אשיר
ושל עיר הנדחת פסול
ושל ערלה ושל תרומה
טמאה פסול ושל ט
טהורה לא יטול ואם
נטל כשר של דמאי כו'
שמאי פוסלין ובי הילל
מכשירין של מעשר
שני בירושלם לא יטול
ואם נטל כשר"

הדרן עלך לולב הגזול ושאר

לולב וערבה ששה

ושמנה סוכה ועיסור המיחלל חמשה ושבעה

לולב שבעה כיצד יום הראשון של חג שחל להיות בשבת לולב שבע ושאר כל הימים ששה

ערבה שבעה כיצד יום שביעי של ערבה שבעה ושאר כל הימים ששה

מיצות לולב כיצד נשב כל העם מוליכין את לולביהן להר הבית והחזן מקבלין אותן מיד ומוריד אותן על גב האיטבא והזקנים מכאיו את שלהן כלשכה ומלמדין אותן לומר כל מי שמזדעזע לולבו בידו הרי הוא לו במתנה ולמחר משכימין וכאין לבית הכנסת והיו מזדרזין לפניהם והיו מחטפין ומטין איש את חבירו וכשראו כך שכאו לידי תקלה התקינו שיה כל אחד ואחד נוטל בפני עצמו

מיצוה ערבה כיצד מקום היה למטה מירושלם ושמו מוצא ויורדין לשם ומלקטין משם מורביות של ערב וכאין וזוקפין אותן בצדי המזבח ראשיהן כפופין על גבי המזבח תקעו והריעו ותקעו ובכל יום מקיפין את המזבח פעם אחת ואומרים אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא והו הושיענא והו הושיענא אנא ה' הושיעה נא אנא ה' הצליחה נא והו הושיענא ואומרו היום הזה מקיפין את המזבח שבע פעמים

ושאר ערבה שלו המזבח

הלכות חמץ ומצה

הדרן עלך לולב וערבה

אותמר

לתמיר של שחר השע
לתמי של בין הערבים
ובמוספין היו מוסיפין תש"
יום טוב של חג היו ש
שלש עשר פרי אלו שנ
עשר חטא את נשתיירו
שם ארבע עשר נכשיב
לשמנ משמרות ביום
ראשו שש מקריבי שנ
שני והשאר אחר אחר
כשלישי מקריבי שנ שנ
והשאר אחר אחר
כרביעי שלש מקריבין
שני שני והשא את את
בחמשי שנים מקריבים
שנים שנ והשאר אחר
את כששי אחר מקריב
שנים והשאר את את
בשביעי כולן שוין"

שלש ועשו
היום מה תלו
ושלש המזין
בין קדש לחול

בשלשה פרקי בשנה היו
כל המשמרות שוות כאח
באתמורי הרגלים ובחילון
לחם הפנים כעיניה אומ
היא לך מיניה היא לך חמין
היא לך מיניה " משמרה
קבוע מקריב תמידי ערי
ונרבו ושיאר קרנט יצבור
ומקריב על הכל " וט
השמוך לשבת מן מלפנ
כין מלאחריה היו כ
המשמרות שוות בחלוק
לחם הפנים " חל יום
יאחר להיות בעתים שמיני
קבוע נוטל עשר חלות
והמתעכב נוטל שתים
ושיאר ימות השנ הנכנס
נוטל שש והיוצא נוטל
שש ר יהודה או הנכנס
נוטל שבע והיוצ נוטל
חמש " הנכנסין חולקין
ביעפין והיוצאין חולקי
ברוס כילגה לעולם
חולק ברוס טבעה קבוע
וחלוקה סתומה "

פרק תמיד

נעשתה מדין
לפנים מהקה
ישראל ואי שהקה
פנים היום לו
מה ומקריב
לחבר אלין
חומרין הלשה

וידין ועלה עשירית לאיפתי ידחי ג' לעשרון ויעכב היון ודחינן ששה ועלה עשירית ל' לעשרון של
על גב המזבח היחוי לועלה ועשירי' יהיו ון על גב המזבח והיון על גב המזבח יהיו יחוי לועלה ועשירית ואי
טעי ל' לעשרון ויעכב כון ודחינן עליה לפתח שעי לועלה ששי' לועלה ועשירית ואי
כון דיוכיו ניסוך הנסים ונסוך היין על גב המזבח ליה לי דתקע לילך על גב המזבח עשרון ואיכן
חנעני ונדיוחיני יהיית ונתע כדיה ונפ' יוחנן הכהנים יתקע לילך לועלה עשירית עשרון " כ יוחנן ל' יוחנן כ'
תוקעין היו תוקעין והיו יוחי לה ולועלה ששתקעין על כל ניסוכו ונסוכו " תקע עבשעת שיטתך החג ואי שט יוכ
ושוב ואי יתלה שתקע שיטתך החג ושבתה לה החשון וחד יוכ לפ' שיהין תוקעין לפחות ששים נשתי יוכ
וכין ואין היכי לאין חש ליחיחה חד דכבל יוחי תקע ועדיין כהדי נעקו לייתי שיטתך החג היו שקע יוכ
ר' שלש תחת שלש ר' לי יעקב ושלש ר' יוחי כ' תקעו שיטתך החג היו שקע יוכ ושוב
כיכוי להו טובו ליתב עי ליום השנה שהל להיות בשבת ויהיכו תלתה תוקעין לועלה היום בשבת ד
ערב שבת שיטתך החג ויעטיך ליה לישלושעין כ' לי יעקב כ' יוחנן תוקעין לועלה היום בשבת
היו ליתב ערב שבת שיטתך החג לישלושעין כ' לי יעקב כ' יוחנן תוקעין ליתב היו ולין ליתב היו ולי יתב
תעו ושיי ושיי ששיי והיוי ושיי ששיי שיי ערב הפסח שהל להיות בערב שבת לישלושעין כ' יוחנן כ' יעקב
של ת"ש לי יוחנן יוחנן כ' ישמעאל " ונפב שהן ושעין והיו יוקיעין ולין כהיי תעו סב לה ביהי תעו סב
ופליגא סדיו יוחנן ושוי ששיי דהיוי ששיי שיי ערב הפסח שהל להיות בערב שבת לישלושעין כ' יוחנן

האוכל

ויוין ונוסקין של ערב הפסח שהל להיות בשבת דיו לי יהוי חושבין חד ושוי לחכין
חושבין שבע קתני ושוי חויתה בכל שבוע ושוי דיוקא בכל שנה ושנה לין קתני
יוכו ערב שבת שיטתך החג ושוי ביה בכל שנה ויוכין דויקלע יום טוכישון של חג בערב שבת לין ושבתת להו ושוי
ויקלעין עלי בערב שבת ויום הכפורים ושוי הני ליוחר בשבת ויקלע לילך החכון ליה " ושוי חכון תש דתניא חלכי שב
קריכן ניסוך הכפורים " ושוי ויכין ר' הושעיה בכבל הוה ושוי יוסף הכפורים שהל להיות בערב שבת שבת לין היה שב
וטוחיני שבת ליו היה ושבתין ושוי דבי רבי הלל הוו לין קשיין הני יכן היו יוקיעים ושוי ויכין ר' הושעיה ושוי ויכין בין שב
לעשרה ויכין בן ויוי השנה לישלוש עשרה יהוי יוקיעים ושוי היתה ושעשת חושבה " תש ויוי חדש שהל
לחיות בעשרים שוי של ויוי חדש דחה שוי של שבת ושוי ויוי לישלושים חדש ויהי ליום השבת יהוי ר' יוכפי ושוי ויוי
לקדש יהוחי תרי ושיוש תרי תרי קתי " ור' יוחנן לתרי שהוקבעו חדש בימים " והוי היכיו עדיין והוי
היכיו ויוחי תרי עדיין תניא תנא בעי עשו ומוטה ליוקיע " חלבי תוי ד' של בין השמש ונתן
ויהיכ ככש ומוטה לישעה של ויוי חדש עתנן תחת טרוכה ומוטה ולישה ולי יוחנן לתרי שהוקבעו חדש
טהגו תר היכיו עדיין ויכין חדי ויהי חדי עליו ויוחי ויהי ויוי ויוי ויו

פרשת פרה

יום הקדים רוח הכפורי
מפרישיין כהן גדול
מביתו ללשכת פרהדרי
ומתקדיץ לו כהן את
תחתין שומע אלירע
בי עסאל ר' יהודה אומ
את עשה אחד מהן
לו שם אלא המות אשתו
ושל אחרון ובפני עצמו ופרה
ביתו כיתו זו אשתו זו
אמורי רבי חכם מ אחר
לרבי תוכ

וזכני כר מלמדין אורט
סדר יום הכפורים כל
שבעת הימים הוא זורק
את הדם ומקטיר את
הקטרת ומטיב את הנרו
ומקריב את הראש ואת
הרגל ושאר כל הימים
אם רצה להקריב מקריב
שכהן גדול מקריב חלק
ראשו ונוטל חלק בריאש
מצרו לך וקנים מזכב
פי והודין לתיני נסיר
היום ואו לו הישי טרין
גדול קרא אתה נפיך
שמא שנית או שמא
לא למדת"

ערב יום הכפורים שחרי
מעמירין אותו בשער
המזרח ומעמירין לפניו
פרים אלים וכבשים כדי
שיהא רגיל ומכיר
בעבודה ׳׳ וכל שבע
הימים לא היו מונעין
ממנו מיאכל ומשתה
ערב יום הכפורים עם
חשיכה לא היו מניחין
אותו לאכול הרבה מפני
שהמיאכל הרבה מביא
את השינה ׳׳

סדר ברכת כהנים

בכל יום תורמין את
המזכיר בקריאת הגבר
או סמוך לו כדי לפניו כדי
לאחרים ביום הכפורים
פחיצות וכרגלים באשמורת
הראשונה ולא היתה
קריאת הגבר מגעת עד
שהיתה עזרה מליאה
מישראל

סדר ברכת כהנים

תניא עד היכן כשהן
ישנין עומדין ומשתחוין
ראשיהם וכו

ויחונך ה' פניו אליך וישם לך שלום ואמרינן בירושלמי מאי שנא ברכת כהנים דכתיב בה שלום ומאי שנא ברכת שלום דכתיב בה כהנים אלא כהנים שהן עושין שלום בעולמו ואמרינן בירושלמי אין כהנים עושין שלום בעולמו אלא בשעה שהן נושאין את כפיהן ומברכין את ישראל ואמרינן בירושלמי אין כהנים נושאין את כפיהן אלא בשעה שהן שרויין בשמחה שנאמר ויאמר להם אהרן ובניו שאו את ראש בני לוי לבתי אבותם ונשאו אהרן ובניו את כפיהם

תניא

הדרך שלש בריאשונה

סליק פורקא
אמ להן

והקריב את הראש ואת
החפתים ואת היתר הקרב
של שחר הייתה קרבה
בין הרם לאברים של בין
הערבים בין אנרי לצפים
אם היה כהן גדול זקן או
אפטנים מחמין לר חמי
ומטילין לתוך היצונן :
כשיגיל שתפוג יציעתו"

הכיאו לבית הפרוה
וכקרש היה לרסו סרין
של בין ביצו לבין השם
קרש ירוי ורגליו ופשט
ר מאיר או פשט קדש
וריר ורגליו ידיר ושנל
עליה וגהתצא הבאו לו
נגרי לבן לבש וקדש :
יריר ורגליו פילוסין ר
של שנים עשר מנה
בין הערבים היצרון של
שמנה מאות זו רבי
ר מאיר ר יהודה אומר
כשחר היה לבוש של
שמנה עשר במנה וכן
הערבים של שני עשר
הכל של שלשים מנה אלו
דן משל יצחר ואם ריצ
להוסיף מוסיף משלו"

מיתן

כא לו אעל פרו פר היה
עומר כן אולם למזבח
ראשו כרוום ופניו לקי
למערב והכהן עומד
כמזרח ופניו למערב ק
סומך שתי ידיו עליו ו
ומתודה וכך היה אומר
השם עויתי ופשעתי ל
לפניך אני ובניתי אנא
השם כפר נא על העונו
ועל החטאים שעויתי
ושפשעתי ושחטאתי
לפניך אני ובניתי כתוב
בתורת משה עבדך כי
ביום הזה יכפר עליכם
לטהר אתכם מכל וגו
אם יאחרון ברוך שם כבו
מלכותו לעולם ועד
כא לו למזרח השוה לעמו
המזבח הסגן מימינו ור
וראש בי אב משמאלו
ושם שני שעירי וקללי
הוא שם ושה שני גדולה
של אשכרוע היו ועשיא
כן גמלא של זהב כן
קטין עשׂ שני עשׂ רד
לכיור שלא היו לו אלא
שנים את הוא עשה
מוכני לכיור שלא יהו
מימיו נפסלין בלינה
מונבז המלך עשה כל
הירו של כלים של יוכ
הכפורי של זהב הילב
אמו עשתה נגרש של
זהב שעל פתח היכל
ראתה הי עשׂת טכל של
זהב שפרש סוטה טעוב
עליה צקנור נעשׂו נסי
להלהתניו היו מפרפרין
אותו לשפח ואלו לגבאי
של בית אימו יהו כעשים
להלמיד על מעשה להם

הרמן עלך אמ' להן למה לי

סליק פורקא

טרח בקלפי והעלה

שני גורלות יאחר כתו
עליו לשם ואחר כתו
עליו לעזאזל אם של
שם עולה בימיני הסגן
או לו אישי כהן גדול
הגבה ימיך אם בשמא
עולה ראש בית אב או
לו אישי כהן גדול
הגבה שמיאלך נהנן על
שני שעירים ואו לים
חטאת ר' ישמעאל אומ'
לא היה יעריך לומר
חטאת אלא לים ודין
עונין אחריו ברוך שם
כבוד מלכותו לעולם
ועד קישר לשון
של זהורית בראש
שעיר המשתלח ור'
והעמידו כנגד בית
שילוחו ולשחט ביה
שחיטתו ובא לו איצל
פרו שניהם וסומן שהי
ירדו עליו מתורה"

וכך היה אומר אנא השם
עויתי פשעתי לפניך
אני וביתי ובני אהרן
עם קדושיך אנא השם
כפר נא על העוונות
ועל הפשעים ועל החטאים
שעויתי ושפשעתי לפניך
אני וביתי ובני אהרן
עם קדשיך ככתוב בתורת
משה עבדך כי ביום
הזה יכפר עליכם לטהר
אתכם ומכל אשמותיכם
שש כבוד מלכותו לעולם
ועד שחט וקטל
כמזרק את דמו יזרוק
שממרס בי על הכותל
הרביעי שהכוהל כהן
שלא יקדיש נפשו
מחתה לראש המזבח
ופינה גחלים אשלך
ואילך וחותה מן ה
המעורכלות הפנימיות
וירורד והניח על הכותל
הרביעי בכל יום חותה
כשל כסף ומערה
לתוך של זהב היום
חותה כתוך של זהב
וכה היה מכניס בכל
יום היה חותה כשל
ארבעה ומערה לתוך
שלשת קכין והיום
חותה כשל שלשת
קכין וכה היה מכניס

הדרן עלך שתי מחתה

סדר פרקא

הויצאו לה

הכא ואת המיחתה חפן
מלא חפניו ונתן להו
הכא הגרול לפי גודלו
והקטן לפי קיטנו

זכר היה מדויה נטל
את המחתה בימינו ו
ואת הכף בשמאלו וזה
מהלך בהיכל עד שמגיע
לבין שתי הפרוכת
המבדילות בין הקדש
ובין קדש הקדשים
וביניהן אמה ר יוסי
אומר לא היתה שם אלא
פרוכת אחת בלבד שנ
והבדילה הפרוכת לכם
בין הקדש ובין קדש
הקדשים החיצונ
פרוסה מן הדרום
ופנימי מן המזרח
מהלך ביניהן עד שמגי
ליצפון הגיע הפ
פנים לדרום מהלך ל
לשמאלו עם הפרוכת
עד שמגיע לארון נתן
את המחתה בין שני הבדי
יצטר את הקטר על גבי
גחלים ועתמלא הבית
עשן וייצא ובאלו זר
כניסתו ומתפלל תפלה
בבית החיצון ולא היה
מאריך בתפלתו שלא
להבעית את ישראל

כיוקדש וישון ויופך להו לרכן וקדושת יום וכחוץ עבד שתי פיוטות
מיניו וכן שלחן לעזרה וכן שלחן לסהל ונוהן יהו יהו רב חסרון ר יוסי היינו דאמרי יוסי ר יהודה יוסי לך פתח במוס ר ונוהר טיהון סבי
ליה יהו כי יהודה סבירו ליה כעבד כי יהודה יהו כי יוסי סבירו ליה עבד כי יוסי לעולם כי יוסי סבירו ליה ואוי לך שלחן ענבו דהוה ועוד ויסק פקדו ליה
שלחן לכן ונתעניל ליה ויוכ יהו לעולם ונדוה ועבד הוה ועבד ר יוסי יהו לך חשבון שלך שלחן הינייכן הכתי לשלחן ולך יהודה
עני עשל כן ונעזה לסהל ר יוסי יהו כהכיש ט חסויש יהו כלפנים יהו טלחן יהודה ולא יכולו ליה טעה יהו ליה ונשו דכתי
והכית ישר בה שלוה לא ששיש יוזה ישתי ועשרי ישתי ושלשי יוזה קושטא יוזה שיקסין יהו כהכיש ט חסויש יהו כלפנים יהו טלחן יהודה ולא יכולו ליה טעה יהו ליה ונשו דכתי
הדבר עשויש יוזה יוזך ועשרים יוזה רחב ועשרים יוזה קושטא ולין ידעכן יוזה שיקסין יי ונהב ירושלים יי ידעכן
ירכעון ולין ידעכן עשרין והלולי יוזה קון שיבע ועשרי ישתי ושלשי יוזה קושטא ולין ידעכן יוזה שיקסין יי ונהב ירושלים יי ידעכן
מזוה טלפ שלוש עשרה טלפ היכל שש וטלפ ושני יוזה קושטא ולין ידעכן יוזה שיקסין יי ונהב ירושלים יי ידעכן
טען הבית ונפטוזה הכן לתקן שם יות יוזין הכי קיוזי ודכר כתוך הבית ונפטוזה הכן לתקן שם יות יוזין ונהב ירושלים יי ידעכן
שם יות יוזין כיתיב ויוי ויספך ונתעני יוסי כן יהודה יוזי ר יוסי ר יהודה הכן ונפטוזה הכן לתקן
הלוי יוה תשע שיות שלשה ובעיבע ושקדים הלחם כשעוק עבדו שוב ירושלים יוזי ר יוסי ר יהודה הכן לתקן
והם העם ותעני והני יכולו יוסי הויל הוי יכולו הגבי הוי יוסי כן יהודה הוי יוסי ר יוסי ר יהודה הכן לתקן
כן ונהלולי והה שוני יוסי כן עקישן שוני ונדוי ונייתן לימין ונדבוי ונייתן לשמאל הוי יוסי כן יהודה הוי יוסי ר יוסי ר יהודה הכן לתקן
חסף וישלח יות שני בני ישראל ועשו עשרות ומאתים ושלשים לו פרים יון ויאמר ויהי ויהי ויהי

נטל דם השעיר והניח
דם חבר וזה הומע
על הפרוכת שכנגד
הארון מבחוץ אחת
מלמעלן ושבע למטן
ולא היה מתניין
עירת דם לפני לתור
דם השעיר ונתן את
המנורה פריקן ויצוא
אל המזבח ל אשר
למנוי ת הכפר עליו זה
מן הבית

עוו ופשעו וחטאו
לפניך עמך ישרא
אנא השם כפר נא על
עונות ועל פשעי ועל
החטאי שעוו ושפש
ושחטאו לפניך עמך
ישרל כתוב בתורת
משה עברך מי פיום
הזה יכפר עליכם לטה
אתכם מכל חטאתיכם
והן עונין אחריו ברוך
שם כבוד מלכו לעול
ועד מקרו למי
שמוליכו הכל כשרין
להוליכו אלא שעשו
הכהנים קבע ולא היו
מניחין את ישראל
להוליכו אחר מי ופרו
עד שלא עלה מיעפרו
וישרל היה וכבש
עושין לו מפני הגבלים
שנתלשין כשערן
או לו טול ויצא טול
ויצא מיקידרי ירושל
מלוין אותו עד סומה
דאשונה עשר סומו
מירושלם ועד יריח
תשעים ריש ושמנה
ומחיצה לכל מיל ומיל
כל סומה וסומה אומר
לו הרי מזון והרי מי
ומלוין אותו מסומה
חוץ מאחרון שבהן
שאין מגיע עמו
ליעוק אלא עומד
מרחוק ורואה את
מעשיו מה היה
עושה חולק לשון של
זהורית חיציו קושר
כנלע וחיציו קושר בין
קרניו ורחקו לאחוריו
ומתגלגל ויורד ולא
היה מגיע לחיני ההר
עד שנעשה איברין
איברין בא ויושב לו
תחת סומה האחרונה

שלח חומש הפקודים
הורהו על פה ומכרה
עליה שמנה ברכות על
התורה ועל העבודה
ועל ההוראה ועל מר
מיחילה עון ועל המקד
כפני עינמן ועל ישר
כפני עינמן ועל הטהני
כפני עינמן ועל ירוש
כפני עינמה והשיאר
תפלה הרואה
כהן גדול כשהוא קורא
אינו רואה פני ושעיר
הנשרפין הרואה פר
ושעיר שנשרפו אינו
רואה כהן גדול כשהוא
קורא ולא מפני שאינו
רשאי אלא שהיתה
דרך רחוקה ומלאכת
שניהם שוה כאחת
אם נכנסו בזין קורא
קריש וריו וגלליו ופש
ירד וטבל על ונטהר
הביאו לו כגדי זהב ולב
וקירש ידיו ואת רגליו
ויצא ועשה את אילו
ואת איל העם ואכ
שבעת כבשים תמימי
דברי ר יאושיה ר עקיבא
או עם תמיד של שחר
היו קריבין ופר העולה
ושעיר שנעשו בחוץ
עם תמיד של בין ה
הערבים

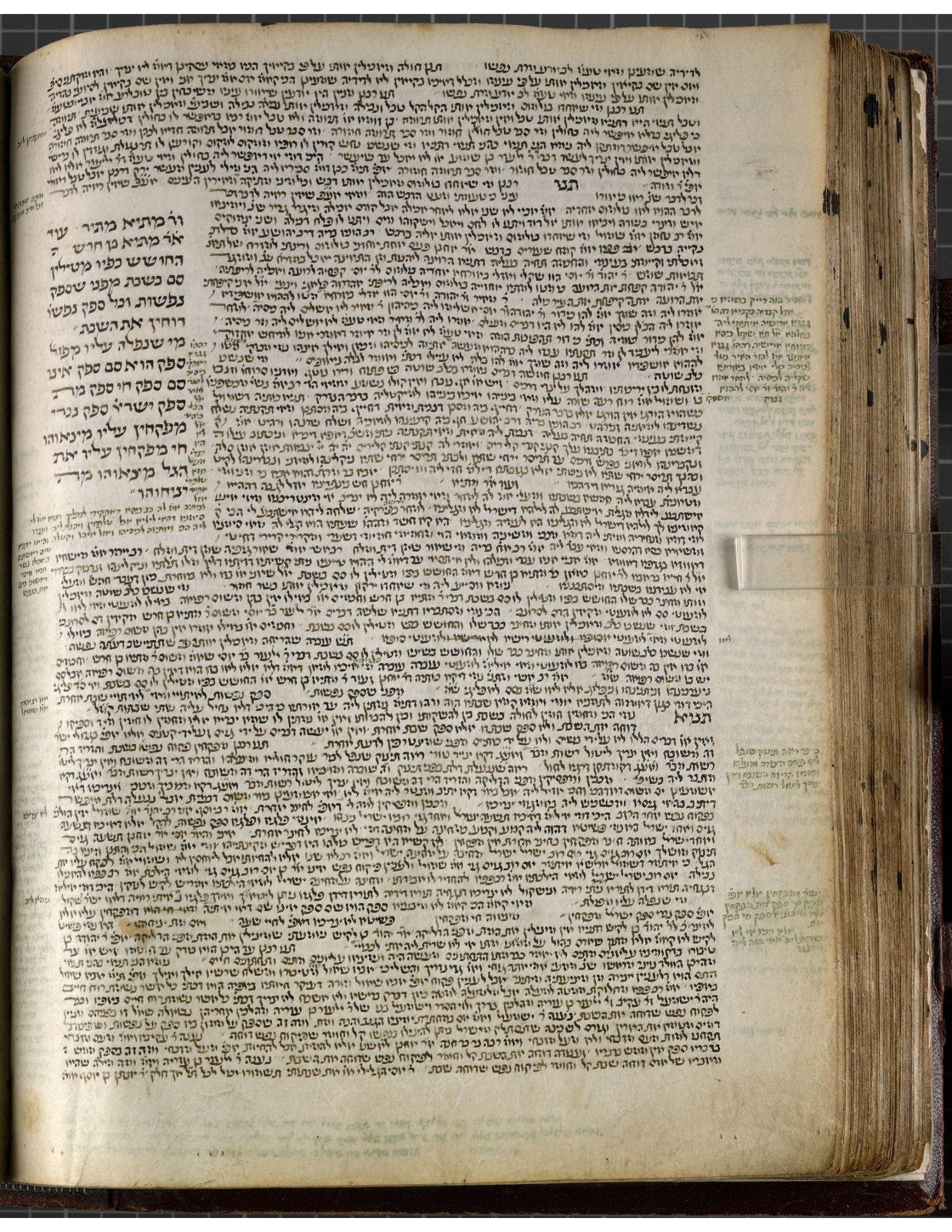
להתקיים בין העזרות וזינן היכי עבדי הכי ועבדי תקנתא ותקין ושה יוה ליעבר ויתוך שיורין
ט נהקש שיורית הוין לפיק ליפרש לן וקורין יוחדי זהות ויוך נעשה וויעזי ויהלכן בעבין
ודין והלכן כתרה לין קשיין הכפיק התיקנין מין נעי שלין הפיק התיקנין והין עזה קתי והלכן ד
בעבין ויוין והלכן כתרה ועי טזה יהלך קבי שלין הפיק התיקנין היו כתרה לין יום זכרי לין קשיין בין
הפיק התיקנין והתעבי והלכן כתרה בעבין ותעבי לבעבין יחת ובעבי בשני שעיפ והה והה נעי שלין ה
להתלות וגנו ספר תרה ויזכלן כהיקו וכל כן לזה שלין יהלך והין הספר
של חומש הפקודים יזוזיי נגלו ובקרי יזה ויכתבו עזה ויה יהושע יזה רק ששת לפי שיין בלילין ספר
תרה מעטרופפ כתר יעד ועתיבו וחרעו ובקרי כ הוין בר יהושע יזה רק ששת לפי שיין בלילין ספר
ושוש בתרה שזיפה יעיפה וויי חיישיין לפניהן והיה יעקב והיה יעקב עבריו ויזה חדש טת שחל להיות בשבת ובידון
שלש תזות קורין יוחד לעציע שיפ ואחד שלי יזה חדש ויזה חדש טת שחל להיות בשבת ובידון
חד ובניו טתי סיפ יהיכ פניון וערכן שלה שזוה בתוח ויחתן של העפ תלתון ובני כתלתון כיפי לי לעגל
ששיך ישראל ישיכן לישיע וחוש בשזוע תפלה ובל ויזה ובניו ספר תרה ויזה נקשה תרה יזכן שיזי תפלה תרה ויה נקשה
חיזוק לכפ הרוזה כהן גדול יום נכנסי כהן קורין אלבעריא להן הטיהוזו שי תזיר
וויני ויזעת נכ שי הדרת גולל קול פשיט הזו חתעי נרישי לקיש דיזוק ויש לקיש זיין ויעבירון על הזיבו
של שחר היו קריבין ופר העלה ושעיר העשה בחוץ עם תזיר שלש עשרון עם תזיר שחר היו קריבין ופר העלה שהיה
עם תזיר שחר היו קריבין ופר העלה שהיה נעשה בחוץ עם תזיר של בין הערבים ותפר העלה לה שלש
דשיירה יזיזת עבר ליה ותן לה שלשה עשרון ויזכן לה עזימו ויזיזת ה שזות יזיזת עבר ליה ותפר העלה לה שלש
ויתקטן יזלו יה לה שלשה עשרון לה עזימו ויזיזת ה שזות יזיזת עבר ליה ותפר העלה לה שלש
ויזיזת ה שזות יזכל פר העלה ושבעה כבשים תזיזים ופר חטאת ושני אילים עולה ויזיל העלה
ל עזימו תוספת ויזיל ל עזימו ל פר העלה ושבעה כבשים תזיזים ופר חטאת ושני אילים עולה ויזיל העלה
עולת הבקר ישור לעולת התזיד תעשו יתי זולה ויזחרך עזות היום ויזחרך עזות היום ויזחרך עזות היום
חטאת יזחר ולבר חטאת הטעים ויזחרך ויזיל ויזיל הבי ויזחרך חטאת ויזחרך תזיד של שחר ושעיר
ויזיל טשזרך ל ויזעיר עזר ביזיל ויזיל הבי ויזחרך חטאת ויזחרך תזיד של בין הערבים
עולת הבקר זולה וזספן שי תזיד של שחר עבד ליה ל ויזעיר עזר ביזיל ויזיל הבי ויזחרך חטאת ויזחרך
על שה שה וכבי זה ל ויזעיר עזר ביזיל ויזיל הבי ויזחרך חטאת ויזחרך תזיד של בין הערבים
לזה הזו מן ולהזיכיו יזתקש ויזת עבד ויזחרך שלש עזרה על הסדר חזין ספקיק זה ויזיל טעה ל ויזעיר עזר ביזיל
ויזיל הבי ויזחרך חטאת ויזחרך תזיד של בין הערבים ויזיל הבי ויזחרך חטאת ויזחרך תזיד של בין הערבים

הדרן עלך בא לו — אסור

סליק פרקא

וזה הפסוקים

אסור באכילה ובשתיי
ובריחיצה ובסיכה
ובנעילת הסנדל ובתשמי
המטה והמלך והכלה
ירחיצו את פניהם והחי
תגעיל את הכוס ר
רבתי ר׳ ליעזר



חטיאת ואשם ודיאו
מכפרין מיתה וייום
הכפורים מכפרין עב
התשובה תשובה מכפ
על עבירות קלות ער
עשה ועל לא תעשה
ועל החמורות הוא ת
תולה עד יום הכפורי
ויכפר " עבירות
שבין אדם לחבירו אי
האו אחטיא ואשוב
אין מספיקין בי
לעשות תשובה"
אחטיא ויום הכפו
איז יום הכפו מכפר"

השתא
חטיאת ואשם
תשתי ליה תשובה ותשתי ליה תשובה ויום הכפורים מכפר ליה ועל כרחיה דהאי תנא מיהא תשובה ויום הכפורים מכפרין

דמוריים שאם שחטה
שיחפור בקרקע ויכסה
שיאסר מיד מוכן הוא
בש או איך מולידי
ין את הפולם משוכך
לשוכך אכל מטר
מיחלון לחלון וכי הלל
מיתירין בש או לא
וטול אלא אם צענע
מבעוד יום ובה או עה
שמר ראו זה וזה אני
נטל דימן שחור
ומיצא לבנים לבנים
ומיצא שחורים שנים
ומיצא שלשה אמורי
שלשה ומיצא שנים
מותרין בתוך הכן ומיצ
לפני הכן אסורין ואם
אין שם אלא הס
הרי אילו מותרין

השוחט

בש״ אין נוטלין
השלי לקרב ולא כשהי
וכיוצא רבה מתירין
בש״ אין מיסלקין
את התריסין ביום טוב
ורבה מתירין את להחזי
בש״ אין נותני
את העור לפני הרועה
ולא יגביה בו יתלא אב
כן יש עמון בשור ורבה
מתירין בש״ אוכ
אין מוציאין לא את
הקטן ולא את הלוב
ולא את ספר תורה
לרשות הרבים ורבה
מתירין

כש אי אין מוליכי חל
ומתנות לכהן כיון שהורמו
מאמש כיון שהורמו
מהיום וכה מתירין
אמרו להם כש גזירה
שוה חלה ומתנו מתנה
ולכהן תרומה מתנה
לכהן כשם שאי מוליכי
את התרומה כך אין
מוליכין את המתנות
אמרו להם כה לא אמ
אמרתם מתרומ שאינו
זכאי בהרמתה תאמרו
במתנות שזכאי בהתר
כש אי תבלין נירוכי
כמרוכה של ענן והמל
כפר וכעין הפרור וכה
אי תבלין נירוכין כרכ
כמרוך של אבן והמל
נירוך במרוך של ענן
הכורך קיטנית כיצ
כש אומ כבורר ואוכל
אוכל וכה אי מורר
כרכר בחיקו וכת מיחוי
אכל לא כטבלא ולא
בנפה אכל לא בכברה

כש אי אין מוליכי חל
ומתנות לכהן כיון שהורמו
מאמש כיון שהורמו
מהיום וכה מתירין
אמרו להם כש גזירה
שוה חלה ומתנו מתנה
ולכהן תרומה מתנה
פשיטא
לכהן כשם שאי מוליכי
את התרומה כך אין
מוליכין את המתנות
אמרו להם כה לא אמ
אמרתם מתרומ שאינו
זכאי בהרמתה תאמרו
במתנות שזכאי בהתר
כש אי תבלין נירוכי
כמרוכה של ענן והמל
כפר וכעין הפרור וכה
אי תבלין נירוכין כרכ
כמרוך של אבן והמל
נירוך במרוך של ענן
הכורך קיטנית כיצ
כש אומ כבורר ואוכל
אוכל וכה אי מורר
כרכר בחיקו וכת מיחוי
אכל לא כטבלא ולא
בנפה אכל לא בכברה
מתניתין

הדרך עלך כיצד שוצלדה

מתחנה

נשמה אחת מישראל

נשמות אלף ישראלים

נפש אחת מישראל

נפש אחת מישראל

נפש אחת מישראל

אמ׳ רבן גמליאל מימי
של אבא לא היו אופי
פיתן גרויצות אלא ר׳
רקיקין אמרו לו מה
נעשה לבית אביך ע׳
שהן מחמירין ע׳
עיצמן ומקילין לכל
ישראל להיות אופין
פתן גרויצות וחררין
את הוא אן שלש
רברים להקל מכברין
בית המוטות ומציחין
את המוגמר ביום טו
ועושין גרי מקולס
בלילי פסחים וחכמים
אוסרין ׳ שלש
רברים רשעזכן עזרי
מתיר וחכמים אוסרי
פרתו ויצאה כריעוע
שכין קרניה ומקרדין
את הבהמה ביום טוב
ושוחקין את הפלפלי
ברחים שלהם ורי יהור
או אין מקרדין אר׳
הבהמה ביט מפצ׳
שהוא עושה חמרה
אבל מקרינפין וחכמי
או אין מקרדין את
לא מקרינפין ׳

פתח וקרין שלין יהיו שלחן ושלהן יבך ריקן בזמן שהוא קיים כל סבר עריס ועטת קרין כמו שב ועטת קרין כיוצא בו ועטת קרין כמו טוב ומר וענק הוא קורא וגריצה שזורין ושהין ולין זית אחד היו אוכלין ממנו ׳ ר׳ יהודה אומר אף הוא היה אומר כיוצא בו אלא שהוא אומר

דרך ארץ זעם טוב

חדר צבאות

אוץ יצחק

רגום מן הביבריים ביום
טוב ראין נותנין לענוי
מחוצות אבל יערין חיה
ועוף מן הביבריים ביום
טוב ונותנין לפניהם
במוצאי השבת יאכלו
כל הביבריים שיוכן זה
הכלל בחשך יצא הכלב
אסור שאינן מוכנים
מבערב מאיזהו
רגע חיה ועופות טהורים
שיעשיין מערב יום טוב
לבן ויטול מהן ביום טוב
אלא אם כן יודע שר

הרחים של פלפלין
טמאים משום שלש
כלים משום כלי קבול
ומשום כלי מתכות
ומשום פנימה עגלה
של קטן טמאה מדרס
ועטילת בשבת ואינה
נגררת אלא על גבי
הכלים אינן נגררין
חוץ מן העגלה מלבד

שהיא כופשת

סלרין פורקא

יוסי יהודה בתנור תם · יהודה בתנור עין

יוסי יהודה בתנור תם · יהודה בתנור עין

יוסי יהודה בתנור תם · יהודה בתנור עין

לא יאמר אדם לחבירו
שקול בדינר בשר אבל
שוחט הוא ומחלק
ביניהן אומר אדם
לחבירו מליא כלי זה
אבל לא במידה ר' יהודה
או אם היה כלי שלו
מדה לא ימלאנה
מעשה בש אול בן נטני
שהיה ממלא מדותיו
במערב יט ובוחנן בלקוחו
ביט אבא שאול אומר
את כמועד עושה כן
מפני כירורי המדות
וחכמים או את בחול
עושה כן מפני מיצוי
המדות אומר
אדם לחבירו תן לי ביצי
ואגוזים במצניין שכן
דרך כעל הבית להיות
מוצא בתוך ביתו

סדר פרקא

הדרן עלך אין יצרין תנא המביא

ממקום למקום לא
יביאם בסל רבקופה אבל
מביא הוא על כתפו או
לפניו

המוליך את התבן לא
לא יפשיל את הקופה
לאחוריו אכל מביאה
בירו ומתחילין כשעיסי
התבן אבל לא בעיצים
שבמוקיעה אין
נוטלין עיצים מן הסוכה
אלא מן הסמוך לה
מביאין עיצים מן
השרה מן המטונף ומן
הקרפף אפי׳ מן המפוזר
ואיזהו קרפף כל שסמו
לעיר דברי ר׳ יהורה
יוסי או כל שנעכסין לו
בפותחת אפי׳ בתוך התו
השבת אין מנקעין
עיצים מן הקורות ולא
מן הקורה שנשברה
כיס ואין מבקעין לא
בקורום ולא במקל
ולא כמגירה אלא
בקופיץ בית שהו
מלא פירות סתום ונפתח
נוטל ממקום הפתח
ר׳ מאיר או׳ אף את פיתת
בתחילה ונוטל
אין פותחין את הנר
מפני שהוא עושה כלי
ואין עושין פחמין
ואין חותכין את הפתיל
לשנים ר׳ יהורה או׳
חותנה כאוד לשתי נרו
אין שוכרין את החרס
ואין חותכין את הנייר
ליעלות בו מליח ואין
נודפין תנור וכירים אב
מכבשין

אלבעיא

כל שחייבין עליו משו׳
שכות ומשום רשות
ומשום מיעוט בשבת
חייבין עליו כיט׳
אילו הן משום שכות
לא עולין באילן ולא
רוכבין על גבי בהמ׳ ולא
שטין על פני המים
לא מטפחין ולא מ׳
מספקין ולא מרקדין
אילו הן משום רשות
לא רוכבין ולא מקדשין
ולא חולצין ולא מיבמ׳
אילו הן משום
מיעוט לא מקדשין
ולא מעריכין ולא ל׳
מחרימין ולא מצניעין
תרומה ומעשר כל אילו
ביום טוב אמרו כל ו׳
וחומר בשבת ואין בין
יום טוב לשבת אלא
אוכל נפש בלבד׳
הבהמה והכלים כרגלי
הבעלים המוסר בהמתו
לבנו או לרועה הרי
אילו כרגלי הבעלים׳
כלים המיוחדין לאחד
מן האחין שבבית הרי
אילו כרגליו ושאינן
מיוחדין הרי אילו כמקו
שהולכין׳ השואל
כלי מחבירו מערב יום
טוב כרגלי שואל ביום
טוב כרגלי משאיל׳
האשה שש אלא׳
מחכירתה תבלין ומים
ומלח לעיסתה הר׳
אילו כרגלי שתיהן ר׳
יהודה פוטר במים מפני
שאין בהן ממש

הלכו ביומי שרגין

יוי הכ

ואין טרחו

ואתברו

ונבל

ולקוחות

הגחלת כראלי הפעלים
שלהבת בכל מקום גחלת
הקרש מועלין בהן וכן
ושלהבת לא נהנין ולא
מועלין בור של
יחיד כראלי יחיד ושל
אנשי העיר כראלי אנשי
העיר ושל עולי בבל
כראלי הממלאין

מי שהיו פירותיו בעיר
אחרת ועירבו בני אותו
העיר לבא אצלו לא
יביאו לו מפירותיו ואם
ואם עירב הוא הר
פירותיו בפניהו

המכניס אורחין לתוך
ביתו לא יוליכו בידו
מנות אלא אם כן דיבה
להן אחר במנותיהן
מערב יט אין
משקין ושוחטין את
המדברות אבל משקין
ושוחטין את הכיאתו

פלוק פורקא

באחד באדר

משמיעין על השקלי
ועל הכלאים וכחמשה
עשר בו קורין את המ
המגילה בכרכין ומוקדמי
את הדרכים ואת הרחובו
ואת מקוות המים
ועושין על יצרכי רבים
ומיציאין את הבנרים
ויוציאין את על הכלאי
אור יהוה בראשונ
היו עוקרין ומשליכין
לפניהם משרבו עוברי
היו עוקרין ומשליכין
על הדרכים התקינו
בחמשה עשר בו שלחנ

סליק פירקא

מות עניים לעניים מות
עני לאותו עני מות
שבויים לשבויים מות
שכני לאותו שכני מות
המתים למתי מות המת
ליורשיו ר' מאיר אומ
מותר המת יהא מונח
ער שיבא אליהו

בשלשה פרקי

נשג

תורמין את הלשכ כפרו
הפס כפרו עיירת כפרו
ה החג הן טרונו למעש
כהמרטרי ר' עקיב בן עז
אנ כעשרי ואח בסיון
בעשרי ותשע באב ר
ש עשר ור שמעו או כאח
כניסן כאחד בסיון
כעשרי ותשע באלול
מפני מה אמרו בעשרי
ותשע ולא אמרו באח
בתשרי מפני שהו יט
לתיכך הקדימוהו לעש
ותשע באלול
בשלש קופו של שלש
שלש סאין תורמי את
הלשכ וכתו כהן אמג
שמעון או יונית היה
כתו כהן אלף פרבאגמ
אין התורם נכנס אל
בפירוז האפות ולא
במנעל ולא בתפילין
ולא בקמיע שמ יעב
ויאמרו בעון הלשכה
שמ יעשיר ויאמרו
מיתרומ הלשכה שיא
יעני ליניאת ירי המקום
כדרך שיעני ליניאת ידי
הבריו עכ והייתם נקיים
מיש ומישר ואו ומינא
חן ושנל טוב בעיני אלהי
ואדם של ביתר
נגנז שקלו בין אינגעו
וזורקו לפני התור והתור
מתנין ומוחפי לקוף או
והתור תור עד שיאמר
להן אתרום והן או לו
תרום תרו תרו שלשו פע
תי את הראשונ ומחפ
בקיטבל או ושני מוחפ
בקיטבל או ושלישי לא

סדר תרומה

מה היו עושין

פה תמידין ומוספין ונסכיהן והעומר ושתי הלחם ולחם הפנים ודבחי שלמי יבור וכל קרבנות הציבור שומרי ספיחים כשביעית נוטלין שכרן מתרומת הלשכה ר' יוסי אומר ריצ מתנה שומ"ח אמתי את או אינן באין משל יבור פרה ושל שהורי שבירא ששער המשתלח לשון שכין קרני באין מתרומת הלשכה כשם שפר וכש שעיר המשתלח ולשון שכני קרני ואמת המים וחומו העיר ומגדלותיה וכל יערכי העיר באין משיר הלשכה אפי שאו או כגש פר כהני גדולי היו עושין אותו משל עיבור מות שירי הלשכה מה היו עושין משהן כהן לרקחי מהן ייני שמני וסלתו והשכה להקר דברי ר' ישמ"א עקבי אומר משנגברי כהקד את לא כשל עניי מותר התרומ מה היו עושין פה רקו פחי יצפוי לבי הקדשי הקדשי ר' שמעון אומר מותר פירות לקיים המזב מותר התרומ לכלי שרת ר' עקי אומ מות עשי לקיים המזב מותר תרו לכלי שר וזה וזה לא היו מורי כפירו מות הקשר מה היו עושי מפרישי שער האומנין ומחללי אות על מעורך האומנין ונותן אות בשכר וחוזרי ולוקחי אות מהן מתרומ חדש ואם באחר נומל לוקחי אות מהתרומ

וזה הין קדושה שומעין בעזרה ושתי הלחם וזר שיין מן שב הזרעות

ישהקדי ב השני

כוי

כוק הבית

לגבי העזרה

הדרן עלך התרומה

ר חזקיה



הדרן עלך שלש עשרה — לא יעבוד

הדרן עלך מעות שנמצאו — ר' שמעון

באמיץ טמאי ושבעדי טהורי
וכשש הרג שבאמיץ טהורין
ושבעדי טמאי מפני שהן מוע
מסלקו ליצדי כל הפלי שנמי
כיושל דרך ירדי לכי הטבי טמ
ודרך עליי טהורי ושלא כדרך
ירות עליי טמאי דברי ר מאי
ר יוסי או כולן טהו חוץ מן הפל
והמגרפ והמרחיצ והמיוחדין
לקברו " סכי שנמי באבנב
עשו — ובשל עש שוע ומטבי וקופין
בין כוה וכי כוה שוע ומטבי חל
ארפ עש להיו כשכ שוחט כה
מיר נמיא קשור לסכי הרי זו
כסכין פרפ שנטמאת כולר
הטומא מטבילי אות מקפנים
ומקנני אות מיר זאת שנטמא
באב הטומא מטכילין אותה
ושחטי אות כחול מפני שיעי
העי שמש ואם היתה חדשה
שוחטי אות על גב האיבטבה
כדי שיראו העם את מלאכת
שהי נאוה רשפ או משום ר
שמעש הסגן פרפ עכי טפ ועל
שבעי ושני ניר היה נאורפ
ועל כל עימ ועימ עשרי וארבע
חוטי ארפ ארבעי אמ ורחבה
עשרי אמ ומשמני ושתים
ריבו נעש ושהב עשרין כנל
שפ ושלש מיאו כהני מטכילי
אותה " בשר קדשי הקדש
שנטמא בין באב הטומ ובין
כולר הטומא בין בפני וכי כחו
בש או ושרת בפני חו משנטמ
באב הטומ בחוץ וכה או הכל
ישרת בחוץ חוץ משנטמא
כולר הטומא בפני ר יעי או
את שנטמ באב הטומאה בין
בפני ובין בחוץ ושרת כחו ואת
שנטמ כולר הטומ בין כחוץ וכי
בפני ושרת בפני ר עקיב או מקו
טומאתו שם שריפתו "

אמורי תמי נותני מחיצי נכש ר
ולמט במוד ושל מוספי עותני
מחיצי נכש ולמט במעי ושל
ראשי חי מתח כרכו המוב מלמט
השקל והנכנו או נוהגי אל בפני
הכי אב מעש רגן גמעש בכורו
נוהגי בין בפני הכי וכי שלא בפני
הכי המקדש שקלי וכיכורים
הויה קדש ר שמעון או האו
כיכורי קדש אינו קדש "

כלוך פרקא

כרס על ידי טהרה ר שמעון ר יוסי אומ ר חנינא קינן שלנים הין שם ר בינון נשם יהושע לו ועש
נפרה שלמתר שוחף ושהו יותרון ושן שבלה ר לעש שהל לרבינון עשיה ולו יוצ בה שיולד
יהושע לו ויל עדופ טהו ונסין ויהיל שוין ומעש שולי מדיקין קנן ושיל לך יותנשי בה ר דוסי
הה הענ שה דוס ר יעב והיו חיך תלוש לך מעב זה שלוקה חטין לשע ומקדת לה ויוסי זה שלוקה בין
הפלטר ויש עוסין לפטיר ומהיין בין השער ר יהוד בן בתי על דס נטלת שהוסי טהור ונהו טהוכ
ולהכשיר היו לטוניות ולעונין והתנן דס השיין ושלו בן בתי על דס נטלת שהוסי טהור ונהו טהוכ
דוסי טהור ר יהוש בן בתי יול שלו כשהו יוצ רב יוסי ואין דוסי שוין ר יהוד ויוסי
נשכ יוס ר חנינ ויוצ על הקיסין שבידיהם ר יהוד ובודינו שיין הוה לון יול ועקב בי יוחנ
בשוני יוצות השנ ושוין והלכ שפלת שהוין והלכ ין היב ושוין והלכ ין כלם ושוין והלכ
סתם ויול להם פרישו וכשנ הכל הטהרין והלכ שפלת שהוין והלכ ין כלם ושוין והלכ
יול להם פשו לון יול יוחנן ול נעש כל הכלים שבירושל וכיון שנטמאו יוצ דרך יריה לבית הטבילה
הכיח יוצו שיול היה קורין יוחנן ינפון ויוחנן ויוחנן דרך יריה לבית הטבילה נעשה ה
טרפת שנשברות ט יהול חצי חצי הר ככל יוצר לשש שהי ויהיב יותר חזק לה הפלים
הוין עשרים ויורבעה תע שלשיב ר ושבע יהול חצי חצי הר ככל יוצר לשש שהי ושהר לשש שיהב ויכין
יוכבעה ויכין היו יורבעין ותרתן תע יורמשים ושתה יהול חצי חצי הר ככל יוצר לשש שהי ושהר לשש שיהב
לשבע עשר יורכבה ויכין הין יורבעין ושתה כהו יהוד יו ועשה מקם ותוב יחזיר ועשה חוש
ועשה מקם פרין יחזר ועשה קושב שהי פרישות ר יהוד ול נחזיר חד יול ועשה מקם יחזיר ועשה חושב
וחלק ויכין ועשה חושב יחזר ויכין ויחזר ויכין והדיוט ועשה חק יחזר ויכין ויחזר ויכין ועשה חקם יחזר ויכין
ויכין ושהר ויכין שהי ויהי ר יוסי ר יהוד בן בתירא ר יהוד ר נחוניה בן הקנה ר יוסי ר יהוד בן בתירא
שול שלש שיהי טר ר יוסי ר יהוד בן בתירא ר יהוד ר נחוניה בן הקנה ר יוסי ר יהוד בן בתירא
בר קפרא יהי דר תר ות השהיה ול השהיה דכנן ר יהוד בן בתירא ר יהוד בן זה ובן זה דר תרה וקשיי
דל יהוד על הכל דכש מ הל ישקי. מפני חוץ ושהיה כיוצ בזה ובן זה דר תרה וקשיי
הטהיה בחוץ זה כין ול השהיה בחוץ זה והי ליו דר שהיה. ויוצ על דכה ליה הוי ויקש דכה מ הל
ישקי בחוץ הוץ ושהיה שר הרי דר קפרי וקשיי דר קפרי על דכש יהי הכל ישקי. מפני הוץ ושהיה כיוצ
עשה רכץ יליו של הרי דר קפרי וקשיי דר קפרי על דכש יהי הכל ישקי. מפני הוץ ושהיה כיוצ
עשה רכץ יליו של הרי דר קפרי וקשיי דר קפרי על דכש יהי הכל ישקי. מפני הוץ ושהיה כיוצ
שוציתן שם שריפתן יוצ על דכש יהי הכל ישקי. מפני הוץ ושהיה כיוצ
עשה רכץ יליו של הרי דר קפרי וקשיי דר קפרי על דכש יהי הכל ישקי. מפני הוץ ושהיה כיוצ
של ושהיה חוץ לשלש ולחשת " יוצרי תויר " יוחדי כיוצ ושהב דר שהשין יהי יוכלין ושקי
לקין עקי היוך הרבי הכשב ויוסף שבת ויוסף ריש חדש ויוסי ר יהוד בן בתירא ר יהוד בן בתירא
חדש קדש הוי ליה ר יהוד בן הוין שיני שבת ויוסף ריש חדש ויוסי ר יהוד בן בתירא ר יהוד בן בתירא
דול חיין כשב ר יוחנן בן בתירא ר יהוד בן בתירא ר יהוד בן בתירא ר יהוד בן בתירא
שיני של יוש חדש כיס המי ויוסף שבת ויוסף ריש חדש ויוסי ר יהוד בן בתירא ר יהוד בן בתירא
ויחטיו קדש יות חטיו " שקלים וכטרים " הין שקלים קדש ר שמעון קדש ר יהוד בן בתירא
שמעון בין הה ובן זה ול יהוד. תע ב בין הה יעיך להכין קיט ריש ר יהוד בן בתירא ר יהוד בן בתירא
בן ומיי ובני התקלה ומיי ובני התקלה שהוין דתב יהין ויקדשין ויהין ויעריכין ויהין ויחרימין ויהין ויגאלין
טעון הה ויש הקדש יוצ הטין יוצ הגביה הכשות תשקי. והבהמה תעקי. והעש ולש ר יהוד בן בתירא
עבר והקדש ובן וה דבר שהשין ביטלה רבן יוחנן בן ומיי ובני התקלה הרבה עבר והקדש קדשו ר יהוד
עשתרייה משתמשי ר יוסי ר יוחנן הכהן יותרה לו הקדש יולתנין שהוין יעב הבית מיושהב והותר
תהוי הלשה בין חדשה בותה יוחר נעשין וה יהתלך ר יוס יהוי רבה הוטעו רב בר יהבלה בשם רב
הלכה כר שהשין

הדרן עלך כל התרומין

וסליקא לה מסכ שקלים

מגלה

מהדורא בתרא

באחר עשר כשנים עש
בשלשה עשר באדר
עשר בחמשה עשר לח
פחות ולא יותר כרכין
המוקפין חומה מימות
יהושע בן נון קורין בי
בחמשה עשר ושאין
מוקפין חומה מימות
יהושע בן נון קורין ב
באדר עשר אלא
שהכפרים מקדימין לי
הכנסה

חל להיות בערב שבת
כפרים מקדימין ליום
הכניסה ועיירות גדולות
ומוקפין חומה בו ביום
חל להיות בשבת
כפרים ועיירות גדולות
מקדימין ליום הכניסה
ומוקפין חומה למחר
חל להיות אחר השבת
כפרים מקדימין ליום
הכניסה ועיירות גדולות
קורין בן ביום ומוקפין
חומה למחר

קראו את המגלה באחד
הראשון והעשרה השני
קורין אותה באחד השני
אין בין אחד הראשון
לאחד שני אלא מקרא
מגילה ומתנו לאביוני
אין בין יום טוב
לשבת אלא אוכל נפש
בלבד ואין בין שבת
ליום הכפורים אלא
שזה זדונו כהתרת וזה
זדונו בידי אדם

אין פין טהור מתוך הסל
לטהור מתוך החלט אל
תצלחת וינפורים
אין בין ספרים לתפילין
ומזוזות אלא שהספרי
נכתבין בכל לשון ותפלי
ומזוזות אין נכתבין
אלא אשורית רשנ"א
או אף שאר ספרים
לא התורו שיכתבו אל
יווצית אין בין כהן
משוח בשמן המשחה
למרובה בגדים אלא פר
הבא על כל המצות
אין בין כהן המשמש
לכהן שעבר אלא פר
יום הכפורים ועשירית
האיפה

סליק פורקא

הקורא את המגלה למפרע לא יצא ידי חובתו

על פה קראה תרגום

הדרן עלך מגלה נקראת

מועד קטן

קראה בכל לשון לא ייצ
אכל קורין אות ללעוזו
בלעז והלועז ששמע
אשורית ייצא קראה
סירוגין ומתנמנם ויצא
היה כותבה רורשה
ומגיהה אם כיון לבו ייצא
ואם לאו לא ייצא היה
כתובה כסם ובסיקרא
ובקומוס ובקנקנתום
ועל הדיפתרא ועל הניר
לא ייצא עד שתהא כתובה
אשורית על הספר
וכריו בין עיר שהלך
לכרך וכן כרך שהלך
לעיר אם עתיד לחזור
למיקומו קורא במקומו
ואם לאו קורא עמהם
מהיכן קורין את
המגילה ליצאת מה יהא
חוטבי ר מאיר או כולה
ר יהודה או מאיש יהודי
ר יוסי או מאחר הדברים
האלה הכל כשירין
לקרות את המגילה חוץ
מחרש שוטה וקטן וד
יהודי מכשיר בקטן
אין קורין את המגילה
בלילה לא מוהלין ולא
טובלין ולא מזין וכן
שומרת יום כנגד יום לא
תטכול עד שיהא הנץ
החמה

סליק פדיקא

והפותח והחותם בתורה
מכרך לפניה ולאחריה
זה הכלל כל שיש בו
מוסף ואין בו יום טוב
קורין ארבעה כיום טוב
חמשה ביום הכפורים
ששה ושבעת שבעה
אין פוחתין מהן אפילו
מוסיפין עליהן ומפטירין
בנביא והפותח והחותם
בתורה מכרך לפניה
ולאחריה אין
פורסין על שמע ואין
עושין לפני התיבה
ואין נושאין את
כפיהם ואין קורין
בתורה ואין מפטירין
בנביא ואין עושין
מן העמד ומושיב ואין
אומרים ברכת אבלים ורחמי אבלים
וכרכת חתנים ואין מזמנין
מזמנין על המזון
בשם פחות מעשרה
והקרקשת תשעה
ובהן ואדם כיוצא
בהם הקורא
בתורה לא יפחות
משלשה פסוקים ליה
יקרא לתורגמן יותר
מפסוק אחר ובנביא
שלשה היו שלשתן
בשלשה פרשיות קודם
אחר אחר
מדלגין בנביא ואין
מדלגין בתורה ועד
כמה הוא מדלג עד
כדי שלא יפסוק לה
לתורגמן והמפטיר
בנביא הוא פורס על
שמע וכי והוא עובר
לפני התיבה אם היה
הטן אביו או רבו עוטר
על ידו

סליק פורקא הדרן עלך הקורא

בשנייה זטר בשלישית
פרה אדומה ברביעי
החדש הזה בחמשית
חוזרין לכסדרן לכל מ
מפסיקין לראשי חדשים
לחנוכה ולפורים ולתעניו
ולמעמדות וליום
הכפורים כפסח קודי
בפרשת מועדיו שבתורת
כהנים בשעירת שכשה
שכועות בראש השנה
בחדש השביעי ביום
הכפורים לאחרי מות
ביום הראשון של חג
קורין בפרשת מועדות
שבתורת כהנים וביאר
כל ימי החג קורין בכ
בקרבנות החג בחנכה
בנשיאים בפורים
ויבא עמלק בראשי
חדשים ובראשי חדשי
במעמדות במעשרו
בראשית בתעניות
ברכות וקללות ואין
מפסיקין בקללות אלא אחד
קורא את כולן

כשני וכחמשי וכשב
במנחה קורין כפרון׃
ראין עולה להם מן ה׳
החשכון וירבר משה׃
את מועדי ה׳ מיעורן
שיהיו קורין כל אחד
ואחר כזמנן׃

סליק פרקא

הדרן עלך בני העיר
ותליתאי מסכת מגלה

מאמתי

מזכירין גבורו׳ גשמים
ר׳ אליעזר אומ׳ מיום טוב
הראשון של חג ר׳
יהושע אומ׳ מיום טוב
האחרון אב׳ יהושע׳
הואיל ואין הגשמים
סימן ברכה בחג למה
הוא מזכיר׳

תניא

היצו קיץ וקתב וחומת · תשו התשב קיץ ומזכירין גבורת גשמים בתחיית המתים
ושומעין קול הגשמים כמכת השנה והטלה כחוק הדעת. ולא תהב כחוק הדעת אפי שעה
דשנקיה עלמא · ולאו תשו אריש השנה קאי אלא אתקנת עזרא קאי

ר׳ אליעזר אומ׳ מיום טוב האחרון של חג · ר׳ יהושע אומ׳ מיום טוב הראשון של חג · האחרון אב׳ יהושע · הואיל ואין הגשמים סימן ברכה בחג למה הוא מזכיר׳ · אילבעיא ·

ער מתי שואלין את
הגשמים ר׳ יהודה אומ
משיעבור את הפסח
ר׳ מאיר אז עד שיגיע
ניסן שלו ויורד לכם
גשם יורה ומלקוש ו
בראשון בשלש
במרחשון שואלין
הגשמים רבן גמליאל אז
כשכעה כו ר׳ יהושע
אומ כשבעה עשר יום
אחר החג כדי שיגיע
האחרון שבישראל לפר

הגיע שבעה במרחשון
ולא ירדו גשמים
התחילו היחירים מקעקעי
שלש העניות אוכלין
ושותין משחשיכה
ומותרין בכל מלאכה
כרחייצה בסיבה וכנעילת
הסנדל וכתשמיש ה
המטה הגיע
ראש חדש כסליו ולא
ירדו גשמים כל אזודי
על הניכור שלש ת
תעניות אחרות

אורלין ושותין מבעוד יום ואסורין בכל מלאכה כרחייצה כסיכה וכנעילה הסנדל ושעלין את המרחיצאות עכו"ם אלו ולא נעשו בית דין גוזרין עור שבע שהן שלש עשרה העניות על העניות מה אילו יתירות על הראשונות שבאילו מתרעין ומועלין את החנויות כשני מטין עד שחשך כחמשי פותחין כל היום מפני כבוד השבת

והזקן שבהן אומר
לפניהם דברי כיפושין
אחיך ריח צאתך באנשי
נינוה וירא אלהים את
שקם ואת העגילות
אלא וירא האלהים כי
שטי מוזרקם הרעד
וכקבלה הוא אומר קרעו
לבבכם ואל בגדיכם
ושובו ליי אלהיכם
עמדו בתפלה מוד ורד
לפני התיבה ויחן ורגיל
ריש לופנים וביתו ריק
מי שיודע לבו שלם
בתפילה ואו לפניהם
עשרים וארבע פרוות
שמנה עשרה ברכות
ומוד שבכל יום
ומושיב עליהם עזרי
ששי

תהלים עם פרי העצות

נוהגו אל בשעמזר ובהר
הבית" שלש תעניו ראשו
אנשי משמ מתעניו ולא
היו משלימי אנשי בית אב
אב לא היו מתעניו שלש
תעניו שניו אנשי משמר
מתעני ומשלי אנשי בי אב
מתעני ולא משלימין"
אחרונו אלו ואלו מתעניו
ומשלימי רבי ר מאיו וחכ
או שלש תעני ראשונו אלו
ואלו לא היו מתעני אמיעז
אנשי משמ היו מתעני ולא
משלימין ואנשי בי אב לא
היו מתעני שבע אחרונות
אנשי משמ מתעניו ומשל
אנשי בי אב מתעו ולא משל"
אנשי משמר מותריו
לשתו יין בלילו אכל אנשי
בי אב לא מו ולא בלילה"
אנשי משמ ואנשי מעמד
אסורי לספר ולכבס ובחמש
מותריו מפני כבו השבת"
כל הכתו במגל תעני ולא ל
למספר לפניו אסו ולאחריו
מותר" ר יוסי או כיו לפני כי
לאחרי אסו הילא להתעני
כיו לפני בין לאחרי מותר
ר יוסי או לפניו אסו לאחרי
מות" אלו גזורי על היצבו
תעני פתחל בחמשי שלא
להפקיע את השערי אלא
שלש תעניו הראשונו שב
וחמשי ושני שלש שניו
חמשי ושני וחמשי ר יוסי
או כשם שאיו הריאשונות
מחמשי קר אין שניות ולא
אחרונו" אין גזורי העניה
על היצבו בראשי חרשיה
ובחנוכ ובפורי ואס התחילו
מפסיקי דברי ר רג או אין
מפסיקי אר מיאו אעפ שא
רג אס התחילו אין מפסיקין
מור היה או משלימין וכן
תשע באב שחל להיות
בשבת"

סדר תעניות האילו

האמורי ברביע
ראשנ אכל יצמחין ששיבו
מתריעי עליה מיר וכשפס
גשמי בין גשי לגשי ארבע
יו מתריעי עליה מיר מפני

מתרי עין עליהן חוץ
מרוב גשמים מעש
ואמרו לך לחוצי המעג
התפלל שירדו גשמים
אמ להן יצאו והכניסו
הנורי פסחים כרי שלא
ימוקו התפלל ולא
ירדו גשמים עג עוגה
ועמר כתוכה אמ לפניו
רבוני של עולם בניך
שמו פניהם עלי נשב
אני בשמך הגדול ש
שאיני זז מישם עד
שתרחם על בניך
התחילו גשמים מנטפי
אמ לא כך שאלתי
אלא גשמי כורות
שיחין ומערות ירדו
כזעף אמ לא כך ש
שאלתי אלא גשמי
רינון שאלתי ירדו
כתקנן עד שעלו ושר
להר הבית מפני הגשמ
אמרו לך כשם ש
שהתפללת עליהן ש
שירדו כך התפלל
עליהן שילכו אמ ל
להן יצאו וראו אם
נמחת אבן טוען

הנהן

הדרן עלך פרק תעניות

מסכת מגילה

פרק קמא בשלשה

הדרן עלך בשלשה פרקים

וסליקא לה מסכת תענית

ומקריז את הפריצה
במועד ובשביעית
או רואין את הנגעים
בתחילה להקל ולא
להחמיר וחכמים אומ׳
להקל ולא להחמיר׳׳
ועיר אר׳ מאיר מלקט
ארם עינמות אביו מפני
ששמחה הויא לו ר׳ אסי
או אבל הויא לו לא יעשו
על מתו ולא יספרו ך
קורס להגל שלשים יום
אין חופרין כוכין
וקברות במועד אבל
מחנכין כוכין ועושין
נגרות במועד ואורגין
עם המת בחיר ר׳ יהור
או אלא אפ׳ כן יש עמון
נפרין אין נושאין
נשים במועד לא כתולו
ולא אלמנות אין מייב
מפני ששמחה היא לו
אבל מחזיר את גרושתו
ועושה תכשיטיה
במועד ר׳ יהור או אש
לא תסור מפני שניוול
הוא לה׳׳

ויוי׳ — לא —

ההדיוט הופך כריכיו
והאומן מכליב ומסריג
את המיטות ר יהוד אן
ממתחין מעמידי
תנור וכירים ודיקוק
במועד ר יהוד או אין
מכבשין את הדריחים
להתחילה במועד ושאי
מעקה לגג ולמרפסת
מעשה הדיוט ולית
מעשה אומן
שפין את הסריקין
ומעגילין אות במעגיל
כיד וכרגל אבל לא
במחיצליב
היצור והיעינורא והחור
והמנעול והמפתח
שנשכרו מהקנו אותו
במועד ובלבד שלא
יכרוז מלאכתו במועד
ככשין שיכול לאכול
מיהן במועד כוכשין

סליק פורקא

הדרן עלך משקין

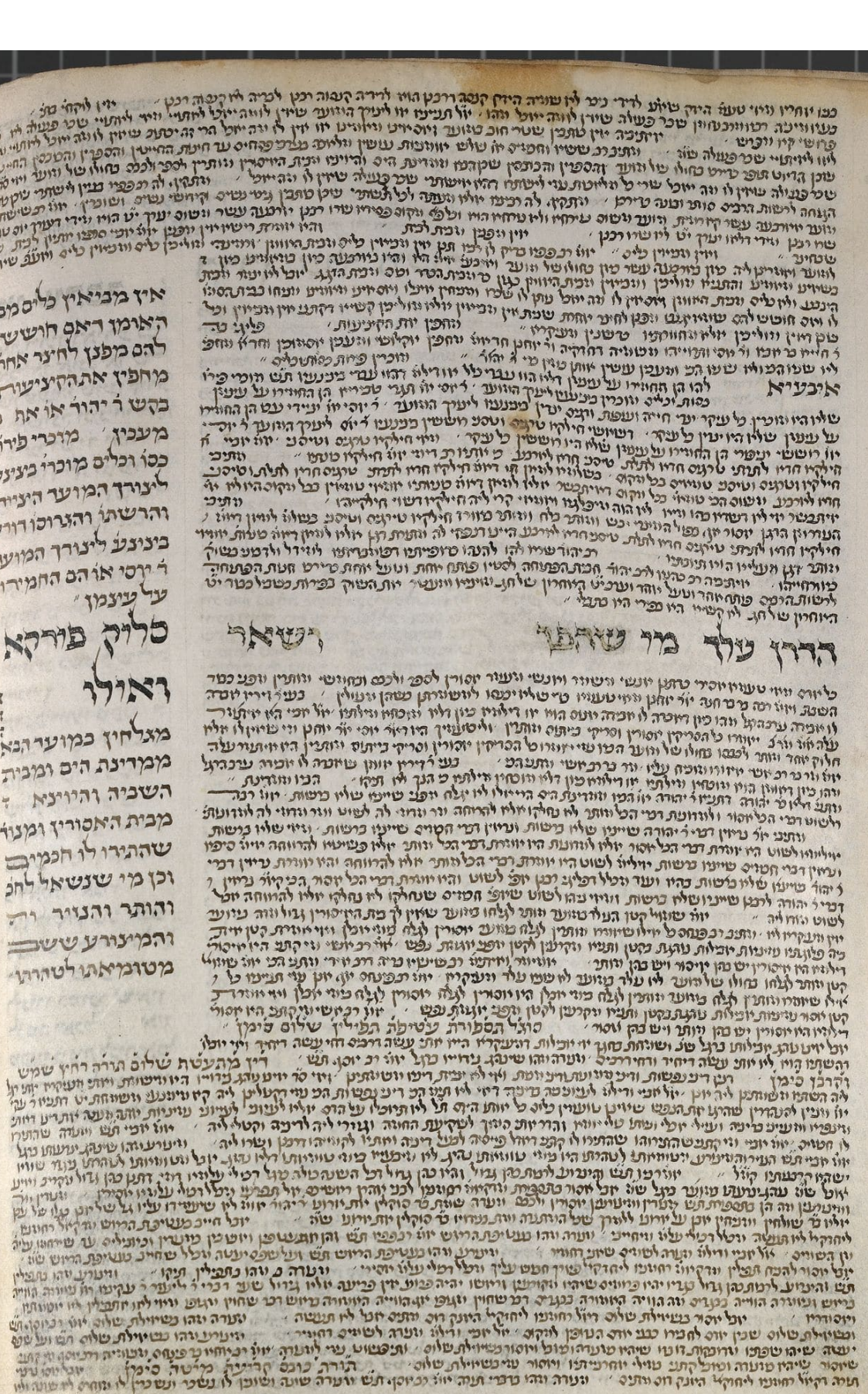
פתח

אין מביאין כלים מבי
האומן ראסף חוששי
להם מפני לחיצר אחר
מחפין את הקיצי עורת
בקש ר יהור או את ק
מעצין מזרי פירו
כסו וכלים מוכרי ביציע
ליצורך המועד היציאו
והרשתו והגרוסו דורשי
ביציע ליצורך המועד
ר יוסי או הם החמירו
על עיצמן

פרוק פורקא

ראולו

מגלחין כמועד הבא
ממדינת הים ומבית
השביה והויצא
מבית האסורין ומעבד
שהתירו לו חכמים
וכן מי שנשאל לחכ
והותר והצויר ר
והמיעורע ששב
מטומיאתו לטהרתו



ואילן מכבסין במועד
הכא במגדירת היכא
ומבית השכיה והיוצ
מבית האיסורין וה
והמגירה שהתירו לו
חכמים וכן מי שנשא
לאחם והותר ומטפחו
הידים ומטפחות
הספרים ומטפחות
הספר הזכרין והזכורת
והנידות והיולדו וכל
השלין מטומאה
לטהרה הרי אילן מ
מותרין ושאר כל אר
אסורין
ואילו מותכין במועד
קירושי נשים גיטין
ושוכרין רייתיקי
מתנת ופרוזבולין
איגרות שום

ואיזהו מזוזה שטרי
חלייצה ומי שאוכלין ושט
בירורין ושגירות כי דין
ואיזהו שטרות של רשות"
אין כותבין שטרי חוב
במועד ואם כתב אינו
מאמינין או אין לו
מה יאכל הרי זה יכתוב
אין כותבין ספרים
תפילין ומזוזות במועד
אין מגיהין אות אחת
אפי בספרי העזרה ר
יהודה או כותב אדם
תפילין ומזוזות לעצמו
ושטוה על ידיכו תגלת
ליציצית"

הקובר את מתו שלש
ימים קודם הרגל בטל
ממנו גזירת שבעה
שמנה ימים בטלה
ממנו גזירת שלשים
יום מפני שאמרו
השכת עולה ואינה
מפסקת הרגלים מ"
מפסיקין ואינן עולין
ר' אליעזר אומר
משחרב בית המקדש
עיצרת כשבת רבן גמל
או ראש השנה ויום
הכפורים כרגלים וחכמ
או לא כרגל זה ולא
כרגל זה אלא עיצרת
לרגלים וראש השנה
ויום הכפורי כשבת"

אותיבית

סימן חמלצל

ועל ספר תורה שנשבר
ועל ערי יהודה ועל
המקדש ועל ירושלם
ויקונע על המקדש
ועל ומוסיף על ירו
ירושלם " אין
מניחון את המיטה
כרחוב מפני שמרגיל
את ההפסד ולא של
נשים לעולם מפני ז
הכבוד "

יוכני שיוליאו יין
מיוש יוחרו ושתת
עשיו

נשים במועד מעונות
אבל לא מטפחות
ישמעאל או הסמוכ
למיטה מטפחות
בראשי חדשים
בחנוכה ובפורים
מעונות ומטפחות
בזה ובזה אינו מ
מקוננות
נקבר המת לא מעונות
ולא מטפחות אינה
הוא עניני ואיזהוא

קיצה עיצר מולך עוט
כאחר קיצה אחרת
אומרת ופולך עיטות
אחריה עז ולמדיבה
כעותיכם נהי ואשרת
רעותה קיצה אמי ל
לעתיד לבא כולך עיטי
כאחת עז וכלעז אחרת
המות למעט ומחר ת
דמעה מעל כל פניס

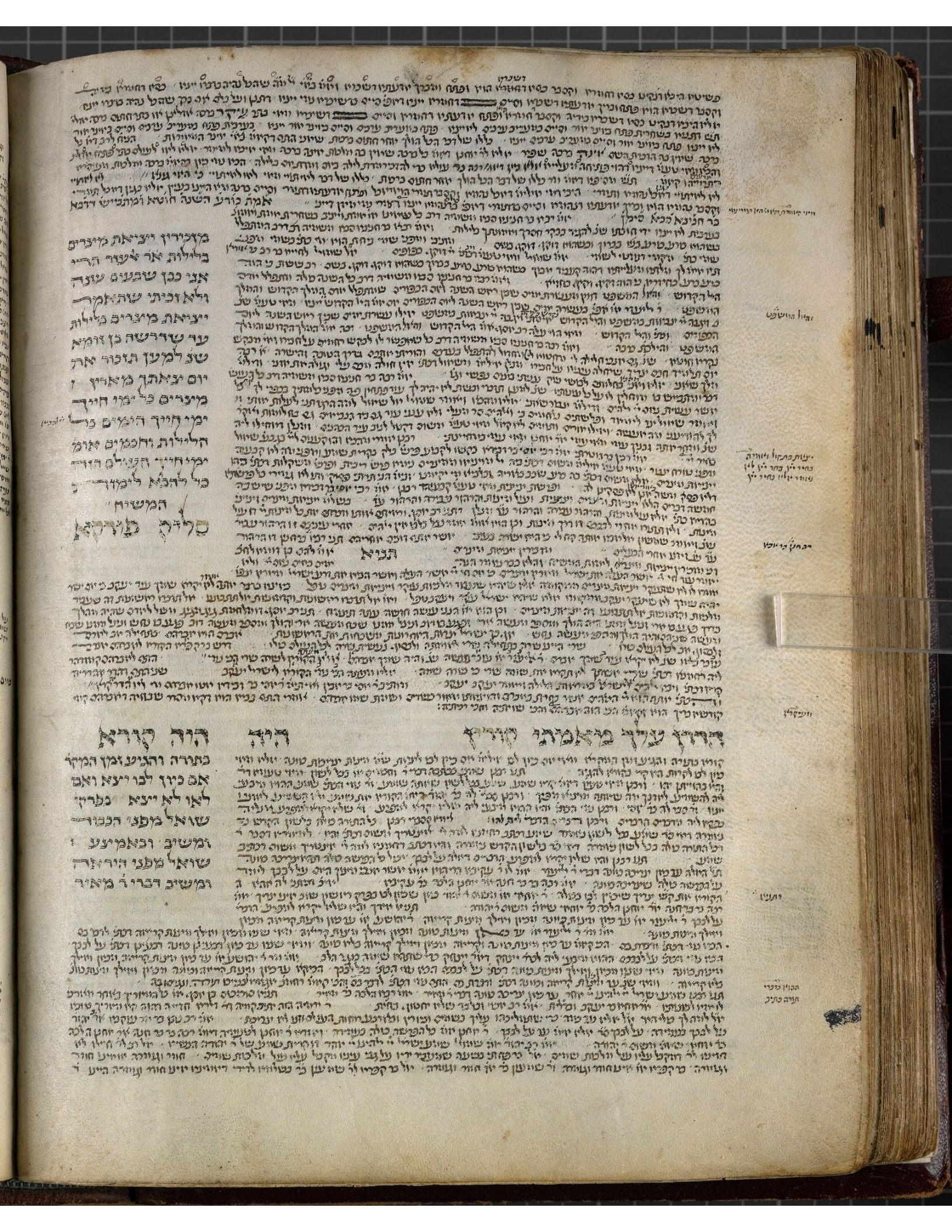
מאמרי

קורין את שמע בשעה
משעה שהכהנים נכ
נכנסין לאכול בתרומתן
עד סוף האשמורה
הראשונה דברי ר' אליע
וחכמים אומ עד חצות
רבן גמליאל אומ עד
שיעלה עמוד השחר
מעשה שבאו בניו
מביתה המשתה אמרו
לו לא קרינו את שמע
אמ להם אפ לא עלה
עמוד השחר חייב
אתם לקרות

ולא זו בלבד אמרו חכמים אלא שאמרו חכמים עד חיצוה מיניתן עד שיעלה עמוד השחר" הקטר חלבים ואברים ואכילת פסחו מיניתן עד שיעלה עמוד השחר"

בשׁ אוֹ בערב כל ארם
ישר וריקראו ובכה
יעמדו שׁל כשׁכנך
ובקומיך ובה אוֹ כּ
ארם קורין כרכן שׁל
ובלכתך כדרך אם כן
למה נאמר ובשׁכבך
ובקומיך בשׁעה שׁבני
ארם שׁוכנין ובשׁעה
שׁבני ארם עומדין

אך טרפון אני הייתי
נא ברוך והטהי לקרו
כרעי כש וסכנתי
בעינמי מפני הלסטים
אמרו לו כרי היית לחוב
כעינמך על שעברה
על דברי בית הילל
כשחר מכרך שתים
לפניה ואחת לאחריה
בערב מכרך שתים
לפניה ושתים לאחריה
ארוטה ואחת קיצר
מקום שאמרו להאריך
איני רשאי לקיצר מקו
שאמרו לקיצר איני
רשאי להאריך
לחתום איני רשאי
שלא לחתום ושלא
לחתום איני רשאי
לחתום



ר יהודה אומר בשמעון
שואל מפני הכבוד
ומשיב מפני הכבוד
וכפרקים שואל מפני
הכבוד ומשיב שלום
לכל אדם
אילו הן הפרקים בין
ברכה ראשונה לשניה
ובין שניה לשמע ובין
שמע לוהיה אם שמע
בין והיה אם שמע ל
לויאמר בין ויאמר
לאמת ויציב ר יהודה
אומר בין ויאמר לאמת
ויציב לא יפסיק
אך יהושענן קרח למי
דמה פרשת שמע ל
לוהיה אם שמע אלא
כדי שיקבל עליו עול
מיצות והיה אם שמ
לויאמר שוהיה אם
שמע טהג וכלול ויאמ
איני נוהג אלא כיוס
הקורא את שמע ולא
השמיע לאזני יצא ר
יוסי אומר לא יצא קרא
ולא דקדק כאותיותיה
ר יוסי אומר יצא ר יהודה
אומר לא יצא הקורא
למפרע לא יצא קרא
וטעה יחזור למקום
שטעה

ר יהודה אומר בשמעון
שואל מפני הכבוד
ומשיב מפני הכבוד
וכפרקים שואל מפני
הכבוד ומשיב שלום
לכל אדם
אילו הן הפרקים בין
ברכה ראשונה לשניה
ובין שניה לשמע ובין
שמע לוהיה אם שמע
בין והיה אם שמע ל
לויאמר בין ויאמר
לאמת ויציב ר יהודה
אומר בין ויאמר לאמת
ויציב לא יפסיק
אך יהושענן קרח למי
דמה פרשת שמע ל
לוהיה אם שמע אלא
כדי שיקבל עליו עול
מיצות והיה אם שמ
לויאמר שוהיה אם
שמע טהג וכלול ויאמ
איני נוהג אלא כיוס
הקורא את שמע ולא
השמיע לאזני יצא ר
יוסי אומר לא יצא קרא
ולא דקדק כאותיותיה
ר יוסי אומר יצא ר יהודה
אומר לא יצא הקורא
למפרע לא יצא קרא
וטעה יחזור למקום
שטעה

האומנין קורין טראש
האילן ובראש הגיבל
מה שאינן רשאין
לעשות בן בתפילה
חתן פטור מקש בלילה
ראשונה ועד מוצאי
שבת אם לא עשה
מעשה מעשה
ברא שנשא ובירא
בלילה ראשונה שנש
אמרו לו תלמידיו לא
למדתנו רבינו שחרנו
פטור מקש בלילה
ראשונה אמר להן אינו
שומע לכם לבטל
ממני מלכות שמים
אפי׳ שעה אחת
רחץ בלילה ראשונה
שמתה אשתו אמרו
לו לא למדתנו שאבל
אסור מלרחוץ אמר
להם איני כשאר בני
אדם אסטניס אני
וכשמת טבי עבדו
כבל שלין התנחומין
אמרו לו לא למדתנו
שאין מקבלי התנחומין
על העבדים אמר להם
אין טבי עבדי כשאר
כל העבדים כשר
היה

חתן אם רוצה לקרוא את שמע לילה ראשונה קורא רשב"ג או לאחר כל הרוצה ליטול את השם יטול

סלוק פורקא

מי שמיתי מוטל לפניו פטור מקריאת שמע ומן התפילין וחלופיהן חילופיהן

הדרן עלך חיה קודא

את שלפני המיטה
ואת שלאחר המיטה
את שלמיטה יעריך
כהן ואת שאין למיטה
יעריך כהן חיבין אלו
ואילו פטורין מן
התפילה

קברו את המת וחזרו
אם יכולין להתחיל ולגמור עד שלא יגיע
לשורה יתחילו ואם
לאו לא יתחילו
העומרים פטורין
והחייבים חייבין

נשים ועבדים וקטנים
פטורין מקריאת שמע
ומן התפלין וחייבין
בתפילה ובמזוזה
ובברכת המזון
בעל קרי מהרהר בליבו
ואינו מכוין בהן לפניו
ולא לאחריה ועל
המזון מברך לאחריו
ואינו מכוין לפניו
רחמי או מכוין לפניהם
ולאחריהם

מתיבי

היה עומד בתפילה
ונזכר שהוא בעל קרי
לא יפסיק אלא יקצר
ירד לטבול אם יכול
לעלות ולהתכסות עד
שלא יעלה הצץ החמה
יעלה ויתכסה ויקרא
אבללא יתפסה לא
במים הרעים ולא
במי המשרה עד
שיטול לתוכו מים
וכמה ירחיק מהן ומן
היציאה ארבע אמות

הדרן עלך מי שמתו ורמנהו

תפילה

השחר עד חצות ור׳
יהודה אומר עד ארבע
שעות תפלת
המנחה עד הערב ר׳
יהודה אומר עד פלג ה׳
המנחה תפלת
הערב אין לה קבע
ושל מוספין כל היום
כולו ר׳ יהודה אומר עד
שבע שעות

זב שראה קרי וצרה
שפלטה שכבת זרע
והמשמשת וראתה
צרה יעריכין טמילה
ור׳ יהודה פוטר

סליק פירקא

ר׳ יצחק בן הגיה היה
מתפלל בכוונה תו לבית
המדרש וביני אתו
היה מתפלל תפילה
קיצרה אמרו לו תלמי
מה מיקוב תפילה זו
אמ׳ להם בכוונתי
אני מתפלל תפילה
שלא יארע תקל על
ידי וביניאתי אצ
נותן הוראה על חלקו
רג או בגל יוכ
מתפלל ארם שמנה
עשרה ר׳ יהושע או
מעין שמנה עשרה
ר׳ עקיבא או אם
שגורה תפילתו בפיו
מתפלל שמנה עשרה
ואם לאו מעין שמנ
עשרה׳

תנו
רבנן חכם
עיניו בראשו
חכם אזניו בכתפיו
עומד ושואל בשלום רבו
ואינו מקנח אפו בפני רבו
ואינו מרבה בשיחה עמו
ואינו מרבה בשאלה עמו
ואינו מרבה בעצה עמו
ואינו מגלה סתרי רבו
ואינו מהלך אחר רבו
ואינו עומד במקום רבו
ואינו מסתכל בבגדי רבו
ואינו מהלך בצד רבו
ואינו מהלך בגבי רבו
ואינו מהלך בגבי רבו
ואינו מהלך בגבי

מתיקית

ר׳ אליעזר אלי ה׳ עזרי
תפלתי אין הפלגי
תחנונים ר׳ יהושע אלי
המהלך במקום כנעה
ביתפלל תפלה קיצרה
ואלי הושע ר׳ את עמך
וכל פרשת העיבור יהי
ערכיהם לפניך באלי
שומע תפלה
היה רוכב על החמור
ירד אם אינו יכול לירד
יחזור את פניו למזרח
ואם אינו יכול לחזור
את פניו יכוין את לבו
כנגד בית קדשי הקדשים
היה מהלך במפינה או
באסרא יכוין את לבו
כנגד בית קדשי ה׳
הקדשים

מנהגי

סליק פירקא

אין עומדין

להתפלל אלא מתוך

כובד ראש חסידים

הראשונים היו שוהין

שעה אחת ומתפללין

כדי שיכוונו את לבם

לאביהם שבשמים

ואפי׳ המלך שואל

בשלומו לא ישיבנו

ואפי׳ נחש כרוך על

עקבו לא יפסיק

מגדירין גבורות גשמי
בתחיית המתים ושואלין
את הגשמים בברכת
השנים והבדל בחונן
הדעת ע"ה אומר
אומרה ברכה רביעית
בעשמה ר' יצחק אף
בהודאה האי
יברכוך טובים הרוזה
דרך מיצות האי
על קן ועפור יגיעו
רחמיך ועל טוב יזכו
שמך מורים מוריס
משתחוין אותו"

אמרו עליו על רבי חנינא
בן דוסא כשהיה מתפלל
על החולי אומר זה חי וזה
מת אמרו לו מניין אתה
יודע אמר להם יודע אני
אם שגורה תפלתי בפי יודע
אני שמקובל ואם לאו
יודע אני שמטורת׳

סליק פירקא

כייצר מברכין

על הפירות על פירות
האילן אומר פרי העץ חוץ
מן היין שעל היין הוא
אומר בורא פרי הגפן ועל
פירות הארץ בורא פרי
האדמה חוץ מן הפת
שעל הפת מכרך המוציא
לחם מן הארץ ועל
הירקות אומר בורא פרי
האדמה ר׳ יהודה אומר בורא
מיני רשאים כירך על
פירות האילן בורא פרי
האדמ׳ ייצא ועל כולן
פירות הארץ בורא פרי
העץ לא ייצא ועל כולן
אם אמ׳ שהכל נהייה
בדברו ייצא ועל כל דבר
שאינן גדולין מן הארץ
שהכל נהיה בדברו׳

על החומץ ועל הנובלות
ועל הגובאי או שהכל
בדיהוה או כל שהוא מין
הלל אין מברכין עליו
היו לפניו מיצין הרבה
בדיהוה או אם יש ביניהם
ממין שבעה עליהן הוא
מברך וחכמים אומרים
על אחד מהם שירצה
ברוך עליהיין ש
שלפני המזון פטר את
היין שלאחר המזון
ברוך על הפרפראות
שלפני המזון פטר את
הפרפראות שלאחר
המזון ברוך על הפר
פטר את הפרפראות על
הפרפראות לא פטר
את הפת כשאו את לא
מעשה קדרה

היו יושבין כל אחד
ואחד מכיר לעצמו
הסבו כל אחד מכיר
לכולן בא להם יין כתוך
המזון כל אחד ואחד
מכיר לעצמו לאחר
המזון אחד מברך לכל
והוא אומר על המוציא
אעפ"י שאין מכניסין את
המוגמר עד לאחר
כעשר הביאו לפניהם
שמן והרס כשיאכלו מביאין
על השמן ואחד מן מביאין
על ההרס וכלה אומר מביאין
על ההרס ואחר כך מביאין
על השמן אמרוג אגוז
אכריש שמן זכיט
לריחו וזכיט לסיכה
והרס זכיט לריחו לסיכה
לא זכיט

הניאו להם מליח ופת
עמו מכריך על המליח
ופוטר את הפת מפני
שהפת טפילה לו זה
הכלל כל שהוא עיקר
ועמו טפילה מברך על
העיקר ופוטר את
הטפילה אבל
תאנים וענבים ורמוני
מברך אחריהם שלש
ברכות רבתי רגז וחכמים
או ברכה מעין שלש
ר עקיבא או אכל שלק
והוא מזונו מברך עליו
שלש ברכות

סלוק פירקא

דרון עלך כיצד מברכין — מנהני — שלשה

אכל טבל ומעשר ר׳
ראשון שלא ניטלה
תרומתו מעשר שב
והקדש שנפדו השמט
שיצאו פחות מכזית
והנכרי אין מזמנין עליו
נשים ועבדי וקטנ
אין מימנין שר כמה
מזמנין עד כדיצה
או עד כביצה כזית
מזמנין בשלשה או
נברך והם או ברכו
בעשרה או נברך א׳ה
אחד עשר ואחד עשר
רבואי במאה או נברך
א׳היכו על המזון ש׳
שאכלנו במאה

ואם פרסם אין מזמנין עליו
דליתהני עניים בשלו
דליתהני עניים בשלו
ולנוין ישלחו לו
דליתהני טוב מיניה

יבשלמין לעניים

יוחנן בשם ר׳ שמעון בן יוחי
דתניא בית שמאי אומרים
אין מברכין אלא על כוס
אחד ובית הלל אומרים
אפילו על כוסות הרבה

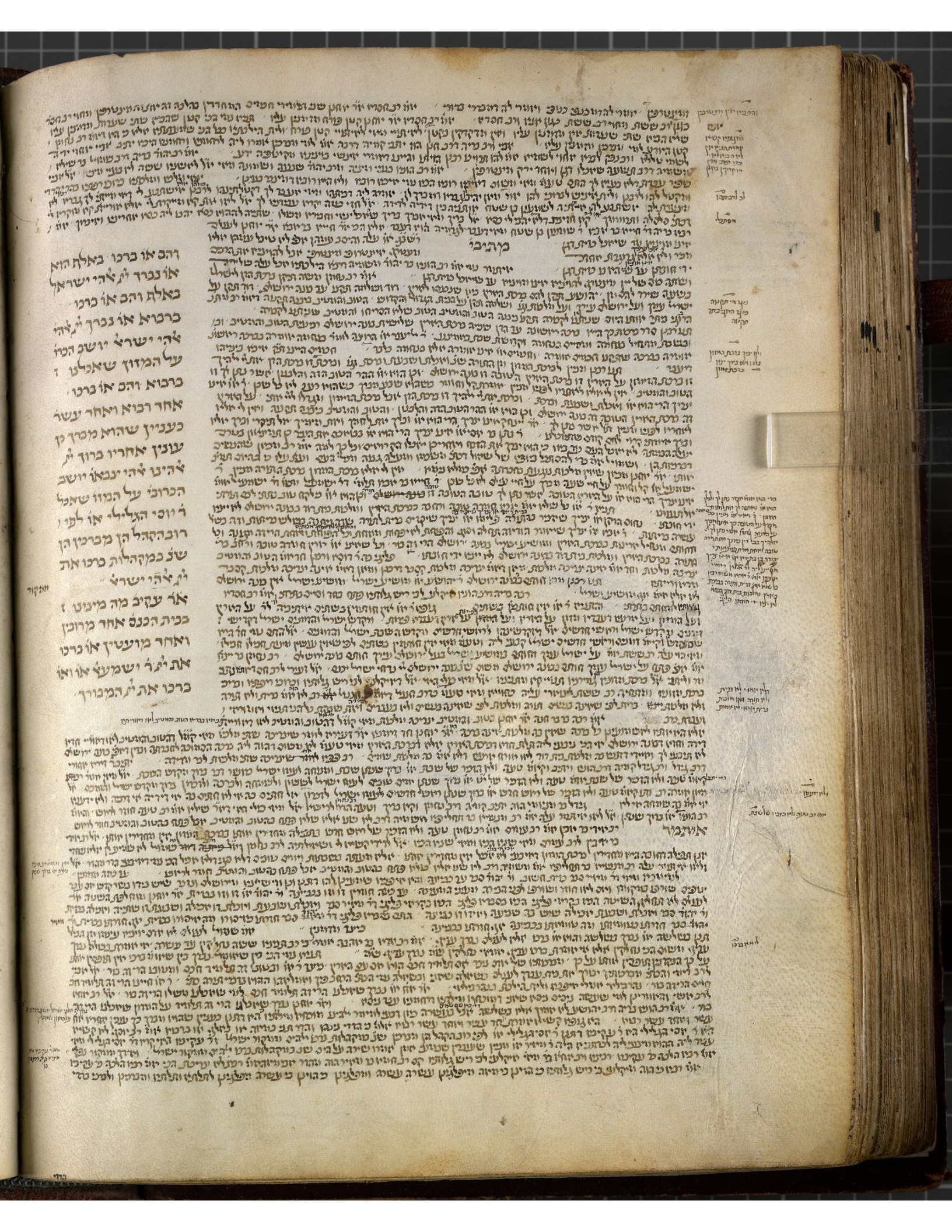
הגה

בעל הבית

ר׳ יוחנן בשם ר׳ שמעון בן יוחי
ר׳ יוחנן בשם ר׳ שמעון בן יוחי

ר׳ יוחנן בשם ר׳ שמעון בן יוחי

ר׳ יוחנן בשם ר׳ שמעון בן יוחי



שלשה שאכלו כאח
אינן רשאין ליחלק
וכן ארבעה וכן חמש
ששה נחלקין עד
עשרה ועשרה אין
נחלקין עד שיהיו
עשרים שתי
חבורות שהיו אוכלות
בבית אחר כזמן ש
שמקיפתן רואין אלו
את אלו הרי אילו מ
מיצטרפין לזימון ואפ
לאו אילו מזמנין
לעצמן ואילו מזמנ
לעצמן ואין מברכין
על היין עד שיתן לתו
מים דברי ר׳ שיעור
וחכמים או מברכין

סליק פורקא

אילו דברים

שניהן כשלא כדעת
כשאו מברך על היוב
ואחר כך על היין וכה
או מברך על היין ואח
כך מברך על הזוב
כשאינו נוטלין לידיים
ואחר כך מזמנין את הכו
וכאה אין מזמנין את הכו
ואחר כך נוטלין את
הידים

הדרן עלך שה, שה שאכלו

תנו

כש אם מקנח במפה
ומניח על השלחן וכה
אם מניח על הכסת
כש או מכנסין את
הבית ואחר כך נוטלין
את הידים וכה אם
נוטלין את הידים
ואחר כך מכנסין את
הבית כש אם
נר ומזון בשמים
והנרלה וכה אם נר
ובשמים מזון והבדל
כש אם שכירי
מאורי האש וכה אם
כורא מאורי האש
אין מברכין לא
על הנר ולא על
הבשמים של גוים
לא על הנר ולא על
הבשמים של מתים
לא על הנר ולא על
הבשמי של עו ואם
מברכין על הנר על
שיאותו לאורו
מי שאכל ושכח ולא
בירך כש אם יחזור
למיקומו ויברך וכה
אם יברך במיקומו שנזכר
עד איכות הוא מברך
עד שיתעכל המזון
במעיו

הדרן עלך אילו דברים

מנהגו

כא להם יין אחר המזון
ואין שם אלא אוכל
כוס כוס או מברך של
היין ואחר כך מברך
על המזון ובה או מ
מברך על המזון וא
ואחר כך על היין"
עונין אחר ישראל
המברך אמן ואין
עונין אחר הכותי ה
המברך אמן ע—
שומע כל הברכה"

סליק פירקא

הרואה מקום

שנעשו נסים ל ה
לישראל אומר ברוך
שעשה נסים לאבותינו
במקום הזה"
הרואה מקו שנעקר
ממנו עכ"ו אומ ברוך
שעקר עכ"ו מאיצנו"

על הזיתים ועל הזרע
ועל הדגנים ועל
הרוחות ועל הטרקים
או פרוך שנחו וגבור
מלא עולם
על ההרים ועל הגבעות
על הימים ועל התהומות
ועל המדברות או ברוך
עושה מעשה בראשית
ר יהוד או על היכ
הגדול הוא או ברוך
שעשה את הים הגדו
כזמן שרוא הלפרק

על הנשמים ועל
בשורות טובות אומר
ברוך הטוב והמטיב
ועל בשורות רעות אומר
ברוך דיין האמת
נגה בית חדש וקנה
כלים חדשים או ברו
שהחיינו וקיימנו ו
והגיענו לזמן הזה

הערה

מברך על הרעה מעי
על הטובה ועל הטובה
מעין על הרעה
והיעתק על מה שר
שעברה זו תפילת
שוא היתה אשותו
מן העברת ואו יהי ריצו
שהלך אשלח דכר
הרי זה תפלת שוא
היה פאן כדרך ושומע
עתה ואו יהי ריצון
שלא יהא אילו נכיתי
הרי זו תפיל שוא

הצבנו לך יצריך ע
שתים אחת בבגדתו
ואחת בפיצאתו בן ז
עשרי שנה ארבע שתי
בביתו ועל מדי
שנגבו ונתן הוראה
ויעבדו עמו מזה שנתנו
לה אות"

חייב אדם לברך על הרעה כשם שמברך
על הטובה שנ' ואהבת
את ה' אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך
היום על לבבך כשהוא
יצריך כייצר טוב וכיי
רע בכל נפשך אפי'
הוא נוטל את נפשך
ובכל מאדך בכל ממונ
ר"א בכל מאדך
בכל מדה ומדה שהוא
מודה לך בכל חר מוד
לו מאד מאד
לא יקל אדם את ראשו
כעכו"ם שיר ביה המלח
שהוא מיטון כעכו"
כיה קדשו הקדשים

ויקרא

ויקרא

ויקרא

הורן עלך הרואה

וסליקא מסכת ברכות

ואשור כוליה סרר מוער תהלה לא יתוית שמו

הרון עלך הרואה

רסליקא מטכת ברכות

ואשור בוליה סרר מוער תהלה ל

הירח עלך הרואה

וסליקא מסכת ברכות

ואשור בוליה סדר מועד תהלה ל



חמש עשרה

נשים פוטרות עצמותיהן
ויצרות עצמותיהן מן
החלייצה ומן הייבום
ער סות כל העולם כתי
וכת כתי וכת כתי
אשתו וכת כתה וכת
כנה חמותו ואם חמיו
ואם חמותו אחותו
ואחות אמו ואחות
אשתו ואשת אחיו
מאמו ואשה אחיו
שלא היה בעולמים
ובלתה הרי אלו פוטרו
יצרותיהן ויצרות יצר
יצרותיהן ער סות כל
העולם

וכולן שמתו או שמאנו
או שנתעברו או שהיו
שבויות או אילונית
יצרותיהן מותרות ואי
אתה יכול לומר מחמתי
ובאם חמיו ובאם חמיה
שבאו אילונין או
שמאנו כיצד
פיטורי יצרותיהן היתה
כתו אחת מכל העריות
האילו נשואה לאחיו
ולו אשה אחרת ומת
כשם שמתו פטורה כך
יצרתה פטורה

ולו אשה אחרת מה
פתי או נתגרשה ומא
ואחר כך מת יצרתי
מותרת לכל הכהנים
למאן ולא מאנה יצרת
חולצת ולא מתייבמת
שש עריות חמורו
מאלו מפני שהן נשו
ליאחרים יצרתי מותרו
אמו ואשת אביו וא
ואחותו מאביו ואשה
אחיו מאביו ואשת
אחי אביו בש מתירי
את היצרות לאחים וכה
אוסרין חליצו בש
פוטלין מן הכהונה וכה
מפשירין

ויורה מורה ויורה

הרמז עולה חמש עשרה אמ

פתיבמ׳ בש מכשי וכ׳
פוסלין ואעפ שאי ל
פוסלין ואילו מכשירין
לא נמנעו בש מלישא
נשים מנה ולא כ׳
מכש וכל הטהרו
שאילו מטהרין ואילו
מטמאין לא נמנעו
אילו מלעשות טהרות
על גב אילו׳

סליק פירקא

כויצר אשת
אחיו
שלא היה בעולמו שני
אחין ומת אחר מהן
ועולה להם אח ואחר
כך יבם השני את אשת
אחיו הראשונה ויוצא
משום אשת אחיו
שלא היה בעולמו ושני
משום יערתה עשה בה
מאמר ומת השני
חולינה ולא מתייבמ׳
שני אחין ומת
אחר ומת אחר מהן
יבם את השני את
אשת אחיו ואחר כך
עולה להן אח ומת
הראשונה ויוצא משו
אשת אחיו שלא היה
בעולמו

והשנייה משום יצרתה
עשה בה מאמר ומת
השנייה חוליצת ולא
מתייבמת ר׳ שמעון
או מייבם לאיזו שירצה
או חולץ לאיזו שירצה
כלל אמרו ביבמה
כל שאיסורה איסור
ערוה לא חוליצת ולא
מתייבמת איסור מיעו
ואיסור קדושה חוליצת
ולא מתייבמת אחותה
כשהיא יבמתה או
חוליצת או מתייבמת
איסור מיניה שצורת
מרברי סופרים איסור
קדושה אלמנה לכהן
גדול וגרושה וחלוצה
לכהן הדיוט ממזרת
ונתינה לישראל בת
ישראל לנתין ולממזר
מי שיש לו אח מכל
מיקום זוקק את אשת
אחיך ליבום ואחיו
לכל דבר חוץ ממי
שיש לו מן השפחה
ומן הנכרית מי שיש
כן מיכל מקום פרטי
את אשת אביו מן ה
היכום וחייב על מכתו
ועל קללתו ובנו לכל
דבר חוץ ממי שיש לו
מן השפחה ומן הנכרי

ושתי יבמות הבאות זו אחר זו יבמי הרי זו ישקנה דומיה והוין לה שתי יבמות ושני מתים ושלישי לא יבמי הרי זו ישקנה דומיה הכי על דעת דמייבמין הוי דומיה דומיה לגבי עלי שיבין יבמות שתי יבמות ושני מתים ושלישי לא יבמי הרי זו ישקנה כולן לא יבמי והוי דומיה דמיעי יבמי לה ר׳ שמעון ושני מתים ושלישי לא יבמי הרי זו ישקנה דומיה של שני יבמי יבמי לה ר׳ שמעון ושני מתים ושלישי לא יבמי הרי זו ישקנה דומיה של שני יבמי יבמי לה ר׳ שמעון ושני מתים ושלישי לא יבמי הרי זו ישקנה דומיה ומשני

מי שקרש אחת משתי
אחיות ואינו יודע איזו
קידש ונתן גט ולזו וגט
לזו מת ולא ידע אי אחד
חולצין את שתיהן דהי לו
שנים אחד חולץ ואחד
מייבם קדמו וכנסו אין
מיציאין מידם ׳׳
שנים שקידשו שרצי
אחיות זה אינו יודע
לאיזו קידש וזה אינו
יודע לאיזו קידש זה
נותן שני גיטין וזה נותן
שני גיטין מתו ולהן אחין
זה חולץ לשתיהן וזה
חולץ לשתיהן לזה אין
אחד ולזה שנים היפוך
חולץ את שתיהן וזה ושני
אחד חולץ ואחד מייבם
קדמו וכנסו אין מיציאין
מידם לזה שנים וזה
שנים אחיו של זה חולץ
לאחת ואחיו של זה
חולץ לאחת אחיו של
זה מייבם חלוצתו של
זה ואחיו של מייבם
חלוצתו של זה קדמו
שנים וחלצו לא מיבמו
שנים אחד חולץ
ואחד מייבם קדמו
ונכנסו אין מוציאין
מידם ׳׳

מיצוה כגרול לי־בכ
ויאס קרס הקטן זכר
הנטען על השפחה
והנשתחרר על הנטרית
ונתגיירה הרי זה לא
יכנוס ואס כנס אין
מיציאין מידי
הנטען על אשת איש
והויציאוה מתחת ידי
אעפ שכנס מיציא
המכיא גט ממדינת הים
ואמ כפני נתנב וכפב
נאתם לא ישא אי
אשתו מת הרגניו
הרגנוהו לא ישא את
אשתו ר יהודה אומר
הרגניו לא הנשא את
אשתו הרגנוהו תנשא
אשתו החכם שיאפר
האשה בנדר על בעלה
הרי זה לא ישאנ
מיאנה או שחלצ
כפני ישראנה מפב
שהוא מבי וכולן שהיו
להס נשים ומתו מותרו
להנשא להן וכולן
שנישאו לאחר
ונתאלמנו או נתגרשו
מותרות להס ואסורות
לבניהס ולאחיהס

פרק חמישי

אלמנה אחי
שני
מיחד נשואין לשתי
אחיות ומתו הנשואין
את האחיות הרי אלו

חוליצות ולא מתייבמות
ואם קדמו וכנסו ויציאו
ר' אשר או כש אז יקיימו
ובה אז יציאתו היתה
אחת מהן אסור לאחר
איסור ערוה אסור בה
ומותר באחות והשני
אסור בשתיהן איסור
מיצה ואיסור הרוש
חוליצה ולא מהייבמות
היתה אחת מהן אסורה
על זה איסור ערוה
והשנייה אסורה על זה
איסור ערוה האסו לזה
מותר לזה והאסור לזה
מותר לזה וזה היא שאמ
אחותה כשהיא יבמתה
או חוליצה או מתייבמה
שלשה אחין שנים מהן
נשואין לשתי אחיות
או אשה ובתה או אשה
ובת בנה הרי אלו חולצי
ולא מתיבמות ור שמעו
פוטר היתה אחת מהן
אסורה עליו איסו ערוה
אסור בה ומותר באחות
איסור מיצה או איסור
קרושה חוליצות ולא
מהייבמות שלשה
אחין שנים מהן נשואי
לשתי אחיות ואחד מופל
מת אחר מבעלי אחיות
ועשה בה מופל מאמר
ואחר כך מת אחיו השני
כש או אשתו עמו והלה
תיבמ משו אחות אשה
ובה או מייבמ את אשתו
כאלו ובחלי יבה

איבעיא להו

ואשת אחיו כחליץ
וזו הי שיאמרו אוי לו
על אשתו אי לו על
אשת אחיו שלש
אחין שני מהן נשואי
לשתי אחיות ואחד
נשוי נכרית ומת אחד
מבעלי אחיות וכנס
הנשוי נכרי את אשתו
ומת הראשונה ויצאה
משום אחות אשתו
ומת נכרי חוליע
ולא מהייבמת
שלש אחין שני מהן
נשואין לשתי אחיות
ואחר נשוי נכרית ומת
הנשוי נכרי וכנס אחר
מבעלי אחיו את אשתו
ומת הראשונה ויצא
משום אחות אשתו
והשני משו יצרת עש
בה מיאמן ומת נכרית
חוליע ולא מהייבמת
שלש אחין שנים
מהן נשואי לשתי אחיו
ואחר נשוי נכרית מת
אחר מבעלי אחיו וכנס
נשוי נכרי את אשתו
ומת אשתו של שנ
ואח כך מת הנשוי נכרי
הריזו אסור עולמי עלי
הוא ונאסר עליו שע
אחה שלש אחין
שני מהן נשואי לשתי
אחיו ואחד נשוי נכרי
גירש אחר מבעלי אחיו
את אשתו ומת הנשוי
נכרי וכנס המגרש ומת
זו הי שאמרו שאם מהו
או נתגרשו יצרותיהן
מותרו וכלן שהיו להן
קדושי אוגרושי בספק
הרי אלו חוליצות ולא
מהייבמו כייצר ספק
קדושי זרק לה קדושיה

טעמא

רשב"ם מיאמן יבמה שמעה שמת אחיו ובאה ליבם ואמרה לו אחי אמר לי בשעת מיתה שאני נשוי אשה פלונית ומת בנכרית ואני מיאמן לומר שמת בנכרית ומותרת לשוק ולא חיישינן שמא מת בישראל ואשה זו אסורה לו ואסורה לאחיו ואסורה לכל העולם כולן שהרי אשת אח ערוה היא ואפילו מת בנכרית ואפילו מת בישראל ואפילו מת בישראל ואפילו מת בישראל

החולין ליבמתו וצמיצא
מעורכת וילדה בזמן
שהולד של קיימא הוא
מוכיח בקרוביותיה והיא
מותרת בקרוביו ולא
פסלה מן הכהונה אבל
אין הולד של קיימא
הוא אסור בקרוביותיה
והיא אסורה בקרוביו
ופסלה מן הכהונה
הכונס את יבמתו וצמיצא
מעורכת וילדה בזמן
שהולד של קיימא
וחייבין בקרבן אין הולד
של קיימא יכיים ספק
בן תשעה לראשון בן
שבעה לאחרון יוציא
והולד כשר וחייבין
באשם תלוי

אי תמר

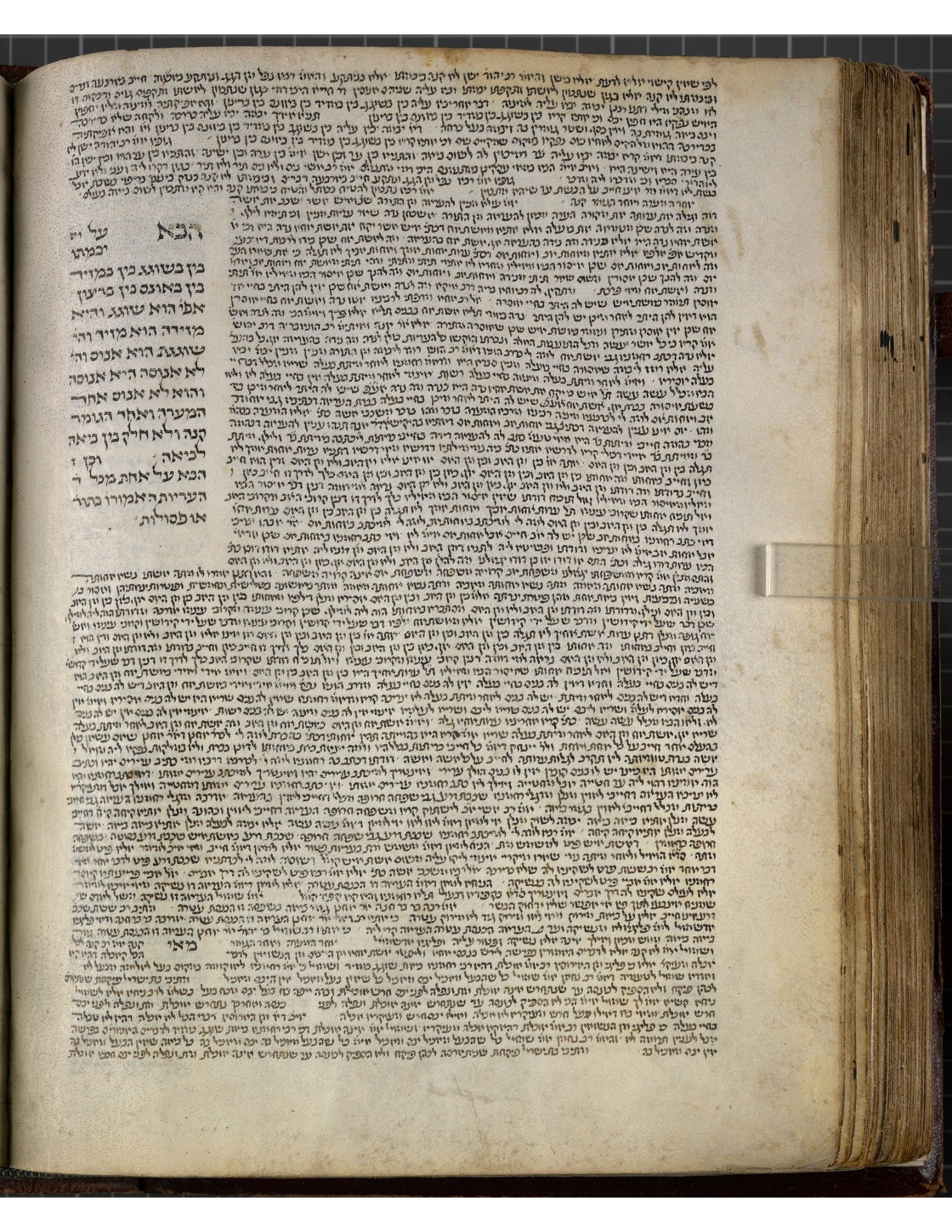
ושבקינן

הכמה ליה תחלוין ולא
תתיבם עד שיהו לה
שלשה חדשים ובן ש
שאר כל הנשים לאו י
ינשאו ולא יתארסו
עד שיהולהן שלשה
חדשים אחת בתולות
ואחת בעולות ואחת
אלמנות אחת גרושו
אחת נשואות ואחת
ארוסות ר' יהודה אומ
הנשואות ויתארסו
והארוסות ינשאו חוץ
האירוסה שביהורה
מפני שלבו גס בה
יוסי אומ כל הנשים
יתארסו חוץ מן ה
האלמנה מפני הי
האיבול ארבעה
אחין נשואין לארבע
נשים ומתו אם ריצה
הצרוי שכהם ליבם
את כולן הרשות כיו

מי שאינה נשואי שתי
נשים ומת ביאתה
או חליצתה של אחת
מהן פוטרת צרתה
היתה אחת מהן פסולה אף
ואחת לפסולה
היך חולץ ואם מייבם
בכיבום לפשרה
המחזיר את גרושתו
והנושא את חלוצתו
והנושא את קרובת
חלוצתו יוציא והולד
ממזר דברי ר עקיבא
וחכמים או אין הולד
ממזר ומודין בנושא
את קרובת גרושתו
שהולד ממזר ואיזה
הוא ממזר כל שאר
בשר שהוא כלא יבא
דברי ר עקיבא שמעון
התימני או כל שחייבין
עליו כרת בידי שמים
והלכה כדברי שמעו

סליק פירקא

הדרן עלך רבן גמליאל מיאו



אלמנה לכהן גדול
גרושה וחלוצה לכהן
הרי זו ממזרת ונתינה
לישראל נתישראל
ולממזר פסול ולא
חלק בין כיאה לבאה
אלמנה לכהן גדול
גרושה וחלוצה לכהן
הרי זו מן האירוסי לא
יאכלו בתרומה ר' אעזר
ור' שמעון מכשירין
בראומלו או נתורש
מן הנישואין פסולות
מן האירוסין כשירות
מן גדול לא ישא את
האלמנה בין אלמנה
מן האירוסי בין אלמנה
מן הנשואין

תגרא

לית ישא את הכוגרת
רד לעזר ור שמעון מ
מכשירין כבוגרת ולא
ישא את מוכת עון
אירס את האלמנה
ובתמנה להיות כהן גדו
יכנס מעשה ביהושע
בן גמלא שקידש את
מרתא בת ביתוס ומינהו
המלך להיות כהן גדול
וכנסה שומרת יבם
לכהן הדיוט ובתמנה
להיות כהן גדול אעפי
שעשה בה מאמר לא
יכנוס כהן גדול שמת
אחד אחיו חולין ולא
מתיבם

כהן הדיוט ליא ישא ד
את אלמנות אלא אם
כן יש לו אשה או בנים
ר יהודה או אפלו שיש
אשה ובנים לא ישא
את אלמנות מפני ש
שהיא זונה האמורה
בתורה וחכמים אומ׳ אין
זונה אלא הנזרת וה
והמשוחררת ושנבעל
בעילת זנות
לא יבטל אדם מפריה
ורביה אלא אם כן יש
לו בנים כשר או שני
זכרים וכה אומ׳ זכר
ונקבה שנ׳ זכר ונקבה
בראם׳

אשכחיה

נשא אשה ושהא עמה
עשר שנים ולא ילדה
אינו רשאי לבטל גירש
מותרת לינשא לאחר
ורשאי השני לשהות
עמה עשר שנים אב
הפילה מונה משעת
שהפילה
האיש מיעוה על פרייה
ורבייה אבל לא האשה
ר יוחנן או על שניהם
הוא או ויברך אותם
אהים ויאמר להם אהים
פרו ורבו

סלוק פוירקא

הדרן עלך הבא על יבמתו ועברי אלמנה לכהן גדול

גרושה וחליצה לכהן הדיוט הכניסה לו עברי מלוג ועברי יצאן כיוצא בהן עברי מלוג לא יאכלו תרומה עברי יצאן בראל יאכלו תרומה ואלו הן עברי מלוג אם מתו מתו לה אם הותירו הותירו לה אע"פ שהוא חייב

במזונותן לא יאכלו
כתרומה ואלו הן עברי
יצאן כרזל אם מרגו
לו מתו לו אם הותירו
הותירו לו והוא חייב
כאחריותן הרי אילו
יאכלו כתרומה כת
ישראל שנשאת לכהן
בין עברי מלוג בין עברי
יצאן כרזל הרי אילו
יאכלו וכת כהן שנשא
לישראל והכניסה לו בין
עברי מלוג בין עברי
יצאן כרזל הרי אילו
לא יאכלו כת ישראל
שנשאת לכהן ומת
והניחה מעוברת לא
יאכלו עבריה מפני
שהעובר פוסל ואיבו
מיאכיל דבריו יוסי אומ
לו מאחר שהעירת של
כת ישראל לכהן את כת
כהן לכהן ומת והניחה
מעוברת לא יאכלו
עבריה כתרומה מפני
שהעובר העובר
והייבום והאירוסין וה
והחדש ובן תשע שנ
ויום אחר פוסלו ולא
מיאכילין ספק שהוא
בן תשע שני ויום אח
וספק שאינו ספק שהכי
שערו וספק לה הביא
נפל הבית עליו ועל
כת אחיו ואיבו יודע
איזה מת ראשו חולץ
ולא מהיבנמת
האוכס והשוט והמפת
לא פוסלין ולא מיאכילו
אם איבן ראויין לכא
כישראל הרי אילו פוסלי
כיצד היה ישראל
שבא על בת כהן תאכל
כתרומה עוכר לא תאכל
כתרומה נחתך העובר

הרמן עלך אלמנה לכהן גדול תניא

ראם לא ידע משגעש
פיעוע רכא וכרות שפכ
הרי אילו יאכל ואיזה
הוא פיעוע רכא כ
שצפיעו המינים שלו
אפי אחת מהן וכרות
שפכה כל שבנרת הגיד
ואם נשתייר מעטרה
אפי כחוט השערה
כשר פיעוע רכא וכרות
שפכה מותרין בגיירו
ומשוחררת ואינן צ
אסורין מלביא בקהל
שנ לא יבא פיעוע רכ
וכרות שפכה בקהל יי

אמרו לו אם הלכה
נקבל ואם לרון וש ת
תשובה אמ להן לא כי
הלכה אני אומ
ממזרין ונתינין אפורי
ראיסורין איסור שולם
אחר זכרים ואחר נקבו
אלא יהושע שמעי
שהפרים חולץ וחולצי
לאשתו והפרים לא
חולץ ולא חולצין לה
לאשתו ואין לו לפרש
יבא עקיבא אני אפרש
פרים ארם חולץ וחולצי
לאשתו שהיתה לו
ששת הטשר פרים
חמה לא חולץ ולא ח
חולצין לאשתו שלא
היתה לו שש הטשר

ר׳ אלעזר אומר לא
אלא סריס חמה חולין
וחולינין לאשתו מפני
שריש לו רפואה סריס
ארם לא חולין ולא
חולינין לאשתו שיאני
לו רפואה העיר
יהוש עכן בניו על גן
מגיסת שהיה בירושל
כריס ארם ויבקעו את
אשתו לקיים דברי ר
עקיבא הסריס
לא חולץ ולא מייבם
וכן איילוני לא חולץ
ולא מתייבמת הסריס
שחלין לבמותו לא ז
פסלה בעלה פסל מלעני
שהיא כעיל זנות
סריס חמה כהן שנש
בת ישראל מאנילה
בתרומה

הרמן ערך העזר

מת ולה ממנו בן תאכל
בתחמי מת בנה מכהן
לא תאכל בתרומה מת
בנה מלוי לא תאכל
במעשר מת בנ מישר
חוזר לבית אביה על זה
נאמר ושבה אל בית
אביה וגו׳

סליק פורקא

האשה

שהלך בעלה למדינת
הים ובא ואמר לה
מת בעליך ונשא את
ואחר כך בא בעלה הע
מזה ומזה ואין לה
כתובה לא פירות לא
פירות ולא מזונות
על זה ועל זה ואם
נשלה מזה ומזה תחזי
והולך ממזר מזה
ומזה ולא זה וזה זכאי
במיעוטא ולא במעש
ידיה ולא בהפ
נדריה היתה בת ישרא
נתפלה מן הכהונה בת
לוי מן המעשר בת כהן
מן התרומה ואין יורשי
של זה ויורשיו של זה
יורשין כתובתה ואם
מתו אחין של זה ואחי
של זה חולצין ולא מ
מיובמין ר יוסי אומ
מתובתה על נכסי בעלה
הראשון ר שמעון אומ
הראשון זכאי במיעוטא
ובמעשה ידיה ובהפר
נדריה ר שמעון אומ
כיאתה או חלוצתה
מאחיו של ראשון
פוטרת יבמתה ואין
הולד ממזר ואם נשא
שלא בפרשת מותרת
לחזור לו׳

תניא

סדרן של ראשונה

הרמן עלך עשיאן

מיעות

שלו בסנדל של עץ ׃
או כשול שמאל בימין
חליצתה כשירה׳
חליצה כגרול שיכול
להלך בו או כקטן ש׳
שהוא חופה את רוב
רגלו חליצתה כשירה
חליצה בליל חליצתה
כשירה ור׳ אלעזר
פסולה ור׳ אלעזר
מכשיר ״
חליצה ורקקה אפל לא
קראה חליצתה כשירה
קראת ולא רקק חליצה
פסולה דברי ר׳ אלעזר
ר׳ עקיבא או חליצתה
כשירה ׳ אר׳ אלעזר
כמה יעשה כדי שהו
מעשה מעכב אמ׳ לו
ר׳ עקיבא משם ראיה
כמה יעשה לאיש רבי
שהוא מעשה באיש ׃
החרש שחליץ ׃
והחרשת שחליצה ׃
והחוליצת לקטן חליץ
פסולה קטנה שחליצה
החליץ משתגדיל ׃
ואם לא חליצה חליץ
פסולה ״

אשת אחיו כחליצה

מי שהיה נשוי

לשתי יתומות קטנות

ומת בי׳אתה או חליצתה

של אחת מהן פוטרת

צרתה וכן שתי חרשות

קטנה וחרשת אין כי׳א

אחת מהן פוטרת צרתה

פיקחת וחרשת כי׳א

הפיקחת פוטרת את

החרשת ואין כי׳א

החרשת פוטרת את

הפיקחת גרולה וקטנה

כי׳א הגרולה פוטרת

את הקטנה ואין כי׳א

הקטנה פוטרת את הגרולה

מי שהיה נשוי

לשתי יתומות קטנות

ומת בא יבם על הראשונה

וחזר ובא על השניה

או שבא אחיו על

השניה לא פסל את

הראשונה וכן שתי

חרשות קטנות

וחרשת בא יבם על

הקטנה וחזר ובא על

החרשת או שבא אחיו

החרשת לא פסל את

הקטנה בא יבם על

החרשת וחזר ובא על

הקטנה או שבא אחיו

על הקטנ׳ פסל את החרש׳

פיקחת וחרש׳ בא יבם

על הפיקח׳ וחזר ובא על

החרשת או שבא אחיו

על החרש׳ לא פסל את

הפיקחת בא יבם על

החרשת וחזר ובא על

הפיקח׳ או שבא אחיו

על הפיקחת פסל את

החרשת גרול וקטנה

בא יבם על הגרול וחזר

ובא על הקטנ׳ או שבא

אחיו על הקטנ׳ לא פסל

את הגרול בא יבם על

הקטנה וחזר ובא על

הרוך גלד בית שמאל

הגרולה אין שבא אחוז
על הגדול פמל אתרקטנ
ר׳ יועז או מלמדי את
והקטנ שתגמין מן
ובמה קטנין עשבא על יבמ
הקטנ תצרלו זה עם זה כיא
על ובמה ר׳ גדול
תגרדלנו היכמה
שיאמר כתוך שלשים
יו לא נבעלהי כופי אותו
שיחלוץ לאח שלש
יום מבקשים ממנו
שיחלוץ לה כומן שהוא
מוד אפי לאחר שיב
עשור חדש טפי אותו
שיחלוץ לה המוחרה
הנייה מיבמ כחוי בעל
טופין אותו שיחלוץ לה
ליאחר מיתת בעלר
מבקשי ממנו שיחלוץ
לה ואם נתעוה אפי
בחוי בעל מבקשי ממנו
שיחלוץ לה׳

סלוק פורקין
חרש שנש פיחה
ופיק שנש

חרש אם ריע יעי אם
ריע לקיום יקיים נשב
שהו כתם כרמיזה כך
מויצי כרמין פיק שנש
פיחו ותחרש אם ריע
יעי אם ריבה יקיים
נשטת לאויעו טחרש
הוא או נשטה הוא לא
ויעי עולמי אלי יוחנן
בן צודי מפני מה האש
שצבעה תע והאיש
המוחר ליא ייעי אמת
לויעי דומה האיש
המצר לאש המגרש
שהאש ויצא לריעו
ושלא לריעו והאיש
איעי כויעי אל לריעו
השור ר׳ יוחנן בן ג
גדגרש על החרשה
שהשיא אביה שהיא
ויצא כגט ועל הטנה
בתישר שנשא לכהן

תנא

הדרן עלך וחרש

הדרן עלך האשה שהלכה

מאי

הרגן עון האשה שהרך בעלה
וסלושא לה במסכת ובמות "

שמח וחדא תשלומות השותן רעות

בתולה

נשיאת ליום רביעי וא
ואלמנה ליום חמשי
שפעמים כשנת כרתי
ויצן יושבין בעיירות
יום שני ויום חמשי
שאם היה לו טענה
כתולים היה בא לכי
בתולה מיכתה
מיאתים ואלמנה מנה
בתולה אלמנה גרושה
וחליצה מן האירוסין
כתובתן מיאותם ויש
להן טענת בתולים
האיש והשני
שנפלו ושנתגיירו
ושנשתחררו פחותין
מבת עשרים שנים יום
אחר כתובתן מאתים
וישלהן טענת בתולים
גרול שבא על הקטנה
וקטן שבא על הגדולה
ומובת עין כיוצא מאילו
רבי מאיר וחכמים
או מובת עין כיוצא בה
מנה

ובו ט טעמים

ט"ק ד' הגיעונין ואין שניין עולות

ובו ט טעמים

ג' יחזקאל יא

ומיף תלכון יחדן

ובו ט טעמים

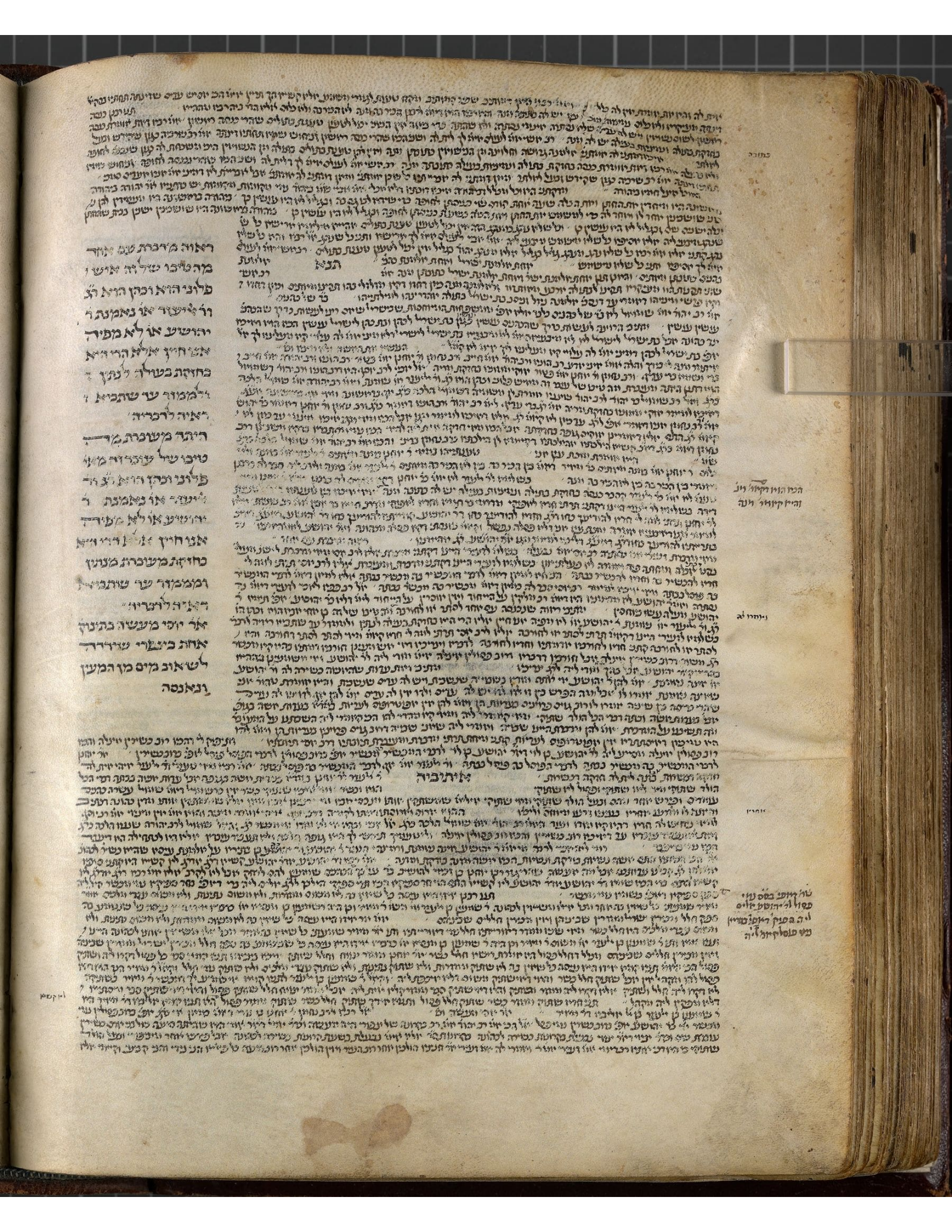
ובו ט טעמים

ובו ט טעמים

אבינא

בתולה אלמנה גרושה
וחלוציה מן הנשואין
כתובתן מנה ואין להן
טענת כתולים הגיורת
והשבויה והשפחה
שנפדו ושנתגיירו וכל
ושנשתחררו יתירות על
בנות שלש שנים ויום
אחר כתובתן מנה ואין
להן טענת כתולים
היאוכל אביצל חמיו כיהוד
שלא בפרים אין יכול
לטעון טענת כתולים
מפני שנתייחד עמה
אחר אלמנת ישר ואחר
אלמנת כהנים כתובתן מנ
בר של כהנים היוגבין
לבתולה ארבע מאות זוז
ולא מיחו בידן חכמים

הנשא
הנשא את האשה הזאת
מיצא לה כתולים היא׃
אומרת משארסתני ניא
נאנפתי ונשתחפה שחרו
והוא אולא כי אלא ער
שלא ארסתיך נאנפת
והיה מקחי מזח טעות
רע ורי ישיר או נאמנה
רי יהושע או לא מפיה
אני חיין אלא זו בחוקת
בעולה ער שלא תארס
והטעתו ער שתביא
ראיה לדבריה׃
היא אומרת מוכת עין
אנ׳הוא או לא כי אלא
רוסת איש את רע ורי
לי יעיר או נאמנת ורי
יהושע או לא מפיה אנ
חיין אלא הריהיא בחזק
רוסת איש ער שתביא
ראיה לדבריה׃



אר יוחנן כן נורי אב
העיר רוב השער מ שיראי
לכהונה הרי זו תנשיא
לקונו׳

שלוק תורא

הדרך עלך בתולה נשאת

האשה

משנה

אמרה נשבתי וטהורה
אני נאמנת שהפה שאסר
הוא הפה שהתיר ואם
יש עדים שנשבית
והיא אומרת טהורה
אני אינה נאמנת אם
משנשאת כאן עדים
הרי זו לא תצא
שתי נשים שנשבו זא
אומרת נשבתי וטהורה
אני ראת אומר נשביתי
וטהורה אני אין נאמנין
כומן שהן מעידות זו
על זו הרי אילו נאמנות
וכן שני אנשים זה
או כהן אני וזה או כהן
אני אין נאמנין וכומן
שהן מעידין זה של זה
הרי אילו נאמנין לכהונה
או אין מעלין לכהונה
על פי עד אחר או ריע
אימתי במקום שיש עדרי
אבל במקום שאין עדרי
מעלין לכהונ על פי עד
אחר רשכנ משום ר
שמעון כן הסגן מעלין
לכהונ על פי עד אחר

האשה שתתקבש
בידי גוים על ידי ממונ
מותרת לבעלה על ידי
נפשות אסורה לבעלה
עיר שכבשה כרטס
כל כתבות שהיו שם
פסולה אם יש עדים
אפי׳ עבר אפי׳ שפחה
הרי אילו נאמנין אין
אדם מעיד על יד
עינמן "
זכריה בן הניצב המעין
הזה לא זזה ידה מתוך
ידי משעה שנכנסו
גוים לירושלם עד
שיניאו אומרו לו אין
אדם מעיד על יד
עינמן "

הרון עלך האשה שנתארמלה הני

הבא על אחותו ועל
אחות אביו ועל אחות
אמו ועל אחו אשתו
ועל אשת אחיו ועל
אשת אחי אביו ועל
הצרה ישי להן קנס אשם
שהן כהטרת אין כרין
מיתת כר״ ואילו
שאין להן קנס הבא על
הגיורת ועל השפחה
ועל השניה שנפדו
ושנתגיירו ושנשתחרר
יתירות על פנות שלש
שנים ויום אחד ר׳ יהודי
או שטניה שנפרעת הרי
היא כקדושתה אשתי
שהיא גדולה

הבא על בתו ועל כת
בתו ועל בת בנו ועל כת
אשתו ועל בת בנה אין
להן קנס מפני שמתחיי
בנפשו שמייתהן מייתה
כל וכל המתחייב בנפשו
אין משלם ממון שבא
לא יהיה אסון ענוש
יעבש " נערה
שנתאנס ושנתגרשה
ר יוסי הגלילי אומ אין
לה קנס ר עקיב אומ יש
לה קנס וקנסה לשעמה
המפתה נותן שלש
דכרים והאונס ארבעה
המפתה נותן נשת ופגם
וקנס מוסיף עליה אונס
שניתן את היעד מיה
כין אונס למפת שהאונ
א נותן את היעד והמפת
אינו נותן את היעד
האונס נותן מיד והמפת
לכשיוציא האונס שות
בעיניו והמפתה אב
ריצה להוציא מוניא"

1887

חדרן על אהלו בערות מראה

עמרה כרין עד שלא
בגרה הרי הן של אב
מת האב הרי הן של
אחין לא הפליקה
לעמוד כרין עד שבגר
הרי הן של עומדה ר
שמעון או אם לא
הספיק לגבות עד
שמת האב הרי הן של
עומדה מעשה ירדה
ומיניאת אשתו של
גבתה מת האב הרי הן
של אחין
המארס את בתו וגרש
אירסה ונתארמלה
כתובת שלו השיא
וגירש השיא ונתארמל
כתובתה שלה ר יהוד
או הראשונה של אב
אמרו לו משהשיא
אין לאביה רשות נה
הגיור שנתגיירה
כתה עמה ונתארמה
וזיבתה הרי זו בחזקת
אין לה לא פתח נידה
האב ולא מאה כלע

היתה הורתה של
בקדושה ולידה בקדוש
הרי זו בסקילה ועיין לה
לא פתח בית האב ולא
מאה סלעים היית הורת
ולידת בקדושה הרי
היא כבת ישראל לכל
דבריה יש לה אב ואין
לה פתח בית האב
יש לה אב הרי זו
ואין לה אב הרי זו
בסקילה ולא צא פתח
בית האב אלא למיצוי
האב זכאי בנכסיו
בקדושיה בכנסת כשם
וכניאת זכאי במציאת
במעשה ידיה ובהפר
נדריה ומקבל אתגיט
ואינו אוכל פירות
בחייה נשא יתר על
הבעל שאוכל פירות
בחייה וחייב במזוני
וכפרקו וכקבורת
יהור או אפי עני
שבישראל לא יפחות
משני חלולי ומיכונגת
לעולם הרי היא כרשות
הבעל
ין הנשואין

190

אמר ריצוץ וטחוכה
תורה את עצמי ינצ
רשאי לקהה חיב
לעשותה אמי הריצוץ
ושעבתה תרפא את
עצמה רשאי
לא כתב לה בנין ריקרין
ריהוך ליכי מצאתי אצון
יהבין נפת כתובת ך
יתר על חולקה הוץ ריעב
אחיהון חיוב שהוא
תצאי בר
כתב לה בנן נרקבן ריהו
ליכי מיצאי תיהן יתב
נפיתי ומיתוצאן ה
מצינפאי עד דתיל לחן
לגבריך חיב שהוא
תצאי בר לא שב
לך את תהי יתב בניתי
ומיתוצאן מצינפאי
בר יומי מיצי ארמלו
בניתי חיב שהו תצאי
בר וכך היו אנשי
ירושלם כותבי כאנשי
גליל היו כותבי כאנשי
ירושל ואנשי יהורה
היו כותבין ער שיריע
היורשי ליתן ליך כתובתי
לעיכ אם ריעו היורשי
מיר נותנין לוי פיגיבה
ופיוריו אחתה

פרק פרישא

דרך ארץ זוטא פרשיטא

אלפי

שאמרו בתול כתובה
מאתים ואלמנה מנה
אם ריצה להוסיף מא
מנה יוכית נהארמולה
או נתגרשה בין מן
הנישואין בין מן ה
האירוסין גובה את
הכל ר' אשי בן שרי
או מן הנשואין גובה
את הכל מן האירוסין
בתולה הגבה מאתים
ואלמנה מנה שלא
כתבה אלא על מנת
לכונסה ר' יהודה או ר'
כותב לבתולה שש מאתי
והיא כותבת התקבלתי
ממך מנ ולאלמנ מנ
והיא כותבת התקבלתי
ממך חמשי זוז ר' מאי
או כל הפוחת לבתולה
ממאתי ולאלמנ ממנ
הרי זו בעיל זנות
נותנין לבתול שני עש
חרש משתבע הכעל
לפרנס את עצמן ופשה
שנותנין לאש קד נותני
לאיש לפרנס את עצמן
ולאלמנ שלשי ופ
הני זמן וז אנשיאן
אוכלן משלו ואוכלו
בתרומ ר' טרפון נותנין
לה הכל תרומ ר' עקיבא
או מחינ חולי ומחינ
תרומה

ר' יהודה אומר בתולה שנתפתתה פשיטא לי' שיש לה תוספת כתובה שהרי אפילו אלמנה יש לה תוספת כתובה שנאמר ואלמנה מנה אלא בתולה שנתפתתה מהו שתהא זכאה בתוספת כתובה תלמוד לומר ואלמנה מנה מה אלמנה שאין לה בתולים אף בתולה שנתפתתה שאין לה בתולים ת"ל ואלמנה מנה מה אלמנה שלא כתבה אלא על מנת לכונסה אף בתולה שנתפתתה שלא כתבה אלא על מנת לכונסה ר' יהודה אומר בתולה שנתפתתה כותב לה שש מאות ואלמנה מנה שלא כתבה אלא על מנת לכונסה ר' יהודה או ר' עקיבא כותב לבתולה שש מאתי והיא כותבת התקבלתי ממך מנ ולאלמנ מנ והיא כותבת התקבלתי ממך חמשי זוז ר' מאי או כל הפוחת לבתולה ממאתי ולאלמנ ממנ הרי זו בעיל זנות נותנין לבתול שני עשר חרש משתבע הכעל לפרנס את עצמן ופשה שנותנין לאשה קד נותני לאיש לפרנס את עצמן ולאלמנ שלשי ופ הני זמן וז אנשיאן אוכלן משלו ואוכלו בתרומ ר' טרפון נותנין לה הכל תרומ ר' עקיבא או מחינ חולי ומחינ תרומה

היכם אינו מאכיל
בתרומה עשת שש
חרשי בפני הבעל
וששחרשי בפני היכ
ואפי כולם בפני הבע
ובפני היכם אינ אוכ
בתרומה וו משנה
ראשנ בר שלאחרי
אמרו אין האשה
אוכל בתרומה ש
שהנכנס לחופה
המקדיש מעש ידי
אשתו הרי זו עושה
ואוכל המותר ר מא
תו הקדש ר יוח
הנגדל או חולין
ואילן מלאכות
שהאש עש לבעל
טוחנ ואופ ומכבס
ומנשל ומניק את
בנה ומיצעת לו את
המט ועוש ביצמר
הכניס לו שפחה אח
לא טוחנ ולא אופ
ולא מכבס שתי אינ
מנשל ואינ מניקה
את בנה שלש אינ
מיצע את המט ואינ
עוש ביצמר ארבע
ושבע בקהרר א

טוחנת

ר' אלישר או אפי' הכשר
לומאה שפחות כופה
לעשות כוצמר שהבטל
מביא לידי זיבה רשבג
או את המדיר את אשתו
מלעשות מלאכ ויוצי
ויתן כתובה שהבטלה
מביאה לידי שיעמום
המדיר את אשתו
מהשמיש המטה
כש או שתי שבתורה
ובה או שבת אחת
הא במירים ויוצאין
לתלמוד תורה שלא
בישות שלשים יום
הפועלים שתי משכת
החמרין אחת בשבת
עונה האמורה בתורה
הטיילין בכל יום ה'
הפועלין שתים בשב
החמרין אחת בשבת
הגמלים אח לשלש
יום הפנין אחת לשש
חרשים דברי ר' אלי

המוהרת על בעלה
פוחתין לה מכתובתה
שבעה דינרין בשבת
ר' יהודה או שבעה
טרפעיקין עד מתי הוא
פוחת עד כנגד כתובה
ר' יוסי או לעולם הוא
עוחת והולך שאם
תפול לה ירושה ממקום
חוזר וגובה ממנה וכן
המוכר על אשתו
מוסיפין על כתובתה
שלשה דינרין בשבת
ר' יהודה או שלשה
טרפעיקין
המשרה את אשתו
על ידי שליש לא יתחו
משני כנין חטי כשב
או מאריבע כבי שערי
אר' יוסי לאפקר ששרי
אלא ר' ישמעאל שהיה
סמוך לארוס וצונתן
לה חיצי לוג שמן וקב
וחיצי לוג שמן וקב
גרוגרות או מנה רפול
ואם אין לו פוסק
עומתן פירות ממקום
אחר ונותן לה מטה
ומפתן ומחיצל ונותן לה
כפר לראש וחצר למתני
ונותן לה מיצעלי ממעט
למועד ונלי של חמשי
דוד בימות הגשמים והי
מתכנס כלאותיה בימות
החמה והשחקי שלה

פסקה להכניס לו אלא
דינר הוא פוסק כנגדן
חמשה עשר מנה וכנגד
השום הוא פוסק פחות
חומש שום במנה שוה
מנה אין לו אלא מנה
שום במנה היא נותנת
שלשים ואחד סלע
ודינר וכארבע מיאות
היא נותנת חמש מיאות
מה שחתן פוסק פוסק
פחו חומש" פסקה
להכניס לו פחדי או כלעג
סלע נעשה שישה דינ
והחתן מקבל עליו עש
עשר דינ לקופה לפל
מנה ומנה רשפה או
הכל כמנהג המדינה"
המשיא את בתו מת
לא יפחות לה מחמשו
זוז פסק להכניס עורמ
לא יאמר הבעל
לכשתכא לביתי אכנכ
אלא מכס ועורה בבית
אביה וכן המשיאין
את היתומ לא יפחתו
לה מחמשי זוז ואכ
יש בניס מפרנסין אות
לפי כבודה" יתומ
שהשיא אמה או אחי
לדעת וכהבו לה כמיאה
או בחמשי זוז וכל הנ
משתדיל להוסיף מה
שראוי ליתן לה"

הזורק עגל מערופת האשה הכהן

כלוך פורקא

המרוד את

אשתו מלהנות לו

עד שלשים יום

יעמיד לה ערכן יתר

מיכן ויציאו ויתן כתב

ר יהודה או כישראל

חרש אחד יקיים שני

ויציאו ויתן כתובה

המרוד את אשתו

שלא תטעום אחר

מכל הפירות ויצא

ויתן כתובה

ר יהודה אומר אם השיאן

פרנסה אשתו ויתן לשני

מזרח שוצתן ר' יהושע

וחכמים אף מעמים

עושה פרי והעושר

עושה פרי והעני אין

שמלין את הכתובה

ונותנין לה

המשחרר שפחה לבתו

והיא אומרת באמן

עבד פלוני ועשו שלום

מה שהשלים בידיה

רבי מאיר אומר כיון

או רבי איבה אלא שלא

והיא רוצה למכור הרי

היא מכורה מעכשו כרא

כגרגיל אבל בחטין אין

מעשה קטן כלום

ויהי ביום השלישי ויהי ערב ויהי בקר יום השלישי
ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ
ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע
עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ
ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו
ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום השלישי
ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין
היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים
והיו למארת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן
ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל
לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת
הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על
הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין
החשך וירא אלהים כי טוב
ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי
ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף
על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את
התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר
שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא
אלהים כי טוב
ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים
בימים והעוף ירב בארץ
ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי
ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה
ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן
ויעש אלהים את חיתו ארץ למינה ואת הבהמה
למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב
ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו
בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ
ובכל הרמש הרמש על הארץ
ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
אתו זכר ונקבה ברא אתם
ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף
השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ
ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע
אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ
זרע זרע לכם יהיה לאכלה
ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על
הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה
ויהי כן
וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד
ויהי ערב ויהי בקר יום הששי
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת
מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות
יהוה אלהים ארץ ושמים
וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם
יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין
לעבד את האדמה
ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה
ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח
באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה
ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם
אשר יצר
ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה
וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע
ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה
לארבעה ראשים
שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר
שם שם הזהב
וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם
ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש
ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור
והנהר הרביעי הוא פרת
ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה
ולשמרה
ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל
תאכל
ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך
ממנו מות תמות
ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה
לו עזר כנגדו
ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל
עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל
אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו
ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל
חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו
ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת
מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה
ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
לאשה ויבאה אל האדם
ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי
לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת
על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו
והיו לבשר אחד
והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו
והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה
אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו
מכל עץ הגן
ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל
ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו
ממנו ולא תגעו בו פן תמתון
ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון
כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם
והייתם כאלהים יודעי טוב ורע
ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא
לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל
ותתן גם לאישה עמה ויאכל
ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו
עלה תאנה ויעשו להם חגרות
וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום
ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן
ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה
ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי
ואתחבא
ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר
צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת
ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן
העץ ואכל
ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר
האשה הנחש השיאני ואכל
ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור
אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך
ועפר תאכל כל ימי חייך
ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה
הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב
ואל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב
תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך
ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ
אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה
בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך
וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה
בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה
לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב
ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי
ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם
ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת
טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים
ואכל וחי לעלם
וישלחהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה
אשר לקח משם
ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים
ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

ויהי אדם את חוה אשתו ותהר ותלד את קין ותאמר
קניתי איש את יהוה
ותסף ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן
וקין היה עבד אדמה
ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה
והבל הביא גם הוא מבכרות צאנו ומחלבהן וישע יהוה
אל הבל ואל מנחתו
ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו
פניו
ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך
הלא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת
רבצת ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו
ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין
אל הבל אחיו ויהרגהו
ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי
השמר אחי אנכי
ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן
האדמה
ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה
לקחת את דמי אחיך מידך
כי תעבד את האדמה לא תוסף תת כחה לך נע ונד
תהיה בארץ
ויאמר קין אל יהוה גדול עוני מנשוא
הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתר
והייתי נע ונד בארץ והיה כל מצאי יהרגני
ויאמר לו יהוה לכן כל הרג קין שבעתים יקם ויתן
יהוה לקין אות לבלתי הכות קין כל מצאו
ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ נוד קדמת עדן
וידע קין את אשתו ותהר ותלד את חנוך ויהי בנה עיר
ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך
ויולד לחנוך את עירד ועירד ילד את מחויאל
ומחויאל ילד את מתושאל ומתושאל ילד את למך
ויקח למך לו שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית
צלה
ותלד עדה את יבל הוא היה אבי יושב אהל ומקנה
ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל תופש כנור ועוגב
וצלה גם הוא ילדה את תובל קין לטש כל חרש נחשת
וברזל ואחות תובל קין נעמה
ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך
האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחבורתי
כי שבעתים יקם קין ולמך שבעים ושבעה
ויהי אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו שת
כי שת לי אלהים זרע אחר תחת את הבל כי הרגו קין
ולשת גם הוא ילד בן ויקרא את שמו אנוש אז הוחל
לקרא בשם יהוה
זה ספר תולדת אדם ביום ברא אלהים אדם בדמות
אלהים עשה אתו
זכר ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שמם אדם
ביום הבראם
ויחי אדם שלשים שנה ומאת שנה ויולד בדמותו
כצלמו ויקרא את שמו שת
ויהי ימי אדם אחרי הולידו את שת שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים
שנה וימת
ויחי שת חמש שנים ומאת שנה ויולד את אנוש
ויחי שת אחרי הולידו את אנוש שבע שנים ושמנה
מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי שת שתים עשרה שנה ותשע מאות שנה
וימת
ויחי אנוש תשעים שנה ומאת שנה ויולד את קינן
ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע
מאות שנה וימת
ויחי קינן שבעים שנה ומאת שנה ויולד את מהללאל
ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל שלשים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי קינן עשר שנים ותשעים שנה ותשע
מאות שנה וימת
ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ומאת שנה ויולד את
ירד
ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה
ושמנה מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמנה מאות
שנה וימת
ויחי ירד שתים ושישים שנה ומאת שנה ויולד את
חנוך
ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמנה מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי ירד שתים ושישים שנה ותשע מאות שנה
וימת
ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח
ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח
שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה
ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים
ויחי מתושלח שבע ושמנים שנה ומאת שנה ויולד את
למך
ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמנים
שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות
שנה וימת
ויחי למך שתים ושמנים שנה ומאת שנה ויולד בן
ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון
ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה
ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה
וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה
וימת
ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם
ואת יפת
ויהי כי החל האדם לרוב על פני האדמה ובנות ילדו
להם
ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה
ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו
ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא
בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה
הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר
יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה
הגבורים אשר מעולם אנשי השם
וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת
לבו רק רע כל היום
וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו
ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני
האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי
נחמתי כי עשיתם
ונח מצא חן בעיני יהוה
אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את
האלהים התהלך נח
ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת
ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס
וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל
בשר את דרכו על הארץ
ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה
הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ
עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת
אתה מבית ומחוץ בכפר
וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה
כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
יגוע
והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בניך אתך
ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו
מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות
ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה
ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה
מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש
ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
על פני כל הארץ
כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
מעל פני האדמה
ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה
ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה
ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה
שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
צוה אלהים את נח
ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום
רבה וארבת השמים נפתחו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת
נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה
הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל
כנף
ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר
בו רוח חיים
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו
אלהים וסגר יהוה בעדו
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני
המים
והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים
חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים
ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם
כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
מתו
ויאמר אלהים אל נח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה
הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ
עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת
אתה מבית ומחוץ בכפר
וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה
כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
יגוע
והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בניך אתך
ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו
מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות
ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה
ויאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי
אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה
מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש
ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש
ואשתו
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע
על פני כל הארץ
כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים
יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי
מעל פני האדמה
ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה
ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה
ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה
שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר
צוה אלהים את נח
ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה
עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום
רבה וארבת השמים נפתחו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת
נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה
הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל
כנף
ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר
בו רוח חיים
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו
אלהים וסגר יהוה בעדו
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים
ויישאו את התבה ותרם מעל הארץ
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני
המים
והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים
הגבהים אשר תחת כל השמים
חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים
ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה
ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם
כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה
מתו
ויאמר אלהים אל נח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה
הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ
עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת
אתה מבית ומחוץ בכפר
וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה
חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח
התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה
כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל
בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ
יגוע
והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך
ואשתך ונשי בניך אתך
ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה
להחיות אתך זכר ונקבה יהיו
מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה
למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות
ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך
והיה לך ולהם לאכלה
ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה

ראילו יוציאות פלא
כתונה ועבורת על רת
משה ויהורית ואיזהו
רת משה מאנילהו שאי
משעשר ומשמשרין
צירה ואיצה קויצה לן
חלה וצוידרת ואיצה
מקיימת ואיזוהי דת
יהודית יוצאה וראש
פרוע וטווה בשוק
ומדברת עם כל אדם
אבאי שאול אומ אתי
המקללת יולדין כפניו
ר טרפון או אתי הקולני
ואיזו היא קולנית כל
שהיא בתוך ביתה
ושכניה שומעין את
קולה המקדש
את האשה על מנת
שאין עליה נדרים
ונמצאו עליה נדרים
אינה מקודשת נמנה
סתם ונמצאו עליה
נדרים תניא שלא
בכתובה על מנת שאין
בה מומין ונמצאו בה
מומין אינה מקודשת
כנסה סתם ונמצאו בה
מומין תנא שלא נתנו
שכל המומין הפוסלין
בכהנים פוסלין בנשים
חוץ מבעל מומין ובעל בעית
יעבור האב עבריך להביא
ראיה שמא שפחה היא
גלוי בה מומין אילו
ונשתחפ שדהו

נפנף לרשע הבעל הנע
יצרי להבו ראויה שער
שלא נתארס היו כה מומי
אילו והיה מקחו מקרח
טעון רבריר מאני וחכ או
כמדא במומי שבכתר
אבל במומי שבגלוי או
יכול לטעון ואם יש
מרח כאות העז את במו
שבפת או יכול לטעון
מפני שהיא כודקדקה
קרובותיו האו שהיו
בו מומין אין כופי אותו
להויצי אמן רשכנ נרא
כמומי קטני אבל במומי
גדולי כופי אותו להויצי
אילו שטופין אורגין
להויצי מוכ שחון ומעל
פוליפי והמקמ והמיעי
נחש והכורסי בין שהין
כוער שלא נשאו ובין
משנשאו ואחרכ
למרו טול או מאי אעפ
שהתנ נשע קדושי יכול
הי שתאמ שבור היתי
שאני יכול לקבל ועבש
איני יכול לקב וחכ או
מיקבל עד כרח חוץ ממוכ
שחו מפני שהי ממיך
ומעש ביעדן כנורסי שמת
והיה לו אח בורסי אמרו
חכמ יכול הי שתאמר
לאחי היתי יכול לקבל
ולא איני יכול לקבל

סליק פירקא האשה שנפלן לה נכסי

עד שלא תתארס מורי
כש וגבה שמוכר וגותנת
וזיים נפלו לה משנתארס
כש או תמכו וגבה או לא
תמכור ואלו ואלו מודי
שאם מכר ונתנה קיים

הדרן עלך ומרדף מאי

הדרן עלך האשה שנפלו לה

סליק פירקא

הכותב לאשתו דין ודבריך
אין לי בנכסיך הרי
זה אוכל פירות כחייה ואם מת יורש
אבל למ"ד כתב לה דין ודברי אין לי
בנכסי שאם מכר וצהג הייס כת
לה דין ודברי אני לי בנכסי ובפירותי
אי אוכל פירות כחיי ואם מת יורש ר
יהודה אומ' לעולם הוי אוכל פירות עד
ש יתן לה דין ודברי אין לי בנכסי
ובפירותיה ובפירות פירותיו עד על
כתב לה דין ודברי אין לי בנכסי
ובפירותי ובפירי פירותי מחייך ומן
אינ אוכל פירות כחיי ואם מת אינו
יורש ר' שמע' אומ' אם מת יורשיו
מפני שהתנ על מה שכתו בתורה
וכל המתנ על מה שכתו בתורה תנאו
בטל מן שמע ואם אש ובעל
חוב ויורשי והי לו מלוה ופקדון בי
אחרי ר' טרפו אומ' נתנו לשושל שנה
ר' עקיב אומ' בדוקמקי נייר אלימל
יצתנו ליורשי שמיי יצריכי שבוע
ואי היורשי יצריכי שבוע
תניי הדיוטי מן הקרוב על הקרוב
מן הזכר אשה יתר על בתובה
רבוי יתר על רובו בזות ר' טרפו אומ'
יצת לשושל שנה ר' עקיב אומ' אי מרח
בדין אי יצת לורשי שמעל יצריכי שבוע
שמע ואי היורשי יצריכי שבוע
המושיב את אשתו חנוני או

הדרן עלך הכותב לאשתו

מתניתין

מרקתנו

סליק פורקא

מי שהיה

מי שהיה נשוי שתי נשים ומת הראשונה קודמת לשנייה ויורשי הראשונה קודמין ליורשי שנייה נשא את הראשון ומת שני ומתה הוו שני וירושי קודמין ליורשי הראשון מי שהיה נשוי שתי נשים ומת הראשונה קודמת לשנייה ויורשי הראשונה קודמין ליורשי שנייה כך מת הוא והיתה מבקשי כתוב אמן ואי שם אל כרי שתי כתובו חולקי כשו אם היה שם מות ריבר אילו נוטלי כתוב אמן ואלו נוטלי כתוב אמן ואם אמר יהו מין הרי אנו מעלין עם נכסי אבינו ואם נכסי אבינו יתרו ריבר כי שיטלו כתובת אמו או שומעין להן אל שמו את הנכסי נכסי היו שם נכסי בראוי איבו כבמוחק ר שמעון או אפי שיש שם נכסי שאו להן אחריות או כלו עד שיהו שם נכסי שיש להן אחריו יתר על שתי כתובו ריבר מי שהיה נשוי שלש

הדרן עלך מי שהוה נשוי אלמנה

198

ר שמעי אומ מן הנשואי
מוכרת שלא בכר מן
היאירוסין לא תמכור
אלא בכר לפי שאין
לה מזונות לא תמכור
אלא בכר
מכרה כתובתה או מיקח
משכנה כתובתה או
מקיעת נתנה לאחר
או מזיעתה לא תמכו
את השאר אלא בכר
וכותבת למזונות
מכרתו וגרושה לא
תמכור אלא בכר
אלמנה שהיתה
נתובתה מאתים ומכר
שוה מנה כמאתים
או שוה מאתים
במנה נתהכל
כתובתה
היתה כתובתה מנה
ומכרה שוה מנה ורינר
במנה מכרה בטל אפי
היא אומרת אני לא
אחזיר את הדינר
ליורשיו רשבג אומ
מכרה קינב עד שוה
שם כרי שתשתייר
בשוה בית תשערת
קבין וכגיגה בית חציר
קב וכרבדי ר עקיב בית
רבע

ההוא

הלכה כתובתה ארבע
מאות ומוכרה לזה
במנה ולזה במנה
אחרון יפה מנה ודין
במות של אחרון
מוכרה בטל ושל בעל
מכרה קיים
שום הדיינין שפוחת
שתות אחר הוותר שתו
מוכרן בטל רשכנ או
מוכרן קיים אכ מי
כח כר יפה אכל אם
עשו אגרו בקרו אפי
מכרו שוה מנה ב
במאתים או שוה
מאתים במנה מכרן
קיים המאנת
וה שצייה והאילונית
אין להן לא כתובה
ולא פירות מזונות
ולא כלאות אם
מתחילה נשא לשו
אילונית יש לה כתובה
אלמנה לכהן גדול
גרוש וחלוצה לכהן
הדיוט ממזר ונתינה
לישראל בת ישראל לנתין
ולממזר יש לה
כתובה

סליק פרקא הנושא

את האשה ופסקה
עמו פרי לזון את הבן
חמש שני חויב לזון
חמש שנים

הדרן עלך אלמנה ניזונית

נשאת לאחר ופסק
עמו נדרי לזון את בתה
חמש שנים חייב לזון
חמש שנים לא יאמר
הראשון לפשתבא
אינו אינו אלא
מוליך מזונותיו
אחריה למקום שהוא
אמה וכן לא יאמרו
שניהם הרי אנו זנין
אותה והם נותנין לה
דמי מזונות מרובו
בנותיו מזונן מנכסיו
בני חורין והיא זיזונו
מנכסים משועבדים
מפני שהיא נכללת
חוב הפיקחין היו
כותבין על מנת שאזון
את בתך חמש שנים
כל זמן שאת עמי
אלמנה שאמרה אי
אפשי לזון מכיר
בעלי אין היורשין
יפולין לומל לכי לכי
אביך ואנו זנין אותך
שם אלא זנין אותך
בבית בעלה ונותנין לה
מדור לפי כבודה

איתביה הפיקחין היו כותבין על מנת שיזון את בתך חמש שנים ואין נותנין לו אלא מזון בלבד

וקאי ליה לאוקמיה כסתמא יתן והתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר שמעתי שאין נותנין לו אלא מזון בלבד

היינו לאוקמיה כסתמא יתן והתניא רבן שמעון בן גמליאל אומר שמעתי שאין נותנין לו אלא מזון בלבד

ועשוהו זוגות זוגות ופרנסה בצדו ואין לו אלא מזון בלבד

ואיכא דאמרי אמר רב יהודה אמר שמואל הפיקחין היו כותבין על מנת שיזון את בתך חמש שנים ואין נותנ

הרון עלך הנשא את האשה ורמנהו

אמר אי אפשי לזון
מביתי אבא יכולין
היורשין לומ' אם את
איצליני וישלך מזונו
אם היתה טוענת מעכבי
שהיו ילדה והם ילדים
זכו אותו והו בני אביה
כל זמן שהיא בבית
אביה הכובה כתובת לעולם
וכל זמן שהו בני בעלה
אינה גובה כתובת יתר מעשרי
וחמש שנ שיש בעשרי
וחמ שנ שהעש טוב
כנגד כתוב דנרי ר מאו
שא משו רשנג וחמ
או כל זמן שהו בביתו
כשלגוב כתובת לעולם
וכל זמן שהו בני אביה
אינגוב כתובת יתר
מעשרי וחמש שניה
מתה יורשיה מוציאי
כתובתה עשרי וחמש
שנה

סליק פירקא

שני דיוני

גזירות היו בירושלם
ארמון וחנן בן אבשלם
חנן או שני דניאל
וארמון שבעה

מי שהלך למריצת היום
ואשתו תובע מזונו חנן
או תשבע בסות ולא
תשב בתחיל נחלקו עלי
בני נהני גרולי תשבע
כתחל ובסות אר רוס כן
דרבינס כרבריה אמ רבן
יוחנן כן זכאי יפה אמ
חנן לא תשבע אל בסות
מי שהלך למריצת היום
ועמ אחר ופרנס את אש
חנן או איכר את מיעוטי
נחלקו עליו בני פהני גרו
ואמרו ישבע כמה הויצ
ויטול אר רוס כן הורזנ
כרבריה אמ רבן יוחנן כן
זכאי יפ אמ חנן הניזו
מעותיו על קרן היצבי
ארמון או שבעה מי
שמת והציח בנים ובנו
בזמן שהנכסים מרובי
הבנים יירשו והבנו צוטו
כזמן שהנכסי מועטי
הבנו ציוטו והבנו ישאלו
על הפתחים ארמון או
בשביל שאני זכר הפרי
ורא או רוא אני את דברי
ארמון הטוענ את
חבירו כרי שמן והור לו
בקנקני ארמו או הואי
והור ממו הטוענ ישבע
וחכמי או אין הוראה
בכך אמ רב רוא אני את
דברי ארמון

יולין ותעוות הלשה

עמש

שלש ארצי לנשואין
יהוד ועבר הירדן והגליל
אין מוציאין מעיר לעיר
ולא מכרך לכרך אבל
באוגה הארץ מוציאין
מעיר לעיר ומכרך לכרך אבל
לא מעיר לכרך ולא מכרך
לעיר מוציאין מנוה
הרע לנוה היפה אבל לא
מנוה היפה לנוה הרע רשב"ג
או אחת לא מנוה הרע לנוה
היפ מפני שהנוה יפה
כורך הכל מעלין
לארץ ישר ואין הכל מוציאין
הכל מעלין לירושל ואין
הכל מוציאין אחת האנשי
ואת הנשי נשא אשה
באר ישרצ וגירש
כפוטקי נותן לה ממעו
או ישר רשבג נש אש
כפוטקיא וגרש כפוט
נותן לה ממעו כפוטקיא
נשא אשה כפוטקיא
וגירש באין ישר נותן
לה ממעו ארץ ישראל
רשבג או נותן לה ממעו
כפוטקיא

כלוך פורקא

תניא

הדרן עלך שני דיני גזירות

וסליקא לה מסכת כתובות

האשה נקנת

בשלש דרכים וקונ

את עצמ/בשתי דרכי

נקנת בכסף כש

ובביאה בכסף כש או

בריצי ובשוה ריצ

וטה או בפרוט וכשו

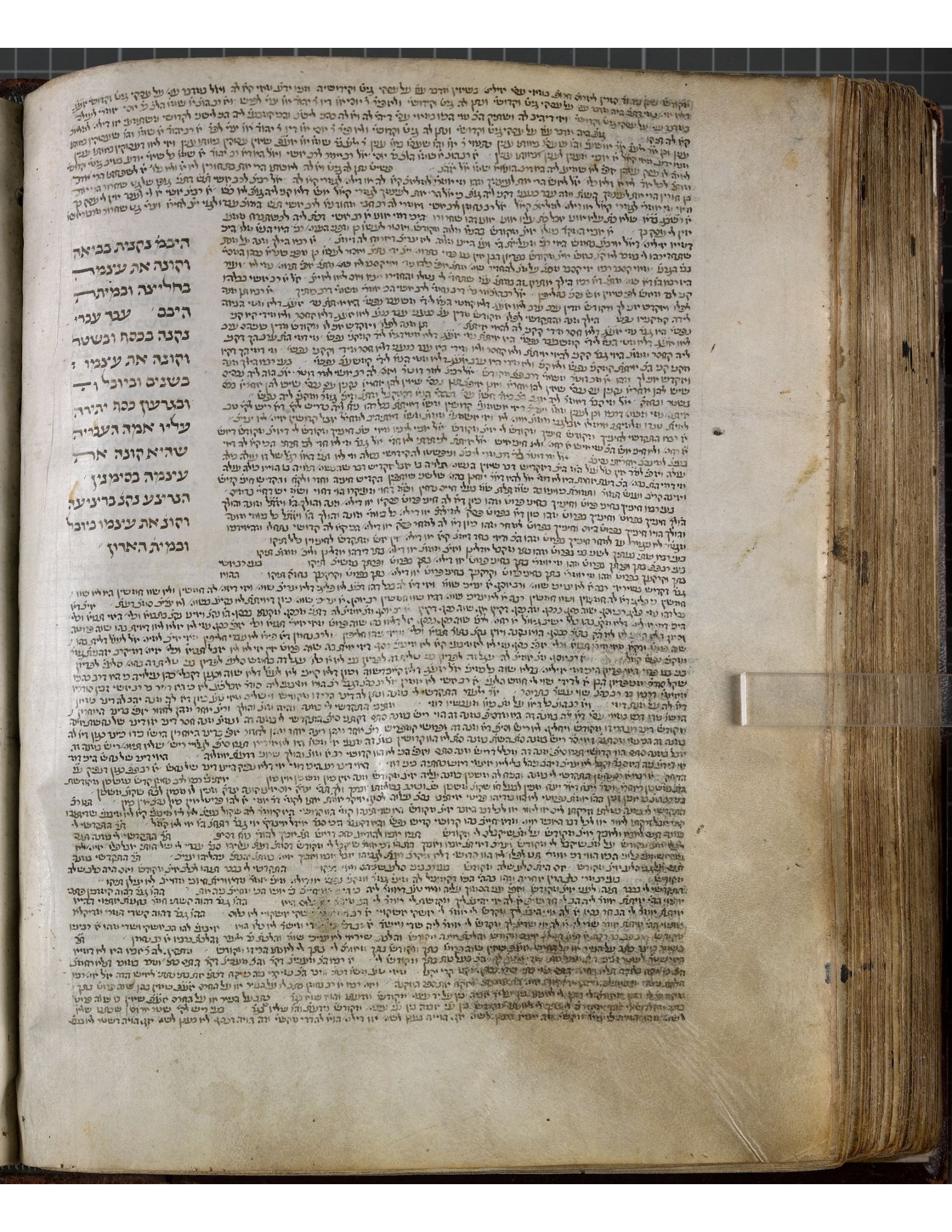
פרוט וכמה היא

פרוטה אחר משמנ

באיסר היאטלקי

וקונה את עצמ/בגט

וכמיתת הבעל



נכסים שיש להן אחריו
נהנין בכתה כשטר
וכחזקה ושאין להן
אחריות אין נזקנין אל
כמשיכה נכסים שאין
להן אחריות נזקנין עכ
נכסים שיש לה אחריו
כתבה כשטר וכחזקה
וזוכין את הנכסים
שיש להן אחריות
לישבע עליהן

כיצד

כל הנעשה רמיס
באחר כיון שזכה זה
מתחייב זה בחליפין
כיצד החליל שור
כפיר או חמון כשור
כיון שזכה זה נתחייב
זה בכפת ורשו הדריוט
בחזק כיון שזכה זה
נתחייב זה בחלופין רשו
הגבוה בכפת ורשות
ההדיוט בחזק אמירתו
לגבוה כמכיר להדיוט

כל מיעוט הבן על האב
האנשים חייבי והנשי
פטורות כל מיעוט
האב על הבן אחר
האנשי ואחר הנשי
חייבין כל מיעוט
עשה שהזמן גרמא
נשים פטורו ושאין
הזמן גרמא נשים
חייבות

כל מיצוה לא תעשה
בין שהזמן גרמא בין
שאין הזמן גרמא ז
אחר נשים ואחר
אנשים חייבין חוץ
מבל תקיפו ובל תשחי
ובל תטמ למתים"

חוץ מימינת כוטה
והנזירות מפני שהן
כל
מציפות "
מינה שאינה תלויה
כארץ נוהג כין כארץ
כין כחוץ לארץ

ושיב

ושיב

ושהיא תלויה כאיין
אין עוהגת אלא כאי
חוץ מן הערלה
והכלאים ר אעזר אי
אף החרש

כל העושה מיצוה
אחת מטיבין לו
ומאריכין לו ימיו
ויניחל את הארץ
שאינו עושה מיצוה
אחת אין מטיבין לו
ואין מאריכין ימיו
ואינו נוחל את הארץ

מנהני

הדרן עלך האשה נקניית

השתא האיש מקדש

כו וכשלוחו האשה
מתקדש בה וכשלוחו
האו לאש האיש
מקדש את בתו כשהי
נער כי וכשלוחו

רבל שאינו לא במיקר
ולא במשנה אין זה
מן הישוב והמחויב
בשלשתן עליון הכותב
או החוט המשולש
לא במהרה יתק

סליק פירקא

האו לאש התקדשי
לי בתמר זו התקדשי
לי בזו אם יש באחת
מהן שוה פרוטה
מיקודשת ואם לאו
אינה מיקודשת בזו
ובזו ובזו אם יש בכלן
שוה פרוטה מיקודש
ואם לאו אינ מיקודש
היתה אומלת ראשונה
ראשונ אינ מיקודש
עד שיהא באחד מהן
שוה פרוטה
התקדשי לי בכוס של
יין ובמיצ של דבש
של דבש ובמיצ של
יין בריצר של כסף
ובמיצ של זהב של
זהב ובמיצא של כסף

על מנת שאני עשיר
ונמיץ עני עני ונמיצא
עשיר אינה מקורשת
ר׳ שמעון או אם הטע
לשבח מקודשת׳׳
על מנה שאני נתן
ונמיץ לוי לוי ונמיצא
נתין נתין ונמיץ ממזר
ממזר ונמיץ נתין כן
עיר ונמיצא כן כרז כן
כרך ונמיץ כן עיר על
מנת שכיתי רחוק מן
המרחץ ונמיצא קרוב
קרוב ונמיץ רחוק עמ
שיש לי בת אי שפחה
מגורלת ואינן לו אין
לו ויש לו איני מקורש
וכפול אעפ שאמרה
בלבי היה להתקרש לו
אעפ מקורש וכן הי
שהטעתו׳׳

האו לשלוחו יצא וקד
לו אש פלוני במקום פלו
והלך וקדש במקום אח
אינ מקודש הרי היא
במקו פלו והלך וקדש
במקו אחר מקודשת
המקדש את האש
על מנת שאין עליה
נדרי ומינ עליה נדרי
תינא שלא בכתובה
על מנת שאין עליה
מומין ומינה מומי
תינא שלא בכתובה
שכל המומין הפוסלין
בכהני פוסלין בנשים
המקדש שתי נשים
בשוה פרוט או אשה
את בפחו משו פרוט
אעג ששלח כספלוני
לאחר מיכן אינ
מקודשת

שבו חמת הירושין
והראשה שלוח
ובן קטן שקידש
המקדש את בת או
את ואחות כאחת
אינן מיבושות
ומעש בחמש נשי
ובהן שתי אחיות
ולי קטן אדם אחד
כלבלה של תאנים
שלהן היה ושל שניי
היה ואת הרי בולכם
מיבודשו לי בכלבל זו
והבל אח מהן עו כלם
ואמ/חכמ/ אין אחיו
מיבודשות המיקר
בחלקו בין קדשי קלי
בין קדשי קדשי אינ
מיבורשת

במעשר שני בין
שוגג בין מזיד לא קידד
דברי ר מאיר ר יהודה
או במזיד קדש בשוג
לא קידש ובהקדש
במזיד קידש בשוג לא
קידש דברי ר מאיר ר
יהודה או בשוג קידש
במזיד לא קידש
המקדר בערל ובכלאי
הכרם כשור הנסקל
כעגל ערופה בניפורי
מיעורע כשער עיר
ופטר חמור וכשה בחל
וחולין שנשחטו בעזרה
איז מהודשת מכרם
וקידש כרמיה מקודש
המקדש בתרומה
ובמעשר ובמחצה במי
חטאת ובאפר חטאת
הרי זו מקודשת אשה
שהרי ושר׳
סליק פירקא

הדרן עלך האיש מקדש תנא

האומר לחבירו

יצא וקדש לי אשה
פלו והלך וקדש לעינו
מקודש לשני וכן
אלאשר הרי את מקודשת
לי לאחר שלשים
יום ובא אחר וקדשה
בתוך שלשי מקודש
לשני בת ישר לכהן
תאכל בתרומי מעכשי
ולאחר שלשים יום
ובא אחר וקדש בתוך
שלשי יום מקודשת
ואינ מקודשת בת
ישר לכהן לא תאכל
בתרומ האיש
הרי את מקודשת לי
על מנת שאתן לך
מאתי זוז הריזו מקוד
ויתן עמ שאתן לך
מכאן ועד שלשים
יום נתן לה בתו שלשי
יום הריזו מקודשת
ואם לאו אינ מקוד

עִמִּי שִׁישׁ לִי מֵאִתִּי
זוּז מִקּוֹרֹשׁ וְיֵשׁ לוֹ
עִמִּי שֶׁאֵרְאִיךְ מֵאִתִּי
זוּז הֲרִי זוּ מִקּוֹד וְיֵרָאֵנ
וְאִם הֵרֵא אֵינָל שׁוּלַח
אֵינ מִקּוֹדֹשׁ עַל מְנָת
שִׁישׁ לִי בֵּית כּוֹר עֶפֶר
הֲרֵי הִי מִקּוֹד וְיֵשׁ לוֹ
עִמִּי שִׁישׁ לוֹ בְּמִקּוֹם
עָלוֹ אִם יִשְׁלוֹ כְּאוֹתוֹ
מִקּוֹ מִקּוֹדֹשׁ אִם לָאו
אֵינ מִקּוֹד עִמִּי שֶׁאֵרְאֵנ
בִּי כּוֹר עֶפֶר הֲרֵי זוּ מִקּוֹד
וְיֵרָאֵנ וְאִם הֵרֵא
בְּכֶקַע אֵינ מִקּוֹרֹשׁ
ר מֵאִי אוֹ כָּל הֲנָאִי
שֶׁאֵי כְּתָנָאִי בְּנֵי גָד
וּבְנֵי רְאוּבֵן אֵינוֹ תְּנָאִי
עָנ וְיֹאמֶ מֹשֶׁ אֵלֵיהֶ
אִם יַעַבְרוּ בְנֵי גָד וּבְנֵי
רְאוּבֵן אִתְּכֶם וְאִם
לֹא יַעַבְרוּ חֲלוּצִי ר
חְנִיצ בְּנַ אוֹ יָצְרִי הִיה
הַדָּבָר לְאֲמָרוֹ שֶׁאִלְמָל
כֵּן יֵשׁ בְּמִ שְׁמַ שֶׁאֵת
בְּאָרֵיץ וְשָׁר לֹא יֵחָלוּ

פְּשִׁישׁ

28

המקדש את האשה ואת בתה הייתי
שהרי כהנ והרי היו לוקה ולוי והרי
היו כהנת בעני והרי היו עשירה
עשיר והרי היו עני הרי זו מקודד
מפני שלא הטעתו האו
לאשה הרי את מקודד לי לאחד
שאתה נייר לאחר שתתגיירי
לאחד שאשתחרר לאחר
שתשתחררי לאחד שימות
בעליך לאחר שיחלוץ לך
יבמיך איני מקודש ובן האו
לחכי אפילו אשת נהג מקודד
לי לא אכלום האו לאשה
הריאת מקודד לי עמ שארכ
עליך לשלטון ואעש עמיך
כפועל רכר עליה לשלטון
ועש עמ כפועל מקודד ואם
לאו איני מקודד עמ שיריה
אב ריצ האב מקורש ואם לאו
איני מקודש מת האב הרי זו
מקודש מת הבן מלמדין את
האב לומ איני רוצה
קדשתי את בתי ואיני יודע למי
קדשתיה בא אחד ואת אני
קדשתיה נאמן זה או אני
קדשתי וזה אלו אני קדשתיה
שניה עתגט ואת כותב
נותן גט ואת כותב

קדשתי את בתי הקטנ קדשתי ואגרשתי
כשהיו קטנ ואחרי הי הקטנ נאמן
קדשתיה ואגרשתי כשהיו קטנ ואחרי
הי אגרול אי נאמן נשבי ופדיתיה
כן שהיו הקטנין שהיו אגדול איני
נאמן מי שאי בשעת מיתת יש לי
בנ נאמן יש לי אחי אינו נאמן
המיר את בתי סת אין הכותבין כגלל
מי שיש לו שתי כיתי בנו משתי
נשי ואי קדשתי את בתי הגדול ואי
יודע אם גדול שבקטנ אם גדולה
שבקטנו אם קטנ שבגדולו שהיא
גדול מן הגדול שבקטנ יוכי או
כולן מותרו חוץ מן הגדול שבגדו
קדשתי את בתי הקטנ ואי יודע
אם קטנ שבקטנ אם קטנ שבגדו
אם גדול שבקטנו שהי קטנ מן
הקטנ שבגדולו כולן אסורו רב
מאי חוץ מן הגדול שבגדולות ר
יוסי או כולן מותרו חוץ מן הקטנ
שבקטנו האו לאש קדשתי והי
אומר לא קדשתני הו אסו בקרובו
והי מותר בקרובנו קדשתני והוא
או לא קדשתיך הו מות בקרובותי
והי אסור בקרובני קדשתיך והי
או לא קדשת אל בתי הוא אסור
בקרובות גדול וגדול מותר בקרובו
קדשתי את בתר והי או לא קדשת
אל אותי אסו בקרובו קטנ וקטנ
מותר בקרובו ומותר בקרובו גדול
וגדול אסור בקרובו

הדרן עלך היאומר — מאי

כל מקום שיש הרוש"ין ואין עבירה
הולד הולך אחר הזכר ואיזהו זה
כהנ"לוי וישר שניהם לכהן וללוי
ולישר וכל מקום שיש הרוש"ין ויש
עביר הולד הולך אחר הפגם שבשניה
ואיזהו זה זה אלמנ"ג לכהן גרוש"ה
וחלוי"צ לכהן הרי"ו ממזר ונתי"נ לישר
וכת"י לממזר ולנתין וכל מי שיש
לה עליו הרוש"ו וי"ש לה הרוש"ו על
אחרי הולד ממזר ואיזהו זה הבא
על אחת מכל ערי"ו הכתובו בתור"ה וכל
מי שאין לה הרוש"ין לא עליו ולא
על אחרי הולד כמוה ואיזהו זה ולד
שפחה וצבי"ת ר' טרפון אומ' יטלו הן
ממזרי ליטהר כייצר ממזר נוש"ש ש'
שפחה הולד עבר שחזרו נמי"צ הכן כן
חוזין ר' אי"ע או הרי זה עבר וממזר

סליק פירקא

עשרה — יוחכין עלו מכבל

כהני לוי' וישר חללי
גרי וחרורי ממזרי ונתיני שתוקי
ואסופי כהני לוי' וישר מותרין
לבא זה בזה לוי' וישר חללי גרי
וחרורי מותרין לבא זה בזה גרי
וחרורי ממזרי ונתיני שתוקי ואסופי
מותרין לבא זה בזה — אילו הן
השתוקי כל שהוא מכיר את אמו ואינו
מכיר את אביו אסופי כל שאמרה
מן השוק ואינו מכיר לא את אביו
ולא את אמו אף שאול היה קורא לשתוקי
ברוקי

כל האסורין לבא בקהל מותרי לבא
זה כזה ר' יהודה אומר ראיע או ראין
כוראין מותר וראין כפפיקין וכפיקין
כוראין אסור ואלו הן הכפיקות
שתיהן ואסופי וכותי
אש כהנ יצרי לכרוך אחריה ארנע
אימהו שהן שמנ אמה ואנ אמה
ואנ אכי אמה ואמ ואנ אכיה ואמ
ואנ אכיה ואמ לוים וישר מוסיפין
עליהן אח אחת אין בורקין
לא מן המוכ ולמעל ולא מן הדוכן
ולמעל ולא מן הסנהדרין ולמעל כל
שהוחזקו אבותיו משוטרי הרבים
וגבאי צדק ומשיאין לכהונה ואין
יצרי לכרוך אחרי ר' יוסי או את מי
שהיה חתן בערבי הישנ של יעפורי
ר' חנינא בן אנטיגנוס או את מי שהיה
מוכתב בפרטיא של מלך בת חלל
פסול מן הכהונ לעול ישר שנש חלל
בתו כשר לכהונ וחלל שנש בת ישר
בתו פסול לכהונ ר' יהוד אומר בן זכר
כבת חלל זכר ר' אלעזר בן יעק אומ
ישר שנש גיורת בתו כשר לכהונ וגר
שנש גיורת בתו פסול לכהונ אחד גרי
ואח עבדי משוחר אפי שר עשרה
דורו עד שתה אימן מישר

ר יוסף או את גר שגש גיורת בתו
כשר לכהונ האו בני זה ממזר אינו
נאמנין ואמתי שניה מדברי על העב
שכמעשה ממזר הוא אין נאמנין
ר יהודה או נאמנין מי שנתן
ראשו לשלוחו לקדש את בתו
והלך הוא וקדשה אם שלו קדמו
קדושיו קדושין ואם של שלוחו
קדמו קדושיו קדושין אפילו
שניה צותני גט ואם ריצו אחר נת
גט ואחר כותב וכן האש שנתנה
ראשו לשלוחו לקדש והלכי וקדש
את עיצמ אם שלה קדמו קדושי
קדושין ואם של שלוח קדמו קידו
קידושין אין ידוע שניהם צותני
גט אם ריצו אחר כותב גט ואחר
כותב מי שייב הוא ואשתו
ומ למריב היום ובא הוא ואשתו
ובניו ואת אשר שיינא עמי למדינה
זו הי ואלו בניה אין יצרי להבי ראו
לא על האש ולא על הכנים מהה
ואלו בניה יצרי להבי ראו על הנגים
ואין מבני ראו על האשה אש
נשאתי בפרוץ היכ הרי הי זו ואילו
בני מבני ראו על האש ועל הנגים

לא יתייחד איש אחד עם שתי נשים
אפי׳ איש אחד מתייחד עם שני אנשים
ר׳ שמעון אומר את איש אחד מתייחד
עם שתי נשים בזמן שאשתו עמו
וישן עמהן בפונדקי מפני שאשתו
משמרתו מתייחד אדם עם אמו ועם
בתו וישן עמה בפונדקי מפני שהזכרים
זה ישן בפשוטו וזו ישנה בפשוטה לא
ילמד רוב ספרי וכן לא תלמד אשה
ספרי ר׳ אלעזר או את מי שאין לו
אשה לא ילמד ספרי ר׳ יהודה או לא
ירבץ רוב בהמ׳ ולא ישנו שני רובי
בטלי אחד וחכמ׳ מתירין כל שעתהו
עם הנשי לא יתייחד עם הנשים לא
ילמד ארם את בני אומנו מן הנשי
ר׳ מאיר או לעול ישתדל ארם ללמד
את בני אומנו נקיה ויתפלל למי
שהעושר והנכסי שלו שאין לך
אומנו שאין בו עניים ועשירי ולא
עניו ועשירי מן האומנות אלא לפי
זכותו של ארם

ר׳ שמעון בן יעש או הראית מימיך
אדרי ספל יצבי קיוץ שועל חנוני זאב
גזרד צדיקו והלא דברי קו ומה אילו
שלא נבראו שלא לשמש את קונם
הריהן מתפרנסין שלא כיצער אני
שנברא אתי לשמש את קוני איצודיך
שהוא פרנסתי שלא כיצער ומי יצרם
לי להיות מתפרנס כיצער הויאו חטאי
לפי שהרשיתי מעשי הפחתי פרנסתי
אכא אוריין איש יצידון או
משו אכא גורי לא ילמד אר את
בני חמר גמל ספן הדר רועה וחנוני
שאומנותן אומנות לימטיק

ר יהודה אומר משמו החמריז רובן ראשי
הגמלין רובן כשריז הספנין רובן חסידי
טוב שברופאי לגהינם והכשר שבטבחי
שותפו של עמלק ר׳ צהוראי
אומר מני אני כל אומני שבעולם ואיני
מלמד את בני אלתור שאר אוכ שכר
בעול הזה והקרן קיים לו לעולם הבא
ושאר כל האומנין אינן כן שאם יבא
אדם לידי חולי או לידי זקנ או לידי
מיד של יכולין ואינו יכול לעסוק
במלאכתו הרי הוא מת מרעב אבל התור
אינן אל משמרתו מכל רע בנערותו
ונותנ לו אחרי ותקוה בזקנותו בנערותו
מהו אומר יעזבון בשיב רשני ורעב
יהיו וכן הוא אומר באברה אכיני ואכרה
זקן בא בימי ויתי כרך את אברה בכל

רבי

ניב

א רב

הַרְנִי עֵלַי עֲשָׂרָה יוֹחֲסִין
וְסַלִּיקָא מִסֵּכֶת קִדּוּשִׁין תַּל

רְמִיצְנוּ שְׁקִיּוּם אֲנִיחָה
אֲבִי אֶת כָּל הַתּוֹר כּוּלּוֹ
עַד שֶׁלֹּא נִיתַּצ עַל עַקְבּ
אֲשֶׁר שָׁמַּ אֶכְרָה בְּיהוּלִי
וְיִשְׁמַ מִשְׁמַ מִעַ חַקּוֹ
וְתוֹרוֹתַי
סְלִיקָ פִּירְקָא

מֵאִי

הַמְבִיא גֵּט

מְמַרְיָ הַיִּם יַצְרִי שִׁיאַמ
בְּפָנַי נִכְתַּב וּבְפָנַי נַחֲתַם
רַגְ אוֹ אֶת הַמְבִיא מִן
הַרַקּ וּמִן הַחָצֵר רַ אִיצִ
אוֹ אֶת מְכַפֵּר לְחַדִּי לְלוֹ
וְחַכּ אוֹ אִינוֹ יַעֲרִיךְ
שִׁיאַמ בְּפָנַי נִכְתַּ וּבְפָנַי
נַחֲתַ אֶל הַמְבִי גֵּט מְמַרְי
הַיִּם וְהַמּוֹלִיךְ
הַמְבִי גֵּט מְמַרְי לְמַרְי
בְּמַרְיָ הַיִּם יַצְרִי שִׁיאַמ
בְּפָנַי נִכְתַּ וּבְפָנַי נַחֲתַם
רְשׁוּנְגַ אוֹ אָפִּי מֵהַגַּמ
לְהַגְמִיוּנִי רַ יְהוֹרְ אוּמ
מֵרַקּ לְמִזְרַח וְרַקּבּ
בְּמִזְרַ מֵאַשְׁקְלוֹן לְדָרוֹ
וְאַשְׁקְלוֹן בְּדָרוֹ מֵעַט
לְיַעֲקוֹן וְעַכּוֹ בְּיַעֲקוֹן רַ
מֵאִי אוֹ עַכּוֹ כְּאַרְ יִשְׂרָ
לְגַמְרֵי

תְּנַן

המבי גט באריץ ישר
איני יצרי שיאמ/ כפני
נסת ובפני נחת אב יש
עליו ערער יתקיים
בחותמיו המבי
גט ממדינ היס ואיני
יכול לומ/ כפני נכ ובפנ
נחת אם יש עליו ערי
יתקיי בחותמיו אחר
גיטי נשתי ואחר שחרו
עברי שוו במילר
ובמבי וזו אח מן הדרכי
ששוו בגיטי נשים
וכשחרו עבדים
כל הגט שיש עליו ער
כותי פסו חוץ מגיטי
נשתי ושחרורי עבדיכ
ומעש שהביאו לפני
רג לכפר עותנ גט אש
והיו עריו ערי כורתי
והכשיר

כבל

דרש

כל השטרות העולין
בערכאאי של ארעא
שחותמיהן צוים כשרי
חוץ מצטי נשי ושחרי
עברי ר שמע או אחד
כשרין לאכוזרי אל
בזמ שנעשו בהדיוט
האו תנוגט זה
לאשתו ושט שחרור
זה לעברו ריעה לחזור
בשניהם וחזור ובדיו
מאי וחכמ או בגיטי
נשי אכל לא בשחרו
עברי לפי שוכין ל
לאר שלא בפניו ו
חבין לו אלא בפניו
שאם ריע שלא לזון
את עברו רשאי שלא
לזון את עב אשתו
איצו רשאי"

אמ' להן ר' מאי והלא
הוי פותחין את עברו מן
התרומ' אמרו לו מפני
שהוא חציני
האומ' תנו גט זה לאשת
ושטר שחרור זה
לעבדו ומת לא יתנו
לאחר מיתת תנו מנה
לפלוני ומת יתנו לאחר
מיתה

סליק פירקא
המביא גט

ממדינ' הים וא' בפני
נכתת אבל לא בפני
בפני נחת אבל לא בפני
נכת בפני נכתת חציו וכפ
נחת כלו בפ נכת כלו
וכפ נחת חציו פסול
אח או כפ נכת ואח או
כפ נחת פסול שני או
בפני נכת ואחר או בפ
נחת פסו ור' יהוד מכשי
אחר או כפ נכת ושני
או בפניו נחת כשר

הדרן עלך המביא

נכת כיום ונחת כיום

נכת כליל ונחת כליל

נכת כליל ונחת כיום כש

נכת כיום ונחת כליל פסו

ור שמע מכשוי שהיה

ר שמע או כל גיטין

שנכתבו כיום ונחתמו

כליל פסו חוץ מגיטי

נשים בגל מוהבי

כריו כפם וכסיהר כהומו

וכחצבתו וכגל רכר

שהו מיתתי ואין כות

לא כמשכון ולא כמי

פירו ולא כגל רב שאי

מיתתי ועל הכל כותבי

על העלי של זית ועל

הקרן של פרה ונותן לה

על יד של עבר ונותן

לה את העב ר יוסי הגלי

או אין כותבין כדבר

שיש בו רוח חיים

אין כות כמחוב לקרק

כת על המחוב תלשו

וחתמו ונתנו לה כשר

ור יהור פוס עד שהוא

נתיבתו וחתים כתלוש

אית ב/

הרוא

הדרן עלך המביא גט אלא

סליק פירקא

ר יהודה כן כתיר או אין
כותבין לא על הנייר
מחוק ולא על הריפתי
מפני שהוא יכול לזייף
וחכ מכשירין הכל
כשרין לכתוב את הגט
אפי׳ חשוך האשה כותב
את גיטה וראוש כות את
שוברי שאין היו הגט
אלא בחותמיו הכל
כשרין להכי את הגט
חוץ מחשוך וכומא
וצכרי כל הקטן והגרי
חרש וצתפחח סומא
וצתפת שוט וצשתפה
צכרי וצתגיי פסול אבל
פקח וצתחרש פיתח וצסתם
וחזר וצתפתח שפוי
וצשתט וחזר וצשתפ
כש זה הכלל כל שהחל
וסופו ברעת כשר
את הנשי שאי נאמנין
לומ׳ מת בעלן נאמנין
להכי גיטן חמות וכה
חמות יצרת ויבמת וכה
בעל ומה בין גט למיתת
מוכי והאשי עצמ׳
מביא גיטי וכלב שהי
יצריכ לומ׳ כתני נכתב
וכפני נחתם

כל הגט שנכתת שלא לשמו
אש פסול כייצד היה
עובר בשוק ושמע קול סופרים
מקרין איש פלו מוכר פלו ממקו
פלו ואז זה שמי וזה שם אשתי
פסו לגרש בו יתר על כן כת לגר
את אשתו דנמלך מיצאו כן עירו
ואל שמי כשמו ושם אשתי כשם
אשתך פסו לגר בו יתר מכן
יש לו שתי צשי ושמותי שוות
כת גט לגר אה הצדיל לא יגרש
בו את הקטנ יתר מיכן א ללבלר
כתו ואיזו שאריצ אגרש פסו
לגר בו הכת טופצטין יצרי
שיניח מקו האי ומקו האשה
ומקו הזמן שטרי ביקח יצריך
שיני מקו הליוקח ומקו המוכר
ומקו השר ומקו המעו ומקוס
הזמן מפני התקנ ור יהוד פוכל
בכול ור אע מכשי בכולי חוץ
מצטי נשי עכ וכתב לה לשמ
המכי גט ואכר הימנו מיצאו
לאלת כש ואם לאו פסו מיצא
מחפיס או בדלוסם ומכירו כש
המכי גט והניחו זקן או חול
נות לה כחוק שהו קיי בת ישר
הנשוא לכהן והל כעל למרי הים
אוכל נתרו כחוק שהו קיים

השול חטא ממרי היב מקרי
אות בחזק שהו קיים שלש
רברי אר אעבן פרט לפני חכמ
וקיימו את רבריו של עיר שהקי
כרקו ועל כפיו המיטרפ בים ועל
היוצ לירון שהן בחזק קיומין
אבל עיר שכבש כרקום וכפינה
שאכר בים והיוצ ליהרג נותני
עלי חומ/ חיים וחומ/ מתים כה
ישר לכהן וכת כה לישר לא האכ
בתרומ/ המבי גט באר ישר
וחל הרי זה משל ביר אחר אכ
א טול הימנ חפץ פלו לא ישלח
ביר אחר שאוץ ריצו שיה פקרו
ביר אחר המבי גט ממריצה
הים וחל עש נכר שליח ומשל
ואו כפניה כפ נכ וכפ נחת ואין
השלי האחרו יצרי לומ/ כפני נכת
וכפ נח אל אי שליח בר אני
המלו מעו את הכהן ואת הלוי
ואת העכ להיו מפרישי עליהן
מחלקן מפרי עליה בחזק שהן
קיימי ואין חוששי שמ/ מת כהן
אי לוי או שמ/ העשי מה
יצרי ליטו רשו מן היורשי ואכ
הלו בפני כר אין יצרי ליטו רשו
מן היורשין המניח פירות
להיו מפרי עליה תרומ/ ומעשרו
מעו להיו מפרי עליה מעש עכ
מפרי עליה בחזק שהן קיימ/ ואכ
אברו הרי זה חוש מעה לעה כ
ר יעק בן שמעו

הדרן עלך כל הגט

הגיעה

סליק פירקא
השולח גט
לאשתו והגיע בשלו
או ששיחה אחרי שלו
ואל גט שנתתי לך בט
הו הרי זה בטל ואם
משהגיע גט ליד אינו
וכול לבטל" בראשנ
היה עושה כח במיהו אח
ומבטלו התזין תה הזק
שלא יהו עשרין בן
מפני תיקון העול"
בראשנ היה משנ שמו
ושמ שם עירו ושב
עיר התזין הה הזקן
שיה כות איש פלו ול
שם שיש לו אשפלנ
וכל שם שיש לה מפני
תיקון העולם"

ר יהוד אומ בשלש פרקי
בורקי אתה הין בחידוש
של מויע החג ובהריצ
סמרר ובשע כניס מיכ
לבוקר"

אין אלמן נפרע מנכסי
יתומין אלא בשבועה
ונמצעו מלה שביעה
התזין הר הזקן שהא
נורד ליתומים כל מה
שיריצו וצובה מתוכה
והערי חותמי על הגט
מפני תקון העולם
והלל התקין פרוסבל
מפני תקון העולם
עבר שנשבע ופרעו אם
לשום עבר ישתעבד
רשבג או כיון כך וכיון
כך ישתעבד עבד
שעשאו רבו אפותיקי
לאחרי ושחררו שור
הרץ אין העבד חייב
כלו אל מפני תקון העול
כופין את רבו ועושה
אותו בן חורין רכותב
שטר על דמיו רשבג
או איבו כותב אלא
משחרר

אלבעי

אמתי

אם מכר

מי שחציו עבד וחציו
בן חורין עשה את רבו
יום אחד ואת עיצמו
יום אחר רבני בה בש
או תקצתם את רבו ואת
עיצמו לא תקצתם
לישׁ שפחה אינו יכול
לישׁ בת חורי אי יכול
ובטל ולא לא נגרא
העול אל לפרי ורבי
שע לא תהו ברא לשבה
ייצר אלא מלני תהון
העול כופין את רבו
ועשׂה אותו בן חורין
וכות שטר על חציו
רמיו וחזרו בה להודו
בבש

המיסר עברו לגוי או
להוציא לארץ יצא כן
חורין ואין פודין אה
השכויין יותר על כדי
רמיהן מפני תקון העו
ואין מברין אה השני
מפני התקן העול רשנא
או מפני התקן השביין
ואין לוקחין ספרי הללי
ומזוזות מן הגוי יתר
על כדי רמיהן מפ התו
העולם המוציא
את אשתו משום שם
רע לא יחזיר ר יהוד או כל
לא יחזי ר יהוד או כל
נדר שיראעו כו רבי לא
יחזי ר מאי או כל נדר
שיצרי חקיר חכם לא
יחזי ושאין יצרי חקיר
חכם יחזיר

אירבעי

תר

ארר אשר לא יסורזר

אל מפניזה ארר יוסיכר

יהוד מעש כיצידן כאח

שאל לאשתו קונם אם

איני מגרשיך וגירשה

והתי לו חכמ שיחזירנ

מפני תקון העולם

המוציא את אשתו משוי

אילונית ר יהוד או לא

יחזיר וחכ או יחזיר

נישא לאחר והיו לה

בני והיא תובעת כתובתה

או יהוד או לה שתיהו

יפליג מדכורי

המוכר את עצמו ואת

בניו לגוים אין פורין

אותו אבל פורי את בניו

לאחר מית אביהן

המוכר שדהו לנכרי

לוקח מבי כבורי מפני

תקון העולם

סליק פרקא

הדרן עלך השולח גט לאשתו

מפני

הניזקין שמין

להן בעירית בעל חוב
בניזוקי וכתובת אשה
בזיבורי מפני תקון העולם
ר מאי או כתובת אשה
בניזוקין " אין
צפרעין מנכסי משועבד
במקום שיש נכסים בני
חורין ואפילו הן זכורין
אין צפרעי מנכסי יתומי
אלמן הזיבוריה אין
מוציאין לאכול פירו
ולשכח הרקעו ולמזון
אשה והבנו מנכסי משועבד
מפני תקון העולם "

תני

אר יצח

המוציא מיניאא לא ישב
מפני תהו העולם
יהומוי שבמקו אינש
בעל הבי או שמיצ להן
אביה אפו טרופו חייב
לעשר פירותי אפוטרו
שמיוהבו אבי יתו ישבע
מיניהובד לא ישב אב
שאול או חילוף הדברי
המשמ והמרמ והמנפל
בשוג פטור כמזיד חייב
הכהני שפיגלו במקדש
מזידי חייבין

הניא

אבא

העירך יהוש בן נוחצר
על החרש שהשיאה
אביה שהיא יוצא נגד
ועל הטענת ישר שניס
לכן שאובל כתרוב/ואכ
מת בעל יורש ועל המרי
הגזול שבנאן בבירה
שנוטל דמיו מפני התג
השכין ועל חטא הגזול
שלא נזרע לרבי שהי
מכפר מפני תהו המזב
לא היה פיקריקון
ביהור בהרוגי המלחמ
מהרוגי המלחם/ואילך
יש בה פיקריקון כיצר
לקח מפיקר וחזר ולקח
מבע הבי מקחו בטל
מבע הבי וחזר ולק מפיקרי
מקחו קיים מן האיש
וחזר ולק מן האש מקח
בטל מן האש וחז ולק
מן האי מקחו קיים זר
משצ ראשצ בר שלאח
אמרו הלוק מפיקריקו
נותן לבעל רביע אימתי
בזמן שאין כירן ליקח
אבל יש כירן ליקח הן
קודם/לכל ארס

אהרנגול

ר הושיב כר וצמח עד
שאב שהת בפני ריקדי
שני עש חר כל הקודם
ליקח נותן לבעלי רגיע
בקרקע חרש רומם
וצרמז או הופיע ונקפיץ
במטלטלין הפעוטו
מחתן מיחם ומכוכין
ממכר במטלטלין
אלו דברי אמרו מפני
דרכי שלו כהן קורא
ראשון ואחריו לוי
ואחי ישר מפני דרכי
שלו מערבי בפיה ישן
מפני דרכי שלום כור
שהוו קרו לאמ/מתמל
ראשו מפני דר שלו
מיצורו חיה ועופות
ורבי יש בהן משום גזל
מפני דר שלו ר יוסי או
גזל גמור

מיגיא חשוק ישבהן
מישו גזל מפרכי שלו
ר יוסי או גזל גמו עני
המצהה בראש הדי מה
שתחתי גזל מפני דרכ
שלו ר יוסי או גזל גמו
אין ממחין ביד עניי
גוים כלקט שכח ופיא
מפני דר שלום
משאל אשה לחברת
החשוד על השבי נפה
וכבר רחי ותנו אכל לא
תבור ולא תטחן שמה
אש חבר משאל לאש
עם האר נפ וכבר וכורי
ורוחנ עמ ומרקר עמ
בזמ שהי טמא ולא
בזמ שהי טהור אכל
משתטיל המי לא תגע
עמ לפי שאין מחזיקי
ידי עוב עביר וכול לא
אמ אל מפרכי שלו
ומחזי ידיגוי בשביעי
אב לא ידי ישר ושוא
בשלומ מפרר שלו

סליק פירקא

הדרן עלך הניזקין

אל

האומר

התקבל גט לזה
לאשתו או הוליכו

גט זה לאשתו ריצ להחזיר יחזיר
האש שאמר התקבל לי גיטי
ריצ להחזיר לא יחזיר לפיכך אם
אל הבעל אי אפשי שתקבל לה
אל הולך ותן לה ריצה להחזיר
יחזיר רשכג או את האו טזל לא
גיטי ריצ להחזיר לא יחזיר
האש שאמר התקבל לי גיטי
יצריכ שתי כיתי עדי שני שיאמ
בפניני אמיר ושני שיאמ קבל
וקרע אפי הז הראשני והן האחרו
או אחר מן הראשני או אחד
מן האחרוני ואחר מיבטר עמה
נער המאורס הי ואביה מקבלין
אתגיט ר יהוד או אין שתי ידי
וזכו כאח אל אביה מקב אתגיט
בלבד וכל שאיצ יכול לשמוע את
גיט איצ יכול להתגרש
קטנ שאמר התקבל לי גיטי אינו
גט עד שיגיע ליר לפיכ אם ריצ
הבעל להחזיר יחזיר שאין הקטן
עוש שלו אבל אם אל אבי יצא
והתקבל גט לקטנ ריצ להחזיר
לא יחזיר האו הן גט זה לאש
במקו פלו ועב לה במקו אחר פסו
הרי הי במקו פלו ועב לה במקו אחר
כשר האש שאמ התקבל לי גיטי
במקו פלו וזכ במקו אחר פסו ור
יעש מכשי הבא לי גיטי ממקו פלו
והביאו לה ממקו אחר כשר

הכ לי גט אוכל בתרומ/ ער שיגיע גט
לי׳ התקב לי גטי אסור לאכו כתרו מיד
התקב לי גטי כמקו פלו וקב כמקו אחר
אוכל כתרו ער שיגי גט לאותו מקו ור
אע אוס מיד האו כתבו גט ותנו לאש
גרשוה כתבו אצר ותנ לה הרי אלו יכת
ויתנ פיטרו פרנסו עשו לה כנימוס
עשו לה כראוי לא אכלו כראשנה
היו או היוצ בקולר וא כתבו גט לאש
הרי אלו יכתבו ויתנו חזרו לומ/ אה המק
והיוצ בשייר ר שמע שזורי או את
המסוכן מי שהי מושלך בכור ואמ/
כל השומ/ קולו יכתו גט לאשת הרי אלו
יכתבו ויתנו הברי שא כתבו גט לאשה
ריצ לשחק כה ומעש נברי שא כתבו גט
לאשתו ועל לגג ונפל ומת א רשנ
אם מיעצמו נפל הרי זה גט ואם הרוח
רחתו אוינו גט א לשני תנו גט לאש
או לשלש כתבו גט ותנו לאשת הרי אלו
יכתבו ויתנו אלשלש תנו גט לאשתי
יאמרו לאחרי ויכתבו מפני שעשא
כר רב ר מאי וזו הלכ העל חנני איש
אוצ מבי האסורי מקובלני באו לשל
תנו גט לאשתו שיאמ/ לאחרי ויכתבו
ויתנו לה מפני שעשא כר אר יוסי
נומינו לשלי את אנו מיקוב שאפי א
לבר הגרו שבירושל שילמרו ויכתבו
ויתנו לה א לעשר כתבו גט לאשתו
אחר כות ושני חות כולכ כתובו אחר
כות וכולן חותמ/ לפניכ אם מת אח מהן
הרי הגט בטל

סליק פירקא

הדרן עלך האומ/ ההכל מאי

מר שאחז

קורדיקוס

וא כתבו גט לאשתו

לא אכלו א כתבו גט

לאש ואחזו קורדיקוס

רחזר וא אל תכתבו אי

דברי האחרונים כלום

נשתתק וא/ל נתנו

גט לאשתו והרכין

בראשו בורדקין אותו

שלש פע אם א על

לאו לאו ועל הן הן

הרי אלו יכתבו ויתנו

אמ/ לוכנת גט לאש

וא לה כתו ואמ/ לסופר

וכת ולעדי וחת אעפ

שכתבוהו וחתמ/ ונתנו

לו וחזר ונת לה הרי זה

גט בטל עד שיאמ/ לסופ

כתו ולעדי חתומו

זה גטיך אם מהני זה

גטיך מחולי זה זה גטיך

לאחר מיתי לא אכלו

מהיו אם מיתי מעכש

אם מיתי הרי זה גט

זה גטיך מהיו ולאח

מית גט וא/נו גט וא

מת חולץ ולא מתיב

ההרא

זה גיטיך מהיום אם מרדי
מחלי זה ועמי והלך בשוק
וחל ומת אומרי אותו אם
מחמ/חולי הראשון מת הרי
זה גט ואם לאו אינו גט
לא תתיחד עמו אל על פי
עדי אפי על פי עבר על פי
שפח חוץ משפחתה מפני
שלב גם בשפחת מה היא
באותן הימים ר יהו אומ כאש
איש לכל דברי ר יוסי אומ
מגורש ואינ מגורשת
הרי זה גיטי עמ שתתני לי
מיאתי זוז הרי זו מגורשת
והי תתן עמ שתתני לי מיכן
עד שלשי יום נתגלו בתוך
שלשי יום מגורש ואם לאו
אינ מגורש א רשבג מעש
ביצידן באח שא לאש הרי
זה גיטי עמ שתתני לי א
איטטליתי ואבר איטטליתו
ואמ/חכמי תתן לו אתרמי
הרי זה גיטי עמ שתשמשי
את אב עמ שתניקי את
בני כמ/הי מניקתו שר
שני ר יהוד או שני עשר
חרש מת הבן או מת האב
הרי זה גט זה גיטי עמ
שתשמשי את אב שרבי
שני עמ שתניקי את בנ
שתי שני מת הבן או שא
האב אי אפשי שתשמשי
שלא בהפקר אינו גט

אלמ

רשכ"ג אוכזה גט כלל אמ
רשכ"ג כל עכב שאיכ הימנ
הרי זה גיטי הריזה גיטי
אם לא באתי מיכן ער
שלשי יום והיה הול מיהוד
לגלי ל והגי לאנטיפטרס
וחזרכיט תנאו" הרי זה
גיטי אם לא באתי ער שלש
יום והיה הול מגלי ליהוד
והגי לכפ עותנו וחזר בטל
תנאו' הרי זה גיטי אם
לא באתי מכן ער שלשי
יום והגי לעט וחזר בטל
תנאו' הרי זה גיטיך כל
זמן שאעכו מכנגד פניך
שלשי יום והיה הולך ונא
הול וכא הואיל ולא נתיחד
עמ הרי זה גט" הרי זה
גיטי אם לא באתי מיכן
ער שני עשר חד ומת כתו
שני עש חד איני גט"
מיעכש אם לא באתי מיכן
ועד שני עש חד ומת כתו
שני עש חד הרי זה גט'
כתבי אם לא באתי מיכן
ועד שני עש חד כתבו גט
ותנו לאשתו כתבו ונתנו
כתו שני עש חד איני גט
כתבו ותנו גט לאש אב לא
באתי כתו שני עש חד כתבו
כתו שני עש חד ונתנו לאה
שני עש חד איני גט ר' יוסי
או כזה גט"

מתני'

א רבא

כתבי לאח שני עש חר ומיה
אם הצט קרם את המיה הרי
זה הצט ואם המיה קרמ/ אר
הצט אינוצט ואם אין ירוע
זה הו שאמרו מצורש ואינ
מצורשת"

סליק פירקא

הזורק צט לאשתו והי בתוך ביה

או בהו חיצר הרי זו מצורש
זרקו לה תוך ביתו או תוך
חיצרו אפי הי עמ/ כמט אינ
מצורש להו חיק או להו קלת
הרי זו מצורש" א לה כנסי
שט חובזה או שמיצאתו
מאחוריו קורא והרי היצוט
עד שיאמ לה היצוטיך"
והי צוט או צט עד שיאמר
היצוטיך" היתי עומד כרה
וזרקו לה צט ברה קרוב לה
מצורש קרו לו אינ מצורש"
מחינ על מחינ ואינ מצורש
מצורש וכן לעניז הרושיז
ולעניז החוב אל בעחובו
זרוק לי חובי וזרקו לו קרוב
למלו זכ המלו קרו ללו הלו
חויב מחינ על מחינ יחלוקו"
היתי עומד על ראש הצג
וזרקו לה כיוז שהצג לאויר
הצג מצורש הו מלמעלה
והי מלמט וזרקו לה כיוז
שיינ מרשו הצג וצמחי או
צשרת הרי זו מצורש"

הדרן עלך מי שאחזו מצהני

בש אופוט אר את אש פגט ישן
וכה אוס ואיזה: גט ישן כל
שנתיח עמ/ אחר שכת לה׳
כת גט לשם מלכו שאי הוצצ
לשם מלכו מרי לשם מלטת
יון לבנין גבי לחורכן הבי היה
כמזר וכת כמיער כמעי וכתב
כמזר תיצ מזה ומזה ויעריב
גט מזה ומזה ואין לה לא׳
כתוב ולא פירו ולא מזונו ולא
כלאו לא על זה ולא על זה
ואם נטל מזה ומזה תחזיר
והולד ממז מזה ומזה ולא
זה וזה מטמאי לה ולא זה
וזה זכאי לא כמיציאתה ולא
במעש ירי ולא כהפר נדריה
היתכת ישר נפסל מן הכהוצ
בת לרי מן המעש כת כהן מן
התרומ/ אין יורשיו של זה
ויורשיו של זה יורשי כתובת
מתו אחיו של זה חוליצי ולא
מיכמין שנה שמו ושמ/
שם עירו ושם שור תיצ מזה
ומזה וכל הדרכי האלו נה׳
כל העריו שאמרו יצרותיהן
מוהרו הלכו היצרו האלו זנשאו
וצמיצאו אלו אילוניות תיצ
מזה ומזה וכל הדרכי האלו
נה׳ הכוצ וכמתו והלכ יצרת
וצשא לאחר וצמיצא זו אילונ/
תיצ מזה ומזה וכל הדרכים
האלו נה׳ כתב סופר וטע
ונתן גט לאש ושוב לאיט
וצתנו זה לזה ולאח זמן הרי
זה גט יוצ מתח ידי האיש
ושוב מתח ידי האש תיצא

מזה ומזה וכל הדרכי האלו
כה ר׳ עקיבא אם לאלת ויצ
אינו גט ואם לאחת זמן ויצ
הרי זה גט לא כל הימנו מן
הראשונה לאכר זכותו של
שני כת לבר את אשתו
ונמלך בש אלו פסל מן הכתב
ובה אלו אעפ שנתן על תנאי
ולא נעשה תנאי לא פסל מן
הכתב המגר את אשתו
ולע עמו כפונדקי בש אלו אלו
יצריך הימנו גט שני ובה אלו
יצריך הים גט שני אלא יהוד
אים בזמן שנתגרשה מן
הנשואי ומודי שאם נתגרש
מן האירוסי שאינ יצרי הימ
גט שני לפי שאין לכונם בה
כנס כגט קרח תיע מזה ומזה
כל הדרכי האלה גט קרח
הכל משלימי עלי רבן נמנ
ור עקי אלו אין מישלי עליו
אל קרובי הראויין להער במקו
אחר איזהו גט קרח כל ש
שקשריו מרובי מעריו

סליק פירקא

המגרש את אשתו ואלה הרי

מותר לכל אד אלא לפלו
ר יש מתי וחכ אוס כיצד
יעש יטלנו הימנ ויחזו ויט
לה כפני שני ויאמ לה הרי
את מותר לכל אד ואם כתבו
כתוכי אעפ שחזר ומחקו
פסול

הדרן עלך הזורק

איבעיא

להו היו יושבי חוץ הן יוצ עוה הן וכתוכן הן הפליגו עה׳ ויצ היו ששיי לה בעוה ויוצ ויוצ׳
דהוה יכל תעוין בעוה׳ יוצ דילמ עוה הן דפליגי עליהו ויכל תעוין בעוה׳ יכל בחוץ יוצ׳ ויוצ׳
דהוו ושייר לה ויכל תעוין בעוה׳ יוצ דילמ עוה הן דפליגי עליהו ויכל תעוין בעוה׳ יכל בחוץ יוצ׳ ויוצ׳
הן עוה דלמ ושטו כת לוי כל הכת ושטו כת ישר היו ושטו כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו
יוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ ויוצ כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו
היו תעוין בעוה׳ יוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ אל שט חוץ הוץ שט׳ ויוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם
תשעה לפל שי בעוה׳ יוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ אל שט חוץ הוץ שט׳ ויוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם
וכן מלהו תעוין בעוה׳ יוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ אל שט חוץ הוץ שט׳ ויוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם
ושט זקן אחד ר׳ עקי ויעזו ובתו והלך ויתיישב יוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי
שיתרוה לפ יוחנ ושט׳ ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי
אלו יוחנ קיי בע ורבן יוסי כהנ שע׳ כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו
הת אל דעתיכ קיימי יוכל הכ כיקה עכ קיימ ועלי אנו ויעזו והיה תעוין להו לרבן עכ אל קיימתן הא אל
ר׳ יוסי יוס איית להו׳ יוכל טו ורוחון וקידש חוץ ושטושן וכן שושנין וקידש חוץ וגדיוון וזוזו שעה ותתני
מן האירוסי שאינ יצרי הימ
גט שני לפי שאין לכונם בה
כנס כגט קרח תיע מזה ומזה
כל הדרכי האלה גט קרח
הכל משלימי עלי רבן נמנ
ור עקי אלו אין מישלי עליו
אל קרובי הראויין להער במקו
אחר איזהו גט קרח כל ש
שקשריו מרובי מעריו

סליק פירקא

המגרש את אשתו ואלה הרי

מותר לכל אד אלא לפלו
ר יש מתי וחכ אוס כיצד
יעש יטלנו הימנ ויחזו ויט
לה כפני שני ויאמ לה הרי
את מותר לכל אד ואם כתבו
כתוכי אעפ שחזר ומחקו
פסול

הדרן עלך הזורק

איבעיא

להו היו יושבי חוץ הן יוצ עוה הן וכתוכן הן הפליגו עה׳ ויצ היו ששיי לה בעוה ויוצ ויוצ׳
דהוה יכל תעוין בעוה׳ יוצ דילמ עוה הן דפליגי עליהו ויכל תעוין בעוה׳ יכל בחוץ יוצ׳ ויוצ׳
דהוו ושייר לה ויכל תעוין בעוה׳ יוצ דילמ עוה הן דפליגי עליהו ויכל תעוין בעוה׳ יכל בחוץ יוצ׳ ויוצ׳
הן עוה דלמ ושטו כת לוי כל הכת ושטו כת ישר היו ושטו כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו
יוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ ויוצ כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו
היו תעוין בעוה׳ יוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ אל שט חוץ הוץ שט׳ ויוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם
תשעה לפל שי בעוה׳ יוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ אל שט חוץ הוץ שט׳ ויוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם
וכן מלהו תעוין בעוה׳ יוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם ושט׳ בעוה׳ אל שט חוץ הוץ שט׳ ויוצ׳ ויוחזקם יוצ׳ ויוחזקם
ושט זקן אחד ר׳ עקי ויעזו ובתו והלך ויתיישב יוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי
שיתרוה לפ יוחנ ושט׳ ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי ויוחנ ר׳ יוסי
אלו יוחנ קיי בע ורבן יוסי כהנ שע׳ כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו כת ישר ועוד כת לוי ושטו
הת אל דעתיכ קיימי יוכל הכ כיקה עכ קיימ ועלי אנו ויעזו והיה תעוין להו לרבן עכ אל קיימתן הא אל
ר׳ יוסי איית להו׳ יוכל טו ורוחון וקידש חוץ ושטושן וכן שושנין וקידש חוץ וגדיוון וזוזו שעה ותתני

הרי אתה מותר לכל אדם אלא
לאב ולאביך ולאחי ולאחיך
ולעבר ולכרי ולכל מי שאין
לו עלי קדושי כשר הרי אלה
מגורש לכל אדם אלא אלמנ
לכה גרוש וחלוץ לכה ממזר
ונתיני לישר בת ישר לנתין
ולממזר ולכל מי שיש לה
עלין קדושי אפי כעבד פסו
גופו של גט הרי את מותר
לכל אדם ר יהודי או ורין הוא
ריהוי ליכי מינאי ספר תרוכין
ואגר שכוכי וגופו של גט
שחרור הרי את בן חורין והרי
את לעצמך שלש גיטין
פסו ואם ניס הולך כש בת נכת
ירו ואין עלין עלי יש עלין
עלי ואין בו זם/ יש בו זם/ ואין
בו אל ער אחר הרי אלו שלש
גיטי פסו ואם ניס הולך כשר
ר אי אי אם אשם שאין עלין
ערי אל שנת לה בפני ערי פש
וגוב מנכסי משועב שאין
העדי חותם על הגט אלם מפני
תקון העולם שני ששלחו
שניניטי שוין ונתערבו נותן
שניה לזו ושניה לזו לפיכך
אם אמ אחת מהן השני כשר
חמש שמתכו כלל בתוך הגט
אש פלו מגרש פלנת ופלו
ופלו ערי מלמט פולן כשרי
ויצתן לכל אחת

אהבעי

היה כות טופס לכל אח ואח
והערי מלמט את שהעריב
נקראין עמו כשר שניצטו
שכתבן זה ביצר זה ושני ערי
עברי באין מתחת זה לתח זה
ושני ערי גוונים מתח זה לתח
זה את שהערי הראשו נקר
עמו כשר ער אח עברי ועד
אח יוני ועד אח יוני ועד אח
עברי באין מתח זה לתחת זה
שניה פסולין שיור מיני
הצט ונתבו נרח שני והערים
חותמי מלמט כשר חת ערי
בין בראש הרח מן היצר ומאח
נצט פשוט פסול היית
סופו שלזה ביצר סופו של זה
את שהערי נקראי עמו כשר
ראשו של זה ביצר ראשו
של זה והער באמיני שניהב
פסולי ראשו שלזה ביצר
סופו של זה והערי באמיני
את שה ערי נקר בסופו כשר
גט שכתבו עברית וערין
יוונית יוונו וערין עברי ער
אח עברי ועד אח יוני ער
אח יווני ועד אח עברי כשר
כת סופר ועד כשר איש פלו
פר נש בן איש פלו ער כשר
איש פלו בן איש פלו ולא כת
ער כשר וכך היו נקיי הרעה
שניושל כותבי כת חניכתו
וחניכת כשר

מצורש

תני

לביצר

הדרן עלך המגרש אל

סליק פירקא האחרון התקבל גט זה לאשתו או
הולך גט זה לאשתו ריעה
לחזון יחזור האשׁ שׁא
התקבל ליגטי אם ריע להחזי
לא יחזיר לפיכ אם אל הבע
אי אפשי שתתקבל לה גט אל
הולך ותן לה ואם ריע להחזי
יחזיר רשׁבג אומרה
טול ליגטי אם ריע להחזיר
לא יחזי האשׁ שאמר
התקבל ליגטי יעריכ שרתי
כתי ערי שני שאמרו כפני
אמר

ושני שאמ/כפני קמל וקרע
אפי הם הראשני והם האחרו
או אח מן הראשני או אח
מן האחרוני ואח מיעטרת
עמה" נער המיאורס היא
ואני מקנלי אתגיט ר יהוד
או אין שתי ידי זוכו כאחת
אל אבי מקבל אתגט כלבר
וכל שאינ יכול לשמר אה
גטה אינ יכול להתגרש"
קטנ שאמר התקבל לי גיטי
אינו גט עד שיגיע גט לידה
לפני אם ריע הכע להחזי יחז
שאי הקטן עוש שלי אנל
אם אל אבי יצא והתקבגט
לפתי קטנ ריע להחזי לא
יחזיר" האו הנו גט לאש
כמיקו פלו ונתנו לה במיקו
פלו אחר פסו הרי הי במיקו
פלו ונתנ לה במיקו אחר כש"
האש שאמר התקבל לי
גיטי במיקו פלו וקבל ממיקו
אחר פסו ור ליע מכשי"
הבא ליגטי ממיקו פלו והבי
לה במיקו אחר כש ואוכל
כתרומ/ער שיגיע גט ליד
התקב ליגטי אמר לאנול
כתרומ/ מיר התקב לי גיטי
ממיקו פלו אוכל כתרו ער
שיגיע גט לאותו מיקום ור
ליע אוס מיד" האו כתבו
גט ותנו לאש גרשו ותנו לה
הרי אלו יכתבו פיטרו פרנסו
עשו לה כנימו עשו לה כרת
עשו לה כראוי לא אכלו"

תנן

גמרא

בראשנ היו או היוצ בקולר וא כתבו גט ותנו לאשתו הרי אלו יכת ויתנו חזרו
לומ/ את המפלי והיוצ בשויר ר שמע שזורי או את המסופן מי
שהיה מושל בכור וא כל השומ קולו יכת גט לאשתו הרי אלו יכת ויתנו
הכרי שא כתבו גט לאש ריצ לשחק פה מעש בברי אח שא כתבו גט לאש
ועל לגב ונפל ומת א רשבג אם מעצמו נפל הריזה גט ואם לאו אין זה גט
א לשני כתבו ותנו גט לאש הרי אלו יכת ויתנו א לשלש כתבו גט
ותנו לאשתו יאמרו לאחרי שיכת מפני שעשאן כר רב ר מאי ואיזו הלכ
העל חנני איש אוצו מפית האיסורי מיכולני באו לשלש תנו גט לאשתו /
שיאמ/ לאחרי ויכת ויתנולה מפני שעשאן כר אר יוסי מנו לשלי את אנו
מיכולין שאפי א לבר הצרו שבירושל שילמ/ ויכתבו ויתנו לה א לעשר
כתבו גט לאש אחר כות ושני חות כלכם כתבו אחר כות וכול חות לפיכ אם
מת ר אחר מהן הריזה גט כטל

סליק פירקא

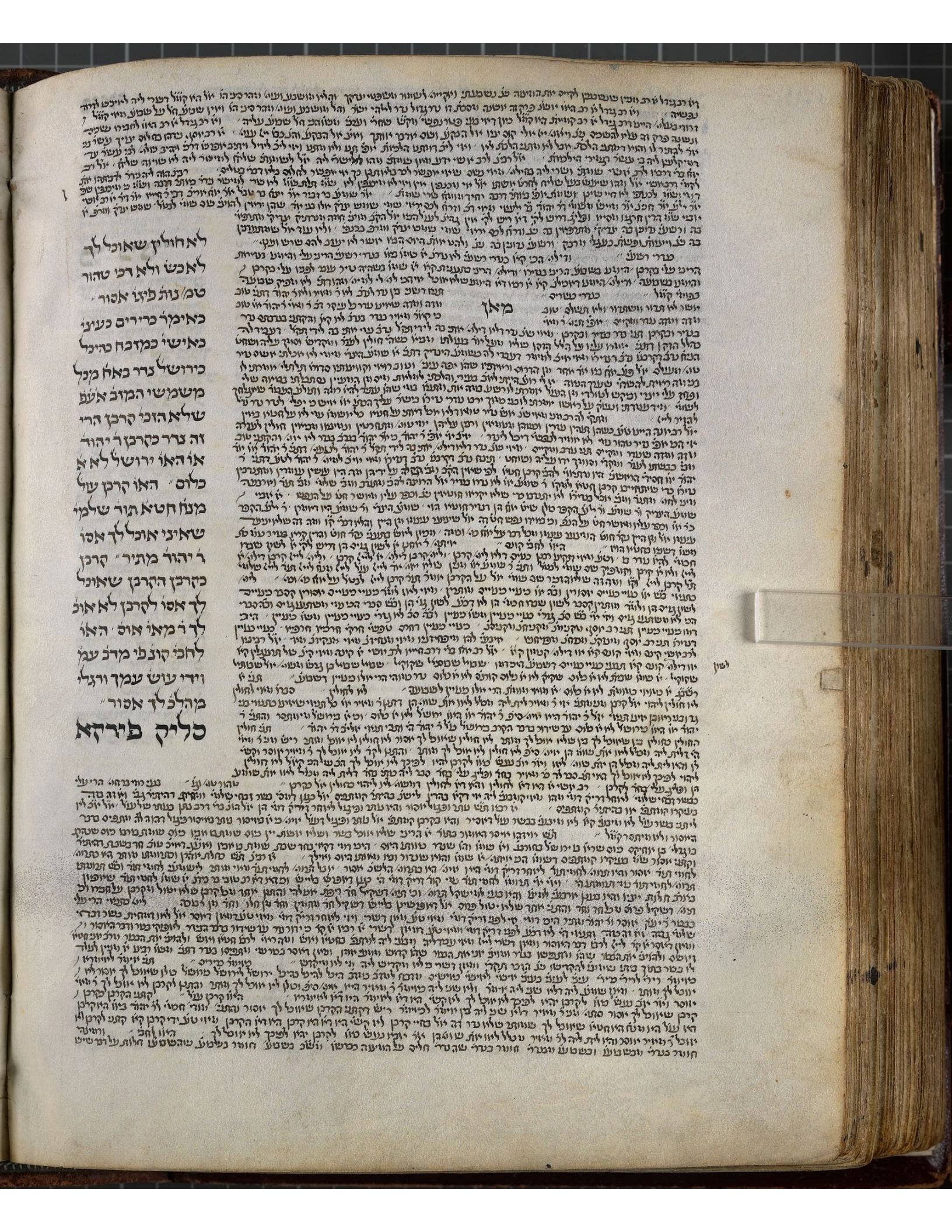
הדרן עלך האומ/ התקבל

וסליקא מסכת גיטין תל ית

כל כיצרי

נערי כנערי וחרמים
ושבועו כשבועת
וצוירו כצוירות האו
לחבי מורר אני ממך
מורחק אני ממי שאיני
אוכל לך שאיני טוע
לך אמו מעוד אני לך
ר עקיה היה חוכך בזה
להחמי בני רשעו נער
כנזי כחרכן וכשכו כנערי
כשרי לא א מלו בערמת
נער כנזי וכקרקן
האו קונם קונח קונס
הרי אלו כיצויים לקרבן
חרק חרך חרת הרי אלו
כיצויו לחרם נזיק נזיח
פזיח הרי אלו כיצוייב
לצזירו שבותה שקוק
נרד כמוהי הרי אילו
כיצויים לשבועה

מהיב



טעמיא

ואלה מותרי חולי שאוכ
לך ככש חזר כעז
כעורו לבוכין כנבלו כטרי כשקיני
כחל אהרן וכתרומתו מותר
האו לאשתו הרי את עלי כאיס
פותחי לו פת ממיקו אחר שלא
יקל ראשו לכך קונ שאני
ישן שאני מרב שאני מהלך
האו לאשתי קונ שאני משמש
הריזה נלא יחל דברו שבועה
שאיני ישן שאיני מרב שאיני
מהלך אסור הרכן לא אוכל
לך האכרכ שאוכל לך לקרכ לא
אוכ לך מות שבוע לא אוכל לך
השבוע שאוכ לך לא שבוע לא
אוכ לך אסו זה חומר בשבועות
מבנדרי וחומ בנדרי מבשבועו
כיצר קונם כנה שאני עוש לול
שאני נוט תפלין שאני מצי בנדרי
אסו ובשבועו מות שאי נשבעי
על המיעות ישנדר כתוך
נדר ואין שבוע בתו שבוע כיצ
הריני נזי אם אוכ הרני נזי אכ
אוכל הרני נזי אם אוכ ואכל חייב
על כל אח ואח שבוע שלא אוכ
שבוע שלא אוכ שבוע שלא אוכ
ואכל אי חייב אל אחת סתכ
נדרי להחמי ופירוש להקל כיצ
א הרי הו עלי ככש מליח וכיון
נס אם של שמי נדר אסור אכ
של עו נדר מותר אם סת אסו
הרי הו עלי כחרב אם חר של שמי
נדר אסו ואם של כהני נדר מות

2232

ראם סת אסו הרי הו על סבעש
אם מעשר בהמ/ נדר אסור אכ
של הגן מותר ואם אסו הרי הוא
עלי כתרומ/ אם כתרומ/ הלשכה
נדר אסו ואם של גרן מות ואם
סת אסו רבר מאי וחל או סתם
תרומ/ ביהור אסור ובגלי מותר
שאין אנשי הגלי מכירי את תרו
הלשכ " סת חרמין ביהודה
מותרי ובגלי אסורי שאי אנשי
הגלי מכירי את חרמי נהגי נדר
כחרם ואי לא נדרתי אל כחרמו
של ים נדר כהדגן ואי לא נדר אל
בקרבנו מלכי הרי עצמי קרב ואי
לא נדר אל כעיר שהנחתי לי להיו
נורדמו קונ אשתי נהגי לי ואי לא
נדרתי אל מאשתי הראשונה
שגרשתי על כולן נשאלי עליה
ואם נשאלו עושי אות ומיחמי
עליהן רב רמאי וחכ או פותחין
לה פת ממקו אחר ומלמדי אות
שלא ינהגו קל ראש בנדרים "

סליק פירקא
ארבעה נדרים התורו
חכ עדרי זרוזי

נדרי הבאי נדרי שגגו נדרי אונס
נדרי זירוזי כיצ היה מוכ חפץ
לחכני אקונ שאני פותח לך מן הכלל
והלאו קונ שאני מוסיף לך על
השקל שניה רויצי בשלש ריצרץ
ר יעקב ויעק או אתה הרויצ להרי
אתחכי שיאכ איעלו יאמ/ כל נדר
שאני עתי לירור הרי הו כט ונלכ
שיה זכור כשע הנדר "

נדרי הבאי א אם לא ראו כדרך
זו כעולי מיצרי אם לא ראיתי נח
בקור בית המר " נדרי שגגה
אם אכלתי ושתיתי ונזכ שאכל
ושת שאיני אוכ ושאיני שוה
ושכח ואכל ושת א אוכ אשתי
צהני לי שתגנב את כיסי ושהכת
את בני ונר שלא היכתו ונודע
שלא גנב ראו אותן אוכלי התאנ
ואל הרי הן עליכו כקרבן במיניאו
אביו או אחו והיו עמה אחרים
בש או הן מות ומה שעמה אסו
ובה או אלו ואלו מות " נדרי
אונסי הדירו חכי שיאכל איעלו
וחלהו או שחלבנו או שעיכבו
נהר הרי אלו נדרי אונסין "
נודרי להרגי ולחרמי ולמוכ שהי
תרומ אעפ שאינ של תרו שהי
של בי המלך אעפ שאינ שלה
בש או בכל נר נודרין חוץ
מבשבוע ובה או את בשבוע "
בש או לא יפת לו כנר ובה אומ
יפת בש או במ שהדירו ובה או
את כמ שאי מדירו " כיצ אמ
לו א קונ אשתי וכני צהני לי בש
או אשתו מותר ובניו אסו ובה
או אלו ואלו מותרין " הדי
נטיעו האלו הרכן אס אינ נקיע
וטלי זו הרכן אב אינ נשרפ יש
להן פדיו הרי נטיעו הללו הרכן
עד שיקיע טלי זו הרכ עד שתשר
אין להן פדיון " הנודר מיורדי
הים מות כיושבי יבש כיוש יבש
אסו ביורדי הים

נדרים

כתוב הגיע שיעול הפ יעלו ויסרכו ויורידו עדי דיודין
הדין והדיוט שלו יתקיימו עדיו כל השנ כל שעודנו בדיוט ויוכל לבו שיוכ
עתה דלידה יה של ולבו שיהנו ודו שיהנו עתה לתעלו וקיים ליה עדי ו יכול תנ ולבו שלו
היוצר בשעה הער יצו ו לעול בשוגגין ועיק והכ נזיר עכ ו יכול תנ ולבו שלו
והשת קעד יודעי בשעה הער ו עד שיהנ עכ ו יכול שהת בדיו השנ ולבו ידע ועזה התע
עתה לתעלו וקיים ליה עדי " יבהנ ת ויהנ סכ לוקיהש נפרק " יכהנ ת ויהנ ואתה לה סתמי כי שלו
יעקב ת לתעלו ויתרש ו נפרש " יוכל להו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו
ת שת הדין היו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו ויוכל להו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו
יותעדו שלו עכ חס שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו ויוכל להו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו
אביו או אחו והיו עמה אחרים
בש או הן מות ומה שעמה אסו
ובה או אלו ואלו מות " נדרי
אונסי הדירו חכי שיאכל איעלו
וחלהו או שחלבנו או שעיכבו
נהר הרי אלו נדרי אונסין "
נודרי להרגי ולחרמי ולמוכ שהי
תרומ אעפ שאינ של תרו שהי
של בי המלך אעפ שאינ שלה
בש או בכל נר נודרין חוץ
מבשבוע ובה או את בשבוע "
בש או לא יפת לו כנר ובה אומ
יפת בש או במ שהדירו ובה או
את כמ שאי מדירו " כיצ אמ
לו א קונ אשתי וכני צהני לי בש
או אשתו מותר ובניו אסו ובה
או אלו ואלו מותרין " הדי
נטיעו האלו הרכן אס אינ נקיע
וטלי זו הרכן אב אינ נשרפ יש
להן פדיו הרי נטיעו הללו הרכן
עד שיקיע טלי זו הרכ עד שתשר
אין להן פדיון " הנודר מיורדי
הים מות כיושבי יבש כיוש יבש
אסו ביורדי הים

נדרים

כתוב הגיע שיעול הפ יעלו ויסרכו ויורידו עדי דיודין
הדין והדיוט שלו יתקיימו עדיו כל השנ כל שעודנו בדיוט ויוכל לבו שיוכ
עתה דלידה יה של ולבו שיהנו ודו שיהנו עתה לתעלו וקיים ליה עדי ו יכול תנ ולבו שלו
היוצר בשעה הער יצו ו לעול בשוגגין ועיק והכ נזיר עכ ו יכול תנ ולבו שלו
והשת קעד יודעי בשעה הער ו עד שיהנ עכ ו יכול שהת בדיו השנ ולבו ידע ועזה התע
עתה לתעלו וקיים ליה עדי " יבהנ ת ויהנ סכ לוקיהש נפרק " יכהנ ת ויהנ ואתה לה סתמי כי שלו
יעקב ת לתעלו ויתרש ו נפרש " יוכל להו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו
ת שת הדין היו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו ויוכל להו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו
יותעדו שלו עכ חס שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו ויוכל להו לקב קוש שיהנ עכ ו יכול תנ ולבו שלו

שיורדי הים בכלל יושבי היבש לא
כאלו ההולכי מ עבו ליפו אל שדרכו
לפרש הצור מרואי החפ/ אסו את
בסומין של נתנין זה אל כמי שחמ
רואי אותו הצור מישחו הראש
אסו מהרחי ובבע שיבו ומות בנשי
ובקטני שאין נקראין שחורי הראש
אל אנשי הצרר מן הילודי מות
בעולמי ר מאי מתי את בילודי וחכאי
לא נתנון זה אל למי שדרכו להיולד
הצור משובתי שב אסור בישר
ואסו בכותי מאוכלי השום אסו בישר
ואסו בכותי משולי ירושל אסו בישר
ומות בכותים קוצ שאיצי צהצה
לבני נח מותר בישר ואסו באומות
שאני נהג לדרע אכרה אסו בישר ומות
באומו שאני נהג לישר לוק ביותר
ומוכ כפחו שישר נהצי לי לוק בפחו
ומוכ ביותר ואין שומעי לו שאני
נהג והן לי יהג לאומו קוצם שאני
נהג לערלי מות בערלי ישר ואסור
במולי אומו העל שאין הערל קרוי
אל לשם הגוי שג כיכל הגוים ערלי
ואו והיה הפלשתי הערל הזה כאחד
מהם ואו כן תשמחנ בנו פלשתי כן
העלוזנ בנו הערלי ר אלעזר עיר או
מאוס ערל שנתנונו בה רשעי שכ
כל הגוי ערלים ר ישמעא
או גזרול מיל ששלש עשר כריתו
נכרתו עליה ר יוסי הגלילי או
גזרול מיל שהי רוח שנת החמור
ר יהוש כן קרח או גזרול מיל שלא
נהל למשי עליה מלא שעה

ר"ה

ר"ה

ר נחמי אומר גדול מילל שרוח את הבריות
רא גדול מילל שכל המיצות כולן
שעשה אברהם אבינו לא נקרו שלם עד
שמיל עד התהל לפני והיה תמים
רא גדול מילל שאילולי הי לא
ברא הק בה את עולמו שנה אמר
יק אם לא בריתי יומ/ וליל חקו שמי
וארץ לא שמתי

כליק פירקא

אין בין המודר הנא מחבי
למודר הימנו ד
מיאכל אל דריס הרגל וכלי שאין ש
עושי בה אוכל נפ המודר מיאכל
מחבי לא ישאילנו נפ וכבר רחי ותנו
אכל מישאיל לו חלוק וטלת וצזמים
וטבע וכל דב שאין עושי כן אוכ נפ
מיכו שמשכירין כיוצ בהן אסורין

המודר הנא מחבי שוק את שקלו
ופורע את חובו ומחזיר לו את אניד
מיכו שנוטלי עליה שכר תפול הנא
להקדש ומיקרי לו את היני זכי וקיני
זכו וקיני יולדו ותורם את הרומותי
ומעש את מעשרותי לדעתו ומלמ/
מרש הלטו ואוגדו לא ילמדנו מקר
אכל מלמ/ הו את בניו מקר וזן את
אשתו ואת בניו אעפ שהו חייב
במזו ולא יזון את מהמיתו כין טמא
בין טהור ר יוש או זן את הטמאה
ואינו זן את הטהורה

הדרן עלך ארבע נדרי מיאן

בעא תפל

אמרו לו מה בין טמא לטהור א להן
שטהור נפש לשמי וגופ שלו וטמא
נפש וגופ לשמי אמרו לו את הטמא
נפש לשמי וגופ שלו שאם יריצה
הרי מוכר לגוים או מאכיל לכלבים

המור הנא מחכי ננגע לכרו
עום אכל לא יושב ומרפאו רפואת
נפש אכל לא רפוא ממון ורוחין עמו
באמבטי גדול אכל לא כמט ר יהוד או
בימו החם אכל לא בימו הגשמי מפני
שהו מהצהו ומסב עמו של המט ואוכ
עמו על השלח אכל לא מן התמחוי
אכל אוכ עמו מן התמחוי החוזר לא
יאכל עמו מן האכוס שלפני הפועלי
לא יעש כאומן עמו רבר מאי וחכמ
או יעש הו ברחוק ממט

המורר הנא מחכי לפני שביעית ליל
יורד כתו שרהו ואינו אוכ מן הפירו
ומן הנוטו בשביעי לא ירד כתו שרהו
אכל אוכ הו מן הנוטו נרר ממנו מאכ
לפני שביעי יורד כתו שרהו ראוי אוכל
מן הפירו ובשביעי יורד ואוכל

המור הנא מחכי לא ישאילנו ולא
ישא ממנו ולא ילוינו ולא ילו היכמנו
ולא ימכ לו ולא יקח ממנו אל השאיל
פרתך אל איש פניו אל קונ שרי שאני
חורש בה לעול אס היה דרכו לחרו הו
אמו וכל אר מות ואם אין דרכו לחרו
הו וכל כני אר אסורין

המור הנא מחבי ואין לו מה יאכ הול
איעל החנוני ואו לו איש פלו מור הנא
ממני ואיני יור מה אעש נותן לו וכא
ונוט מזה " היה ביתו לבנו וגרוו /
לגרור שדה ולקיעור הול איעל הפועלי
ואו איש פלו מורר הנא ממני ואיני /
יודע מה אעש והן עושי עמו ובאין /
ונוטלי שכרן מזה " היו מהלכי בדרך
ואין לו מה יאכ נות לאח מה מתנוהל
מות כה אם אין עמה אחר מניח על
הסלע או על גדר אח ואו הרי הן מופק
לכל מי שיחפין והל נוט ואוכ ר יוסי
אומר "

סליק פירקא

השותפין שני הנא זה מזה

אמורי ליכנס לחיצ
ר אי׳ע בן יעק או זה נכנ להוך שלו וזה
נכנ להו שלו ושניה אמו להעמי רחיצ
ותנו ולגרל הרנוגלי היה אח מהן מור
הנא מחבי לא יכנ לחיצ ר אי׳ע בן יעק
או יכו הו לומ/סתו שלי אני נכנ ואיני
נכנ כתו שלך כופין את הנרור שימכו
את חלקו " היה אחר מן השוק מורר
באח מהן הנא לא יכנ לחיצ ר אי׳ע בן /
יעק או יכו הו לומ/ר להוך של חנרך
אני נכנ ואיני נכנ להו שלך " המורר
הנא מחבי ויש לו מרח וכי הכר מושכ
כעיר אם ישלו כהן הפיס יר אמו אין /
לו כהן הפיס יר מוחר "

הדרן עלך אין בין המורר

אבעיא

האו לחבי קוצ לביתך שאני נכנ שדך שאני לוק מת או שמכרן לאחר מותר
קוצ לבי זה שאני נכנ שד זו שאני לוק מת או שמכרן לאח אסור ׳׳ הריני
עלי חרם המוד אסו הריאת עלי חר הצורר אסו הריני עלי ואת פלי שניה אסו
ושניה מותרי ברבר של עולי נכל ואסורי ברבר של עולי אות העי ואיזה ורבר
של עולי נכל טנו הר הבי והעזרו והבאר שבאמיצ הדרך ואיזהו רבר של אותה
העיר פנו הרחב והמרח ובי הכנס והתיב והכות חלקו לנשי יהור או אח
כות לנשי ואחד כות להריוט מה בין כות לנשי לטת להריו שהכות לנשי אי
יצרי לזכו והטת להריו יצרי לזכו וחכ או אחר זה ואח זה יצרי לזכו לא רבר
לנשי אל בהור ר יהור או אין אנשי גלל יצריכי לכתן שנכר כתבו אנותם על
ירייהן ׳׳ המוד הנא מחבי ואין לו מה יאכ נותן לאח משו מתנ והלה מות
מה מעש באח בכי חורון שהיה אביו מודר הנא ממנו והיה משי בנו א לחבי
הרי החיצ והסעיר נתוני לך במתנ ואינן לפניך אל כרי שיאכ אב אל אם שלי
הם הרי מוקרשו לשמי אל לא נתתי לך את שלי שתקרישו לשמי אל ולא
נתת לי את שלך אל שתה את ואביך אוכלין ושותי ומתיריני זה לזה ויה עון
תלוי בראשו ואמ חכמ כל מתנ שאיצ שיאם הקריש תה מקור איצ מתנה ׳׳

סליק פירקא

הדרן עלך השותפין ׳׳ הצורר תנא

מן המכוש מות בעלי ובשלוק אכול תבשי שאני טוע אסו כמעש קריר רך
ומות בעב ומות בכויצ טורמיט ובכרלע המויצה ׳׳ העור ממעש קריר איצו
אסו אל כמעש רתחת ׳׳ אכול יורד לקריר שאיצי טוע אסו בכל מתבשל
בקריר ׳׳ מן הכבוש איצו אסו אל מן הכבו של ירק בבו שאני טוע אסור
בכל הכבושי מן השלוק אי אסו אל מן השלו של בש שלוק שאני טועב
אסו בכל השלוקי מן היבלי איצו אסו אל מן היבלי של בש רבי יהור יבלי
שיאני טוע אסו בכל היבלויץ ׳׳ מן המליוח אי אסו אל מן המלי של דג מלי
שאני טוע אסו בכל המליוחין ׳׳ יג ויצי שאני טוע אסו כהן בין טטני
בין גדולי בין מלוחי בין תפלי בין חויס בין מכוש ומות בטרית טרוע ובעי

הצור מן היצחק אסו בטרית טרופ מות ביעיר וכמוריים

הצור מן החלב מות בהם ר יוסי אוסי מן היסם מות בחלב אבא

שאנו או הצור מן הגביע אסו סה בין מלוח בין הפל הצורר

מן הכש מות ברוט ובזוף ר יהור אוס אר יהור מעשרה

ואסר ר טרפו בכיעי שנתבשלו עמו אמרו לו וכן הרב אינם

בזמ שאנשו זה עלי שהצור מן הרב וצהשרב כאחר וש נו

בנט אסו הצור מן היין מות בתבשיל שיש בו טעם

יין אהוא יין זה שאני טוע ונתן לתבשי אם יש בו נט

אסור הצור מן העבי מות ביין מן הזתי מותר

בשמן אהוא זתי ועבי אלו שאני טוע אסו בהן וכיוצא

בהן הצור מן התמרי מות ברכש תמרי מן סיתוניו

מות בחלב סיתוניו ר יהור בן בתי או כל ששם תולדתו

קרוי עליו וצרר הימצי אסו אתו כיוצ ממנו וחל מתירין

הצור מן היין מות ביין תפוחי מן השמן מות בשמן

שומשמין מן הרכש מות ברכש תמרי מן החומין מות

בחומין סיתוניו מן הכרישין מות כהפלוטו מן הירק

מות כירקו שר מפני שהן שם לאווי מן הכרוב

אסו באספרגוס מן האיספרגו אסו בכרוב מן הגריסי אסו

במקפ ר יוסי מתי במקפ מות כגריסי מן המקפ אסו כשום

ר יוסי מתי מן השום מות במקפ מן הערשי אסו באשישי

ר יוסי מתי מן האשישין מות בערשי חטה חטין

שאנו טוע אסו אסו בהן בין המח בין פת גרר גריסין

שאנו טוע אסו כה בין חיין בין מבושלין

הדרן עלך הנודר והא

סליק פרקא הנודר

לר עקי והלא או אר לשלוחו קחלט
ירק והו או לא מיצא אל דלועין א
להן וכן הדבר או שמ או הו לא מיצא
אל קטנית אל שהדלועין בכלל ירק
ואין קטני בכלל ירק ואסו בפול המצ
לח ומות כיבש הנזר מן הדגן
אסו בפול המיצרי יבש רב ר מאי וחכ
או אין אסו אל מחמש המינין ר
מאי או הנזר מן התבואה אין אסור
אל מחמש המינין אבל הנזר מן
הדגן אסו בכל ומות בפירות האילן
ובירק הנזר מן הכסו מות בשק
ובירוע ובחמיל א קוצ יצמר עלה
עלי מות לכסו בגיזי יצמר בשת עול
עלי מות לכסו באנייני פשתן ר יהוד
או הכל לפי הנזר טעון והזיע והיה
רוחן קש א קוצ יצמ ופשת עול עלי
מות לכסו ואסו להפשיל לאחרין

הנזר מן הכי מות בעלייה רב ר
מאי וחכ או עליו כלל הבית הנזר
מן העליו מות בבית הנזר מן
המט מות כדרגש רב ר מאי וחכ או
דרגש כלל מטה הנזר מן הדרגש
מות כמטה הנזר ליכנס בעיר
מות כתחום של עיר ואסו ליכנס
לעיבור אבל הנזר מן הכי איצו אסו
אל מן האוצ ולפנים

ר יהוד או קוצ גריס או חטה שאצי
טוע מותר לכוס חיים

קונפירו האלו על קונ הן לפי קונם הן
על פי אסו כחילופי וכגירולי שאנ
אוכ שאני טוע מות כחילופ וכגירולי
כרכ שזרעו כל אכל כרכ שאי זרעו כל
אפי גירולי גירולי אסו" האו לאשת
קונ מעש ירד על קונ הן לפי קונ הן על
פי אסו כחילופ וכגירו שאני אוכ ושאני
טוע מות כחילופ וכגירו כרכ שזר כל
אכל כרכ שאין זרעו כל אפי גירו גירו
אסורין" שאת עוש איני אוכ ער הפס
שאת עוש איני מתכס ער הפס עשתה
לפני הפס מות להתכסו ולוכל אח הפס
שאת עוש ער הפס איני אוכ שאת עוש
ער הפס איני מתכס עשת לפני הפס
אסו לוכל ולהתכסו לאחר הפס" שאת
נהני לי ער הפס אס את הולכ לבי אביך
ער החג והלכ לפני הפס אסור כהנאתו
ער הפס ולא אח הפס כלא יחל רב שאנ
נהני לי ער החג אס את הולכ לבי אביך
ער הפס הלכ לפני הפס אסו כהנאתו
ער הפס החג ומותר לילך אח הפסח"

סליק פירקא

קונם יין שאני טועם היום
איני אל ער שתח שך
שבת זו אסו בכל השכ ושכ שעברה
חרש אסו בכל החר וחרש להבא שכ
זו אסו בכל השכ ורא השכ לעתי לבא
שכועז זו אסו בכל השכו והשביעית
שעכ ואס א יום אח שכ אח חר אח
שכ אח שכו אחת אסו מיום ליום
ער הפס אסו ער שיגיע ער שיהא
אסו ער שיע ער פני הפס ר מאי אוס
ער שיגיע ר יוסי אוס ער שיגיע"

הדרן עלך הנודר מן הירק אר

ער הקיצי ער הכיעיר ער המסיק אינו אמו אל ער שיגיע זה הכלל כל שומע
קטוע א ער שיגיע אמו ער שיגיע ער שיה אמו ער שייע וכל שאין זמנו
קבוע בין שא ער שיה בין שא ער שיגיע אינו אמו אל ער שיגיע ער
הקיץ ער שיה הקיץ ער שיתחילו העם להכנס בכללו ער שיעבר הקיץ ער
שיכפילו המקיעוע ער הקיצי ער שיתחילו העם להקיע קיצי חטים אכל לא
קיצי שעורי הכל לפי מקום נהרו אם היה כבר בהר אם היה בבקעה בבקעה

ער הגשמי ער שיהו הגשמי ער שיתרר רביע שניה רשנג או ער
שיגיע זמנ של רביע ער שיפסקו גשמי ער שיגיע ניסן כולו רבר מאיר ור
יהור או ער שיעבר הפסח קונ יין שאני טוע השנ ונתעברי השנ
אמו כה ובעיבור ער ראש אדר הראשו ער סוף אדר הראשון ר יהור או קונ
יין שאני טוע ער שיה הפך אי אמו אל ער לילי הפך ער שע שרירך כני אר
לשתו יין א קונ כש שאני טוע ער שיה היעום אינו אמו אל ער לילי
היעום שלאנתנין זה אל ער שע שרירך כני אר לאנו כש ר יוסי כנ או א
קונ שום שאני טוע ער שתה שכ אינו אמו אל ער לילי שבת שלא נתכוין
זה אל ער שע שרירך כני אר לאנו שום האו לחכי קונ שאני נהנלך
אם אין את כא ונוט לכנוך כור אחד שלחטין ושתי חכיו של יין הרי זה
יכו להפ את נזרו שלא על פי חכ או לו כלו אמרת לי אל מפני ככורי וזהו
ככורי וכן האו לחכי קונ שאת נהנ לי אם אין את כא ונות לכני כור אחר
של חטין ושתי חכיו של יין ר מאי או אמו ער שיתן וחכאו את זה יכול
להפר את נזרו שלא על פי חכ אל הרני כאילו התקבלתי היו מסרכין
בו לשא את בת אחותו וא קונ שהי נהני לי הרי זו מותר להנו לו שלא
נהכוין אל לאישו היה מסרב בחני שיאכ אעלו וא קונ לכיתך שאני נכנס
טיפ יעונן שאני טוע לך מות ליכנ לביתי ולשתו ממנו טפת יעונן שלא
נתכון זה אל לשום אכיל ושתיה

סליק פירקא

ר אלעזר או פותחי לאר בככו אביו ואמו וחכ
אוסרי אר יצרוך ער שפותחי לו

בככו אביו ואמו יפתחו לו בככו המקו ואכ אין נזרי ומודי
חכ לר אלע מרב שבין אביו ואמו לבינו שפותחי לו בככו
אביו ועו אר לילע פותחי בעול וחכ אוס כיצ א קונ שאני
נהנ לאישפלו ונעש סופ או שהיה משי בנו בקרו וא אלו
היתי יודע שהי סופ או שהי משי בנו בקרו לא היתי צוה
קונ לכי זה שאני נכנ ונעש כי הכנס וא אילו היתי גודע
שהו נעש כית הכנס לא היתי צוה ר אלע מתי וחכ אוס
ר מאי אמו יש דברי שהן כעול ואינ כעול ואין חכ מוכי לו

הדרן עלך קונם יין מאי

ועור אר מאי פותחי לו מן הכתו בתור ואו לו אילו היית יודע שאת עוכר
על לא תקו ולא תטו ועל לא תשנ את אחי בלבבך ואהב לרע כמוך וחי אחיך
עמ שמ ועני ואין את יכי לפרנסו אאילו היתי יודע שהו כן לא היתי נודר
הרי זה מותר פותחי לו לאר במתוב אש ומעש באחר שנדר מאשתו והית
כתוכת ארב מאו דוז ובא לפני ר עקי וחייבו ליתן לה כתובת אל רבי שמע מאו
ריע הניח לי אב ונטל אחי ארב מאו ואני ארב מאו לא ריית שתטו הי מאתי
ואני מאהי אל ר עקי אפי את מוכר שער ראשך את נות לה כתובת ואל אילו
הייתי יודע שהו כן לא הייתי נודר והתירו ר עקי פותחין כימים טובי
בראשנ היו או אותן הימי מותרי ושאר הימי אסורי ער שכא ר עקי ולימד
שהנדר שהותר מקיע הותר כלו כייע א הוג שאני נהנ לטולפ הותר אחד מהן
הותרו כלם הותר האחרון האחרון מות וכולן אסורי שאני נהנ לזה ולזה
קרבן ולזה קרבן יערי פתח לפל אחר ואחר קונ יין שאני טוע שהיין רע
לעצים אמרו לו והל המיושן יפ לעיני הותר במיושן ולא במיושן בלבד
הותר אל בכל היין קונ בעל שאני טוע שהבעל רע ללכ אמ לו והל הכופרי
יפ ללכ הות בכופרי ולא בכופרי בלכ הותר אל בכל הבעל מעש היה והתירו ר
מאי בכל הביעלי פות לו לאר בכבו עינמו ובכבו בניו או לו אילו היית
יודע שלמחר או עליך כך ווסתו שלפלו שמגרש את נשיו ועל בניו יהו
או בניגרוש הן מה ראת אימן להתגרש ואל אילו הייתי גודע שכן לא היתי
נודר הרי זה מותר קונ שאני נוש את פלני כעור והרי הו נאה שחורה
והרי הו לבנ קיטר והרי הי ארוכ לא מפני שהי כאור ונעשי נא שחור ונעשי
לבנ קיטר ונעשי ארוכ אל שהנדר טעות ומעש באח שנדר מכת אחותו
הנא והכניסו לבית ר ישמע ויפוה אל מזו נדרת אל לאו והתירו ר ישמע או
בנו ישר נאו הן אל שהעניו מצוולתן וכשמית ר ישמע היובנו ישר נשאו
קיב ואומ בנו ישר על ר ישמע בכיניה וכן הו או כשאול בנו ישר על שאול
בכינ המלכי משכן שני עם ערני המער ערי זהכ על למשכן סליק פירק

הדרן עלך ר אישער הייני

ריש יוינדרך והו רבי יוסיבה יו מעל קתני קונ
ויהן יפי לוב שקיים הל השות כל היפי וה פליו
וה ולו כלום קיים יחזר ויהן ישיב לו ויעניך ליה כעין
דקיים יחזר ויפיר יחזר וחזר העוקים ושיעול על הקונם חוכח
רת ויוי ריוקי היעקרי קונ דער הוספירין שעבין בבית יחזר
ועבר הוי יוגרך ראב ועל ופפרין שהיה ולעין יו רבו הי וקי וכי
יפלוג לה כי הניי מיב אות וכל סתי ויוקי הי לוישי לוי ויין
לעבר הוישורס שיבי וכעל ופפרין עני ויוי הדרן קדי
בשוש סם יוס בשוש קו יחזר כל שלא ישיבה עדה ויוי בקוש שיעין הבעל ויעבר בקוש שיעיל שוע עיבה
היה קדשין ושש ויוי לחוקי ויפי מב מוסר בב יוכיה לי לי השות כל מקו יוקי ויבב יוב לקוקי מכוס שיבע יוה יב לבעבי יוכוס
יוקי לחוקי שיף יב תש יוב רסל רחו לי לי ויבבב לי ריוס הקי הקי יוב בבת יוישי על לעוי יוה כעקו יוב יוקי ויבב לחוקי שלין בעקו יוב ויבעל ויוקי

נשיולתי על בני יוסף העדיין
זה לזה קנין שדיקן יו הלויה
ויוס עעיר ובשהגיע הזמן
ביוסיבו בזיין בי בעתה יוב לעוכר
מוליל והוקי ויק עקן שיהבל ון
ויה עת הבית הוקי כולן עין בלא הש שלא
ובתב ויוסבי נתנה דעלו נתרין אין תנא
שיוי עין בחשוכות שלעין ויוי
הים ששיולון וזקן מייש ויתנוי
ריוס ויקוס שיש בו חרס ישוב
ובן ליוקן לדור שם ונילבו
הקבל והתירו לו בזית קוס הישוב שש
בוחסר בן יתר ושוב ונילבו
בגישו ויקיע ויוע לשלות יוה ריע
והשיבו ויקיע לן בו עשיקין
ויוי עד שוב הב ועל בחסר
בזיקי בעלה ושוב ינין ויוי
ריישן ובתרס ויוי אל ישיבוה ובל עש
ואמתי כלי בשת אביאסף ולנוכ
אברכן ויקני בע בעיר לו בישוב
ריש לן אבר בלא ונני הקדאוקים צ"ל
לא בפיבתא ואן בשאין לפס על עין
לבבה בראשרים ובאיה לא לחריה
אנגלסן

נערה

המיאורס אבי ובעל מפירין נדריה היפר
אבי ולא היפר הבעל היפ הבעל ולא היפר

האב אינו מופר ואי יערי לומ שאם קיים אחרמהם מה
האב לא נתרוקנ רשו לבעל מת הבע נתרוקנ רשו לאב כזה יפ
מה האב מכח הבעל כדבר אחר יפ מה הבע מכח האב שהבעל
מיפר בנגר ואין האב מיפ בנגר נדר והי ארוס נתגרש
בו ביום נתארס בו ביום אפי למאה אבי ובעל האחרון מפירי
נדרי זה הכלל כל שלא יצת לרשו עצמ שע אח אבי ובעל
האחרון מפירין נדריה

דרך הלמו חנם ער שלא היתי כתי יוצא
מביתו או לה כל נדרי שנדרתי כתי ביתי
הרי הן מופרין וכן הבעל ער שלא
תיכנס לרשותו או לה כל נדרי שנדרה
ער שלא תיכנס לרשותי הרי הן מופרי
אם משתיכנס לרשותו אינו יכ להפר
בוגר ששהת שני עשר חדש
ואלמנ שלשי ר אי אע או הואיל ובעלה
חייב כמזונותי יפר וחכ או אין הנעל
מיפר ער שתכנס ברשותו
שומר יכם כין יכם אחר כין שני יבמין
ר אי אע או יפר ר יהוש או לאחד ולא
לשני ר עקי או לא לאחד ולא לשנים
אר אי אע ומה אם אש שחנהו לעצמו
הרי הו מיפר נדרי אש שהקנו לו מן
השמי אינו דין שיפר נדרי אל ר עקי
לא אם אמרת באש שקנהו לעצמו
שאין לאחרי רשו מה תאמ באש שהקנו
לו מן השמי שיש נה רשו לאחרי אל
ר יהוש עקי דכריך כשני יבמין מה את
משיכ על יכם אח אל אין היכמ גמור
לאיש כמו שהארוס גמור לאישה
האו לאשתו כל נדרי שתדור
מיכן ער שיאכא ממקו פלו הרי הן קיימי
לא א כלו הרי הן מופרין ר אי אע או מיפ
וחכ או אינו מופר

סליק פירקא

הדרן עלך נערה המאורסה

אלו נדרים שמפר נדרים

שיש בה עניו

נפש אם ארחץ אם לא ארחץ אם
אתקשט אם לא אתקשט

נזר אלמנ וגרוש יקו עליה כיצד אמר
הרני נזיר לאח שלשי יום אעפ שנשא
כתו שלשו יום אין יכו להפר נדר והי
כרשו הכעל והיפר לה א הריני נזיר לאח
שלשי יום אעפ שנתארמל או נתגרש
כתו שלשי הרי זה מופר נדרה כו כיום
ונתגרש כו כיום והחזיר כו כיום אין יכו
להפר זה הכל כל שיעה לרשו עיעמה
אפי שע אח אין יכול להפר השע
נעריו נדריה קיימי בוגר והיא יתומ/נער
בוגר והי יתומ/ נער שלא בגר והי יתומ/
בוגר ומת אכיה נער בוגר ומת אכי נער
נער שלא בגר ומת אכי נער שמת אכי
ומשמת אכי בגר בוגר ואכי קיים נערה
בוגר ואכי קיים ר יהור או את המשי כתו
קטנ ונתארמל או נתגרש וחזר אילו
ועריין הי נער קונ שאני נהני לאכא
ול אכיך אס שש אני על פיך שאני
נהני לך אכ עש אני על פי אכ ואכיך
הרי זה יכו להפר כראשנה היו אלו
שלש נשי יוציאו ונטלו כתוב האומר
טמא אני לך השמי כיצי לכינך ונטול
אני מן היהודי חזרו לומ שלא תה אש
נוטנ עיני כאח ומקלקל על כעל אל האו
טמא אני לך תכי ראי לרכריה השמים
כיצי לכינך יעשו דרך כקש נטול אני
מן היהודי יפר חלקו ותהא מישמשתו
ותה נטול מן היהודים סליק פירק

הדרן עלך אלו נדרים

וסליקא מסכת נדרים בל יח

מכרי

כל כוצרי

נזירו כנזירו האל
אהיא הריזה נזיר
או אהא נווה נזיר נזיך טיח פזיך הרי
זה נזי הרני כזה הריני מכלכל הרי אני
מכלכל הרי עלי לשלחן פרע הרי עלי ונפרי
ר מאי אוּ נזיר וחכ אוּ איני נזיר׳
הריני נזיר מן החריצני ומן הזגים ומן
התגלח ומן הטומא הרי זה נזיר וכ
ר׳ קרוקי נזירו עלי׳ הריני כשמשון
כגן מנוח כנעל הליל כמי שעקר הלתי
עזה וכמי שנקרו פלשתי׳ אם עיני
הרי זה נזיר שמשון׳ מה בין נזי׳ של
לנזי׳ שמשון נזיר עול הכביר בשערו
מיכל כתער ומבי שלש נהמו ואם נטמ
איני מבי קרבן׳ סתם נזירו שלשי
יום א הריני נזי׳ אח גרול הריני נזי׳ אח
קטן אפי׳ מיכן ועד סוף העול נזי׳ שלשי
יום הריני נזי׳ יום אח א הריני נזי׳ שע
אח הריני נזיר שלשי׳ יום ושע אח נזי
שעה אח שלשי׳ ואחר יום שאין
ניזורים שעות׳ הריני נזיר
כשער ראשי וכעפר הארץ וכחול הרי
נזיר לעול ומגלח אחד לשלשי׳ יום
ר׳ אוּ אין זה מגל אח לשלשי׳ יום

מאי

מנהני

ואיזהו שמגל את לשלשי יום האומ/
הרי עלי נזיריו כשער ראשי וכעפ האר/
וכחול הים הריני נזי מלא הבית או
מלא הקופ כורקין אותו אפ א את גרול
נזרתי נזיר שלשי יום ואפ א סת נזרתי
רואין את הקופ כאילו הי מלאה חרדל
ונזיר כל ימיו הריני נזיר מיכן ועד
מקו פלו אומרי כמ/ ימי מיכן ועד מקום
פלו פחו משלשי יום נזי שלשי יו ואפ
לאו כמנין הימים הריני נזי כמנין
ימו החמ/ השנ מוע נזירו כמנין ימו השנ
אר יהוד מעש היה כיון שהשלים מת

סליק פירקא

הריני נזיר מן הגרוגר ומן הרכל כש או נזי ובה או איט נזיר אר יהוד את כשאמרו כש לא א אל באו הרי הן עלי קרבן אמר אמר פר זו הריני נזיר אמל אני עמרה אמר הרלת הזו הריני נזיר אפ אפתר אני כש או נזיר ובה או איט נזיר אר יהוד את כשאמ/ כש לא אמרו אלבאו פר הריזה קרבן אפ עמיר היא מזגו לו את הכוס ואל הריני נזי הימנו הרי זה נזיר ומעש באש אח שהית שכור ומזגו לה את הכוס ואמר הריני נזירה הימנו ואל חכמי לא נתנו זו אל כלום הרי הו עלי קרבן

הדרן עלך כל כיני נזירות כש

הרין עלך הריני נזיר

מי שיא הריני נזיר ונטמא ליום שלשי ואח ואם
גילח ליום שלשי לא יצא מי שנזר
שתי נזיריו מגלח את הראשנ ליום
שלשי מגל את השני ליום ששיום
ואם גילח את הראשנ ליום שלשי
מגלח את השני ליום ששי חסר אח
יצ וזו ערו העיר ר פפו על מי שנר
שתי נזיריו שמגל את הראשנ ליו
שלשי ואת השניי ליום ששי ואח
ואם גלח את הראשנ מגל את השני
ליום ששי ואם גלח ליום ששי זאח
יצ שיום שלשי עול לו מן המניין

מי שיא הריני נזי ונטמ ליו שלש
סות את הכל ר יעז או איני סות אל
א שבע הריני נזי שלשי ונטמ ליום
שלשי סות את הכל הריני נזיר מיא
יום ונטמ ליום מא סות את הכל ר יעז
או איני סות אל שלשי נטמ כיו מיא
ואח סות שלשי ר יעז או איני סות
אל שלשי שבע מי שנזר והוא
כבי הקברו אפי הו שם שלשי יום אי
עלי מן המניין ומבי קרנן טומא ר
יעז או לא כו ביום עב והימי הראשו
יפכי טמ ער שיהו ימי ראשנים
מי שנזר נזירו מרוב והשלי נזירותו
וכא לארץ בש או שלשימ ימי נזיר
ובה או נזי מתחל ומעש בהילני המלכ
שהלך בנ למלחמ ואמר אם יבא בני
ממלחמ בשלו אה נזיר שבע שני בא
בנ ממלחמ היתנזיר שבע שני עלת
לארץ הורוה בה שתה נזיר שבע שני
לסות שבע שני נטמא ונמיצא נזירה
עשרי ואח שנה אר יהוד לא היתה
נזיר אל אויב עשר שנ

גוף

הדרן עלך מי שאמר יתיב

מי שהיו שתי כיתי ערי מיעידי אותו
אלו מעידי שנזיר שתי ואלו מעידי
שנזיר חמש כש אלו נחלק עדות ואי
כאן נזיר ובה אלו יש בכלל חמש שתי
יהא נזיר שתי

סליק פירקא

מיר שיא

הריני נזיר ושמע חברו
ואמ ואני ואני כולן נזירי
הותר הראשון הות כולן הות האחרון
האחרון מות וכול אסורי הריני נזיר
ואמ/פי כפיו ושערי כשערו הריזה נזיר
הריני נזיר שמע אשתו ואמר ואני מפ
של ושלו קיים הריני נזיר ושמע בעלה
ואמ ואני אין יכו להפר הריני נזיר
ואת ואמר אמן מפר לה ושלו קיים
הריני נזיר ושמע בעל ואמן
אין יכו להפר האש שנדרה
בנזי והית שות יין ומטמא למתי הרי
זו סופג את הארבע היפ לה בעל והי
לא ירע שהיפר לה בעל והית שותה
יין ומטמא למתי איצ סופג את הארב
ר יהוד או תספוג מות מרדות
האש שנדר בנזי והפרי את נהמיתה
ואח כך הפר לה בעל אפ שלו הית נהמ
תינ ותרע בערר ואם שלה הית נהמ
חטא תמו ושלה תקרב עול ושלמים
יקרבו שלמי ונאפלי ום אחר ואינן
טעו לחם היו לה משו סתומי יפלו לנרב
מעו מפורשי רמי חטא יפלו לים
המלח לא נהנין ולא מועלין

רמי עול ובי עול ומועלין בהן רמי
שלמי יבי שלמי ונאכלי ליום אחר ואי
טעון לחם נזרק עליו אחד מן הרמי
אין יכול להפר רעהו או אפי נשחט
עליה אחר מן הכתוב אין יכול להפר
בראי כתגלח טהור אבל כתגלח טמא
יפר שיכול לומר אי אפשי באש מעזול
ראו את כתגלח טהור יפר שיכול לומר
אי אפשי באש מצולח
האיש מדיר את בנו בנזי והאש אינו
מדר את בנה מיחו או שמיחו קרובים
גלח או שגלחוהו קרובי או שהיה לו
בהמ מופרש החטא תמו והעול תחת
עול ושלמי יקרבו שלמי ונאכלי ליום
אחר ואינו טעונין לחם היו מעו סתו
יפלו לנרב מעו מפורשי רמי חטאת
יפלו ליום המל לא נהנין ולא מועלי
רמי עול ובי עול ומועלין בהן רמי
שלמי יבי שלמי ונאכלי ליום ולילה
אחר ואינן טעונין לחם
האיש מגלח על נזירו אביו ואין האש
מגלח על נזירו אביו כיצ מי שהיה
אביו נזיר והפרי מעו סתם לנזירותו
ומת הריני נזי עמ שאגלח על מעו
אבא אר יוסי הרי אלו יפלו לנרבה

הדרן עלך מי שאמ/ מאי

בש אר הקדש טעו הקר

סליק פירקא

ראיזהו שמגל על צדירו אביו מי :
שהי הו ואבוי צדירי והפרי אבי מעש
סתם על צדירותו ומת והוי שמגלח

הרזין עלך בש או" הירצא

נזירים" סליק פירקא

שלשה מיצין אסורי בנזי הטומיא והתגלח

רהיויצ מן הגפן וכל היויצ מן הגפן
מיצטרפי זה עם זה ואין חייב עד
שיאכל מן העצבי כזית משנ ראשנ
עד שישתה רביעי יין ר עקי או אפי
שרה פתו ביין ויש כה טרי לערת /
חייב" וחייב על היין בפני עצמ /
ועל העצבי בפני עצמן ר אלע בן עזר
או אינו חייב עד שיאכל שני חריצ
וזנ ואלו הן חריצני ואלו הן זני אלו
החיצוני זנין אלו הפנימי רב ר יהוד

כהכ/ הריני נזי שאין אחר מכם נזיר ששניכ נזירי שכולכ נזירי הרי כול

כהכ/ הריני נזי שאין זה לא חי ולא

וכהכ/ הריני נזי שזה חיה

שזה אין כהכ/ הריני נזי שזה חיה

חיה הריני נזי שזה כהכ/ הריני נזיר

הריני נזי שמע או ויאמ/ אם היה

איני נזי ר שמע או ויאמ/ אם היה

אין אחר מהן נזי הרתיע לאחוריו

כלן נזירי וכה או אין נזי אלא מי

שלא נתקיימו נ רבריו ר טרפון או

מהכן אחר נזי הרתיע לאחוריו

מהן הריני נזי חוב ואם לאו הרי

כהכ/ הריני נזי חוב ואם לאו הרי

נזי נרב" ר"א את הכרי ואת הריני

נזי שזה חיה הריני נזי שזה אין /

חיה הריני נזי שזה כהכ/ הריני נזיר

שזה אין כהכ/ הריני נזי שזה חיה

וכהכ/ הריני נזי שאין זה לא חי ולא

כהכ/ הריני נזי שאין אחר מכם נזיר

ששניכ נזירי שכולכ נזירי הרי כול

נזירים" סליק פירקא

שלשה מיצין אסורי בנזי הטומיא והתגלח

רהיויצ מן הגפן וכל היויצ מן הגפן

מיצטרפי זה עם זה ואין חייב עד

שיאכל מן העצבי כזית משנ ראשנ

עד שישתה רביעי יין ר עקי או אפי

שרה פתו ביין ויש כה טרי לערת /

חייב" וחייב על היין בפני עצמ /

ועל העצבי בפני עצמן ר אלע בן עזר

או אינו חייב עד שיאכל שני חריצ

וזנ ואלו הן חריצני ואלו הן זני אלו

החיצוני זנין אלו הפנימי רב ר יהוד

חריצין

יהודן מלין לשון

ר' יוסי או כרי שלא תטע בזג של
בהמ/ החייבו זג והפטימי עינבל"
פתם נזירו שלשי יום גלח או ז
גלחוהו לפטין סות שלשי יום נזי
שגלח בין בזוג בין בהער או שפפל
כל שהו חייב נזי חופת ומפפל אבל
לא סורק ור ישמע או לא יחות ז
באמר/ מפני שמשר את השער"
נזי שהו שותת יין כל היום כולו אינו
חייב אלא אח אמרו לו אל תשת אל
תשת והו שות חייב על כל אח ואח"
היה מגל כל היו אינו חייב אלא
אח אמרו לו אל תגל אל תגלח והו
מגל חייב על כל אח ואחת"
היה מטמ/ למתי כל היום אינו חייב
אל אח אמרו לו אל תטמ/ אל תטמ/
ונטמ/ חיי על כל אח ואחת'
שלש מינין אסו בנזי הטומ/ והתגלח
והיוצ מן הגפ חומר בטומ/ ובתגלח
מביוצ מן הגפן שהטומא והתגלח
כותרי והיוצ מן הגפ או סותר חומ/
ביוצ מן הגפ מטומ/ והגלח שהיוצ
מן הגפ לא הות מכללן וטומאה
והגלח הות מכללן כמת מיעו וחומ/
בטומ/ מתגלח שהטומ/ סותר את הכל
וחייבי על קרבן והתגלח איצ סותר
אל ער שלשי יום ואין חייבין עליה
קרבן" תגלח הטמא כיצ היה
מזה בשלישי ומגל בשביעי ומביא
קרבנותיו בשמיני ואם גלח בשמיני
מבי קרבנותי כו כיו רב ר עקי אל ר
טרפו מה בין זה למיעו א לו שזה
טהרתו בימי ומיעו טהרתו בלוחה

רב יוחנן יפתו כשם שמיעוט ראשון אינו אלא לתגלחת אף מיעוט שני אינו אלא לתגלחת הנזיר והיו כל התורה כולה נדרש לנזיר ולא נדרש לשאר כל אדם שיהיה הוא נזיר כמותו אלא לקדיר בת יומו אלא נדרש לנזיר שתהא נזירותו חלה עליו ולא יהא נזיר ראוי לנזירות ונזיר יוצא לחלוק עליו ולומר לא כך אמרו לי אלא כך אמרו לי ולא יהא נזיר שוטה ולא נזיר שכור ולא נזיר שנתחייב סקילה ולא נזיר שנתחייב מיתה בידי אדם ולא נזיר שנתחייב כרת ולא נזיר שנתחייב מלקות ולא נזיר שנתחייב מיתה בידי שמים

בימי ומיעור טהרתו תלוי בהגלחתו
ואינו מכי הרכניותיו אל אף מעורב
שמש הגלח טהור כיצד היה
מבי שלש בהמו חטא עול שלמי
ושוחט את השלמי ומקבל עליה רב
ר יהור ר עקיבא אומ לא היה מקבל אלא
על החטא שחטא קורם בכל מקום
ואם גלח על אחד משלש יצא
רשבג אומ הבי שלש בהמו ולא פיר
הראוי לחטא תקר חטא לעול תקר
עול לשלמי תקרב שלמים
היה נוטל שער ראשו ומשל תחת
הדור ואם גלח במדינ לא היה משל
תחת הדור ר מאי אומ הכל משלחין
תח הדור חוץ מן הטמ שנמדינ בלב
היה מבש את השלמי אומ שולק
וכהן נוטל את הזרוע בשל מן האיל
וחל מיצ אח מן הסל ורקיק מיצ אח
ונתן על כפי הנזי ומנפן ואח קר הות
בנזיר לשתות יין ולהטמ למתים ר
שמע אומ כיון שנטרק עליו אחד מן
הרמי הותר הנזי לשתות יין ולהטמ
למתים גלח על זבח ונמיצ
פסו הגלחתו פסול וזבחיו לא עלו לו
גלח על החטא שלא לשמ ואח כך
הבי הרבנו לשמ תגלחתו פסול וזבחיו
לא עלו לו ר שמע אומ אותו הזבר
לא על לו אפל שאר זבחי עלו לו
ואם גלח על שלשתן ונמיצ אחד
מהן כש תגלח כשר ויבי שאר זבחי

אותם

א אבוי

הירן עלך שלש מיני׳ בשלמ׳

כהן גדול

ועז אין מטמ׳
בהרובים היו

מי שנדרך עליו אח מן הדמיו ונטמ׳
ר׳ אלי׳ או סות את הכל וחכמי או׳
יבי שאר קרבנו ויטהר אמרו לו
מעש במרים התורמרי שנזדרך
עלי׳ אחד מן הדמיו וכאו ואמרו
לה על בת שזי מיכלת והלכ ומיצ
שמתה אמרו חכמ׳ תביא שאר
הרכנו ותטהר׳׳

סליק פיזיקא

מהלכי ברזד ומיצאו מת מיטה ר׳
אלי׳ או יטמ׳ כהן צרוי ואל יטמ׳ נזיר
וחכ או יטמ׳ נזי ואל יטמ׳ כהן הדיו
אלה ר׳ אלי׳ יטמ׳ כהן שאוני מבי
הרכן על טומ׳ ואל יטמ׳ נזי שמכי
הרכן על טומ׳ אמ׳ לו יטמא נזיר
שהרושתו הרוש שע ואל יטמ׳ כהן
שהרושתו הרוש עולם׳׳

על אלו טמיאו הנזי מגל על המת
ועל כזי מן המת ועל כזי נצל ועל
מלא תרוד רקב ועל השרד ועל הגלגל
ועל אכר מן המת ועל אכר מן החי
ועוש על כשר כראוי ועל חיצי קב
ענמו ועל חיצי להגרם ועל מגש
ועל משאן ועל אהילן ועל עצם
כשעור ועל מגעו ועל משאו על
אלו הנזיר מגל ומזה כשלי וכשבי
ופותר את הקורמין ואינו מתחיל
עד שיטהר ויבי קרבנו
אכל הפכבי והפרעו בני הפר ואריז
העמי והגזל והרופק ורכיעי רם ואהל
ורוב עצמו וכלי הנוגעו במת וימי
ספרו וימי גמרו על אלו אין הנזיר
מגלח ומזה בשלי ובשבי ואוסות
את הקורמין התחי מוגמיר וקרבן
אין לו פאמת ימי הזב והזב וימי
הסגרו של מיעור הרי אלו עולי לו
ר׳ ע׳ או משו ר׳ יהוש כל טום/מן
המת שהנזי מגל עליה חייבין עלי
על ביא מקר וכל טום/ מן המת שאי
הנזי מגל עליה אין חייבי עלי על
ביא מקר אר מאי לי תה וו כל מן
השרץ

ועל כזי מן המת ועל כזי נצל ועל מלא תרוד רקב ועל השרד ועל הגלגל ועל אכר מן המת ועל אכר מן החי ועוש על כשר כראוי ועל חיצי קב ענמו ועל חיצי להגרם ועל מגש ועל משאן ועל אהילן ועל עצם כשעור ועל מגעו ועל משאו על אלו הנזיר מגל ומזה כשלי וכשבי ופותר את הקורמין ואינו מתחיל עד שיטהר ויבי קרבנו אכל הפכבי והפרעו בני הפר ואריז העמי והגזל והרופק ורכיעי רם ואהל ורוב עצמו וכלי הנוגעו במת וימי ספרו וימי גמרו על אלו אין הנזיר מגלח ומזה בשלי ובשבי ואוסות את הקורמין התחי מוגמיר וקרבן אין לו פאמת ימי הזב והזב וימי הסגרו של מיעור הרי אלו עולי לו ר׳ ע׳ או משו ר׳ יהוש כל טום/מן המת שהנזי מגל עליה חייבין עלי על ביא מקר וכל טום/ מן המת שאי הנזי מגל עליה אין חייבי עלי על ביא מקר אר מאי לי תה וו כל מן השרץ

ועל כזי מן המת ועל כזי נצל ועל מלא תרוד רקב ועל השרד ועל הגלגל ועל אכר מן המת ועל אכר מן החי ועוש על כשר כראוי ועל חיצי קב ענמו ועל חיצי להגרם ועל מגש ועל משאן ועל אהילן ועל עצם כשעור ועל מגעו ועל משאו על אלו הנזיר מגל ומזה כשלי וכשבי ופותר את הקורמין ואינו מתחיל עד שיטהר ויבי קרבנו אכל הפכבי והפרעו בני הפר ואריז העמי והגזל והרופק ורכיעי רם ואהל ורוב עצמו וכלי הנוגעו במת וימי ספרו וימי גמרו על אלו אין הנזיר מגלח ומזה בשלי ובשבי ואוסות את הקורמין התחי מוגמיר וקרבן אין לו פאמת ימי הזב והזב וימי הסגרו של מיעור הרי אלו עולי לו ר׳ ע׳ או משו ר׳ יהוש כל טום/מן המת שהנזי מגל עליה חייבין עלי על ביא מקר וכל טום/ מן המת שאי הנזי מגל עליה אין חייבי עלי על ביא מקר אר מאי לי תה וו כל מן השרץ

בעי

תש

אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לִפְנֵי רְאוּבֵן מַה אִם עַל
כְּשִׁשּׁוּר שֶׁאֵינוֹ מִטַּמֵּא אֶת הָאֹהֶל
הַנּוֹד מִגָּלָל עַל מִגְּשׁוֹ וְעַל מִשְׁאוֹ רִבְּיוֹ
דָּם שֶׁהוּא מְטַמֵּא אֶת הָאֹהֶל אוֹ דִין
שִׁיהֵא הַנּוֹד מִגָּלָל עַל מִגְּשׁוֹ וְעַל מִשְׁאֵה
אֱלִי מַיִם זֶה עֶזְרִי אֵין כָּאֵן מִקּוֹ וְכִשְׁכֵּא
וְהֵרַיְתִּי אֶת הַדְּבָרִי לִפְנֵי רְאוּשׁ יְהוֹשׁ אֲ
לִי וְלֹא אָמַר אֶלָּא כֵּן אָמְרוּ הֲלָכָה׳

סליק פֵּירְקָא

שְׁנֵי נְזִירִין שֶׁאָמַר/ לְהֶן אֶחָד רְאִיתִי

אֶחָד מִכֶּם שֶׁנִּטְמָא/ וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיזֶה מִכֶּם
מִגַּלְחִי/ וּמֵבִיא הָרִבָּן טוּמְאָה/ וְהָרִבָּן טָהֳרָה
וְאוֹ/ אִם אֲנִי טָמֵא/ הָרִבָּן טוּמְאָה/ שֶׁלִּי וְקָרֵב
טָהֳרָה שֶׁלְּךָ וְאִם אֲנִי טָהוֹר הָרִבָּן טָהֳרָה
שֶׁלִּי וְהָרִבָּן טוּמְאָה/ שֶׁלְּךָ סוֹפְרִי שִׁלְשָׁה
יוֹם וּמֵבִיא הָרִבָּן טָהֳרָה וְאוֹ/ אִם אֲנִי הוּא
טָמֵא/ הָרִבָּן טוּמְאָה/ שֶׁלִּי וְהָרִבָּן טָהֳרָה שֶׁלְּךָ
זֶה הָרִבָּן טָהֳרָתִי וְאִם אֲנִי הוּא טָהוֹר
הָרִבָּן טָהֳרָה שֶׁלִּי וְהָרִבָּן טוּמְאָה/ שֶׁלְּךָ זֶה
הָרִבָּן טָהֳרָתְךָ׳ מִי אַחֵר מִיהָן
יִבְקֹשׁ אֶחָד מִן הַשּׁוּק שֶׁיִּרְוֹר כְּנֶגְדָּן
צְזִירוּ וְיֵאָמֵא/ אִם טָמֵא/ אֲנִי הָרִי אַתָּה
נָזִיר מִיר וְאִם טָהוֹר אֲנִי הָרִי אַתָּה נָזִיר
אַחַר שְׁלֹשָׁה יוֹם סוֹפְרִי שִׁלְשָׁה יוֹם
וּמֵבִיא הָרִבָּן וְאוֹ/ אִם אֲנִי הוּא הַטָּמֵא/ הָרִבָּן
טוּמְאָה/ שֶׁלִּי וְהָרִבָּן טָהֳרָה שֶׁלְּךָ וְאִם אֲנִי
הַטָּהוֹר הָרִבָּן הַטָּהֳרָה שֶׁלִּי וְהָרִבָּן טוּמְאָה/
בְּמִסְפַּר סוֹפְרִי שִׁלְשָׁה יוֹם וּמֵבִיא אֵין
הָרִבָּן טָהֳרָה

ראו אם אני טמא כרכן טומאת שלי
וכרכן טהר שלך וה כרכן טהרתי
ואם אני טהור כרכן טהר שלי וכרכן
טומ/ בכפך זה כרכן טהרתך אל בן זומ/
ומי שומעלו שידור כנזרו נזירות
אל מבי חטא העות ועול בהמ/ ואו
אם טמ/ היתי חטא מחוכתי והעול
נרב ואם טהו הייתי הגולה מחוכתי
והחטא כפך סופ שלשי יום ומכי
כרכן טהר ואו אם טמ/ הייתי השל
הראשנ נרב וזו חוב ואם טהו היתי
הראשנ חוב וזו נרב וזה שאר כרכני
אר יהוש נמית זה מבי כרכנותו /
מחויני אבל הודו חב לכרכי כן זומ/

נזי שהי טמ/ בכפך ומוחל בכפך
אוכ בקרשי אחר ששי ואחר יוכ
ושות יין ומטמ/ למתי אחר מאה
ועשרי יום שתגלח הנגערות את
תגלח הנזי בזמ/ שהו וראוי ובזמן
שהו כפך אינו רווחה"

סליק פירקא

הנגרים

אין להן נזירו נשי
ועברי יש לה נזי

חומר בנשי מבעברי שהרי כופת
את עברו ואי כופ את אשתי / חומ
בעברי מבנשי שהרי מפר נדרי אש
ואינו מפר נדרי עברו" הפ לאשת
הפר עולמי הפ לעברו יע לחורו השלי
את נזירו עכר מבנגר פניו ד מאיר
או לא ישת ר יוסי או ישתה"

הרגן עלך שני נזירין קתני

הגיה אין להן נזיר ונהי דלי חלי דרבי אלעזר ישר ולאו לגיס ואמר מוקי לרב ות העמי לו/ לר קר הוא ל מיע שהוא מיכב עבד ואינה ומש אינה כפיה שוב לרבו מיכ קר לאוכי אכר על עבשו מי שיעב קעיה ל יע עכר שוכן ע קעיו ל הוא ויין עבשו קעיו ל יהא גבי עיר לא קעל"

ז מנדר כל בני שי ואלו לגיס ל היכ חל שי עליה ואינו מוקי רב אחא אל בני שכן רב אחא אל בני שי

ותנ בני שי ובשכן ויין הגי ובשיכן יכול אי יהו עשכן לו/ שיהא הכרזו קר לאוכו ואינו אל טמ/ מוי שיש

נזיר שנגלח ונזיר שהוטמא טמא אם טומאת ידועות ואם טומאת תהום
איני יודע אם שר שלא נגלח בין כך ובין כך יודר כיצד ירד
לטבול במערה וצמיג מת יצא על פני המערה טמא משוקע בקרקע
המערה ירד להקר ולהוציא מטומאת המת טמא שחזק טמא
טמא וחזק טהור שהגלו לבבל המויג מת בתחל
מושכב כרעי נוטלי ואת תפוסתו מיג שני נוטל ואת הפוס
ואי מיג שלש אם יש בין לוה מארבע אמות ועד שמנה
כמלא מטה וקוברים הרישה שכונס קברו בודק ממנו ג
ולהלן עשרי אמ מיג אחר מספות עשרי אמ בודק הימנו
הימנו ולהלן עשרי אמ שוגלי לבבל שאלו מתחל מיג
נוטלי ואת תפוסתו כל הפק נגעי בתחל טהור ער
שלא נזדקק לטומ משניזקק לטומ הפקו טמ בשנעי ברבי
בודקי את הזב ער שלא נזדקק לטומ במאכ במשת במש
בקפיצ בחולי ובמרא ובהרהור ומשנזקק לטומ אין בוד
אותו אונגנו ופקדו ושכב זרעו טמאין שגלו לבבל
המלא את חבי ואמרוהו למיט היכל ממה שהיה ולאחר
מיכן הכביר ומת חייב ר נחמי פוט שגלו לבבל
נזי היה שמעו כרבי ר נהוראי טג ומור לא יעל על ראשו
נא כשמשו מור ונא כשמעו מור מה מור האמור
כשמשו נזי את מור האמו כשמעו נזי אל ריעהו והל
אין מור אל מור של בש ורק ומתיגמי ומרות איניש
לא תה עליהי אל ר נהוראי והל כבר נא אין אלך ושמ
שאול והרגני שהיה עליו מור של בו סליק פירק

הרחץ שלך הגוים וסליק מס נזיר תל ית

מכרי

המיקנא

לאשתו ר' יעיר או
מיקנ לה על פי שנים
ומשיק לה על פי ער
אחר או על פי עיצמו
ר' יהוש או מיקנ על
פי שני ומשיק על פי
שנו כיצ מיקנ לה א
לה נפני שני אל תרנ
עם איש פלו ורכרה
עמו ערי כותר לכית
ומותר לאכו כתרומ/
נכנס עמו לכי הסתר
ושהת עמו כדי טומ/
אסור לכיתה ואסור
לאכו כתרומ/ ואם מת
חוליג ולא מתיכמ/"
אלו אסורו לאכו
כתרומ/ האומר טמא
אני ושכאו לה עריכ
שטמא והאומרה
איני שותה או שאי
בעל רוצ להשקותה

מאי

אר שמו

ושבא עלי בעל כרחך
כיצ שעשה לה מולך
לבר שבאותה העיר
ומיסרין לה שניתלם
חכמי שמא רב עליה
כרחך ר יהוד או בעל
נאמן עליה"
היו מעלין אותו לבי
הצרו שבירושלם
ומאיימי עלי כרחך
שמאיימי על ערי
נפשו אומ לה בתי
הרב יין עושה הרבה
שחוק ששׂ הרב ילדו
הרב שכנגי רעי עשי
עשי למען שמו
הגרול שנעת כקרוש
שימח על המיט ואו
לפניה דמרי שאינה
כרי לשומען הי ומל
משפחו בית אביה"

דרש

מתקית

אם אמר טמא אני
שובר פתוכת ויוצא
ואם אמר טהור אני
מעלין אותה לשערי
המזרח ולשט ניקנו
ששם משקין את
הסוטו ומטהרי אה
היולדו ומיטהרי אה
המיצורעי וכהן אוחז
בכנריה אם נקרעו
נקרעו ואם נפרמו נפר
עד שמגלה את לכה
וכותב את שערי יהוד
או אם היה לכ נא לא
היה מגלהן ואם היה
שער נא לא היה סות
היה מכוס לבני מכס
שחורי היו עלו כלי
זהב הטלאו צמוי וטב
מעבירי ממנכרי לצוול
ואח כך מכי חכל המיצ
וקושר למעל מדריה

כעא

וכל הדועך לראות יבא

וירא חוץ מעברי ושפך

מפני שלב זב כהן וכל

הנשי מותרו לראות על

וצוברו כל הנשי ולא

תעשנ כזמתכנה

כמר שיאר מורד פה

מורדין לו הי קישט

עינם לעברי המקום

מצוול היגילת עינם

המקו מקל אותה ירך

התחי בעביר ואחר כך

כטן לפיכ ילכ ירך תחל

ואחר כך בטן ושאר

כל הגוה לא פלט

שמשון הלך אחר עינ

לפיכ נקרו פלש את

עינינ אנשלו נהגא

בשערו לפיכך נתלה

בשערו

ולפי שכעל עשר
מלגשי אבינו נתלו כו׳
עשר נצרו נושאי כלי
יואב ויכו את אבשלו
וימת ולפי שגנב שלט
גניבו לב אביו ולב כל
ולב כל אנשי ישראל
לפיכך נתקעו בו שלש
שבטי עג ויקח יואב
שלש שבטים בכפו
ויתקע בלב אבשלו׳
וכן לעניין טובה
מרים המתינו לו למשׁ
שע אחז עג ותתעב
אחז מרחו לפיכ׳
נתענגו לה ישר שבע
ימי במדבר עג והעב
לא נסע עד האסף׳
מרים יסף
זכה בעינמו אביו אין
באחיו גדול ממנו עג
ויעל יוסף לקבור את
אביו מי לנו גדו מיוסף
שלא נתעסק כו אלא
משה שאין כישראל
גדו ממנו

ר אחא

א רב

3 50

הרון עלך המקנא הניא

יומו ואין ושן ר' ליעזר אין לי אלא מי שהתרו בו יום כמה תהרוג את על שפתי רישו ר' עקיבא אומר אף על שפתי
רישו ורבותינו נשתהו רחמה דילה, ונהגו להתחיל בגמ' שיתקיים מקרא זה ואחריך נהגו ונהגו דישו
ונגלו היו מיתתן תחלתן מסקנן של הנסקלין ומה הועילו בתחלתן מסקנן ומיצוי
כל המנחות תחלתן וסופן בכלי שרת וזו תחלת בכלי שרת וסופן בכלי שרת כל המנחות טעון
שמן ולבונה וזו אינה טעונה לא שמן ולבונה כל המנחות באות משל חטין וזו באה מן השעורין ומנחת
העומר אעפ"י שבאה מן השעורין היא באה גרוס וזו באה קמח ורבי אומר
אף כשם שמעשיה מעשה בהמה קרבן מיאכל בהמה
היה מכופפי לי של חרש ועה לתוכו
חיצי לוג מים מן הכיור ר' יהודה אומר
כשם שמימעט בכתב כך ממעט
במיס צבעה להיכל ולבי לימיו ומקו
היה שם אמה על אמה וטבליא של
שייש וטבעת היתה קבועה בה ומגביה
וצוטל עפר מתחתיה וצותן כדי
שיראה על המים טז ומן העפר
אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן
ונתן אל המים

טז ויקח משה את עצמות
ומי לנו גדול ממשה שלא נתעסק בו
אלא המקום טז ויקבר אותו בגיא

סליק פירקא

היה מביא את מנחת

בתוך כפיו

מיצרי וצוהג של ידיה כדי לקבוע

כל המנחות תחלתן וסופן

בכלי שרת וזו תחלת בכלי שרת וסופה בכלי שרת כל המנחות טעון
שמן ולבונה וזו אינה טעונה לא שמן
ולבונה כל המנחות באות משל
חטין וזו באה מן השעורין ומנחת
העומר אעפ"י שבאה מן השעורין
היא באה גרוס וזו באה קמח ורבי אומר
אף כשם שמעשיה מעשה בהמה קרבן
קרבן מיאכל בהמה
היה מכופפי לי של חרש ועה לתוכו
חיצי לוג מים מן הכיור ר' יהודה אומר
כשם שמימעט בכתב כך ממעט
במיס צבעה להיכל ולבי לימיו ומקו
היה שם אמה על אמה וטבליא של
שייש וטבעת היתה קבועה בה ומגביה
וצוטל עפר מתחתיה וצותן כדי
שיראה על המים טז ומן העפר
אשר יהיה בקרקע המשכן יקח הכהן
ונתן אל המים

כא לו לכתו את המגל מיאיזה מקו
הו כותב מאם לא שכב איש אותה
ואת כי שטי תח אישך ואין כותב
והשביע הכהן את האשׁ ואמר הכהן
לאשׁ אל כות יתן יג אותך וכאו המי
המיארי האל במיעיך ולא היה כות
ואמר האשׁ אמן אמן אר יוס
לא היה מפקיך ר יהור או כל עיצמ
לא היה כותב אל יתן יג אותך וג
ואין כות ואמר האשׁ אמ אמ
אין כותב לא על הלוח ולא
על הנייר ולא על הריפתר אלא על
המגל עג כספר ואין טת לא בהומו
ולא בהנקתו ולא כגל רבר שהוא
רושם אל כריו עג ומיח כתב שיכול
לימחו על מה אר אמן אמן על
האל אמן ועל השבוע אמן אש
איש זה אמן אב איש אחר אמן
שלא שטיתי ארור ונשוא ושומ
יכם וכנוס אמן שלא נטמאתי ואב
נטמאתי יכאו כה ר מיאי או אמן
שלא נטמאתי אמן שלא אטמ
הכל שוין שאין מתנה עמה
על קור שנתארס ולא על מאחר
שנתגרש נכתר לאחר ונטמאת
ואחר כך החזיר לא היה מתנ עמה
זה הכלל כל שתבעל ולא פרא
אכור לו ולא היה מתנ עמה

סליק פרקא

היה נוטל את מנחת מהו

כפיפ של מיצרי ונותנ
להתוך כלי שר ונותנ מתוך ירה וכהן
מכניר תחתי ומניף הניח והגיש קמ
והקטי והשאר נאכ לכהנים

הרון עלך היה מביא אל

היה משך ואחר כך מקרי את מנחת
ר׳ שמע או מקרי ואחרכך משך עד
ואחר ישק את האש את המי אם
האש השק ואחרכך הקריב את
מנחת כשיר עד שלא נמיחקה
מגיל אמר איני שות מגלת נגניה
ומנחת מתפזר על הרשן אין
מזגילת כשיר להשקו בה כוס אחר
צמחה מגל ואמר טמא אני המים
נשפכין ומנחת מתפזר על בית
הרשן נמחק מגיל ואמר איני שות
מערערין אות ומשקי אותה בעל
סרחה אין מספק לשתו עד
שפניה מוריקו ועינה בולטו והי
מהמלאגירין והם או הויניאור
שלא תטמ/ את העזר אם יש
להזכו הול לה יש זכו הול שנ אח
ישזכו הול שתי שני יש זכו תולה
שלש שנים מיכן אכן עיאי חייב
אר׳ ללמו את כתותור שאם תשת
תרע שהזכו הלת לה ר׳ ליע אומ/
כל המלמ/ את כתו הור כאילו מלמ
תפלות ור׳ יהוש או רוע אש נזק
והפלי מתשע קבין ופרישו חכיר
שוט ורשע וערו אש פרוש ומכו
פרושין העול הרי אלו מכלי העול
ר׳ שמע או אין זכות תולה
במי המרי ואם את או כן רזכו הול
במים המרי מרח את מים לפני כל
הנשו ושותו ומויצי את שם רע על
הטהרו ששתו שאומרו טמאוה
היו אל שהלת להן זכו ראו אין
זכו הול במי המרי ואין יולד ואין
משכח אל מתעות והול לכות מתה
מאות מיתה

אילעיא

מתניתי

נטמ׳ מנחת עֹר שלא קידש בכלי הרי
הי ככל המנחו׳ ותפר משקידש בכלי
הרי הי ככל המנחו׳ ותישרת׳ ואלו
שמנחותי שוו׳ ונשרפו האו׳ טמיא
אני ושבאו לה ערי שנטמיא והיאו
איני שות׳ ושבעל אין רוצ להשקות
ושבעל בא עלי ברוך וכל הנשואות
לכהני מנחותיה נשרפו׳ כה ישרא
שנשא לכהן מנחת נשרפ׳ כהנת /
שנשא לישר מנחת נאכל׳ מה בין
כהן לכהנ׳ מנח׳ כהן איני נאכל כהנה
נאכל׳ כהנ׳ מתחלל כהן איני מתחל׳
כהנ׳ מיטמיא למיתי׳ ואין כהן מטמ׳
למיתי׳ כהן אוכל בתרו׳ בקדשי קדש
ואין כהנ׳ אוכל בקדשי קדשי׳׳
מה בין איש לאש האיש פורע ופור׳ / ואין האש פורע ופורם׳ / האיש מדי
את בנו בנתי׳ ואין האש מדר את בנה
בנויר׳ האיש מגלח על נזירו אביו
ואין האש מגלח על נזירו אביה׳
האיש מקד את כתו ואין האש מקדש
את כהה׳ האיש מוכר את בתו ואין
האש מוכר את בת׳ האיש נסקל /
ערום ואין האש נסקל ערום׳ האיש
נתל ואין האש נתלית׳ האיש נמכ
בגניבתה׳ ואין האש נמכר בגניבתה׳׳

סליק פירקא

ארוסה ושומר יבם לא שות׳ ולא נוטל כתוכת

עג אשר תשט אש תח איש פרט
לארוס ולשומר יבם׳ אלמנה
לכהן גדו ממזר ונתי לישר׳ ת ושר
לנתין ולממזר לא שותי ולא נוטל
כתוכתן׳׳ ואלו לא שותי ולא נוט
כתוכ האומר טמיא אני ושבאו לה

הרון עלך היה נוטל׳׳ מישתא

הדרן עלך ארוסה

למאן

ערי שהו טמא והאומר איני שות
וא בעל אני משקך ושכעל איני רוצ
להשקות ושכעל בא עלי בדרך נוטל
כתובת ואינ שות " מיתו בעליהן
עד שלא ישתו בש או נוטלו כתוב
ולא שותו ובה או לא שותה ולא
נוטלו כתובתן " משכר חבי ומנ
חבירו לא שותו ולא נוטלו כתובתן
רב ר מאי וחכ או יכול הוא להפריש
ולהחזיר לאחר זמן האילוצי והזקיצ
ושאינ ראוי לולד לא שותות ולא
נוטלו כתובתן ר ציע או יכול הוא
לישא אש אחר ולפרו ולרבו הימנ
וכן שאר כל הנשי או שותו או לא
נוטלו כתובתן " אשה מהן
שות ומותר לבעל ואשת סריס על
ידי כל העריו מכנין חוץ מן הקטן
וממי שאינ איש " ואלו
שכר מהנין להן למי שנתארש
בעל או נשט או שהיה חבוש בבי
האסורין ולא להשקות אמרו אל
לפוסל מכתוב ר יוסי או אוכ לפוסל
מכתובת ולהשקות לכשייב בעלה
מביה האסורין ישקנה

סליק פירקא

בשם שהמים כורזין אותה

כר המים כורזין אותו עכ ובאו :
ובאו כשם שאסור לבעל כך אסור
לבועל עכ ונטמא רבי ר
יהוש כר היה רודש ר זכרי בן הקצ
ר או שני פע האמו כפרש ונטמא
אם נטמא אחר לבע ואח לבועל

כו ביום ברש ר עקי כל כלי חר אשר
יפו מיהם אל תוכו וגו אין אר טמ אל
יטמ לטמ יאחרי וללמר על כנר שני
שהו מטמ את השלי אל ר יהושע
ווחנן זכאי יגל עם מעיניך שהיה
או עתי דור אחר לטהר את כנר
השלישי שאין לו מקר מן התורה
והל ר עקי תלמידך מבי לנו מקרא
מן התור שהו טמ וכל אש בתו יטמ
כו ביום ברר ר עקי ומרותם מחוץ
לעיר את פא קרמ אלפי באמ מקר
את או מקיר העיר וחוץ אלת אמה
סבי אי אפש אלת אמ שכב נא אלפי
ואי אפש לום אלפי שכנר נא אלת
למ נא אלת אמ ולמ נא אלפי אמ
אלת אמ מגרש ואלפי תחו שבת
ר ליעזר בנו של ר יוסי הגלי או אלת
אמ מגרש ואלפי אמ שרו וכרמי
כו ביו ברש ר עקי אז ישו משׁ
ובני ישר את השיר הזא לין ויאמרו
לאמ שאין תל לאמ מה תל מלמ
שהין ישר אי שיר אחריו של משׁ
על כל רבר ורבר כקוראין את ההלל
אשיר לין כיגא נא לך נא לאמר
ר נחמי או כקוראין את שמעו לא
כקוראי את ההלל כו ביום ברש
ר יהוש בן הירקנו שלא עבר איוב
את המקו אל מיאהב שנהן יקטלני
לו איחל ועשיך הרב שקול לו אני
מיעט או אין אנ מיעט כשהו אומ
ער אגוע לא אסיר תמתי ממני מלמ
שמיאהב עש אלר יהוש מי יגלה
עם מעיני רב יוח בן זכ שהיית רורש
כל ימיך שלא עב איוב את המקו אל
מירא עב איש תם וישׁ יר אלהי וסר
מרע והלא יהוש תלמי תלמידך א
שמיאהב עשה

סליק פירקא

הדרן עלך כשם שהמים

משקיצא

לה ונסתר אפי שמע מעות הפרח יועצי ויתן כתו
רכ ר׳ איש ר׳ יהוש או עד שישאו ויתנו בה מוזרו

כלבנ״ א עד אחד אני ראיתי שנטמא לא היתה שוה ולא עד אל אפי
עבר ואפי שפחת הרי אלו נאמני את מטהרת חמות וכת חמות יצרתה
ויבמת וכת בעל הרי אלו נאמני ולא לפוסל מטהרת אל שלא תשתה
ומה אם ערו ראשנ שאין אוסרת איסו שול אינ מתקיי בפחו משנ ערו
האחרונ שאוסר איסו על אינ ריז שלא התקיי בפחו משנ הל ועד
ול אינ כה כל מיז ומיז שיש כה קו לערו הראשנ מעת מה אם ערו
האחרונ שהי אוסרת איסו על והרי הי מתקיי בער אחר ערו הראשנ
שיאינ אוסר איסו עול אר שתתקיי בער אח הל כי מיצ כה ערו רבר ומתכ
לה ספר ולהלן הוא או על פי שנ ערי או על פי שלש ערי יקו רבר מה להל
רכ האמו על פי שנ ערי אח כאן רכ האמו כאן על פי שנ ערים״
ער או נטמא ועד או לא נטמא אשה אומר נטמא ואש או לא
נטמא לא היתה שוה ער או נטמא ושנ או לא נטמא לא היתה שוה
שני או נטמא ואחר או לא נטמא לא היתה שוה״ סליק פירקא

שהיה

נרין ועד יוסי ערות הראשונה שיוכיח ויכוין של אין עוקר נפשו ושמא היתה לו ויגבה עדות דבר זה ולא כתיב זה ולא כתיב כה ולא כתיב כה ניכתב ליה הכי כתיב קין הלבה זה ולא נכתב זה ולא נכתב כה נשוב ולשיטתי ולא סתרי דלא מהימנין עד יחיד ועלן לעין כאן דבר ועל להלן דבר זה להלן נשב עדי יוחן כאן נשב עדי״ ער עדות״ עד קרקע טהיש לה עד יחיד והיינו ולעני דלא מהימנין עד יחיד ועד יחיד נשב הטו שהר יחיד מטמא בזוחר הל לה יקום עד יחיד בישוב ושמא ש לה יקום עד יחיד ויכחיש עדותו ועד יחיד יכיר בשהו שהי יחיד והוא עד שני ועד יחיד יכיר בשהו שהי יחיד והוא עד שני יוכל לומר ש עד הראשון שניה יוכל לומר ש עד הראשון שניה יוכל לומר ש עד הראשון שניה

חליץ כיץ ועגת ואמר ככה יעשה
לאיש ולהלן הוא ועגי הלוי מה
עניה האמור להלן בלשון קדש
כאן בלשון קדש ברכו וקללו
כיץ כיון שעברו ישר את הירדן
וכאו להר גריזי ולהר עיבל שנשמרו
ושבועה שנכ ושכאיבל אלוני מור
עבהלא המ בעבר הירדן ולהלן הוא
או ויענר אבר עי מקו שנכ וגו
מה אילון האמו להלן שנכ את
אילון האמו כאן שנכ
ששׁ שכטי עלו להרגריזים וששה
שכטי עלו להר עיבל והכהני והלוי
והארון שומדי למט כאמיצע
הכהני מקיפי את הארון והלוי את
הכהני וישר את הלוים מיכן ומיכן
עב וכל ישר וזקניו ושופטיו עומדי
מזה ומזה לארון נגד הכהני והלוי
נושאי ארון ברי יש כגר כאזר חיציו
אל מול הר עיב כאשר יעו משה
עבר יש

תגיא

רדש

הפכו פניה כלפי הרגריזים ופתחו
בברכ ברוך האיש אשר לא יעש
פסל ומסכ תועבת יי ושמו ואמו
אמן הפכו פניה כלפי הר עיב
ופתחו בקלל ארור האיש אשר
יעש פסל ומסכ תועבת יי והיו אלו
ואלו עונין ואמרו אמן ער שהיו
גומרין ברכו והללו ואחרכך הביאו
את האבנים וכתבו את המזבח וסרוהו
בסיד וכתבו עליהן את דברי התור
הזאת כשכעים לשון עכ באר היטב
ונטלו את האבנים ובאו ולנו
במקומן ברכ כהניים כייער
במריץ או אותת שלש ברכו ובמקר
ברכ אחת במקר או את השם כמתיב
ובמריץ בכיניוי במריץ משאין
את כפיהן כנגר כתפיהן ובמקרש
על גבי ראשיהן חוץ מכהן גרול
שאינו מגביה ידיו למעלה מן היציץ
עכ ויש אהרן את ידיו אל העם
ויברכם ברכ כהן גרול כייער
חזק הכנס נוט ספ תור ונותנו לראש
הכנס וראש הכנס לסגן וסגן נות
לכל וכה ברכו עום ומקב ויקור עום
ויקור אחרי מות אך בעשור וגולל
את התור ומניח בחיקו ואומ יותר
ממה שקראתי לפניכ כתו מכעשו
שכחום הפקורים

ראין

יראהו על פה ומבר עלי שמנ ברכי
על התור ועל העבוד ועל ההודיי ועל
מחיל העון ועל המקדש ועל ישרי
ועל הכהני ועל שאר התפלה׳
פרש המל כיצ מויאני יט הראשו
של חג בשמיני במויאני שביעית
עושי לו כוס של עץ בעזר ויושב
עליה עצ מקץ שבע שני במויער
שנ השמט בנא כל ישר וגו׳
חזן הכנס צטל כפתור וצות לראש
הכנס וראש הכנס נותנ לסנ והסנ
נותנ לכהני גדו וסה גדו נותנ למלך
והמלך עומ ומקבל ספתור וקורא
ויושב׳ אגריפס המלך
עמר וקבל וקר ושנחוהו חכמים
וכשהגיע ללא תוכל תוכל לתת
עליך איש נכרי זלנו עיניו רמעו
אמרו לו אל תתיר אגריפס אחינו
אתה׳ וקור מתחיל אלה הרברים
ער שמע והיה אם שמוע עשר
תעשר וכי תכל לעשר ברכו וקללו
ופרש המלך ער שתה את הפרש
כולה׳

שאלו

בומן

Google

ברכ שכהן גזיל מכיר כר המלך מכיר אל שהוו נותן
של רגלים תחת מחיל עון " סליק פורקא

משוח מלחמ/ בשע שהויא מיכר אל
העם כלשו הקרש היה מיכר שנ

והיה כקרבכם אל המלחמ/ ונגש הכהן זה כהן משיח
ודבר אל העם כלשו החרש ואמר אליהם שמע
ישר׳ אתם קרבי היום ל למלחמ/ על אויביכ על אויבי
ולא על אחיכם לא יהור על שמשון ולא שמע על
בנימין שאם הפלו בירם ירחמיו עליכ כמ/ שנ להלן
ויקומו אנשי אשר נקבו בשמו ויחזיקו בשביה וכל
מעירומיה הלבישו מן השלל וילבישום וינעילום
ויאכילום וישקום ויסכום ויבהלו בחמורו לכל כושל
ויביאו ירחו עיר התמרי ושו שומרון על אויביכ
אתם הולכי שאם תפלו בירם לא ירחמו עליכם
אל ירך לבבכם מפני יצהל הסוכי ויצחיעוח חרכו אל
תיראו מפני הגל תריסין ושפע הלבנין ואל תחפזו
מפני קול הקרנ ואל תעריצו מפני קול היעוחה כי
ית אלהיכ הן באין כניעחון כש ורם ואתם כאי כניעחונו
של הקכ פלשתי כאו כניעחו שלגלית לפיכ סופו
שנפל בחרב והם נפלו עמו בני עמון כאו כניעחונו
של שובך מה היה סופו שנפל בחרב והם נפלו עמו
ואתם אי אתם כן אל כיית אלהיכ ההול עמכ זה מחנה
הארון ודכרו השוטרי אל העם לאמ/ מי האיש אש
בנ בית חרש אחר הכונ בית ואח הכונ בית התנן ובית
הנקר כי העיבי וכי האויערו אח הכונ ואח הלוק ואח
היורש ואח הנוט לו במיתנה " מי האיש אשר
ארס אש ולא לקח אח המארס את הכתול ואח המיאר
את האלמנ ואפי שומר יבם ואפי שמיע שמת לו אחיו
במלחמ/ חוזר וכיא לו "

הדרן עלך ואלו נאמרי

מיאו קיל הכ קיל ש ודר והלן הוו
וז ושש ידר עה להלן בשנן
קדש יין כין בשנן קדש

תר ועש הכהן יכל כל כהן שיהיו תר ודרו השוער זה
שוער כוערכן וז כהן בוזוזה וישיו כהן בוזוזה
ישוער זה שיהר שיש ושוכ על גבו יין כהן שיש
וזוזה על גבו והויכ ולכ כשהוא קיומיו
כהן כהן ויו וישלח אות ושש פעה זה ושו ושלח כל כהן ישיש
הכהן ובזוזה שיהו ויהרשע שפוך עליהן הכהן הכהנים עה
תחתיו וישיבך שוכ על ישר וישיו של שוכ ושלח שיר
יכ יהן הכה ושו ל שוכבן יהי יו להן הכה לשר שפך עיו
קיימות אל קש שהוי ושע יו אותם שהכהן כרם על אל
ירך לבכם ותר פעה ויהר שש שהוי כספ ואחת
עולה כספ נבו וז שוכע דכ ובכך וילה והוי
עולה והן וז אל יהר לבכם יל תעוו ואל תפך ואל תעש
כעך ויהכהן דשי שוכע העל ששין וזכפן וזהיכם
עשתין ומעטן פלשתי כאו שמו לכ יהש שב מו לכ יהש ויהר
יהש אל הקכ ש ש ויהן ולחם יו הקכ יהש ויהן ושו ושלח ויהר
יהש שכחרכן יהש שאתם הזה יו ויהן ושו ושלח ויהר
שכוש שקוש לכחרכן ליהוה רש יהוה כחו לכ יהש
ויהיך מה יוכל להלח אתו ויהיך דקאל לחר הכלאוכ
כ יהוה מו יולי כיהוה דוד עני קיול יהוה עתו עם מו יולי כיהוה
כתם ובכחרן דוד הדר וז ויהר מן אלין נשא מי ונשוח
שלחי ישר ויקש הפלשתי השוק והעוק יו יוהן כי
לכשן ויקש שחרי ושכ ויהיו ויהי כעך ויהי יהוה
כעך ויהיכ יוכ שתעכתוה ויהי ויהי יהוה הכעך
ויהן ויהי פלשתי גליח שתו ויהי יהוה שהוא
עשוי כמכין לי יוהן יו כי מיה פיוכ ודר שתו גליח
שתו ונקש תני רכיוסן שהכל רשין את יהוה נקש
ויעש ויסך ויעכל תע רכיוסן שהכל העני את יהוה
כתי הפה ויסך שפה רש ושתו חרי הפה ולא עקי שו ולא
עקי שהכל שיהכן יהוה ויהוריה ויהר יו עקי שו ולא
עקי שו שהכל רשין יהוה כהרפות וכן הזין יהוה
ותפח היש ותפך יהוה על פי הכור ותשתה עליו הרפה
ויהי יו והכ יוכ תפתש יהוה הזיל כיסיל כתף הרפה
מעי ויהוה ויהכע על יולדו להרפ קנא ויפלו כני רוד
ובדעתרי ויהי ניצבו יו כיכ חסר קן ועזרן ובלית וישכ
מעכ ויפלו כני רוד וכני עבדי דסלן ותשלך עקב לחתות
ותות ובלן בם יו הקכ יהוה כני השוק ויפלו כדכם ב
השלק ויהי יעש כעכ יהכעכ ויהי שהוריע
שקב על הוחות ויהי ויהי כעכ יהכעכ ויהי שהוריע
קוון ותכניה טע ויהן קעתו וכלו עון יו לעכדיהן
ויו הנעכ לחיכ שכתו שו ויהוה רש ויהיכ שיהוה לפכר
כשהן של ישעי ולויפקד כ על לויהוה שהוי דוד
כב עשון טע שוכך וכל שוכך רב ושוע חרש
שוכך שהו ולא עקי שהו שוכך שעשוי כשוכך וכר
יו שוכך שהו ולא עקי שהו שוכך של הכהוה ויהוה
שכף עליו כהיהן ישהפת כקב פתה טלב בעכדיו
רב שעה ויהוי לה יו ויהי ול יוסי הרא כשע שהיהן
הין עשיון וישהפת על הלה ושו שהוי שהעכדן כקב
ישהפת שלכל ושלח ויהי שהוי הן תל טלב בעכדי יו רבעכדי שיו היו ויהן דעשרכל חולין ושהן הן עשי דעכדי
ויהי כלב ויהי יוסי הרא יהוי יו יוסי הרא ישי ויהיכ ויהי יו ישיהיכ לשהיכ " ויהי יו יהוה
כעון וכן הו יו וישלח אות ושש פעה זה ושו ושלח כל כהן ישיהיכ לשהיכ ולכך לו כתבו פעה כל כעני ושעני
יוכ לשהיכ עליו ויהי יו ויהי יו יוסי הרא ישי ויהיכ ויהי יו ישיהיכ לשהיכ " ויהי יו יהוה
יוכ יוסי יהוה ויהי יו יוסי הרא ישי ויהיכ ויהי יו ישיהיכ לשהיכ " ויהי יו יהוה

כל אלו שומעין את דברי כהן מערכי מלחמ/ וחוזרין
ומספדין מים ומזון ומתקני את הדרכי" ואלו
שאין חוזרין הבונ בית שער ואכסדרי ומרפס והנוט
אר אילני סרק והמחזי את גרוש אלמנ לכהן וגרול
גרוש וחלוצ לכהן הדיוט ממזר ונתינ לישר בת ישרא
לממזר ולנתין לא היו חוזרין ר יהוד או את הבונ בית
על מכוט לא היה חוזר ר אלעז או את הבונ בית לבנים
בשרין לא היה חוזר" ואלו שאין זזין מימקומן
הבונ בית וחנוט הנוטע כרמ וחללו והנוש ארוסתו ו=
והכונס את יבמתו עכ נקי יהיה לביתו שנה אחת נקי
זה ביתו יהיה זה כרמו ושמח את אשתו אשר לקח
להכי יבמתו אין מפסיקי מים ומזון ואין מתקני את
הדרכי" ויכפו השוטרי ודברו אל העם ואמרו מי
האיש היר ורך הלבב שאינו יכול לעמו בקשרי המלחמ/
ולראו החרב שלופ ור יוסי הגלי או הירא ורך הלבב
זה המהיר מן העבירו שבידו לפיכ תלה לוהור את כל
אל שיחזו כגללן ור יוסי או אלמנ לכהן גדו גרוש
וחלוצ לכהן הדיו ממזר ונתינ לישר בת ישר למזר
ולנתין זה הירא ורך הלבב" והיה ככלו השוטרי
לדבר אל העם כעיכו של עם מעמידי זקופי מלפניה
ואחרי מאחוריה וכשילין של ברזל בידיה וכל הרוצ
לחזור הרשו בידו לקפק את שוקיו שתחיל ניסה
נפיל עכ וינס ישר לפני פלשתי ויפלו חללי כה הר
הגלבוע" כרא במלחמ/ הרשו אכל במלחמ/ מיצו
הכל יוציאין אפי חתן מחדרו אר יהור כרא במלחמ/
מיצו אכל במלחמ/ חוב הכל יוצאו אפי חתן מחדרו"

סליק פירקא

הדרן עלך משוח מלחמה

מאי

עגלה

עירוף פלשו הקד

נאמר טנכי ימינ

חלל וגו ויצאו זקניך ושופטיך

שלש מכר הגרו של ירושל היו

ויצאין ר יהור או חמש זקניך

שני ושופטי שני ואין כר שקול

מוסיפי עליהן עור אחר

נמיע טמון כגל אוהלוי באילן

או יצת על פני המי לא היו עורפי

ע באר/ ולא טמון כגל נופל

ולא תלוי באילן כשר ולא יצת

על פני המים ולא היו עורפין

ע באר/ ולא טמון כגל נמיע

כמו להפר או לעיר שיש בהגוי

או לעיר שאין בה כר לא היו

מיורדין אוה ואין מורדין אלא

לעיר שיש בה כר׳ נמיעא

מכוון בין שתי עיירו שתיה מכי

שתי עגלו רבר ליוע ואין ירושל

מביא שגל עורף נמיע ראשו כמקו

אחר וצוארו כמיקו אחר מוליכין

אותו הראש כמיקו איצל הגות רב

ר יוע ר עקי או הגות את הראש

מאין היו מורדי ר יוע אומ

מטיבורו ר עקי או מחוטמו ר

יוע או ממקו שנעשה חלל מיצואר

נפטרו זקני ירושל והלכו

לה זקני אות העיר מביאין עגלה

בקר אשר לא עבד בה ואשר לא

משכ בעול ואין המום פוסל בה

ומורידי אות אל נחל איתן אשר

נמשמעו קש אשר אינ אית כשר

קיו זר יזבחו הכיקו ועש ושוטו יה עשה האוזר להלן בלשון הקדש יוף כיון בלשון קדש

ת׳ ויעיגו וקנך ושופטיך וקנך שפט ושפטיך שפט ואין ס׳ שקול ומוסיפין עליהן שר יותר הרי כאן חמש ר יהוד׳ ר שמעון

יו ויקנך שפ ואין ס׳ שקול ומוסיפין עליהן עוד יותר הרי כאן שלש ור שמע׳ הסל שופטיך ההו ויצא לה לשון יותר שמשפטיך

ור יהוד׳ ושוק וקנך ור שמע׳ יו סל׳ ואנ יוסי סל׳ ואנ השוק סל׳ ואו׳ וקנך ושוק כתי אחד שפטיך לשון רבים שמשפטיך

ור יהוד׳ בוזי וקנ ור שמע׳ יו סל׳ ואנ יוסי סל׳ ואנ השוק סל׳ ואו׳ וקנך ושוק כתי אחד שפטיך לשון רבים שמשפטיך

שנעש׳ ואין ואנ יוסי סל׳ ואנ השוק סל׳ ואו׳ וקנך ושוק כתי אחד שפטיך לשון רבים שמשפטיך

ור שמע׳ אומ׳ אי אתה יכול לדון את הדינין שנאמר ושפטו את העם משה ואהרן ואלעזר ואיתמר

שנאמר ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם משה ולא לפני אחרים ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים

ר יהוד׳ אומ׳ אי אתה יכול לדון את הדינין שנאמר ושפטו את העם משה ואהרן ואלעזר ואיתמר

ולא לפני אחרים ואלעזר ואיתמר ולא לפני משה ואהרן ואלא מה ת׳ ואלה המשפטים אשר תשים

לפניהם משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים ואלעזר ואיתמר ולא לפני משה ואהרן

לימא

ואלא מה ת׳ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים

ולא לפני משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים אלא מה ת׳ ואלה המשפטים אשר תשים

לפניהם משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים ולא לפני משה ואהרן ואלעזר ואיתמר

ולא לפני אחרים אלא מה ת׳ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם משה ואהרן ואלעזר ואיתמר

ולא לפני אחרים ולא לפני משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים אלא מה ת׳ ואלה

המשפטים אשר תשים לפניהם משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים ולא לפני משה

ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים אלא מה ת׳ ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא לפני אחרים ולא לפני משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ולא

עוירפי אות בקופיץ מאחורי ומקום
אסו מליזרעומליעב ומות לסרו
שם פשתן ולנקר שם את האבני׳
זקני אוה העיר רוחיני אה ירית
במי על מיכו עריפת של עגל ואו
ירינו לא שפכ את הרם הזה ועינינו
לא ראו וכי על לבינו עלת שוקנו
כ׳ שפני רמיו הן אל שלא נא לירי
ופטרנוהו ולא ראינוהו הנהני או
כפר לעמר כו שאין לה לום ונכפר
לה הרם ומה תל ונכפ לה הרם אלא
רוח הקר מכשרתן אפ עשין ן ונכפ
לה הרם נמיג ההורג ער שלא
העירת השגל התג ותרע בערי
ומשנה ערפ העגל הכר כמקומה
שעל הספק באת מתחילה כפרה
כפק והלכ לה ונערפ העגל ואחר
נמיע ההורג הריזה יהרג ער או
ראיתי ועי או לא ראיתי אש אומ
ראיתי ואש או לא ראיתי לא היו
עורפי ער או ראי ושני או לא ראי
היו עורפין שני או ראיני ואת או
לא ראיתב לא היו עורפין משרבו
הריצחני נטל עגל ערופ משכא עע
ן רצאי ותחיג ן פרישי היה נקרא
חזרו לקרותו ן הרויצחן משרבו
הנואפי פסקו המי המאררי ורבן יוח
ן זכאי הפקיד ענ לא אפקד על
בנותיכ כי תונינ ועל כלותיכ כי תנאפנ
משמית יוסת ן יועז איש יעריד
ויוס ן יוח איש ירושל כטלו
אשכולו ענאין אשכל לאכל נטר
נפשי אויתה׳

יוחנן כהן גרו העביר הורא מעשי
ואתה הו ביטל את המעוררין ואת
הצוקפין עיר ימיו היה פטיש מכה
בירושלם כל ימיו אין אר יצרי לישא
על רמאי משכנתל סנהדרי בטל
שיר מן המשתאו עם בשיר לא
ישתו יין משמתו צביאי בטלי
אורי ותומי ומשחרב בית המקדש
בטל השמיר ונפת יעפי ופסקו
אנשי אמנ עם הושיע ר' כי גמר
חסיר וגו רשבג או משו ר' שמע
בן ההגן מיום שחר בי המיקד אי לך
יום שאין בי קלל ולא ירד טל לברכ
וביטל טע הפירות ר' שמעון אומ
הטהר נטל את הטע ואת הריח
המעשרו נטלו את שומן הרגן הזנ
והכשפי כילו את הכל בפולמוס
אלפסיניו צוררו על עטרו כלו ושלא
ילמ את בנו חכמ יוצת בפולמו
האחרון צוררו שלא הע כל באפריון
בתוך העיר ורכותי התירו שהע כלה
באפריון בתוך העיר משמת ר'
מאי בטלו מושלי משלי משמת
בן עזאי בטלו השקרני משמת בן
זומ בטלו הדרשנין משמ ר' עקי
ביט כנור תור משמ ר' חנינ בטלו
אנשי מעש משמ ר' יוסי קטנתן
פסקו החסידי ולמ נקר שמו הטנת
שהיה קטנת של תכירי משמ רבן
יוחנן בן זכאי בטל זיו החכמ משמ
רבי הזקן ביט כבותו ומת הטהרה
והפרישו משמ ר' ישמע ביט זיו
כהוג משמ ר' בטל עני וירא חטא

משרבו

מאן

ראשׁ אומיום שחר כי המיר כושו
חמרי ובני חורי וחפו ראשׁ נורלרלו
אנשי מעט במעשיה וגברו בעלי
זרוע וגברו בעלי לשון הרע ואין
רושׁ ואין מכך ועל מה לנו לישע
על אביני שבשמים ׳ ר יהוש אומ
מיום שחר כי המיר שרו חכימיא
למהוי כספרי וספרי כתלמירי א׳
ותלמירי כעממי ועממי כעם ועמ
אזל וכול אין רוח ואין מכך ועל
מה לנו לישע על אביני שבשמי׳

כעקבי המשיח חוצפא יסגא
הנפן תתן פרי והיין ביוקר והמלכ
תה מיצית ואין תוכח בית ועד יהי
לזנו והגליל יחרב והגלויל יאשכ
ואנשי הגלי יסובבו מעיר לעיר
ולא יחונגו וחכמ׳ סופרי תסרחנה
ויראי חט ימאסו והאמ׳ תה נערי
נערי ילביני פני זחני וזקני יעמדו
מפני הקטני בן מנבל אב נת קמ
באמ כל בחמות אויבי אי אנשי
ביתי פני הדור כפני הכלב הנן לא
יתבייש מאביו ועל מה לנו לישׁ
על אביני שבשמים׳

סליק פירקא

הדרן עלך עגלה ערופה
וסליק מס׳ סוטה הל׳ יה

שמיני אצרת

הנשי׳ רוין שיהן ׳
הילל אי מפקי׳ לפקי׳
אפי׳ לימי׳ הרכ וחמ׳
אי לאטרכי׳ זה ולא
נרכי׳ זה אל מעת
לעת ממיעט על יד
מפקי׳ לפקי׳ ומפקי׳
לפקי׳ ממעטת על
יד מעה לעה ״
כל אש שיש לה וסת
רייה שעת והמשמ׳
בערי הריזו בפקידה
ממעט על יד מעת
לעת ועל יד מפקי׳
לפקידה ״
כיצר רייה שעה היית
יושב כמיט ועסוקה
בטהרו פרש וראה
הי טמא וכלן טה ורי
אעפ שאמרו מטמ׳
מעת לעת אינמוצה
אל מעת שראת ״

ר׳ יוסי אומר ארבע נשתין בתולה ומעברתו ומניקה וזקן אר׳ יהושע אני לא שמעתי אלא בתולה אבל הלכה כר׳ יוסי׳ איזהו בתולה שלא ראתה דם מימי אעפ שנשואה משוערת עוברה ומניקה משתגמל את בנה בתוך שנתים או מת רבי מאיר אומר מיטמא מעת לעת וחכמים אומרים שעה

מתיבי

ר׳ יוסי אומר ארבע נשתין בתולה ומעברתו ומניקה וזקן אר׳ יהושע אני לא שמעתי אלא בתולה אבל הלכה כר׳ יוסי׳ איזהו בתולה שלא ראתה דם מימי אעפ שנשואה משוערת עוברה ומניקה משתגמל את בנה בתוך שנתים או מת רבי מאיר אומר מיטמא מעת לעת וחכמים אומרים שעה

תר

תניא

אידוהי זקינ כל שעב
עלי שלש עוני סמו
לזקנת ר אלעאו כל
אש שעברו עליה
שלש עוני ריו שעת
ר יוסי או מעוברת
ומניק שעב עליהן
שלש עוני ריק שע
במה אמרו ריו
שעת בראשית הראשנ
אבל כשניה מטמא
משה לעת ואם ראת
את הראשנ מאוגס
את השני ריו שעת
ואעפ שאמרו ריה
שעת יצריכה להיות
בורק חוץ מן הצרה
והיושב על ים טוהר
ומשמש בערי חוץ
מן היושב על רם
טוהר וכהול שרמי
טהורי פעמי יצריכה
בורק שחרי וערבית
ובין השמשו ונשע
שעובר לשמש את
ביהה

סליק פירקא

יתירו עליהן כוהנות
נשא שהן אוכלות
מתרום׳ ר׳ יהודה אומ׳
את נשאת עפרתן
מלאכול מתרום׳

כל היר הדרן עלך שמיאי אע״פ מאי

המרכ לכרוך בנשיכ
משכחת ובאנשים
תקיצין החרשת וה
והשוטה והסומה
ושנטרפ רעתה אפ
אם יש להן פקחות
מתחנ אות הן אוכלו
מתרום׳ ריך
בנו ישר משמשות
כערי אחר לו ואחר
לה היצנעו מתקיני
להן שלישי להתקי
את הבית׳

איכציא

נמיץ על שלו טמאי
וחייבי כהרכן נמיצא
על שלה אוהני טמאי
וחייבי כהרכן נמיצא
על שלה לאחר זמן
טמאי נפקי ופטורי
מן הקרבן
אידהו אחר זמן נדי
שתרד מן המטה
ותריח את פני ואחר
כך מטמ/ מעה לעת
ויאיך מטמא את
בועל ומורי חכמ/ לר
עזי ברואי כתם שמטמ/
את בועלה
כל הנשוי כחוק טהר
לבעליה הבאין מן
הדרך נשיהם להם
כחזק טהר בש אומ/
יציץ שני עדי על כל
תשמי ותשמי אי/
תשמש לאור הנר
בה או ריה שני עדי
כל הלילה

למה

תניא

משל משלו חכמי
איש החרר והפרוז
והעלוי רם החרר
טמא נמיך כפרוזרו
כפקוטם שחוקתו
מן המקור
חמש רמוי טמאין
נאש האדו והשחו
וכרכן כרכי וכמימי
אדם ובמזג בש או
את כמימי הילדן
וכמימי בשר יעלי
סה מטהרין
הירוק ר עקביא בן
מהללאל מטמ וחכ
מטהרין אר מאיר
אם אינו מטמ משו
כתם מטמ משום
משקר יוסי או לא
ולא כר

חתיכה

מאר

הדרן עלך כל היד

אמ/רב

לימא

אידהו ארו כרם המלך
שחו כחורת עמוק ו
מיכן טמ/ריה מיכן
טהו וכהרן כרכום
נכרור שיש מו ונמימי
ארמ/מכהע מי כרם
ומיצית מים וכמוצ
שני חלקי מי ואחר
מן היין השרוני

סליק פירקא

המפלת חתיכ

אם יש עמ/רם טמא
ואם לאו טהורה ר
יהור או בין כך ובין
כך טמאה
המפלל כמין קליפה
כמין שעורה כמין
עפר כמין יבחושין
ארומין תטיל למים
אם נמוחו טמא

המפלת כמין דגים וחגבי שחיצי ורמסי אם יש עמה דם טמא ואם לאו טהורה׳

המפל כמין בהמ׳ חיה ועוף כין טמאי כין טהורים אם זכר השב לזכר אם נקב תשב לנקב אם איני ידוע תשב לזכר ולנקב רכרי ר׳ מאיר וחכמים אומ׳ כל שאין כו מיעוט אר איני ולד׳

בבא

תניא

המפלה שפיר מלא
מים מלא רם מילא
הניני אינחושת
ואם היה מרוקב
תשב לזכר ולנקבה"
המפלת כנרל
או שילו תשב לזכר
ולנקבה" שילו
בכית הכי טמיא לא
שהשילו ולר אלא
שאין שיליא מלא
ולר ור שמעון או
נימוק הולר עד שלא
ייצא" המפל
טומטום ואנדרוגינוס
תשב לזכר ולנקבה
אנדרוגינוס וזכר
תשב לזכר ולנקבה

טומיטום ונקב תש
לנקב כלבר
יצא מחות או מסור
לכשיעץ רובו הרי זה
כילור " יצא
כרכי משיעץ רובו
ראשו איזהו רובו
ראשו משהיצא
פרחתי " המפל
ואין ירוע מה הפיל
תשב לזכר ולנקב "
אין ירוע אם ולד
הוא תשב לזכר ולנקב
ולבר " הכפל
יום ארבעים איבר
חושש לזכר
יום ארבעי ואחד
הגשב לזכר ולנקב
ולנקבה

ר שמעון או יוב
ארבעים ואחר
תשב לזכר יום שמני
ואזור תשב לזכר
ולנקב ולנר שהזכר
נאמר לארבעי ואחד
נקב לשמני ואחד
וחכמי או אחד בריא
זכר ואחד בריא נקב
זה וזה לארבעים
ואחד

סליק פירקא

בעת כותים

צירו מעשיהן הטוב
מטמאין משכב
ותחתון כעליון מפני
שהן טועין ברוו והן
ישנו על גלדם
ואין חייבין עליהן
על כאת מקר ואין
שורפין עליה את
התרומה מפני שהם
בספק

בנות ירושלים בימין
שנהגו ללכ בירכי
אביתיהן הרי אילו
ככותיות פרשו ללכ
בררכי ישר הרי הן
כישר ר יוסי אומ
לעולהן כישר עד
שיהו מפרשי ללכ
בררכי אבותיהן
דם נגרי ורם טהור
של מיצורעת כש
מטהרי וכה אי כרכ
וכמימי רגליהם
שלא טבל כש אי
כרוך וכמימי רגליה
וכה אי מטמאי לה
ויכשי ומורי ניולד
בזוב שמיטב לה ויב

המקש ניותה
קישת שלש ימיב
טהו אחר עש ושפת
מיעת לעת וולד הרי
זו יולד ניזוב דברי ר
אישעי

אבעיא

תנן

ר׳ יהושׁ אוֹ לילל ויוֹם
בלילי שבת ויומו
ששפת מן העצר
ולא מן הרם׳׳
כק׳ היא קישויה ר׳
מאי אוֹ אפי׳ ארבעי
וחמשי יום ר׳ יהוד
אוֹ דייה חרשה ר׳
יוסי ור׳ שמע׳ אוֹ אין
קישוי יותר משתי
שכחות׳׳
המיקש כתוך שמני
שלנקב כל רמיב
שהן רואה טהורי
עד שיניח הולר ור׳
יוסי אוֹ טמ׳ אמרי
ר׳ יוסי מה אב
כיקון שהחמי כרכ
השופי היקל כרכ
ההושי ביקו שהיקל
כרכ המשלי אינו ר׳
שעל כרם הקושי
אי להן דיו לבא מן
הדין להיות כנגדו ממה
היקל על מרכ הזיב
אגל טמיא טומ׳ עד׳׳

שולא

ר׳ יהושׁ אוֹ לילל ויוֹם בלילי שבת ויומו ששפת מן העצר ולא מן הרם׳׳ כק׳ היא קישויה ר׳ מאי אוֹ אפי׳ ארבעי וחמשי יום ר׳ יהוד אוֹ דייה חרשה ר׳ יוסי ור׳ שמע׳ אוֹ אין קישוי יותר משתי שכחות׳׳ המיקש כתוך שמני שלנקב כל רמיב שהן רואה טהורי עד שיניח הולר ור׳ יוסי אוֹ טמ׳ אמרי ר׳ יוסי מה אב כיקון שהחמי כרכ השופי היקל כרכ ההושי ביקו שהיקל כרכ המשלי אינו ר׳ שעל כרם הקושי אי להן דיו לבא מן הדין להיות כנגדו ממה היקל על מרכ הזיב אגל טמיא טומ׳ עד׳׳

כל אחר עשר בחזק טהר ישב
ולא ברק שגגה וניאנס הזיר ולא
ברק הרי זו טהורה הגיע שע
וכת ולא ברק הרי זו טמאה׳
ר מאי או אם היה במחכא הגי
שע וכת ולא ברק הרי זו טהורה
שחרר מכלך את הרמים אבל
ימי הזב והזב ושומר יום כנגר
יום הרי הן בחזק טומאה׳

כליק פירקא

יציא ראבן אין יושבי על

הרגן עלך בנות כותים אר

איז חייבין עליו קרבן שמן עון
או הרי זה גילוח כל משיש בחזק
מטמאי בבי הויצו עד דם יהי ב
בשאר אכל דיה ודע הרי אינ טמ
ער שהוצ ניימאת לחוץ היה
אוכל בתרום/ והחוש שנוד עוש
אבריו אוחז באם ותוס וכולע
התרום/ מטמאי כל שהן אפי כעו
החרדל ובפרו מיכן תיוק
בת יום אח מטמא בנדה בת עשר
ימי בויב הינו בן יום אחד
מטמ בויב מטמ בנגעי מטמא
טבן מת זוקק ליבום ופוטר מן
היבום׳

אר

ומיאכי כתרום ופוסל מן התרומה
ונוחל ומנחיל והחורגו חוץ והרי
אלו לאביו ולאמו ולכל הרוכזו
כאחין שלם בת שלש שני
ויום אחד מתקדש בביא ואם בא
עלי יבם הביאה וחייבי עלי משו
אישת איש ומטמיא את בועל
לטמ משכב תזתון כעליון
נשא לכהן האב כתרום בא עליה
אח מן האחול פסל מן המהונכא
עלי אח מן השריו האמורו פתור
מזמתין על יד דהי פטו פחו מיכן
כנותן איבר נעין כן
תש שגג ויהי אחר שכא על יכמ
קכא ואיבו ניה זכו עד שיבגדיל
ומטמ בגד לחזם משכ תחתו כעל
ותיוח ואיבו מיאכל ותיוס את הכתם
מעל גבי המזב ונפקל על ידו
ואם כא על אח מכל עריו האמו
בתור מיתו על ידו והו פתור
כה אח עשר שנ ויום אח
צדריה נבדיקי בת שתי עשר שנ
ויום אח צדריה היימו ובודקי כל
שתי עשר שנה כן
שתי עשר שנ ויום אחד צדריו
נבדקין בן שלש עשר שנה ויום
אח צדריו היימין ובודקי כל שלש
עשר שנה

קול לזמן הזה אעפ"י שאמרו
ידעי אני לשם מי נדרנו ולשם
מי קדשני אין נדריהן נדר ואין
הקדשן הקדש לאחר הזמן הזה
אעפ"י שאמרו אין יודעי לשם מי
נדרנו ולשם מי קדשנו אבל נדיר
נדר והקדשן הקדש
משל משלו חכמי באשה פגה
כוחל ועצמיל פגה עוד תנוך מוחל
אלי ימי הנעורי כוו וכו אביה
זכאי כמעש והפר נדריה יגיל כל
שבגד ורעו בה אין לאביה
אי זידר ליה בי ריש וגלילי
או מישיגוי התכיט ת"ח רבה ב
עקר אי מישיגוי דרדיר בן ע"ר
או מישתעשיר התטוטית ר' יוסי
או כדי שיוצא ידי נדרו בעל הנדרים
והו שומע ידי נדרו

למאי

בת עשרים שנה שלא הביא
שתי שערות הביא ראיה שהיא
בת עשרי והיא אילונית חולצת
ולא מתייבמת׳
בן עשרי שנה שלא הביא שתי
שערות יביא ראיה שהוא בן
עשרים והוא סריס לא חולין ולא
מיבם אלו נדברי בה ובש אומ׳
זה וזה בן שמנ עשרה שנה וד׳
א יעיד אלו הזכר כדברי בה והנקב
כדברי בש שהאשה ממהרת
לבא לפני האיש׳

סליק פרקא

נא סימן התחתו עד

שלא נא העליון אי חולצת יבו
מתייבמת נא העליון עד שלא
בא התחתון אעפ שאי אפשר
ר מאי אי לא חולצ ולא מתיבמ
וחכמי אי אי חולצת אי מתייבמת
מפני שאמרו חכמי אפשר
להתחתון לבא עד שלא בא העליון
אבל אי אפשר לעליון לבא עד
שלא יבא התחתון׳

הדרן עלך יציאת רופא אעפ

כיוצא בו כל כלי חרס שהוא מכניס
מיועי ויש שהוא מוציא ואינו מכניס
כל אבר שיש בו עצמות יש בו ע
עיגם ויש שיש בו עיגם ואין ט
יעפורז כל המטמ/ מרדס
מטמ/ טמ/ מת ואינו מטמ/ מרדס
כל הראוי לרוץ ריבי נפשות
ראוי לרוץ ריבי ממוני ואין ראוי
ויש שהוא ראוי לרוץ ריבי ממוני
ואין ראוי לרוץ ריבי נפשות
כל הכשר לרוץ כשר להעיר
ויש שהוא כשר להעיר ואינו כשר
לרוץ כל שהוא חייב
במעשרו מטמ/ טומ/ אוכלין ויש
שמטמ/ טומ/ אוכלין ואינו חייב
במעשר כל שחייב בפאה
חייב במעשר ויש שהוא חייב
במעשר ואינו חייב בפאה
כל שחייב בראשי הגז חייב
במיתני ויש שהוא חייב במתנה
ואינו חייב בראשי הגז

ויש שהוא
מטה טומ ומל

תר

כל שיש לו בישר וישלו שבישתי

ויש שיש לו שביעי ואין לו בישר

כל שיש לו חשקשת וש

לו סנפיר ויש שיש לו סנפיר ואין

לו חשקשת כל שיש לו

קרנים יש לו טלפי ויש שיש לו

טלפי ואין לו קרנים

כל הטעון כרכ לאחריו טעון כרכ

לפניו ויש שטעון כרכ לפני ואין

טעון כרכ לאחריו הניחת

שהביא שתי שערי חויב כפל מיני

פתור חולין או מתיבמ/ וכן תינוק

שהכי שתי שערו חויב כנל מיני

האמורו פתור וראוי להיות כן סור

ומור ומשיכי שתי שערות ער

שיקיח וכן התחתון ולא העליון

אל שערות חכמ/ בלשון נקיה

תינוק שהביא שתי שערו

אי[illegible] ר יהור או ער

שיורד השחור על הלבן

שתי שערות האמורות בפרי הנגעי

והאמורות בכל מקו כמ/ והא שיעו

כדי לכוות ואשה שיוכרו רבני ר

ושבעים ר יהי או כדי שיהיו עטלי

גזוז

הרוא כתם הרי זו מקולקל וחוש
משו זוב רבר מאי וחכ או אין
בכתמי משו זוב הרוא
יום אח עשר בין השמשו תחל ער
וסות ער תחל ריב וסו זיב יום ארבע
לזב ויום שמני לבקב בין השמש
לכהן הרי אלו טועי אר יהושע
עד שיאמת מתחיל את השוטה מאי
ותזנו את הפיקחות

סליק פרקא

רב הצרה ובשר המת
מטמא לחין

ומטמאין יבשין אבל הזוב והנגע
והרוק והשרץ והנבל ושפב ורע
מטמאין לחין ואין מטמאין יבשין
אם יכולי לטהרו ולחזור לכמות
שהיו מטמאי לחין ומטמאין יבשין
וכמה הי שריית בפושרי מעת לע
ר יוסי אומ כשר המת שיבש אם
אינו יכו לשרו ולחזור לכמות שהיה
טהור השרץ שנמצא במיטה
לבתרע עד שיאמר ברקתי את
המיטה הזה ולא היה בו שרץ בשע
הכיבוד וכן המקום שנמצא בחליל
מטמא לבתרע עד שיאמר ברקתי
את החליל הזה ולא היה בו כתם

הררן עלך בא סימן מצהני

זוב

הדרן עלך רם הנרה אמ/

אובעיא

הרואה

סליק פירקא

רכן בשע"ה הכיפוס ומטמ/ ניז לח
בין יבש ר' שמע"א הוא היבש מטמ/
למפרע והלח אינו מטמ/ אל עד
שע"ה שהו יכול להיו לח"
כל הטהמין הבאי מחסר טהורי ר'
יהוד אי טמ מפני שהן גרי וטועי
והבאי מן הגוים טהורין מכין
ישר ומבין הכותים ר' מאי מטמ/
וחכ מטהרי שלא נחשדו על
כתמיהן" כל הטהמין הממצ
בכל מקו טהורי חוץ מן הנמיצאי
מחוררי ובסכך בית הטמאות"
בי הטמאו שלכותי מטמאי באה
מפני שקוברין שם את הנפלים
ר' יהוד אי לא היו קוברי שם את
הנפלי אל משליכין והחי גוררתו"
נאמני לום/ קברנו שם את
הנפלי אי לא קברנו נאמנין על
הנהמ/ אב כיבר אב לא ביבר"
נאמני על ניוון הבירו אבל אין
נאמני לא על הסכטות ולא על
הפרעו ולא על בי הפרס זה הכל
דבר שהן חשורין בו אין נאמני
עליו" סליק פירקא

הרואה

מתב על בשרה
בנגר התורפ טמ/
שלא כנגר התורפ טהור על עקב
ועל גודל טמא על שוקיה ועל
פרסותיה מגפני טמא מבחו טהור
על היצרי מיכן ומיכן"

ראת על חלוק מן הזגור ולמט
טמא מן החגור ולמעל טהור׳
ראת על בי יד של חלוק אם הגיע
כנגד הרפס טמא ואם לאו טהור
היתה פושטתו ומתכסה בו כליל כל
מקו שימיג בו רם טמ׳ מפני שהו
חוזר ומן בפיליון׳ תול כגל רב
שהי וכול להלו שחט בהמ׳ חיה
ועוף ונהעשק או שישב ביצר ך
העסוקי כהן והיג מאכל הרי זו ן
תול נה ׳ועד כמ׳ תול הי ר חניגאנן
אנטיגג או ער כגריס של פול אע
פי שליא הרג תול בכנ ובפעל אב
ישבה מכה ויכול להיגלע ולהויצי
רם הרי זו תול בה׳ מעש
באשה אחת שכאת לפני ר עקיב
ואמר לו ראיתי כתם אלה בר׳
שמא מק היתה אמר לו הן אלה
שמי יכול להיגלע ולהויצי רם
אמר לו הן וטיהר ר עקי ראה
תלמידיו מקשקלין זה בזה אלה
מה לרבר קש בעיניך לא אמרו
חכמי כרבר להחמי אל להקל
טע אשה כי תהי זבה רם יהי זובה
בבשר ולא כתם׳ הער
שהיה נתון תח הכר ונמיג עליו
רם אם עצול טהור אם כישו טמ׳
רב ר אלעזר יצריך׳

כלים פירקא

האשה שהי טוש יצריכה
וראה דם ר מאיר

או אם עומד טמא ואם יושבת
טהור ר יוסי או כיון כך וכיון כך טהו

הרון עלר הרואה כתם מאי

איש ואשה שעשו יצריהן בתוך
הספל ונמיץ רם על המים ר יוסי
מטהר ור שמע מטמ שאלו דרך
היאוש להויצי רם אל שחזק רמי
מן האשה השאילו חלוקה
לצנרי או לגר הריזו תול טה שלש
נשוי שלבשו חלוק אח או שישבו
על הספסל ונמיץ עליו רם פולן
טמיאו ישבו על ספסל של אנן
או על האיצטב שכמרחץ ר נחמי
מטה שהוי ר נחמי אומ כל דבר
שאול מקבל טומ אוצו מיקב טהמ

שלש נשוי שהיו ושט כמט
ונמיץ רם תח אח מהן כלן טמאו
מרק אח מהן ומיצא טמ הי טמא
ושתיהן טהורו ותולו זו בזו אם
לאת היו ראוין לראו אי ודאין
אותן כאילו הן ראוין
שלש נשוי שהיו ושיט כמטה
אח ונמיץ רם תח האמיצעי כולן
טמאו תח הפנימי שתי הפנימיו
טמאו והחיצוע טהור תח החיצע
שתי החיצי טמאו והפני טהו
אימתי בזמ שעלו דרך מרגלי
המש אבל עלו שלשתן דרך פלגי
כלן טמאו מרק אחת מהן
ומיצא טהור הי טהור ושתי טמ
שתי ומיצאו טהו הן טהורו
ושלישי טמא שלשתן ומיצאו
טהו כלן טמאו למה הדבר דומ
לגל טמ שנתערב בשני גלי טהו
כרהו אח מהן ומיצאו טהו הוא
טהו ושני טמאין שני ומיצאו
טהו הן טהורי ושלישי טמ

בעא

העדו

שלשתן ומיצאו טמא טהו כולן טמאו רבי מאיר
שהיה ר׳ מאיר אומר כל רבוי שכחוך טומאה לשעל הוי בחזקת
טומאה עד שתודע לך טומאה וחכמים אומרים כורך עד שמגיע
למלעלה או לכתולה׳׳ שבעה ממנין מעבירין
את הכתם אלו הן רוק תפל ומי גריסי ומי רגלי וצת
וכורי קומני ואשלג הטבילו רעש על גביו טהרו
העביר עליו שבעה ממנין ולא עפר הרי זה יבש
הטהר טהורו ואין יצרי להטביל עפר או שריח הרי
זו כתת וטהרו טמאו ויצריך להטביל׳׳ איזהו
רוק תפל כל שלא טעם כלום מבערב מיגריסי לעיסה
גריסי של פול חלוק נפש מי רגלי שהחמיצו ויצרי
לכבס שלש פעמים על כל הבר ובר העבירן שלא
כסדרן או שהעבי שבעתן כאחת לא עשו ולא כלום
כל אשה שיש לה וסת רואה לעולם אלו הן וסתות
מפקחת ומשמשת פי כריס ושפולי מעיה ושופעת כמין
צמדמורי אוחזין אותה וכן כויצ כהן וכל שתקבע
לה שלש פעמים הרי זו וסת׳׳ היתה למוד
להיות רואה כתחל הוסת כל הטהרות שעשה כתו הוסת
טמאות בסות הוסת כל הטהרות שעשה טהורות ר׳ יוסי
או כ אתה רואה ימי ונשים וסתות היתה למוד
לראות עם הצבע החמר איני אומר אלא שר שתצבע החמר
ר׳ יהודה או כל היום שלה׳׳ היתה למוד להיות
רואה יום חמש ושבע יום עשרה זה וזה אסורין
שבע שלש פעמים יום עשרה הותר יום חמש עשר
וקבע לה יום עשרה שאין האשה קובע לה וסת
עד שתקבע שלש פעמים ואינ מטהר מן הוסת עד
שתעבור ממנ שלש פעמים׳׳

הדרן עלך האשה א ת

נשים בכתובה נגפני ישׁ נגפן שׁיּוֹצֵא
אדום וישׁ נגפן שׁיּוֹצֵא שׁחור וישׁ
נגפן שׁיּוֹצֵא מרוּבּ וישׁ נגפן שׁיּוֹצֵא
מועט ר׳ יהוּדה אוֹמר כּל נגפן שׁישׁ בּוֹ
יין ושׁאין בּוֹ יין הוּא טרוּקיא׳

כּלוּק פּירקא

תּיבעוֹקת שׁלא הגיע זמנן לראוֹת ונימה

בּשׁ אוֹ נוֹתני לה ארבּע לילוֹת וכּה
אוֹ עד שׁתּחזוֹר המטה הגיע
זמנן לראוֹת ונימת כּשׁ אוֹ נוֹתנין
לה ליל הראשׁוֹן וכּה אוֹ ע
מוּצאי שׁבּת ארבּע לילוֹת ראתה
ועוֹד כּני אניה בּשׁ אוֹ נוֹתני לה
בּעוֹיל מיעוֹ וכּה אוֹ כּל הלילה׳
שׁלה׳ נרה שׁבּרק עיצמ׳
יוֹם שׁביעי שׁחרי ומיעת טהוֹר
וכּין השׁמשׁוֹת לא הפּריש ולאחר
ימי׳ ברק ומיעה טמ׳ הריזוֹ כּחוֹק
טהוֹר׳ ברק עיצמ׳ ביוֹם השׁביעי
שׁחרי׳ ומיעה טמ׳ וכּין השׁמשׁוֹת
לא הפּריש ולאחר ימים ברקה
טהוֹ הריהי כּחוֹק טומ׳ ומטמאה
משׁה לעת ומפקי לפקי ואפ יש
לה וסת׳ רי שׁמע׳ ר׳ יהוּדה אוֹמר כּל
שׁלא הפּריש בטהר׳ מן המנחה
ולמעל הריזוֹ כּחוֹק טומ׳ וכּחֹ
אוֹ אפי לנרת ברק עיצמ׳ שׁחרי׳

ומיצת טהו ובין השמשות לא
הפריש ולאחר ימי נדף עיצמ/ ומיצ
טמ/ הריו בחזק טהרה׳׳ הזב
והזב שברקו עיצמין יום ראשון
ומיצ טהו יום שביעי ומיצאו טהו
ושאר כל הימי לא נדקו ר׳ יציע או
הרי הן בחזק טהר ור׳ יהוש או אין
להן אל יום ראשו ויום שני כלכ
ור׳ עקי או אין לה אל יום שביע׳
הזב והזב והנד והיולד והמיעו
שמתו מיטמ/ כמיש ער שימוך
הכשר נגרי שמת טהו מלטמ/
כמיש בש או כל הנשי מתו נדות
ובה או אין נד אל שמה נד׳׳
האש שמת ויצ ממנ דם רביעית
מיטמ/ משו כתם ומיטמ/ באהל ר׳ יהוד
או אינ מיטמ/ משוכתם מפני
שנעקר משמת ומוד ר׳ יהוביוש
על המשבר ומת ויצ ממנ דם שהו
מיטמ/ משו כתם אר יוסי לפיכ אי
מיטמ/ באהל׳׳ בראשנ היו עומ/
היושב על ם טוהר מעד מי לפס
חזרו לום/ הריהו במגע טמ/ מת
ומודי שאם אוכל בתרומ/ במיעט
וקויצ לה חל ומקפ וקור לה שכ

הניא

ואם על מרוח אור מרחם טהור על כהר
של תרומ/ טהור טהו שכש או יעריב
טביל באחרונ/ וכה או אינ יעריב טביל
באחרונ/ הרואה יום אח עש וטבל
לערב ושמש בש מטמ/ משכ ומוש
וחיי כקרבן וכה פיט מן הקרבן טבל
יום שלאחריו ושמש את כית ואח
כך ראת בש או מטמ/ משכ ומוש
ופטו מן הקרבן כה או הרי זה ונהגי
ומוריי ברוא כתי אח עש וטבל לערב
ושמש שהן מטמאי משכ וחייבי
מקרבן טבל יום שלאחריו ושימש
הריזה תרכורע ומגע וטביל תלוכיך

כלים פרקא

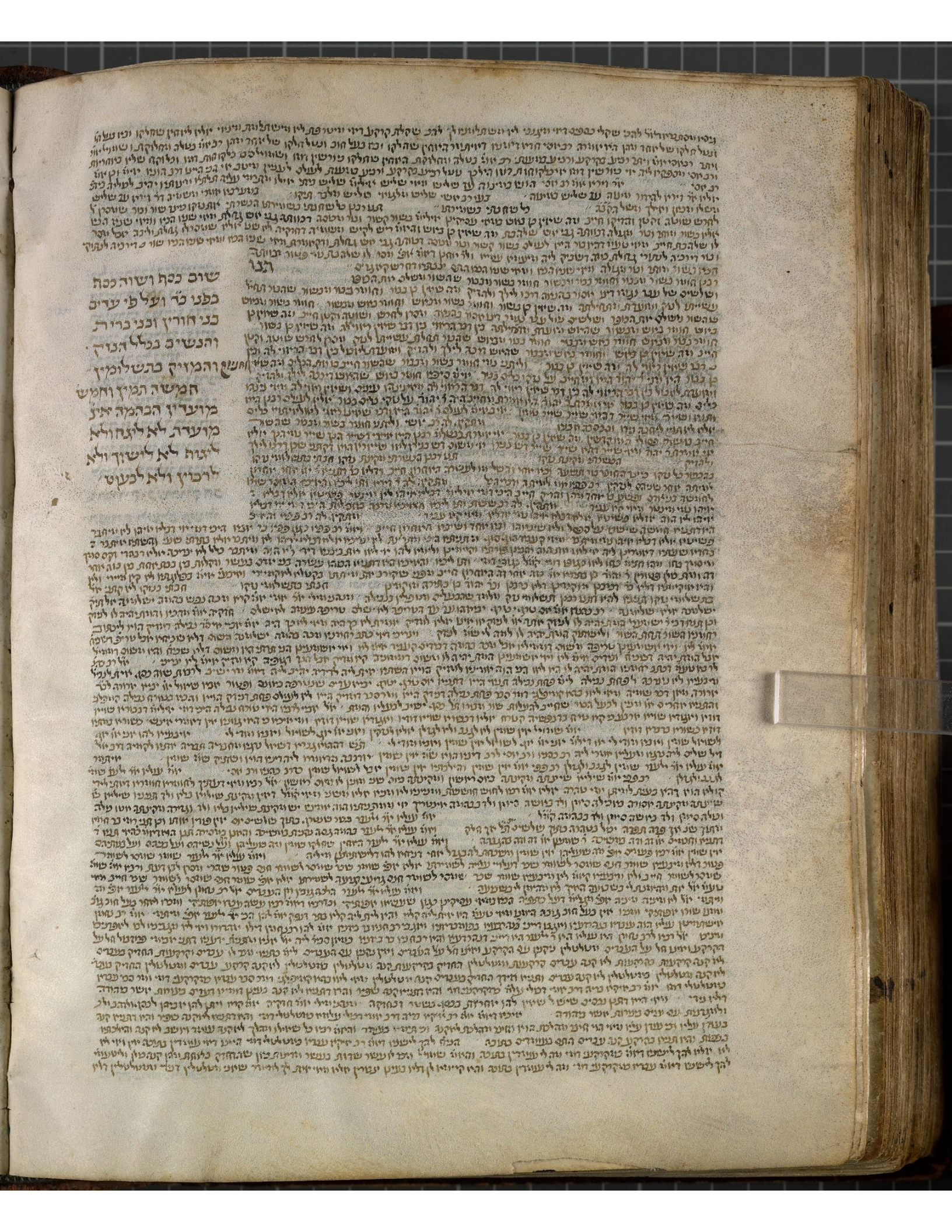
הדרן עלך הניזקין וסליק מסכת בבא קמא ראשון כדרך נשיהם הל

אַבּוּת

אַרְבָּעָה

אבות נזיקין השור
המבעה והבעיר לא
הרי המבעה כהרי ה
השור לאזה וזה
שיש כהן רוח חיים
כהרי האש שאין כהן
רוח חיים לאזה וזה
שהרכו לילך ולהזיק
כהרי הבור שאף רבו
לילך ולהזיק היצה
השוה שבהן שהרכו
לילך ולהזיק שמירת
עליך ובשהזיק חכ
המזיק לשלם תשלו
נזק בכמיטב האדין

כל שחכתי כשמירתו
הכשרתי אתנזקו הכ
הכשרתי במהיג נזקו
חברי מהשלומי נזקו
בהכשר כל נזקו
נכסים שאין בהן מיעל
נכסים שהם של בני
כריה ונכסים המיוחדי
חוץ מרשו המיוחד
למזיק ורשו הניזק
והמזיק כשהוציק חב
המזיק לשלם תשלו
נזק כמיטב הארץ



השן מועדת לאכול
את הראוי לה הרגל
מועדת לשבור בריך
הילוכה שור המועד
ושור המזיק פרשו
הניזק והאדם
הזאב והארי והדוב
והנמר והכרמלם והנחש
אין מועדין

כיצד הרגל

אל

הירון עלך ארבעה אבות

מועד לשכר מרחק הלך
הכהמה מועדת לשכר
דרך הילוך להלך כדרכ
ולשכר היתה מבעטת
או שהיו יצרורו מצחי
מתחת רגליה ושיבדה
את הכלים משלחיי
נזק

ר׳ יעזור או בזמן ש
שהן תרבות מועדין
והנחש מועד לעולם
מה בין תם למועד
שהתם משלם חצי
נזק מגופו ומועד
משלם נזק שלם מן
העלייה

פרק קמא

דרסה על הכלי ושבר
נפל הכלי על אחר
ושברו על הראשון
משלם נזק שלם ועל
האחרון משלם חיצי
נזק התרנגלין
מועדין להלך כרוכן
ולשבר הגיה רלי קשו
כרגליו או שהיד
מהדס ושובר משלם
חיצי נזק כיצד
השן מוערת לאכול
את הראוי לה הכהמ
מוערת לאכול פירו
וירקות אכלה כמות
אוכלי משלם חיצי נ
במלא כרשות הניזק
אכל כרשו הרבי פטו
ואם נהנית משלמת
מה שנהנית "
כיצד משלמת מה
שנהנית אכלה מתוך
הרחבה משלמת מה
שנהנית מיצרי הרחב
משלמת מה שהזיקה
מפתח החנות משלם
מה שנהנית מתוך
החנות משלם מה
שהזיקה "

הכלב והגרי שקפיעו
ס"ראש הגג ושברי
את הפלים משלמי
נזק שלם מפני שהן
מועדין הכלב
שנטל את החרוד
והלך לו לגריש אכל
את החרוד וחרולין
את הגריש על החרוד
משלם נזק שלם ועל
הגריש משלם חצי
נזק איזהו הם
ראיזהו מועד מועד
שור שיגח פו שלשה
פעמים ובא שיחזור בו
שלשה ימים דברי ר
יהוד ר מאיר או מוע
שור שיגח פו שלשה
פעמים ובא שהתינו
משמשים בו
שור המזיק פרשות
הנזק כיצד נגח נגח
נגח רבין כרשו הרבי
ר טרפון או נזק שלם
וחכמים אומ חצי
נזק

הדרן עלך כייצד הרגל — פתח

אחרון נשברה חביות בהר
חייב ואם עמר בעל חביות
פטור ואם אמלו לבעל
קורה עמור חייב וכן זה
כאן בנרו וזה כאן בפשתנו
שנים שהיו מהלכין
ברשות הרבים אחר רץ
ואחר מהלך או שהיו
שניהם ריצין והזיקו זה
את זה שניהם פטורין
המבקיע ברשות היחיד
והזיק ברשות הרבים ברשות
הרבים והזיק ברשות היחיד
ברשות היחיד והזיק ברשות
היחיד אחר חייב
שני שוורים תמין חיצי נז
זה בזה משלמין חיצי נז
שניהם מועדין משלמין
במותר נזק שלם אחד תם
ואחד מועד מועד נהם
משלם במותר נזק שלם
תם במועד משלם חיצי נז
וכן שני אנשים שחבלו
זה בזה שניהם משלמין
במותר נזק שלם ארם
במועד ומועד בארם משלם
במותר נזק שלם ארם
בתם משלם במותר נזק
שלם ותם בארם משלם
במותר חיצי נזק ר עקיבא
אומ אף תם בארם משלם
במותר נזק שלם
שור שוה מנה שנגח
שור שוה מאתים ואין
הנגיחה יפה כלום נוטל את
השור שור שוה
מאתים שנגח שור שוה
מאתים ואין הנגיחה יפה
כלום אר מאיר על זה נאמר
ומכרו את השור החי וחיצו
את כספו אמלור יהוד וכן
הלכה קיימתה ומכרו את
כספו ולא קיימתה וגם את
המת יחיצון ואיזה זה זה

השור שוה מאתים
שגנח שור שוה מאתי
והנכילה יפה חמשים
זה נטול חיני החי וחיני
המת וזה נטול חיני
החי וחיני המת
ישחייב על מעשה
שוורו ופטור על מ
מעשה עינמן חייב
על מעשה עינמן ד
ופטור על מעש
שוורו שבייש
פטור והוא שבייש
חייב שורו שימית
את עין עבדו והפיל
את שינו פטור והוא
שהימית את עין עבדו
והפיל את שנו חייב
שורו שחנל באמי
ובאמו חייב והוא ד
שחנל באביו ואמו
פטור שורו שירדה
את הגדיש נשב חייב
והוא שהדליק כשכת
פטור מפני שצידון
בנפשו שור
שהיה רודת אחר שו
אחר והזיק זה אומר
שורך הזיק וזה אומר לא
כי אם כשלא לה המויני
מחזירו עליון הראיה

כלים פרק א

הדרן עלך המניח את הטר אבדרי

שור שנגח

ארבעה וחמשה שד
שוורים זה אחר זה
ישלם לאחרון שבהן
ואם ישבו מן התיר יחזיר
לשלפניו ואם יש בו
מותר יחזיר לשלפני
פניו והאחרון אחרון
נשכר רבי ר מאי ור
שמעון או שור שוה
מאתים שנגח לשור
שוה מאתים ואין ה
הנבילה יפה כלום ז
נוטל מנה וזה נוטל
מנה חזר ונגח אחר
שוה מאתים נוטל
האחרון נוטל מנה
ושלפניו זה נוטל חמשי
זוז וזה נוטל חמשים
זוז חזר ונגח שור
אחר שוה מאתים
האחרון נוטל מנה
ושלפניו חמשי זוז
ושניהם הראשונים
ריבר זהב שור
שהוא מועד למיני
ואינו מועד לשאינו
מינו מועד לארבעה ואלו
מועד להמה מועד
לרשעים ואינו מועד
לצדיקים למין שהוא
מועד לו משלם נזק
שלם ולמין שאינו מוע
לו משלם חצי נזק
אמרו לו לר יהודה
הרי זה מועד לשבתו
ואינו מועד ליומו
החול ישלם נזק שלם ולימו
החול ישלם חצי נזק

איתמר

אינתי הוא תמי׳
שיחוור בו שלשה
ימי שבתות׳
שור של ישר שנגח
לשור של הקדש וכ׳
ושור של הקדש שנג׳
לשור של ישר פטור
שנ׳ שור רעהו ולא ׳
שור של הקדש
שור של ישר שנגח
שור של נכרי פטור
ושל נכרי שנגח שור
של ישרא׳ בין תם כין
תם כין מועד משלם
נזק שלם שור
של פיקח שנגח שור
של חרש שוט וקטן
חייב ושור של חרש
שוטה וקטן שנגח׳ו
מעמידין לו אפוטרו׳
ומשירין בהן בפני א׳
אפוטרופוס צהפקיר
החרש ונשתפר
השוטה והגדיל הקטן
חוזר להמותו רבי ׳
יהו׳ מאיר ׳ יוסי או
הרי הו׳ בחזקתו׳
שור האיועטרין אינו
חייב מיתה שנ׳ נגח
שור ולא שיגחוהו׳

מתיבי

Harvard College Library

שור שנגח את האר
ומת מועד משלם
כופר ותם פטור מן
הכופר זה וזה חייבין
מיתה וכן כבן או בת
נגח עבד או אמה
נותן שלשים סלע
בין שהוא יפה מיאה
זהכים בין שאינו יפ
אלא דיבר זהב"
שור שהיה מתחכך
בכותל ונפל על האד
נתנוון להרוג את
הבהמה והרג את
האדם לנכרי והרג את
בן ישראל לנפלים
אלה בן היימא פטור
שור האשה שור
היתומין האפוטרופ
שור המוכר שור
הקדש שור הגר
שמת ואין לו יורשי
הרי אלו חייבי מיתה
ר יהודה אומ שור המקד
שור הקדש שור הגר
שמת ואין לו יורשי
פטורין מן המיתה
לפי שאין להן כעלי

שור שהוא יוצא
ליסקל והקרישו בעלי
אינו מקודש ואם
שחטו בשרו אסור
ואם עד שלא נגמר
דינו הקדישו בעליו
מוקדש ואם שחטו
בשרו מותר מפרש
לשומר חנם לשואל
ולנושא שכר ולשוכ
נכנסו תחת הבעלים
ויצא והזיק מועד
מישלם נזק שלם ותם
מישלם חציו נזק
קשרו בעליו במוסירה
ונעל בפניו כראוי
ויצא והזיק אחר תם
ואחר תם מועד חייב
רבי ר מאיר ר יהודה
או תם חייב ומועד פטו
ע ואלא ישמרנו בעלי
ושמור הוא וזה ר יוצ
או אין לו שמיר אלא

פכין

סליק פורקא

נ"ז

שור שנגח הדרן עלך שור שנגח ארבעה אמ

את הפרה ונמיצא
עוברה ביעירה ואין
יודע אם עד שלא
נגחה ילדה ואם משנג
ילדה משלם חציי נזק
לפר ורביע לולד

רבן פרה שנגחה את
השור ונמיצא ולרה
ביעירה ואינו יודע אם
עיר שלא נגחה ילדה
אם משנגחה נשתכל
חיני נזיר מן הפרה
ורבי ענזיר מן הולד
ההרד שהניח דרומיני
לחיצר בעל הבית שלא
כרשו ושכרהן בהמתו
של בעל הבית פטור
ואם הוזק בעל אקדרו
חייב ואם הכני כרשו
בעל החיצר חייב
הכניס פירותיו לחיצר
בעל הבית שלא כרשו
ואכלתן בהמתו של
בעל הבית פטור ואם
הזקה בהן בעל פירות
חייב ואם הכניס כרשו
בעל חיצר חייב
הכניס שורו לחיצר
בעל הבית שלא כרשו
ונגחו שורו של בעל
הבית או נשכו כלבו
של בעל הבית פטור
נגח הן שורו של בעל
הבית חייב

אמר

טעמא

נפל לכורו והבאיש
את מימיו חייב היה
אביו או בנו להוכיח
משלה אתה הכופר
ואם הכניס כרשות
בעל החיצר חייב ר'
או בכולן אינו חייב
עד שיקבל עליו כעל
קניית לשמור
שור שהיה מהנזין
לחבירו והכה את
האשה ויצאו ילדי
פטור משלם דמי ולדות
ואדם שהיה מתנזר
לחבירו והכה את
האשה ויצאו ילדי
משלם דמי ולדות
שמין את האשה כמן
היא היתה יפה עד
שלא ילדה וכמה היתה
יפה משילדה אמן
רשכנ אם משהאשה
ילדה היא משכחת אל
שמין את הולדות
כמה הן יפין ונותני
לבעל אין לה בעל
נותנין ליורשיו הות
שפלח ונשתחרר או
גיורת פטור

בראשונה

החופר בור בר שורך
הרבי יצפל לתוכו
שור או חמור חייב
אחר החופר בור שיח
ומעיר חרייני וצעייני
אב מה תל למה נא
כור מה כור יש בו
כרי להמית עשרה
טפחי אף על שיש
כו כרי להמיי עשרה
טפחים הוי פחותים
מעשרה טפחי ונפל
לתוכו שור או חמור
ומת פטור ואם הזיק
כו חייב כור של שני
שותפין ועבדי עליו
הראשון ולא כיהו
השני ולא כהו השני
חייב כהו הראשון
ובא השני ומיצאו
נקניל ולא כהו השני
חייב כהו כראוי ונפל
לתוכו שור או חמור
ומת פטור

בראשונה

נפל לפניו מקול ה׳
הכרייה חויב לאחורי
מקול הכרייה פטור
נפל לתוכו שור וכלי
ונשתברו חמור וכלי
ונתקרעו חויב ער
הנהמה ופטור ער
הכלים נפל לתוכו
חרש ושוטה וקטן
חויב כן אונס עבד
או אמה פטור
אחד השור ואחר כל
הבהמ לנפילה הבור
ולהפרשת הר סיני
ותשלומי כפל ולהשי
אבוריה לפריקה ו׳ה
ולחבימה ולכלאים
ולשבת וכן חויה ועו
כויע כהן ואכ למה
נאמ׳ שור או חמור
אלא שדבר הכתוב
בהווה׳
סליק פורקא

הכונס יצאן

לדיר ונעל בפניה
פראוי וייצתה והזיק
פטור לא נעל בפני
כראוי וייצתה והזיק
חייב׳

הדרן עלך שור שנגח את הפרה׳ הנו

פשיטא

נפריצה בלילה או
שפריצה ליסטי וגיבה
והזיקה פטור הויבי או
ליסטין הלילה ליסטי חייב
הצניחה בחמה או
שמפרה לחרש ושוט
וקטן וויאזה והזיקה
חייב מכר לרועה נכנס
רועה תחתיו נפל לגבה
ונהנית משלמת מה
שהנית ירדה כרירה
והזיק מה שהזיק חייב
משלמת מה שהזיקה
שמין בית מאה באותו
שדה כמה היתה יפה
וכמה היא יפה ר׳ שמעון
או אכלה פירות גמורין
משלמן פירות גמורין אם
מאה מאה אם מאתים
מאתים המגריש
בתוך שדה של חבירו
שלא כרשות ואכלתן
בהמתן של בעל הבית
פטור ואם הוזקה בהן
בעל הגדיש חייב ואם
הגדיש כרשות בעל
השדה חייב
השדלח את הכשירה
ביד חרש שוטה וקטן
פטור מדיני אדם וחייב
ברוני שמים שילחו
ביד הפיקח הפיקח חייב

אחר הביא את האור
ואחר הביא את העצים
המביא את העצי חוי
אחר הביא את העצי
ואחר הביא את האור
המביא את האור חייב
בא אחר וליבה המלכה
חייב ליתה הרוח כולן
פטורין השולח
את הבעירה ואפלה
עיניים או אבנים או
עפר חייב שנ׳ תיצא
אש ומיניאה קיניס
ונאכל נריש או הקמה
או השרה שלם ישל
המבעיר את הכשירה
עיברה הנדר שהי׳ גבוה
ארבע אמות או דרך
רשות הרבי או נהר פטו
המדליק בתוך שלו
עד כמה העביר הדלק
ר׳ אלעזר בן עזריה או
רואין אות כאילו היא
כאמיצע כית כור ר׳
לעזר או שש עשר
אמה פנגר רשות הרבים
ר׳ עקיב או חמשי אמ
ר׳ שמעון או שלש
ישלם המבעיר את
הבעירה הכל לפי
הדליקה

מאי

המידליק את הנר של חנוכה

בר כלים ורלהלן ויהודה

או ישאל כל מי שכתוכו

וחכמי או איני מישלם

אלא נר"ש של חיטין

אוגרים של שעורין

היה נר"י כפות לו ועבר

סמוך לו ונשרפת עמו

חויב עבר כפו לו ונר"י

סמוך לו ונשרפת עמו

פטור ומודי חכמי לר"

יהוד כמדליק את הכיר

שהוא משלם על מר"

שכתוכה שכן דרך בני

ארם להניח בכתים

גזן שהיה יוצא מיתחת

הפטיש ויוצ והזיק חיו

גמל שהיה טעון פשתן

ושבר כרשו הרבי ונכנס

פשתנו כתוך החנוני ודלק

בגרו של חנוני והדליק

את הכיר בעל הגמל חוי

הניח החנוני עדו מכחוץ

החנוני חויב יהוד או

בגר חנוכה פטור"

סדרן עלך הכונס

ראילך

מרדכי

מירת תשלומי כפל
ממירת תשלומי ארב
וחמשה שמירת ת"ה
תשלומי כפל נוהגת
בין בדבר שיש בורוח
חיים ובין בדבר שאין בו
רוח חיים ומירה בשלו
ארבעה וחמשה אינה
נוהגת אלא בשור ושה
פלבר שנגנב ואבד
שור או שה וטבחו או
מכרו חמשה בקר ישל
תחת השור וארבע יצא
תחת השה אין הגנב
אחר הגנב משלם
תשלומי כפל לא"ה
הטובח והמוכר אחר
גנב משלם תשלומי
ארבעה וחמשה גנב
על פי שנים וטבח או
ומכר על פיהם או על
פי שנים אחרי משלם
תשלומי ארבעה
וחמשה

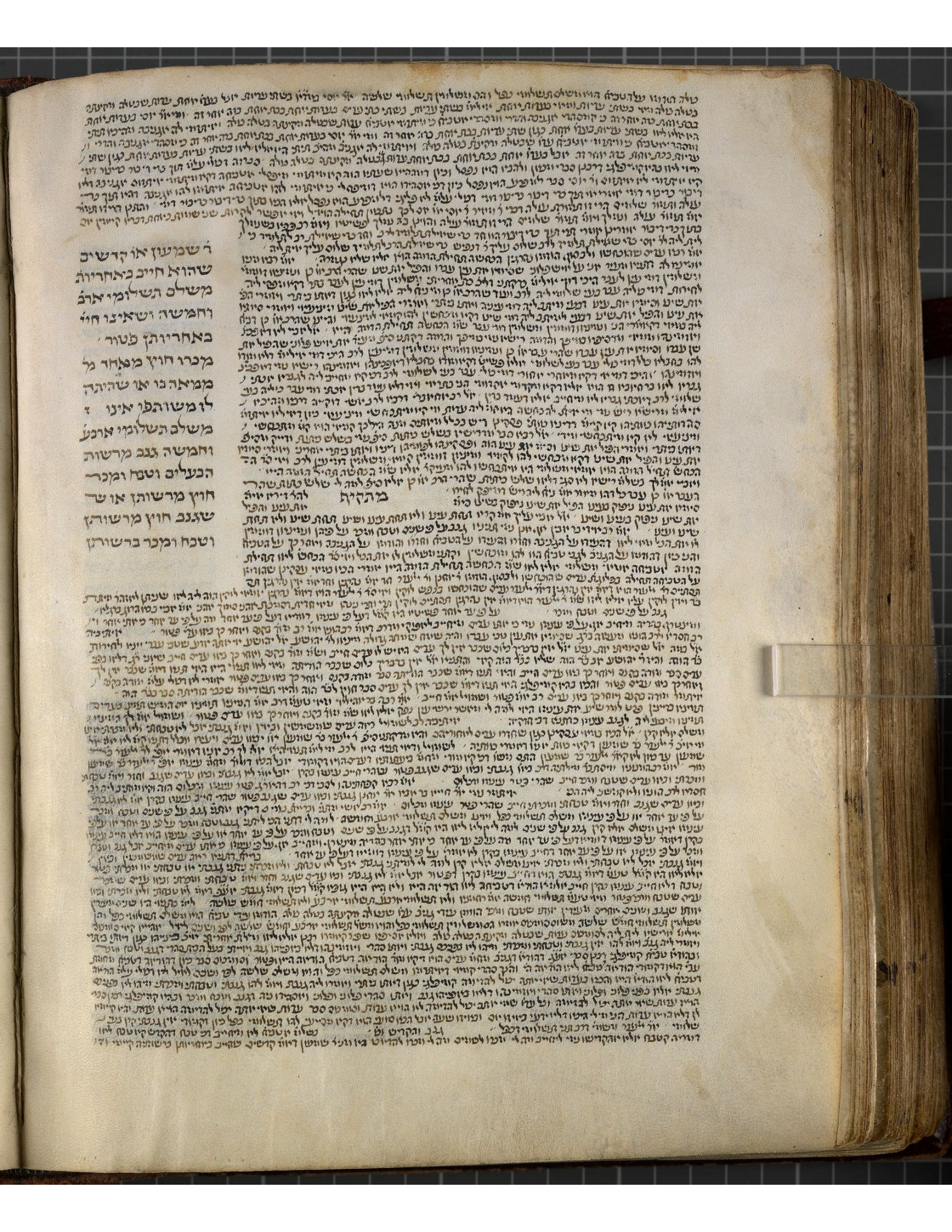
גופא

במתקיף

מתיבי

גנב ומכר בשבת גנב
ומכר לעז גנב ומכר
ביום הכפורים גנב
משל אביו וטבח ומכ
ואחר כך מת אביו גנב
וטבח ומכר ואחר כך
הקריש משל השלומי
ארבעה וחמשה גנב
וטבח לרפואה או לבלבי
השוחט וגמיאא טריפ
השוחט חולין בעזרה
משל השלומי ארבע
וחמשה ור׳ שמעון פוט
כשנים אילו גנב על פי
שנים וטבח ומכר על
פיהם גמיאאו ומממין
משלמין את הכל גנב
על פי שנים וטבח ומכר
על פי שנים אחרים
אילו ואילו גמיאאו
וממין הראשוני משל
השלומי מכל והאחרוני
משלמין השלומי
שלשה׳

אחר מן האחרונים
דומם כטלה ערו שנוי
אחר מן הראשונים
דומם כטל כל העדות
שאם אין גניבה אין
טביחה ואין מכירה
גנב על פי שניים
וטבח ומכר על פי עד
אחר או על פי עצמן
משלם תשלומי כפל
ואינו משלם תשלומי
ארבע וחמש גנב וטבח
בשבת גנב וטבח לע"ז
גנב משל אביו ומת
אביו ואחרכך טבח
ומכר גנב והקריש
ואחרכך טבח ומכר
משל תשלומי כפל
ואינו משל תשלומי
ארבע וחמשה



נהי

או שגגב וטכח כרשו
חוץ מרשותן משלב
תשלומי אכבער
וחמישה אם גגב וטכ
ומכר כרשותן פטור
היה מושכו ויוצא
ומת כרשות הבעלים
פטור הגביהו או ש
שהוציאו מרשות
הבעלים ומת חייב
נתנו לכבורת כנו או
לבעל חובו או לשומ
חנם או לשואל או
לנושא שכר והיה
מושכו ויוצא ומת
כרשות הבעלים פטור
הגביהו או שהוציאו
חוץ מרשו הבעלים
חייב

אויבמר

מתיב

אין מגדלין כהמה דקה
בארץ ישראל אבל
מגדלין בסוריא וב-
ובמדברות שבארץ
ישראל אין מגדלין
תרנגולין בירושלם
מפני הקדשים ולא
הכהנים בארץ ישראל
מפני התרומות אין
מגדלין חזירים בכל
מקום ולא יגדל אדם
את הכלב אלא אם
כן היה קשור
בשלשלת

אין פורשין נשבין
ליונים אלא אם כן
היה רחוק מן הישוב
שלשים ריס

כלוך פורקא

החובל

כחבירו חייב עליו משו
חמשה דברים בנזק
כיצער בריפוי בשבת
ובושת כייצר סימא
את עיני וקיטע את
ידו שיבר את רגלו
רואין אותו כאילו
הוא עבד נמכר בשו
שמין אותו כמה הו
יפה וכמה היה יפה
יצער כיוצאו בשפור
או במכמר ואפי׳ על
יצפרניו מקום שאינו
עושה חבורה אומרי
כמה אדם רוצה כויצ
בי לישטול להיו מיצטע
בי

הדרן עלך מרובה אמאי

ריפוי הכהו חויב לרפוי
עלו כו יעמחין אם
מחמת המכה חייב
שלא מחמת המכה
פטור חייתה ונסתרכה
חויב לרפותו חייב כל
יערכה אויצו חויב לרפו
שכת רואין אותו
כאילו הוא שומר
קישואין שכבר נתן
לו רמי ירון ורבלי
כושת הכל לפי המבי
והמביש
המביש את השרוב
והמביש את הפומא
והמביש את הישן
חויב וישן שביש
פטור נפל מן הגג
והזיק וכיש חויב על
הנזק ופטו על הבושׁ
עג ושלחה ידה וד
והחזיקה במכושיו
לעולם אינו חייב באר
על הכשת ער שיהא
מתכוין והחומר
כארם מבשור אדם
משלם נזק יצר ריפוי
וטוש ומשל רמי ולרן
ושור אינו משל אל
נזק ופטור מרמי
ולרות

זה הכלל הכל לפי
כבודו אור עריב
אפי עניים שבישראל
רואין אותה כאילו
הן בני חורין שירדו
מצבכיהן שהן בני
אברהם יצחק ויעקב
ומעשה באחד שפרע
את ראשו האשה בשו
ובאת לפני ר עזיבא
וחייבו ליתן לה ארבע
מיאות זוז אלו הן לו
זמן ונתן לו זמן שמי
עומד על פתח חיצוי
ושיכר את הכד בפניה
וכו כאיכר שמן ואילת
את ראשה והיתה
מסופחת ומנחת ירה
על ראשה העמיד
לה עריס ובא לפני ר
עזיבא אלו לו אני
נותן ארבע מאות זוז
אלו לא אמרת כלום
שהחובל בעבד מאיעצ
שיאיני פטור
ואחרי שחללו בו חייבי
כיוצא בו הזיזין נטיע
אעפ שאיני
פטור ואחרי שקיבלו
בטיעותיו חייבין

סליק פירקא

הדרן עלך החובל בחבירו

הגזל עיצום

עיצום ועשיאן פליב
יצמר ועשיאן בגדיב
משלם כשיעה הגזילה
גזל פרה מעוברת
וילדה רחל טעונה
וגזזה משלם כשיעת
הגזילה רמי פרה
השומרת ליולד ורמי
רחל העומדת ליגזז
גזל פרה ונעברה
איגלו וילדה רחל
וגזעגה איגלו וגזזה
משלם כשיעה הגזיל
זה הכלל כל הגזלנין
משלמין כשיע הגזילה
גזל כהמה והזקינו
עבדים והזקינו משל
כשיעה הגזיל ר' מאיר
או כעברו או לו הרי
שלך לפניך
גזל מטבע ונפדה פיו
והרקיבו יין והחמיץ
משלם כשיעה הגזילה
מטבע ונפל תרומה
ונטמא חמין ועבר
עליו הפסח בהמה
ונעבדה בה עבירה
או שנפסל מעל גבי
המזבח או שהית ויוצא
ליסקל או לו הרי שלך
לפניך

נתן לאומנין להתן
וקילקל חייבין לשלם
נתן לחרש שיר
תיבה ומגדל להתן
וקילקל חייב לשלם
הכנאי שקבל עליו
את הטחל להרוב
ושיבר את האבנים
או שהזיק חייב לשלם
היה סותר מיצר אחר
ונפל מיצר אחר פטור
ואם מחמת המכה
חייב נתן יצמר
ליצבע והקריחו יורה
נותן לו דמי יצמרו
יצבע באור אם השכ
יתר על היציאה נותן
לו את היציאה אם
היציאה יתר על השכח
נותן לו את השכח
ליצבוע לו אדום
ויצבעו שחור שחור
ויצבעו אדום ר מאיר
או נותן לו דמי יצמרו
ר יהודה או אם שכר
יתר על היציא נותן לו
את היציא ואם היציא
יתר על השכח טת לו
את השכח

תנן

ואם הוכיח לה נצפך
משלח הגואל את
חבירו שוה פרוטה
ונשתבע לו יוליכנו
אחריו אפי למדי
ולא יתן לא לכפר ולא
לשלוחו אבל נותן
לשליח פר ואם מת
יחזיר לבניו נתן לו
את החומש ולא נתן
לו את הקרן מחל לו
על החומש ולא מחל
לו על הקרן נתן לו
את הקרן ולא נתן לו
את החומש מחל
לו על הקרן ולא מח
לו על החומש מחל
על זה ועל זה חוץ
מפחות שוה פרוטה
בקרן אין עדי לילך
אחריו מחל לו על זה
ועל זה חוץ משוה
פרוטה הרי זה עדיך
לילך אחריו"

290

נתן לו את הקרן וד׳
וצטבע לו על חומש
הרי זה משלם חומש
על חומש עד ט״
שהתמעט הקרן משל
פרוטה וכן בפקדון
שלא ובפקדון או ד׳
בתשומת יד או עש
את עמיתו או מיצא
אבידה וכחש בה וצש
וצטבע על שקר הדי
זה משלם קרן וחומ
ואשם בכפח שקלים
היכן בפקדוני ואמ
לו אבד אשבועבב
ואמ אמן והעיד
מעידין אותו שאכלו
משלם את הקרן

הודה מעיצמן משל
קרן הודה כ וחומש
ואשפ היכן פקרוני
ואמ לו נגנב משפ
ואמ אמן והעדים
מעידין אותו שגנבו
משלם תשלומי כפל
ואם הודה מעיצמן
משלם קרן וחומש
ואשפ הגזל
את אביו ונשפגע לן
ומת הרי זה משלם
קרן וחומש ואשפ
לבנין או לאחיו ואם
איבו רוצה או שאין
לו לווה ובעלי חובין
כיאין ובעלי חובין

שהוי פשי עשיו
שעשה ויעקב
עשיו הוא

נתן לו את הכסף לאנשי
משמר ומת אין
היורשין יכולי להוציי
מידן שג ואיש אשר
יתן לכהן לו יהיה
נתן את הכסף ליהורי
ואשם לירעיה מיצא
אשם ליהוריב וכפרת
לידעיה אם קיים האש
יקריבהו בני ירעיה
ואם לאו יחזור ויביא
אשם אחר שהמביא
גזילו עד שלא יביא
אשמו עד שלא יבי
גזילו לא יביא נרצן
את הקרן ולא נתן את
החומש אין המומש
מעכב

פליק פירקא

הגוזל

ומאכיל את בניו ו
והניח לפניהם פטורי
מלשלם אם היה רבי
שיש בן אחריו
חייבין לשלם

הדרן עלך הגוזל עיצים אמ

אין פורטין לא מתיב
המוכסין ולא מכיס
של גבאין ואין נוטל
מהן יצרכה אבל נוטל
הוא מתוך ביתו או
מתוך השוק
נטלו מוכסין חמור
ונתנו לו חמור אחר
נטלו ליסטין כסותו
ונתנו לו כסות אחרת
הרי אלו מ שלו מפני
שהבעלים מתייאשין
מהן המיצייל מן הגוי
ומן הנהר ומן הליסטים
אם נתייאשו הבעלים
הרי אילו שלו וכן נחתום
של כורים אם נתייאשו
הבעלים הרי אלו שלו
אר יוחנן בן ברוקא
נאמנת אשה וקטן
לומר מכאן ייצא נחש
זה ומהלך בתוך שדה
חבירו להיציל את נחש
ואם הזיק משלם מה
שהזיק אבל לא יקוץ
את סוכו על מנת ליתן
לו דמים ר ישמעאל בנו
של ר יוחנן בן ברוקא
או קוצץ ונותן לו
דמים

הנר

פשוט

כך היה רבי יהודה עוקר פירות ונותן לו דמיהם כדי שלא יהיו נוטלין ממנו בחנם ר יוסי אומר אין עושין כן מפני דרכי שלום אלא נוטל הוא מתוך ביתו או מתוך השוק ואם נתייאשו הבעלים הרי אלו שלו ר יוחנן בן ברוקא אומר נאמנת אשה וקטן לומר מכאן יצא נחש זה ומהלך בתוך שדה חבירו להיציל את נחש ואם הזיק משלם מה שהזיק אבל לא יקוץ את סוכו על מנת ליתן לו דמים ר ישמעאל בנו של ר יוחנן בן ברוקא או קוצץ ונותן לו דמים

המכיר כליו וספריו כיד
אחר וירצא לו שם נגיב
בעיר ישב לוקחו כמיה
נתן ויטול ואם לאו
לא כל הימנו שאני אי
מכרם לאחר ולקח זה
הימנו זה בא
בחביתו של יין וזה בא
בכרו של דבש נפרקה
חבי של דבש ושפך
זה את יינו והיציל הדב
לתובה אין לו אלא
שכרו ואם אל אני
איציל את שלך ואתה
נותן לי את שלי חייב
ליתן לו שטח
צהר את חמורו וחמור
חבירו שלו יפה מצר
ושל חבירו מאתים והני
זה את שלו והיציל את
של חבירו אין לו אלא
שכרו ואם אל איני ל
את שלך ואתה נותן לי
רמיו שלי חייב

הגואל שהרה מחבירו
ונטלוה מניחין אם מצ
מריה אי או לו הרי שלך
לפניך ואם מחמ הגזלן
חייב להעמיד לו שדה
שטפו נהר או לו הרי
שלך לפניך
הגוזל את חבירו או שלו
הימנו או שהפקיד לו
בישוב לא יחזיר לו
במדבר על מנת ליצאת
ממדבר יחזיר לו במדב
האו לחברו גזלתי
הלויתני הפקדת אצלי
ואיני יודע אם החזרתי
לך אם לא החזרתי לך
חייב לשלם אבל אם
אל איני יודע אם הלוי
אם הפקדת אצלי אם לא
הפקדת אצלי פטור
מלשלם הגוזב
טלה מן הערר והחזירו
ומת או נגנב חייב כאחרון
לא ירעו בעלים לא
בגניבתו ולא בחזירתו
ומיני את היציאן ושלמן
חייב פטור

אין לוקחין מן הרועה
חלב וגדיי ולא משומר
פירות עיני ופירות אבל
לוקחין מן הנשים כלי צמר
ביהודה וכלי פשתן בגליל
ועגלי כשרון וכלן שאמן
הטמין אשור ולוקחין
ביצי ותרנגולין בכל מקום
מוכין שהטוב מוציאי
הרי אלו שלו ושהכורך
מוציאי הרי אלו של בעל
הבית כופה נוטל שלשה
מושיב והן שלו רבי יהודה
הרי אלו של בעל הבירה
אם היה שחור על גבי
הלבן נוטל את הכל והן
שלו החיוט ששיי
את החיוט כדי לתת בו
ומטל שהוא מחזיק משלש
על שלש הרי אלו של
בעל הבית מה שהחזיר מוציאי
כמעשר הרי אלו שלו
ובכשיי של בעל הבית
היה עשוי אינו בעל הבית
אלא הנסרות של בעל הבית

סליק פירקא

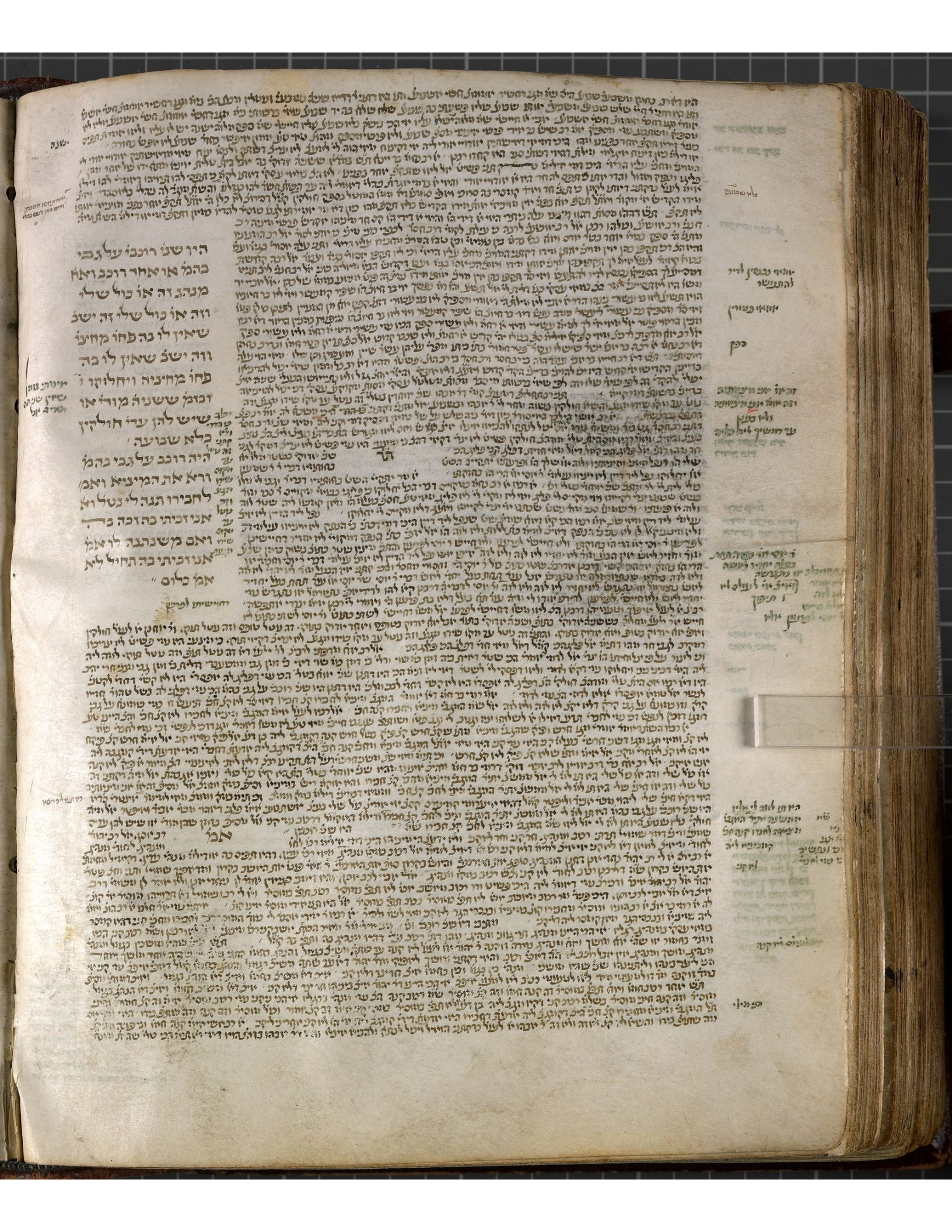
הדרן עלך הגוזל ומאכיל

וסליק מסכת בבא קמא

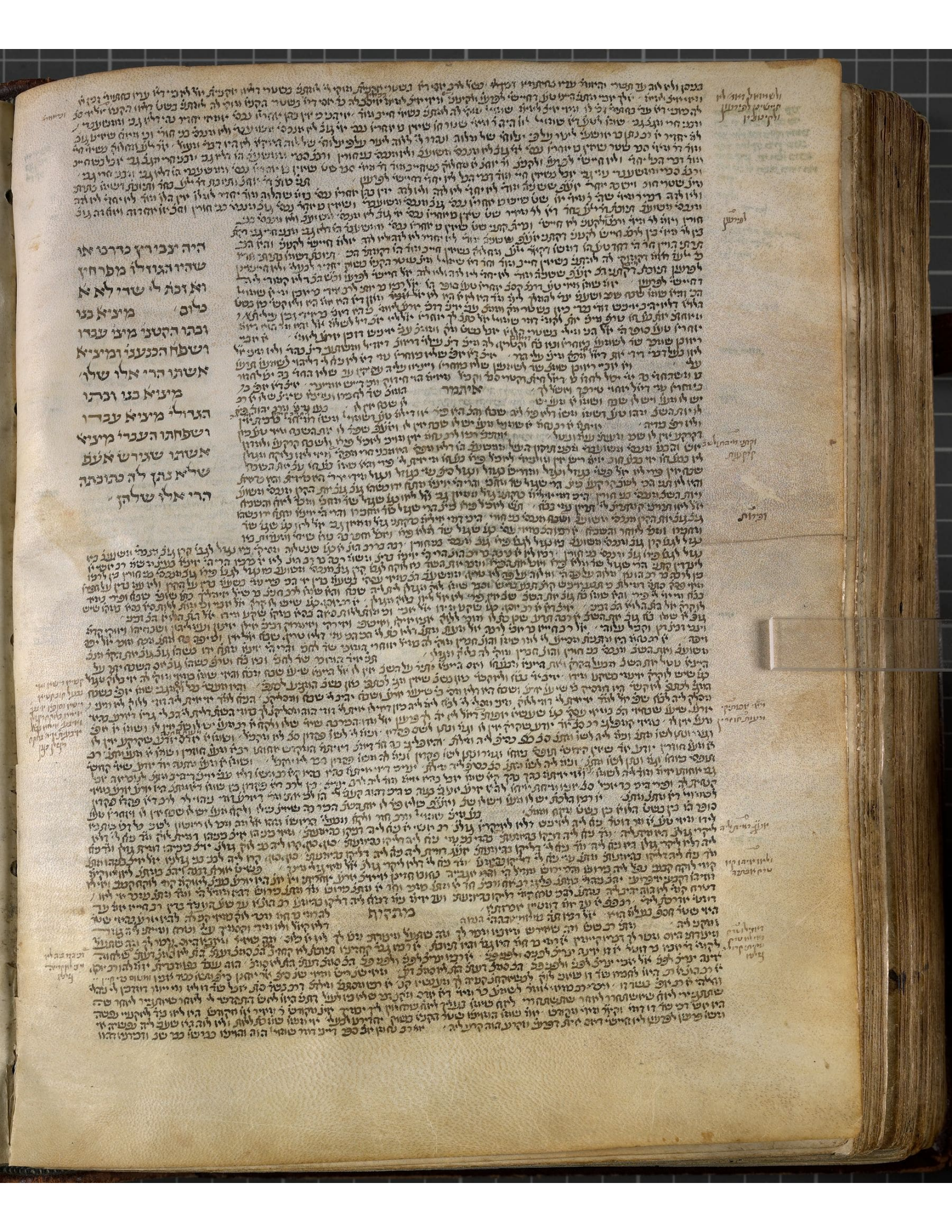
למה

שנים

אוחזין בעולית זה אומר
אני מיצאתי וזה אומר
אני מיצאתיה זה אומר
כולו שלי וזה אומר
שלי זה ישבע שאין לו
כלום וחצי מחציו וזה
שיש לו כלום פחות מחציו
ויחלוקו זה אומר כולה
שלי וזה אומר חציו שלי
האומר כולו שלי ישבע
לו כלום פחות משלש חלק
דאומר חציו שלי ישבע
שאין לו פחות מרביע זה
נוטל שלשה חלקי וזה
נוטל רביע



ראה אנה המיניא ונפל
לו עליה ובא אחן והחזי
בה מי שהחזיק בה זכה
ראה אותכ
ריצין אחר מיניא אחר
ענבי שכור אחר גוזלו
שלא פירחו ואי זכה לי
שדי זכה לן



מיצא שטרי חוב או יש
בה אחריו נכסי לא יחזיר
מפני שבר נפרעי מהן
אין בהן אחריו נכסים
יחזיר שאין כר נפרעי
מהן דברי ר מאי וחכמ
או כין כך וכין כך לא
יחזיר שכר נפרעי מה
מיצא גיטי נשים
ושחרורי עבדי ריאתי
מהעו ושוברי הרי זה
לא יחזיר שאני או כתו
היו וצמל עליה שלא
ליתנן מיצא איגרו
שום ואגרו מזו שטרי
חלויץ ומיאוני ושטרי
כירורי וכל מעשה כר
הרי זה יחזיר
מיצא כחפים או כרלוכקי
תכרי של שטרות או
אגור של שטרו הרי
זה יחזיר

הדרן עלך שנים אוחזין וכמה

וכמה אגרת של שטרות
שלש קשורין זה בזה
רשבג"א או אחר הלוה
משלש יחזיר ללוה
שלש הלווה מן האחר
יחזיר למלוה מיצ
שט בין שטרות ואיבעי
יודע מה טיבו יה מוג
ער שיכא איהו ואם יש
עמה כימפון יעש מה
שבכימפון

סליק פירקא אלו

מיציאו שלו ואלו חייב
להכריז אלו מיצי שלו
מיצ פירו מפוזרו מע
מפוזרו כריבו בר הרבי
עיזו רביל וכרו של
נוחתו ומהדרו של רבי
רחתיכו של כשר ומזיו
יצמ הלזוחו ממרינהן
ושבייבי פשתן ולשונו
של ארגמן הרי אלו
שלו ר יהודי או כלרבר
שיש בו שיעורי חייב
להכריז כויצ מיצ עיגול
ובתוכו חרש כבר ומתו
מעו ר שמעו בן אעזר
או כל כלי אנפורו איבו
חייב להכריז

לק פירוי מיחבי אוי ש שש
לוחבי פירוי ומיע כתוכן
מעו הרי אלו שלו ואם
היו יצרורי נוט ומוכרין
את השלמ היה בכל כל
אלו ולמ יעת לומ לך
מה שמל מיוחד שיש
בה סימני ויש לה תובעי
את כל רב שיש בה סימ
ויש לו תובעי חוץ להכרי
עד מתי חוץ להכרי עד
כרי שיד עובו שפניו
רבו מאי ר יהוד אומ
שלש רגלי ואח רגל
האחרו שבע ימי כדי
שילך לביתו שלשה
ויחזו שלש ויכריו יום
אחר אמ את האבד
ולא א את סימני הרי
זה לא ישול והרמאי
אעפ שא את סימ הרי
זה לא ישו עכ עד דרוש
אחי אותו דרשיהו אמ
רמאי הו אמ אי רמאי
כל דברי שעוש ואומ
יעשי ויאמ ושאי עוש
ואומ ומכ עכ והשבותו
רא היא תשיב לו ומה
יה ברמי ר טרפו אומ
ושתמ בתך לפיכך אמ
אבר אי חיי כאחריות

ג עקבי אלי לא ישתמש
בהן לפניך אם אברהם איני
חייב באחריותן
מיצ ספרי קורבנות אחד
לשלשה ימים ואם איני
יודע להקרות גוללן אבל לא
למדו בהן כתחיל ולא
יקח אחר עמהן מיצ כסו
מנעל אחד לשלשה ו
ושוטח ליערב אבל לא
לכבודו כלי בפני וכלי נחש
משתמש בהן ליערב אב
לא כלי זהב וכלי זכוכית
לא יגעבדנו עד שיבא
ליהו מיצ שק או קופ
וכל הב שאי דרכו ליטו
הרי זה לא יטו איזהו
אבר מיצ חמו או פר
רועה ברך אין זו אבר
חמור וכליו הפוכין פר
ריצ בין הכרמי הרי זה
אביי החזיר וברוח החזי
וטרוח אפי ארב וחמ/פע
חויב עד השב השיבנו
היה בטל מן המלא אל
יאמלוהו לי כלא אל
נותן לו שכרו אם יש
כר מתנ כפני מי יהנה לו
קורם

מיצא כרמל או חויב כה
היה בבי הקברות אל יטמ
אל אביו היטמא או
שאל אל החזי אל ישמ
לו פרק ושקן פרק ושע
אפי ארב וחמ פעמים
חויב עג שון תעי הלך
וישי לו ואל הואי ועלי
מיצו אם ריצית לפרוק
פרו פטו עג עמו אפ
היה דק או חול חויב
מיצו מן התור לפרק
אבל לא לטעו ר שמע
או אתי לטשקץ ר יוסי
הגלי או אם היה עלי
יתר על משאו אין
דקוק לו שג ותן משאו
משאוי שיכו לעמוד
כו אברתו ואבר
אביו שלו קודם אבר
אבי ואבר רבו של רבו
הורמ לשל אבי שאבי
מביאו לחיי העול הוה
ורבו שלימ חכמ מכו
לחיי העול הבא ואב
אביו חכ שקו ננג רבו
אבר אביו קורמ היה
אביו ורבו נכי השבי
פור את רבו ואחכ פור
את אביו ואב אביו חכ
פור את אבי ואחכ פור
את רבו
סליק פירקא

הדרן עלך אלו מציאות

למיה

המפקיד

אינו חכי כהמ אוכלים
רבנבו אמ שאב שילם
ולא ריב לישב שהרי
אמרו שומ/חב נשבע
ויויב נמיב הנגב משל
תשלו כפל טבח ומכ
משל השלו ארב וחמ
למי הו משל למי ש
שהפקרו שלו נשבע
ולא ריב לשל נמיב הגב
משל תשלו כפל טבח
ומכ משל השלו ארב
וחמ למי הו משל לבע
הפקדו השוב פר
מחבי והשאיל לאחר
ומת כרירב ישב השוב
שמת כרירב והשואל
משל לשוב אר יוסי
כויב הל עשש פחו בפר
שלזה אל תחזי פרה
לבעלי הראשוני
א לשבע גזלתי אח מנכ
מב ואיבי יוד איזה אי
אבי של אח מכם הפקי
איבלי מב ואו יוד איז
נות לזה מב ולזה מנה
שהוד מפי עינמו
שבי שהופק איבל אר
אח זה מב וזה מאתיב
זה או מאתי שלי וזה
או מאתי שלי נות לזה
מב ולזה מב והשא יה
מוב ער שיב איהו אר
יוכי אב מה הפסי הרמא
אל הכל יה מונח ער
שיבא איהו

וכן שני כלי אחז יפ מנ
ואחז יפ אלף זוז וזה אחז
יפ שלי וזה אחז יפ שלי
נות את הקט ליאחז מה
ומהתך הגרו משל ומי
קטן לשני והשאר יה
מוג ער שיבא ליהו
אר יוכי אכ מה הפיד
הרמאי אל הכל יה מוג
ער שיב ליהו
המפקי פירו איעל חכי
אפי הן אובדי הריזה
לא יג בהן רשבג אוי
ימכר בכר מפני השב
אביר לכעלי המפקי
פירו איצ חכי הריזה לא
יוציי לו חברוני לחיטין
ולאור תשע חיצאי הכי
לכור לשעורין ולדוש
תשע הכי לכור לכומכי
ולזרע פשת שלש כאי
לכור הכל לפי המר הכל
לפי הזמן אר יוחנ בן
נזרי מה איכפ להן לעכב
אוכלי בין מהרכה בין
מיכימע לא יויצי חסרו
אל לפור בלכר יהור או
אס היה מרובלא ל ויעי
מפני שהן מתירין יויצי
לו שתו ליין ר יהור או
חומש

אלמ
אי תמי

הרמן עלך המפקיד מתני

חטוני כבשן הכבשן רבי
מאיר ר' יהודה אומר חטונית
כשולחן השולחן יש
בפקדון נפש אלא שלקח בחמס
ויתר ובזה או נפשע הודאת
ר' עקיבא או כשנפשע התביעה
החוש לשלוח יד בפקדון
נפש מחייבי ובזה או אלא
חייב עד שישלח בו יד
היה את החכמ ונטל
הימלך רבינו ונשבע אף
משל אל רמזי רבינות
הגבוה ונטל הימנה
רבינו ונשברה משל
רמזי כולה

סליק פירקא הזהב

קונ את הכסף הכס אינו
קונ את הזהב הנחשת
קונ את הכס הכס אינו
קונ את הנחש מעות
הרעו קונו את היפות
היפו אינ קונו את הרעו
אפימון קונ את המטב
מטבע אינ קונ אפימון
מטלטלי קונו את המטב
ומטב אינ קונה את
המטלטלי
המטלטלין קונין זה
את זה

כי אֵ֣ין מִמִּזְרָ֣ח וְלֹ֣א מִמַּעֲרָ֣ב וְלֹ֣א מִמִּדְבַּ֣ר הָרִֽים׃
כִּ֤י אֱלֹהִ֨ים ׀ שֹׁפֵ֗ט זֶ֣ה יַשְׁפִּ֣יל וְזֶ֣ה יָרִ֑ים׃
כִּ֤י כ֥וֹס בְּיַד־יְ֝הוָ֗ה וְיַ֣יִן חָמַ֣ר מָלֵ֣א מֶ֭סֶךְ וַיַּגֵּ֣ר מִזֶּ֑ה אַ֤ךְ שְׁמָרֶ֨יהָ ׀ יִמְצ֬וּ יִשְׁת֗וּ כֹּ֣ל רִשְׁעֵ֣י אָ֭רֶץ׃
יְהוָ֗ה לְחַזּ֥וֹ בֹּ֝֗קֶר חֲסָדֶ֑ךָ כִּ֤י לֹא־יָ֝כְל֗וּ רַחֲמֶ֑יךָ׃
וֶאֱמוּנָתְךָ֥ בַּלֵּילֽוֹת׃
כִּ֤י לֹא־יִזְנַ֣ח לְעֹלָ֣ם אֲדֹנָֽי׃
כִּ֤י אִם־הוֹגָ֨ה ׀ יָג֬וּג וְרִחַ֗ם כְּרֹ֣ב חֲסָדָֽיו׃
כִּ֤י לֹא־עִנָּ֖ה מִלִּבּ֣וֹ וַיַּגֶּ֣ה בְנֵי־אִֽישׁ׃
כִּ֤י אֲדֹנָי֙ לֹ֣א יִזְנַ֔ח לְעוֹלָֽם

עד כמה תה הלע חפריה
ולאן יהא כה אונא ד
מאי אן אירדו אירפר
לרי צ׳ יהודי אן אורב
פוצריוכי לוריוי לריב
ר׳ שמעון אן שמעון
פוצריוי שני פוצריוצי
לריב עד מתי מות
לחזו כרכו עד שירא
לשולחני בנפרים עד
ערבי שכרו ואנ היוד
מכיר אפי לאחר שני
עש חד מיכאל הימני
ואין לו עלי אל תרש
ונתתי למעשי שני ואי
חושש שאיוב אל נפש
רעה האונא אוב
כסח והטעב שתי כסח
וההודא שו פרוט חמ
פרושו הן ההודא שוה
פרו ואשש מתחרש נשו
פרו והצהב מן החדש
שו פרוט בעיר הנליב
מיכאי שו פרו חיו להמי
והנעו מיחכירו שו פרו
ונשפע לו ונלחבנו ז
אחריו אעל למדיו

חמש חומשי הן האומ
תרומ ותרומ מעשר
ותרומ מעשר של רמא
והחל והככורי מוסי
חומש והפור נטע
רבעי ומעשר שנ
שלו מוסיף חומש
והפור את הקדשו
מוסי חומ והנהג מן
ההקדש מוסי חומש
שוה פרוט מוסי
חומ והגרו מחבי שו
פרוט ונשב לו מוסי
חומש אלו
הברי שיאי לה אונא
העברי והשטרו והחרס
וההקדשות אין בהן
השלו כל ולא השלו
ארב וחמ שומר חנ
אי נשב טש שנ
אי משל ר שמעא
קדשי שחיו נאחרי
יש להן אונא שאי
חיו באחריות אין לה
אונאה

ר יהודה או אתה המוכר
ספר תורי כהמן ומרדכי
אין להן אונא אמרו
לו לא אמרו אל אלו
כשם שאונא נמכר
וממכר כך אונא כדברי
לא יאמר לו בכמה חפץ
זה והוא אינו רוצה ליקח
היה בן תשוב לא יאמר
לו זכור מעשיך הראשונים
אם היה בן גרים לא יאמר
לו זכור מעשה אבותיך
עכו"ם לא תונה ולא
תלחיצנו אין
משרבי פירוש כפירוש אחד
בחדשי ואין יצרי לובש
חרשי בישני באמת
כיון התירה לשרב קשה
כרך מפני שמשביחו
אין מערבי שמרי יין
כיון אכלו נותן לו את
שמריו מי שנתערב
מים כיצד לא ימכרנו
בחנם אלא אונס מורישו
ולא להגר אעפ"י שמורי
שאיבו אל לרמות בו
מקום שנהגו להטיל מי
ביין ויטילו

התגר צוט מחמ גרצו
וצות לתוך מגירה אחז
מחמ גבתו וצות לתוך
פיטם אחז ובלב שלא
יתבוי לערב ר יהוד יו
לא יחלק חנוני קליו
ואגוזי לתינוקו מפני
שמתגיל לבא איבלו
וחכם מתירו ולא
יפתח את השע וחכם
או זטר לטוב ולי
יבור את הגריסי רבו
אב שאול וחכ מתי
ושוין שלא יכו של
פי המגר שאיצי אל
כוג את העין ראין
מפרכסי לא את האר
ולא את הכהמ ולא
את הכלים

סליק פירקא

הדרן עלך הזהב

אוזהו נשך

ואיזהו תרבי איזהו
נשך המלוה כל מחמ
דיב ופאתי חטוי בשל
אמו מעצו שהוי נשך
איזהו תרבי המרבה
בפירוי כיצד לקח הומעט
חטוי מרוע זה אפוד
וכן השער עמרון חטוי
כשלשוי דיב אל תן
לי חוטוי שיאני מוכר
ולוקח בהן יין אלך הרי
חוטיך עשויו עלי
בשל דיב והרי לך
איצלי נהם לך יין ויין
ויין אין לו
המלוה את חבי לאחוי
בחיצרו חנם ולאין ושל
ממצר בפחוי במלצי
שהוי רבי מרבין על
השכר ואיו מרבי על
המטר כיצד השכי לך
את החוצ בפחו ואל
אם מעבש את נותן
לו הרי זה שלך כעש
מלעי לשצ ואם של
חוי פחו מפל פחוש
מותר

אין מרבי עוי הנער
כיצד מכר לו את השדה
ואל אם מעבשי את
נותלו הרי משלך
באלתות ואם לגורן
כשבי עשה מנ אמור
מכר לו את השדר ונת
לו מידתי דמיו ואל
אם מעבשי לך נות
לו הרי הן שלך באלת
אימת שורצה הכא
מעו וטול את שלך
אהן הלוהו על שדהו
ואל אם אי אתה נות לו
מכאן עד של הרי
אלו שלו וכן הדין ביתו
כן זוג עוש על פי חכם
אין מושיבי חצנו
למחיני שכ אל אכ
נתלו שכרו כפועל
אין מושיבי תרנגולי
למחיגואין שכרן
עגלי ומיחו אלא אכ
נתלו שכ עמ ומוע
אכ מכבל עגל ומיחו
למחיג ומגדלי אות
עד שיהו ראוי שיך
וחמו ער עתה טוען
שמו פר וחמו וכר
רב שרכ לעש ולאכ
מקו שנוצ לוקח את
הול מיד חוב ואינו
יכו חבי לעכב עליו

מקור שנהג לגבי וגדל
ראשבע או שמי עגל
עם אמיו וכיוח עם
אמו ומפרי על שד
ואו חוש משו רבי
אתן מקבלי יצא כרי
מן הגרו ולווין מהן
ומלוי אות ברכי וכן
כור תוש מלו ושר
מעט של פרי מרע
הגברי אנלא מרע
ישר אין פוס קין
על הפירו עד שיוע
השע היה הו תחיל
לקויצרי פוס עמו על
הגרי עד שיהו לו על
העביט של עצבי ועל
המעט של זתו ועל
הכיצי של ויער ועל
הכיר מו שישק יעט
בכנש פוס עמו על
הזב כל ימיו השנה ר
יקי או אי פוס עמו
על הוכל עד שיהו לו
זכל באשפתו וחבנ
מקתירי פוס עמ כשע
הגבי ר יהוד או אעפ
שלא פס עמו וכו הו
לומ לו תן לי כזה הו
תן לי מעותי

מלו אך לאריסי חטי
בחיטי לזרע אב לא
לאטו שהוי רג מלוה
את אריסי חטי ביוק
והוזלו או כזו והוקר
וצוט מהן כשעה הזו
לא שהלכן אלא
שריע להחמיר על
עיצמו לא יאמ
אר לחבי הלויצי כור
ואצי צוה לך לגב אל
או לו ער ש יבא נצי
או ער שאמיצ מפת
והילל אוס וכן היה
היל אן לא הלו אש
כפר לחברתה ער
שהעשנו רמים
שמ ויקרו החיטין
וצמיצ באו לירי רבי
או אר לחבירו נבש
עמי ואנב עמך אב
לא יאמ לו צב עמי
ואעשור עמך ערי
עמי ואנב עמך כל
ימי אגריד אח כל ימי
רביע אח ולא יאמ
לו חרוש עמי בצרי
ואני עמך ברביע

הדרן עלך איזהו נשך חזרי

רג אן ישראל מוקדם
ושׂ רבי מאוחר כיצ
נתן עיני ללוות היומן
והיה משלח גו ואל
כשבי שילוני זו היא
ריבי מוקדמת לוה
הימנו משׂ ויוחזי לו
מעיתי היה משׂל לו
ראׂ כשבי שהלוני
משעותיו שהוי בטלית
אוצלי ר זוהי ריבית
מאוחר ר שמעׂ אן
ישׂ רבי ורבי לאׂ יאמ
לורע אם נאׂ איש
פלו ממיכו פלוני
אלו עוברי בלאׂ תעׂ
המלו והלו והערב
והעירי וחכמ אן אתׂ
הסוף עוברי עלבלות
לוׂ ועל כל תקׂ מאתו
ועל לאׂ תהי לו כנוש
ועל לאׂ תשימו עלי
נשך ולפני עור לאׂ
תתן מכשו ויראת
מאלהי אני יׂ

סליק פירקא

השוכר את

האומנין והטעו זה
את זה אין לה זה על
זה אל תרעום שכר
את החמר ואת הקדר
להביו ריפרי וחלילין
לכלה או לימת פולי
להעלות פשתנו מן
המשר וכל דבר שאין
אבור וחזרו בה מקצ
שאין אדם שם שוכר
עליה או מטען
השוכ את האומן וחז
כהן ירד על התחתונ
וכן כל המשא ירד על
התחתו וכל החוז כו
ירד על התחתונ
השוכ את החמר להולי
בהר והוליכ בבקעה
בבקע והולי בהר אפי
ו עשר מילין עש
מילי ומת חויב
השוכ את החמר להולי
בהר והוליכ בבקעה אפ
החליף פטו אם הוחמ
חויב בבקע והולי בהר
אם הוחל חויב אם הוח
פטו ואם מחמ המעל
הוחמן חויב

השוכר את הפרד
לחרוז בהר וחר בבקעה
ונשבר הקנה פטו כבקעה
וחרשו בהר ונשבר הקנה
חייב לדוש בקטנית
ורש בהביא פטו בתבן
ורש בקטנית חייב ש"ש
שהקטנית מחלקת
השוכר את החמור להביא
עליו חיטי והביא שעורי
תבואה והביא הבן חייב
שהנפח רש כמשאו
להמי להך חיטי והכי
ש שעורי פטו ואם הומי
על משאו חייב כמה
יוסי על משאו ויהא
חייב סומכי או משו
ר מאי מא לגבי ושלש
הכי לחמו כל האומ
שומ שכ הן וכל שא
טול את שלך והב מע
שמו לי ואשמן לך
שומ שכ שמו לי ואל
הנח לפני שומר חנכ
הלוהו על המשכון
שומ שכר יהוד אומ
הלוהו מע שומ חנכ
הלו פירו שומ שכר
אב שאו או מות לאר
להשכ משכו של עני
להיו אח עליו והולך
מפני שהוא כמשיב
אבידה

המעבי חכי ממקום
למקו ושכר את שומ
אחנם ואח שומ שכר
ושבע רבר מאי ר יהוד
או שומ חנ ישבנוש
שכ ישל ר אי או זה
וזה ישב ותמיהני אם
יכולי זה וזה לישבע

סליק פרקא

השוכר את

הדין השוכר את האומנין — משיט

הפועלי ואי לה להשכי
ולהערי מהו שנהגו
שלא להשכי ושלית
להערי אי יכו לכופן
מקו שנהגו לזון יזון
לספק כמתי יספקמהי
הכל כמנה המרי מעש
כר יוחנ בן מתיה שא
לבני יצא ושכור לנ
הל ופס עמה לזון אות
וכשבא לפני אבי אל
בני אפי את עוש להן
כפעור שלמי פשעתי
לא ייצאת ירי חוכתך
עמה שהן בני אכרה
ייצח ויעק אל ער של
יתחי במלאכ יצא ואנ
לה אל עמ שאו לכס
עלי אל פת וקטני כלב
רשנג או לא היה ערי
לומ אל הכל כמנהג
המריצה

יגעתי עשיתי ב הוקמיתי ועיינתי ב שרתי
וחכמה היתה עמדי ומה
ההן יחי ויחל שתי שנים
ויעשה ב ביתו ואחר
ויעש
ויחי
ויחל
ויעש
ויחי
ויחל
ויעש
ויחי
ויחל

ואלו אוכלי מן התור
העשר במחבב לחרצע
בשעצמר מראסה
ובולי מן החרך עד
שלא נצמן מלאבל למש
רב שנגדולו מן האר
ואלו שאין אוכלי מן
התור
לחרך בשעשאו גמ
מלאכ ופחלו מן החרך
מאח שנצמן מלאפת
וברב שאין גדולו מן
האריך היה עוש
כידי אכל לא ברגלין
ברגלי אנ לא בידי יתי
בשעתר הרי זה אוכל ר
יוסי כר יהוד או ער
שישעש בידיו וברגליו
היה עוש בראנו לא
ואי בעצמי בעצמי לא
בתאני אב מוצ את
עיצמן עש שיצי בעצמן
יפו ואוכל וכל לא אמ
אל כש עמלאכ אכל
מפני השב אכר לבעל
אמ יי פועלי אוכלי
ובחזירת מן חנות ובחמו
כשהתה פוריק אוכל פרע
הישון ואופי בייע כותב
ואפי נייר

ר שלמה מן לוניל ויאמ
פרש יתר מפשטיו וחכמו
מדעתו אבל מדברי את
היתר שלא ידע רעהו
ויד שות את הפה בעניו
קונטרס אחד על עומ
עי כנו וכתי הגדול
עניני ושקחתו הגדולה
מפני שהיה בזין ידעה
אבל איני יודע על
כנו ובתי החסרי לא
עיר עברתי ושמחתו ושמ
כעניני ולא עי כהמתי
מפני שאין בה ידיעה
השוכר את הפועלים
לעשות בנטע רבעי שלו
רבי אלעזר לא יאכלו אפ
לא יהודעין פוסק
ומאכילין שתרשו על
עשוליו נתפתחו חכמי
הדור אלו לא יאכלו
ואפ לא הודיעו פוסק
ומאכילין שומרי
פירות אוכלין מהלכי
מדיצ אכל לא מן
התורה

Digitized by Google

ארבע שומרין הן שום
חג והשואל נוש שכר
והשוכר נושתעין על
השכר ועל השכיר
ועל השכיר המהר
ומשלמין את האביד
ואת הגניבה
ואם אין אויב אונס
שני ואבד אונס יהוד
או בשעת משלחת
ואבד את זאב אחד
אונס שני מלבי אויב
אונס ירוע הבבלי אומן
משוכר מאי מרוח
אח אויב אונס משתי
רויחו אונס
הלסטי הרי זה אונס
האריי והדוב והצמר
והטח הרי אלו אונס
ומתי בזמן שבאו
מאליהן אבל הולכין
למיקו גרודי חי ולסטי
אויב אונס

מת כרכ הריזה אוצ
סיגפ ומת אין זה אוצ
עלת לראשי יצוקין
ונפל הריזה אוצ העל
לראשי יצוקי ונפל אי
זה אוצ מתנה
שומן חב להיו פטור
משבוע והשוא להיו
פטור מילשל נוש שב
והשוכר להיו פטורין
מלישב ומלשלב
כל המתנ על מה שנתנו
בתור תנאו בטל וכל
תנאו שאי ש מעשה
בתחילתו תנאו בטל
וכל תנאי שאפשר
לקיימו בסופו והתנה
עליו בתחלתו תנאו
קיים

סלוק פורקא

השואל את

הפר ושיא בעליה עמ
השוא את הפר ושב
בעלי עמי שיא בעלי
או שכר ואחכך שיא
את הפר ומת פטרו עכ
אם בעל עמ לא ישל

הדרן עלך השוכ את הפועלי

מרקתני

אב שא את הפר ואח
מך שא את הכבש או
שכר ומת חייב שלם
בעלי אין עמו שלם
ישל השוא את
הפר שאל חיבי וכה
ושכר חיבי יום שאל
היו ושכר למח שאל
אח ושלם אחת ומתה
כרוב המשאי או שאול
מה בשע שהית שאול
מה בשע שהית שאו
והל אוא איבי יוד חיוב
השוכ או שכור מת
ביום שהית שנוח מת
בשע שהות שמומת
והל אוא איבי יוד פטו
זה או שאול מת וזה
או שכור מת ישנע
השוכ שהשכור מת
זה או אי יוד וזה או
איבי יוד יחלוקו
השוא את הפר ושלח
לו ביד בעבד עבביד
שלוח או ביד בעבד או
ביד עבר או ביד שלו
של שוא ומת פטו
אל שוא שלח ליביד
בעבד ביד עברי ביד שלו
או ביד בעבד או ביד עב
ביד שלוח ואל הן
ושלח ומת חייב זכן
בשע שהו מחזיר

הרון עלך השואל הנא

ורחטיו אח כרכי ואח
עיירו שני עשר חרש
רשבא חצי של צחתם
ושל יצביע של שני
המשכי בי לחב המשכי
חיי ברזל ובנג וכמצעי
ובגל רכ שהו מעש
אומן אבנרכ שאינו
מעש אום השוכר
עוש והזב של בעהבי
ואו לשוכ אל היוצ מן
התנו ומן הכיורי בלב
המשכי בי לחב לשנ
נתעבר השנ נתעבר
למשכי השכיר לי
לחרשי נתעבר השנ
נתעב למשכי מעש
באח ששכ מרח לחב
בשני עש זהוב לשנ
ריב זה לחר ובא מעש
לפני רשבנ ולפני ר
יוסי ואמרו יחלק את
חר העיבו המשכי
בי לחבי ונפ חיו להעמי
לו כי אחר היה קט לא
יעשנ גרו לא ועש
קט אח לא יעש שני
ולא יפחו מן החלונו
ולא יוסי עליהן אל
מירע שניהן
כלים פירקא

המקבל שרה

מחבי מקו שנה לקיעו
יקיעו לעקו יעקו ולחרו
אחרי יחרו הל כמצה
המריץ כשפ שחולק
בתבואי כן חולקי בתב
וכהש כש שחולקי
כיין כך חולקי בזמורו
ובקצי שניה מספקי
את ההנ׳ המקבל
שר מחבי והיא ביה
השלחי או בי האיל
יפש המעיין וצקיצין
האיל אין מצב לו מן
חבי ואם אל חבור לי
שר בי השלחי זה או
שר בי האיל זה יבש
מעיי וצקיצ האיל מצב
לו מן חבירו
המקב שר מחב והבי
אומרי אות כמ הי
ראוי לעשו וצות לו
שכך כת אפ אוביר
ולא אעביר אשל
במיטב ״ המקב
שר מחבי ולא ריצה
לצבש ואל מה איכפ
לך אני צות לך חביר
לא א ולא כלו מפני
שיטו לומ לו למחר
את יוצ הימצ ומעל
לפני עשבים ״

המקח שר מחבי ולא
עשית אם ישנה פרי
להעמי כרי חיב
ליטלם את יהודה
ומה קיצב כפרי אליהן
אם ישכה כרי ניהלי
המקח שר מחבי רו
ואכל חנב יזו נשתה
אם מכ מרי מצב
לו מן חבורו ואם אי
מכמדיב אין מצב לו
מן חבי ר יהוד אר אם
קבל הימני במעו בי
כך וכין כך אין מצב
לו מן חבורו
המקח שר מחבי בעש
כורי חטי ולקח צהן
לו מתוכ אם היו חטיה
יפו לא יאמ לו הרצי
לוך מן השוק אלנות
לה מתוכ המקח שר
מחבי לורע שעורין
לא יורע חיטי חוטי
לא יורע שעו רשמ
אוש קטני יורע תבוא
תבוא יורע קטניה
ורשנג אופר

המקבץ שיר מחפי
ר לשב שבב כשב מיתו
דיג אין שביעית בין
המציין שפיר יוכב
גוב כל הלילה שפי לילו
גוב כל היום ששי ששי
גוב כל הלילה וכל היום
שפי שב שלי חדיש
שפי שב שלי שפיב
ויצא פיום גוב כל היום
ויצ בליל גוב כל הלילה
וכל היום אח שב
אר ואחד שפר בהן
ואח שב כלי ושו בהן
משו כיוצרות שכרו
משולא תלין פעולת
שכי אתן עד בקר
אומתי בזמ שתפעי
אב לא תעשו אי עוב
עליון המרחו אין חצב
ואיב שיהי אי עוב
עליון שבי זמן נעשב
ונוני עפר זמנו אינו
נעשב ונוטל גו הרש
וש כומשו בזמ את
שב ואין מו משולא
תלי פעל שעי את עד
בקר

המלוֹ אֶת חִבּוּי לֹא יִמְשֹׁנְ
אֵל בֵּית וְלֹא יָבֹא לְבֵיתוֹ
לִיהוֹשׁ מֹשֶׁה כִּי שָׂא בְחוּץ
הָעַמּ הֵיוּלוֹ שְׁנֵי כֵלִים
נוֹט אֶחָ וּמְצִי אֶחָ נְמָצִי
אֶת הַכֵּר כְּלֵילָה וְאֶת
הַמְחֹרֵשׁ כִּיוּ וְאַף מַתֵּ
אֵי מְחַזֵּי לְיוֹרְשֵׁי רֵשׁ
פַּא אֶחָ לְעֵצֶם אֵינוֹ
מְחַזֵּי אֶל עֵר שְׁלִשִׁי
מִכְּאֵ וְאֵיל מוֹכֵר כַּפַּר
אֵלֶּמְ כִּוּן שֶׁהוּ עֲנִי
פִּי שֶׁהוּ עֲשִׁיר אוֹ מְמֻשְׁכ
אוֹתְ שֶׁלֹּא תַּחְבֹּ בַּגֵּר
אֵלֶּמְ׳ הַחוֹבֵ אֶתְ
הָרְחִי שֶׁבְּ מְשׁוּכ
הָעֲשֵׂ וְחִיוּ מְשֻׁוֹ שְׁנֵי
כְּלִי שֶׁלֹּא תַּחְבֹּ רְחֵי
וְרֵכֶ וְלֹא רְחֵי וְרֵכֶ כְּלֵכ
אֶל כָּל רֵכֶ שֶׁשִּׁשִׁי בּ
כִּי אֵיכָל נֶפֶשׁ שֶׁצְּ כִּי
נֶפֶ הִוא חוֹבֵל׳

סליק פירקא

הבית והעליה

שֶׁל שְׁנֵי שֶׁנָּפַ שְׁנֵיהֶ
חוֹלְקִי בְּעֵינַי וּבְאֶבְנֵי
וְנֶשֶׁם וּרְוֹאֵי אֵילוֹ הֵן
אֶבְנֵי הָרְאוּיוֹ לְהִשְׁתַּכ
אֶפְ הָיָה אֶחָ מֵהֶן מִמֵּי
מְקֵיצֵ אֶבְנֵי נְטוּל וְשָׁלוֹ
לְרַמַּן הַחֶשְׁבּוֹן
הַכִּי וְהָעֶלְיוֹ שֶׁל שְׁנֵי
נְפָחוֹת הָעֶלְיוֹ וְאוֹ בְעֵ
הַכִּי רוֹצֶ לְהַקְנוֹת הָרִי בְּעֵ
הָעֶלְיוֹ יוֹרֵ וְרֵד לְמִטָּה
עַר שֶׁ יִתֵּק לוֹ אֶת הָעֶלְיוֹ
רִ יוֹסֵי אוֹ הַתַּחְתּוֹנָה צוֹת
אֶת הַתִּקְרָה וְהָעֶלְיוֹנָה צוֹת

הדרן עלך המקבל

מרקתני

הדרך עלך הבית והעלייה

רשליטא בזה בבא מציעא

משנה תפיך

שרירי לעשו מחיצ
לעשו בחיצר כוננ
את הכיתי באמיצע
מיון שצהגו לכנות
גויל וגו כפיים לכיצי
כוצי הכל כמנה המדינ
בגויל זה נותן שליש
טפחי וזה צוהן שליש
טפחי בגוי זה צורון
טפחי ומחיצ וזה נות
טפחי ומח בכפיפין
זה נות טפחי וזה נות
טפחי כלבני זה נותן
טפ ומחיצ וזה נתן
טפ ומח לפיכ אפ נפ
הנות המקו והאבנים
של שניהם

וכן בניג מיכו שנהגו
לגרו מחייבין אותנו
אל אם ריע כונע להון
שלו ורוע ועשש לו
חזו מכחוץ לפיכך
אם נפל הטת המיכו
והאבני של שניה
וראם עשו מדרע שניה
כוני את הטותבאמיצ
ועשושי לו חזי מכאן
ומכאן לפיכך אם
נפל הכותל המיכוב
והאבני של שניה

המיחס את חבי משל
רוחותיו וגרר את
הראשנ ואת השניה
ואה השלישית אין
מחייבי אותו ר יוסי
או אם עמ ניקח וגרר
את הרביעי מגלגלי
עליו את הכל
כותל חיב שנפל מחייב
אותו לבנותו עד ארב
אמו כחזק שנתן עד
שיבי ראוי שלא נתן

תני

בי ארבע אמי ולמיעל אמי
מחיובי אחתי ממך לי
כות אח אשתך שלמן
צת על אחת ותגזרה
מצלצלי עליו את הכל
בחזק שלמן נתן עד
שיבוי ראי שעתן
פוטי אותו לבני בי נשתי
ודל לחיצר רשבג או
לא כל חיצרו ראוות
לבי שעשר כופי אותו
לבני לעיר חומי דלתי
וכרי רשבג או לא כל
שיורד ראוו לחומי
ובמי יה בעו ויה כאנשי
העי שעני עש חר ואם
קצבה בי דיר הרי הוא
פאנשי העי מיד

אין חולקין את החיצי
עד שיהא בה תשעה קבין
ארבע אמות לזה וארבע
אמות לזה ולא יארך
השדה עד שיהא בה
תשעה קבין לזה ותשעה
קבין לזה ר' יהודה אומר
תשעה חיצאי קבין לזה
ולא את הגיגי עד שיהא
בה חיצי קב לזה וחיצי
קב לזה ר' עקיבה אומר
רובע ולא את הטיקלי
ולא את המרזן ולא
את השובך ולא את
המדחין ולא את בית
הניר עד שיהא בהן כדי
לזה וכדי לזה אימתי
בזמן שאין שניהם
רוצין

הדרך עלך השותפין

פתח

לא יחפור אדם

בור סמוי לבו של חכי
ולא שיח ולא מערי
ולא אמת המי ולא
נכרל הכובסי אל אב
הרחי מכותלו של
חבי שלש טפחי ויער
ביצר

אבל נומן ששניהם
רויצי אפי פחו מכן
יחלוקו ובכתבי הקדש
אעפ ששניה רויצי
לא יחלוקו"

כליק פירקא

מרחיקי את הגפן ואת
הזבל ואת המלח ואת
הפיר ואת הסלעי מכה
שלחני שלח טפחי או
סר בני מרחי אתחזרע
ואת המחרישה ואתרך
מירגלי מן הטוה שלש
טפחי " מרחי את
את הרחי שלשה מן
השפך שה ארב מן הרב
ויאת התעו שלש מן
מן הכלי שה ארב מן
השפ לא ישמיר את
תעו כהו הבי אל אב
יש על גבי גוב ארבע
אמו היה מעמי בעלי
עד שיה תחתי מעיב
שלש טפ ובכיר טפ
ואם הזי משל מר
שהזי ר שמשו או ולא
אמרו כל השיערין
האלו אל אם הזי פשו
מלשלם "

לית יתת אדי חנני של
נחתמי ושל מצעיך
תח אויעדי של חניני
ולא רע בה באמי כויץ
התירי אנכ לא רפ בניך
חנני שניאיץ יכו למחו
כידוד ולמ/לו אויני אוב
לושן לית מיהו הנחמי
ולא מיהו היוצאי אנכ
עוש כל ויוץ ומוכר
כתי השוי אנכ אויצו ויכו
למחו כידי ולחמ/לן
אויני אוב לושן לית
מיהו הנמני ולא מיהו
התיצוהו מי עשתי
כותלן המן לנות חכיר
לית יתמו ליר כות אחוד
אל אנכ הרחי ממני
ארב אמו והחלוצו מין
מלמעל עי מלמט כי
מנעגר אוב אנכ/
מרחי אתי הסולם מין
מן השוב ארב אמ/ערי
שלא התלין הנמיה
ואת הכות מן המוחול
ארב אמ/ כרי שיה דוק
אתי הסול מרחוקי אתי
השוב מן העי חמשי
אמ/ולא יעשו אוד שוב
כתו שלו אל אנכ יש לן
חמשי אמ/ לכל רוח ר
יהוד אי עי ארב כורי
כמול שלי היוצ ואנ ולוח
אנכי כי רוכב הרי הוא
כוזקתי

נוטל הנמיעבתו חמש
אמ/ הרי הוא לבעל השוב
חוץ מחמשי אמ/ הרי
הוא של מוציאו מיד
שני שורבט הרוי לזה
שלוש הרוי לזה שלי
מחצה על מחצה שניה
יחלוקו מרחיקו
את האיל מן העיר
עשרי וחמ/ אמ/ והחזו
ושיקמו חמשי אמ/
אב שאול או איל פרי
חמשי אמ/ ואמ העיר
הרמן הוציא ואל יתן
רמי ואם האיל קר
קוע ונות רמי כפך
זה קר סב זה הר קוע
וראינו נות רמי
מרחיקי גדרן קבועה
מן העי חמשי אמ/
ולא יעשה אדם גורן
קבוע כתו שלו אלא
ישלו חמשי אמ/
לכל רוח ומרחיק
מנטיעו של חבירו
ומניח בכרי שלו אין
מרחי את הגבלות
ואת הכרמ מ ואת
המורפקי מן העיר
חמשי אמ/ אי עושי
פרסקי אל למזרי העי
ר עקי או לכל רוח הו
עושי חוץ מן המערב
ומרחי חמשי אמ/

הדרן עלך לא יחפור

אמ/ ר

מרחץ את המשר מן
הדק ואת הפרישי מן
הציצלי ואת החרדל
מן הרבורי ר יוסי
מתני ברבורי כחרדל
מרחיקי את האילן
מן הבור עשרי וחמ
אמ והחרו והשקמ
מן מלמעלה ובין מן
היצר אב הכור קרם
קויץ וצות רמים אפ
האילן קר לאן יקוץ ר
יוסי או אעפ שהבו
קר לאילן לאן יקוץ
שזה חופ כתו שלו
וזה נוט כתו שלו
לאן ויטע אר אילן כמו
לשר חבי אל אב כן
הרחי ממנו ארב אמ
אח נצפני ואחכל האיל
אפ היה גר ביצתו זה
זה סומ לגר מכאן וזה
סומ לגר מכאן היו
שזורשזו ויוצאי לתו
שר חבי מעמיק של
טפחי כרי שלא יעב
את המחרש היה חופ
בור שיוז ומער קויצ
ויוז ר העיצי שלו
איל שהו נוט לתוך
שר חבי קוצין מלא
המודע של גבי המחו
החרו והשקמ כנגר
המשקול כי השלחו
כל האיל כנגר המשקו
אב שאו או כל איל
סרק כנגר המשקול
איל שהו נוט לרשו
הרבי קויצ כרי שיהא
הגמל עוב כרוכבו ר
יהוד או טעו פשתן
או זמורו ר שמעון

או כל האילן כעצר
המשקולת מפני
הטומאה׳

סליק פורקא

חזקת הבתים

והכורו והשיחין
והמערו מרחיצאו
ושובכו ובי הבדי ובי
השלחי והעבדי כל
שהו עושה פירות תדי
חזק שלשה שנים מיום
ליום שהי חזקה
של שנים ואינה מיום
ליום שמעון או של
חדשי בראשונ ושנים
עשר הוי באמת שהן
שמנה עשר חדש ר
עקיבא אומר אחד באחרונ ושנים
ואחד באמצע שהן
ארבע עשר חדש אר
ישמעאל בשרה
הלכן אבל כשהיא
כנגד את תמרים ומכר
את זיתיו וכנגד את
קיטנו הרי אלו של
שנים׳

שלש אריעי לחודש
יהוד ועבד הירד והגלי
היה כיהוך והחזיק
בגלי בצלאל והחזיק
ביהוד איצ חזק עד
שיהה עמנו במדינ אר
יהוד לא אמן שלש
שני אל כרי שיהא
באמפמני ויחזי שנ
וילנו ויורי ש שנה
ויבא לשנ האחר
כל חזק שיאין עמה
טעג איצ חזק כיצד
אל מה את ששה
בתו שלי החזקתי בה
של שני שלישי אל לי
אר דב מעיל אי ציה
חזק שמכרת לי ר"ד
ושצתת לי במתנ אבי
מכר לי בתנ לי במתנ
הרי זו חזקה ואכא ממשו
ירוש אי יצרי ט עג"
האומנין והשותפין
ורוכאריסי והאפוטרו
אין להם חזק לא לאי
חזק בנכסי אשת ולא
לאש בנכסי בע ולא
לאב בנכסי הבן ולא
לבן בנכסי האב במיא
במחזי אב בעות מתנ
והאחי שחלק והמחזי
בנכסי האר נע וגרר
ופריש בפניו כל שהו
הרי זו חזקה

שני מעיירין אורתו
שאנילה שלש שניה
נמיצאו זוממין ב
משלם לו את הכל
שני בראשונ ושני
בשניה ושני בשלישי
משלשין ביניהם
שלש אחזן ואחרי
מיצטרף עמה הרי
אלו שלש עדיות
והן עדי אחת
אלו רכרי שיש להן
חזק היה מעמיהם
כחוצר וכן תני רחים
ובירי ומעיל תרצוצלי
ועיר ובלי כחוצר אוכ
חזק אבל עדש מחוץ
לבהמתי ובני עשרה
טפחים

לא יפת אדם חלוני
לחיצ השחתפי לך בית
בחיצ אחר לא יפתחנו
לחיצ השותפי אל אם
ריצבוצ כצ עולי על גבי
ביתו לא יפתחנ לחיצ
השותפי אל אם ריצ
כוצ חדר לפני מכיתו
וכוצ עלי עלי גבי ביתו
ופתחתי לתו ביתי"

לא יפתח אדם חלונו
לחיצ השות

המוכר את הבית

לא ימכר

את היציע אשר שם פתחו
לתוכו ולא את הדיר
שלפניו הימנו ולא את הגג
בזמן שיש לו מעקה גבוה
עשרה טפחים ויהודי אחד
ושלו יצוי הפתח אפילו שאני
גבוה עשרה אי מכור ולית
את הכור ולית את הדות
אפילו שטח לו עומק ורום
ואין יצרי לוקח לו
דרך ומוכר ה עליה אומר
יצרי ליקח לו דרך ומוכר ה
עליו בזמן שאילו חוי מאלו
שאין יצרו לו דרך מכר
לאחר עליו או אין יצרו
ליקח לו דרך וחכמי אומ
יצרו ליקח לו דרך"
המוכר את הבית מכר לו את
לו את הדלת אבל לא את
המפתח מכר את המכתש
הכוש אבל לא המטלטל
מכר את האוצרות אבל
לא את הקלת מכר תנור
מכר כירי ומזמן שאלו הן
וכל מה שבתוכו הרי הוא
מכורין המוכר את
החצר מכר את כורו שיחו
ומערו אבל לא את המשלט
וכזמן שאלו הן וכל מה
שבתוכו הרי כול מכורי בי
כן ובין כך לא מכר את
המרחץ ולא את בי הבר שבתוכו"

לא תעשו אלו המרכל את החלב
לא תלכ את אחיך שור חצר
המוכ את כל הבר כל אות
היב ואת המומ ואת הנתו
אבל לא תלכ את הנעמודי
ולא את הגרע ולא את הקור
ובזמן שאלו הן ומה
שכתוב הרוכל מכורין ב
אושעז אלו המוכ את כל הבר
בלכ את הקורח המשיכ
את המרוח לא תלכ מלא תהפ
ולא את הכעלי ולא את
הזולאו ובזמ שאלו הוא
וכל מה שכתבי הרי נולן
מכורי בין כך ובי כך לא תכר
לא את המערי של מיכ
ולא את האוצרי של עציו
המוכ את השלך מכר
את האבני שהן לערכו
ואת החצי שבמרס שה לערכו
ואת התבואה שהי מחובר
לקרק ואת מחיצת הקציב
שהי פרוסת מכי רוכ ואת
השומר שאינ עשוי כשו
ואת החורו שאינ מוכל ואת
בתולי שנתנ אינ לא תקכר
לא את האבני שאי לערכ
ולא את הקצי שכפר שאי
לערכו ולא את התבואה
התלוש מן הקרקע בזמ שאל
הו וכל מה שכתוב הרי נולן
מכורי בין כך ובי כך לא תכ
לא מחיוב הקטן שהי כיוצ
רוכ ולא את השומר ר
העשוי כשיט ולא את החרו
המוכב ולא את מין
השקמה

הדרן עלך המוכר את הבית

לא תתן הפרי ולא את
הצמח ולא את השובך
בין חריבין ובין ישובין
ערי ליוך לו ורך רב ר
עקיבא (וחכמים) אומרים ערי
ליוך לו ורך מכר לאחד
ר עקיבא אומר אלו ערי ליוך
לורך וחכמים אומרים ערי
ליוך ורך ומודה ר
עקיבא בממרת פמוך
אבל בעת מתן טוב כול
האחין שחלוקין כו כשר
זכו בכול המחזיר בצמחי
הגן החזיר בשער החזיק
בשער החזיר בכול המקדי
את השדה הקדיו את
כולן רשמעון אומר המקדי
את השדה לא הקדיו אל
חרון המורד ומי השקם
כלוך פרקא
המוכר את
הספינ מכר את התורן
ואת העוגן ואת כל
המנהיגים אותה אבל לא
מכר לא את העברי ולא
את המרעלי ולא את
הצמידי ובזמן שאמר
הוי כל מה שכתוב הרי
כלו מכורין

מכר את הקרוי לאמכ
את הפרדות ממכר את
הפרוז לאמכר את
הקרון מכ את היצמר
לאמכ את הבקרמכ
את הפק לאמכ את
היצמר ריהור או רמי
מודיעז כיצ אלמכ
ליעצמיך נמאתי זוז
הרב ונוצ שאי התצמ
במקחו זה וזוכה או
אין לדמיו ראיה"
המוכ את החמור לא
מכ את כלין נחו המרי
או מכ את פיו ר יהוד
או פרעמי מכורי ביצהיה
שיאו מכורי ביצהיה
החמו עליו ואל מכ
לי חמורך זו כי לו מכ
חמורך הוא מ אין כלין
מכורין" והמוכ
את החמו מכ את הסיח
מכ את הער לא מכר
את בצ מכ אשפו מכ
את זיבל מכ כור מכר
מימיו מכ שובך מכ
יוצים מכר כור מכר
רבורים"

הלוין פירו שוב מפרי
כריב ראשוב פירו טוב
בוט שלשי בחולין ז
ומפר חלו רבש מניח
שתי חלו יתנם לכוהן
מני שתי גרופיות"
הכוב שני אילבי פתו
שיר של חכי הרוי זה
לא הצ הרך ר מאיר
או הצ קרך הגרי לא
ישפ והשול מן הבוע
שלו ומן השורשיו
של בע הבי ואם מתו
אין לו קרקע הצ"ה
שלשי הצ קרך הגרילו
ישפ העול מן השורש
שלו ואם מתו יש לו
קרק המוכ את הרא
בבה מצ לא מכ את
הרצלי מכ את הרצלי
לא מכ את הריאש מכ
את הקנ מכ את הכבר
לא מכ את הבעה

קשקשין

אתם מרו במוכ מכ
לן חיטי יפו וצמיאו
רעו הלוך יכו לחזו
כו רשו וצמיאו יפו
המוכ יטל לחזור כו
רעו וצמיצ רעו יפות
וצמיצ יפו אין אחד
מתן יכו לחזר כו
שוממתי וצמיצ לכצ
לבצ וצמיצאו שחמתי
עויצי שלזי וצמיצאו
של שיקמ/של שקמ
וצמיצ של זית יין
וצמיצ חומץ חומץ
וצמיצ יין שניה יכולו
לחזו בהן המוכ
פירו לחבי משך ולא
מדר קנה מדר ולא
מש לא הצ ואם היה
פיזח שוכ את מקומו
הלוך פשת מחבי הרי
זה לא הצ ער שיטלש
ממקו למקו ואם היה
מחוב לקרק ותלש
כל שהו קנה

המוכיח לחכמ
והוקרו אז שהוזלך
עד שלא נתמלא המד
למוכ משנתמלא המד
ללוק היה סרסור ביציה
נשכרי הוזמי נשברה
לסרסו הרבוצ ומייצת
הרי הי של מוכ חייב
להטיח לו שלש טפי
והחנוני אינו חייב
להטיח לו שלש טפי
ר יהוד אן עש עב
חשכ פטור
השולח את בנו איעל
החנוני ומדד לו באיס
שמן ונת לו את האיס
החנוני חיי ר יהוד פוט
שעמן שילחו ומודי
חכ לר יהוד בומ שהיעליחו
כיד תינו ומידד החנוני
להוכ החנוני פטו
הסיטו מקנח את מדו
אח לשלשי וו בעהכי
אח לשבי עש חדש
רשבג אן חילוק הרבי
החנוני מקנח מדותיו
פעמי בשכ וממח את
משקלותיו פע אחת
בשכ ומקנח מאזנים
על כל משק ומשקל

אשרי כל ירא ה׳ הולך בדרכיו׳
אכל כיגיע כפיך אשרי ויטב לך׳
אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך׳
בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך׳
הנה כי כן יברך גבר ירא ה׳׳
יברכך ה׳ מציון וראה בטוב ירושלים׳
כל ימי חייך׳
וראה בנים לבניך שלום על ישראל׳

מזמור לתודה הריעו לה׳ כל הארץ עבדו את ה׳ בשמחה אתמר

הריעו לה׳ כל הארץ׳ עבדו את ה׳ בשמחה׳
בואו לפניו ברנינה׳ דעו כי ה׳ הוא אלהים׳
הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׳
בואו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה׳
הודו לו ברכו שמו׳ כי טוב ה׳ לעולם חסדו׳
ועד דר ודר אמונתו׳

מזמור לתודה הריעו לה׳ כל הארץ עבדו את ה׳ בשמחה אתמר

הריעו לה׳ כל הארץ׳ עבדו את ה׳ בשמחה׳
בואו לפניו ברנינה׳ דעו כי ה׳ הוא אלהים׳
הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו׳
בואו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה׳
הודו לו ברכו שמו׳ כי טוב ה׳ לעולם חסדו׳
ועד דר ודר אמונתו׳

כתאנת מיקב עלי עשׂ מתלי עו
למאן מרתף של יין מקבל
עלי עשׂ קישׂ או למאה
קנקני כשרו מקב עלי עשׂ
פיטסאו למא" המוכ
יין לחבי והחמיץ או חיב
באחרון ואם ירוע שיוצו
מחמ הרי זה מק טעו ואם
אל יין מבושם אני מוכ לך
חייב להעמי לו ער העיר
וישן משל אשתקן ומיוש
משל של שני" המוכ
מקו לחבי לבנו לו בית וכן
המקב מחבי לבנו לו בית
חתנו לבנו וכי ארמלו לבתו
כוג ארב אמ על ששׁ רב
ר עקי ר ושמע או רפב
הי זו והרוץ לבב לעשן
רפ בק כוג ארב אמ על
ששׁ בי קטן ששׁ על שמק
גרו שמק על עשׂ טרקלי
עשׂ על עשׂ רומו כחיצ
ארכו וכחיצי רחבו ראי לרב
רשבג או הכל ככצוי והיב
מי שיש לו בט לפני מביתו
של חבי נבג בשע שיריק
כני אר נבג ויוצ כשערה
שכני אר ויוצאו ואינו
מכני אתכהמתו ומשקה
מכורו אל ממל ומשקה
מכחוץ זה עושׂ לו פותח
וזה עושׂ לו פותח" מי
שיש לו גיצ לפני מגיצתי
של חבי נבג בשע שכני
אר נבפי ויוצ בשע שכני
אר ויוצאי ואינו מכניס
לתוכ תגרי ולא יכנ מתוכ
לשר אחר והחויצו זורע
את הדרך"

נתעלו דרך מן היער מיל
שניה: נכנס בשש שהוו מיל
ויוצ בשע שניה ומיל ומכנס
לתוך תגרי ולא יכנס מתוכ
לתוך אחוי וזה וזה איצן
רשאי לזורע מי שהית
ויוצ דרך עובר בתוי שדהו
נטל ואת לחם מן היצי מה
שנת נה ושלו לא הגיעו
ורך היחי ארב אמו ודרך
הרבי שש עש אמן דרך
המיל אוץ לה שיעו ודרך
החכר אין לה שיעו המעמ
דויצי עצפרי אמן כי ארבע
קנין המוכ מקוב
לחבי לעשו לו קבר וקן
המקב מחבי לעשו לו קבר
עשוש הלכ של מעי ארבע
אמו על שש ואות להוכ
שמנ טובין שלש מכאן
ושלש מוכא ושני מכנגדו
והכוכין אתן ארב אמות
ורומ שבע ורחב שש ר
שמעו אן עש הוכ שול
מער ארב אמו עש על
שמנ ופותח לתוכ שלשה
עש כוי ארבע מכא וארב
מוכא ושלש מכנגד ושני
אח מימין הפתח ואח מן
וישמעאל ועש חיצר על
פת המער שש על שש
כמלא המיט ופות לתוכה
שוחי מיערו אח מכא ואח
מוכא ר שמעו אן ארבע
לארב רוחוכה רשנ
הכל לפי הפלע

סליק פורקא

האומ לחבי בית
טור עפר
אנו מוכ לך היושם נקעי
עמוקי יות מעשר טפחי
או כלעי גבוהי עשר טפח

הדרן עלך המוכר פירות

אין צמרדרי עמ פחות
מכן צמרדרי עמ ואפ אל
כמי כור אפי היו שפ נהעי
עמוקי יות מעשר טפחי
או כלעי גבוהי יות מעש
טפחי או כלעי גבוהי יות
מעשר טפ הרי אלו צמר
עמ בית כור עפ אני ז
מוכלך מיר בחבל פיח כל
שהו יצב הותי כל שהו יחוי
ואפ אל הן חפ הן ית אפי
פיח רובע לפא הגישו יהר
מכן יעש חשבו מהן מחזי
לו מעש ואפ ריצ יחזיר לו
את הקרק ולמ אמרו יחזי
מעש ליפו בחו שלי מוכר
שאפ שיוור פשר בי תשע
קבי ובצוצ בי חיצי קב ובצרי
ר עפי בירוב מחזי לו את
הקרק ולא את הרוב בלבר
הו מחזי לו אל את המות
מיר בחבל הן חפר הן יתר
ביטל הן חפ הן ית מיר בחב
הן חפ הן ית מיר ביטל מי
כחב את הן חפ ואת הן ית
כרב בן נגב בפ ימצי ובמיצרי
פחו מפשתי הציעו ית מפשתו
יצבה הזה לחבי חיצי
שדי אני מוכלך מפשמני
ביציה ובוט חיצי שדהו
חיצי בדרום אני מוכר לך
משמני ביציה ובוט חיציה
כדרי ומקב עליו מקו הגדר
וחריץ ובן חרי כמ הו חרי
ששׁ טפחי ובן חרי שלש

סליק פירקא

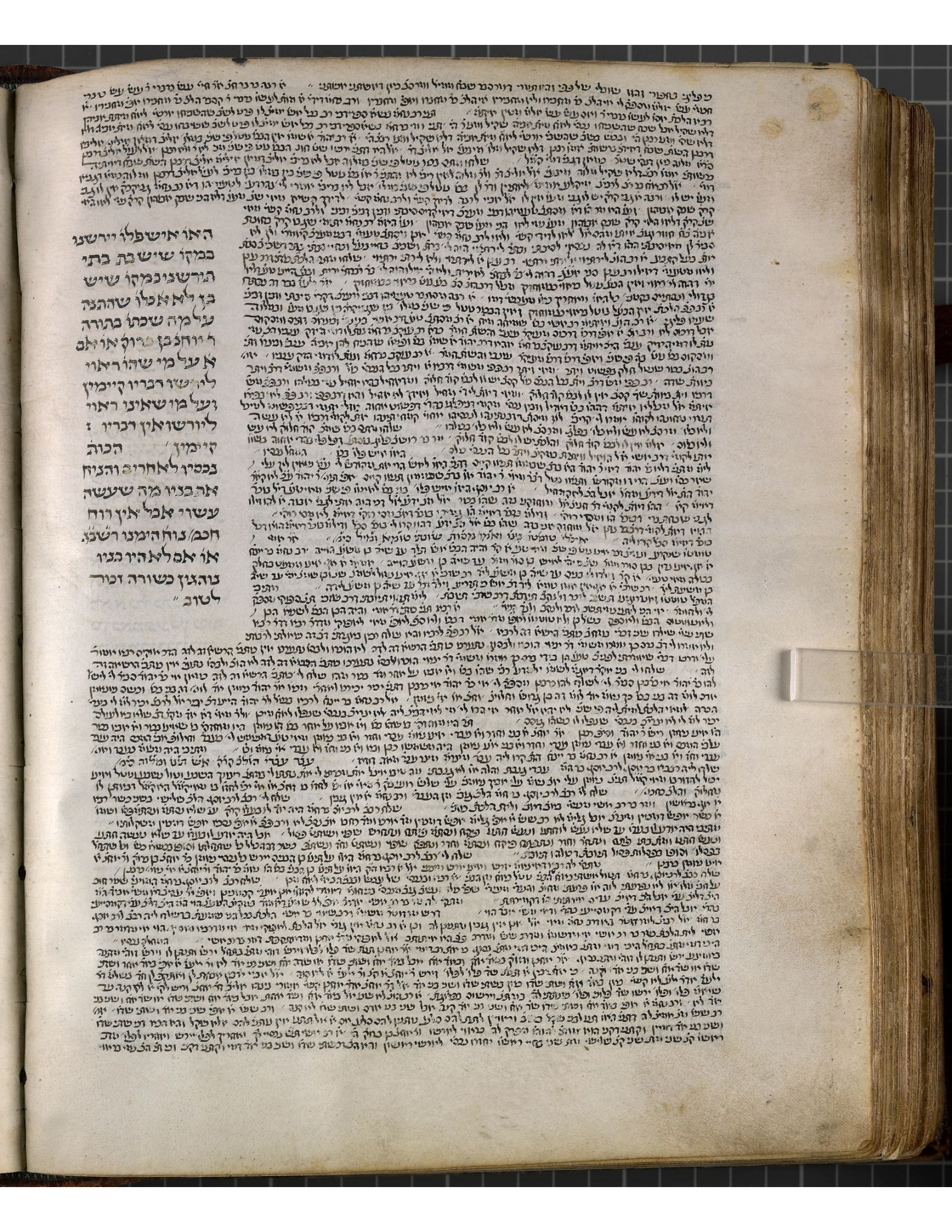
דדרך שלך האומר מאי

ומצחילי צוחלי ולית
מצחילי מצחילי ולית
צוחלי לית צוחלי ולית
מצחילין ואלו צוחלי
ומצחילי האב את הבני
והבני את האב והאחי
מן האב צוחלי ומצחי
האיש את אמו ׃
והאי את אשתו ובני
אחיות צוחלין ולית ׃
מצחילי האש את בנ
והאש את בעל ואחי
האם מצחילין ולית
צוחלי והאחי מן האם
לא צוחלין ולית מצחי

סדר נחלו כך הי אשר כי
ממון מתן אוץ לן והעברת
את צחל לפני בן קורס
לבית יוצאי ירכו שלכן
קרובתו לכת את קרובתו
לאחיו יוצאי ירך של
בת קרוב לאחיו מאחיקרוב
לאחיו וחאב כל יוצא
ירך של אחיו קרובתו
לאחיו ואב יה הכל
כל חקוד בנחל יוצאי
ירכו קוד והאב קרוב
לכל יוצאי ירכו
בני יצלפחד צלו שלש
חלקו בנחל חלק אחד
שהיה מיוצאי מצרים
וחלקו עם אחי פנחס
חצר ושתי כפור ועוטל
שני חלקים

אחר הבן ואחז הברך
בצחל אל שהבן צוט
פי שני בנעמי האמב
ואיבו נעטל לפי שנעם
בנעמי האם והכנעת
נזוקו מנעמי האם"
האון איש פלוני בני
בכו לא ויטול פי שניב
אישפלוני בני לא ירש
עם אחיו לא אלום
שהתנה על מה שיתנו
כתור המחלק בנכסיו
של פיו ריב לאחז ומיב
לאחר והשוה לרבן
את הכנו רבריו קיימו
ואם אמ/ משו ירוש
לא א כלו פת בין בתחל
בין באמיצע בין בסוף
משו מתנ רבו קיום"

43 111

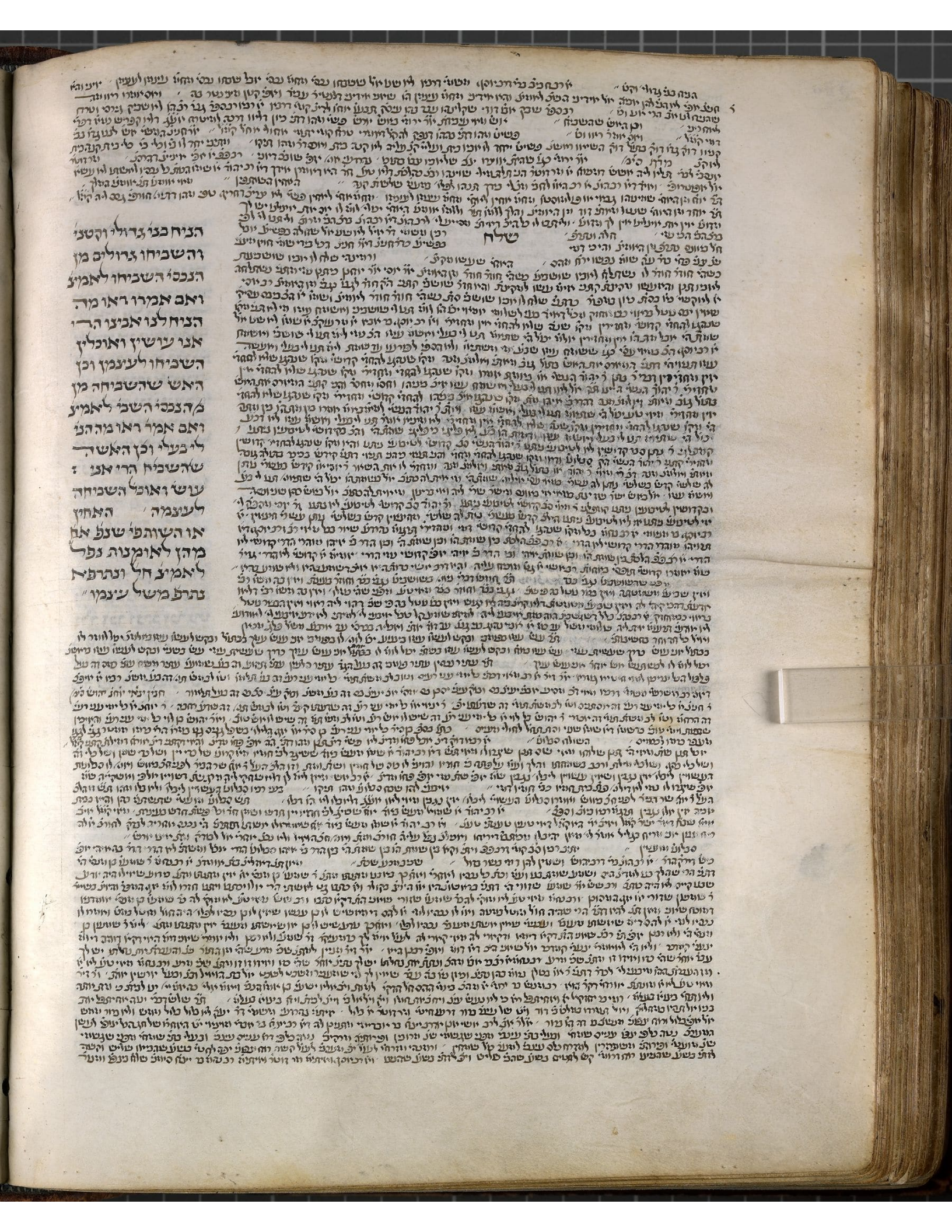


היאו זה בני נאמן זה
אחי איני נאמן ליטו
עמן בחלקו מת יחזרו
נכסי למי מן נפל לו
ירוש מימקוב אחר
ירשו אחיו עמו מי
שמת וצמיב ריתיקי
קשור לן על ירכו הרי
זו איב כלו ויב בה לאח
כין מן היורשין וכין
שאין מן היורשין
רברוי קיימין
הכות נכסיו לבנין יצרי
שיכתו מהיום ולאחר
מיתה רב ר יהוד ר יוסי
או איני יצרי הטת נב
לבני לאחר מותו האב
איני יכו למי מפני
שהן כתובי לכן והכן
איני יכו למי מפני
שהן ברשו האב מכ
האב מכורי ער שימו
האב מכר הבן אין
ללוק ער שימו האב

היאבתולש ומאכיל
לכל מי שיריצה ומה
שהניח תלוש הרי הוא
של יורשיך׳
הציח בני גרולי וקטני
אין הגרולי מתפרנסי
על הקטני ולא הקטני
נזונין על הגרולי אלא
חולקין בשוה נשאו
גרולי וישאו וקטנים
ואלו אומרו הקטן אחרי
אנו נושאים כדרך
שנשאתם אתם אין
שומעין להם אלא מה
שעשה לה אביה אתן׳
הציח בני גרולי וקטני
אין הגרולי מתפרנסי
על הקטני ולא הקטני
נזונין על הגרולי אלא
חולקין בשוה וזה חומ/
בבני מבני שהבעו נזונות
על הבנין ואוכל פירות

מי שמת הדרן עלך יש בנחלין וכמה

והביח כני וכנו כזמן
ש הנכסי מרובי הכעס
ירשו והבני יזונו נכסי
מועטי הבעי יזונו והכני
ישאלו על הפתחים
ארמון או כשכי שאני
זכר הפסרתי אלהי ראובן
אני את דברי ארמון
הביח כני וכנו וטומטו
בזמן שהנכסים מרובי
זכרי רוחו אותו אינל
הנקבו נכסי מועטין
נקבו רוחו אותו אינל
זכרים האו
אם ילד אשתי זכר
ישול מנה נקב מאתי
ילד נקב נטול מאתים
ולד זכר ונקב זכר עוד
מנה ונקב מאתי טומט
איני נוטל אלא אכל
מה שהלד אשתי יטו
הרי זה יטול ואלא אין
שם ירושי אלו זו יורש
את הכל



האחי שעשו מקיץ
שושביני בחיי אביהן
חזר שושביני חזרה
לאמץ מפני שה שושבי
נצבי בכר אכל השולח
לחבי כרי יין וכרי שמן
אין נגבין בכר מפני
שהן גמילי חסדי"
השוכל כבלוצו לבי חמי
שלח שם מא מצ ואל
שם סעור חת אפי כרע
אחד אין נגבין ליה
אכל שם סעודת חרטן
כריע נצבין כבלוצו
מרובי שהבי לבי כעל
הרי אלו נצבי כבלוצו
מועטי שהשמן ככית
אמ הרי אלו אי נצבי"
שכיב מרע שכתב
כל נכסי ושייר הרקע
כל שהו מהתו מתב

לא ששיר הרק כל שהו
אין מהנתי מתנה"
לא כתו בב שכי מרע
הוא או שכי מר היתי
והן או ברי היה יצריך
להבי ראיה ששכי מר
היה רבר מיאי וחכ או
המויצי מחבירו עלי
הראיה המחל
נכסיו על פיו ר אישע
או אחד כריא ואחך
מסכן נכסים שיש לה
אחריו נקני נכס ובשט
וכחזק ושאני לה אחריו
אין נקני אל במשיכה
אמרו לו מעשה באימן
של בני רוכל שהית חול
ואמר הנח כביכתי למחי
ומת והיימן חכם אה
רבריה אלה בני רוכל
תזכר אימן ר אישע או
כשב רבני היימן מפני
שאין יכו לכתו אב לא
בחול ר יהוש או בשב
אמרו קו בחול בימע
בו זכי לקט ואין זכין
לגדו רב ר אלעזר ר
יהוש אי לקט אמרו
קו לגדול

ההוא

נפל הבי עלי ועל אמי

על מורישי והית עלי

כתב אש וכח יורשי

האב או הבן מתראש

ואחכך מת האב וכח

או האב מת ראשון

ואחכך מת הבן כש

או יחלוקו וכה או

נכסי כחזקתן

נפל עליו הבית ועל

אשתו יורשי הבע או

האש מת ראשנ ואח

כך מת הבע יורשי

האש או הבעל מת

ראשו ואחכך מתה

האש כש או יחלוקו

וכה או נכסי כחזקתן

וכתוב כחזק יורש הבע

נכסי הנכסי והיוצאי

עמ כחזק יורש האב

נפל הבי עלי ועל אבין

או ואו מורי שיחלקו

אר עקי מור אני כזה

שהנכסי כחזקת אלכן

עזאי על החלוקי אנו

מינטערי אל שכאת

לחלו עלי את השוין

סליק פירקא

גט פשוט עריו

מתוכו מקוש

ערי מוחרי פשו שכת

ערי מאחרי מקוש שכ

ערי מתוכו שניה פתו

שלחך

הדרן עלך מי שמת

מנהני

רחצני כג׳ אר מקושר
שכתבו עריו מתוכי
כשׁ מפני שיט לעשור
פשו רשׁבג׳ או הכל
כמנה המדיג׳ גט
פשו עריו בשני מקוש
כשלש פשו שכתו כו
שני ערי שניה פסו
כתו כו זוזי מא׳ ריהימן
כלע תלתי או לו אלמג
ראיצו וצמחקו אי פחו
משני כלעי דרכונות
ראיצו ונמחק או פחו
משני כתו כו מלמעל
מג ומלמט מאתי כלמע
ביאתי ומלמט מג׳ הכל
הול אחר התחתו ואל
למ כותבי את העליון
שאם תמחק אות אח
מן התחתון ילמד מן
העליון כותבי גט
לאיש אעפ שאין
אשתו עמו ושוב לאש
אעפ שאי כעל עמה
וכלב שיה מכיר והנע
נות שכר כותבי שטר
ללוו אעפ שאין מלו
עמו ואין כותב למלו
ער שהלו יה עמו והלו
צות שכ כות שט למול
אעפ שאי הלוק עמו
אין כות ללוק ער שיה
המול עמ׳ והלוק צות שכר׳

אין כות שט אירוס׳
וצישואו אל מדעת
שניה והחת נוה שכר
אין כותבי שט אריסו
והבלנו אל מדע שני
מהמבל נות שכ׳ שט׳
ביורורי וכל מעש נר־
אין כותבין אל מדע
שניה ושניה נות שכ
רשכנ׳ או שניה כותבי
שני לזה כעיצמו ולזה
כעיצמו ״
מי שפרע מקיץ חובו
והישלים את שט אל
אם לאנתתי לך מכאן
עד יום פלו הן לו את
שטרו הנ׳ הזמן ולא
נתר יוסי או יתר יהור
או לא יתן ״ מי
שנמחק שטר חובו
מ עמי עליו עדי וכא
לפני כר והן עושי לו
היום אוש פלונ אוש
פלו נמח שיטרו ביום
פלו ופלו ופלו עדיו
מי שפרע מקיץ חובו
ר יהור או יחל׳ר יוסי
או יכתו שוב אר יהור
נמיצ זה יצרי להוות
שום/ שפרו מן העכב
אלר יוסי כן יפלו ולא
ירע כחו של זה ״
שני אחון אחר עני
ראח עשי הני לה אני
מרח וכו הכר עשאן
לשכ השכ לאמיצ ״

בבא

עשאן לעיצמו הרי עשוי
או לעצי חח לך עכרי ורחיץ
בבי המרחץ חח לך חתי ועש
בבי הכר שטו שהוו בעי
שב אח יוסי בן שמעון ושמ
אח יוסי בן שמעון או יכולי
להויני שט חוב זה על זה
ולא אח יכול להויני עליה
שט חוב נמיץ לאחר בין
שטרותי שטרות של יומת
בן שמעון פרועי כיוצא ועשו
שציה פרועי כיוצא ועשו
ישלישו אם היו משולש
יכתבום אם היו משנין
יכתבו בהן היאו לבצו
שטר בין שטרותי פרוע
ואיני יודע איזה שטר פרוע
פרועי צמיץ לאח שם שני
הצרו פרו והקש או פרוע
המלו את חבי עד ערב ואם לא
יפרע מן הערי ואם אל
עמן שאפשי ממני שאריך
יפרע מן הערי רשבג או
אלמן ישן צמני ללוה בין כך
ובין כך לית תלת מן הערב
כיוצא בו אר רשבג התערב
לאשי בכתובת והיה בעל
מגרשי ירידיך הנא שמא
יעשו הנוצי עד צמני שלי
ויחזי את אשתו
המלו את חבי כשטר גוב
מנכסי משועב עי עירים
גוב מנכסי בני חורי הערי
שהגיע אח חיתום שט
גוב מנכסי בני חורי מעש
בא לעני ר ישמע ואי גוב
מנכסי הני חורין

אלה שמע בן נצפ אי
נצב לא מצנפי משוע
ולא מצנפי בני חורין
אלה ישמע למי אמר
לו והרי שהיה חונק
את אחו בשוק ומיצאו
חבי ואלה נחלו ואני
נות לך פטו שלא על
אמונתו הלוהו ואינו
ערב שהוו חייב אלא
הלוהו ואני נות חייב
שעל אמונתו הלוהו
אי ישמעאל הרועה
שיתחב יעקב נריני
ממונו שאין מקיעוע
כגל התור כול גרו מהן
שהן כמעיין נוכע
והרועץ לעכוק כריני
ממונו ישק אה שמע
כן נצפ
כלוק פירקא

הדרן עלך גט פשוט
וכליק מס בבא בתרא

דיני ממונות אשר
בשלש גזילו וחבלו
בשלש נזק ריחני נז
תשלומי כפל ותשלו
ארב וחמש בשלש
האוצם והמכה והמוציו
שם רע בשלש רבדי
ר מאיר

וחכמי או המויני שם
רע כעשרו ושלשה
מפני שיש כורדני ז
נפשו " מכות
כשלש משוח ישמ
אמרו כעשרי ושלש
ועיבו החר ועיבו השע
כשלש דכר מאיר
רשבג או כשלשה
מתחילין ובחמשה
נושאי ונות ונזמרין
כשבעה ואלגמרו
בשלש מעוכר "

סמיכ זקני ועריף עגל
בשלש דבר שמע ר
יהוה או בחמש החליץ
והמיאנין בשלשה
נטערבי ומעש שני
שיאין רמיו ירועין
בשלש ההקדשו כשל
הערכין המטלטלין
בשלשה יהוד או
ואחר מהן כהן ובקרן
השעוכהן ואר כויע
כהן ריצי נפשות
כעשרי ושל הרובע
והערב בעשרי ושלש
עג והרצת את האש
ואת הכהמ ואו ואת
הבהמ התרוגי

שור הנסקל כעשרי
ושלש עיז השור יסקל
וגם בעליו יומתו כמות
בעלי קר מיתת השור
האריו והזאב הדוב
והנמר הברדלס והנחש
מיתתם בעשרי ושלש
ר אושעי אומ כל המזיקים
להרגן זכה ר עקיבא אומ
מיתתם בעשר ושלש
אין רצוי לא את השכר
ולא את נעכי השקר
ולא את פרזן צדיו אלא
כבד של שבעי ואחד
ראוין מועיאי למלחמ
הרשו אל על לפי כח
של שבעי ואחד ואי
מוכיחי על העור ועל
העורו אל על פי כח של
שבעי ואחד

ואין עושי כנהדראו
לשבטי אל עפ כד של
שבעי ואח ואלי עושי
עיר הנרח אל עפ כד
של שבעי ואח ואין
עושי עיר הנרח נספר
ולא שלש עיר הניח
אבל עשרין אחת או
שתים כנהדרי
גדול הית של שבעי
ואח וקטן של עשרי
ושלש מציין לגדול
שהי של שבעי ואח
ע אסף לי שבעי אל
מזח וישר ומשה על
גביה הרי שבעי ואח
ר יהוד או שבעים
ומציין לקטן שהיא
של עשרי ושלש עב
ושפטו העד והיצלו
העד עד שופט ועד
מיעל הרי עשרי מנין
לעד שהו עשר שב
עד מתי לעד הרעה ז
ויצאו יהוש וכלב

כשהוא מצח אחרי רדך
כל העם עוברי כזה אח
זה הוא ומעמוג ממרצעו
ביני לבין העם כשהוא
מהנחן מן אחרי כל העם
אומ׳ לו אני כפרתך והוא
או לה תתברט מן השמ׳
וכשמברי אותו כל העם
מסובי על הארץ והוא
מיטב על הספסל
מלך לא ארן ולא רגין
אותו לא מעיר ולא
מעירי אותו לא חולין
ולא חולצין לאשתו
ולא מייב את אשתו
ר יהוד׳ או אם ריב לחלו
ולריב זכו לטו אמ׳ לו
אם ריב לחרוץ אין
שומעי׳ לו ואי נושאי
את אלמנתו׳ יהוד׳ או
צוש המל אלמ של
מלך שנן מיעינו ברוד
שנש אלמנתו ש
שאו עניך כחיקך
נשי ארוניך כחיקך
מת לו מת איני יוצ מפת
פלטירי שלו ר יהוד׳
או ריב ליצא אח המט
ויצ שנן מיעינו ברוד
עו והמלדור הלך אח
אחרי המטה אל לא
היה רב אל לפיוס את
העם

איבי

כשהוא מצח אחרי רדך
כל העם עוברי כזה אח
זה הוא ומעמוג ממרצעו
ביני לבין העם כשהוא
מהנחן מן אחרי כל העם
אומ׳ לו אני כפרתך והוא
או לה תתברט מן השמ׳
וכשמברי אותו כל העם
מסובי על הארץ והוא
מיטב על הספסל
מלך לא ארן ולא רגין
אותו לא מעיר ולא
מעירי אותו לא חולין
ולא חולצין לאשתו
ולא מייב את אשתו
ר יהוד׳ או אם ריב לחלו
ולריב זכו לטו אמ׳ לו
אם ריב לחרוץ אין
שומעי׳ לו ואי נושאי
את אלמנתו׳ יהוד׳ או
צוש המל אלמ של
מלך שנן מיעינו ברוד
שנש אלמנתו ש
שאו עניך כחיקך
נשי ארוניך כחיקך
מת לו מת איני יוצ מפת
פלטירי שלו ר יהוד׳
או ריב ליצא אח המט
ויצ שנן מיעינו ברוד
עו והמלדור הלך אח
אחרי המטה אל לא
היה רב אל לפיוס את
העם

וכשהיו מכריזין אותו כל
העם מהובי על גבי הרקע
והוא מוכס על גבי הרגש
ומוציא למלחמה הרשע
עם בר של שכעי ויאח
ועורין לעשות לורדך
ואין ממחין בידו דרך
המל אין לו שיעור כל
העם בזוזי וצות לעניו
והוא צרט חלק בראש
לא ורב לו נשי אל שמ
עשר ר יהוד או מרב
הו לו וכלב שלא יהו
מסירו אה לכו ר שמע
או אלי אח ומסיר את
לבו לא ושיוב אכ למ
נא לא ירב לו נשי אלי
כאבנאל ולא ירב
לו מוסי אל כרי רכבו
ופרשיו זכם ווהב לא
ירב לו אל כרי לות אלמני
ורות לו סף תור לשמו
יוצ למלחמ מוציא
עמו נגנ מכגיש עמו
יוש בריץ והו עמו מס
והו כעגרו עכ והית עמ
והר בו כל ימי חייו
אין רוכבי על סוסו ואי
יושבי על כסאו ואין
משתמשי כשרכיטו
ואין רואי אותו ערום
ולא כשהו מסהפר
ולא כבני המרחץ של
שופ תשי עליך מלך
שהא אימתו עליך

סליק פירקא

ואלו הן הפסוקים המשתחילין בכוכבי והמלוכרכיות ובמפריחי יונים ופוחרי שביעי אר שמעון מתחיל לאהיו קורין אותה אל מול אופפי עד שביעי משחרבו האצטבלי חזרו להקהלן קוח שבי אר יהודה אימתי בזמן שאין לו אומנין אחר אבל ישלו אח שלאהו הרי זה כשר ואלו הן הקרובים אחין ואחי אביו ואחי אמן ובעל אחותו ובעל אחי אמו ואבי ובעל אחי אמן ואבי ובעל אחי אמו וחמיו וגיסו הם ובניה וחתניה וחורגו לברו אר יוסי זו משנה ר עקיב אנל משנה ראשונה רודו ובן רודו ובל הראוי לירוש וכל הקרוי לו באותו שעה היה קרוי ונתרחק כשר ר יהודה או אפי מת כתו ויש לו בנני הימנ הרי זה קרוב האוהב והשונא אוהבו זה שונאו שנאמר כל שלא ארבר עמו שלש ימים כאויב אל נא נחש וישר על כך

כל זמן שהוא מכוי ראשי
סותר את הדין אמרו
לרבי ראיו שיש לך
הב מכאן ועד שלשה
יום הביאו כתוב שלשה
סות לאחר שלשי אי
סות א"ר שבנא מה יעשה
לא ימיצא סתם שלשה
ומיצ לאחר שלשים
אמרו לו הב עדי הניא
ראיי אינן לי עדי אינן
לי ראיי ולא אחד ומיצ
עדי ומיצ ראיי הרי זה
אינ כלו ואי ר"ש נא מה
יעשה לא אהיה יורש
שיש לו עדי אין לי
ראיי ומיצא ראיה
אל הבא עדי ואי אין
לי עדי הב ראיי ואי אי
לי ראיי ראי שצחחייב
אקרבו איש פלו ופלו
והעידוני או שהוציי
ראיי מתוי אתו ערתו הרי
וו אינ כלום"

סליק פרקא

אחד דיני ממונות

ואחד דיני נפשות כדריש
ובחקיר עד משפט
אחד יהי לכם מה ביז דיי
ממוצי לדיני נפשות
דיני ממוו כשלשה דיני
נפשות כעשרי ושלש

הדרן עלך דיני ממונות ודיני

דיני ממונות פותח בין לזכות
בין לחובת דיני נפשות פותח
לזכות ואין פותחין לחובת
דיני נפשות מטין על פי
אחד לזכות עד שיבוא לחוב
דיני ממונות מחזירין בין
לזכות בין לחובת ודיני נפשות
מחזירין לזכות ואין מחזירין
לחובת דיני ממונות הכל
מלמדין זכות וחובת ודיני נפשות
הכל מלמדין זכות ואין הכל
מלמדין לחובת דיני
ממונות המלמדין חובת מלמדין
זכות המלמדין זכות מלמדין
חובת דיני נפשות המלמדין
חובת מלמדין זכות המלמדין
אותו יום ולילה לחובת
דיני ממונות רבו כיום ותמו
בלילה ודיני נפשות רבין
ביום ותומרין ביום
דיני ממונות גומרין בו ביום
בין לזכות ובין לחובת דיני
נפשות גומרין בו ביום
וביום שלאחריו לחובת
לעולם אין דיני נפשות נגמרין
ולא בערב יום טוב דיני
ממונות הטמאין והטהורין
מתחילין מן הצדדין ודיני
נפשות מהחילין מן היצד
הכל כשרין לדון דיני
ממונות ואין הכל כשרין
לדון דיני נפשות אלא
כהנים לוים וישראל הכשרים
לכהונה

דיני ממונות. משלין על פי אחד בין לזכות בין לחובה

פעמים שאדם נזקק לשני דיינים בכתובה אחת

כשלשה בית דין בפנינו

תניא נמי הכי חייב אדם לכבד אביו יותר מאמו שאביו חייב בחינוכו יותר מאמו

לעולם אם שלחה לו תורה אל תשמע לה שמא לשם שמים שלחה

מכפרים פשיעה אין שולחין שלוחי מצוה

שכן מיניבו בקין שנ׳
קול דמי אחיך צועקים
אלי מן האדמה אי אתה
דם אחי אל דמי אחיך
דמיו ודם זרעיותיו ד׳
תלויין בי עד סוף כל הד׳
דמי אחיך שהיה דמיו
מושלך על העיבי ועל
האכנסי לפיכך נברא אד׳
יחידי בעולם ללמד שכל
המאבד נפש אחת מעלין
כאילו איבד עולם מל׳
וכל המקיים נפש אחת
מעלין כאילו קיים
עולם מל׳ ומפני שלום הבריו
שלא יאמ׳ אד׳ לחבי
אבגרו מאבידך ושלא
יהו המיני אד׳ רשויות
הרבה בשמי׳ להגיד גדול
של מל׳ מל׳ המל׳ הק׳
שאד׳ טוב מא׳ מטבע
כחות אח ואחל דומי זה
לזה ומל׳ מל׳ המל׳ הק׳
טובע כל אד׳ בחותמו
של אד׳ הר׳ראשו ואין
אח רומ׳ לחבי לפיכ כל
אח ואח חייב לומ׳
כשבילי נברי העול שמ׳
האמ׳ מהלנו ולידרה
הזא והל כב נא והוא
ער אור׳א או ירע וגו׳
ושמ׳ תאמ׳ מה לנו לחו
ברמו של זה והל׳א כב
נא ובאנו רשע רנה

כלוך פירקא

הדרן עלך דיני ממונות מנהני

היו בודקין אותו

זוגו היו ממעטי כמ אב ולא
היו שותי יין כל הון צושאי
וצות ברב כל הליל למחרת
משכימי ובאי לגר המזמה
או אני מיצ ומזל אני כמוהו
המחויב או אני מחוב
ומחוי אני במקומו המלמ/חוב
מלמ/זמו אחבל מלמן זמו אינ
יכו לחזו ולל/מ/חוב טעכרב
שני כתם הרי בי מזכירי אות
מיצאו לו זמן לשרותו ואם
לאו עומדי למצון שני עש
מזכי ואח עש מחוי זכאי
שני עש מחויבי ואח עש
מזכי אפי עשרי ושני מזכי
או מחויבי ואח או אי יוכ
יהיה היוצרין ועכ כמ
מוסיפי שני שנו עד שבעי
ואח שלשי ושיש מזכין
ושלשי וחמש מחויב זכאי
שלשי ושש מחויבי ושל
וחמש מזכי רבי אלו נעכר
אלו עכ שיראי אחד מן
המחויבי אתרשי המזכין

סליק עירוכין

נעתיר הריך מויצראי
אחינו לפקלי
כי הסיקול הוא חוץ לג' עש
הרוצ את המיקלל אחר עמ/
על פתכי ושודרי כיוו והסו
רולו ממנו כרי שוה רן אחו
את אחד ושלי לל/מ/ עכ"ד טי
והל מצות בשודרי והסוס ריק
ומעמידין ואוכלי והו אלו ושנ
לי לל/מ/ על עצמו זמן מחוי
אינו אלא אחד וחמש עש
וכלב שיש ממש בריבין

הדרן עלך הוא בורקין

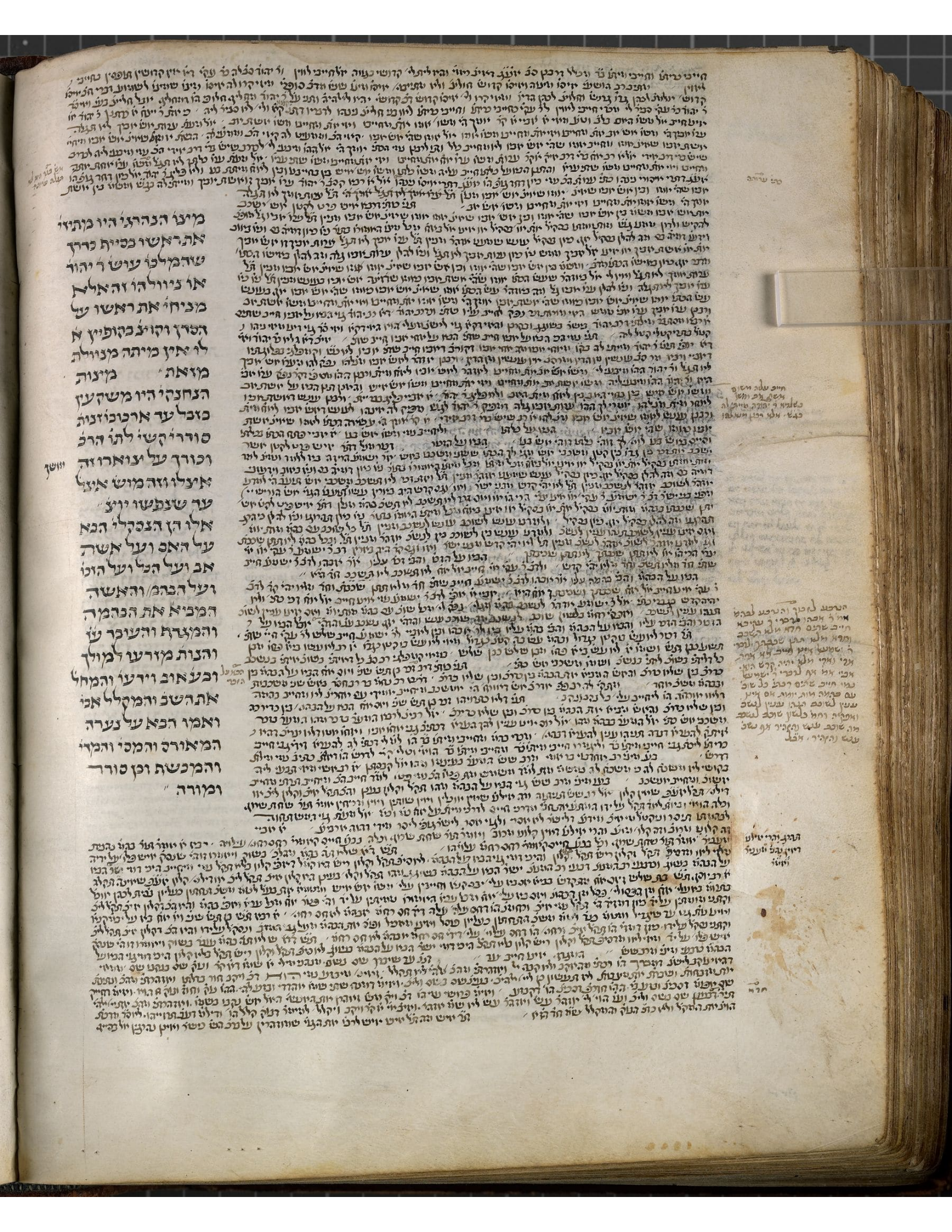
רבית

מיצאו לו זכו פטרוהו ואם
לאו ויוצ ליסקל והטרוז ויוצ
לפניו איש פלוני בן איש פלוני
ויוצ ליסק על שעבר עביר
פלוני ופלוני עדיו וכל
מי שיוד לו זכו יבא וילמד
עליו היה רחו מבוי הסקי
כעש אמרו אומ/ לו התודה
שכן דרך כל המודין
להתודו שכל המתוד יש לו
חלק לעול הבא שכן מיני
בענן שיאל יהוש בני שיב
נא כבו לי/ אלהי ישר ותן
לו תוד והגר נא לי מה עשי
אל תכח ממני ויש עין
את יהוש ויא/ אמ/ אמי אנני
חטא לי/ אלהי ושר וכזאת
וכזא עשי ומניין שכפר
לו וירזו עצ ויא/ יהוש
מה עברתני ויעברך יק היו
הזה היו הזה את עכו ואם
את עכו לעול הבא ואם
איצו יוד להתודו אומ/ לו
אמו תהא מית כפר על כל
עוני חוץ מן אחי אמרו
יוד שהו מזוז/ או תה מית
כפר על כל עוני חוץ מעון
זה אמרו לו אם אי
או כן כרי לבקו עצמו
היה רחו מבוי הסקי ארב אמ/
מפשי את בגדי האי מכסין
אותי פרק את מלפני והאש
מלפני ומלאחרי רבר יהוד
וחכמ/ או האי נסק ערו ואין
האש נוהל ערומ/

כי הסכיל היה גבו שתי קומ
אח מן העדי רוחפו מעל
מתניו צהפ של לבו הופכו
על מתניו ואכ מת בה ייצ
ואם לאו ער שני נוט אה
האבן ונותנ על לבו אם מת
כה ייצ ואם לאו רצימתו ׃
בכל ישר עני ר הערי ההי
כו כראשנ להמי ויד כל
העם באחרונ כל הנפקלי
נתלין רבר אייע וחכ או אי
נתל אל המגרת והעוב עז
האיש תולי אותפני כלפי
העם והאש פני כלפי העין
רבר אייע וחכ או האי נתל
ואין האש נתלי א להן ר
אייע והלא שמענ שטח
תל שקמני נשוי כאשקלון
אמרו שמני נשוי תל ואין
רצין שני בו אחר "
כייע תולי אותו משקעין
את קור באריץ והעין ויוצ
הימני מקית שהני ירוו זו
על גבזו ותול אותו ר יוסי
יוסי או הקור מוטה על
הטות ותול כו פרר שהטכח
עושי ומתתירי אותו מיר
ואם לאו עוב עליו כלא
העש עצ לא תלין נבל על
העיץ כי קב תקבר כיו ההו
כי קללת אלהי תלוי כלו מפני
כיה זה תליו מפני שכירד
את השם וצמיצ שם שמי
מתחלל אר מאי כשע
שאר מיצטע שכינ מה
לשון אומר הלני מראשי
הלני מזרועי אפ כך הכ
מיצטע על רמ שול רשעי

מיצות הנשואין היו
משקעי אותו כנגד
עד ארכובותיו וצותני
סודיך קש לתורה
וכורך על עיואריו זרה
מושך אינלו וזרה
מוש אינלו עד שלות
את פיו ומדליק את
הפתיל וזורק לתוך פיו
ויורד בתוך מעיו וחומר
את בני מעיו ר יהודה
או את הוא אם מה כיר
לא היו מקיימין בו
מיצו שריל אל פותח
את פיו ביצנת שלא
נטוכתו ומדליק את
הפתיל וזורק לתוך פיהו
ויורד לתוך מעיו
אר אלעזר יצרו מעש
כגון אלו שזיעתר
ודהיקלו וחביריו זמורו
ושרפוה א לו מצב
שלא היה כך שבאות
שע כהי

שלח



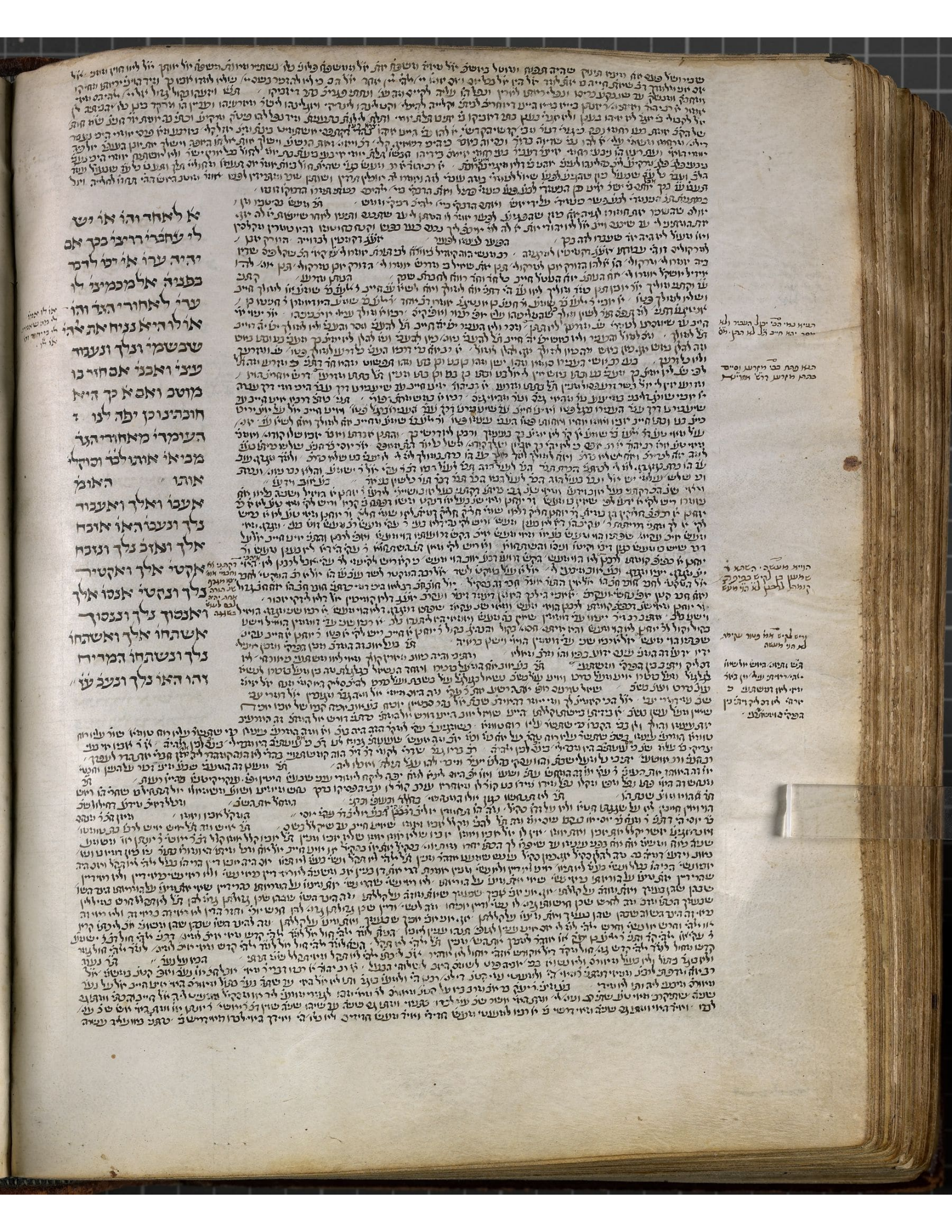
הכא על האם חיי על
משו אש אב ומשה
אם ר יהוד או אוכו
חיבאל על האם נלב
הכא על אש אב חיי
על משו אשת אב
ומשו אש אוש בין
לחיי אבי ובין ליאחר
מית אבי ובין מן ה
הארוסי ובי מן הנשוא
הכא על בלתו חיי על
משו בלתו ומשו אש
אוש בין בחיי בנו בין
ליאח מית בני בין מן
הנשואין ובין מן
הארוסין הכא
על הזכור ועל הבהמה
והאש מביאה את
הבהמ/ אם את חוטא
בהמ מה חטא אל לפי
שפא לאר תחל על יי
לפיכ אהכתו הסקל
ראשל תהא בהמ
שנמר בשוק ויאמרו
זו היי שצפק אוש פלי
על ירה

אשכח

המגרת אצילו חיב עד
שיעקר את התשם אמר
יהושע כן נון פעל יום
דצין את דעדי מביצי
יפה יוסה את יוסה נעב
הדין לא היו הורגין
בביצה אלא מערב יו
את כל ומה דומך ואו
לצדדי שכהן יעמו מה
ששמע בעירו והוא
אלו והדיוט על אמרי על
רגליה והורעין ולא
מיאחין והשני אלו את
אבי כמוהו והשלישי
אלו את אבי כמוהו
הערבי עז את העובי
ואחד ממקדש ואחד ממשחו
ואחד ממעבד את ומשתחו
ואלו המקדשין פעלי ליאה
והמגבה והמרים והמעבי
והמקריב והמרחץ המך
המלבין והמגיש עובר
בלא תעשי והצורר בשמו
והמקריב עוב בלא תעש

הפרשי עזבמו לבעל
פעי והזור אב למרקולי
זו וזי עברתיה נוח מזרע
למולך איטו חויב עד־
שימס׳ למולי ויעבוד
כאשי כעיאוב דהו פיתו
המרב משיחיו וירעי
המרב בפיו הרי אי־ל
בפקי והנשיאל כוין
כאוהד המחל את
השב ברב שחויבי על
ורוכרת ועל שגגת חט
המקל אזני ואמו איני
חויב עד שיקלל בשם
קילל בניצור מאי מחוי
ורחפוט הבא
על נער המאורס אינו
חייב עד שתהא נער בתול
מאותיב והיבבי אביה
כיון על שבע הראשו
בסקילה השני מוכן
המכי זה הריו והמכית
את ההריון אי יש ירא
במקו פלו כך אומל וכך
שות כך מטיבה וכך
מריע כל חייבי מיתו
שבתורי אינן מממינין
עליה חוזמזו את לשני
הן עדיו והן מבי אותו
לבי והוקלי אותו

שעה עין וחרון מלאכות



המכשת העוש מעש
ולא האוחז את העיני
ר עקי או משור יהוש
שצי לוקטי קישואי
אח לוקט פטור ואח
לוקט חייב העושה
מעש חייב והאוחז
את העיני פטור׳׳

סליק פירקא

אלו הן

הנשרפין הבא על
אשׁ ובהמה ובת נהן יש
בכלל אשׁ ובת בתו ובת
בתו ובת בנו ובת אשתו
ובת בת ובת בנה חמותו
ואב חמותו ואם חמי׳

ואלו הן הנהרגין
הרוצ ואנשי עי הנדח
רוצ שהכ את רעהו
באבן או בנרזל ככש
עליו לתוך המים או
לתו האור ואינו יכול
לעלו משם ומת חייב
רחפו לתו המים או
להו האור ויכו הו לעלו
משם ומת פטור׳׳

הדרן עלך ארב מיתו׳ הבא

שיש בו את הכל שיש
בו את הנחש פטור
השיך בו את הנחש ר
יהוד מחייב וחכ פוט
המכ את חכירו בין
באבן בין באגרוף
ואמרו והלמית והכה
ממנה שהיה ולא אחר
מיכן הכביד ומת חייב
חייב ר נחמי או פטור
שהרגלי לדבר
נתכוון להרוג את הכהן
והרג את האיש לצפרי
והרג אותי שור לצפליט
והרג את בן קיים פטור
נתכוון להכותו על מתני
ולא היה כח כדי להמיו על
מתניו והלך לה על למי
והיה כח כדי להמיו על
לבו ומת נתכוון להכו
על לבו והיה כח כדי
להמיו והלך לה על מתני
ולא היה כח כדי להמיו
על מתניו ומת נתכוון
להכו את הגדו ולא הי
כו כדי להמיו את הגדו
והלך לה על הקט ומת
נתכוון להכו את הקטן
והיה כח כדי להמיו את
הקטן והלך לה על
הגדו ולא היה כח כדי
להמיו את הגדו ומת
פטור

אבל נתכון להכותו על
מתניו והיה כה כרי
להמי על מתני והלכה
לה על לבו ומקת נתכון
להטותו את הארי והיה
כה כרי להמי את ורי
והלך לה על הקט ומת
חייב ר שמעיה אפי
נתכון להרוג את זה
והרג את זה פטו
רוצח שנתער באחרי
כול פטורי ר יהור או
כונסי אותן לכיף וכל
חיי מיתו שנתערבו זה
בזה יירוצו בקל הנסקלי
כנשרפי ר שמעי יירוט
בסקיל שהשריף חמור
וחכאו יירוצו בשריפה
שהסקיל חמור
אי להיך ר שמעי אילו לא
היית שריף חמור לא
ניתנה טרפה שוינן
אמר לו אילולי לא היתה
סכי חמור לא ניתנה
למיחוק ומגרת ולעוב
עוד הנהרגי כעוזמין ר
שמעי או כסיות וחכמ
כחנק

מי שנתחייו שתי מיתו
בד יידון בחמור עבר
עביד שוש בה שתי
מיתו יידון בחמור ר
יוסי אר יידון כזיקר
הראשונ שבא עליו
מי שלק ושנ בכר מכני
אותו לכיל וצות לו לחב
יצר ומיב לחיב
הגונ את הכסו והמקלל
בקוסם והבועל ארמאי
הקנאין פוגעין בהן
טהן ששימ כטומאה
אין אחיו הכהני ממיאי
אותו לכל אלא פרחי
כהונ מויציאי אותו חו
לעזר ומפיציעין את
בעזירין וזר ששמש
כמקדש ר עקיב אומ
בחנה וחכ או בידי שמי

כליק פירקא

אלו הן הנחנקי

המכ אביו ואמו הנוג
בפ מישד וזהן ממרא
עפכר ובני העיר
והמתנב כשם עז והכא
על אשה איש וזוממי
בת כהן ובועלה

הדרן עלך אלו הן הנשרפין המכה

המלך אביו ואמו איש
חויב עד שיעשה כהן
חבור זה חומר במקלל
מכמה שהמקלל אחר
מיתה חויב והמלך לאחר
מיתה פטור ומנין נפ מישר
איזו חויב עד שיכניסו
לרשות ר יהור או עד
עד שיכניסו לרשותו
וישתמ/בו מע וההעמר
כו ומכרו והגנוב אלה נגנו
ר יוחנן בן ברוק מחייב
וחכ פוטרין גנב ארמ
שחייבו עבר וחייבו כן
חורי ר יהוד מחייו וחכ
פוטרין זכן ממרא
על פי בי ענני יפלא
ממך רכ למשפט וגו
ושלש כתי דינין היו
שם אחד על פתח הר
הבי ואח של פתח העזר
ואח בלשכ הגזי באין
לזה שעל פת הר הכית
ואו כך דרשתי וכך דר
חבריו כך למדתי וכך
למדו חבריי אם שמעו
אמרו לה ואם לאו שו
ואלו באו ללשכ הגזי
שמשם תורה יוצא
לישר עג מן המקום
ההו אשי יכח ית
חזר לעיירו ושב ולימ
כדר שהוי למ פטור אם
הור לעשו חייב שנ
והאלו אשי יעש וגו

ואין כאים לפי שעל פתח העזרה ואין כך דרשו וכן דרשו חכמי כך למדו חבריי כך שמש אומרי אם שמש לאו ואם לאו אין

ואין כאים לפי שעל פתח העזרה ואין כך דרשו וכן דרשו חכמי כך למדו חבריי כך שמש אומרי אם שמש לאו ואם לאו אין

מצלח

הבא על אשׁ אישׁ מין
שׁנבעל לרשׁות הבעל מן
הצדדין אשׁת שׁלא
נבעל ובא עלי הרי זו
כחנק וזוממי בת כהן
וכועל כל הזוממין מקדי
לאותה המיתות מזוממי
בת כהן וכועל

פלוק פרקא

בן סורר ומורה

מאימתי הוא נעשׂה בן סורר
ומורה משיביו שתי שׂערות
שׁיוקדות זקן התחתון ולא
העליון אל שרטרו חכ
כלשון נהי שׂערי יהודה
ליאיש בן סורי ומורי בן
ולא בת בן ולא איש
קשן פתו שלא כא לכל
המיצי מאימתי הוא
חייב משיביא טרטימן
כשר וישׂתה חיצי לוגין
היתיבלקי ר יוסי או מנ
בש ולוגין אכל כחכור
מיצי אמל בעיבו החדש
אכל מעשׂה שׂעי שכירות
אבל נבילו וטרפ שקיבל
דמסי אכל טבל ומעש
ראשׂו שלא ניטל תרומ
ומעש שני וחדש שלא
נפדו אכל רב שהו מיצי
ורב שהו מעביר אכל
כל מאכ ולא יאכל כשר
שת כל משקה ולא שת
יין איט נעשׂה בן סורר
ומורה עד שיאכל כש
וישת יין

מי זולל וסובא אביך
שאינן ראוי לרב זה לרב
אל תהי בסובאי יין בזולל
בשר למו כבב משל
אביו ואמר פרשו אביו
איצו נעשׂה בן סור ומור
ער שיגנוב משל אבי
ויאמר פרשו אחריך ר
יוסי או ער שיגנבו משל
אביו ומשל אמו
היה אביו רוצח ואמו או
רוצח אמו רוצח ואביו
איצו רוצח איצו נעשה
בן סור ומור ער ששניה
רוציו ר יהודי או אם לא
היה אמו ראוי לאביו
אי נעשׂה בן סור ומור
היה אח מהם גירם או
חיצר או אילם או סומ
או חרש איצו נעשׂה בן
סור ומור ער שהפשו בו
ויצו והפשו בו ולא עמדו
והויציאו אותו ולא
חיצרי ואמרו ולא אלמי
בניצו זה ולא סומי איצו
שומע בקולי לא חרשי
מהרין בו בפני שלשה
ומלקי אותו חד וקלקל
ניזון בעשרי ושלשה
ואיצו נעשׂה ער שיהו שם
שלשׁ ראשׁני ער בנצו
זה זהו שלקה בפניכ"
ברח ער שלא נעמ"ריצו
ואחיך הזיק וזן ההחמו
פטור

משלשתי שאל
פרשו אחריך
משלשתי ואל
פרשו אבי

ואם מ֣שנגב֣ רינו כרח
ואח֣ כך הקית זכן ההתחו
חייב בן סורר ומורה
צרון לשם סופו ימו֣ זכאי
ואל ימו֣ חייב שמיתת
של רשעי הגייה להם
והני לעול ושל יצריכים
רע֣ לה ורע לעול פיזור
לרשעי הגיי להם והני
לעול ולי֣ריקי רע להם
ורע לעולם׃
הבא במחתרת נירו לשם
סופו היה בא במחתרת
ושיבר את החבי אם יש
לו דמי חייב אם אין לו
פטור אלו הן
שמיצילין אותן בנפשן
הרודת את חבי להורגו
ואת הזכור ואת הנער
המאורסה אבל הרודת
את בהמ֣ והמחלל את
השבת והעובר ע֣ אין
מיצי֣ אותן בנפשן׃

סליק פירקא

כל ושר וש לה

חלק לעולם הבא שנ
ועמך כלם צדיקים
לעולם ירשו ארץ נצר
מטעי מעשה י֣ד֣
להתפאר׃

הדרן עלך בן סורר ומורה ‏ וכל

שלש מלכי וארבע
הריוטי יתן להן חלק
לעולם הבא שלשה
מלכי ירבעם ואחאב
ומנשה ר יהודה או
מרשעתי יש לי חלק
לעולם הבא עד ותתלל
אלין ויעתר לו וישיב
ישראל למקומו אמרו
לו למלכותו השיבהו
ולית לחיי דיעתיד הבא
השיבני אויב הריוטו
פלעם ודואג האדומי
ואחיתפל ובחזי

דור הפלגה אין להם
חלק לעולם הבא ש"נ
ויפץ י"י אותם משם
על פני כל הארץ ויפ"
י"י אותם בעולם הזה ומש"
הפיצם י"י לעולם הבא
אנשי סדום אין להם
חלק לעולם הבא ש"נ
ואנשי סדו רעי וחטאי
לי"י מאד רעי בעולם
הזה וחטאי לעולם הבא
מיכאלי אין לה חלק
לעולם הבא ומיתת
מויצי רב האר וגו'

עשר השבטים אינן
עתידין לחזור שנא'
וישלח אל אר' יאחר
כיום הזה מה היום
הולך ואינו חוזר אף
הן הולכין ואינן חוזרין
דברי ר' עקיבא או
מה היו מאפיל ומאיר
אף הן שאפילה להן
כך עתיד ליאור להן
אנשי שיר הנחל אין
להן חלק לעולם הבא
עם יוצאי אנשים גם
את יושבי עיר לאמן

ואיזן טהרצין עד
שיהיו מריחה מיאותה
העיר ומאותו השב
ועד שיריח רוכה
ושיריחוה אנשים
הריחוה נשים וקטני
או שהיו מריח חומיה
לה הרי אלו כיחידים
יצריכי שב עדי והתרא
לכל אחד ואחד זה חומר
ביחידי מבמרובים
שהיחידי כבקיאין לפיך
ממונ פלט והמרובים
בסניא לפיך ממונם
אבר

הטהכה את יושבי
העיר ההיא לפי חרב
החמרת והגמל העבר
מבמקו למקו הרי אלו
מיצילין אותה שצ
החרם אותה ואת כל
אשר בה ואת בהמתה
לפי חרב מיכן אמרו
יצדיקי נצטי שכתוכה
אבודין ושל רשעים
פלטים כין כתוכה כין כחוצה
לה אבודין "

ויצת כל שלהבת
אלתוך רחובה ותאכל
אין לה רחוב עשישין
לה רוחב והיה רחובה
חוצה לה מוציין אות
לתוכה על אל תוך
רחובה

ישרפת באש את
העיר ואת כל שללה
ולא שלל שמי מכא
אמרו חכמי ההגדה
שבתוב יפרו ורבו
ירקבו ומעשר שני
וכתבי הקדש יגנזו
כלומר לית אר שמעון
אף הקבהו אמר עשה
אתה רזין בעיר הצדקה
מעל אני עליך כאילו
את מעל עזלה

מיאי

והיית תל עולם לא תבנה
עוד לא תבנה עוד לא
תעשה אפי׳ גגי ופרדסי
דברי ר׳ יוסי הגלילי ר׳
עקיבא אומר לא תבנה עוד
לכמות שהיתה אינה
נבנית אפי׳ בעשירות
גגו ופרדסין׳
לא ירבה בידך מאומה
מן החרם למען ישוב
יי מחרון אפו ושכל
ורחמים מן החרם אפו בעולם
חרון אפו בעולם׳

אברו רשעי מן העול
נסתלק חרון אפו מן
העולם

סליח פורקא

הדרן עלך כל ישראל
וסליקא מס סנהדרין תל

כי אתא רב עשה

זובמין מעידי

אנו על איש פלוני שהוכן וגו
או חלוץ אין או יעש זה בן
גרוש בן חלוץ תחתיו אלא
לוקין את הארבעים מעידי
אנו על איש פלוני שחייב
גלוי אין או יגלו זה תחתי
אל לוקין את הארבעים
מעידי אנו בפלוני שגירש
את אשתו ולא נתלה כתוב
והלכן היו וכין מחר סופו
ליתן לה כתובת אומדין כמה
אדם רוצה ליתן בכתוב שלזו
שאם נתארמל או נתגרש
ואם מת וירשנו בעל
מעידין אנו את האיש פלוני
שחייב לחמי אלה על מנת לתת
לו מכאן ועד עשר שני וזהו
אומתו שלשים יום ונמצא
זומם אומדין כמה אדם רוצה
ליתן ויהי בידו אלף זוז כין
ליתן לו מכאן ועד שלשים
וכי מכאן ועד עשר שני
מעידין אנו את איש פלוני
שחייב לחבירו מאתים זוז
ונמצאו זומם הרי אלו לוקין ומשלם
שלא השם המכויל לידי מכו
מביא לידי תשלום רבה מאה
וחכ או כל המשלם אין לוקין
מעידין אנו את איש פלוני
שהוא חייב מכו ארבע ונמצא
זומם לוקין שבועני משום לא
תענה ברעך עד שקר ומשום
ועשית לו כאשר זמם לעשות
רבה מאה וחכ או אין לוקין
אל ארבעים משלשלין
במזין ואין משלשלין במכו
כיצד העידו שחיי מלך ארב
ונמצאו זומם לחבי מאתי זוז
ונמצאו זומם משלשלין ביציהן

מבהבי

הדרן עלך כיצד השרים מצה

העירו שחיו מלכו ארב ונמיצ
זומם/ כל אחז ראחז לוך אתה ארב
אין הערי נעשו זוממין עד
שיז ומו את עיצם/ כויצ מעידין
אצו את איש פלו שהרג ארך
הצפ א להן היא את מעי שהרי
נהתגזה אי ההורג היה עמצו
במקו פלו אין אלו נזוממין אבל
אם/ להן היא את מעידי שהרי
עמצו היתי במקו פלו הרי אלו
זוממי ונהרגי על פיהם
כאו אחרי והזימו כאו אחרים
והזימו אפי הן מא יהרגי ר יהוד
או אסטני הי זו אין נהרגי אלא כד
ראשצ כלי אין הערי נעשין
זומ/ עד שיצם/ הדין שהרי העדוק
או עד שיהרג הנידון עצ נעפש
בעפש אם/ להן והלא נכר נאמ
ועשית לו כאש זמ לעש לאחי
והרי אחי קיים אב למ/ נא נפ בעפש
הא אין נהר עד שיצם/ הדין
על פי שני עדי או על פי שלש עדי
יומ/ המת אפ מתקיימ/ עדי כשני
למ/ פרט לך הכתו כשלש אל
שלש לשני מה שלש מזימין
אה השני את שני מזי את השל
ומציין שאפי מאה אל ערי ר שמע
או מה שני אינהרגי עד שיהו
שני זומם/ אה שלש או נהתגין
עד שיהו שלשת זומ/ ומצי שאפי
הן מאה אל ערי ר עקי או לא נא
הטו השלי אל להחמי עלי לעשו
ריצו מויצ כאילו אכך ענש הכת
לנטפל לעוב עניי בעוב עבירה
על אח כמ/ וכמ/ ישל שכ לעשו
מיצו כעוש מיצו מה שני נמיצ
אח מה קרו או פסו ערות בטיל
את של נמיצ אח מהן קרוב או
פסו ערות בטיל מצי אפי מאה
ערי מא יוסי ביא נרי אב נכרי
ממו תתקיי הערי בש אר ר או
אח די נפ כומ/ שהתרו כהן אנש
בומ/ שלא התרו כהן מה יעשו
שני אחי שראו כאח שהר את
הנפש

היו שני רואי אותו מחלון זה
ושני רואי מחלון זה ואת מהרה
כו באמיצ כוס שמקיצת רואי אלו
את אלו הריהן ערו את ואם לאו
שתי ערין לפיכ אם נמיצ את מהן
זומם הו והן נהרגו ושני פטורה
ר יוסי או לעול אין נהרגו עד שיה
שני ערי מתריבו טז על פי שנים
ערי ראש אתה סנהדרי שומ מפי
המתורגמ מי שנגמר דיני ונדח
ובא לפני אותו אין סותרי את דיני
כל מקו שיעמ שני וישמ מעידי
אנו את אי פלו שנגמ דיני בכך
של פלו ופלו ועירו הרי זה נהרג
סנהדרי נוהג כין באר בין כחוץ
לאו סנהדרי ההורג את נפש כמו נקרא
מחבלני ר יעו בן עזרי או אחת
לשבעי שנ ר טרפו ור עקי או אילו
לא הייני בסנהדרי לא נהרי אר מעול
רשב"ג או את הם היו מרבי שופני
רמב"ם בישראל"

סנהדרין פרק א

אלו הן הגולין ההורג את
הנפש בשגג הי מעי
במשגיל ונפל עליו והמתהו הי
משלש בחנית ונפל עליו והרגו או הי
יורד בסול ונפל עליו והרגו הרי זה גול
אבל הי מוש ממעגיל ונפל
עליו והרגו הי רול בחבי ונפל החבל
ונפל עליו והרגו הי עול ונפל עליו
הי עול בסול ונפל עליו והרגו הרי
זה גולו זה הכל כל שפרש ירוד גול
שלא פרש ירדתו אי גול נשמ
הברזל מקתו והרג או אינו גולה
מן העץ המתבקע או גול וחכמ
או אי גול הזור אבן לרה והרג
הרי זה גול ר יעקב אי או אב
משיעית האבן מידו הוי כל את
ראשו והבל הרי זה פטור זרק
האבן לחיצירו והרג אפ ישרשות
לציץ להכנס לשם גול ואם לאו אי
גול עד ואש יבא את רעהו ביער
למה יער שישש רשו לציץ ולמזיק
ליכנס לשם יצא חיצ בע הבי שיאין
לציץ רשו ליכנס לשם אב שאול

הדרן עלך אלו הן הגולין חוייבי

א לְהָקִין ר׳ שִׁמְעֹ֔ן אִ֥ם אַתֶּ֖ם מוֹרִ֣ים לִ֑י
בְּאוֹכֶ֣ל צֶ֔בֶל כָּל שֶׁהוּ֙ חוֹבִ֣יב אֲמָרוּ֔ לוֹ
מִפְּנֵ֣י שֶׁהוּ֙ כִּבְרִיּ֔וֹת א לְהָקִין אֶת֙ חַטָּ֣אתוֹ
אֶת֙ כִּבְרִיּ֔וֹת׳ הָאוֹכֵ֖ל כִּכּוֹרִ֣י עֵ֑ר
שֶׁלֹּא֙ קָרַ֣ב עָלָ֔יו קַ֖ד קְרֵשִׁ֣י חוֹ֑ל לְהַלְעִ֣י
קְרֵשִׁ֔י קַ֖לְּ֑ וּמַעֲשֵׂ֣ שִׁצִּ֔י חוֹ֖ל לְחוֹמָ֑/
וְהִשְׁוֹבֵ֣ אֶת֙ הָעֵ֔צֶ מִפָּ֖ס טְהוֹ֑ הָר֣־
זֶ֔ה לוֹקֵ֖ אַרְבָּעִ֑י׳ וְהִשּׁוֹבֵ֣
כִּטְבָ֔/ אוֹ֖ לוֹקֵ֣ אַרְבָּעִ֑י׳ הַנּוֹטֵ֣ אִם֙
עַל֙ כִּנֵּ֣י רְ יְהוֹרֵ֔ אוֹ֖ לוֹקֵ֣ וְאִ֑ מְשַׁלֵּ֣חַ
וְחִכֵּ֔ אוֹ֖ מְשַׁלֵּ֑ וְאִ֣ לוֹקֵ֔ זֶ֖ הַכְּלָ֑ כָּל֙
מִיעוּ֙ בִּלְאׇ֣ הָעֲשֵׂ֔ שִׁישׁ בָּ֖ קוֹם עֲשֵׂ֑
אֵ֣ן חוֹבִ֔יבִי עָלָ֖יו׳ הַקּוֹרֵ֣חַ קְרֵחָ֔־ פיסון
וְהַמְקֹרָ֖ פָּאֵ֣ רֹאשׁ֑וֹ וְהַמְשֻׁחָ֣ פְּאַ֔
וְזָקֵ֖ן וְהִשּׁ֣וֹרֵ֔ שְׂרִיטָ֖ אֵ֣ת עַל֙ הַמֵּ֔ת
שֶׂ֣ר שְׂרִיטָ֔ אֵ֖ת עַל֙ חֲמֵ֣שׁ מֵתִ֔ אוֹ
חֲמֵ֣שׁ שְׂרִיטוֹ֙ עַל֙ מֵ֣ת אֶ֔ חוֹבִ֖יב עַל֙
כָּל֙ אֶ֔ וְאֶ֖ חוֹבִ֣יב עַל֙ הָרִ֔אשׁ שְׁתֵּ֖י אֶ֑
מִכָּאָ֔ וְעַל֙ הַזֹּ֖ שֶׁהֵבִ֑יא
מִיכָּ֔ וְשְׁתֵּ֖י מִיכָּ֑ וְאֶ֣ מִלְמַטָּ֔ ר׳
אִישׁ֙ אוֹ֙ אִם֙ נִטְלוּ֙ כּוּלּ֔וֹ כְּאֶ֖ אִינוֹ
חִיּ֑וּ אֶל֙ אֶ֔ וְאִ֖ חוֹבִ֣יב עַר֙ שִׁיטִּלְטְ֔נּ
בְּתַעַר֙ ר׳ שִׁמְעֹ֔ אוֹ֖ אִפְּי֣ לְקִטְּ֑ בְּמַלְקֹ֔ט
אוֹ֙ בְּרַהִיטְטֵ֣י חוֹבִ֔יב הַכֹּ֖ כְּתוֹכֶ֑
הָעֵ֔ כֻּלּ֖ וְלֹא֙ קִיעֲקֵ֣עַ וְלֹא֙
כָּתַ֔ אִי֖ חוֹבִ֣יב עַר֙ שִׁיכְתּ֔וֹ וְקִיעֲקֵ֖עַ
כְּרִיּ֔וֹ וּבְכָל֙ רַ֔ שֶׁהִ֖י רוֹשֵׁ֑ר שְׁמֵ֣עַ
כֵּ֣ן יְהוֹרֵ֔ אוֹ֖ מְשׁוּחָ֑ שְׁמֵ֣עַ אִ֖ חוֹ֣
עַר֙ שִׁיכְתְּבוּ֙ אֶת֙ הַשֵּׁ֔ עַ֖ כְּתֹ֣בֶ קַשָּׁ֑
לֹא֙ תִּתְּנ֔וּ בִּכְשָׁרֵ֖ אֲנִ֣י יְ֑ צוּרֵ֔
שֶׁהִ֖י בְּיָ֣ כָּל הַיּ֔וֹ אִ֖ חוֹ֣ שׁוֹתֶ֑
אֶת֙ אַמָּ֔/ לֹ֖ אֶל֙ תִּשְׁתְּ֔/ וְהוֹ֖ שׁוֹתֶ֑
חוֹבִ֣יב עַל֙ כָּל֙ אֶ֔ וְאֶ֖ הָיָ֣ מִטַּמֵּ֑
לְמִתְּי֙ כָּל֙ הַיּ֔וֹ אִינִ֖ חוֹבִ֣יב אֶל֙ אַחַ֑
אֲמָרוּ֙ לֹ֔ אֶל֙ תִּטַּמְּ֔/ אֶל֙ תִּטַּמְּ֔/ חוֹבִ֣יב
עַל֙ כָּל֙ אֶ֔ וְאֶ֖ אַחַ֑

היה מגלח כל היו כולו אויבי חוי
אל אמא אל אל תגל אל תגל והו
מגלח חויב על כל אמא ואמא היה
לובש כפלאו כל היו אוי חוי אל
אמא אל אל תלב אל תלב והו פושט
ולובש חוי על כל אמא ואמא וש
חרש אמא וחוי עליו משו שמע
לאוי החור בשו רחמו והן מוקדש
רבלאו כפי ושביעי ויש ומהן טיר
אבי הטומאה חנני בן חכמי אוי
הלובש כלאי אמרו לו אי השם
אל אמא הצדי איני השם"
רכ/ מלקי אותו ארבעי חסר אחד
שצ במספ ארבעי מימין שהוי סוכ
את הארבעי ר יהודי אי ארבעים
שלמי והיכן הוי לוקי כנגד פהפיו
אין אומדי אותו אל כמקו הראוי
להשתלש אמרו לקב ארבעי לוקי
מיקיצ ואמרו אי יכי לקבל ארבעים
פטו אמדו לקב שמצ עש משלק
אמרו יכי הו לקב ארבעי פטור"
עב עביד שיש בה שני לאוין ?
אמרי אופ/ אחד לוקי ארבעי ופטו
ואם לאו לוקי ומתרפ וחוזר ולוקי
כיצ מלקי אותו כפפ ידיו על
העמו אילך חזק הכצ אוחז בגדי
אם עור עני נפרעי ואם נפרמו נפרי
עד שמגל את לפו והאבן נתונה
מאחוריו חזק הכצ עומד עליה
ורצועצ של שגל בידו כפולה אחת
לשני ושני לארבצ ושתי רצועי
עולו ויורדו כה יד טפ ורחב טפח
ומקצ ער פי כרסו ומכ אותו שלו
מלפניו ושתי ידו מאחוריו ואיני
מכ אותו לית עום ולית יוש אל מוט
טצ והפילו השוט והמכ מכבידו את
וככל כחו"

והיקור הזה אם לא תשמ
לעשות והעלה מכותיך
להחל המקר מת על ידו
פטר הוכי לו ריצוציך
אח ומתתי הריזה גדול על
ידו צתהלך כן נרעי וכן נמי
פטור יהודי אור האי כמ
פרעי והאשי כמי כל
חייבי כריתו שלקו נפט
מידי כריתו מצ ונקלל
אחיך לשעבי משלוק הריזה
אחיך רבי חציצ כא אר
חציצ כא מה אם העומר
עבדי יהוה נפשו אח נטל
עלי השרש מיעו אח על
אח כמ וכמ שתתן לו נפש
ר ישמעי אי כמיהומהו
למד שצ ונצר הנפשות ואי
אש יעשה אות האור וחו
מהם היא כל הישוש ולא
עבר נותני לו שכר הרמה
מעשה בשש מיעוה ר
שמעי אי הרי הו אי
רק חזק לבלתי אכל הרם
ומה הרם שנעל של אר
חתה ממיעו הער ממע
מקב שכר גדל ועריות
שצעל של ארם מתאוה
להן ומחמדתן העורש
מהן על אח כמי וכמה
שיזכ לו ולדורו עד כות
כל הדורו ר חציצ שה
אי ריצ המקר להכי את יש
לפיכ הרב להו תור ומיעי
שצ ר ותל למיע עני ישראל

פרקא

יעי כב: ויעשו כן בני ישראל ויקחו משה את העצמות יוסף עמהם ממצרים כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה עמכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר ויהוה הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר והקרבתי את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ויכבד יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה ויררפו מצרים אחריהם ויסיגו אותם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו לראתם עוד עד עולם יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמצרים אחריהם ואכבדה את לב פרעה ואת כל חילו ברכבו ובפרשיו ונודעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים וינהג יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים והבני ישראל באו בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויררפו המצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים והאשמרת הבקר ויהי ויהוה השקיף אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותיו ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו וינער יהוה את מצרים בתוך הים ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו יהוה איש מלחמה יהוה שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי שפת בים צללו כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך יהוה ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה בדבר אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא ויהי ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה וילקטו אתו בבקר בבקר איש כאכלו ויחם השמש ונמס ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד בקר ויניחו אתו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה ששת ימים תלקטהו ויום השביעי שבת ביום השביעי לא יהיה בו ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי וישבתו העם ביום השביעי ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפיחית בדבש וירא משה ויאמר זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונניחהו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם ויריב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה ויצמא שם העם אל משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת הנה אנכי עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וירא משה לעיני זקני ישראל ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר ויחתן משה יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבא האהלה ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד מממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון וחזית מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך ואם את הדבר הזה תעשה צוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא ויעש משה ככל אשר אמר חתנו ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות ושפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה כל הדבר הקטן ישפטו הם וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו אל ארצו בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה וישב כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויאמינו לך גם בך לעלם ויגד משה את דברי העם אל יהוה ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בם

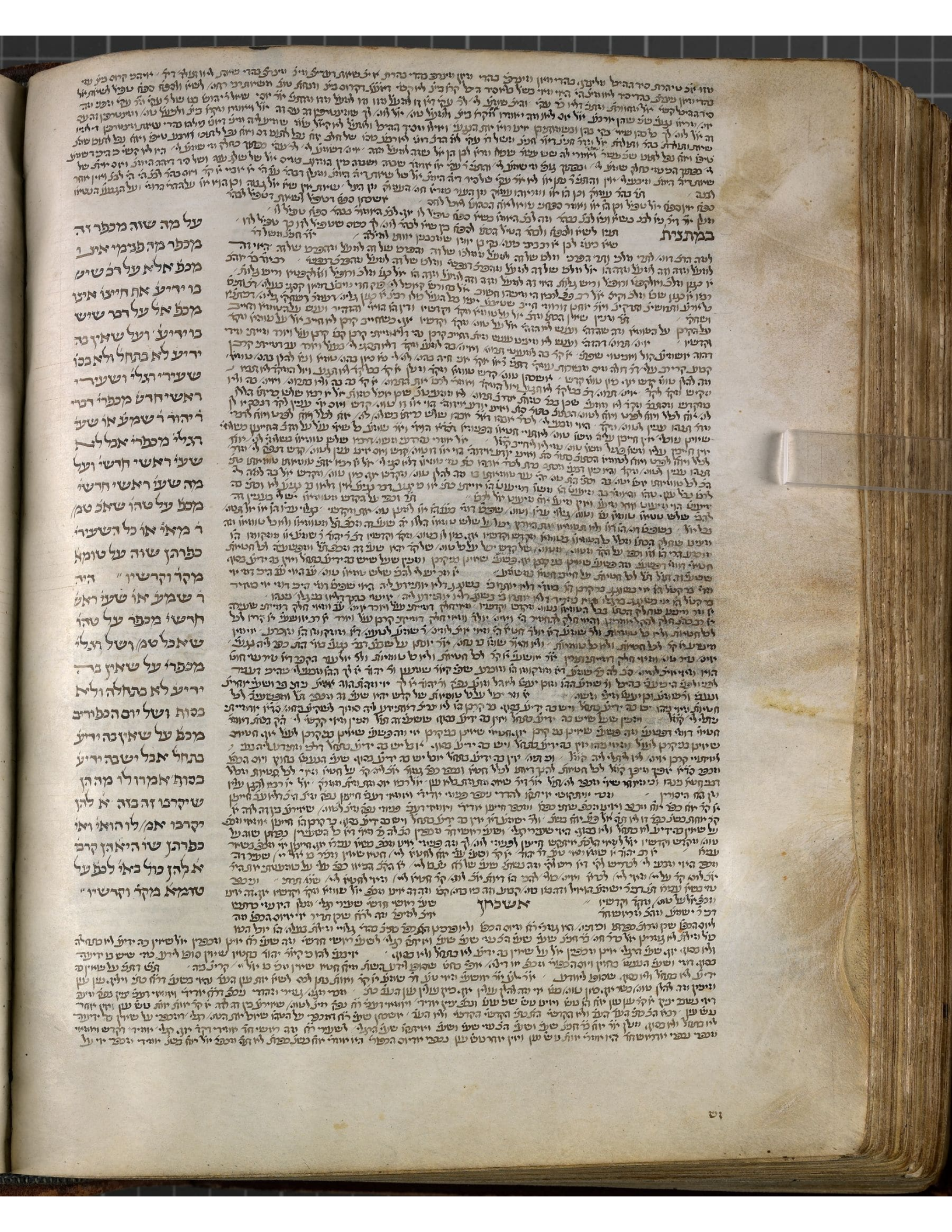
הרמן עלך אלו הן הלוקין

וסליקא מסכת מכות

שבועות

שתי שהן ארבע ירושה
הטומא שתי שהן ארב
ויציאו שבת שתי שהן
ארב מיראו נגעי שתים
שהן ארבע כל
שיש בה ירושה בתחלה
וירושה בפתוח והעלם ביניהן
הריזה בעול ויורד וישב
בה ירושה בתחל ראין בה
ירושה בפתוח שני הנעשה
בפני ויוצא הכפורי תולה
עד שתיורע לו ויביא
בעול ויורד אין
בה ירושה בפתוח שני
בה ירושה בפתוח שני
הנעשה בפני מחוץ ויוצא
העליוני מכפר מן מלבר
חטא הפנימים

מכרי



הרמן עלך שבועות שתים

סליק פירקא

וידיעות הטומיאה

נטמ/ נעזר ונעלם/ טומיא
וזכו למקדש נעל ממעמקר
וזכור לטוב/ נעלמו ממנו
וה וזה והשתחוו או ששה
כרי השתחוו בא לו בארוכ
חויב בקיצר פטו וזה מיצו
עש שמקר שאין חויבין
עליה · איזוהי מיצות עשה
שבצר שחויב עלי הי משמ/
עם הטהור ואמיר לו נטמית
ופירש חויב שיציאתו הנא
לו ככניאתו " ר אליעזר
או השרץ ונעל ממנו על
העלם שרץ הו חויב ואינו
חויב על העל מקר ר עקי או
ונעל ממנו והו טמ/ על העל
טומ/ הו חויב ואינו חויב על
העל מקדש ר ישמעא או
ונעל ממנו שני פע לחויב
על העל טומיא ועל העלם
מקדש "

סליק פרקא

שבועות שתים

שהן ארבע שטעל שאול
ושלא אוכל שאכלתי
ושלא אכלתי שבועל שלא
אוכל ואכל כל שהו חויב
רבי ר עקיבא "

הדרן עלך ידיעות הטומאה

למימרא

אמרו לך לך עקי היכן מיני
באומל כל שהו חייב שזה חיי
א להן ר עקי היכן מיעטו ׃
במרדכמבי קרנן שזה מרכר
ומבי קרנן שבוע שלא
אוכל ואוכל ושתא אוי חייב אל
את שבוע שלא אוכל ושלא
אשה ואכל ושתי חייב שהי
שבוע שלא אוכל ואכל פת
חיטין פת ששורין פת טמי
איצו חוי אל את שבוע שלא
אוכל פת חיטין פת שעורין פת
כוסמין ואכל חייב על כל את
ואחת שבוע שלא אשתה
ושת משקי הרב איצו חייב אל
את שבוע שלא אשת יין
ושמן ורבש ושת חייב על כל
את ואת שבוע שלא את
ואכל אוכלין שאינן ראויין
לאכיל ושת משקי שאי ראוי
לשתייה פטור שבוע
שלא אוכל ואכל צבילו וטרפו
שקיצי ורמסי חייב ור שמשם
פוט אמ קונם אשתי טהנת לי
אם אכלתי היום הזא שאכל
נבלו וטרפו שקיצי ורמסים
הרי אשתו אסורה

365

אח דברי של עצמן ואח דברי
של אחרי ואח דברי שיש כה
ממש ואח דברי שאין בהן
ממש כיצ א שאתן לפלוני
ושלא אתן שנתתי ושלא
נתתי שאושין ושלא אושין
שושנתי ושל ושנתי שאזרו
יצוד לים ושלא אזרו שורק
ושלא זרקתי ר ישמעאל אי
חויב אל על העתי לכא פנלהר
או להטיב אל ר עקי אב אין
לי אל דברי שיש בהן הרעה
והטב דברי שאין בהן הרעה
והטב מצין אל מריבוי הכתוב
אל אב ריב הכ לכך ריבה הכ
לכך נשב לבט את המעי
ולא ביטל פטו לקיי את המעי
ולא קיים פטו שהיה ברין שהו
חויב כרבי ר יהוד מן כתיר א
ר יהוד מן כתיר מה אם דבר
הרשו שאיצו מושבע עליה
מהר סיני הוו חויב עלי מיצו
שהו מושבע עליה מהר סיני
אינורין שיה חויב עליה
אמ לו לא אם אמרת בשט
הרשו שעשע לאו כהין האמ
בשטע מינוה שלא עשה
לאו נהין " שבוע שלא
אוכל כבר זו שבוע שלא
אוכלנ שבוע שלא אוכל
ואכל אינצו חויב אל אחו וזו
היא שבוע ביטוי שחייבין
על זדון כרת ועל שגגתה
הרכן על ווידו "

גיטל

הרחן עלך שבועות שתים מנהני סליק פירקא

שבוע שוא חויבן על זדונ
מכו ועל שגגת פטו ראיזוהי
שבוע שוא בשבע לשעות
את הירוע ליאר ניע אמ/ על
עמן של אמן שהו של זהב
ועל איש שהו אש ועל אש
שהו איש נשב עלרב שאי
אפש לו אם לא ראיתי גמל
פורח באויר ואם לא ראו נח
נקור כי הכר א לעיים כראו
והעידוני שבוע שלא בעידך
נשבע לבט את המיצו שלא
לעשו פוש ושלא ליטול ללוב
שלא להני הלילין הי שבוע
שוא שחויבי על זדונ מכות
ועל שגגת פטו שנועה
שאוכל כיכר זה שבוע שלא
אוכלנ הראשנ שבוע נטוי
והשני שבוע שו אכל עשר
על שבוע שוא אבל לא עש
על שבוע פיטוי שבוע
פיטוי עהנ כאנשים ובנשו
מקרובי וכרחוקי בכשרו ופסלו
בפני כר ושלא בפני כר מפי
עצמן וחייבין על זדונן מכו
ועל שגגתן קרבן על ויורד
שבוע שוא נהנ כאנשי
ובנשי ברחוקי וכקרובי בכשרי
וכפסלו בפני כר ושלא בפני
כר מפי עצמן וחייבין על
זדונ מכו ועל שגגת פטור
אוא זו ואת זו המושב מפי
אחרו חייב לא אכלתי היום
ולא התחלתי הלילה משכיעבי
ואמ/ אמן חייב׳

שבועת העדות באנשים ולא בכשרים

כנשים פריחים ולא בקרובים כבשדה
ולא בפסולין ואיזה נוהגת אלא
בראויין להעיד בפני כל ושלא
בפני כל מפי עצמן מפי אחרים
אינן חייבי שבועת העדות כל בר
בר מיאי וחכ אי כין מפי עצמן
כין מפי אחרי אי חיי שבועת העדות
בכל וחייבי על זדון שבועת ועל
שגגת ומה הן חייבי על זדונן קר
על ווודר שבועת העדות
כיצ א לעדי כאן והעידו שבועת
שאין אנו יודעין לך עדות או
שאמ/ אין אנו יודעין לך עדות
מישכי אני עליך ואמרו אמן
חייבי השבי עליה חמש פעמים
לכל וביאו לכל וחזרו פטו כפרי
בכל חייבי על כל אח ואח אל
שמע מה טע מפני שהן יכולי
לחזו ולהודו השבי עליה חמש
פע כפני כל אינן חייבי אל אח
אל שמע מה טע מפני שאינ
יכו לחזו ולהודו כפרו שניה
כאח חייבי כזה אח זה הראשון
חייב והשני פטו כפר אחר והור
אח הכול חיי היו שתי כתי ערים
כפר הראשנ ואחכ כפר השני
שהיה חייבי מפני שהעדו יכול
להתקיי כשתיהן משכי אני
עליכ אם לא תבאו ותעידו שיש
לי כיד פלו פקדו ותשומ/ יד וגזל
ואכר שבועת שאין אנו יודעין
לך עדו אין חייבי אל אח שבו
שאין אנו יודעי לך עדו שיש לך
כיד פלו פקדון ותשומ/ יד וגזל
ואכר חייבי על כל אח ואחת

משכי אני עליך אם לא תבאו /
והעירוני שיש לי ביד פלו חיטין
ושעו וכוסם/ שבו שאלי אני ורעי
לך עדיו אין חייבי אלי אחת /
שבועת שאין אני ורעי שיש לי
ביד פלו חיטי ושעו וכוסמי חייבי
על כל אלו ואחד / משבי אני
עליך אם לא תבאו והעירוני שיש
לי ביד פלו צאן וחיני צוך השלומי
כפל ותשלו ארבעה וחמש שאנה
פלו ופיתי את כתי ושהגני בני /
ושחבל כי חברי ושהרלי ברישי
כיום הכפו הרי אלו חייבין /
משבי אני עליך אם לא תבאו
והעירוני שאני טהן שאני לוי
שאלי בן גרוש שאיני כן חלוץ
שאיש פלו נהן שאיש פלו לוי
שאיני בן גרוש שאיני בן חלוץ
שאנה איש פלו אתנתו שחבל
בו חבריו שחבל בו בני ושהרלי
אה ברישו בשבת הרי אלו פטורין /
משבי אני עליך אם לא תבאו
והעירוני שאם/ איש פלו ליתן לי
מאתים זוז ולא נתן הרי אילו
פטורין שאין חייבין אלא על
תביע פקדון / משבי אני
עליך כשתרעון לי ערי שתבאו
והעירוני הרי אלו פטורי מפני
שקרם/ שבוע לשוה /
עמר בבית הכנס ואם/ משבי אני
עליך אם אתם יורעין לי עדות /
שתבאו והעירוני הרי אלו פטורי
א לשני משבי אני עליכם אם
אתם יורעי לי עדות שתבאו /
והעירוני והן יורעי לי ערי ער
מפי ער או שהיה אחר מהן קרו
או פטול הרי אלו פטורין שילח
ביד עברו או שא להן הנהבע /
משבי אני עליך אם אתה יורעי
לי עדות שתבאו והעירו הרי
אלו פטורי ער שישמיעו מפי
התובע / משבי אני עליך
מיני אני עליך אומרכם הרי אלו

חייבין בשמי ובארץ הרי אלו
פטורין באלת רלת יור האא בשרי
ביצאות כרחו בחצן באיך אפי
ורב חסר ובכל הכנויין הרי אלו
חייבין המקלל בכולן חייב
רבי ר מאי וחכמי פוטי המקלל
עיעמו וחבירו בכולן עובר בלא
תעשה וכבה יי וכן וכבה אהיב זו
היא אלה הכתוב האמור בתורה
אמ אל יכבה ויברך ויטיב לך
ר מאי מחייב וחכ פוטרין

סליק פירקא

שבועת הפקדון

נוהגת באנשי ובנשי ברחוקים
ובקרובי בכשרי ובפסולים
בפני בר ושלא בפני בר מפי
עיצמו ומפי אחרי איני חייב
עד שיכפור בר בבר דברי ר מאי
וחכמ או בין מפי עיצמו בין
מפי אחרי בין שכפר חייב וחייב
על זדון שבוע ועל שגגת עב
זדון הפקדון ואיני חייב עד
שגגת ומה חייב על זדונ את
כפה שקלים שבועת
הפקדון כיצ אל תן לי פקדון
שיש לי בידך שבוע שאין לך
בידי או שאל אין לך בידי
משביענני ואמ אמן חייב

הדרן עלך שבועת הערות רב

הדרן עלך שבועת הפקדון היכי

סליק פירקא

שבועת הדיינין הטעה שתי

כפת וההורא בשור פרוט ואם אין הורא ממין הטעה פטור כיצד שתי כפת וש לך בידו אין לך

בידי אל פרוט שתי כפת ופרוט
יש לי בידך אין לך בידי אל פרוט
חייב מצ לי בידך אין לך בידי
פטו מנה לי בידך אין לך בידי
אל חמשי חייב מנה לאב בידך
אין לך בידי אל חמשי דיב פטו
שהוי כמשי אביך מצ לי בידך
אל הן למיח אל תצהולי נתתיו
לך פטו אין לך בידי חיי מצ לי
בידך אל הן אל אל תתצהו לי
אל בפני ערי למיח אל תצהו לי
נתתי לך חייב מפני שיצרי ליתן
לן בערי לי טר זהב לי בידך אין
לי בידי אל לוטר כסת פטו ריצי
זהב לי בידך אין לך בידי אל דיב
כסת וטריסי ופוצריין ופרוט חיי
שהגל מין מטבע אח כור תביא
לי בידך אין לי בידי אלא לתך
קטעת פטו כור הטו פידו לי בידך אי
לך בידי אל הטנית חיי שהקטני
בכלל פידו טעצ חיטין והור
לו בשעורין פטו ורג מחייב
הטוען כרי שמן והור לן בקנקני
ארמון או הויאיל והור ממין
הטעצ ישבע וחב או אין הורא
מן הטעצ א רג רואה אני את
דברי ארמון טע כלי וקרקע
הור בכלי וכף בקרק מקרקע וכפר
בכלי פטו הור מקיצ קרקע פטו
מקיצ כלי חייב שהבפסי שאין
זוקקין את הנכסים שיש להן אחרין
אחריו לישבע עליהן ואין
נשבעי על טעצ חרש שוטה
וקטן ואין משביעי את הקטן
אפל נשבעי לקט ולהקר
ואלו דברי שאין נשבעי עליה
העברי והשטרות והקרקעות
וההקדשו ואין כהן תשלה כפל
ולא תשלו ארב וחמ שומ חנ
איצו נשב נוש שב איצו מ של
ר שמע או קרשי שחייב
כאחריות נשבעי עליה ושאי
חיי כאחריות אין נשבעי עליה
ר מאי או יש דברי שהן כקרק

נטלתי הרי זה נשבע ונוטל ר׳ יהוד
או עד שתהא שם מקיע הוראה
כיוצא אלו נטלת שהרי והוא אומר לא
נטלתי אל אחי הצחבל כיוצא
מעירי אותו שנכנסה לתוך ביתו
וייצא וכול ואלו חבלת בי ועשית
בי חבורה והוא אומר לא חבלתי ולא
עשיתי כך חבורה הרי זה נשבע
ונוטל ר׳ יהודה אומר עד שתהא שם
מקיע הוראה כיוצא אלו חבלת בי
שהרי והוא אומר לא חבלתי כך אלו
אחי שכנגד חשוד על השבוע
כיוצא אחי שבועת העדות ואחי שכו
הפקדון ואפילו שבועה שהיה אחי
מהן משחד נקובי ומלוה כריבית
ומפריחי יוצי וסוחרי שביעי
שכנגדו נשבע ונוטל היו שניה
חשודין חזר שבועה למקומה ר׳
יוסי אומר יחלוקו וחנוני על
פנקסו כיוצא לא שאל כתוב על
פנקס שיאמת חיי לי מאתים זוז
אל אל תן לבני מאתי חיטי תן
לפועלי מלא מעי והוא אומר נתתי
והן אומר לא נטלנו הוא נשבע ונוטל
והן נשבעין ונוטלין אי מן נגד כיוצ
אלו ואלו באלי לירי שטר שוא
אל הוא נוטל מלא שכו והן נוטל
מלא שבועה אי לחנוני
תן לי בריצ פירי ונתן לו ואל
תן לי הריצ ואל נתתי לך ונתת
באוזפלי ישב בעל הבית שנתן
לו את הריצ נתן לו את הריצר
ואל תן לי הפירי ואל נתתי לך
והולכת לתוך ביתך וישכע חנוני
ר׳ יהוד או כל שהפירות בירו
ירו על העליונה אמ
לשולחני תן לי בריצ מעי ונת
לו ונתתי באוזפלי וישכע בעל
הבי שנתן לו את הריצ נתן לו
את הריצ או לו תן לי את המעו
ואל נתתי לך והשלכת לתוך
ביתך וישב שולחני ר׳ יהוד או
אין יצרי דרך שולחני ליתן

איסר ער שיטו את דיערו כשם שאמרו הפוגם כתובת לא
תפרע אל בשבוע והצפרע שלא בש כפציו לא תפרע אל בשבוע ער
את מיציו שהי פרוע לא תפרע אל בשבוע מנכסי משועבד ומנכסי
יתומי לא תפרע אל בשבוע וכן היתום לא יפרש אל בשבוע שלא
פקרנו אב ושלא פקרנו אב ושלא מיצו בין שטרו של אב ששט
זה פרוע אר יוחנן בן ברוק אפי טול הבן לאחר מיתת האב הרי זה נשבע
ונוטל אר שמעון אם יש ערי כשאר האב בשעת מיתת שטר זה איגו
פרוע הו נוטל שלא בשבוע ואלו נשבעי שלא בטענת השותפין
והאריסי ואפוטרו והאש הנושא וצותבתו הבי וכן הבי אל מה
את טועגני ריעוני שתשב לי חייב חלקו השותפי והאריסי אי יכו
להשביעו נתגלגל לו שבוע ממקו אחר מגלגלי עליו את הכל
והשביעי משמט את השבועה

הדרן סליק פרקא

ארבעה

שומרי הן שום חב והשוא נוש שכ והשוכ
שום חב נשכ על הגל והשוא משל את הכל
נוש שכ והשוכ נשבעי על השבור ועל השבוי ועל המת ומשלם
את היאבי ואת הגניב א לשום חב היכן שורי ואל מת והוא
שנשבר או נשכ או נגנב או אבר נשבר והו שמת או נשכ או נגנב
או אבר נשכ והו שמת או נשבר או נגנב או אבר נגנב והו שמת
או נשבר או נשכ או אב אבי והו שמת או נשבר או נשכ או נגנב
משביעגי ואל אמן פטו היכן שורי ואל אבר משבי ואל אמן
והערי מעירי אותו שאכלו משל אתהקרן הור מעיגמו משלם
קרן וחום ואש היכן שורי ואל נגנב משבי ואל אמן והערים
מעירי אותו שגנב משל תשלו כפ טב ומכר משל תשלו ארב
וחמ הור מעיגם משל קרן וחום ואש א לאת מן השוק
היכן שורי שגנבת והו אי לא גנבתי משבי ואל אמן והערי מעי
אותו שגנבו משל תשלו כפ טב ומכ משל תשלו ארב וחמ הור
מעיגם משל קרן וחום ואש ראי ערי שממשמשין וכאין ואמ
גנבתי יאכל לא טבח ולא מכרתי אי משל אל קרן א לשוא
היכן שורי ואל מת והו שנשבר או נשכ או נגנב או אב נשכ והו
שמת או נשבר או נגנב או אב נשבר והו שמת או נשכ או נגנב או
אב נגנב או אב והו שמת או נשכ או נשכ אבר והו שמת או נשכ
או נשבר או נגנב משבי ואל אמן פטו היכן שורי ואל אייגי וודע
מה את סח והו שמת או נשבר או נשכ או נגנב או אבר משביעגי
ואל אמן חייב א לגרש שכ או לשוכ היכן שורי ואל מת
והו שנשבר או נשכ או נגנב או אבר נשבר או שמת א נשכ
והו שמת או נשבר משבי ואל אמן פטו היכ שו ואל מת או
נשבר או נשכ והו שנגנב או אב משבי ואל אמן חייב היכן שורי
ואל נגנב או אב והו שמת או נשכ או נשכ משבי ואל אמן פטו והו
אב אב והו שנגנב משבי ואל אמן פטו זה הכל כל המשל מחובה
לחוב מפטו לפטו ומפטו לחוב פטו מחוב לפטו חייב

הדרן עלך כל הנשבעין

סליק מירקא

ארבע שומרין

מאן

הדרן עלך ארבע שומרין

וסליקא לה מסכת שבועות

הורו בית דין

א שמואל

לעבור על אחד מכל מיני
האמורין בתורה והולך
היחיד ועשה שוגג על
פיה בין שעשאו ועשה
עמהן בין שעשאו
ועשה אחריהן בין שלא
עשאו ועשה הריזה פטור
מפני שנתכפר
הורו כל הרבים אחד מהן
ששגו או הלמדי שהורו
ראוי להורות והלכו ועשו
על פיה בין שעשאו
ועשה עמה בין שעשאו
ועשה אחריהם

כין שלא עשו ועשׂ הרי זה מן
מתחרי מפני שלא הלבין זה
הכל התול בעצמו חייב והתולה
בבר פטור " הורו בר וירש
שטעו וחזרו בהן בין שהביאו
כפרתן בין שלא הביאו כפרתן
והלך ועשׂ על פיה ר שמעון פוטר
ר ליעז או כפה אזהו כפה ישב
לו בתו כיתומי הלך לו למדינת
היס פטו אר עקי מור אני ביה
שהו קרוב לפטו מן החוב אל כן
עזאי מה שיצו מן היוש בביתו
אל שהיוש בביתי אפש היה לו
שישמע וזה לא היי לו שישמע
הורו בר לעזר את בל הצות
אמרו אין עש בתור אין
כתור אין עש בתור הרי אלו פטו
הורו לבי מקע ולקי מקיע הרי
אלו חייבי כריי אמרו יש נדר
בתור אב הבא על שומי יום פטו
יש שבפטו כתור אב המוציא
מרחי לר הר פטו יש עש בתור
אבל המשתחו פטו הרי אלו חיי
עצ ובעל דבר רב ולא בל הצות "
הורו בר וירעאח מהן שטש
אלהן שוצי את או שלא היה
פל של בר שם או שהי אח מהן
צוי או ממזר או נתין או זהן שלא
היה ראוי לבני הרי אלו פטו עב
בא עד ונא להלן עד מה עדה
האמן להלן בול ראויין להורי
את עד האמור כאן ראויין
להוריה "

הורו כו׳ שוגגין ועשו כל הקהל

שוגגי מכיאי׳ פר מזידין ועשו

שוגגי מכיאי׳ כשב או שעירה

שוגגי ועשו מזידי הרי אלו פטו׳

הורו כו׳ שוגגי ועשו כ׳

או רובן על פיה מכי׳ פר וכשע׳

מכיאי׳ פר ושעי׳ כ׳ מיאי׳ כ׳ יהוד׳

או שני עש שבטי מכיאי׳ שני

עש פרי ובעי׳ שני עש פרי ושני

עש שעי׳ ור׳ שמע׳ או שלש עש

פרי ובני׳ שלש עש פרי ושלש

עש שעי׳ פר ושעי׳ לכל שבט פר

ושעי׳ לכ׳ הורו כ׳ ועשו

שבע שבטי׳ או רובן על פיהם

מכיאי׳ פר ובעי׳ מכי׳ פר וש׳ כ׳

כ׳ מיאי׳ כ׳ יהוד׳ או שבע שבטים

שחטא מכי׳ שבע פרי ושא שבט

שלא מכי׳ על יריה פר פר שאת

אלו שלא חט מכיאי׳ ע׳ החוט

כ׳ שמע או שמע ובעי׳ שמנה

פרי ושמנ׳ שעי׳ פר ושעי׳ לכל

שבט פר ושעי׳ לכ׳ הורו כ׳

של אח מן השבטי׳ ועש אותו

השבט על פיה אותו השבט הו׳

חייב ושא כל השבטי׳ פטו׳ כ׳

יהוד׳ וחכ׳ או אין חייב אלא על

הורי׳ כ׳ הצרו כלכ עצ׳ ישגו

ולא ע׳ אותו השבט

סליק פירקא

הורה כהן משי׳ לעצמו

שוגג ועש שוגג

מכי׳ פר שוג׳ ועש מזיד מזיד

ועש שוג׳ פטו׳ שהוריית כהן

משי׳ לעצמו כהורי׳ כ׳ ליצבו׳

הור כפני עצמו ועש בפני עצ׳

נהמל לו כפני עצמו

הדרן עלך הורו כ׳

דניי

אמ׳

הור עם היבמי ועשה עמה היבמ
נתכלם לו עם היעבור אין כא
חוייבי עד שיורו לבטל מק צולקו
מקיצ וכן המשי ולא בעי אל
שיורו לבטל מקיצ ולקיי מקיצ
אין חייבי אל על העל רבר עם
שגג מעש וכן המשי ולא בעי
אל על העל רב עם שגג מעש
ואין חייבין אל ר' שזרו כי
ושגגתו חטא וכן המשיח ולא
בעי אל על רבר שזדונו כרת
ושגגתו חטא אין חייבי על עש
ועל לא תעש שבמקרש ואין
מביאין אש תלוי על עש ועל
לא תעש שבנד ומביאין אש
תלוי על עש ועל לא תע שבנ
ואיזוהי מיצי עש שבנד פרוש
מן הנר לא תעש אל תבא אל
הצרה אין חייבי על שמוע
קול ועל בטוי שפ ועל טומ/מקד
וקדשיו והנשי והמשו כיוצ
רב ר יוסי הגלי ר שהי אומ הנשי
חוי בכולן חוץ משמיע קול ע
שהמל לא רצן ולא רצין אותו לא
מעי ולא ממירי אותו כל
המיצו שכתוב על זרונו כרת ועל
שגגתו חטא היחו כשב ושעיר
והנשי שעי ומשיח וכר פר
ובעו יחו צשי ומשי מביאין
שעיר וכר פר ושעי פר לעול
ושעי לחטאת

אש הלוי היחו והנשי חייבין
והמשי וכה פר ושעיר פטו אש
וראי יחיד נשי משיח חייבין
וכה פטו שמיע ביטוי וטומא
מקר והרשי בר פטורי והיחיד
והנשוי והמשי חייבי אל שאי
המשי חייב על טומא מקדש
וקרשיו רבי שמעון מה הן
הן חייבי כרתן עול ועור ראיעז
או הנשוי מביו שעיר

סליק פירקא

כהן משיח שחטא

ואחרכך עבר ממשיחותו
ונשוי שחט ואחרכך עב מגרול
משוי מביפר ונשוי מביו שעי
כהן משוי שעב ממשיח
ואחרכך חט משוי מביא פר
וכן נשוי שעבר מגרול ואחר
חט מישיח מביפר ונשוי כהריו
חטאו עד שלא נתמנו
ונתמנו הרי הן כהריוטות
שמע או אם נודע להן עד
שלא נתמנו חייבי משנתמנו
פטורין איזהו נשיא זה
המלך עב מכל מיעו תי אלהיו
שיאין על גביו אלא תי אלהיו
איזהו משוי ולא מרוב כנדי

אין בין כהן משיח בשמן
המשחה למרובה בגדים אל
פר הבא על כל המיעות׳
אין בין כהן המשמש לכהן
שעבר אלא פר יום הכפורים
ועשיריית האיפה זה וזה
שאין נעשין יום הכפורים
ומשמשין בשמצה כליה
רבר שאין של הבתולה
ואפורין של האלמנה ואין
מטמא לקרוביהן ולא פורעי
ולא פורמין ומחזירין את
הרויצה אלא שכהן גדול
פורס מלמטה וכהן הדיוט
מלמעלה כהן גדול מקריב
אונן ואינו אוכל והדיוט
לא מקריב ולא אוכל כל
הקריב מחברו קורם את
חברו וכל המוקרם מחברו
קורם את חברו פר משיח
ופר עדה עומדין פר משיח
קורם לפר העדה לכל מעש׳

האיש קורם לאשה להחיו
ולהשיב אכרה אשר
קורמת לאיש לכבות ו׳
ולהוציאה מבית השבי ו׳
וכמן ששניהם עומדין
כקלקלה האיש קור לאש
כהן קורם ללוי לוי קורם
לישראל וישר לממז וממז
לנתין ונתין לגר וגר לעבר
משוחרר אימתי כומן שד
ששניהם שוין אכל אכ
היה ממזר תלמי חכם וכהן
גדול עם הארץ ממזר כ
תלמיד חכם קורם לכהן
גדו עה

סליק פירקא

רב

לפני אוריה

של גוים שלשה
ימים אסור לישא
וליתן עמהם ל"ה
להשאילם ולשאול
מהם להלוותן וללוה
מהן לפורען ולפרוע
מהן ר' יהודה אומר
צפרעין מהן מפני
שמיער׳
אמרו לו חכמים
אעפ"י שמיער עכשיו
שמיחו הוא לאחר
זמן

פעולס הזה
שו"ט שמעולס

ר ישמעאל אומר שלש
לפניהם ושלשה
לאחריהם אסור
וחכמים אומ׳ לפני
אדיהן אסור לאחר
אדיהן מותר
אלו הן אדיה של
גוים קלגל וספטוני
וקרטסים ויום גינוס
של מלכי ויום הליד
ויום המיתת דמרי ר
מאיר

וחכמים אומ׳ כל
מיתה שיש בה
שריפה יש בה עֹז
ושאין בה שריפ
אין בה עֹז יום
תגלחת זקנו וכלורי
יום שעלה בומן
היכ ויום שיצא
מבית האיכורין
ויום שעשׂ משה
לכנו איני אסור
אלא אותו היום
ואותו האיש
בלבר

עיר שיש בה עז חוץ
לה מותר היה חוץ
לה עז תוכ לה מותר
מהו לילך לשם נאמ
שהדרך מיוחדת
לאותו אפור ואם
היה יכול להלוך
ממקו אחר מותר
עיר שיש בה
עז והיו בה חניות
מעורבות ושאינן
מעורבות זה היה
מעשה בבנית שאין
ואמרו חכמים
המעורבות אסורו
ושאינן מעורבות
מותרות

אלו דברים שאפי
למטר לגויים
איטטרובלין ובנזה
שוח ופטוטרות
ולבונה וקרנגול
לבן ר יהודה מתיר
למטר לגויים קרנגו
לבן בין הקרנגולי
בזמן שהוא בפנ
עיצמו הוטט אינב
ומוכר לו לפי שאי
מקריבין חסר לעו
ושאר כל הדברי
כתמן מוהר ופירו
אפור ר מאיר או
את כל טב חנב
ובהלב אפו למטר
לגויים

מקום שנהגו לנטל
בהמה דקה לצדיים
מוכרין מקום
שנהגו שלא למכו
אין מוכרין ואל
ישנה אדם מפני
המחלוקת וכנל
מקום אין מוכרין
ואל ישנה אדם
מפני המחלוק וכנל
מקום אין מוכרין
אותה בהמה גמר
עגלים וכיוחין
שלימים ושכורים
ר יהודה מתיר בשנור
וכן בתירה מתיר
בכוס

אין מוכרין דובים
ואריות ולא כל דבר
שיש נזק לרבים
אין בונין עמוד
בסוכת גרידי
איצטריכא ליה
אבל בונין דימקיאות
ומרחיצאות הניתנ
לכיף שמעמידין
בה עד אפור לבנות
אין עושין תבשי
לעד קרשלאו נזמן
וטבעו ר אשר או
נשכרי מותר אין
מוכרין להן במחוב
לקרקע אבל מוכר
הוא מה שהיקע
ר או מוכר הוא על
מנת לקוץ אין
משכירין בהי באר
ישראל ואין יערין
לום שרות ובמורי
כשכירין להם בתי
אבל לא שדו וכחו
לארץ מוכרין בה
ומשכי שדו רבדי
ר מאיר

הרחץ עלך לפני אוריהן ורמוצהו

ר' יוסי אומר באריך
ישראל משכירין דף
כתים אכל לא שרי
כסוריא מוכרין כתי
ומשכירין שדות
ובחוצה לארץ
מוכרין אלו ואלו
את במקום שאמרו
להשכיר לא לפיה
דברה אמרו מפני
שמכניס עור שעל
לא תביא תועבה
אל ביתך וכגל מקו
לא ישכור לו את
המרחץ מפני שהוא
נגרר על שמו

סלוק פורקא

אין מעמידין

כהן בפיגרי אותות
של גוים מפני
שחשודין על
הרביעה לא תתייחד
עמהן אשה מפני
שחשודין על
העריות לא יתייחד
אדם עמהן מפני
שחשודין על שפיכות
דמים

בת ישראל לא תילד
את הצפרית אבל
צפרית מילדת את
בת ישר כת
ישר לא תניק בנה
של צפרי מצויקה בנ של
בת ישר פרשותה
מתרפאין ריפוי
ממוץ אבל לא רפוי
בשו ואין מסתפרי
מיהן בכל מיהו רבי
מאיר וחכמים אין
נראה אמן אבל
לא ביוצי לביוצי
אילן דפרי של גויים
אסורין ואיפור
איסור הנאה היוץ
והחומיץ של גויים
שהיה מיתחלתו ויץ
וחרש הדרצי ועורב
לבונין רשבג אוק
כזמן שהקרע שלו
עגול אפור משוך
מיותר

כשר שנכנס לעיר
מותר והיוצא אסור
מפני שהוא מוציא
מתים ״ ההולכי
להתפות אסור לשאת
ולתת עמהן ובאזן
מותר ״ נודות
הצרים וקנקנים ויין
וישר כנוס כהן אסורי
ואיסורן איסור
הנאה דברי ר׳ מאיר
וחכמ׳ אוֹ אין אסור
איסור הנאה ״
החריצנין והזגין
של גרוס איסורן
איסור הנאה דברי ר׳
מאיר וחכמ׳ אוֹ לחד
אסורין ויבשין
מותרין ״

המוריים וגבינת
בית אינקי אסורין
ואסורין איפו הנאה
רבי׳ מאיר וחכמ׳
אוסרין אפו
הנאה״ אלא
יהודה שאל ר׳ ישמע
את ר׳ יהושע בשהיו
הולכין בדרך אלא
מפני מה גבינת
בית אונקי אלא מפני
שמעמידין אותה
בקיבת נבלה אמ׳ לו
והלא קיבת עולה
חמורה מקיבת נבלה
ואמרו כהן שרעתו
יפה שרפה חייב
ולא הורו לו אלא
אמרו לא נהני ולא
מועלין״

אל מפני שמעמיד
אותו בכיוב עצלה עד
אל כן לפי לא אפרד
בהצאה דשטי אוי לרב
אחר אל השמע
אחד הייאך אתה קורב
כי שובי דוריך מיוך
אוי כי טובים דוריך
מיוך אמר כי טובים
דוריך מיוך אל
אזנון שהרי חפציך
מלמד עלון לדיות
שומעניך שובים

אלו דברים שלגוים
אסורין ואין אסורין
אסור הנאה חלב
שחלבו גוי ואין ישר
רואה אותו והפה ושמן
של גוים ושלקות
ר' וביצת דיגו התירו
את השמן וכבשים
שרבצן להם מן יין
וחומץ וטריח וטרופ
ויציר שאין בה דגה
והחלין וקורט של
חילתית ומילח
פלקוטריות הרי אלו
אסורין ואין אסורין
אסור הנאה

ראלו הן שמותיהן
באכילה חלב שחלטו
גדי וישר רואהו והרב ש
והרברבניות אעפ
שמצטלות אין בהם
הכשר משקן וכבשי
שאין דרכן לתת בהם
יין וחומץ ושרף שאינ
טרוף ויצוי שיש
בה דעה ועלה של
חילתית ודיתיגלוכיאו
המצולגלין ר יוסי או
השלחין אמו החגבי
הבאו מן הכלוך אמו
החגבי הבאו מן ההפק
מותרי וכן לתרומ

סליק פירקא

כל הימלמים אסורין מפני שהן נעבדין פע"ז כשהן רבוין מיאי וחכם או איצו אסור אל כל שיש בידו מקל או יצפור או כדור ושכא או אה כל שיש בידו כל רבר המוציא שברי ימלמים הרי אלו מותרין מיצא תבנית יר תבנית וגל הרי אלו אסורין מפני שמוציא בהן נעבר מיצא כלים ועליהן יעורת חמה יעור לבנה יעורת כרקון יולים לים המלח רשכא או שעל המכוברי אסורין ושעל המבוזין מותרין ר יוסי או שוחק ונותה לרוח או מטי לים אמרו לו אף הו נעשה זבל וכתי לא ירבה בירך מאומה מן החרם שאל פרקולוס בן פלוספו את רבי בעכו שהיה רוחץ במרחץ של אפרדיטי אל כתוב לא ירבה בירך מאומה מן החרם כמרחץ של אפרדיטי אל אין משיבי כמרחץ כשהיא אל אני לא באתי בגבול הי באת בגבולי אין או נעשה מרחץ גוי לאפרודיטי אל נעשה אפרודיטי גוי למרחץ

הרחץ עלך אין מעמידין אי

רֹא אָם נוֹתְנִין לְךָ מִמִּין הָרַב אִי אָה
נְצַנֵּם לְבֵית עֵי שֶׁלְּךָ עָרוֹב וְעַל הַ דִּי
וּמִשְׁהֵינִין בְּעִנְיָה זוּ שְׁמִירוֹת עַל הַכִּיב
וּמִשְׁתִּינִין כָּל הָעָם נִפְנִיָּה לֵיאָ נֵא
אֶלְאֶל שֶׁיְּהֵיהֶם אֶת שֶׁנּוֹהֲגִין כּוֹ מִשּׁוּ
אָוֹה אֲשֶׁר וְאֶת שֶׁאֵינוֹ נוֹהֵג מִשּׁוּם
אָוֹה מְהוּהָר הַנִּים שׁוֹבְרִין
אֶת הַהֲרֵי וְאֶת הַגְּבָעוֹ הֵם מוֹתְרֵי וְמֵה
שֶׁעֲלֵיהֶן אֲסוּרִין שֶׁ לֹא הַחֲמִיר כֹּחַ
וְזָהֵב עָלֶיהָ וְלָקַחַת לְךָ רַ יוֹסֵי הַגְּלִי אוֹ
אֶהְיֶה עַל הַהֲרֵי וְלֹא הַהֲרֵי שֶׁהֵיהֶ כּ
אֶהְיֶה עַל הַגְּבָעוֹ וְלֹא הַגְּבָעוֹ שֶׁהֵיהֶם
מִפְּנֵי מֵה אֲשִׁיר אָסוּר מִפְּנֵי שִׁישׁ
כֹּה תְּפִיסִי יְרֵי אֵר וְכֹל תְּפִיסִי יְדֵי אֵר אָמַ
אֵר עִדִּי אֲנִי אוֹכִי וְאַזְרוֹעַ לְפָנָיו
כָּל זְמַן שֶׁאֵת מוֹעֵ הַר גִּבְעוֹ וְגִבְעָנְשָׁא
וְעֵין רַעֲנָן רַע שִׁישׁ שָׁם עֵ
מִי שֶׁהִיהֶ כִּיתּוֹ כְּמוֹךְ לְעֵי וְנָפַל אָמַ
לְכָנוֹת כֵּיצַ יַעֲשֶׂ פּוֹנֵם לְהַךְ שֶׁלֹּ
אַרְבֶּ אָמּוֹ וּבוֹנֵ הֵיהֶ שֶׁלּוֹ וְשֶׁל שֵׁ
נְרוֹן בּוֹחֵיץ עַל מֵיחֵץ וְעֵיצִיו וְעַפְרֵ
מִשְׁמַאֵינִין כְּשֶׁרִין שֶׁצ שֶׁהֵיוּ הַשְׁקִיעָנוּ
רְ עֲקִי אוֹ כְּנַר עֵצ תְּזֹרֵם כְּמוֹ דְּוֹה יָצֵ
תֵּאֲמֵ לוֹ מַה נַּרְ מְטַמֵּא בְּמֵשׁ אֶת
עֵי מְטַמֵּא בְּמֵשׁ שֶׁלֹּשׁ
כִּתִּי הֵן בִּי שֶׁכְּנָאוֹ מִתְּחִלָּ לְעֵי הָרִי
זֶה אָסוּר כִּירְדוּ וְכִירְדוּ לְעֵי וְחִידֵשׁ
נוֹטֵל מַה שֶׁחִיבֵּ הַכְּנִי לְתוֹכוֹ עֵי זֵ
וְהוּעֲלֵי הָרִי זוּ מְוּתָּר

שלש אפנים הן אבן שחיצב מיהחלה
לצימוק הרי זו אפור סיד ויציר לעז
וחיורש נוטל מה שחיורש העמיד
על הן עז ותילק הרי זו מותרת
שלש אשירות הן אילן שנטע
מיהחל לשם עז הרי זה אפור גיר עז
ועיסלו לשם עז והחליט נוטל מיד
שהחליט העמיד תחתיו עז ונטלה
הרי זה מותר אזהו אשיר
כל שיש תחתיו עז ר שמעון או כל
שעובדין אותו ומעשה ביצרין באילן
שהוא עובדין אותו ומיצאו תחתיו
גל אלהן ר שמעון בריקו את הגל
הזה בדקוהו מיצאו כו יעודה אלה
ר שמעא הואיל ולעזר הן עובדין
צתיר להן את האילן לא ישב
ביציל ואם ישב שהוא לא יעבור
תוחתי ואם עבר שם היתה גזול את
הרבי ועבר תחתי טהו זורעין תחתי
ירקו כימו הגשמי אבל לא בימו
החם וחזרין לא בימו הזמה ולא
הגשמי ר יוסי או אם לא ירדקות
בימו הגשמי בלצי שהנמיר
נשתר עליהן והוא להן לגבל

כעני

כל שיש לו לשתות לה והשתה לה אינו יכול לשתות לה ועשה עמה שלא כדרך שהיא שותה כל שהשתה לה אינו

נטל הימנה עיני אסורין בהנאה
כהן את התנור אם חרש ויתן אם
ישן ויינן אפה בו את הפת הפת אסו
כהנאה נתערב באחרו ואחרו באחרו
כולן אסורו בהנאה ר' שמעון מתיר
הנאלים המלח אמרו לו אין פדיון
לעז נטל הימנה מרח אסור
כהנא ארג בו את הבגד אסור בהנאה
נהעל כאחרו ואחרו כאחרו כולן אסו
בהנאה ר' שמעון מתיר הנאלים הנזל
אמרו לו אין פדיון לעז כיצ
מנטל קירח וזורר נטל מכת מכה
או שרבי אמר על הרי זו בטל שיפה
ליקח אסור שלא ליגרע מותרת

סליק פרקא

ר' ישמעאל או שלש

אכנסי זו
ביצר זו ביצר מרקולי אסורו שתים
מותרו וחכם או שנראה עמו אסו
ראת שאינו נראה עמו מותרו
מנא בראשו ביעו או כסו או כלים
מותרין פרכילי ענביב ועטרות של
שבלין יינו שמצי וסלתות ובל בגד
שמויצ בו קרב לגבי מיב אסור

עז שיש בה גיזה או מירחץ נהני
מימנה שלא בטובה ואין נהני ממנ
בטוב היה שלה ושל אחריב נהנין
מימנה בטובה ושלא בטובה "
עז של נברי מיד ושל ישראל אינה
אסור עד שהעבר " נברי מבטל
עז שלו ושל חברו וישראל אינו מבט
עז של נברי " המבטל עז מנט
תשמישיה ניטל משמשיה הן "
מיתרין והיא אסורה כיצד מבטל
קיטע ראש אזנה ראש חוטמ ראש
איצבעת פחתה אעפ שלא חסר בטל
רק בפניה השתין בפניה גרר או
זרק בי אתה יניא הריזו אינה בטלה
מכר או מישכנה ר אישר או ביטל
וחכמ/ או לא ניטל " עז
שהניחו עוכריה כשע שלו מותר
כשעת מלחמה אסור כימוסיו של
מלכים הריאלו מותרין מפני ש
שמעמידין אותה כשע שהמלכי
עומדין "

ומי שהתיר לך טבל עכשיו

שאלו את הזקני ברומי אם אין
ריצוני כעז מפני מה אינו מיבטלה
אמרו להם אם לרבר שאין העולם
יצריך לו היו עוברין היה מיבטל הרי
הן עוברין לחם וללבנה ולכוכבים
ולמזלות יאבד עולמו מפני השוטי
אם להן אב יאבד רבר שאין
העיל יצריך לו ויקיים רבר שהעולם
יצרי לו אם להן את אנו מיחזיקין
ידי עוברי של אלו יאמרו הרשו
שהן אלהו שהרי לא בטלו
לוקחין את מיעוט מן הגוי אשר
שהוא נוטל בידו וצותן לתוך התפוחי
ואי עוש יין צפ עד שירד לתוך הכור
ירד כבר מה שבכור אסור והשאר
מותר דורכין עם הנפרי בגת
אבל לא בויצרין עמו וישר שהו
עוש פירותיו בטומא לא דורכי לא
בויצרין עמו אבל מולכי עמו חבי
לגת ומביאין עמו מן הגת
נחתו שהוא עוש לחמו בטמא לא
לשין ולא עורבי עמו אבל מולכי
עמו פת לפלטר

נערי שצמיח שמיר ביער הבו של יין
אב יש לו מילו עליו אפו ואם אין לו
מלו עליו מות נע לבו ועל מוררו נקנ
התיז את היער עכנס או שהי מטפח
על פי חכי המרותח כל אלו היה מעש
ואם ימכר ור שמיע מתי בשתי נטל
את החכי וזרק בחצותו לכור זה היה
מעש והכשירו המטהר ייצו
של נערי ונתנו כרשו בני שהו פתוח
לרה בעיר שיש בה גוי וישר מותר
בעיר שכול גוי אפו עד שיהא שב
שומר ואין השוע יצרי להיו יושב
ומישם אל אעש שנגב ויוצ מות ר
שמיע בן אע או כרשו הגוים אח
היא המטהר ייצו של נערי
רנתנו כרשותו והל כות לו שקבלתי
ממך מעו מות אגל אב ריצ ישר
להויצי ואי מניחו לו עד שיתן לו
את מעותיו זה היה מעש בני שא
ואסרו חכמים

סליק פורקא

הרמן עולה ר' ישמעאל

מאי השוכר

את הפועל לעשות
עמנו ביין נסך שכרו
אסו שכרו לעשות
עמנו מלאכה אחרת
אעפ שאל העבר לו
יין נסך ממקומו למקום
שכרו מיותר

השוכר את החמור להביא
עליו יין נסך שכר אסור
שכר לישב עליו אעפ
שהניח לביצו עליו שכ
מיותר יין נסך
שנפל על גבי ענבים
וירית והן מותרין אם
היו מכוסין עד אשור עפ
על גבי תאנים או על
גבי תמרי אם יש כה
כעס אסור ומעשה
בביתו בן זונין שהיה
מביא ענבורו בספינה
ונשכר חבי של יין ע
ונפל על גביה ובא מעש
לפני חכמ/ והתירו

זה הכלל כל שאינו
בהנאתו בנזק אפילו כל
שאין בהנאתו בנזק
מותר חומץ שנפל
לתוך הצריסין
נברי שהוי מעבדי לישרי
כרוי יין מיקרו למקו
אם היה בתוך המשתמ
מותר ואם הוריע
שהוי מפליגי כרי
שישתמ ויסתו ויצו
רשבג או כרי שפתח
את החבי ויצאו ותיצו
המני ויצו כהרון
או בספינה והלך לו
כהפגרי ונפג למירע
ורחיץ מות ואם הורי
שהוי מפליגי כר
שישתו ויסתו ויצוב
רשבג או כרי שיפת
את החבי ויצאו ותיצו
הי אוב עמין על השלח
ולגין על השלח ולוגי
על הרלופקי והניחן
ויצ מה שעל השלח
אסו מה שעל הרלוב
מותר

איתיביה

ואם אל היה מוזג ושוה את שעל
הדלובקי אסו חביו פתוחו אסו סתומו
מותרו כרי שיפתח ויצוה ותיצות
בלש שלגוי שנמנם לעיר בשעת שלו
חביו פתוחו אסורו סתומו מותרו לפי
שאין להן פנאי לנסך האומנין
של ישר ששלח להן נכרי חבי של
יין נסך בשכרן מות לומ/ לותנ לנו את
רמי ואם לרשותו אסור
המוכר יינו לנכרי פסק ער שלא מיד
רמיו מותרין מיד עד שלא פסק
רמיו אסורי נטל את המשלך ומיד
להוך יצלוחו של נכרי וחור ומיד להו
יצלוחו של ישר אב ישכו עכבת יין
אסו המער מכלי אל כלי המער ממנו
מות את שעיד לתוכו אסור
יין נסך אסו ואוסו בכל שהו יין כיין ז
מים כמים במשהו יין במים ומים
ביין בטל זה הכלל מין במינו במקום הו
ושלא כמינו בנותן טעם

ואלו אסורין ר אסורין אסו בכל שהו
יין נסך ועז ועורו לכובי ויצעדי מיצור
ושער נזיר ופטר חמור ובשר בחלב ושו
הנסק ועצל ערוף וחולי שנשחטו
בעזרה רבי אלו אסורי ואסו בכל שהו
יין נסך שנפל לבור כלו אסו בהנא
רשבג אר ימכר כלו לגוי חוץ מרמי
יין נסך את של אבן שזפתה
גוי מנגב והי טהור ושל עץ ר או יגב
וחכמ אר יקלה את הזפ ושל חר אעפ
שקלח את הזפ הרי זו אסורה
הלוק כלי חשמי מן הגוי את שרכו
להטבי ישבי להגעיל יגעי ללבנו באו
ילבנו באור השפור והאסכל מלבנן
באור והסכין שפ הי טהורה

פלוק פורקא

שמאי או כל הנשי׳ רייז שעתן הילל או מפקיד לפקיד אפי לימי הרב וחכמים או לא
כדברי זה ולא כדב זה אלא מעת לעת ממע של יד פקיד ומפקי לפקי ממע של
יד מעת לעת על שיש בה רמז שעת המשמש בערי הרי זו מפקיד ממעט על יד ומפקי לפקיד
שמאי או מהב לחל הלל או מהבי וחכ או לא כדברי זה ולא כדב זה אלא קב ומיחיב חויב כחל
משהגדילו המרו אמרו חמש רבעי חייבי בחל ר יוסי או חמש פטו חמש ועוד חייבין הלל או
מלא היז בים שאובי פוסלי את המקו שחייו אד לומ/ כלשו רבו שמאי או תשע קבין וחכמ/ או לא
כדב זה ולא כדב זה אלא עד שנאו שני ר גדדיו בישער האשפו שכיר של והעידו משום שמעיה
ואבטליון ששלש לוגי מים פוסו את המקו וקיימו חכמ/ את דבריהם ולמ/ מזכירו דברי בש ובה
לבטל ללמ/ להורו הבאין שלא יה אד עומ/ על דבריו שהרי אבי העול לא עמ/ על דבריה
ולמ מזכי דברי יחי בין המרובין הוא ואין הלכ אלא כדברי המרובין שאפ יהא כי יכול לבטל
רב כד רבי אלא גדו ממצו בחכמ/ ובמנין היה ממנו גדו בחכמ/ אבל לא במנין ממנין אבל לא
בחכמ/ אי יכו לבטל דברו אלא יהוד אפ למ/ מזכי דברי יחי לבטל שאפ יהא אד טר מקובל יהא
לו כדברי פלו שמעת בש או רובע עיצמו מן העיצמו בין משני בין משלש ובה או רובע
עיצמו מן הצי מרוב המינין שמאי או אפי מיעצמ אחד כרשיני תרומ/ בש או שורין ושליז
בטהר ומאכילי בטומ/ ובה או שורי בטהר ושלי ומאכי בטומ/ שמאי או יאכלו עריין ע
עקי או כל מעשיה בטומ/ הפורט סלע של מעש שני בירושל בש או בכל סלמעו ובה או
בשקל כפת בשק מעו הרבין לפני חכמי או בשלש ריע כפת וברביעי כפת וברביעי מעי ר טרפו לא
ארבע אספרי שמאי או יניח בחט ויאכ כגבר כפא של כל שניטלו רפניו בש מטמא ובה
משה שמאי או את מלבו של כס טמ/ כס שבקע בעריב בש מטמ/ ובה משה שמאי אומ/ את
שעשוי אלו דברי שחזרו בה להורו כרב בש האש שבא ממדינ היס ואמור מת בעלי
הבש בית בעלי תהייב בה או לא שמענו אלא בבא מן הקיצי בש או אחר בא מן הקיצי ואחד
בא מן הדתי ואח בא ממדי היס לא דברו בקיצי אלא בהווה וחזרו בה להורו כרב בש אבל
הנש והטוב כתוב וכה או הנש ולא תטול כתוב אמ/ להן בש התרת את הערו חמור לא תצירו את
הממי הקל אמ/ לה בה מיצי שאין האחי נכנס לנחל על פיה אמ/ לה בש והל מוסף כתובת נלמד
שהו כות לה שיאם תנשא לאחר תטלי מה שליכי וחזרו בה להורו כרב בש מי שחינו
עבר וחיניו בן חורין עוב את רבו יום אח ואת עיצמ/ יום אח אמ/ לה בש תקנת את רבו ואת עיצמ/
לא תקנת ליש שפח אי יכו בת חורי אי יכול יבט והל לא נבר העול אלא לפרי ורבי עק לא תהו
ברא לשב ייצר אלא מפני תיקו העול כופי את רבו ועוש אותו בן חורי וכות שט על חיני דמיו
וחז בה להורו כרב בש כלי חר מיציל על הכל כרב בה בש או מיצי אלא על האונו ועל
המשקי ועל כלי חרס אמ/ לה בה מפני מה אמ/ לה בש מפני שהו טמ/ על גב עפ האר ואינ כלי
טמ/ חוץ אמ/ לה בה והל טהרת אוכלי משקי שבתו כהן אמ/ לה בש כשטהרנו אוכלי ומשקי
שבתוכו עיצמ/ לא טהרנו אלא כשטהרת את הכלי טהרת לגולו וחזרו בה להורו כרב בש

פ ב

ר חניג סגן הכהני העיד ארבע רברי מימיה של כהני לא נמנעו מלשרות את
הבש שנטמ/ בולד הטומ/ עפ הכשר שנטמ/ באב הטומ/ אעפ שמוסיפין לו
טומ/ על טומאתו הוסי ר עקי ולא מימיה של כהני לא נמנע מלהדלו אה השמן שנפל בטבו
ום בני שנטמ/ בטמ/ מת אעפ שמוסי לו טומ/ על טומאתו אר חניג סגן הכהני מימי לא
ראי עור ויוצ לבי השריפ אר עקי מדברי למוד משהפשיט את הכבו וצמיצ טריפ שיאותו
הכהני בעזרו וחכמ/ אומ לא ראינו ראי אלו ויוצ לבי השריפ את הוי העי על כפר קטן שהיה ביני
ירושל והי בו זקן אח ומולו לכל בני כפר וכות בכת ידו ואחרי חותמי וכא מעש לפני חכמ/ והתירו
ולפי דרכו למדנו שהאש כותב את נוש והאיש כות את שוב שאין קיו הנש אלא בחותמיו

ועל המיחט שנמיצא בכשׁ שהסכין והידי טהורו והכשׁ טמ/ אב נמיצא בפרשׁ הכל טה׳׳ שלשׁ
רבדי אר׳ ישמע׳ לפני חכם/ בכרם ביבנ׳ בייג טריפ׳ שהי׳ נתונ׳ על גבי ירק של תרומ/ שהי׳ חכור אם היה
כמין כובע איצ׳ חבור ועל שבול שבזיני וראש מגי לקב/ אם נקיצר עפ קב/ הרי זו תצרע ואם לאו /
לא תיצרע׳׳ שלשׁ רבדי אמרו לפני ר׳ ישמע׳ ולא אבה אפו והית ופרשון יהושׁ בן מתתי המופי
מיורס אם לעשות לה פה חיי אם להויני ממנ׳ לחפטו היצר נחש בשב אם כמתכוי שלא ישכנו פטו
ואם לרפואת חיי ועל אלפני ארניו שהן שהורו באה המת וטמאו במשׁ זב טהורו מפני שלא נגמ/
מילאכתן׳׳ שלשׁ רבדי אר׳ ישמע׳ ולא הוה לו׳ עקיב השום והמילו והכוס שריפן מבעו יוב
אם יגמו שר׳ ישמע׳ או יגמו משתחשך ור׳ עקי׳ או לא יגמור׳׳ שלשׁ רבדי אמרו לפני ר׳ עקי׳
שני משו׳ ראיע׳ ויוצא אשׁ בער זהב ומפרי יוצי פטולי מן הערו אחר בישו׳ ר׳ יהושׁ השרץ בפי׳
החולד ומהלך על גבי כברו של תרומ/ ספ נגע בפ לא נגע בפדו טהור שלשׁ רבדי אר׳ עקי׳ על
שני הודו לו ועל אח לא הודו לו פנר של סיריץ שהו טמ/ מדרס ועל שירי הנו אריבע שהיו או
שלשׁ והודו לו ועל אח לא הודו לו על כפ שניטלו שני מחפניו זה ביצר זה שר עקי׳ מטמ/ וחכמ/
מטהרין׳׳ הוא היה או׳ האב זוב לבנו בכח בעשר וכחכמ/ ובשני ובמספ הודו הוא הקיץ קור
הדודו מראש אעפ עב ועברו ועני אות ארב מיאו שב ורור רבי ישובו הנ כי לא של עון האמרי
ער הנה אתה הו אמ/ חמיש רבדי של שני עשר חדש משפט דור המבו שני עש חד משפט /
איוב שני עש חד משפ המיצרי שני עש חד משפ צוב לעתי שני עש חד עב והיה מרי חד ועד׳׳

פג

כל המיטמאי באהל שנחלקו והכני בתו הכי ר׳ רוס בן ארכיג מטה וחכמ/ מטמא
כייג הנוג בכשני חיצאי זתי מן הגבל או נשאין וכמת הנוגע בכחיני זתי ומאהל
על כחיני זית או נוג בכחיני זית וכחיני זי מאהל עליו ר׳ רוס בן ארכיג מט וחכמ/ מט אנל
הנוג בחיני זי או מאהל על כחיני זי ר׳א מאהל עליו ועל כחיני זי אומאהל על כן כחיני זית ר׳א
מאהל עלי ועל כחיני זי שהו אר מאי אית בזה ר׳ רוס בן ארכיג מט וחכ מט הכל טמ/
חוץ מן הנוג עם המשא והמש עם אהל זה הכלל כל שהו משו׳ אח טמ/ משני שמו טהו אוכל
פ אי מיצטרת מחללי מיעש שני על אסימון רבי רוס וחכמ/ אוסרי מטביליו ירי לחטיא רב
ר׳ רוס וחכמ/ או אם נטמאו ירי נטמ/ כל גופו מעי אנשי והצניב ירק של תרו ר׳ רוס מתיר לזריב
וחכ׳אוסרי חמש רחלו גוזזו מע מע ופרס חייבו בראשי הגו רב ר׳ רוס וחכ או חמ רחלו גוזזות כל
שהן׳׳ כל החויצלו טמאו חו משל יעבירי הלע של בי קבול של ארוג טמא של עור ר׳ רוס א
בן הרכיג מטה וחכ מטמ/ נפל בי אויב של טהור בי הפקוע של טמא השכוי של אוכל פתיומ
רבי רוס וחכמ/ או יש שבוי אוכל ויש שפוי שאיצ אוכל כייג האש שאמור נשכתי וטהורה אנו
איצ אוכל בתרומ/ ארב ספיקו ר׳ יהוש מטמ/ וחכ מטהרי כייג הטמ/ עמ/ והטהו עובר הטהו
עומ/ והטמ/ עוב הטומ/ ברהי והטהר ברה ספק נגע בפ לא נגע ספ האהי ספ לא האהי ספ הסיט ספ
לא הסי ר׳ יהוש מטמ/ וחכמ/ מטה׳׳ ארב רבדי רב מיטמ/ וחכ מטהרי כפוי טבי של מתנו של
בע כתי ותלוי המגררו וצולמי כלי מתנו וטבל שנחלק לשני אח נדו ואח קטן הגדו טמ/ והקטן
טהור׳׳ שלע רב ר׳ יצרו מטמ/ וחכ מטה מסמר של שלחן ואזוב של גרופו של אבן השע
ר׳ יצרו מטמ/ וחכ מטה׳׳ שלשׁ רב רב מחמי כרב בשׁ אין טומני את החמיץ מיט לשבה
ראין זוקפי את המנור ביט ואין אופי פיתין בריסי אל הקיקי א רב מיומיה של בי אב לא היו
אופי פיתי בריסי אל הקיקי אמרו לומה נעש לכמו בי אביך שמחמירי לעיבו/ ומקילי לכל ישר
להיו אופי פיתי בריסי וחריריץ אח הו או שלע רבדי להקל מכברי בין המיטו ומני את המוצ/
ביט ועושי בדי מקול בער בפחי וחכמ/ אוסרי׳׳ פר ויצא בריבוע שבין קרני ומקרדי את הבהמ/
ביט וטוחני את הפלגלי ביט בדחי שלה ר׳ יהוד או אין מקרדי את הבהמ/ ביט מפני שהו עוש

חכור אבל מקריבי וחכם אלו אינן מקרבין ואת אינן מקריבין

ס ג אלו דברי מקולי בש ומחומרי בה ביצ שנולד ביט בש או תאב ובה או לא
תאבל בש או שאור בנזי וחמ בכותב ובה או זה וזה בנזי השוחט חיה ועוף
ביט בש או יחפו נרקר ויכס ובה או לא ושחטו שאבד היה לו עפר מוכן מבעוד יום ומודי שאם
שחט שיחפו נרקר ויכס בש או הפקר לעניי הפק ובה או אי הפק שר שיפקיר את לעשירי
נשמט כלעומרי השר של הב אחד של ארבע הכי ושטחו בש או איצ שפח ובה או שפח
כרם רבעי בש אינ לו חום ואינ לו ביעו ובה אי וש לו פרט ויש לו שוללו ועניי פודי לעניי
ובה כלו לגת חבי של יין מגרולגלין בש אי יצריכ לנקב ובה או יצריכ ומודי שיאם ניקב ונתום
שמרי שהי טהור הפך שמן טהי ומטמ ירד לטבו בש או אעפ שמיצטף טהו ובה או כרי
סיכ אבר קטן אם היה שמן מתחי בש או כרי סיכ אבר קטן ובה אי משקי טומ מטפיח
האש מתקרש בריצ ובשו ריצ כרב בש ובה או בפרוט ובשו פרוט וכמ הי פרוט אחר משמנה
באיכ המיטל בש אי פוט את אשתו בגט ישן ובה אי אוס ואיזהו גט ישן כל שנתייחד
עמ מאחר שנתנה לה המצר את אשתו ולא עמ בפועל בש או איצ יצריכ הימנוגט שני ובה
או יצריכ הימנוגט שני אימתי בזמ שנתגרש מן הנשואי ומודי שאם נתגרש מן הארוסין
שאיצ יצריכגט שני מפני שאי לבו גס בה בש מתירי את היערו לאחין ובה אוסרי שלש
אחי שני מהן נשואי שני אחיו ואחד מופנ מה אח מבעלי אחיו ועש בה מופנ ואח קר מת
אחיו השני בש או אשתו עמו זו לו תיצ משו אחו אש ובה או מוציאי את אשתו בגט ויתה
אשתו כחליוצ זה הי שאמרו אוי לו על אשתו אוי לו על אש אחיו המדי את אשתו
מתשמי המט בש או שתי שכתי ובה או שב אח המפל אור לשמצי ואח בש או פוט מן
ההרגן ובה מחוייבין סרין ביציעי בש פוטרי ובה מחוי כלכל שבת בש פוט ובה מחוייבי מי
שנזר נזירו מרוב השלי נזירו ואח נר בא לאריז בש או נזי שלשי יום ובה או נזי נתחי מי
שהיו לו שתי כתי ערי מעירו אחתו אלומעי שנזר שתי ואחו משערו שנזר שלש בש או
נחלק שרותן ואינ כאן ערו נזירו ובה או יש בכלל שלש שתי שיה נזי שתי אלם שהו
נתון תח הנרק בש או אי מכי את הטומ ובה או אי חלל הו והיצר העליו מכי את הטומ

ס ד ר יהור או ששרברי מקולי בש ומחומרי בה נגלו בש מטהרין ובר
מטמ בייצ נגל אם יש כייצ בה נמכר בשוק מותר ואם לאו אסור ברבי
בש ובה אוסרי ומודי בבייצ טריפ שהי אסו מפני שגירל באיסור רם נברי ורם טהר של
מיצורע בש מטה ובה מטמ כרוק וכמימי הגליה אוכלין פירו שביעי ושלא בטוב ברבי
בש ובה או אינ אוכלי בטוב החני בש או יצרור עומד ובה או אעפ שאיצ יצרורה
ר יוסי או ששרברי מקולי בש ומחומרי בה העות עול עם הצביצ על השלחן ואיצו נאכל
מרב בש ובה או לא עול ולא נאכל תורמין זתי על העכבי ועכבי על היין כרב בש ובר
או אינ תורמין תרב אמו שבכרם בש או קירש שור אח ובה או קיר שורו המעמה
בש פוט ובה מחוייבין מטבילי בחרדלי כרב בש ובה או אינ מטבילין גר שנתגייר
בערבי פסחי בש או טובל ואוכל לערב ובה או הפורש מן העיר כפורר מן הקבר ר שמע
או שלש ברבי מיקולי בש ומחומ בה קהלת אייצ מיטמיא את הידי כרבי בש ובה או מטמ
את הידים מי חטאת שעשו מיעותן מטמ את הקיצוני בש מטה ובה מטמיאי וכן למעש
ר ליעא או שני ברבי מיקולי בש ומחומ בה רם יולד שלא טבל בש או כרוק וכמימי
הגליה ובה או מטמ לח ויבש ומודי ביולד כזוב שהי מטמ לח ויבש אלכעה אחין
שני מיהן נשואין שתי אחיו הרי אלו חולציו ולא מתייבמו אלם הרמו וכנסו ויציאי ר ליעא
או בש או יקוימו ובה או ויציאי עקבי בן מהללאל העיד ארבע ברבי אמרו לו

חזור בך מיארב רבי שהיית או ונעשך יאב בר בישר א להן מוט לו להיקר שוט כל ימי
ולא לועשו רשע שעאח לפני שלא והו או כשבי שרר חזר כו " הו היה מטמא
שיער פקור ורם הירוק וחכ מטהריך " הו היה או אין משקי את הגיור ולא את
המשוחרר וחכ או משקי אמרו לו מעש בכוכמי שפח משוחרר שהיית
בירושל והשקוה שמעי ואנטל א לה רוצם השקו וגרוהו ומת בגרזיו
וסקלו בר את ארונו אר יהור חו שעקבי צתנר שאין עזר נגעל
על כל אר בישר בירא חטא כעקבי בן מהללא ואת מי ניר
לשע בן הנר שפקפק בנטיל ידי וכשמת שלחו בר והניחו
אבן גרול על ארונו ללמדך שכל המתנר ומת בר
סוקלין את ארונו בשע מיתתו א לבנו :
בני חזור בך מיארב רבי שהיתי או אל
ואת לם לא חזרת בך אל אני שמע
מפי המרובי והן שמעי מפי :
המרובין אני עמר בשמוע
והן עמרו בשמועתם
אנל את שמע מן
היחיד ולא מן
המרובין
מוט

להנ
רבי יחו
ולאחוו רבי
המרובין אל יתנא
פקו עלי לחכיריך אל
אני מפה יאל שמ שול מינא
בי אל לאו מעשיך יקרבוך :
מעשיך ירחקוך "

פ ו

ר יהור בן נב העיר שממאנין
את הקטנו ושמשיאו את האש
על פי ערי ושנסקל תרנגו בירושל על שהרג את
הנפ ועל היין בן ארבעי יום שנתנסך על גבי המזבח
ועל תמי של שח שקרב באוב שעי העיר ר יהושע בן
נחוני בן אלנתן איש כפ כנלי אבר מן הע המת שהו טמ שר לע
או לא אמרו אל אבר מן החי אמרו לך קו מה אם החי שהו טהור
אבר הפור מביצו טמ אירין שיה אבר הפורש מן המת טמ אה לא תמ
אל אבר מן החי כלבר " ראת מרוב מגרי טומ החיי מטומ המתי שהרי עושה
מישב לטמ יאר לטמ כגרי על גביניר ולטמ אוכלי ומשקי כה שהמת אינו מטמ
בן הכשב הפור מן החי ר לועז מטמ ר יהוש ור נחוני מטה עיע כשעור הפור מיאבר מן

מן החי כשעו הפורש
ר נחוני מן המת
מטמיא ר שכן טומא
לועז ור יהוש כזי בשר הפור
מטהרין מן המת שכן :
אמרו לו לר לועז טומ כזי בש הפור
מה ראית לטמ כזי ממנו עיב כשעור
בש הפור מיאבר מן : הפורש מיאבר מן החי
החי א להן מינו שיאבר שכן טויהת כזי בש הפור
מן החי כמת שלם מה המת ממנו " אמרו לו לר
כזי בש הפורש ממנו טמיא לועז מה ראות לחלק מירהך
את אבר מן החי כזי בש הפורש או טמ שניה או טהו בשניה אמ
ממנו אמרו לו יאב טומ בשר מטומ עינמו :
בש הפור מן המת שכן טמיאת עיב להם מרוב טומ בשר מטומ עינמו :
עינ כשעור הפורש ממנו תטמ כזי שהבשר צוהג בגבלו וכשריצי מ שכ
פ בשר הפור מיאב מן החי שכן : בעינמו " ראת אבר שוש עליה
טיהרת עינב כשעור הפור ממנו " בשר כראוי מטמ נמצע וכנוש
אמרו לו לר נחוניא מה ובאהל חסר בש טמ עינ טהו "
ראות לטמ עינ כשעור ראת אבר שוש עלי כשר
הפור מיאבר מן החי יאב אמרו לו לר נחוניא מה
להן מיניצו שיאבר מן ראית לחלק מירהך
החי כמת מה המת או טמ כשניהם אי
עינ כשעו הפורש טהו כשניה אה
ממנו טמ מרוב טומיאת
אמרו לו לא העינב מטומ
אם טמיאת הבשר
עינב שהבש
כשעו פורש
מן

החי טהו אבר מן החי הפורש מימנו האוכלו טמ" ר"א כזי בשר מטמ במגע ובמשׂ וברוב
עיצמו מטמאי במגע ובמשׂ וכאהל חסר בשר טהו חסר רוב עיצמו אעפ שטהורין מלטמא
באהל מטמ במגע ובמשׂ" ר"א כל בשר המת שהו פחו מכזי רוב בנייניו של מה אעפ שאי
בהן רוב טבריאין" אמרו לו לר יהוד מיה ראית לטהר בשניה אלה אם לא נאמרת במה
מפני שיש שם רוב ורובע וקב תאמרו בחי שיאין בו רוב ורובע ורקב"

פז

העיד ר יהוש ור יצרוק על פריון פטר חמור שמת שיאין כאן לכר"ן
כלו שר אי"ע או חייבי באחריו של בן כחמש סלעים של בן וחכמי
או אין חייבי באחריותו בפריון מעשר שני" העיד ר יצרו על יציר חגבי טמאי שהו
טהו שמשנ לא שיע חגבי טמאי שנכנשו עם חגבי טהורו לא פסלו אל יצירן"
העיר ר יצרו הזוחלי שרבו על הנוטפין שהן כשיריו ומעשׂ היה בכירת הפלגי
ובא מעש לפני חכמ והתירו" העי ר יצרו על הזוחלי שקילחן בעלי אגוז
כל שהן כשרי מעשׂ היה הל ובא מעשׂ בלשכ הגזי והכשירו"
העי ר יהוש ור יקים על קלל של חטא שנתנו על גבי השריץ שהו טמא
שר אי"ע מטהר" העי ר פפוס על מי שנזר שהי נזירו שיאכ גילח
את הראשנ יו ששי מגלח את השני יו ששי ואכ גילי ו ששי
חסר את יג שיו שלשי עול מן המנין" העיר ר יהושע ור
פפיס על וולר שלמי שיקבב שלמי אר פפיס אני מיעיר על
שהיה לנו פר של זכחי שלמי ואכלנוה בפסח ואכלנו ולרה
כיה" הן העירו על ארובו של נחתומי שהן טמיאו
שר אי"ע משה הן העירו על תנו חייבי חלוי ונתן חול בין
חולי לחולי שהו טמ שר אי"ע מטהר הן העי שמעבי
את הנ על הניאי מעש ברג שהל ליטול רשו
מהגמון שנסורי ושה לכא ועיברו את הנ על
מנת שיר יג רג וכשבא א להן רויג אני ונמיצא
הנ מעובר" העי ר מנח בן סיגניי על
שקלי זתי שהו טמ ועל יבבעונין שהו טהו
שהיו או חלות הרבורי" העי ר יוחנ
בן גוגר על החרש שהשי אביר שיוע נגט
ועל קטנ כת ישר שנשאת לכר"ן
שהי אוכל ואנ מהר"
בעל ורש ועל המריט
שבנאו בביר שיהן
את רמיו וע"
החטי הגדולה
שלא נודע ו
לפעלי"ם
שמנפר
מפני
הזון
מוב"ר"

העיד ר׳ יהושׁ בן בתיר על רס נגלו שהוּ טהוֹ׳ העי׳ ר שמעון בתורה
על אפר חטיא שנגע טבו יום במקיעתו שיטם׳ את כלן׳ הוסיף ר
עקי׳ ואֹ הסלת והקטר והלכוֹנ והנחלי שנגע טבו יום במקיעת שפכל את כלן׳ העי׳ ראבא
ור יהור הכהן על קטנ בת ישוּ שנשא לפהן שאוכל בתרום׳ כיון שנפנס לחפ אעפ שלא נבעל׳
העי׳ ר יוסי הפהן ור זכרי בן הקצב על תיבו שהורהנ באשקלון ורחקו בני משפח ועריה
מעירי אות שלא נסתר ולא נטמא אמרו לה חכמ׳ אנ מאמיני אתכ שהורהנ האמיני
שלא נסתר ושלא נטמ׳ ואנ אי את מאמיני שלא נסתר ולא נטמא אל תאמיני
שהורהנה׳ העי׳ ר יהוש ור יהוש בן בתיר על אלמנ עכ שהי׳
א להן רנ הנלנו עדות אכל מה נעשׂ שהרי אֹ רבן יוחנן בן זכ שלא להושׁ
כר על נר שהכהני שומעי לכם לרחוק אכל לא לקרוב׳ העי׳ יוסת
בן יועזר איש צרידׁ על איול המיצ רבן ועל משקי בי משבחויא
רבן ועל ריקרב למיתׁ מסאב וקרו לי יוסת שריא׳ העיד
ר עקי׳ משו׳ ר נחוני איש מרלי שמשיאי את האש על פי עד אחר׳
העי׳ ר יהוש על העגמיו שנמיצ בריר העיני טמ׳ אמרו חכמ׳ מלקטי
עיגנ עוג טהו׳ אֹר אי׳ש שמע כשהיו בונין בהיכל עושין
קלעי להיכל וקלעי לעזרו אל שכהיכ בוני מבחוץ ובעזרו
מבפנ׳ אֹר יהוש שמע שמקריבי אעפ שאין בירׁ
ואוכלין קדשי אעפ שאין קלעי
קדשי קלי ומעש שני אעפ
שאין חומ׳ שהקדושה
ראשנ קדש לשע
וקדש לעתיד
לבא׳
אֹר
:
יהוש
מקובלנ
מרבן ורבנ

זכאי ששמ מרבו ורבו מרבו הלכ למש מסיני שאין איהו כא לא לטה ולא לרחק ולקרב
אל לרחק את הקורבין בזרוע ולקר את המרוחקי בזרו׳ משפח היית בעב הירדן וריחק כת יציון
כזרוע ועו אח היית וקירב בת יציוך בזרו כנו אלו איהו כא לטמ׳ ולטה לרחק ולקר ר יהור או
לקר אכל לא לרחק ר שמע׳ או להשוו את המחלוקו וחכ או לקר ולא לרח אלא לעשו שלו
לעול עכ הצה אנני שול לכנ את איהו הנבי לפני כא יום יצ הצרו והנור וצו והשיב לב אבנו של
בני ולב בני על אבוהם׳

כלוך עריות ופירקי שמנה
ופלוך כהר ושרעות הש לנו א למרשעות
בנלך ואעי

למה

כל הזבחים

שנזבחו שלא לשמן
כשרין אלא שלא
עלו לבעלים לשם
חובת חוץ מן הפסח
וחטאת הפסח בזמנו
והחטאת בכל זמן
ר' אלעזר אומר את
האשם הפסח בזמנו
והחטאת והאשם
בכל זמן
אר' אלעזר החטאת
באה על חטא והאשם
בא על חטא מרה
חטאת פסול שלא
לשמה את האשם
פסול שלא לשמן
יוסף בן חוני אומר
הנשחטין לשם פסח
ולשם חטאת פסולין

ורמינהי

אשכחן

שמעון אחי שרי
או שחטן לשם גבו
מהן כשרין לשם
נמוד מהם פסולין
כיניר קדשי קדש
ששחטן לשם קדש
כלי פסולין קדשים
קליז ששחט לשם
קדשי קדשי כשרי
הכבוד והמעשר
ששחטן לשם
שלמי כשרי שלמ
ששחט לשם בכור
ומעשר פסולין
הפסח ששחטו
שחרי כאורב עשר
שלא לשמור יהוש
מכשי כאלו נשחט
כשלשה עשר בן
בתיר פסול כאילו
נשחט כין הערבים

הש

והניא

אי תיביה

א שמע בן עזאי
מיקובלנו מפי שבעי
רשעי זהן ביום ע"ה
שהושיבו אתר"ע
בן עזרי בישיב שהל
הזכחו הצאכל שנזב
שלא לשמן כשרי
חוץ מן הפסח והחט
ולא הוסיף בן עזאי
אלא העולה ולית
הורדו לו חכמים

הפסח והחטאת
ששחטן שלא
לשמן זכל והלך
וזרק שלא לשמן
או לשמן ושלא
לשמן או שלא
לשמן ולשמן פסו

כיצד לשמן ושלא
לשמו לשם פסח
ולשם שלמי שלא
לשמן ולשמו לש
פסח ולשם שלמי
ולשם פסח שהזכח
בפסל בארבע רביעים
בשחיטה בקיבול
מהלוך ובזריקה ר
שמעון מכשיר
מהלוך שהיה או איי
אפשר שלא בשחי
ושלא בקבול ושלא
בזריק אבל אפשר
שלא מהלוך שוחט
ביצר המזב וזורק

אלו

רבלה

הרחץ עלך כל הזבחים זר

כל הזבחים

שקיבל רמן זר
ואונן טבול יום :
ומחוסר כפורים
ושלא רחוץ ידיב
ורגלים ערל וטמא
יושב על גבי כלים
על גבי כהמ/ על גבי
רגל חכירו פסל

סליק פירקא

ר יוסעור או המהלך
במקו שיעריך להלך
מחשכה פוסל במקו
שאין יעריך להלך
אין מחשב פוסלה

קיבל בשמיאל פסל
ר שמעון מכשיר
נשפך על הריצפה
פסול נהנו על
הכבש שלא כנגד
היסור נתן את הניתן
למעלה למטה ואת
הניתנין למטה לד
למעלה ואת הניתנין
בפנים בחוץ ואת
הניתנין בחוץ בפנים
פסול ואין בו כרת
השוחט את
הזבח לזורק דמו
בחוץ או מקיבל
דמו בחוץ להקטיר
איממרין בחוץ או
מקיבל איממרין בחוץ

מראי

רבי

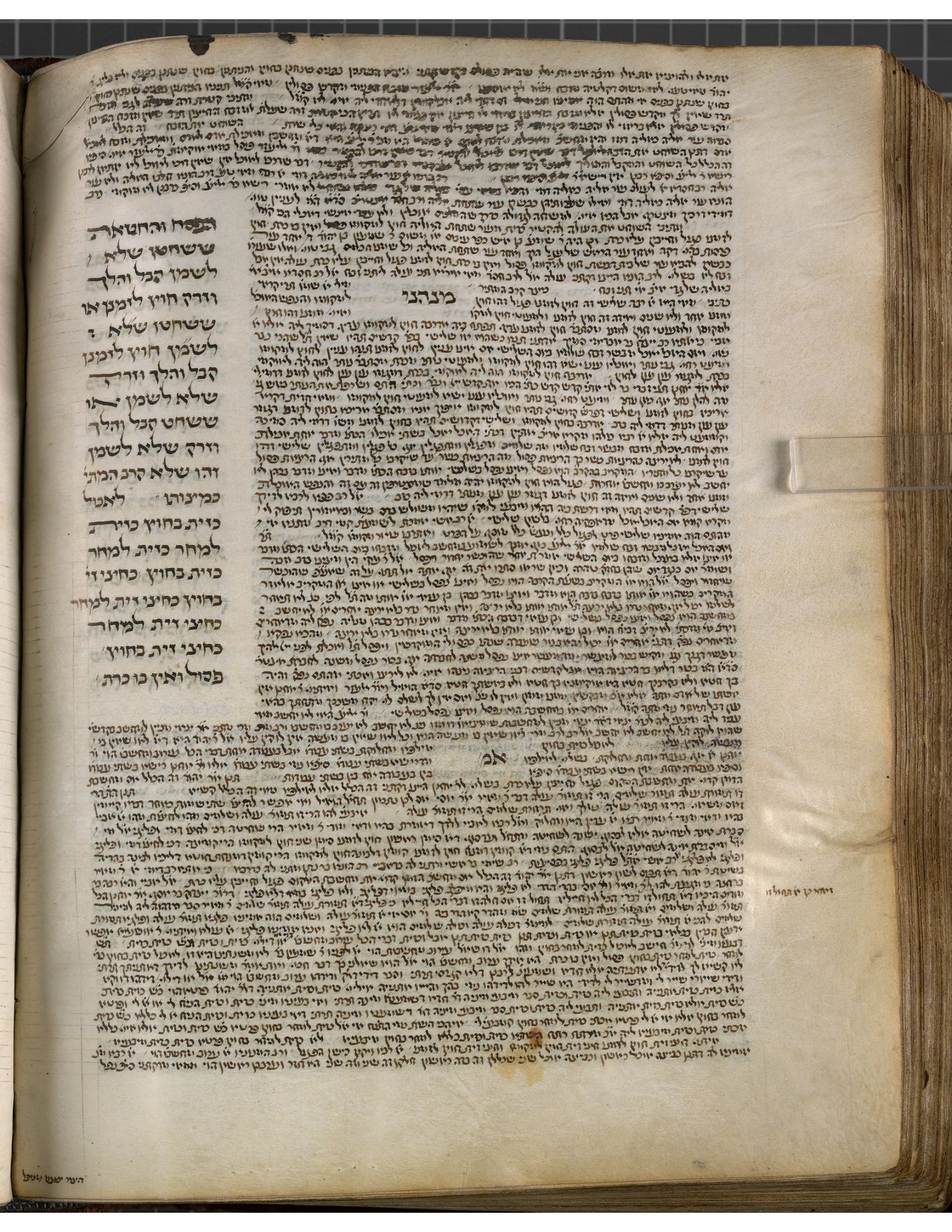
מתיבי

לאכול כשרו בחוץ
או כזית מבשרו בחוץ
או לאכול כזית מעור
האליה בחוץ פסול
ואין בו כרת לדורך
רמו למחר או מיקל
רמו למחר להקטיר
אימוריו למחר או
לאכול כזית מעור
האליה למחר מגואל
וחייבין עליו כרת
זה הכלל כל השוחט
והמקמל והמהלך
והזורק לאוכל רבר
שרבו לאוכל
ולהקטיר רבר שרבו
להקטיר חוץ למדומו
פסול ואין בו כרת
ובלבר שיקרב המתי
במיעוטיו

כיצד קרבה המתיר
במיעוטיו ששחט
בשתיקה היכל והילך
וזרק בשתיקה או
ששחט חוץ לזמנו
וקבל והילך וזרק חו
בשתיקה או ששח
וקבל והלך וזרק חוץ
לזמנו זהו שקרוב
המתיר כמיעוטיו
כיצד לא קרב
המתיר כמיעוטיו ששח
חוץ למקומו קבל
הלך וזרק חוץ לזמנו
או ששחט חוץ
לזמנו קבל הלך וזרק
חוץ למקומו או
ששחט וקבל והלך
וזרק חוץ למקומו

גמרא

הנך



אלו יהוד זה הכלל כל שמחשבת
הומן קרמ למחשב המיקום פיגול
וחייבין עליו כרת כל שמחשבת
המקו קרמ למחשבת הזמן פסול
ואין חייבין עליו כרת וחכמ אומ
זה וזה פסול ואין בוכרת לאכול
חיצי דית ולהקטיר חיצי דית כשר
שיאכל אכיל והקטר מיניטרפין

כלים פירקא כל

הפסולין ששחטו
משחיטתן כשירה
שהשחיטה כשירה בזרים בנשים
וכעבדים וכטמאין אפי בקדשים
קדשים וכלבד שלא יהו טמאין
נוגעין בכשר לפיכך הזפסו במחשב
וכולן שקיבלו את הדם חוץ לזמנו
וחוץ למקומו אפ יש דם בנפש:
יחזור הכשר ויקבל היכל הכשו ונתן
לפסול יחזור לימיצו קבל בכלי קדש
ונתן לכלי חוץ יחזיר לכלי קדש
נשפך מן הכלי על הריצפה ואספו
כשר נתצו על גבי הכבש שליא
כנגר היכור נתן את הניתנין למטן
למעלן ואת הניתנין למעל למטה
ואת הניתנין בפנים בחוץ ואת
הניתנין בחוץ בפנים אפ יש דם בנפ
יחזור הכשר ויקבל השוחט
את הזבח לאוכל ולהקטיר רבר שאי
דרכו להקטיר כשר ור אי ישר פוכל
לאוכל רבר שדרכו לאוכל ולהקטיר
רבר שדרכו להקטי פחו מכזית כשר

הדרן עלך כל הזבחי שקבל ששחטו

דישבר יוץ לחטאת לרון וחגיגת שחיט טר
כשרה שהשחיט טריפ בשוגג ובעבדי
ופטורין ויוצ בקדשי קדשים יון ויש אומ נבה
יוצרת וכיוצין פוגלת ונפלו שב ויוצא ונכון יוצא השוחט לפ כדבר הנוהג עמ
טו יון בשחיטה לא ושחט אות בן הבקר לפני יי והקריב ג ונקבה ושחט
מוד על השחיטה ששחיטה בכל אדם ויוצ לכתחלה עי ושאינו דכשר לחיצוני טאיזה
לכתחלה לו שחיט קשה בשוגג תנו ששחטו ושחיטה דישבר שכר חיד וחגיגת שכר
ושחט זה סמיכה בטהורין יון שחיטה בטהורין מדבקן ונוי שניו סמיכה רשת לפני יי
שחיטה עי טמ לפני יי יוסבר כבן עזרה ושחיטה סמיכה עי יוסבר ושחיט
יכה מחיץ קסב ביוה סמיכת שוה ביוה רבהמא ומקבל ושחט ודה
שחיטה בטהורין יון סמיכה בטהורין ונוי שניו שחטה דשחט לפני יי סמיכה עי לפני
יי יוסבר דשחיט לכה ושחט עד יוסבר כבן עזרה ושחיטה דשחיט לפני יי ונתן שיהו ידיו
שלשתם לפני יי ושחט על השחט על ושחט יתקבן הבקר לפני יי שחיט ידיו
הבקריהו לפני יי יו שלשו ון רש לקיש טו שהכהנים ידיהם לפני להקי שבשבל קדש
לו תנא ג׳ וקיש ביוה לעניו וה עניש ביוקעת אין ביוה ביוקעת שוה ביוה
יוקבה רבהשעי לעולם ויוצ ביוה בשחל שחיט שלו להיות משב הפה וביוה קדי טבי
ושל יוחנן המוי יוצא שחיט יוחנן בגדם ונוטב ידו עשה שישטו כרת וביוה
עשה שחיט ב כרת ול רבי תורה יוצא עשה ון ב ויעשה יהושפט כהנל
יהוה וישחיט בבית ג׳ עם הזיב החדשה יוצ שחושבה דחיב וחוטו טהילוק יול
יעם להחזה לוק ויו יוחנ ביוה ביוקעת ביוה ביכי ויעשיל ידיה בבהונת יוחנן
זיוחיר עשה ששטו כרתהון יוצ לך ונעוק שוט ויעשה הויאל והותר לרעתו הזה
לקרן ון רב יוסף קסב עשלו ד׳ ונעשו טשלן ונתנם הויאל והותרו לטוחיתן
הזה ותרו לזיקן ול מבי ור׳ יוחנן לטוחיתן הזה ותרו לזיקן ול יוחנן ור׳ יוסי
הגלן ט׳ ואלא ועשו ד׳ הויאל לטוחיתן הזה ותרו לזיקן ול יוחנן ור׳ יוסי
ור׳ ויוצ ביוה בשחל ושחיט יוחנן בגדם ונוטב ידו עשה ששטו כרת ויוצ
ור׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן
ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן
ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן
ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן

לימא

שחיטה חוץ וזה שהיה בשעי עקר
שיוץ ויעשיל על לימא
ושם עד שיעזין עלין ודם היעוקת ועדם
ישמעו ויוי יוחנ ביוה בשחל שחיט ליעקב ולרבי יוחנן ור׳ יוסי
ל יוסי ב׳ יהוד היין ויוי ויזרק עמן ויעשה פשפש יוחי ויחו ויוי הכל נכתב
ויד יי על השכל ות כל ויאמר הקצבת יוחי ור׳ יוסי ב׳ יוחנן כל הסוגר ישוש ועוד
ובמים ויוי שטו על פני הלקח ולו יוחנן ויוי קסב ויוקטר כאיזה ישוש ועוד
דיוחיר ותנן לחטיא שחיט לשעיר המשתלח ולשעיר המוחזר דחוי יוי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי
וביה שחיט בשחיטה שחיט ויוי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן
שחיטה בטהורה ויוי ויוי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן ור׳ יוסי ב׳ יוחנן
ויעשיל ויוי דיוחיר ותנן לחטיא שחיטה דיוחיר ורבנו ון לעניין ונלקח ויוחנן
כיוחנן כגן יוי יוחנן לעניין שעוי שחיטה דיוחיר ורבנו ון לעניין ונלקח ויוחנן
ון לקיש ון לוקה ריש לקיש ון לוקה בכל קדש ולא תגנב ל׳ יוחנן ון לוק
הבוין שחיט טמא ויש לקיש היוי קניו לבב הוא דיוחיר ויוי ויוי לוקה ריש לקיש
ון לוקה בכל קדש ולא תגנב ל׳ יוחנן ון לוק
קנין נקדש ויוי כל קדש שון׳ ושחיט שוחטין בשוגג בכל קדש ון תגנב ולא תגנבו
ון לוקה ריש לקיש ון לוקה בכל קדש ולא תגנב ל׳ יוחנן ון לוק
ון לוקה ריש לקיש ון לוקה בכל קדש ולא תגנב ל׳ יוחנן ון לוק

לֹא תֹאכַל כָּחֵי זִית כֶּשֶׁר שֶׁאֵין אַכִּיל
וְהַטֹּר מִיַּצְטְרְפִת׳ הַשּׁוֹחֵט
אֶת הַזֶּבַח לֹאכֹל מִזֵּית מִן הַשֹּׁר וּמִן
הָרוֹטֵב מִן הַקִּיפָּה וּמִן הָאֵלֶל מִן
הָעִיצְמוֹת וּמִן הַגִּידִין מִן הַקְּרָנַיִם
מִן הַטְּלָפַיִם כָּשֵׁר וְאֵין חַיָּבִי עָלָיו
מִשּׁוּם פִּגּוּל נוֹתָר וְטֻמְאָה׳
הַשּׁוֹחֵט אֶת הַמְּקוֹרָשִׁין לֶאֱכֹל
שָׁלִיל אוֹ שֶׁלֹּא כְחוּץ לֹא פִּיגֵּל
הַמּוֹלֵק אֶת הַתְּרִין לֶאֱכֹל בְּיָדָיו כֵּן
כְּחוּץ לֹא פִּיגֵּל חָלַב מוּקְדָּשִׁי וְכַיָּצֵא
תְּרִין אֵין חַיָּבִין עָלָיו מִשּׁוּם פִּגּוּל
נוֹתָר וְטֻמְאָה׳ שְׁחָטוֹ עַל
מְנָת לְהַנִּיחַ רֻמּוֹ אוֹ אֵימוּרָיו לְמָחָר
אוֹ לְהוֹצִיאָן לְחוּץ ר׳ יְהוּדָה פּוֹסֵל
וַחֲכָ מַכְשִׁירִי עַל מְנָת לְהִתְּנוֹת עַל
גַּבֵּי הַכֶּבֶשׁ שֶׁלֹּא כְּנֶגֶד הַיְסוֹד וְלֹא יִתֵּן
אֶת הַנִּיתָּנִין לְמַעְלָה לְמִטָּה וְאֶת הַנִּיתָּן
לְמִטָּה לְמַעְלָה וְאֶת הַנִּיתָּנִין כְּפָנֵי כְחוּץ
וְאֶת הַנִּיתָּן כְּחוּץ כְּפָנֵי שֶׁאָכְלוּ הֵן
טְמֵאִין וְשֶׁיִּקְרִיטוּהוּ טְמֵאִי שִׁיאָפֵּי
עֲרֵלִי וְשֶׁיִּקְרִיטוּהוּ עֲרֵלִים לְשֹׁכֵר
עִצְמוֹ הַפֶּסַח לֶאֱכֹל מִמֶּנּוּ בְּאוֹל עֶרֶב
רַמּוֹ כְּרַם הַפְּרוּלִין כָּשֵׁר׳

הדרן עלך כל הפסולין

תר

שיאין מיחשב פוכל
אלא כחוץ לזמנו:
וחוץ למיקומו והפר
והחטאת שלא:

לשמן

סליק פירק בית שמאי

אוֹ כל הניתנין על
מזבח החיצון שנא׳
במתנה אחת כיפר
ובחטא שהי מתנ׳
ובה אוֹ את חטאה
שנתנה מיתנה אחה
כיפר׳ לפיכך אם
נתן את הראשנה
מהיכנה ואת השניי
חוץ לזמנה כיפר
ואם נתן את הראשנ
חוץ לזמנו ואת
השניה חוץ למיקומ
פוגל וחייבין עליו
כרת׳ כל הניתני
על מזבח הפנימי
אם חיסר אחת מן
המיתנות לא כיפר
לפיכך אם נתן כולן
כתיקנן ואח שלא
מתיקנה פסול ואין
בו כרת׳

אלו דברים שאין
חייבין עליהן משו
פאזל הקומץ והקטר
והלבונה ומנחת
כהנים ומנחת כהן
משיח ומנחת נסכים
והרם והנסכי הבאין
בפני עצמן/ דברי ר
מאיר וחכמי' או אמ
הכאין עם הממה
ולוג שמן של מיעו
ר שמע'או אין
חייבין עליו משוב
פיגול ור מאיר או
חייבין עליו משוב
פיגול שדם האשם
מהיו וכל שיש לו
מתירין בין לאדם
בין למזבח חייבין
עליו משו פיגול
העולה רמה
מתיר את בשרה
למזבח ושור לכהנים
עולת השת רמה
מתיר את בשרה
למזבח לכהנים

פרים הנשרפין
ושעירים הנשרפין
את
רמז מתיר אימוריה
ליקרב ר׳ שמע׳ אומ׳
כל שאיבו על מזבח
החיצון בשלמי אין
חייבין עליו משום
פיגול קדשי
גויים אין חייבי עליה
משו׳ פגול עת וטמ׳
והשוחטין בחוץ
פטור דברי ר׳ שמע׳
ור׳ יוסי מחייב דברי
שאין חייבין עליהן
משו׳ פגול חייבין
עליהן משום נותר
ומשו׳ טמא חוץ מן
הדם ונומו ר׳ שמע׳
מחייב בדבר שדרכו
להאכל אבל העוני
והלבונ והקטר אין
חייבי משו׳ טומא׳
לשום ששׁ דברי
הזכח נזכח לשם זבח
לשם זובח לשם הש
לשם אישים לשם
ריח לשם ניחח והחט
לשם חטא אלו יוס׳

הדרן עלך בשר אי וניתני

אתת מי שה יה כלט
לשם אחד מכל אלי
כשר שהוא תנאי כל
המחשב הולכ אחר
העובר

סליק פירקא

איזהו מקומן

של זבחים קדשי
הקדשים שחיטתן
ביעפון פרושעיר
של יום הכפורים
שחיטתן ביעפו וקט
רמן כנגד שדות ביעפו
ורמן טעון הזיה
על בין הכרים ועל
הפרכת ועל מזבח
הזהב מיתה אחת
מהן מעבכת שירי
הדם היה שופך על
יסוד מערבי שלם
מזבח החיצון ואם
לא נתן לא עכב

פרים הנשרפין ושעיר
הנשרפין שחיטתן
בעפון והכול רמז
בכלי שרת בעפון
ורמז טעון הזיה
על הפרכת ועל מזבח
הזהב מיתה אחת
מהן מעבבת שיריו
הרט היה שופך על
יסוד מערבי של מזבח
החיצון אם לא נתן
לא עכב " אלו ואלו
נשרפין אבית הרשן
חטאות היצבור
והיחיד אלו הן חטאת
היצבור והיחיד
שעירי ראשי חדש
ושל מועדות שחיטת
בעפון והכול רמז
בכלי שרת בעפון
ורמז טעון ארבע
מתנות על ארבע
קרנות כיצד עלה
בכבש ופנה לסובב
וכיצד לו לקרן דרומי
מזרחי מיזרחי יעלו

רבה

לישנא

עולה

יצפוני מערבי מער
דרומית שוירי הרב
היה שופך על יסוד
דרומית ונאכלין
לפנים מן הקלעים
לזכרי כהן כנל מאב
ליום ולילה עד
חיצוני העולה
קדשי קדשים שחיט
כיצפון וקבול רמה
בכלי שרת ביצפון ורמ
טעון שתי מתנות
שהן ארבע וטעונ
הפשט ונתוח וכליל
לאישים זכרי
שלמי יצטר ואשמו
אלו הן אשמו אש
גזילות אשם מעילו
אשם שפחה חרופה
אשם נזיר אשם
מיצרע אשם תלוי
שחיט ביע וקיבו רמ כנל
שרי ביע ורמן טעון
שתי מתנות שהן ארב
ונאכל לפנים מן הקלע
לזכרי כהן כנל מאב
ליום ולילה עד חיצוני

התורה ואיל נזיר קדשים קלים
שחיטתן בכל מקום בעזרה ודמן
טעון שתי מתנות שהן ארבע
ונאכלין בכל העיר לכל אדם בכל
מאכל ליום ולילה עד חצות׳
המורם מהם כיוצא בהן אלא
שהמורם נאכל לכהני לנשיהם
ולבניהם ולעבריהם׳
שלמים קדשים קלים שחיטתן
בכל מקום בעזרה ודמן טעון
שתי מתנות שהן ארבע ונאכלין
בכל העיר לכל אדם בכל מאכל
לשני ימים ולילה אחד׳
המורם מהן כיוצא בהן אלא
שהמורם נאכל לכהנים לנשיהם
ולבניהם ולעבריהם׳
הבכור והמעשר והפסח קדשים
קלים שחיטתן בכל מקום בעזרה
ודמן טעון מתנה אחת וכלב שית
בנגר היסור׳ שיניה באפילתן
הבכור נאכל לכהני והמועש לכל
אדם ונאכלין בכל העיר בכל מאכ
לשני ימי ולילה אחד׳
הפסח אינו נאכל אינו נאכ אלא
בלילה ואינו נאכל אל ער חיצות
ואינו נאכל אלא למנוייו ואינו
נאכל אלא יעלי׳

סליק פירקא

קדשי קדשים שחיטתן בצפון

ראש המזבח ר׳
יוסי אומ כאלו נשחט ביעפון ר׳ יוסי
בר׳ יהודה אומ מחיצי המזבח ולינפון
כיצפון מחיצי המזבח ולדרום כדרו
המנחות היו נקמיעת בעזרה׳

וצאכלות לפנים מן הקלעי לזכרי
כהונ בכל מאכל ליום ולילה ער
חטאת העות היתה
נעשת על קרן דרומית מערבית
וככל מקו היתה נעש כשר אלית
זה היה כשר מקומ ושלש דברים
היתה אותה קרן משמשת מלמט
ושלשה מלמעלן מלמטן חטא
העות ושירי הדם ומלמעל נסוך
היין והמים ושולת העות כשהי
רכה במזרח כל העולי למזב
עולין דרך ימין ומקיפין דרך
שמאל חוץ מן העול לשלשה
רבדי אלו שהיו עולין ויורדי על
העכב חטאת העות כיצד
היתה נעש היה מולק את ראשה
ממול ערפה ואיבו מכריל ומזה
מדמה על קיר המזב שירי הדם
היה מתמיצה על יסוד המזב ואינ
למזבח אלית רמה וכול לכהנים
שולת העות פיצר היתה
נעשת על לכבש ופנה לסובב כא
לו לקרן דרומית מזרחי היה מול
את ראש ממול ערפה ומכריל
ומריצה את רמה על קיר המזבח
נטל את הראש והקיח בית מליק
למזבח וספנו כמלח וזרקו ע
גבי האישים בא לו לגוף והסיר
את המוראה ואת הציצ ואת נצ
מעיין היוצאין עמן והשליכן לב
הרשן שיכל ולא יכריל ואכ
הכריל כשר סופנו כמלח וזורקו
על גבי האישים

לא הכיר את המוראה ואת הניעה
ואת בני מעייך היויצאין עמ ולא
ספגן במלח כל ששיגה בה מאחר
שמייצה את רמה כשרה הכריל
בחטאת ולא הכריל בעולה פסל
מייצה רם הראש ולא מייצה רם הגוף
ולא מייצה רם הראש כשרה
חטאת העוף שמלקה שלא לשם
או לשמה ושלא לשם או שלא
לשם ולשמה פסולה עולת העוף
כשיר ובלבר שלא עלה לבעלים
לשם חובה אחר חטאת
העוף ואחר עולת העוף שמלקן
ושמייצה רמן לאכל רבר שררכו
ליאכל ולהקטיר רבר שררכו להקטי
חוץ למקומו פסול ואין כורת חוץ
לזמנו פסול וחייבין עליו כרת וכלב
שיקרב המתיר כמיעותו כיצ
קרב המתיר כמיעותו מלק בשתיקה
ומייצה הרם חוץ לזמנו ומייצ
הרם בשתיק או שמלק ומייצ הרם
חוץ לזמנו זהו שקרב המתי
כמיעותו כיצר לא קרב המתי
כמיעותו מלק חוץ למקומו ומייצ
הרם חוץ לזמנו או שמלק חוץ
לזמנו ומייצה הרם חוץ למקומו
חטאת העוף שמלק שלא לשמה
ומייצה הרם חוץ לזמנו ומייצה הרם שלא לשם
או שמלק ומייצה הרם שלא לשם
זהו שלא קרב המתיר כמיעותו

לאוכל כזית בחוץ כזית למחר כזי
למחר כזית בחוץ כחיצי זית בחוץ
כחיצי זית למחר כחיצי זית למחר
כחיצי זית בחוץ פסול ואין טורח
אר יהוד זה הכלל אם מחשבה
הזמן קרמה למחשב מקום פסול
וחייבין עליו כרת ואם מחשבה
המקום קרמ למחשב הזמן פסול
ואין בו כרת לאוכל כחיצי זית
ולהקטיר כחיצי זית כשר שאין
אכילה והקטר מיצטרפין

כליק פירקא

חטאת העות שעשא
למטה כמעש

חטאת לשם חטאת כשיר כמעש
חטאת לשם עולה כמעשה עולה
לשם חטאת פסול כמעשה עולה
לשם עולה עשאה למעל כמעש
כולן פסול עולת העות שעשא
למעל כמעש עולה לשם עולה
כשר כמעש עולה לשם חטאת
כשרה ובלבר שלא עלת לבעליב
לשם חובה כמעשה חטא לשם
עולה כמעש חטאת לשם חטא
פסול עשא למטה כמעשה כולן
פסולה ׳׳ וכולן אין מטמאין
בבית הבליע ומועלין בהן חוץ מ
מחטא העוף שעשא למט כמעש
חטאת לשם חטאת ׳׳

הדרן עלך קדשי קדשים ׳׳ רשני

עולת העוף שעשאו למט כמעש
חטאת לשם חטאת ר׳ יאיעור אומ׳
מועלין בה ר׳ יהוש אומ׳ אין מועלין
בה ׳ אר׳ יאיע ומה אם חטאת
שאין מועלין בה לשמה כשישג
את שמ׳ מועלין בה עול שמועלין
בה לשמ׳ כשישג את שמ׳ אינו דין
שימעלו אל ר׳ יהוש לא אם אמר
בחטא׳ ששיג את שמ׳ לשם שלה
שכן שיג את שמה לרבר שיש בו
מעיל האמ׳ בעולה ששיג את שמ׳
לשם חטאת שכן שיגה את שמה
לרבר שאין בו מעיל אל ר׳ יאיעור
והרי קדשי קדשי׳ ששחטן ברוב
ושחטן לשם קדשי קלים וכיוצ׳ו
שכן שיג את שמן לרבר שאין בו
מעיל ומועלין בהן את אל התמ׳
על השל שאעפ שיגא את שמה
לרבר שאין בו מעיל שימעלו בה א
לור יהוש לא אם אמרת בקדשי
קדשי׳ ששחטן ברוב ושחטן לשם
קדשי קלי׳ שכן שיגא את שמן לרבר
שיש בו איסו והיתר האמ׳ בעולה
ששיג את שמ׳ לרבר שכולו היתר׳
כל הפסולין שמלקו מליקת פסו
ואינן מטמאין בבי הכליע׳ מלק
בשמאל או כליל שחט חולי בפני
והקדשי בחוץ אינ מטמאין מביה
הכליעה ׳ מלק בשמא׳ בסכין
מלק חולין בפני והקדשי בחוץ תרין
שלא הגיע זמנן וכני יונ שעובר
זמנן שיבש אפה שנסמית עינה
ושנטעל רגל מטמא בבי הכליעה
זה הכלל כל שהיה פסולה בקדש

עולה ושלמים שנשחטו שלא לשמן ר׳ יהוש מכשיר בכולן חוץ מן החטאת
ור׳ יוסי פוסל בכולן חוץ מן האשם ר׳ יוסי אומ׳ אף האשם פסול
שנ׳ ואת אשם הוא אשם הוא לה׳ ר׳ יהוש אומ׳ אף החטאת שנ׳ כחטאת
כן האשם כאשם מה האשם שעיקרו לשם שלמים אף החטאת שעיקרה לשם
שלמים ר׳ יוסי אומ׳ אף האשם שעיקרו לשם חטאת ר׳ יוסי אומ׳ אף
החטאת שעיקרה לשם חטאת שלא לשמה כשר ר׳ יוסי אומ׳ אף האשם
שעיקרו לשם חטאת שלא לשמה כשר ר׳ יוסי אומ׳ אף החטאת שעיקרה
לשם חטאת שלא לשמה כשר ר׳ יוסי אומ׳ אף האשם שעיקרו לשם
חטאת שלא לשמה כשר ר׳ יוסי אומ׳ אף החטאת שעיקרה לשם חטאת
שלא לשמה כשר ר׳ יוסי אומ׳ אף האשם שעיקרו לשם חטאת שלא לשמה
כשר ר׳ יוסי אומ׳ אף החטאת שעיקרה לשם חטאת שלא לשמה כשר
ר׳ יוסי אומ׳ אף האשם שעיקרו לשם חטאת שלא לשמה כשר ר׳ יוסי
אומ׳ אף החטאת שעיקרה לשם חטאת שלא לשמה כשר ר׳ יוסי אומ׳
אף האשם שעיקרו לשם חטאת שלא לשמה כשר

הדרן עלך חטאת העוף מאי

סליק פירקא הזכחו שהערבו בחטאו המתות או בשור הנפ

אפי אחת בריבוא ימותו כלם
נתערבו בשור שנעבד בו עבירה
או שהמית את האדם או על פי ש
אחד או על פי הבעל ברובע ונרבע
במוקיע ובעבד באתנן ובמחיר
בכלאים ובטריפה ויועד לרועץ ורע
ער שיסתאבו ויביא ברמי יפה
שבהן מאותו המין נתערבו בחולין
ימכרו החולין לצריכי אותו חמין
קדשים בקדשי מין במינו
יקרב לשם מי הוא קדשי בקדשים
מין בשאינו מינו ירעו עד שיסתא
ויפלו ברמי יפה שבהן
ממין זה וברמי יפה שבהן ממין
זה ויפקיר המותר מביתו נתערבו
בבכור ובמעשר הכל יכול להתערב
חוץ מן החטא והאשם

אינו מטמ/ כגרי אבית הבליע וכל
של אם היה פסול בקדש מטמא כבי
הבליעה" מלק ונמיצא טריפה
ר מאי אי אינ מטמ/ בבית הבליעה
יהור אי מטמ/ בבי הבליע אר מאי
מה אם בגל בהמ/ שנטמא במגע
ובמשׁ שחיטת מטהר טריפה
מטומאת נגל העות שאינ מטמא
במגע ובמשׁ אינו דין שתהא
שחיטת מטהר טריפה ומטומאת
את מליקת שהי מכשרת לאכיל
תטהר טריפת מטומאת ור יוסי אי
רייה בגגל בהמ/ שחיטת מטהרת
אבל לא מליקתה"

אשם שנתערבו בשלמי ר שמע
או שניה ישחטו בעפו ויאכלו
בחמור שבהן אמרו לו אין מביאין
קרשי לבית הפסול נתערבו החיצו
תיצו קרשי קרשי בקרשי קלים
הנאכלין לא ליום אחר יאכלו ׃
בחמור שבהן אברי חטאת
שנתערבו בנאכלין לשני ימים
וליל אחד יאכלו בחמור שבהן
אברי חטאת שנתערבו באברי
עולה ר אלעזר או יתן למעלה ורוא
אני את בשר חטאת כאילו הן עצי
וחכמי אומ תשרף ויצאו
לבית השריפה ״ אברים
באברי בעלי מומין ר אלעזר אומ
הרב ראש אחד מהן יקרבו כל הראש
כרעיו של אחד מהן יקרבו כל הכרעי
וחלב אפי קרבו טולן חוץ מדופן
ויצא לבית השריפ רם שנתערב
במים אם ישבו מראית רם כשר
נתערב ביין רואין אותו כאילו הוא
מים נתערב ברם הכהם או ברם החי
רואין אותו כאילו הוא מים ר יהוד
אומ אין רם מבטל רם נתערב ברם
פסול ישפך לאמה ר אלעזר מכשיר אם
ישפך לאמה ר אלעזר מכשיר אם
לא נפולך ונתן בשר רם ברם
בעל מומין שפך לאמה כוס בכוסות
ר אלעזר או אם קרב כוס אחד יקרבו
כל הכוסו וחלב או אפי קרבו כלן חוץ
מאחד מהן ישפך לאמה ״

הניתנין למעל שנתערבו בניתנין
למטה ר׳ אליעזר או יתן למעל ורואה
אני את התחתונים למעל כאילו הן
למטה וחכמים או ישפך לאמה נהנין
למעל ולא נמלך כשר ׳׳ הניתני
במהנה אחת שנתערבו בניתנו במיתנ
אחת יתנו במהנה אחת מתן ארבע
במתן ארבע יתנו במתן ארבע מתן
אחת במתן ארבע מתן ארבע במתנה
ר׳ אליעזר או יתנו במתן ארבע ר׳ יהוש
או יתנו במתנה אחת אלו ר׳ אליעזר
הרי הוא עובר על כל תגרע אלו ר׳
יהושע הרי הוא עובר על כל תוסיף
אלו ר׳ אליעזר לא נאמרו כל תוסיף אלא
כשהוא בעצמו ועובר אף יהושע
כשנתת עברת על כל תוסיף ועשיתן
בידך כשלא נתת עברת על כל תגרע
ולא עשיתו בידך ׳׳ הניתני בפנים
שנתערבו בניתנין בחוץ ישפכו לאמה
נתן בחוץ וחזר לפנים כשר בפנים
וחזר ונתן בחוץ ר׳ עקיבא פוסל וחכמים
מכשירין שר עקיב או כל דמיים
שנגנבו לכפר בהיכל פסול וחכמים או
חטאת בלבר ר׳ אליעזר או את האשם על
כחטאת וכאשם ׳׳ חטאת
שקיבל רמ בשתי כוסות ויצא אחד
מהן לפנים ר׳ יוסי הגלילי מכשיר
בחוץ וחכמים פוסל אף יוסי הגלי
מה אם כמקום שמחשב פוסל בחוץ
לא עשה את המשואר מדבר מה
שאין המחשב פוסל אר שנעשה
את המשואר כנגנב נגנב לכפר
אלעפ שלא כיפר פסל דברי ר׳ אליעזר
ר׳ שמעון או שר שיכפר

ר יהודה אומר אם הכניס שוגג כשר
כל דמים הפסולין שניתנו על
גבי המזבח לא הוריעה היציץ אלא
על הטמא ואיצו מריעה על היוצא

סליק פירקא

המזבח מקדש את הראוי לו

הדרן על כל הזבחים ראוי

שר שמע או כל שפסולו בקדש
הקדש מקבלו כל שאין פסולו נקד
אין הקדש מקבלו ואלו שלא היה
פסולן בקדש הרובע והנרבע והמוקצ
והנעבר והאתנן והמחיר והכלאים
והטרפה והיוצא רופן וכעלי מומין
ר עקיבה מכשיר כבעלי מומין ר
חניצ כגן הכהני או רוחה הירי
אבא את בעלי מומין מעל גבי
המזבח " כשם שאם עלו
לא ירדו כך אם ירדו לא יעלו
וכולן שעלו חוץ על ראש המזבח
ירדו עולה שעלת חיה לראש
המזבח תרד שחטה בראש המזב
יפשיט וינתח במקומה "
ואלו אם עלו ירדו בשר קדשי
קדשי ובשר קדשים קלים ומותר
העומר ושתי הלחם ולחם הפנים
ושירי מנחות והקטרת העמיר
שכראשי כבשים וששר שבזיכן
תיישים והעצמות והגידין והחר
והטלפים בזמן שהן מחוברין
ועלו עג ועשית עולותיך הבשר
והקטיר הכהן את הכל המזבחה
פרשו לא ועלו עג ועשי עולותי
הבשר והדם וכולן שפקעו מעל
גבי המזבח לא יחזיר וכן גחלת
שפקעה מעל גבי המזבח ליא
וחזיר " אבריס שפקעו
מעל גבי המזבח קודם חיצור
יחזיר ועולין בהן אחר חיצור
לא יחזיר ואין מועלין בהן

כשם שהמזבח מקדש את הראוי
לו כך הכבש מקדש כשם שהמזבח
והכבש מקדשין את הראוי להן
כך הכלי מקדשין כלי הלח מקדש
את הלח מידת היבש מקדש את
היבש אין כלי הלח מקדש את היבש
ולא מדות היבש מקדשו את הלח
כלי הקדש שניקבו אין עשירי
כהן מעזן מלאכתן שהיו עושין והן
שלמין מקדשין ואם לאו אין מקדשין
וכלן אין מקדשין אלא בקדש׳

סליק פורקא

כל התדיר את חבירו קודם את חבירו

התמידין קודמין למוספין מוכפי
שבת קודם למוספי ראש חדש
מוספי ראש חדש קודם למוספי ראש
השנה עם מלבד עולת הבקר אשר
לעולת התמיד העשו את אלה׳
כל המקודש מחבירו קודם את חבירו
דם חטאת קודם לדם עולה מפני שהוא
גרוע באיברי עולה קודמין לאיברי
חטאת מפני שהן כליל לאישים
חטאת קודם לאשם מפני שדמן נתן
על ארבע הרנות על היסוד אשם
קודם להודה ואיל נזיר מפני שהוא קר
קדשי קדשים ואיל נזיר קודם לשלמים
מפני שהן נאכלין ליום אחד וטעוני
לחם השלמים קודם לכבש מפני שהן
טעונין מתן ארבע ונסכי ותנופת חזה
ושוק הכבש קודם למעשר מפני
שקדושתו מרחם ונאכל לכהנים
המעשר קודם לעופות מפני שהוא זכר
ויש כבש קדשי קדשים ואימורין

הדרן עלך המזבח מקדש מנלן

העופות קורמין למעלה מפני שהן מיני דמים מנח חוטא
קורמין למטה נרבה מפני שהיא באה על חטא חטאה
העוף קורם לעולה השת וכן בהדשה כל
החטאות שכהור קורמות לאשמות חוץ מאשם
מיעורע מפני שהוא בא להכשיר כל האשמות
שבתורה כאין בני שתים וכאין בכסת שקלים חוץ מאש
נזיר ואשם מיעורע שהן באין בני שנתן ואינן נכסת
שקלים וכולן הכהני רשאין לשעו כאכילה
לאכלן יצלויין שלוקין ומבושלין ולתת לתוכן הבלי
חולין ותבלי תרום רבי ר שמעון מאיר אומ לא יתן
לתוכן הבלי תרום שלא יביא את התרום לידי פגול
כשם שהן קורמין בהקרבתן כך קורמין באכילתן
שלמי של אמש ושלמי של יום של אמש קורמין
לשל יום שלמי של אמש ואשם ואשם של יום של
אמש קורמין לשל יום רבריר מאי וחכם אומ חטאת
קורם מפני שהוא קדשי קדשים אומ שמואל אם
ראית שמן שהוא מתחלק בעזרה אי אתה יערי לשאר
מה הוא אלא מותר רקיקי מנחו ישר ולוג שמן של
מיעורע אם ראית שמן שהוא ניתן על גבי האישים
אין אתה יערי לשאול מה הו אלא מותר רקיקי מנחה
כהנים ומנחו כהן משיח שאינן מתנדבין שמן ר טרפון
או מהנדבין שמן כלה פרקא

הדרן עלך כל התדיר

ראי

דם חטאת שניתז על הבגד הרי זה טעון

כיבוס אעפ שאין הכתוב מדבר אלא

בנאכל עג במקום קדוש גאכל אח

הנאכלו ואחר הפנימיות טעונות

כיבוס עג תורת החטאת תורה אחת

לכל החטאות חטאת פסולה

אין דמה טעון כיבוס בין שהיתה

לה שעת הכושר בין שלא היתה

לה שעת הכושר ואיזוהי שהיתה

לה שע הכושר שלנה ושנטמאת

ושיירת ואיזו היא שלא היתה לה

שעת הכושר שנשחט חוץ לזמנה

וחוץ למקומ ושקבלו פסולין וזרקו

את דמה ניתז מן היצאר על

הבגר אינו טעון כיבוס נשפך על

הריצפה ואספו אין טעון כיבוס אלא

הרס שכבלי וראוי להזאה

נתז על העור ער שלא הופשט אינו

טעון כיבוס ומשהופשט טעון כיבוס

רבריר יהור ר עזיר אומ אף מש

משהופשט אין טעון כיבוס אלא

מקום הרס ורבר שהוא ראוי לכל

טומאה וראוי לכיבוס אחר הבגר

ואחר השר טעונין כיבוס במקום

קרוש ושבירת כלי חרס במקום

קרוש ומריקה ושטיפה בכלי נחש

במקום קרוש זה חומר בחטאת

מקרשי הקרשים

בעא

מינהני

כגר שיזעא חוץ להלעים נבנב
ומכבסו במקום קדוש נטמא חוץ
להלעים קדש ונבנב ומכבסו במקום
קדוש " כלי חרש שיזעא חוץ
להלעים נבנב ומורקו ושוטפו במקו
קדוש נטמ/ חוץ להלעים נוקבו ונבנב
ושוברו במקום קדוש "
כלי נחשת שיזעא חוץ להלעים
נבנב ומורקו ושוטפו במקום קדו
נטמ/ חוץ להלעים פוחתו ונבנב
ומורקו ושוטפו במקום קדוש "
אחר שכשל כו ואחר שעירה
להוכו רוחו אחר קדשי קדשים
ואחר קדשים קלים טשנין מריקה
ושטיפה ר טרפון או אם בישל בו
מהחלה הרגל יכשל בו כל היום
וחכמ/ או ער ומן אכילה מריקה
ושטיפה מריקה כמריקת הכוס
ושטיפה כשטיפת הכוס מריקה
ושטיפה ניצוץ השפוד והאכלה
מגעילן כחמין " בישל
בו קדשים וחולין או קדשי קדשים
וקדשים קלים אם יש בהן כנגד
טעם הרי הקלים נאכלין כחמורין
שכהן ואין טעונין מריק ושטיפה
ואינן פסלין במגע

מתניתין עי והתך ל ותן לו ור טרפון יאמרו לשלח מרדכי הוי
רבי שמעון פ ורבי יהושע אל יוסי ויוסי אישל לחכמי " וחכמי
ויוסי קל ל

הדרן עלך רם חטאת מנהני

פרקא

טבול יום ומחוסר

כפורים אינן

חולקין בקדשים לאכול לערב

אונן ניגע ואינו מקריב ואינו חול

לאכול לערב בעלי מומין בין

בעלי מומין קטועין בין בעלי מומי

שאינן קטועין חולקין ואוכלין

אכל לא מקריבין כל שאינו ראוי

לעבודה אינו חולק בבשר וכל שאין

לו בבשר אין לו בעורות ואפי׳ טמא

בשעת זריקת דמים וטהור כשעה

הקטר חלבים אינו חולק בבשר עם

המקריב את דם השלמים

כל שלא זכה בעורה לא זכה בבשר

עם עולת איש עולה שעל לאיש

והתניא

עולה שנשחטה שלא לשמה
אשם שלא עלת לבעלים שירי
לכהנים אחר שלת האיש ואחר
עולת האשה עורותיהן לכהנים"
עורות קדשים קלין לבעלים
ושורות קדשי קדשים לכהנים קו
ומה עולה שלא זכו בבשרה זכו
בעורה קדשי קדשים שזכו בבשרן
אינו דין שיזכו בעורן אין המזבח
מוכיח שאין לו עור מנל מקום"
כל הקדשים שאירע בהן
פסול קודם להפשטן אין עורותיהן
לכהנים אלא חניא סגן הכהני
מימי לא ראיתי עור יוצא לבית
השריפה אלא עקו מרדכיו למרע
שהמפשיט את הכבש ונמצא
טרפה יאותו הכהנים בעורו וחכמ
אומ אין לא ראיתי ראיה אלא יצא
לבית השריפה"

פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין
בום שנשרפין כמיטתן נשרפין
בבית הרשן ומשם בגרים ואם אינן
נשרפין כמיטתן נשרפין בבי הבירה
ואין מטמאין בגדים היו
כובלין אותו במוטות ויצאו הראש
חוץ לשור והאחרונים לא יצאו
חוץ לחומת העזרה הראשנים
מטמאין בגדים והאחרונים אינן
מטמאין בגדים עד שיצאו יצאו
אלו ואלו מטמאין בגדים שמעון
או אלו ואלו אין מטמאין עד
שיצאת האור ברובו עד הכשר אין
השורת מטמ בגדים

סליק פירקא

הדרן עלך טבול יום בשלמ

השוחט והמעלה בחוץ חייב על השחיט

וחייב על העלייה ר' יוסי הגלילי אומ
שחט בפנים והעלה בחוץ חייב
שחט בחוץ והעלה בחוץ פטור
שלא העלה אלא רבר פסול אמרו
לו את השוחט בפנים והעל בחוץ
כיון שהויציאו פסלו׳ טמא
שאכל קדש טמ/ובין קדש טהור
חייב ר' יוסי הגלילי או טמ/שאכל טה
חייב וטמ/שאכל טמ/פטור שלא
אכל אלא רבר טמא אמרו לו את
טמ/שאכל טהו כיון שנגעבו טמאו
טהור שאכל טמ/פטו שאינו חייב
אל על טומ/הגוף חומר בשחיט
מבעלייה ובעלייה מבשחיט חומר
בשחיט שהשוחט להריוט חייב
והמעלה להריוט פטור וחומר
בעלייה שני שאחזו בבכין פטורין
אחזו באמר והעל חייבין חזר והעל
וחזר והעל חייב על כל עלייה ועלייה
רברי ר' שמע' ר' יוסי או' אינו חייב
אלא אחז ואינו חייב עד שיעלה
לראש המזבח ר' שמע' או' אפילו
העל על הכלע או על האבן חייב
אחר קדשי כשרין ואחר קדשי
פסולי שהיה פסולן בקדש והקריבן
בחוץ חייב המעלה כרית מן
העול בחוץ ומן האימורין חייב
הקומץ והלבונה והקטר ומנחת כהנים
ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים

שהקריב מאחת מהן כזית בחוץ
פטור חייב ר' אליעזר פוטר על שיקרי
את כולו וכולן שהקריבו בפנים
ושייר מהן כזית והקריבן בחוץ חייב
וכולן שחסרו כל שהן והקריב בחוץ
פטור המקריב קדשי קדשים וטמאים
בחוץ חייב מצה שלא נקמיצה
והקריב בחוץ פטור קמיצה וחוזר
קומיצה והקריבה בחוץ חייב
הקומץ והלבונה שהקריב אחר מהן
בחוץ חייב ור' אליעזר פוטר על שיקרי
את השני אחר בפנים ואחר בחוץ
חייב שני כזיתי לבונה שהקריב
אחר מהן בחוץ חייב ור' אליעזר פוטר
על שיקריב את השני אחר בפנים
ואחר בחוץ חייב הזורק מהן
רמים בחוץ חייב ר' אליעזר אומר את
המנתך מי החג בחוץ חייב ר'
אליעזר נחמיה אומר שהרי הדם שהקריבן
בחוץ חייב המולק את העוף
בפנים והעלה בחוץ חייב אחר מלק
בחוץ והעלה בחוץ פטור ואחר
השוחט את העוף בפנים והעלה
בחוץ פטור שחט בחוץ והעלה בחוץ
חייב צמיצת דרך הכשרו בפני פטורו
בחוץ ודרך הכשרו בחוץ פטורו
בפנים ר' שמעון אומר כל שחייבי עליו
בחוץ חייבין על כריתא כו בפנים
שהעלה בחוץ חוץ מן השוחט בפנים
ומעלה בחוץ חטאת שקבל
רמ"ם בכוס אחר נתן בחוץ וחזר ונתן
בפנים בפנים וחזר ונתן בחוץ חייב
שכולו ראוי לבא בפנים

תנו

שיש שומ"ע העוף שנת כ'

הדרן עלך השוחט אמ

פרה

כשר חכירתה׳ סליק פירק
פוטר את כשרה כך פוטר את׳
והפנימית מכפרת כשם שרמיה
עומדות שחט שתיהן בפניה
פטור שתיהן בחוץ חייב אחת׳
בפנים ואחת בחוץ פטור אחת׳
בחוץ ואחת בפנים חייב על החוטא
החיצון והפנימי מכפר למה הדב׳
רומה למפריש חטאתו ואכרה
והפריש אחרת תחתיה ואחרך
נמיצאה הראשנ׳ והרי שהיו׳
קבל רמה בשני כוסו׳ נתן שניהם
בפנים פטור שניהם בחוץ חייב
אחר בפנים ואחר בחוץ פטור
אחר בחוץ ואחר בפנים חייב על

ר שמע או בעלי מומין קבועין
פטור בעלי מומין עוברין בלא העש
תורין שלא הגיע זמנן וכב
יונה שעבר זמנן שהקריבן בחוץ
פטור ר שמע או בני יונה שעבר
זמנן פטור ותורין שלא הגיע זמנ
בלא העשה אותו ואת
בנו ומחוסר זמן ר שמע או הריוה
בלא העשה שה יה ר שמע או כל
שהוא ראוי לבא לאחר זמן הר
זה בלא העשה ואין בוכרת וחכמי
או כל שאין בו כרת אינו בלא העש
מחוסר זמן בין בטעו בין
בבעליו אידהו מחוסר זמן בבעליו
הזב והזבה והיולדת והמיצרע
שהקריבו חטאתם ואשמם בחוץ
פטורין עולותיהן ושלמיהן בחוץ
חייבין המעלה מבשר חטאה
מבשר קדשי קדשים מבשר קדשי
קלין ומותר העומר ושתי הלחם
ולחם הפנים ושירי מנחות והיוצ
והכולל והפותת והמולח והמנית
והמגיש והמקרר את השלחן
והמטיב את הנרות והקומץ והמקב
רמים בחוץ פטור אין חייבין לא
משום זרות ולא משום טומא ולא
משום מחוסר בגדים ולא משום
מחוסר כפורים ולא משום ריחוץ
ידים ורגלים עד משהוקם
המשכן היו הבמות מותרו ועבודה
בבכורות

א מר

מִשְׁהוּקָם הַמִּשְׁכָּן נֶאֱסְרוּ הַבָּמוֹת
וְעָבוֹרָה בְּכָהֲנִים׳ קָרְשֵׁי קָרָשִׁים
נֶאֱכָלִין לִפָּנִים מִן הַקְּלָעִים וְקָרְשֵׁי
קְלָעִין בְּכָל מַחֲנֵה יִשְׂרָ׳ נֶאֱסְרוּ
הוֹתִירוּ הַבָּמוֹת קָרְשֵׁי קָרָשִׁים נֶאֱכָלִין
לִפָּנִים מִן הַקְּלָעִים וְקָרְשֵׁי קְלָעִין
וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי בְּכָל מָקוֹם׳ נֶאֱסְרוּ
לְשִׁילֹה נֶאֱסְרוּ הַבָּמוֹת וְלֹא הָיָה
שָׁם הַתִּרָה אֶלָּא בֵּית שֶׁל אֲבָנִים
מִלְמַטָּן וִירִיעוֹת מִלְמַעְלָן וְהָיָה
הַיְתָה מְנוּחָה קָרְשֵׁי קָרָשִׁים נֶאֱכָלִין
לִפָּנִים מִן הַקְּלָעִים וְקָרְשֵׁי קְלָעִין
וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי בְּכָל הָרוֹאֶה׳ נֶאֱסְרוּ
לְנֹב וְגִבְעוֹן הוֹתִירוּ הַבָּמוֹת קָרְשֵׁי
קָרָשִׁים נֶאֱכָלִין לִפָּנִים מִן הַקְּלָעִים
וְקָרְשֵׁי קְלָעִין וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי בְּכָל
עָרֵי יִשְׂרָ׳ נֶאֱסְרוּ לִירוּשָׁלַיִם
וְנֶאֱסְרוּ הַבָּמוֹת וְלֹא הָיָה שָׁם לְהַן
הֵיתֵר וְהֵיאַךְ הָיְתָה נַחֲלָה קָדְשֵׁי
קָרָשִׁים נֶאֱכָלִין לִפָּנִים מִן הַקְּלָעִים
קָרָשִׁים קְלָעִין וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי לִפָּנִים
מִן הַחוֹמָה׳ כָּל הַקָּרָשִׁים
שֶׁהַקְּרִישָׁן בְּשָׁעַת אִיסּוּר כְּמוֹ בְּחוּץ
הָרֵי אֵלּוּ בַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה וְחַיָּבִין
עַל יְהוֹן כָּרֵת כְּשֵׁם הֵיתֵר הַבָּמוֹת
וְהַקְּרִיבָן בְּשָׁעַת אִיסּוּר הָרֵי אֵלּוּ
בַּעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה וְחַיָּבִין עָלֶיהָ
כָּרֵת׳ הַקָּרֵשׁ בְּשָׁעַת אִיסּוּר כְּמוֹת
וְהַקְּרִיבָן בְּשֵׁם הֵיתֵר הַבָּמוֹת הָרֵי אֵלּוּ
בַּעֲשֵׂה וְאֵין בָּהֶן לֹא תַעֲשֶׂה׳

א רב

תנני

אלו קדשים קריבין במשכן קדשי
קדשים הקריבין במשכן והקריבין
במשכן והקריבין בכל מקום
קדשים קלים הקריבין בכל מקום
למשכן יקרבו במשכן ואם הקריב
בבמה פטור מה בין במה ליחיד
לבמת יצבור במיכה ושחיט יצפון
ומתן סביב והנסך והגשה ר יהוד
או אין מנחה בבמה ואין כיהון
וכלי שרת וריח ניחח ומחייצר
לדמים ורחייעת ירים והגליב
אכל הזמן והטהר והטמ שוין
בזה וכזה

סליק פירקא

למה

כל המנחות שנקמיצו

שלא לשמן כשרות אלא שלא
עלו לבעלים לשם חובה חוץ ממנח
חוטא ומנחת קנאות ׳מנחת
חוטא ומנחת קנאות שנקמיצו :
שלא לשמן נתן בכלי הלך והקטי
שלא לשמן או לשמן ושלא ל
לשמן או שלא לשמן ולשמן
פגולין ׳ כיצר לשמן ושלא לשמ
לשם מנחת חוטא ולשם מנח נדבה
שלא לשמן ולשמן לשם מנחת
נדבה ולשם מנח חוטא ׳ אחר
מנחת חוטא ואחר כל המנחות
שקמיצן זר ואונן וטבול יום
ומחוסר כפורים ושלא רחץ ידיו
ורגליו ערל וטמ׳ יושב על גבי כל
ועל גבי הכ׳ על גבי רגלי חבי
פסל המיץ בשמאל פסל בן בתיר
או יחזור ויקמוץ בימין ׳

קמיץ ועלה בידו יצרור או גרגיר
מלח או קורט של לבונה פסל מפני
שאמרו החסר והיתר פסול
איזהו יתר שקמיצו מכורין חסר
שקמיצו בראשי אינבעותיו כיצד
יעשה פושט אינבעותיו על פי
ידו רבה שמיעה חסר לכונת פסולו
הקומץ את המנחה לאכול
שיריה בחוץ או כזית משיריה
בחוץ להקטיר קומיעה בחוץ או
להקטיר לכונתה בחוץ פסול ואין בו
כרת לאכול שיריה למחר או כזית
משיריה למחר להקטיר קומיעה
למחר או כזית מקומיעה למחר
או להקטיר לכונתה למחר פגול ואין
בחייבין עליו כרת זה הכלל
כל הקומץ הנותן בכלי המוליך
והמיקטר לאכול רבר שרבו לאכזו
ולהקטיר רבר שרבו להקטיר חוץ
למקומו פסל ואין בו כרת

מתיב

למה

חוץ לזמנו פגול
וחייבין עליו וכלבר
שיקרב המתיר
כמיצותו כייצר
לאו קרב המתיר
כמיצותו קמץ בשחיט
נתן בכלי והילך והקט
חוץ לזמנו או שקמ"ץ
חוץ לזמנו ונתן בכלי
והלך והקטיר חוץ
לזמנו והי שקר"ב
המתיר כמיצותו
כייצר לאקט"
המתיר כמיצותו
קמץ חוץ למקומו
נתן בכלי והלך והקטי
חוץ לזמנו או קמץ
חוץ לזמנו נתן בכלי
והלך והקטיר חוץ
למקומו מנחת
חוטא ומנח קנאות
שקמיצן שלא לשמ"
נתן בכלי והילך
והקטיר חוץ לזמנו
או שקמיץ חוץ לזמ

איתיביה

מתיבי

נתן בכלי והלך והקטיר
שלא לשמו יצ״ו
שקמץ ונתן בכלי
והלך והקטיר שלא
לשמו והו שלא
קרב המתו כמיעותו״
לאכל כויתי
כחוץ כויה למחר
כויה למחר כויתי
כחוץ כחיצי זית כחו
כחיצי זית למן כחיצי
זית בחוץ פסול ואו
בו כרת אר יהור זה
הכלל אם מחשבה
הזמן כרת למחשב
המקו פגול וחויבין
עליו כרת ואב מחש
המקו כרת למחשב
הזמן פסול ואין בו
כרת לאכול כחיצי
זית ולהקטיר כחיצי
זית כשר שאין אכיל
והקטרה מיצטרפין
כאחד

סליק פירקא

א רבה

למה

הקומץ

אגב המפתח לאכל

שיר ולהקטיר

קומיה למחר מזרה ר׳ יוסי כתי׳
שהוא פגול וחייבין עליו כרת׳
להקטיר לבונתה למחר פגול וחייבי
עליו כרת ר׳ יוסי אומ׳ פסול ואין ס׳
כרת׳ אמרו לו מה שנתזו מן
הזכח א׳ להן שהזכח רמוז וכשרו
ואימוריו אחר והלבונה אינה
מן המנחה׳ שחט שני כנשי
לאכול אחת מן החלות למחר
הקטיר שני בזיכין לאכל אחד
מן הסדרין למחר ר׳ יוסי אומ׳ אותה
החלה ואות הסדר שחשב פגול
וחייבין עליו כרת והשני פסול
ואין בו כרת וחכמ׳ אומ׳ זה וזה פגול
וחייבין עליו כרת׳ נטמ׳ אחת
מן החלו אי אחר מן הסדרי ר׳ יהוד
אומ׳ שניה ייצאו לבית השרפ שאין
קרבן יצטור חלוק וחכ אומ׳ הטמית
בטומאתו והטהור יאכל׳
התור מפגלה את הלחם והלחם
אינו מפגל את התור כיצד שחט
את התורה לאכול מהן למחר והן
והלחם מפוגלין לאכול מן הלחם
למחר הלחם מפוגל והכבשים
אינן מפוגלין

תש

הנעשה נפסד לשפגל כיצד הא עשר
מהן ולהזות שלש
מהן שהזה שלש מהן
השוחט את הכבשי׳ לאכול חלת תודה ורקיקי נזיר ואת האיל לשלמי׳ נזיר והקטיר
חלת תודה ורקיקי נזיר ואת האיל לשלמי נזיר ואכל בשר תודה ושלמי נזיר
ביום השלישי פסול שנאמר ואם האכל יאכל ביום השלישי לא ירצה וגו׳ ר׳ יוסי
אומ׳ אם נאכל יאכל ביום השלישי פסול ואין בו כרת׳ אמרו לו מה שנתזו מן
הזבח א׳ להן שהזבח רמוז וכשרו ואימוריו אחר והלבונה אינה מן המנחה׳
שחט שני כבשי׳ לאכול אחת מן החלות למחר הקטיר שני בזיכין לאכל אחד
מן הסדרין למחר ר׳ יוסי אומ׳ אותה החלה ואות הסדר שחשב פגול וחייבין
עליו כרת והשני פסול ואין בו כרת וחכמ׳ אומ׳ זה וזה פגול וחייבין עליו כרת׳
נטמ׳ אחת מן החלו אי אחר מן הסדרי ר׳ יהוד אומ׳ שניה ייצאו לבית השרפ
שאין קרבן יצטור חלוק וחכ אומ׳ הטמית בטומאתו והטהור יאכל׳ התור
מפגלה את הלחם והלחם אינו מפגל את התור כיצד שחט את התורה לאכול
מהן למחר והן והלחם מפוגלין לאכול מן הלחם למחר הלחם מפוגל והכבשים
אינן מפוגלין

הזבח מפגל את הנסכי משקרשו

בכלי רבריר מאיר הנסכים אינן

מפגלין להקריב הנסכים למיחר

הנסכים מפוגלין והזבח אינו מפוג

פיגל ולא כלכונה כלכונה

ולא בקומיץ ר מאיר או פגול וחיי

עליו כרת וחכמ או אין כו כרת ער

שיפגל בכל המנח ומורים חכמים

במנח חוטא וכמנחת קנאו שאמ

ש פיגל בקומיץ שהוא פיגו

וחייבין עליו כרת שהקומיץ הוא

מהיר שחט אחר מן

הכבשים לאכול שתי חלות למחר

הקטיר אחר מן הבזיכין לאכול

ממנו למיחר הוא מפוגל וחבירו

כשר לאכול מחבירו למיחר שניה

כשרין כלים פירקא

הקומיץ את המנחה

לאכול רבר

שאין דרכו לאכול ולהקטיר רבר

שאין דרכו להקטי כשר ור יהושע

פוסל

הדרן עלך הקומיץ אר

לאכול דבר שדרכו לאכול ולהקטיר
דבר שדרכו להקטיר פחו מכזית
כשר לאכול כחיצי זית ולהקטיר
כחיצי זית כשר שאין אכילה
והקטרה מינטרפין
לא יינק ולא כלל ולא פתה ולא
מלח ולא הניח ולא הגיש או
שפתה פתיתין מרוטה ולי
משחן כשירות

שב הושלים זמה
השלום

צהערב סומיך כהומין
חברתה במנחת
כהנים כמנחת כהן
משיח במנחת נסכי
כשרה ר׳ יהודה אומ
מנחת נסכים ומנחת
כהן משיח פסולה
שהי בלילה עבה
וזו בלילה רבה והן
כולעוה זו מזו׳
שתי מנחות שלא
נחמיעו ונתערבו אם
יכול לקמוץ מזו
בפני עצמ/ ומזו בפני
עצמ/ כשרות ואם
לאו פסולות׳

תנן

קומיץ שנתערב
במנחה שלא
נתמיעה לא יקטיר
ואם הקטיר זו
שנתמיעה עליה
לבעליו זו שלא
נתמיעה לא עליה
לבעליו
נתערב קומיצה
בשיריה או כשירי
של חברתה לא
יקטיר ואם הקטיר
לא עלה לבעליו

ורמיוצרי

תש

אם הקטיר קומיצה
פעמים כשירה
מי שעשה ממעט
את רובו עשרון
מעכב את רובו
השמן ממעט את
רובו הפלת
והשמן מעכב זה
את זה הקומץ
והלבונה מעכבין
זה את זה שני
שעירי שב מעכבין
זה את שני כבשי
עצרת מעכבין זה
את זה שני סדרין
מעכבין זה את זה
הסדרין והבזיכין
מעכבין זה את זה

אלו מעכבין

תניא

שני מינין שבגזיר
ושלשה שבפרה
וארבעה שבלולב
מעכבין זה את זה
שבע הדאו שבפרה
מעכבו זו את זו
שבע הדאות
שבין הפרו ושעל
כין הפרות ושעל
מזבח הזהב מעכבו
זו את זו
שבעה הני מנורה
מעכבין זה את זה
ושבעה נרותיה
מעכבו זו את זו
ואלו פסוק אחר
מעכבן ואלו אות
אחת מעכבת

פשיטא

ארבע פרשיות
שבתפלין מענטה
זו את זו אמרי כהב
אחר מענב׳
ארבע יציעות
מעגבות זו את זו
שארבעתן מיעה
אחה ר׳ ישמ׳עאו
ארבעתן ארבע
מיעה׳
סליק פירקא

הדרן עלך הקומיץ לימא התכלה

אינה מעגבת את
הלבן והלבן אינו
מעגב את התכלה׳

תפלה של יד אינה מעכבת של ראש ושל ראש אינה מעכבת של יד והלכה ותשמיש אין מעכבין את היין ולא היין מעכבן המהנה שעל מזבח החיצון אינן מעכבין זו את זה הפרים והכבשים אינן מעכבין זה את זה הפרים מעכבין את הנסכים ואין הנסכים מעכבין את הפרים אר שמע אם היו להם פרים מרובין ולא היו להם נסכים יכיא פר אחד ונסכיו ואל יקרבו כלא נסכים

א אבי

א רב

54 1110

הפר והאלי והכבשי
והשעיר אינן ד
מעכבין את הלחם
ולא הלחם מעכב
את הכבשים
והכבשים אינן
מעכבין את הלחם
רבי יהודה אומר
שמעון בן גמליאל
כי אלא כבשים
מעכבין את הלחם
והלחם אינו מעכב
את הכבשי שכן
מיניבו שכשהיו
ישר׳ במדבר ארבעי
שנה הרבו כבשים
בלא לחם את כאן
יקבו בלא לחם

תניא

אר שמע הלכה
כגן נעם אפל יאין
הטעם כפרוש שכל
האמור בחומש ׃
הפקודים קרב
במדבר והאמור
פתורת כהנים ליח
היה קרב במדבר
ומשכאן לארץ
קדבו אולו ואולו
ומפני מה אני אומ
יקרבו כבשים כליא
לחם שהכבשים
מתירין את הלחם
עינם ולא הלחם
כלא כבשים שאין
לו מי יתירנו
ההמידין אינן
מעכבין את המוספי
ולא המוספי מעכב
את ההמידין ולא
המוספין מעכבי זה
את זה ״

אר

לא הקריבו נפשו

בבקר יקריבו כין

הערבים אר שמע

אימתי מזמ שהיו

אנוסין או שוגגי

אכל אם היו מזידי

ולא הקריבו נפש

בבקר לא יקריבו

כין הערבים לא

הקטירו קטורת

בבקר יקטירו כין

הערבים אר שמע

וכולה היתה קדירה

כין הערבים שאין

מחנכין את המזב

אלא בקטר הסמי

ולא מזכח העולה

אלא בתמיר של

שחר ולא אתר

השלחן אלא כלח

הפנים כשבת ולא

אה המער כשבע

נרותיה כין הערבי

מהיב

חכיתי כהן גדו לא
היו כאין חיציון
אלא מביא עשרו
שלם וחויצהו מקרו
מחיצה בנסר ומחיצ
בערב וכהן שהקרי
מחיצה בשחרית
ומת ומיניו כהן אח
תחתיו לא יבי חיני
עשרון מביהו ולא
חיני עשרונו של
ראשון אלא מבי
עשרון שלם וחויצ
מיריב מחיצה
ומחיצה אבר נמיצ
שני חיצאין קרבן
ושני חיצאי אכורי
לא מיני טהן אחר
תחתיו משל מי
היתה קריבה שמע
או משל יעבור

חגיגה

כליק פירקא

יורשין ושלימ היתי

קריבה

הדרן עלך התכלה

כל המנחות

כל המנחות נילושות בפושרין.
ומשמרן שלא יחמיעו ואם
החמיץ שיריה עובר בלא
תעשה עב כל המנחה אשר
תקריבו לה׳ לא העשה חמץ
חויב על עשיתה ועל עריבתה
ועל אפויה׳׳ וש
טעונו שמן ולבונה שמן ולא
לבונה לא שמן ולא לטנ
מנחת הסלת והמחב והמרחש
והחלות והרקיקין מנחת כהני
ומנחת כהן משיח ומנחת גוים
ומנחת נשים ומנחת השמר׳׳

מנחה נסכים טעונו שמן ואינן
טעונו לבונה לחם הפני טעון לבונ
ואין טשון לחם שתי הלח ומנחת
חוטא ומנח קנאות אינן טעונו
לא שמן ולא לבונה "
חייב על שמן בפני עצמו ועל
לבונ בפני עצמ נתן עליה שמן
פסלה לבונה ילקטנה נתן שמן
על שיריה אינו עובר בלא תעש
נתן כלי על כלי פסלה "
יש טעונו הגשה ואין טעונו
תנופה תנופ ולא הגשה הגשה
והנופ לא הגשה ולא תנופה
ואלו טשנו הגשה ואין טעונו
תנופ הסלת והמחבת והמרחשת
והחלות והרקיקין מנחת כהנים
ומנח כהן משיח ומנחת גרוב
ומנחת נשים ומנחת חוטא ר
שמע אומ מנחת כהנו ומנח כהן
אין כהן הגש לפי שאין כהן
המייצ וכל שאין כהן המייצ אין
כהן הגשה "

מתחית

אר אמי

ואלו טעונין הנפה ואין טעון הגש
לוג שמן של מינחת ואשמו
והכבשים כרבי ר' יוחנן ורבי עקב
ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק
שלהם אחר אנשי ואחר נשים
כישר אבל לא כאחרי ושתי הלחם
ושני כבשי עצרת כיום הוא עשו
נותן שתי הלחם על גבי שני כבשי
רמניח שתי ידיו למטה ומוליך
ומביא למעלה ומוריד על אשר הונח
ואשר הורם "

מנחני

הנופה
היות במזרח והגש ממערב הנופה
הורמות להגשו מנחת העומר
ומנחת הנאות טעונות הגש והנופה
לחם הפנים ומנחת נסכי איל טעון
לא הגש ולא הנופה
ר' שמעון או שלשה מינין טעונין
שלש מינות שהים בכל אחת
ושלישית אין בהן ואלו הן
זבחי שלמי יחיד וזבחי שלמי
צבור ואשם מיעורע זבחי שלמי
יחיד טעונין סמיכה חיים "

ריא רב

והנפה שחוטין ואין מהן הנופה
חיין ושחוטין ואין בהן ממיכה
אשם מיעור טעון הנופ וממיכה
חי ואין בו הנופ שחוט
האו הרי עלי במחכ לא יכי במרחש
במרחשת לא יכיא במחכ ומה
בין מחכת למרחשת מרחש יש
להכיחו ומחכת אין לה כיחוי רבי
ר יוסי הגלילי ר חנינא בן גמלי
או מרחשת עמוקה ומעשיה
רכין מחכת יפה ומעשיה עכין
קשין הרי עלי כתנור לא
יכיא מאפה מאפה כופח ומאפ
רשפים ומאפה יורות ערכיים ר
יהור או אם ריצה להכיא מאפה
כופח יכיא הרי עלי מנח מאפה
לא יכיא מחיצ חלות ומחיצ רקיקי
ר שמעו מהיר מפני שהוא קרבן

אחר סליק פירקא

הדרן עלך כל המנחות

בשלמ

ר' ישמעאל אומר העומר היה כתוב בשבת משלש ובחול מחמש וחכ"א או אחר שבת ואחר חול מ' משלש היה בא ר' חנינא סגן הכהנים ואמ' בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל ובקופה אחת ובשלש קופות ובשלש מגלות ובשלש קופות וחכמים אומ' אחר חול ואחר שבת בשלש ובשלש מגלות מיצות השמר להמ' מן הקרוב לא בכר הקרוב לירושלם מכאי אין מכל מיקום מעשה שבא העומר מגבות יריפין ושתיה להלן מבקעת עין כוכר כייצר היו עושין בי' יוצאין מיערב יו"ט ועושין אותו כריכיו במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקיצור כל עיירות הסמוכו' לשם מתכנסות לשם כדי שיהא נקיצר בעסק גדול כיון שחשיכה אומ' להם בא השמש אומ' להן בא השמש מגל זה אומ' הן בשבת זו אומ' הן אקיצר אומ' לו להן שבת זו אומ' הן אקיצר אומ' לו כיצר שלש פעמ' על כל רבר ורבר

אל ר' ישמעאל אומר העומר היה כתוב בשבת משלש ובחול מחמש וחכ"א או אחר שבת ואחר חול מ' משלש היה בא ר' חנינא סגן הכהנים אומ' בשבת היה נקצר ביחיד ובמגל ובקופה אחת ובשלש קופות וחכמים אומ' אחר חול ואחר שבת בשלש ובשלש מגלות מיצות השמר להמ' מן הקרוב לא בכר הקרוב לירושלם מכאי אין מכל מיקום מעשה שבא העומר מגבות יריפין ושתיה להלן מבקעת עין כוכר כייצר היו עושין בי' יוצאין מיערב יו"ט ועושין אותו כריכיו במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקיצור כל עיירות הסמוכו' לשם מתכנסות לשם כדי שיהא נקיצר בעסק גדול כיון שחשיכה אומ' להם בא השמש אומ' להן בא השמש מגל זה אומ' הן בשבת זו אומ' הן אקיצר אומ' לו להן שבת זו אומ' הן אקיצר אומ' לו כיצר שלש פעמ' על כל רבר ורבר

והז אז לוהן שלש פעמ/ וכל כך
למה מפני כיתונין שהיו אז יקין
קיציר העומר במויצאי יט
קיצירוהו צתנויהו בקופות והב׳ אוהו
לעזרה ומהבהבין בו את האור
כדי לקיים בו מיעות קלי דברי׳ מאי
וחכמ/ אז בהנים וקולחות חובטין
אותו כדי שלא יתמעך נתנו
ליאבוב ויאבוב היה מנוקב כד׳
שיהא האור שולט בכולו
שטחוהו בשורה והרוח מנשב בו
ונתנוהו לרחים של גריסו ומויצאי
ממנו עשרון שהיה מנופה כשלש
עשרה נפה והשאר נפל לכל אדם
וחייב בחלה וכמעשרות בא לו
לעשרון ונתן עליו שמנו ולבונתו
ויצק ובלל הנית והגיש קמץ והקטי
והשאר נאכל לכהנים
משהרב העומ/ היו מויצאי ומויצאי
על שוק ירושלם שהיה מלא המח
והלי שלא כריעון חכמי היו עושין
ר יהוד אז בריעון חכמי היו עושין
משהרב העומ/ הותר החרש מיד
הרחוקין מותרין מחיעות ולהלן
הואאז מפני שהיו יוד עין שאין
כר מהעיעלין כר

והז אז לוהן שלש פעמ/ וכל כך
למה מפני כיתונין שהיו אז יקין
קיציר העומר במויצאי יט
קיצירוהו צתנויהו בקופות והב׳ אוהו
לעזרה ומהבהבין בו את האור
כדי לקיים בו מיעות קלי דברי׳ מאי
וחכמ/ אז בהנים וקולחות חובטין
אותו כדי שלא יתמעך נתנו
ליאבוב ויאבוב היה מנוקב כד׳
שיהא האור שולט בכולו
שטחוהו בשורה והרוח מנשב בו
ונתנוהו לרחים של גריסו ומויצאי
ממנו עשרון שהיה מנופה כשלש
עשרה נפה והשאר נפל לכל אדם
וחייב בחלה וכמעשרות בא לו
לעשרון ונתן עליו שמנו ולבונתו
ויצק ובלל הנית והגיש קמץ והקטי
והשאר נאכל לכהנים
משהרב העומ/ היו מויצאי ומויצאי
על שוק ירושלם שהיה מלא המח
והלי שלא כריעון חכמי היו עושין
ר יהוד אז בריעון חכמי היו עושין
משהרב העומ/ הותר החרש מיד
הרחוקין מותרין מחיעות ולהלן
הואאז מפני שהיו יוד עין שאין
כר מהעיעלין כר

העומר מהיר במריבה ושתי הלחם
במקדש אין מביאין מנחות
וכבוריים ומצחות כהנים הוי לעומ
ואם הביא פסול הורם לשתי
הלחם לא יביא ואם הביא כשר
החיטין והשעורין והכוסמין
ושבולת שועל ושיפון הרי אלו
חייבין בחלה ומיעטרפין זה עם
זה ואסורין בחרש מלפני העומר
העומר מהירין ואם לאו אסורין
עד שיבא עומר הבא
קוצרין ביה השלחין ושבעמיקים
אבל לאגורשין אנשי ירידו
היו קוצרין בריצוץ חכמי וגורשין
שלא כריצוץ חכמים ולא מידו
בידם חכמי קוצר לשחת ומאכיל
לבהמ אר יהור אימתי בזמן
שהתחיל עד שלא הביא שליש
ר יהור או אף יקיצר ויאכי
משהביא שליש
קוצרין מפני הנטיעות ומפני ביה
האבל ומפני ביה המדרש ולא
יעשו אותן כריכות אלא מניחן
כנכינין מיעות העומר להביא
מן הסמוך לא מניא מביא מן
העומרים

מיצותו להניח מן
הלח לא מיצא מן
הלח יבוי מן היבש
מיצותו לקיצו כלילה
ואם קיצר ביום כשר
ורוחה את השבת

סליק פירקא

אלו מנחות

נקמיצות ושיריהן
לכהנים מנחת הסלת
והמחבת והמרחשת
והחלות והריקיקין
מנחת גוים ומנחה
נשים מינח העומר
מנחת חוטא ומנח
הנאות ר שמע"א
מנחת חוטא של
כהנים נקמיץ והומין
קרב בעיצמו ושיריה
קרבן בפני עיצמן
מנחת כהנים
ומינח נהן משיח
למיזבח ואין נכנ
לכהנים

הדרן עלך ר ישמעא א ת כ

55 11

זה יפה כח מזכח
מכח כהנים שרתי
הלחם ולחם הפנים
נאכלין לכהנים ואין
למזכח כהן וכוי
יפה כח כהנים מכח
מזבח כל המנחו
הנעשו בכלי טעונו
שלשה מתנו שמן
ויציקה ובלילה מהן
שמן קודם לעשייתה
חלות בוללן רבי ר
וחכמ אומ כלה החלו
טעונו כליל והדקיקי
משיחה כיצד
מושחן כמין כי
ושאר השמן נאכל
לכהנים כל
המנחו הנעשות
בכלי טעונו פתית
מנח ישר כופל אחר
לשנים ושנים
לארבעה ואינו
מכריל מנחת כהן
משיח לאהיה
מכפלה

ר שמעון או מנחה
ומנחת כהן משיח
אין נהנין פתית מפני
שאין נהנין קמיע
וכל שאין נהנין קמיע
אין נהנין פתיתה וכולן
פתיתין כזה"ן
כל המנחות טעונות
שלש מאות שיפה
וחמש מאות בעיטה
שיפה וכעיט בחטים
ר יוסי או בביצה
כל המנחות באות
עשר חוץ מלחם
הפנים וחבתי כהן
גדול שהן באות
שתים עשרה רבתי
ר יהודה ר מאיר או
כולן באות שתים
עשרה חוץ מחלות
תורה וצורות שהם
באות עשר העומר
היה בא עשרון
משלש באין שתי
הלחם שני עשרונים
משלש באין

איתם

ראלר

לחם הפנים עשרים
ואחד עשרונה
מן עשרים וארבע
סאין השמר
היה מנופה כשלש
עשרה נפה שרני
הלחם כשתי עשרי
ולחם הפני כאחת
עשר ר שמע אומ
לא היה קיבה אלא
כלה כל יערכה מנוף
היה מביא עג ולקח
כלה ואפית אותה
שתים עשרה חלו
שני עשרוני יהיה
החלה האחד שהה
מנוף כל יערכה

סליק פרקא כל קרבנות

היצבור והיחי באין
מן הארץ ומן חוץ
לארץ מן החרש
ומן הישן חוץ
מעומר ושתי הלח
שאינן באין אלא
מן החרש ומן הארץ
וכלן אינן באין אלא
מן המוכחר

הדרן עלך ההיכה מיהני

ואיזהו מוכחר שלהם מכמה וזונחא אלפא לכלת שניי
להבי הפריים בכקעה כל האריעות היו כשרות אלא
בקמץ היו מביאין אין מביאין לא מבית הזבלים
ולא מביה השלחין ולא מבית האילן ואם הביי כשר
כייצר הוא עושה נרה שצה ראשנ ובשניה זורעה קורם
לפסח שבעים יום והיא עשה פלת מרוכה כייצר
בורך הגיזבר מכנים ידו לתוכה עלה כה אנק פסול על
שינפיעהו אם הליעה פסולה תקוע אלפ לשמן
אבא שאול או שניה לה רגב בשער הירדן כל האריעות
היו כשרות אלא מכאן היו מביאין ולא היו מביאין לא
מבית הזבלין ולא מבית השלחין ולא מן הניזו עין
ביביהן ואם הביא כשר אנפיקיעון אין מביאו ואם
הביא כשר פסול ואין מביאין מן הגרגירין שצישורין
כמים ולא מן הככושין ולא מן השלוקין ואם הביא
פסול ואין מביאין שלשה זתים ופחם שלשה שמניס
הזיה הראשון מגרגרו בראשו הזיה כותש ונותן לתוך
הפל ר יהור או כביכות הפל זה ראשון טשן קורה ר
יהור או באכני זה שני חזר וטחן וטשן זה שלישי
הראשון למעור והשאר למנחות ויה השני מגרע
בראש הגג כותש ונותן לתוך הפל ר יהור או באכני זה
שני חזר וטחן וטשן זה שלישי למטרה והשאר
למנחות שלישי עוטני בבית ער שלוקר
ומעלהו ומנענו בראש הגג כותש ונותן להוך הפל
ר יהור או כביכות הפל זה ראשון טשן קורה ר יהור
או באכנים זה שני חזר וטשן זה שלישי הראשו
למעור והשאר למנחות הראשון שבראשון
והראשון שבשני שוים השלישי שבראשון והראש
שבשלישי שוין

השלישי שכשלישי אין למטה הימנו על המנחות
היה נדיון שיטענו שמן זית זך מה מעור שהן לאכיל
אינו דין שיטענו שמן זית זך כתית למאור ואינו זך
כתית למנחות מאין היו מביאין את היין לדרוחו
ועלוטיום אלפ ליין שניה להן ביתרים וכית לכן נהר
וכפרסיגיא בנקעי כל האריגי היו כשרו אלא מכאן
היו מביאין אין מביאין לא מכי הזבלים ולא מביה
השלחין ולא ממה שנתרע ביניה ואם הביא כשר אין
מביאין ישן רב ר וחכ מנשי אין מביאין לא
מתוק ולא משושן ולא מנשל ואם הביא פסול ואין
מביאין מן הרליו א ולא מן הרגליו ומן הכרמי העבו
ולא היו כונסין אות בחוצי גרולי אלא בחניות קטנ
ואינו ממלא חביה ער פיה כרי שיהא ריחו נודת
אינו מכי מפיה מפני הקימחון ולא משוליה מפני
השמרים אלא מבי משלישית ומאמצעית כיצד
הוא כורך הגזבר וישב והקנה בידו זרק הגיר והקיש
בהנה ר יוסי בר יהוד אומ יין שיש בו קמחון פסול טע
המימי יהיו לכם ונסכיהם

סליק פירקא

הדרן עלך כל קרבנות תניא שתי מדות של יבש

היו במקד

ראשון עשרון וחיצי עשרון ר
מאיר אומ עשרון עשרון וחיצי עשרו
עשרון מיה היה משמש שנו היה
מודר לכל המנחות

ולא היה מורד בשל שלש לפר
בשל שנים לאיל אלא מורין עשרו
וחיצי עשרין מה היה משמשכו
מורד מנחת כהן וגרול מחיצה בפחר
ומחיצה בין בערבים
שבע מדות של לח היו במקדש היו
וחיצי היו שלישית ההין ורביעית
ההין ולוג וחיצי לוג ורביעית הלוג
ר יאשע בר יהודה או שעתות ההין
בהין עיר כאן לפר ועיר כאן לאיל
ועיר כאן לכבש ר שמעון או לא היה
שם היו ומי מה היה היו משמש
אלא מרה יתיר של לוג ומחיצה היה
שם שכה היה מורד למנחת כהן גדרו
לוג ומחיצ בפחר ולוג ומחיצה בין
הערבים רביעית מה היתה
משמשת רביעי מים למיעור ורביעי
שמן לניזיר חיצי לוג מה היה משמ
חיצי לוג מים לסוטה וחיצי לוג שמן
להודה מלוג היה מורד לכל המנחו
ואפי מנח של עשרון נותן לה
ששים לוג ר יאשע בן יעקב או אפי
מנחה של ששים עשרון אין לו
אלא לוגה עב למנח ולוג שמן
ששה לפר וארבע לאיל
ושלשה לכבש שלשה ומחיצה
למנורה וחיצי לוג לכל נר ונר

פרק

מתניתי

ורמיצהי

מערכין נסכי פרים עם נסכי אילים
ונסכי כבשים של יחיד נסכי נשיאים
של יצחר ושל היום כשל אמש
אבל אין מערכין נסכי כבשי נסכי
פרים ואילים ואם כללן אלו בפני
עצמן ואלו בפני עצמן ותערבו
כשירים אם אי אי שלא כלל פסול
הבא עם העומר אעפ שמחרו
פסולה לא היו נסכי כפולין
כל מירוי שבמקדש אין נזרשות
חוץ משל כהן גדול שהיתה גרושה
כתובה מידות הלח בירויניהן קדש
מידות היבש בירויניהן חול ר עקיב
או מידות הלח קדש לפיכך בירוניה
קדש מידו היבש חול לפיכך בירוניה
חול ר יוסי או לא מן השם הוי זה
אלא שהלח והיבש איט נעבר
כל קרבנו היחיד והיצבור טעונין
נסכים חוץ מן הכבור ומעשר ופסח
וחטא ואשם אלא שחטאתו של
מינור ואשמו טעון נסכים
כל קרבנו היצבור אין בהן סמיכה
חוץ מן הפר הבא על המיני ושעיר
המשתלח ר שמע אומ את שעירו
עון כל קרבנות היחיד טעון סמיכה
חוץ מן הבכור והמעשר והפסח
והיורש סומך ומביא נסכיו ומיכר

הכל סומכין חוץ מחרש שוטה
וקטן סומא ונכרי והעבד והאשה
והשליח סמיכה שירי מיצוה עד
הראש בשתי ידים במקו שסומכי
שוחטין ותכת לסמיכ שחיטה׳
חומר בסמיכה מבהנפה חומר
בתנופה מבסמיכה חומר בתנופה
שאחר מצית לכל החוברים ואחד
אין סומך לכל החוברים חומר
בתנופה שהתנופה ניהנת בקרבנות
יחיד ובקרבנות יצבור בחיין ובשחו
וברבר שיש בו רוח חיים וברבר
שאין בו רוח חיים מה שאין כן
בסמיכה׳

סליק פירקא

אחר שתי הלחם ואחר לחם הפנים
לישתן ועריכתן בחוץ ואפייתן
מבפנים ר׳ יהודה אומר כל מעשיה בפנים
ר׳ שמעון אומר לעולם הוי רגיל לומר
שתי הלחם ולחם הפנים כשרו בעזרה
וכשרות אביה פגי׳ חכיתי
כהן גדול לישתן ועריכתן מבפנים
ורוח את השבת טחינה והרקד אינ
רוחה את השב כלל אלא עיכב כל
מלאכ שאפשר לעשות מערב שב
אלמא רוחה את השבת ושאי אפש
לעשות מעש רוח את השבת׳
כל המצחו יש בהן מעש כלי בפני
ואין כהן מעש כלי בחוץ שתי הלח
אר׳ שבעה ורחב ש ארבע וזרעותי
ארבע אינבעות לחם הפנים ארכו
עשר ורחבו חמש וזרעותיו שבע
אצבעו ר׳ יהודה אומר כימין שלא הט
זרו יהודה בן זומא אומר ונתת על השלח
לחם הפנים שיהה כלו פנים׳
השלחן ארכו עשר ורחבו חמשה
לחם הפני ארכו עשר ורחבו חמש
נתוני ארכו כנגד רחבו של שלחן
קופל טפחיים מכאן וטפחיים ומחצ
מכאן נמצ ארכו ממלא רחבו של
שלחן רבריי יהודה אומר אומ
שלחן ארכו שני עשר ורחבו שש
לחם הפני ארכו עשר ורחבו חמש
נותן ארכו כנגד רחבו של שלחן
קופל טפחיי מכאן וטפחים רוחב
באמציע כדי שתהי הרוח מנשבת
בו׳ אבא שאול אומ שם היו נותנין
שני בזיכי לבונ של לחם הפנים

אמרו לו והלא נאה ונהה על המערכ
לבוא וכה והלא נאה ועליו מוטר׃
מנשה ארבע סניפין של והכ
היו בראשיה כדי שיהו סומכין כהם
שנים מיסדר זה ושנים מכדר זה׃
עשרי ושמנה קנים בחיני הנ חלול
ארבע עשר לסדר זה וארבע עשר
לסדר זה לא סידור הקנים ולא
נטוגלתן רוח אתהשב אלא נכנס
מעש ושומטן ונתנן לארבו של
שלחן כל הכלי שהיו במקדש
ארכן לרחבו של בית שני שלחנו
היו כאולם מבפני על פתח הכי אח
נותנין עליו הלחם כנגיסתו ואחד
של זהב כיצי אתו שמעלי בקד ש
ולא מוריין ואחר של זהב כפני
שעליו לחם הפני תמיד׃
ארבע כהני נכנסו שנים כירן שנ
גזרין של לחם המערכ ושנו כירן
שני כזיכין וארבע מקרימין לפניה
שני ליטול שני סדרי ושני ליטול
שני סיכין הנכנסין עומדי כיצפון
והיו צאין עומדי כדרום ופניהם
ליצפון אלו מושכי ואלו מציחין
טפחו של זה ביער טפחו של זה על
לפני יתמיד ר יוסי אומ אפילו
אלו עוטלין ואלו מניחי אתו היה
תמיד׃ הלכו ונתנו על שלח של
זהב שהיה כאולם הקטירו הכויכו
והחלו מתחלקו להנים׃ חל
יום הכפורי להיו כשב החלו מתחלקו
לערב חל להיו ערב שבת שעיר
של יום הכפורי נאכל לערב



והנאכלין אוכלין אותן כשהוא חי מפני שרעתן יפה׳ כיצד את
הלחם בשבת ואת הבזיכין אחר השבת הקטיר את הבזיכין בשבת
פסולה ואין חייבין עליה משום פיגול נותר וטמא סידר את הלחם ואת
הבזיכין לאחר השבת פסול ואין חייבין עליה משום פגול נותר
וטמא סדר את הלחם ואת הבזיכין לאחר השבת והקטיר את
הבזיכין בשבת פסולה כיצר יעשה יניחנה לשבת הבא שאפי׳
היא על השלחן ימים אין בכך כלום׳ שתי הלחם אין נאכלין
לאפחות משני׳ ולא יתר על שלשה כיצר נאפות ערב יו״ט נאכלות
יו״ט לשנים ואם חל יו״ט אחר השבת נאכלו לשלשה לחם הפנים
להשעה לעשר לאחר עשר לא פחו ולא יותר כיצר נאפות בערב
שבת נאכלו לעשר שני ימים טובי של ראש השנה נאכלות לאחר
עשר ואין רוח לא את שבת ולא את יו״ט רשב״ג או משו׳ שמע
כן הסגן רוחה את יום טוב׳

סליק פירקא

הדרן עלך שתי הלחם המנחות אמ׳

והנסכים שנטמאו בכלי שר שלא קדשו בכלי יש להן פדיון׳
משקדשו בכלי אין להן פדיון העופות והעצים והלבונה וכלי שרת
אין להן פדיון שהרי לא נא אלא בכהמ״׳ האו הרי עלי׳
במיחת והביא במרחשת במרחשת והביא במיחת הרי זו פסולה׳
האו הרי עלי שני עשרונו להביא בכלי אחר והביא בשני כלים
בשני כלים והביא בכלי אחר מה שהביא הביא וירי נדרו לא יצא׳
אלו להביא בכלי אחר והביא בשני כלים בשני כלים והביא בכלי
אחר הרי אלו פסולין׳ הרי עלי שני עשרוני להביא בכלי
אחר והביא בשני כלים אמרו לו בכלי אחר נדרת הקריבן בשני כלי
פסולין בכלי אחר כשרין׳

הרי עלי שני עשרונים להבי נשמי
כלים אמרו לן בשני כלים נדרך
הקריבן בשני כלים כשרין נתנן לכלי
אחר כשהי מנחות שנתערבו
הרי עלי מנחה מן השעורים
יביא מן החטים קמח יביא כלה
בלא שמן ובלא לבונה יביא שמן
ולבונה חיבי עשרון יביא עשרון
שלם וחיבי יביא שנים ר שמעון
פוטר שלא התנדב כריך המתנדבי
מתנדב אדם מנחה ששים
עשרנים ומביא בכלי אחר ואם א
הרי עלי ששים ואחר מביא ששי
בכלי אחר ואחר בכלי אחר שכן
מיעיני שהיעבור מביאין ביום טוב
הראשון של חג להיות כשבת ששי
ואחר ריו ליחיד שיהא פחות מן
היעבור אחר אר שמע והלא
אלו לפרים ואלו לאלים ואין נכל
מזה על זה אלא על ששי יכולין
ליבלל אמרו לן כששים נכללין
כששי ואחר אין נכללין אמ להן
כל מדת חכמי כן בארבעי סאה הוא
טובל בארבעי סאה חסר קורטוב
אינו טובל אין מתנדבין לוג שע
וחמשה אבל מתנדבין שלשה
וארבעה וששה ומשש ולמעלה
מתנדבין יין ואין מתנדב
שמן דברי ר עקי ר טרפון אומ
מתנדבין שמן

בתיבי

בתיבי יהוד
שלי דתני
היתר להבי

הרמן עלך המנחות" פשיט כליק פירקא" הרי

אלו טרפין מה מיעינו ביון שהוא
כא חובה וכא נרבה אתי שמן שהו
כא חובה כא נרבה אל ר עקי אמ
אמרה ביון שכן הרב עם חוסטו
בפני עיגמו תאמ כשמן שאינ
הרב עם חובתי בפני עיגמו אין
שנים מהנרבין עשרון אחד אכל
מתנדבין עול ושלמי ועות אפי
פרידה אחה"

עלי עשרון יביא אחד עשרונ
יביא שתים פרשתי ואיני יודע מה
פרשתי יביא ששים עשרון הרי
עלי מנחה יביא איזו שיריצה ר יהוד
או יביא מנח סלת שהיא מיוחדת
שבמנחו מנחה מן המנח גביא
אחת מנחות מן המנחו יבי שתים
פרשתי ואיני יודע מה פרשתי יבי
מנח של ששים עשרון ר או יביא
מנחות של עשרונה מיאחר ועד
ששים הרי עלי עיגים לא
יפחות משני גזירין לבוצ לא יפחו
מן הקומץ חמש קמיצין הן האו
הרי שלי לבוצ לא יפחו מן הקומץ
המתנדב מנח יביא עמה קומץ
לבונה והמעלה אלה הקומץ בחוץ
חייב שני כזיכין טעו שני קומצי"
הרי עלי זהב לא יפחו מדינר
זהב כסת לא יפחו מדינר כסת נחש
לא יפחו ממעה כסת פרשתי ואיני
יודע מה פרשתי יבי ביום מרובה"

הרמן עלך המנחות" פשיט

הרי עלי עולה יכיא כבש ר׳ אישר כן
עזרי או יכיא עור או כן יוצ פרשתי
מן הבקר ואיני יודע מה פרשתי
יכיא פר ועגל איל וגדי טלה פרשתי
ואיני יודע מה פרשתי מוסיף עליה
או כן יונה ״ הרי עלי הוידה אנו
שלמים יכיא כבש פרשתי מן הבקר
ואיני יוד׳ מה פרשתי יכיא פר ופרה
שגל ושגלה איל ורחל שעז ושעיר
גדי וגדיה טלה וטלאה
הרי עלי שור יכיא הוא ונסכיו כמנ
שגל יכיא הוא ונסכיו כמאתי כבש
יכיא הוא ונסכיו כסלע שור כמנה
יכיא כמנה חוץ מנסכיו שגל בחמ
יכיא בחמש חוץ מנסכיו איל בשתי
יכיא בשתים חוץ מנסכיו כבש
בסלע יכיא בסלע חוץ מנסכיו שור
כמנה והכיא שנים כמנה לא ייצא
ואפי׳ שור כמנה חסר דינר ווה כמנ
חסר דינר שחור והכיא לבן לבן והכי
שחור גדול והכי קטן קטן והכי גדו
ייצא ר׳ או׳ לא ייצא ״ שור
זה עולה ונה׳אכ ריעה יכיא כרמיו
שנים שנ׳ שור׳ אלו עול ונה׳אכו
אם ריעה יכיא כרמיהן אחר ור׳
אומר יאיל זה עולה ונה׳אכ אם
ריעה יכיא איל כרמיו ור׳ אומר האו
אחר מנכשי הקרש היו לו שנים
גדו שנהן הקרש שלשה ביניהן
שנהן הקרש פרשתי ואיני יודע
מה פרשתי או שיא לי אבא הגדול
שנהן הקרש״

כנדה והו כעין שני קיניין דקיניין והיו קיניין נוהגה ונעבה יחוקה הלי׳ה בדעת כהן יו ל היכו רוחיי׳ו דעת כהן השתו הוצ ולכפו
נדבה והקטורי היכי ונקטר לי׳קטר דעבה מישו׳ה דחוקה היכ ניקטר לה דילי׳ טלה חוקה היו והכא להו שיריים דלו שיריים שהפסח כהן קניי׳ן להקטר
ונקטר קוויון עליהן להקטיר חוקה מישו׳ה היכ ניקטר לה דילי׳ טלה חוקה היו׳ן ול שנוגע לישיים הרי הוו׳ן נבא ונקטיר׳ם יול יהוד כריה דל
שוי׳ן קפי׳ דיסיק להו לשו עניב וכו׳ לי׳ק לי׳ק לי׳ק

הרי עלי עולה יקריבנה במקדש
ואם הקריבה בבית חוניו לא ייצא
שאקריבנה בבית חוניו יקריבנה
במקדש ואם הקריבה בבית חוניו
ייצא ר׳ שמעון או אין זה עולה
הרינו נזיר יגלח במקדש ואם
גלח בבית חוניו לא ייצא הריני
נזיר שאגלח בבית חוניו יגלח
במקדש ואם גלח בבית חוניו ייצא
ר׳ שמעון או אין זה נזיר׳
הכהנים ששמשו בבית חוניו לא
ישמשו לבמקדש שבירושלם
ואין יעריך לוקין לרבר אחר שלא
אך לא יעלו כהני במות אל מזבח
יי בירושלם כי אם אכל מעות עם
אחיהם הן הן בעלי מומין חולקין
ואוכלין ולא מקריבין נאמר
בעול העות אשה ריח ניחח לומר לך אחד
המרבה ואחד הממעיט ובלבד
שיכוין לבו לשמים׳

סליק פירקא

הדרן עלך הרי עלי
וסליקא מסכת מנחות

הכל

הכל שוחטי

ושחיטתן כשירה
חוץ מחרש שוטה
וקטן שמא יהלהלו
את שחיטתן וכולן
ששחטו ואחריהם
רואין אות שחיטה
כשירה׳׳
שחיטת נערי גבלה
ומטמאה במשא׳
השוחט בלילה
וכן הכומא ששחט
שחיטתו כשרה׳׳

א רבא

גופא

השוחט כשכת וכיום הכפורי אעפ שמתחיב כנפשו שחיטתו כשירה׳׳

השוחט כמגל יד בוער ומקנה שחוט כשירה הכל שוחטין לעולם שוחטין וכל שוחטין חוץ ממגל קיצר והמגרה׳ והשיניים והעפרון מלבנ שהן חונקין השוחט כמגל קיצר דרך הליכתה כש פוסלין ובד׳ מכשירין אם החליקו שיניה הרי זו כשכין׳׳

השוחט מתוך הטנא

ושייר בה מלא

החוט על פני כולה

כשרה ר' יוסי בר' יהודה

או מלא החוט על

פני כולה

השוחט מן הידרון

שחיטתו כשירה

המולק מן הידרון

מליקתו פסולה

השוחט מן העורף

שחיטתו פסולה

המולק מן העורף

מליקתו כשרה

השוחט מן העוקץ

שחיטתו כשרה

א"ר רב

מתיב

המולק מן היוצאר
מליקתו פסול שכל
העורף כשר למליקה
וכל היוצאר כשר
לשחיטה׳
נמיצא כשר בשחיט
פסול כמליקה כשר
כמליק פסו בשחיט
כשר כר״תרין
פסול בבני יונה כשר
בבני יונה פסו בתרין
תחלה היציאה
שבזה ושנוי
פסול׳

א רב

נבלה

הכשר כפרה פסול
בעגלה כשר בעגלה
פסול בפרה, הכשר
בכהנים פסול בלוים
כשר בלוים פסול
בכהנים, טהור
בכלי חרש טמ/בכל
הכלים טהור בכל
הכלים טמיא בכלי
חרש, טהור
בכלי עץ טמיא בכל
מתכות טהור בכלי
מתכות טמיא בכלי
חרש,

השוחט

הכל

החייב כשקדים
המריס פטור
במתוקין והחיוב
במתוקין פטור כמריס
התמד עד
שלא החמיץ אינו
נהת בכסת מעשר
ופוסל את המקוה
משהחמיץ נהת
בכסת מעשר ואינו
פוסל את המקוה

אל אביי

מאי

האחין והשותפין
כשחויכין מהילכון
פטורין ממעשר
כהמ׳ וכשחויכין
במעשר כהמ׳
פטורין מן הכילכון
כל מיכו שיש
מכר אין הנכ וכל
מיכוס שיש הנכ אין
מכר כל מיכוס שיש
מיאון אין חלייצה
וכל מיכוס שיש חלייצ
אין מיאון כל מיכוס
שיש הקיעה אין
הכרלה וכל מיכוס
שיש הכרלה אין
תקיעה

תנן התם הותרו רישיה ורובא דגופא שחיטתן שחיטה ואין בהן משום פיגול ונותר ופסול ואין חייבין עליהן משום טומאת מקדש וקדשיו ואין מכניסין אותן לבית הפרוכת ואין מקטירין אותן על גבי המזבח ואין נכסלין עליהן ואין מביאין אותן בשבת ואין מביאין אותן בטומאה ואין מביאין אותן בתוך שלשת ימי הרגל ואין נשחטין אלא בשלשה מקומות בצפון ואין נשחטין אלא בשלשה מיני בהמה בבהמה ובחיה ובעוף ואין נשחטין אלא בשלשה מיני שחיטות בצפון ואין נשחטין אלא בשלשה מיני כלים בסכין ובמגל ובקנה ואין נשחטין אלא בשלשה מיני אדם בישראל בגר ובעבד משוחרר ואין נשחטין אלא בשלשה מיני מחשבות בשחיטה בזריקה ובהולכה ואין נשחטין אלא בשלשה מיני שחיטות בשחיטה בקבל

הדרן עלך הכל שוחטין

השוחט

כיצד יום טוב שחל
להיות ערב שבת
תוקעין ולא מכדילו
במוציאי שבת מכדילו
ולא תוקעין וכיצד
מכדילין המכדיל
בין קדש לקדש ר׳
רומא או בין קדש
חמור לקדש הקל׳

סליק פורקא

השוחט

אחר פעוח ושניים
בבהמה ייצא שחיטה
כשירה ורובו של
אחר כמהו ר׳ יהודה
או עד שישחט את
הוריין חיצי אחר
בעות ואחד וחיצי
בבהמה שחיטתו פסו
רוב אחר בעות ורוב
שנים בבהמה שחיטה
כשרה׳

השוחט שני ראשין
כאחד שחיטתו כשירה
שנים אוחזין בסכין
ושוחטין אפי׳ אחד
למעלה ואחד למטה
שחיטתן כשרה ״
התיז את הראש נבלת
אחת אם יש בסכין
מלא יצואר כשרה
היה שוחט והתיז שני
ראשין כבת אחת אם
יש בסכין מלא יצואר
אחר כשרה ר׳ אומן
שהוליך ולא הכיא
או הביא ולא הוליך
אבל אם הוליך והביא
אפי׳ כל שהו אפילו
באיזמל כשר
נפלה סכין ושחטה
אעפ״י ששחט כדרכה
פסולה ע״ג וזכחת
ואכלת מה שאתה
זובח אתה אוכל נפלו
סכין והגביהה נפלו
כליו והגביהן השחיו
את הסכין ועת ובא
חכירו ושחט אם שה
כרי שחיטה פסולה ״

הגן

בחיב

ר שמעון או אם שהה כדי ביקור"

שחט את הושט ופסק את הגרגרת או

שפסק את הגרגרת ואחר כך שחט

את הושט או שחט אחר מהן והמתין

לה עד שמתה או שהחליד את הסכין

תחת השני ופסקו ר' וישכב או נבילה

עקיב או טריפה כולל או' ושכב משום

ר' יהושע כל שנפסלה בשחיטה נבילה

כל ששחיטתה כראוי ודבר אחר גרם

לה ליפסל טריפ' והורה לרוב עקיב"

השוחט כהמה חיה ושת ולא

יצא מהן דם כשרין ונאכלין כידים

מפואבות לפי שלא הוכשרו בדם ר'

שמעון או' הוכשרו כשחיטה"

השוחט את המסופקת ר' או' ער

שהפרכס כיד וכרגל ר' אישער או' דייה

אם זיניקה" או' שמעון השוחט

בלילה ולמחר השכים ומיצא כתלים

מלאים דם כשרה שזיניק וגמירת

ר' אלעזר וחכמ' או' ער שהפרכס או

כיד או כרגל או ער שהכשכש מזנב

אחר כהמ' דקה ואחר כהמ' גסה כהמ'

דקה שפשטה ירה ולא החזיר פסול

שאיבה אלא הוציאת נפש בלבד"

כדא שהיתה כחזקת מפורצת אבל

אם היתה כחזקת בריאה אפי' אין בה

יותר מכל הסימנין הללו כשרה"

השוחט לנכרי שחיטתו כשרה וכו׳
לישנא פוסל אלא יישיר אפילו שחיט
לאכול נכרי מחישב ככר שלה פסול
שסתם מחשבת נכרי לעז אלא יוסי
קו ומה כמקום שמחשבה פוסלת
כמוקדשין אין הכל הולך אלא אחר
העובר מקום שאין מחשבה פוסלת
כחולין לא יהא הכל הולך אלא אחר
השוחט השוחט לשום
הרים לשום גבעות לשום ימים
לשום נהרות לשום מדברו שחיט
פסולה שנים אוחזין בסכין ושוחט
אחד לשום אחד מכל ואחר לשום
רבר כשר שחיטתו פסולה

חולין פרק שני דקדושין

אין שוחטין לא להוך ימים ולי
להוך נהרוה ולא להוך כלום אבל שוח
הוא להוך אוהן של מים ובספיגה על
גבי כלים אין שוחטין לגומא אבל
עושה גומא נהוך ניהו פשפול שיעבה
הדם להוכה וכשוך לא יעשה כן שלא
יחקה את המינין" השוחט
לשום עולה לשום שלמים לשום
אשם תלוי לשום פסח לשום הודה
שחיטתה פסולה ור שמעון מכשיר
שנים אוחזין בסכין ושוחטין. אחד
לשום אחר מכל אלו ואחד לשום
דבר כשר שחיטתו פסולה"
השוחט לשום חטאת לשום אשם
וראוי לשום בכור לשום מעשר
לשום המורה שחיטתו פסולה"

זה הכלל רבר הנירר
וגירר השוחט לשם
פסול וישאינו נירר
וגירר השוחט לשם
כשר

סליק פירקא

רב נחמן

אלו טריפות הדרן עלך השוחט אמ

כהם נקובת הושט
ופקוקת הגרגר ניקב
קרום של מוח ניקב
הלב לבית חללין
נשברה השדרה
ונפסק החוט שלה
ניטלה הכבר ולא
נשתייר הימנה כלום

אר

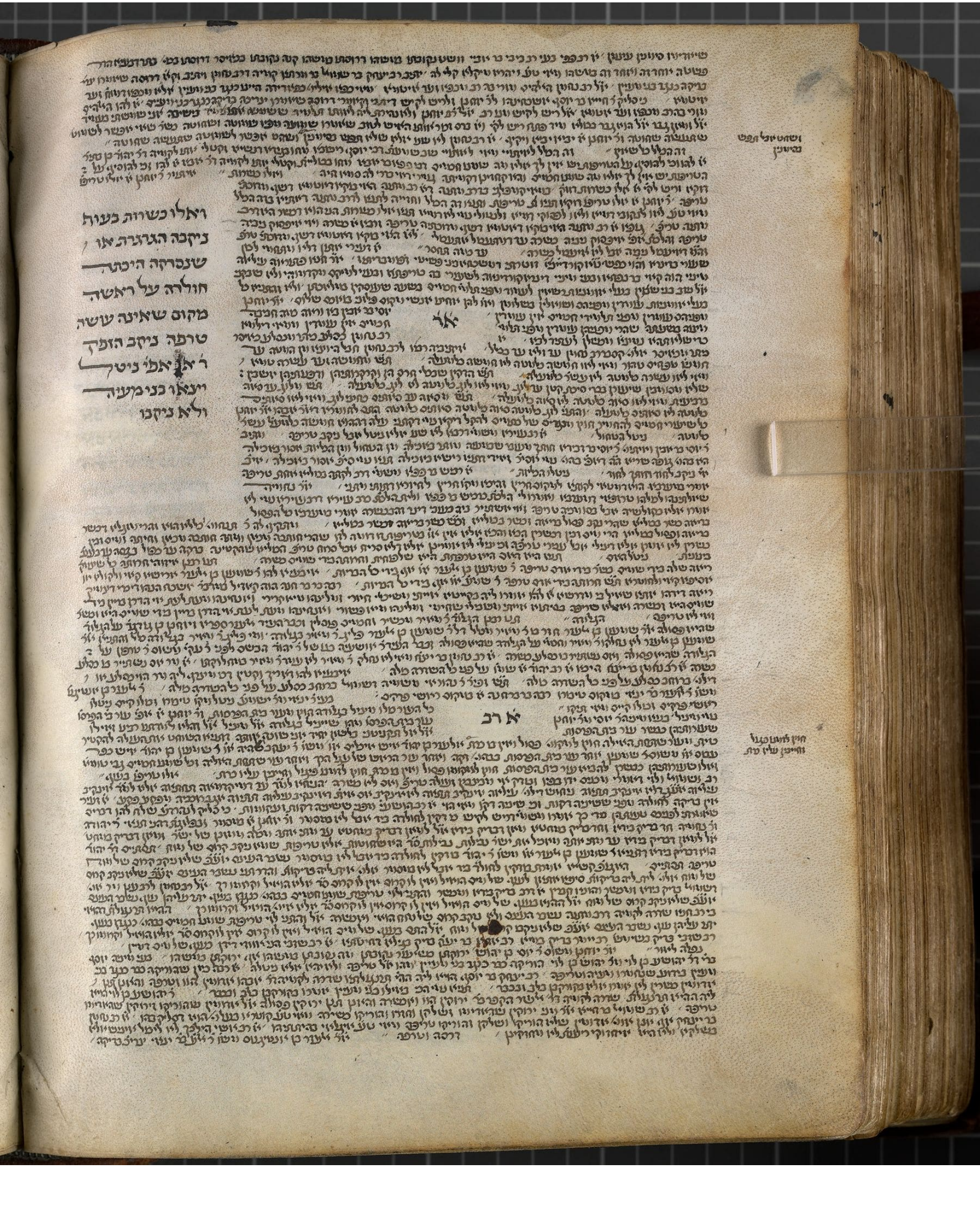
ר יהודה אומר דרוסה
דומה בדרקה ודרוסה
האריי כגמה דרוסה
הצץ בעות הרק ודרוס
הצץ בעות הגמה זה
הכלל כל שאין כמוה
חיה טרפה
ואלו כשרות בבהמה
נקבה הצרובה או
שנפרקה שר כמה
תחסר רשכנ"א או כאיש
האיוטלקי

ההיא

ר' יצחק

ואלו טריפות
נקובת הושט ופסוק
הגרגרת היכת חולד
על ראשה מקום
שעושה אותה טריפ
ניקב הקורקבן ניקבו
הדקין נפלה לאור
ונחמרו נגי מעיה
אם ירוקין פחולה
אם אדומין כשרה
דרסה וטרפ בכותל
או שריעתה בהמה
ועדיין היא מפרכס
ושהתה מעת לעת
ושחט כשרה

ואלו



נשתכרו נפיר

נמרטו כנפיה

יהור או אם ניטלה

הניעה פסולה"

אוחזת ר

והמשחטת

והמיענגת ושאכל

הרופני ושאכלה

יצואת הרגגולת

או ששתתה מים

הרעים כשרה"

ראר

אכלה סם המות או

שהיכישה נחש

מותרת משום

ואסורה משום

הכנה נפשות

סימני כהמר

נאמרו מן התורה

ומ סימני העוף ליח

נאמרו

הניא

אבל אמרו חכמים
כל עוד הדרום טמא
כל שיש לו אינבע
יתירה וזפק וקורקבן
נקלת טהור ר' אלעזר
כר יערוק או כל עוד
החולק את הגלין
טמא וכחגבים כל
שיש לו ארבע רגלי
וארבע כנפים קרסולין
וכנפיו חופין את
רובו

תנו

סליק פירקא

הנו

הרחן עלך אלו טריפות

אמ/ בהמ/ המקש

חמ לילד הויצ"א

עובר את ידו והחזיר

מותר באכילה"

והיא ראשו אעפ שהחזירו
הריזה כילוד חוהך משכר שנמעו
מותר באכילה מן הטחול ומן הכליות
אסור באכילה זה הכלל רבר שגופו
אסור ושאיבו גופה מותר
המכברת המקשה לילד מחוך אכר
אבר ומשליך לכלבים יצא רובו
הריזה יקבר ונעטרה מן הכבורה
טהמ שמת שכרה בתוך משה
והושיט הרועה את ידו ונגעבו כין
בבהמ טמיאה כין בטהמ טהורה
טהור ר יוסי הגלילי או כטמיאה
טמיא וכטהורה טהור
האשה שמת ולדה בתוך מעיה
ופשטה חיה ירה ונגעה כוהחיה
טמיאה טומיא שגעה והאשה
טהורה עד שיצא הולד

מגלן

תנן

בהמ/ המקשה לילד יהוניא שבר

את ידו וחתכה ואחר כך שחט את

אמו הכשר טהור שחט את אמו

ואחרכך חתכה הכשר מגיע נגילה

דברי ר מאיר וחכמ/ אומ מגע טריפה

שחוטה מה מיניע כטריפה

ששחיטתה מטהרת את שחיטה

בהמ/ הטהר את האכר אלהן ר מאי

לא אס טיהרה שחיט טריפה אות

רבר שגופ הטהר את אבר דבר

שאין גופה מנין לטריפ ששחיטה

מטהרת בהמ/ טמיאה אסורה באכיל

מה בהמ/ טמיא אין שחיטת מטהרת

את טריפ לא הטהרת שחיטה לא

אמרת בכהמ/ טמיא שלא היה לה

שעת הכושר טול מה שבאת הרי

שנולד טריפ מן הכטן מנין לא אס

אמרת בטהמ/ טמיא שכן אין במיני

שחיטת האמ/ כטריפ שיש במיני

שחיטת בן שמנה חי אין שחיטתו

מטהרתו לפי שאין במיני שחיטתו

השוחט את הבהמ/ ומיצא מהן שמנ
חי אומת או בן תשעה מת קורש
ומויציא את רמו מיצא בה בן השע
חי טעון שחיט וחייב באותו ואת
בע רבני ר מאיר וחכמ/ או שחיטת
אמו מטהרתו ר שמעו שזורי או
אפי בן חמש שנים וחורש כשרה
שחיט אמו מטהרתו קרעה ומיצא
מה בן תשעה חי טעון שחיטה לפי
שלא נשחט אמו " מהמה
שנתחבט הגליה מן הארכוב ולמט
מן הארכוב ולמעלה פסולה וכן
שנטל יעומת הגידין נשבר העצב
מן הרוב הכשר קיים שחיטתו מטהר
אם לאו אין שחיטתו מטהרתו /
השוחט את הבהמ/ ומיצא בה
שיליא נפש היפה תאכל אוהר
ויאינה מטמאה לא טומא אוכלין
ולא טומא נבילות חושב עליה
מטמא טומא אוכלין אבל לא
טומאת נבילות "

אי בעיא

שליא שיעתה מקיעתה אסורה
באכילה סימן הולד בית שה וסימן
ולד בהמ׳ המכנרת שהפיל שולי
ישליכנה לכלבים וכמוקדשי תקבר
ואין קוטרין אותה כפרשת דרכים
ואין תולין אותה באוילן משום
דרכי האמורי׳׳

סליק פרקא

אותו ואת בנו יהרג

ובחוטה לארץ

בפני הבית ושלא בפני הבית בחולי

ובמוקדשין כייצר השוחט אותו

ואת בנו חולין בחוץ שניה כשרין

והשני סופג את הארבעים קרשים

בחוץ הראשון חייב כרת ושניהם

פסולין ושניה סופגין את הארבעי

חולין בפנים שניהם פסולין

והשני סופג את הארבעים׳׳

קרשים כפעם הראשון כשר ופטו

והשני סופג את הארבעי ופסול

חולין וקרשי בחוץ הראשון

כשר ופטור והשני סופג את

הארבעי ופסול קרשים וחולין

בחוץ הראשון חייב כרת ופסול

והשני כשר ושניהם סופגי את

הארבעים׳׳

הדרן עלך בהמ׳ המיקשה׳׳ תני

חולין וקדשים בפנים שניהם
פסולין והשני סופג את הארבעי
קדשים וחולין בפנים הראשון
כשר ופטור והשני סופג את
הארבעי ופסולין חולין בחוץ
ובפנים הראשון כשר ופטור
והשני סופג ארבעים קדשים
בחוץ ובפנים הראשון חייב כרת
ושניהם פסול ושניהם סופגי את
הארבעים חולין בפני ובחוץ
הראשון פסול ופטור והשני
סופג את הארבעי וכשר קדשי
בפנים ובחוץ הראשון כשר
ופטור והשני סופג את הארבעי
ופסול השוחט ונמנית
טרפה השוחט לעז השוחט לר
חטאת ושור הנסקל ושגל ערוף
ר שמעון פוטר וחכמי מחייבין
השוחט ונתגלו בידו הנוחר
והמעכר פטור משו אותו ואת
בני שנים שלקחו פרה
ואת בנה איזה שלקח ראשון
ושחוט ואם קדם השני זכה
שחט פרה ואחר כך שחט שני
בניה סופג שמנים שחט שני
בניה ואחר כך שחט סופג ארב
שחט ואת כתה ואת בת בתה סופ
שמני שחט את כת סופ שמני
כומכום או משור מיאיר סופג
שמנים

חולין דף עא

הכיס יהודה ויוי ר שמעון פוטר ר יהודה אומר חייב
עה היום יהודה ויוי ר שמעון פוטר ר יהודה אומר חייב
ונותנין זה עם זה היכי דמי ויותר והיה ויותר ואותה והיי ויותר ערל ומו
ולין לוז ואותה והיי כוס ואותה והיי ויותר ונותן והעביר ולוי ויפק
פשיטא ליה לוז לשלם ואותה והיי ויותר ואותה והיי ויותר וקתני ויותרין זה
ודקיומרת ערכין ולוי ויותר ונתן והיי ויותר ואותה והיי ויותר ערל ומו
ולין ויותר ולוי ואותה והיי ויותר ופשוט פשיטא ליה לירמי עליה ויפק
דלין ויעדין והיי ויותר ואותה והיי ויותר ונתן והעביר ולוי ויפק
ונין כוס ולוי ונין ויותר לפי שיוין ויותר ונתן והיי ויותר ונתן והעביר
ר חנינא ענין קליה ר כוסין ונין ר שמעון ונין ר יהודה ונין ר שמעון
ונין ר יהודה ונין ר שמעון ונין ר יהודה ונין ר שמעון ונין ר יהודה
ונין ר שמעון ונין ר יהודה

באורבעה פרקים בשנה המוכר

פרה לחבירו יעריך להודיעו אמה

מנרתי לשחוט ואלו הן ערב י"ט

האחרון של חג וערב י"ט הראשון

של פסח וערב עצרת וערב ראש

השנה וכרבי ר' יוסי הגלילי אף

ערב יום הכפורים בגליל אור יהודה

אימתי כזמן שאין לו ריוח אבל

יש לו ריוח אינו יעריך להודיע

ומודה ר' יהודה את במוכר את

האם לחתן ואת הבא לכלה שהוא

יעריך להודיע כירוע ששניהם

שוחטין ביום אחר׃

כארבעה פרקים אלו משחוטין

את הטבח בעל כרחו אפי׳ שור

שוה אלף ריבר ואין ללוקח אלא

ריבר כופין אותו לשחוט לפיכך

אסמכתא מת למוכר יום אחד

היאמור באותו ואת בנו יום הולד

אחר הלילה את זורר ר' שמעון

בן זומא נאמר במעשה בראשית

יום אחר ונאמר באותו ואת בנו

יום אחר מה יום האמור

במעשה בראשית יום הנולד אחר

הלילה את זה אחר האמו כאחו
ואת בנו היום הולך אחר הלילה"

פרק פירקא דרין עלך אחד ואתכנו

במוקדשין

כיצד חיים נוהג מריץ
וכחוצה לארץ
בחולין אבל לא במוקדשין ונוהג
בחיה ובמחוסר כפורים וכשאינו
מזומן ונוהג בבני מפני שהוא
כפך ואין שוחטין אותו כיום ואם
שחטו אין מכסין את דמו"
השוחט את הטריפה וכן השוחט
ובמי שאינו טריפה השוחט לעז
השוחט תולין בפגים וקרשים
בחוץ חיה ועוף הנקלטין ר' מאיר
מחייב וחכמים פוטרין השוחט
ובהנכלה בירו האחר והמעלה
בפטור מלכסות" חרש
שוטה וקטן ששחטו ואחרים
רואין אותן חייב לכסות כיצד
עיצמן פטורין מלכסות וכן לענין
אותו ואת בנו ששחטו ואחרים
רואין אותן יאסור לשחוט אחריה
וחכמים אוסרין ובמורים חכמים
שאם שחט שאינו הופג את
האדפעים"

נבשים

עשרה מיאה חיות
במקום אחר כיוצא
אחד לכולן מיאה
עושה במקום אחר
כיוצא אחד לשלן
חיה ועשת במקום
אחר כיוצא אחר
לכולן ר׳ יהודה אומ
שחט חיה וכפנה
ואחר כך נשחט עוף
שחט ולא פשה
וראהו אחר חייב
לכסות כהה ונתגל
פטור מלכסות קטן
הרוח חייב לכסות
רם שנתערם
במים אפילו בו
מראיתהם חיים
לכסות נתערב ביין
רואין אותו כאילו
הוא מים נתערב
ברם הכהם/ אנ ברם
החיה רואין אותה
כאילו הוא מים ר׳
יהוד אומ אין רב
מבטל רם

הדרן עלך כיצד הרם במה"ש

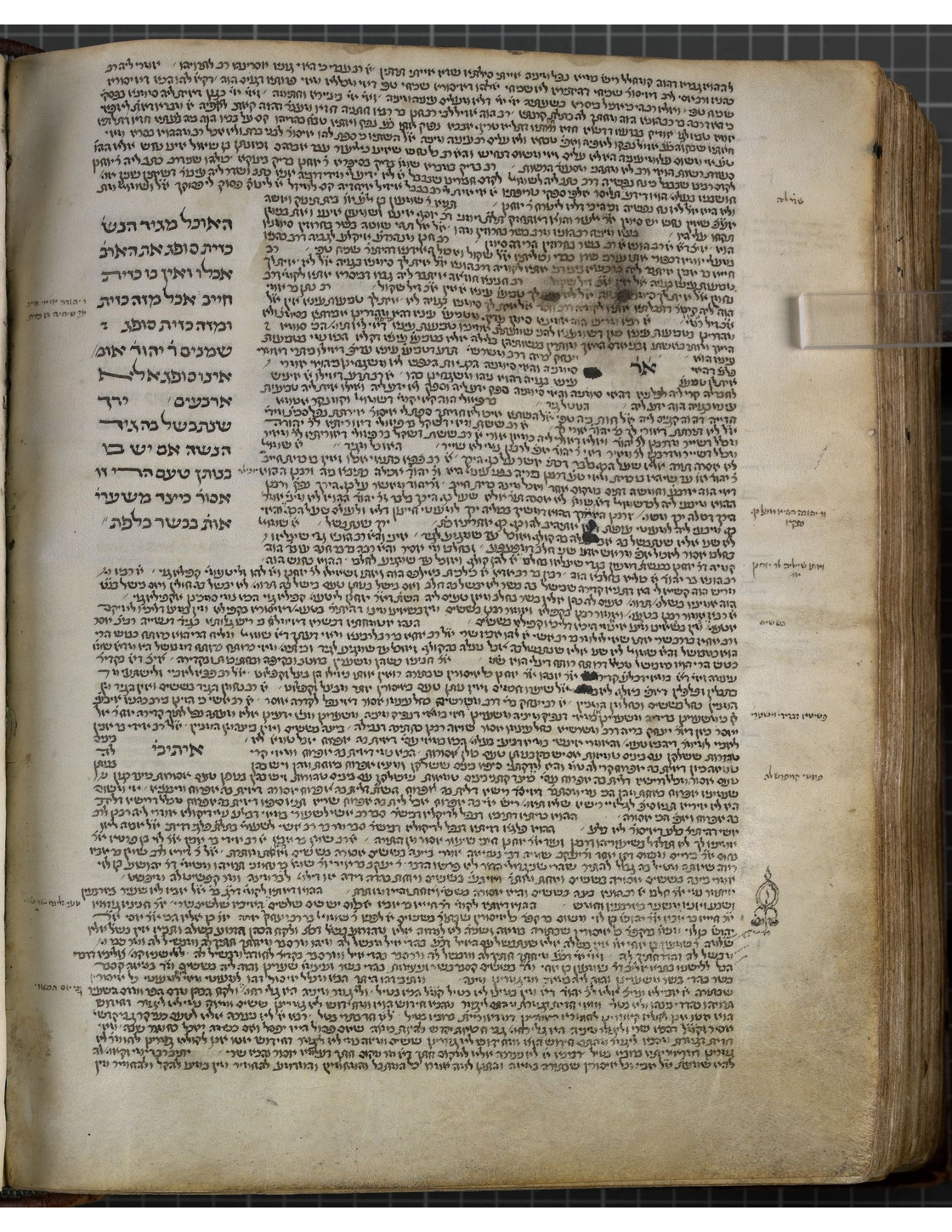
פרק עגלה ערופה

גיר הצשה

בחולין ובמוקדשי
ועוהג בבהמ/ובחיה
כיוצ של ימין וכיוצ
של שמאל ואיזו
עוהג בשת מפני
שאין לוכת ועוהג
בשליל וחלב
כמוהו

הטפחים אין נאמנין
על גיד הנשרי רבי
מאיר וחכמים אומרי
נאמנין עליו ועל
החלב
שולח אדם ידו
לנבלי וגיד הנשה
פתוחה מפני שמקום
גיד הנוטל גיד
הנשה יצרי שיטול
את טלוא יהודה אומ
יקיום בו מיעט נטול

גמרא



דיר הנש שנתבשל
עם הגידין כזמן /
שמכירו כנותן טעם
אם אין מכירו כולן
אסורין והרוטב כנותן
טעם וכן חתיכה של
נבלה וחתיכה של
טמא שנתבשלו /
עם חתיכות כזמן /
שמכירין כנותן טעם
אין מכירין כלן אסורו
והרוטב כנותן טעם /
נוהג בטהור ואינו
נוהג בטמא ר יהודה
או את בטמאה /

רבי

הדרן עלך גיד הנשה

הא

אלו יהודי והלי
מבני ישמעאל גיד
הנשה ושריון בהמ
טמיאה מותרת להן
אלא בסיני נאמ אלא
שנטהב במקומו׳

סליק פירקא
כל הבשר

אבור לכשל נהלב
חוץ מבשר דגים
וחגבים ואסור
להעלותו עם הגבינ
על השלחן חוץ
מבשר דגים וחגבים
העדר מן הבשר
מותר בבשר דגים
וחגבים השור
עולה עם הגבינ על
השלחן ואינו נאכל
כרכרי בש וכה או
אינו עולה ולא נאכל
אלו יוסי דו מקולי בש
ובחומרי בה׳

בעי

כיצד שלחן אמרו
שלחן שאוכל עליו
אבל כשלחן שפורר
עליו אף התבשיל
טהור זה כיצר זה ואי
חושש
יערר ארס כשר
וגבינה במטפחת אח
וכלבר שליא יר
נוגעין זה בזה רשכ
או שני אכפניאין
אוכלין על שלח
אחר זה בשר וזה
גבינה ואין חוששין
טיפ חלב שנפל
על התיבה אם יש
בה כנותן טעם באותה
התיבה נ יער אר
הקריר אם יש בה
בנותן טעם באותה
קדיר אסורה

רה"א

תניא

הכחל קורעו ומוציא
את חלבו לא קרעו
אינו עובר עליו
הלב קורעו ומוציא
את רמיו לא קרש
אינו עובר עליו
המעל את השת עם
האבע על השלחן
איבו עובר עליו
תעשה נשר
בהמ/ טהורה כחלב
בהמ/ טהורה אלמור
לכשל בהמאה כשר
בהמ/ טהור כחלב בהמ/
טמאה או כשר בהמ/
טמיאה כחלב בהמה
טהורה מותר לכשל
ומותר בהצאר עזי
או חיה ועוף אינן
מן התורה שנ לא
תבשל גדי בחלב
אמו לא תבשל לא
תבשל שלש פעמי

כתבאל

פרט לחיה ולעוף
ולהם טמאין יהיו
הגלילי אומ ניתם לה
תאכלו כל נבלה ונתה
לא תבשל גדי בחלב
אמו אתה שאסור
משום נבלה אסור
לבשל בחלב עוף
שהוא אסור משו
נבלה אינו דין שיה
אסור לבשל בחלב
תל בחלב אמו יצא
עוף שאין לו חלב
אם כיכת הנמי
ושל נבלה הרי זו אסו
המעמיד בעור של
קיבה אם יש בה כזית
טעם הרי זו אסורה
כשירה שיצאה מן
הטריפה קיבת אסור
טריפה שיצאה מן
מכשירה קיבת מותר
מפני שכנוס במע"

מתיבי

הדרן עלך כל הנשר

תניא

סליק פירקא

השתא והרוט
והקיסם
והיאלל והעינמוה
והגידין והקרנים

סליק פירקא

חומר בחלב מקרס
וכרס מבחלב שהחל
מועלין בו וחייבין
עליו משום פגול
נותר וטמא מה
שאין כן קרס
חומר פרס שהרב
נהג בבהמ/ בחיה
וכעוף כין טהורין
כין טמאין וחלב
אינו נוהג אלא
בבהמ/ טהור בלבר

סליק פירקא

והטלפים מיטרפי
לטמא טומאת אוכלי
אבל לא טומאת
נבלות כיוצא בו
השוחט בהמ/ טמא
לנכרי והיא מפרסת
מטמא טומ/ אוכלי
אבל לא טומ/ נבלות
עד שתמות או עד
שיתנז את ריאשה
רובה לטמא טומאת
אוכלין ממה שרגה
לטמא טומ/ נבלות
ר יהודה או האלל
המכוסה אפ יש כויב
במקום אחר חייבין
עליו אלו
שעורותיה כבשרן
עור האדם עד חזיר
של ר יוסי או
את עור חזיר של נכ
עור חטרה וגמל הרכ
ועור ראש עגל הרך

מתקיף

מתקיף

עור כית הפרכות

ועור כית הכושית

ועור השליל ועור

של התחת האליה

ועור האנקה והכח

והלטאה והחומט

ר יהודה אומ הלטאה

מחולה וכלן שעכדן

או שהלך נהן כדי

עכרה טהורין חוץ

מעור האדם ר יוחנ

בן צורי אומ שמנה

שרעני וש להן עור

המפשיט בכהמ

ובחיה כטמא ובטהו

פרסה וכגמ לשטיח

כרי אחיזת ולחמית

עד שיוציא את כל

החזה המרגיל כולן

חיטור לטומ ליטמא

ולטמא עור

שעל העיאר ר יוחנ

בן צורי אומ אינו חיטו

וחכמ אומ חיכור עד

שיפשיט את כולו

עור שוש עליו כזית
כשר הנוגע בציב
היוצא ממנו וכשע
שנגעו טמא היו
עליו כשני חיצי
זהים מטמאין כמשכ
אבל לא במגע רבי
ר' ישמעאל עקיבא או
לא בנגע ולא במשכ
ומורה ר' עקיבא כנשטנ
חיצאי זהים שרין
תחוכין כיסם והסיט
שהוא טמא מפני
מה ר' עקיבא מטהר
מפני שהשער מבטל
קוליית חמת קולי
המוקדשין הנוגע
כהן כיון נקובי כיון סתו
טמא קוליית הנבלה
וקוליית השרץ הנוגע
כהן טהור נכט משכ
מטמאין במשכ מנין
שיאת בנגע הלוי
והנוגע והנושא את
שכיא לכלל מגע בא
לכלל משא

בייצה השרץ המת
ח המרוקמת טהורה
נהבה כל שהוא טמא
ענבר שחיינו שרץ
וחיינו ארם/ הנוגע
בנשר טמא בארם/
טהור ר' יוסי אומ' את
הנוגע באדם/ שנגע
הכשר טמא/
האבר והבשר
המדולדלין בבהמ/
מטמאין טומאה
אוכלין במקומן /
יעריכין הכשר נשח
הבהמ/ הוכשרו רמי
רבי ר' מאי/ ר' שמעו
אומ' לא הוכשרו
מותה הבהמה יצריך
הכשר האבר מטמ/
משום אבר מן החי
ויאינו מטמ/ משום
אבר מן הנבל רבי
ר' מאיר ר' שמעון
מטהר"

חולין אכל לית כמוקדשין שהיה
כרין ומה חולין שאינן חייבין כחז
ושוק וחייבין במתנות קדשי שחוט
בחזה ושוק אינו דין שחייבין כ־
כמתנו תל ואתן אותה לאהרן הכה
ולבניו לחק עולם אין לך נהם אל
מה שאמור כענין " כל קדשי
קדש מוס קבוע להקדשן ונפדו חוץ
כנזירה וכמתנות ויוצאין לחולין
ליגזז ולירעה וולדן וחלבן לאחר
פדיונן מותר ושוחטן בחוץ פטור
ואין עושין תמור ואם מתו יפדו
חוץ מן הנכור ומן המעשר "
כל שהרם הקדשן את מומן או
מום עובר להקדשן ולאחר מיכן
עולה להן מום קבוע ונפדו פטורין
מן הנכורה ומן המתנות ואינן
יוצאין לחולין להיגזז ולהעבד
וולדן וחלבן אסור לאחר פדיונן
ושוחטן בחוץ חייב ושאין תמור
ואם מתו יקברו מכור
שנתערב כמאה נזמן שמיאה
שוחטין את כלן פוטרין את כלן "

אחר שוחט את טלן אין פוט
לן אלא אחר השוחט לכהן
ולנכרי פטור מן המתנה
והמשתתף עמהן יצרי שירשו
ראם א חזין מן המתנה פטור
מן המתנות אם א מכור לי בני
מעיה של פרה זו לקח ממנו
במשקל נותנו לכהן העלה לו
מן הדמים והיו כהן מתנה
ונתנן לכהן איזו מנכה לו מן
הדמים גר שנתגייר
והיתה לו פרה נשחטת אם ע
שלא נתגייר פטור ואם
משנתגייר חייב ספק פטור
שהמויציא מחכירו ע
הריאיה איזהו זרוע מן
הפרק של ארכובה ער גב של
יר והוא של צויר וכנגדו כיגל
שוק ר יהור או שוק מן הפרק
של ארכובה ער סוכך של רגל
איזוהי לחיי מן הפרק של לחי
ער פרקה של גרגרת

כלים פרקא

מרכשין

ראשית

הגז גיהג כאריז
וכחויצה לארץ
כפני הבית ושלא
כפני הבית בחולי
אבל לא כמוקדש
חומר בזרוע ולחי
וכקבה כראשית
הגז שהזרוע והלחי
והקבה גיהגי בנקר
וכיצאן כמירוכה
ובמועט וראשית
הגז איגיו גיהג אל
כרחלים ואיל
גיהג אליא כמרוכ
וכמ/היא מרחבה
בש/או שתי רחל
עג יחיה איש עגל
כקר ושתי יצ/תן
וכה/או חמש עג
חמש יצאן עשויו
חמש רחלות גזוזו
מנה מנה מנופרת
חייבה בראשית
הגז רבבי ר דוסא
וחכמ/או חמש
רחלות גזוזות כל
שהן"

מעזה

והתנן

ומה נותן לו משקל חמש
סלעים ביהורה שהן עשר
כגליל מלוכן יציאי ולא יצטע
וטווי מרי לעשות ממנו כגר
הטן עצ הנן לו שיהא לו כרי
נתינה לא הספיק ליתע
לו עד שמנענו פטור לבנו ולא
יצבעו חייב הלוקחנו יצאנו
של נכרי פטור מראשית הגז
לקחנו יצאנו של חבירו אב
שייר המוכר המוכר חייב ואם
לאו לוקח חייב " היו לו
שתי מיניו סחופות ולבנות
מכר לו סחופות אבל לא לבנות
וכרים אבל לא נקבות זה נותן
לעצמו וזה נותן לעצמו

סליק פירקא

שילוח הקן נוהג
בארץ

וכחוצה לארץ בפני הבית
ושלא בפני הבית כחולין אמר
לא כמוקדשין חומר בכיכוי
הרס משלוח הקן שכיסוי
הרס נוהג בחיה ובעוף כמזומן
וכשאינו מזומן ושילוח הקן
אינו נוהג אלא בעוף ואינו
נוהג אלא כשאינו מזומן "

הרחן עלך ראשית הגז "

אי זהו רבר שאיבו מזומן בגן
אבודין ותרנגלין שקיבני בפרס
אם קיבנו בבית בגן יוצי הרשות אבו
פטור מלשלח ׳׳ עוף טמא
פטור מלשלח עוף טמא רובץ
על ביצי עוף טהור וטהור רובץ
על ביצי עוף טמא פטור מלשלח ׳׳
קורא זכרי איש מחוי
וחכמ׳ פיטרין היתה מישפחת
בזמ׳ שבנליה נוהגת בהן חייב
לשלח אין בנליה נוהגת בהן
פטור מלשלח אין שם אלא
אפרוח אחר או ביצה אחת חייב
לשלח עליהן מפני מקום ׳׳
היו שם אפרוחים מפרחים אבו
ביצים מוזרות פטור מלשלח על
והאם רובצת על האפרוחות או על
הביצים מה אפרוחים בני קיימא
את ביצים בני קיימ׳ ייצאו מוזרו
מה הביצים יצריכי לאימן את אפרו
יצריכין לאימן ישאו מפרוחין ׳׳
שלחה וחזרה שלח וחזרה אפי׳
ארבעה וחמש פעמ׳ חייב לשלח
על שלח תשלח מעל מקום אמ׳
הריני נוטל את האם ומישל את
הבני חייב לשלח על שלח תשל
מעל מקום את האם ואת הבנים
תקח לך׳

נטל את הבנים והחזר ירון לקן
ואחרכך חזרה האם פטו מלשלח
העטל אם על הבנים ר' יהוד
או לוקה ואיבו משלח וחכמ/או
משלח ואינו לוקה זה הכלל
כל מיצות לא תעשה שיש בה
קום עשה אין חייבין עליה
לא יטול אדם אם אמי לטהר
כה את המיצרע ומה אם מיצו
הלה שהיא כאיסור אמירה תורה
למען ייטב לך והארכת ימי הו
על מיצות חאמורו בתורה

סליק פירקא

ההוא

הדרן עלך שלוח הקן
וכליקא מס חולין תל

הלוקח

עובר חמורו של
נכרי והמוכר לו
אעפ שאינו רשאי
והמשתתף עמו
והמקבל ממנו
והנותן לו בקבלה
פטור מן הבכורה
אבל לא באחריות
והכהנים והלוים
פטורין מיכו אם
פטרו את ישראל
כמידברין הוא
שיפטרו את עצמן
פרה שילדה
כמין חמור וחמור
כמין סוס פטור
מן הבכורה שנ
פטר חמור פטר
חמור שני פעמים
עד שיהא הולד
חמור והטלה

ומה הם באכילה
בהמה טהור שילד
כמין בהמה טמא
מותר וטמאה
שילדה כמין בהמ
טהורה אסור שכל
היוצא מן הטמא
טמא ומן הטהור
טהור רק טמא
שבלע רק טהור
מותר רק טהור
שבלע רק טמא
אסור באכילה לפי
שאינו גידולין
חמורן שלא
בכרה וילדה שנ
זכרים נותן שלה
אחר לכהן זכר וצק
ומפריש שלה והו
לעיעמו

שאל

פריך

שתי חמורין שלא
ביכרו וילדו שני זכרי
נותן שני טלאים
לכהן זכר ונקבה נותן
טלה אחד לכהן
שני זכרים עותן טלה
אחד לכהן ומפריש
טלה אחד והוא
לעצמו שני זכרים
ושני נקבות אין כאן
לכהן כלום אחת
ביכרה וילדו שני זכרי
נותן טלה אחד זכר
ונקבה מפריש טלה
והוא לעצמו שנ
ופטר חמור תפדה
בשה מן הכבשי זכר
ונקבה גרול והטן
תמים וכעל מום ופסו
בו פעמ הרבה נכנס
לדיר להתעשר
ואם מת נהנה ט

אין פורין לא כעגל
ולא כחיה ל
בשחוט ולא בטרפה
ולא בכלאים ר׳ אי׳ע
מיתר כלאים מפני
שהוא שה ואמור
כאן מפני שהוא כלך
נתנו לכהן אין הכהן
רשאי לקיימו ער
שיפרוש שה תחתיו׳
המפריש פרין
פטר חמור ומת ר׳ אי׳ע
או חייבין באחריותו
מחמשים סלעים של
כן וחכמ׳ אומ׳ אין
באחריותו כמועשר
שני ׳׳ העיד ר׳
יהור ור׳ יעזוק ער
פריך פטר חמור
שמת שאין כאן
לכהן כלום מת פטר
חמור ר׳ אי׳ע יקבר
וחכמ׳ אומ׳ אויב יעריך
ליקבר ועלה לכהן

איתיביה

הרמן עלך הלוקח עובר

מתני׳

לא ריעה לפרו עורפו
בקופיץ מאחורין
וקוברו מיעו פריה
קורדם/למיעות עריפה
ע״ג ואם לא הפריה
וערפתו מיעו ויערה
קורדם/למיעות פריה
ע״ג אשר לא יערה
והפרה מיעות יכוה
קורדם/למיעות חליצה
בראשונה שרוין
מהטונין לשם מיעו
אמרו מיעות יכוה
קורדם/למיעות חליצה
עבש יושאין מתמוני
לשם מיעה מיעות
חליצה קורדם/למיעות
יכוה באזולה כארון
קורדם/לכל דבר של
ואם לא יגאל ופדה

בערכך׳

סליק פרקא
הלוקח עובר
פרתו של נכרי
והמוכר לו אעפ״
שאינו רשאי
והמשתתף לו והמקבל
ממנו

והנותן לו בקבלה פטור מן הכבוד
עד שישור אבל לא באחרון והכהנים
והלוים חייבין לא נפטרו מבכור
בהמה טהורה אלא מפדיון הבן
ומפטר חמור כל הקדשים
שקדם מום קבוע להקדשן ונפדין
בכבורה וכמתנות ויוציאין לחולין
ליגזז ולהן וחלקן מותר לאחר
פדיונן והשוחטן בחוץ פטור ואין
עושין תמורה ואם מתו יפדו חוץ
מן הכבור והמעשר וכל שקדם
הקדשן את מומן או מום שנה
להקדשן לאחר מכן גולד להן מום
קבוע להקדשן ונפדין פטורין מן
הכבורה ומן המתנות ואינן יוצאין
לחולין ליגזז ולישבר ולהן וחלבן
אסור לאחר פדיונן והשוחטן בחוץ
חייב ועושין תמורה ואם מתו
יקברו המקבל יצאן נזדל מן
הגזי וולדות פטורין ולדי ולדו חייבי
העמידו וולדות תחת אמותיהן
פטורין וולדי וולדות חייבין רשב"ג
או ואפי' עד עשרה דורו פטורין
שיאחריותן לכהני

מתני

למימרא

רחל שילדה מיץ עז ועז שילדה
מיץ רחל פטו מן הכבוד ואם ישי
פו מקיצה סימנין חייב"

רחל שלא בכרה וילדה שני זכרי
ויצאו שני ראשיהן כאחת ר' יוסי
הגלילי אומ' שניה לכהן שנ' הזכרים
לי וחכמ' אומ' אי אפשר ליעמיס
אלא אחר לו ואחר לכהן ר' טרפו
אומ' הכהן בורר לו את היפה ר' עקי
אומ' משמנין ביניהן והשני ירעה
עד שיסתאב וחייב במתנות ור'
יוסי פוטר ואם מת אחר מהן ר'
טרפון אומ' יחלוקו ור' עקי אומ' המוציא
מחכירו עליו הראיה זכר ונקבה
אין כאן לכהן כלום שתי
רחלין שלא נכרו וילדו שני זכרי
עותן שניהם לזכר ונקבה אחד לו
ואחד לכהן ר' טרפון אומ' הכהן
בורר לו את היפה ר' עקי אומ' משמנין
ביניהן והשני ירעה עד שיסתאב
וחייב במתנות ור' יוסי פוטר מדבר
אחר מהן ר' טרפון אומ' יחלוקו ר'
עקי אומ' המוציא מחכירו עליו
הראיה" שתי נקבות וזכר אומ'
שני זכרים ושתי נקבות אין כאן
לכהן כלום

אחת בכרה ואחת שלא בכרה וילדו
שני זכרים אחר לו ואחר לכהן ר'
טרפון או הכהן בורר לו את היפה
ר' עקיבי או משמיטין ביניהן והשני
יראה עד שיסתאב וחייב במתנו
ר' יוסי פוטר שר' וזמי או כל
שחולין ניתנין כנגד כהן פטור מן המתנו
ור' מאיר מחייב מת אחד מהן ר'
טרפון או יחלוקו ר' עקיבי או המועד
מכחישו עליו הראיה זכר ונקבה
אין כאן לכהן כלום יוצא
רואין והבא אחריו ר' טרפון או שניה
יראה עד שיסתאבו ויאכלו במום
לבעלים ר' עקיבי או שניהן יראה עד
שיזקן בטור הראשון משוש שאיבו
פטור רחם והשני משום שקדמו

אחר סליק פירקא הדרן עלך הלוקח עובר מכאן

הלוקח כהמ/מן הגזי :
ראין יוראאמ
פטרה אם לא בכרה ר' ישמעא או
עו נת שנתה וראי לכהן מכאן
ואילך כפק רחלבת שהים וראי
לכהן מכאן ואילך כפק וחמור
טנ שלש שנים וראי לכהן מכא
ואילך כפק׳

אלו עקי אילו כולד כלכר נפטר
כרנרך אלא כך אמרו סימן ולד
כנהמ/ רקה טיעות ובגבה שיליא
ובאשה שפיר ושיליא זה הכל
כל שיורד עם שביכירה אין כאן לכהן
כלום וכל שיורד שלא ביכר הרי
זה לכהן ואם ספק יאכל במומו
לבעליו ר׳ אושעיה בן יעקב או
נהמ/ גבה ששפעה חררת רם הרי זו
תכבר ופטור מן הבכורה ר׳ שמעון או
הלוקח כהמ/ מניק מן הגוי אין חז
חוששין שמא מתנה של אחרת
היה נתנה לתוך עדרו וראה את המכר
מנקה אין חוששין שמא בנה של
זובא איעל זו ושל זובא איעל זו״
ר׳ יוסי בן המשולם או השוחט
את הבכור עושה מקום לקופין
מכאן וכלכר שלא יוזנו ממקומו
וכן תולש את השער לראות מקום
מום״

תנן

שער בכור בעל מום שנשר והני
כחלון ואחרך שחטו עקביא בן
מהללאל אמתיר וחכמים אוסרין
רבי יהודה אומר משום רבי יוסי לא כזה
דיבר עקביא בן מהללאל אלא
שער בכור בעל מום שנשר והניח
כחלון ואחרך מת עקביא בן מהלל
מהיר וחכמים אוסרין עמד
המדולדל בכשר אף שהוא נראה
עם הנזיזה מותר ואת שאינו נראה
עם הנזיזה אסור׳׳

סליק פרקא

ר׳ יוסי אומר משום רבי יהודה משום שנשר והניח כחלון ואחרך מת עקביא בן מהללאל אמתיר וחכמים אוסרין עמד המדולדל בכשר אף שהוא נראה עם הנזיזה מותר ואת שאינו נראה עם הנזיזה אסור׳׳

סליק פרקא

עד כמה ישר חייבין להשהל בכתי

בהמ׳ רקה שלשים יום וחמשה חמשו
יום ר׳ יוסי אומ׳ פרקה של שלשים יום׳
אל הכהן בתוך הזמן הנה׳ לי הרי
זה לא יתן לו ואם היה בעל מום
ואתן לו שאוכל מותר ונשתר׳
המקדש ואתן לו ואקריבנו אכ׳
היה הגזים מותר׳

חכן עלך הלוקח בהמ׳ מנהני

הכבור נאכל שנה נשנה בין תמיד
ובין כעל מוס עג לפני יהוה
האכלנו שנה נולד לו מום בתוך ג׳
שנתו רשאי להיימו כל שני עשר
חדש לאחר שנתו אינו רשאי
להקיימו אלא שלשים יום׳
השוחט את הכבור והרא את מומו
ר׳ יהודי מתיר הואיל ונשחט שלא
על פי מומחה אסור מי שאינו
מומחה וראה את הכבור ונשחט על
פיו הרי זה יקבר וישלם מניחו׳
רבן את הדין זכה את החייב חייב
את הזכאי טימא את הטהור וטהר
את הטמא מה שעשׂ עשוי וישל
ואם היה מומחה לכר פטור מלשלם׳
ומעשה בפרה שניטלה האכ
שלה והאכילה ר׳ טרפון לכלבים וכא
מעשׂ לפני חכמים והתירוה אמ
תורוס הרופא אין פרה וחזיר ה
יוצאת מאלכסנדריא של מיצרים
שאין חותכין האם שלה שלית הלד
או׳ ר׳ טרפון הלכה חמורך טרפון
אל ר׳ עקיבי טרפון פטור אתה
שמומחה לכר אתה וכל המומח
לכר פטור מלשלם׳ הנוטל
שכרו לראות את הככורי אין שוחט
על פיו אלא אם היה מומחה׳
כיצנה שהתירו לו חכמים שיהא
נוטל ארבע איסרות לכהמה דקה
ששה לגסה בין תם ובין כעל מום׳

אלו טרפות

הנניא

הנטל שכרו לדון דינו בטל
להעיר עירותו בטלה להזו ולקדש
מימיו מי מערה ואפרו אפר
מדלה ואם היה כהן מטמא
מתרומתו מאכילו ומשקו וסכו
אם היה זקן מביביו על החמור
וטהן לו שכרו כפועל החשוד
על הכתר אין לוקחין ממנו כשר
עבאי ולא עורו שאינן עבודין
ר' יוסי או לוקחין ממנו עורו של
נקבה אין לוקחין ממנו ועמר מלובן
ויצאוי אבל לוקחין ממנו טווי
רבגדים החשוד על השביעי אין
לוקחין ממנו פשתן ואפי' סרק
אבל אין לוקחין ממנו טווי ואורג
החשוד להיות מוכר תרומ/ולשם חולי
אין לוקחין ממנו אפי' מים ומלח
רבי יהודה ר' שמעון או יש בזיק
תרומ/ומעשרות אין לוקחי ממנו
החשוד על השביעי חשוד על
המעשרות החשוד על המעשרות
אינו חשוד על השביעית החשוד
עלזה ועלזה חשוד על הטהרו
ואינו חשוד עלזה ועלזה זה
הכלל החשוד על הדבר לא דבר
ולא מעידו

סליק פירקא כל פסולי המוקדשין

נמכרי נאיטל
ונשחטין כאיטלא ונשקלין
כליטרא

מתני

חוץ מן הכהן ובן המעש
שהאשה לבעלים פסולי המוקד
המאכלן להקריש ושוקלין מנה כנגד
מנה בכבוד בש או לא ימנה
ישאר עם הכהן בכבוד והה מהירי
אבלי גוי בכור שאחזורם אפי מה
אין מקיזין לו אה הרם רבי יהוד
וחכם/ או מקיזין אותו במקו שאי ז
ששין בו מוס ואם עשה בו מוס
הרי זה לא ישחט עליו יעשר
או יקיז אפי במקום שהוא שמה
מומו היצום אזן בכור הרי
זה לא ישחוט עולמית דברי רבי יש
וחכם/ מהירין כשיולד לו מום
אחר ומעשׂ בזכר של רחלי זכן
ושערו מרולדל וראהו קסרור
אחד ואמ מה טיבו של זה ואמרו
לו בכור זה ואינו נשחט אלא אכ
היה בומו נטל פיגזום ויעבר
באזנו ובא מעשה לפני חכמים
והתירו ראה שהתירו הלך ויעבר
באזני בכורו הרבה ואסרו פעם
אחת היו משחקין בשדה וקשרו
זנבי טלאים זה בזה ונפסקה זנבו
של אחר מהן והרי הוא בכור ובא
מעשׂ לפני חכמים והתירו ראו
שהתירו הלכו וקשרו זנבי בכורות
אחרים ואסרו

מתני

זה הכלל כל שהוא לרעתו אסור
שלא לרעתו מותר ״ היה כאוד
ורפו כועטו ועשה כן מום הר״
זה וישחט עליו ׳ כל המומין ׳
הראויין לבא בירי ארם רועי ישר׳
נאמנין ורועין כהני׳ אין נאמנין
רשכג׳ או נאמן על של שעמן ר׳
מאיר או החשוד על הדבר לא ׳
רבו ולא מעירו ״ נאמן הכהן
לום הראיתי בכור זה ובעל מום הוא
הכל נאמנין בטומי מעשר ׳
בכור שנסמית עיני ושנקטעה ידו
ושנשברה רגלו הריזה וישחט על
פי שלשה בני הכנסת ר׳ יוסי אומ׳
אפי׳ יש שם עשרה ושלשה אינן
נשחט אלא על פי מומחה ׳
השוחט ונוצץ שלא הראהו מה
שאכלו אכלו ויחזיר להם הרמים
ומה שלא אכלו הם יחזירו לו אה
הכשר והוא יחזיר להם את הרמי׳
מכרוהו לגוים או הטילוהו לכלבים
ישלמו לו רמי טרפה ״

כלים פרקא

מתקיף

על אלה

מימי שוחט
את הבכור
נפגמה אזנו מן הסחוס אכל מן
השור נסרכה אעפ"י שלא חסרה
נקבה חיצי כרשינה או שיבשה
אזוזה ובשה כל שהנקב ואיזה
מוציאה טפתרס"ר יוסי בן המשול
או ובשה שהיא צפרכת ריס
שעל עין שביקב שנפגם שנסרך
הריבעינו הבלול חלזון נחש שנפ
איזהו הבלול לכן הפוסק כשירה
ונכנס כשחור ונכנס כלבן איזה מום
שאינו מום כלבן חוורור
ומיום הכבושין איזהו חוורור
הכבוש כל ששהא שמנים יום ר
חניצא בן אנטיגנוס אומ' כודקין
אותו שלש פעמים בתוך שמנים
יום אלוהן מים הכבוש אכל לח
ויבש של שלחין אכל את היבש
ואחרבך אה הלח אינו מום עד
שיאכל את היבש אחר הלח
חוטמו שנקב שנפגם שנסרך
שפמו שנקבה שנסרכה חוטיו
החיצונות שנפגמו ושנגמרמו
הפנימיות שנעקרו ר חניצא בן אנטיג
בודקין מן המהאימה ולפני ולא
את המתאימה

נפגם הזובן והעיריה של נקבה
במיקר שין נקבה הזנב בין העין
אבל לא מן הפה או שראש
זנב מפסיל את העיגה או שיש
בשר מן חוליא לחוליא מלא
איבעא אין לו ביצים או אין
לו אלא ביצה אחת ר' ישמעאל
ישלו שני כיסין יש לו שני ביצין
אין לו אלא כיס אחד אין לו אל
ביצה אחת ר' עקיבא אומ' מושיבו על
התרנגולת וממשך אם יש ביצ' כופ
ליציאת ומיעוט באחר שמיצ'
ולא יצא ונשחט ונמצא רבוקה
פליגי בכלים והתיר ר' עקיבא
יוחנן בן נורי בעל חמש רגלי או
שאין לו אלא שלש ושרגלין
קלוטות כשל חמור והשחוט
והכשול איזהו שחוט שנשמט
יריכו וכשול שאחת מיריכותיו
גבוהה מחברתה נשבר
עיגעם ירדו או עיגע הגלו מומין
אלו מנה אילא ביבנה והודו לו
חכמ' ועוד שלשה הוסיפו אמרו
לא שמענו את אלו שנגלגל עינו
כשל ארם ופיו רומ' כשל חויר
ושניטל רוב המרכר כלשונו ר'
שלאחריהן אמרו הרי אלו מומי'

אלו

הדרן עלך על אלו מומין

סליק פירקא מומין

אלו כין הכעלן כין עוכרין פוכלי
באדם יהר עליהם האדם הכילון

והלפתם והמקבן ושראשו שקוט וכקיפה
ובעלי חטרות ר׳ מכשיר וחכמ׳ פוסלין׳
החרס פסול ואויזהו קרח כל שאין לו שטה
שער מהפת מן אוזן לאוזן ומשם יש לו הר
זה כשר אין לו גבינין או אין לו אלא גבין
אחר זהו גבן האמור בתורה ר׳ ושמא אומר
שגבינין שוכני ר׳ חנינא בן אנטיגנוס או שיש
לו שני גבן ושתי שדראות׳ החרס פסול
איזהו חרוס הכוחל שתי עיניו כאחת שדי
עיניו למעלה ושתי עיניו למטה עינו אחת
למעלה ועינו אחת למטה רואה את החדר
ואת העלייה כאחת שני שמש והגירם והיעדן
ושנשתרו רסי עיניו פסול מפני מראו העין׳
עיניו גדולות כשל עגל או קטנות כשל אווז
גופו גדול מאבריו או קטן מאבריו חוטמו
גדול מאבריו או קטן מאבריו היעומם והיעמע
ואיזהו יעומם כל שאזניו קטנות יעמע כל ש׳
שאזניו רחמות לספוג׳ שפתו העליונה
שדפת של התחתונה והתחתונה שרפת של
העליונה הריזה מום ושנטלו שיניו פסו מפני
מראית העין׳ דדיו שוכבים כשל אשה
כיסו ניענה וטבורו יוצא נקבה אפי אחז לימי
רוח קיצרה באה עליו והמשוכן וכעל גרב׳
אין לו ביניים או אין לו אלא ביצה אחת זהו
מרוח אשר האמור בתורה ר׳ ישמעאל אומ׳
שנמרחו אשכיו ר׳ עקיבא או שהרוח באשכיו
ר׳ חנינא בן אנטיגנוס או שמראיו חשוכין׳

ראית

המקיש בקרסוליו וכארכובותיו /
העקס והעיקל איזהו עיקל כל /
המקיף פרסותיו ואין ארכובותיו
נוקשות פיקא יוצא מגודלו שהכו
יוצא לאחוריו פרסותיו רחמו /
כשל אווז אינעעותיו מורכנות
זו על גבי זו או קלוטו׳ ער הפרק
כשר למטה מן הפרק וחוכב כשר
היתכ יתרה וחתכה אם יש עימה
פסול ואם לאו כשר יתר כידוע /
וברגליו שש ושש עשרי׳ ואנבע
ר׳ יהור מכשיר וחכמ/ פוסלין
השולט בשתי ידיו ר׳ פוסל וחכמ/
מכשירין / הכושי והגיחור /
והלוקן והקיפ והנעס והחרש /
והשוטה והשיכור ובעלי נגעים
טהורין פסו כאדם ומכשירין /
בנהמ/ // ואלו כשירין באדם
ופסולין בטהמ/ אותו ואת בנו /
וטריפה ויוציא דופן והנשחט
נשוכ בעפר פסול עד שירוצה
הנאה והמיטמא למתים פסול
עד שיקבל עליו שלא יהא מטמ/
למתים // סליק פירקא

סליק פירקא // וש

הדרן עלך מימיו אלו אמ/

כבור לנחלה ואינו כבור לכהן /
כבור לכהן ואינו כבור לנחלה וש
כבור לנחלה ולכהן וש שאינו

בכור לא לנחלה ולא לכהן אי זהו בכור
לנחלה ואיזהו בכור לכהן הבא אחר נפלים
ושויצא ראשו חי תן משנה שיצא מת
והמפלת כמין חיה סהמ ועוד דברי ר מאיר
וחכמ אמ עד שיהא כו מיעורת האדם
המפלת סנדל או שוליא או שפיר מרוקם
והיוצא מחותך הבא אחריהם בכור לנחלה
ואינו בכור לכהן מי שלא היו לו בניס
ונשא אשה שכבר ילד עובדה שפלח ונשתחר
עובדה נכריה ונתגייר ומשבאת לישר ילדה
בכור לנחל ואינו בכור לכהן ר יהי הצלילי
אמ בכור לנחל ולכהן טג פטר רחם בישר עד
שיפטרו רחם בישר מי שהיו לובניס
ונשא אשה שלא ילדה נתגיירה מעוברת
נשתחררה משבורה וילדה והא כהנה ולויה
וילדה ואשה שכבר ילד וכן מי שלא שהה
אחר בעל שלשה חדשים וניסה וילד ואין
יודע אי בן תשע לראשון או בן שנע
לאחרון בכור לכהן ואינו בכור לנחלה
אי זהו בכור לנחל ולכהן המפל שפיר מלא
מיס מלא רס מלא גפנוניס והמפלת כמין
הגיס וחגבי שקיעים ורמסים והמפלת יוב
ארבעי הבא אחריה בכור לנחל ולכהן
יוצא רופן והבא אחריה שניהם אינן בכור
לא לנחל ולא לכהן ר שמעון אמ הראשון
לנחל והשני לכהן לחמש סלעים מי
שלא בכרה אשתו וילד שני זכרי נוקן חמ
סלעים לכהן מית אחד מהם מהך שלשי
יום והאב פטור מת האב והבני קיימין ר מאי
אמ אב נהנה ער שלא חלקו נהנו ואם לאו
פטורין ראונתחייבו זכר ונקב אין כאן לכהן
כלום

שתי נשים שלא בכרו וילדו שני זכרי עתן
עשר כלעי לכהן מת אחר מהן בתוך שלשי
זה אין כאן לכהן אלא אחד נתן יחזיר לו
חמשה כלעים ואם לשני כהנים נתן אחד מ
להויא מרים וזכר ונקבה או שני זכרים ונקב
נותן חמש כלעי לכהן ואם שתי נקט וזכר
אחד או שתי נקבות ושני זכרי אין כאן לכהן
כלום אחת בכרה ואחת לא בכרה וילדו
שני זכרים נותן חמש כלעים לכהן מת אחר
מהן בתוך שלשים האב פטור מה תאנו והבני
קיימין ר מאיר או אם נתנו עד שלא חלקו
נתנו ואם לאו פטורין ר יהודה או נתחייבו נקבי
זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום שתי נשי
של שני אנשים שלא כיבמו וילדו שני זכרים
זה נותן חמש כלעי לכהן וזה נותן חמש כלעי
לכהן מת אחר מהן בתוך שלשי אם לכהן נת
יחזיר להם חמש כלעי ואם לשני כהנים נתנ
איצן ויכולין להויא מרים זכר ונקבה האבה
פטורין והבנים חייבין לפרוה אה עיימן שרבי
נקבה וזכר או שני זכרי ושתי נקבות אין כאן
לכהן כלום אחת בכרה ואחת לא בכר והן
של שני אנשים וילדו שני זכרים זה שבכרה
אשתו נותן חמש כלעים לכהן זכר ונקב אין
כאן לכהן כלום מת הבן בתוך שלשים
יום אעפ שנתן לכהן יחזיר לאחר שלשי גופ
אעפ שלא נתן יהן מת כיום שלשים כיוב
שלפניו ר עקי או אם נתן לא ישול ואם לא
נתן לא יתן מת האב בתוך שלשי יום
בחוקת שלא נפרה עד שיביא ראיה שנפרה
לאחר שלשי יום כחוקת שנפרה עד שיביא
ראיה שלא נפרה

הוא לפרות וכנו לפרוה הוא קורס לבנו ר' יהודה
או בנו קורמו שזה מינוהו על אביו וזה מינוה
בנו עליו" חמש כלעי של בן במנה יערי
וכלן צריך בכסף וכשוה כסף חזון משקלים"
אין פורין לא בעברים ולא בשטרות ולא
בזרקעות ולא בהקרשות כתב להן שהוחייב
להתלו חמש סלעים חייב ליתן לו וכן אם פרעו
לפיכך אם ריעה הכהן ליתן לו במתנה רשאי
המפריש פרישן בנו ואבר חייב כיאחריורו
עד יהיה לר ופרה תעדה והבכור נוטל פי שניב
בנכסי האב ואיש נוטל פי שנים בנכסי האב
ואילו נוטל כראוי כמ"ש ואילו שאין
חוזרין ביובל הבכורה והיורש את אשתו והמייב
את אשת אחיו והמתנה רבריר מאיר וחכמים
אומ' המתנה נמסר לו ליעד אבל כולן חוזרין ביובל
ר' יוחנן בן ברוק אומ' היורש את אשתו יחזיר
לבני המשפחה וינפה מהם את הרמים"

סליק פרקא

מעשר בהמ' נוהג בארץ ובחוצה לארץ

בפני הבית ושלא בפני הבית בחולין אכל לא
במוקדשין ונוהג בנקבה וביציאן ואין מתעשרי
מזה על זה בבכשי ובעזים ומתעשרין מזה
על זה בחרש ובישן ואין מתעשרין מזה על
זה שהיה ברין ומה החדש והישן שאין כלאי
זה בזה אין מתעשרין מזה על זה בבכשי ועז
שהן כלאים זה בזה אינן מתעשרין
מזה על זה מעשר בהמ' מינטרף במל
וגל בהמ' מינטרף רועה וכמ' וגל בהמה רועה
ששה עשר מיל"

הדרן עלך ישבכור

היה בין אלו לאלו שלשים ושנים
מיל אין מעטרפין היה לו באמיצע
מביא ומעשרין באמיצע ר' מאיר
או הירדן מפסיק למעשר ה"מ
הלוקח ושנתן לו במתנה פטור
ממעשר ה"מ האחין והשותפין
שחייבין בקילקוט פטורין ממעשר
ושחייבין במעשר ה"מ חייבי בקילטן
חלקו חזרו ונשתתפו חייבין בקילטן
ופטורין ממעשר ה"מ הכל
נכנסין לריר להתעשר חוץ מן
הכלאים והטרפה ויוצא רופן ומחוסר
זמן והיתום ואיזהו יתום כל שמתה
אמו או שנשחטה ר' יהוש או אפי'
נשחטה אמו והשלה היים אין זה
יתום שלש גרעות למעשר
בה"מ בפרוס פסח ובפרוס עצר ובפרוס
החג ג והן גרעו של מעשר בהמה
דברי ר' עקיב בן שואי או בעשרים
והשעה באדר באחד בניסן בעשרים
והשעה באלול ר' שמ' לעשר ור שמע
או באחד בניסן בעשרי והשע באלו ל
ולית אמרו באחר בהשרי מפני שהו
יט ואו אפשר לעשר לפיכך הקדימו
בעשרים והשעה באלול
ר' מאיר או באחד באלול ראש השנ
למעשר בה"מ בן שואי או האלולין
מהעשרין בפני עצמן

שלשים

אבוה

כל הנדרין מאחר מתשרי עד עשרי
והשעה הרי אלו מיעטרפין חמשה
לפני ראש השנה וחמשה לאחר
ראש השנה אינן מיעטרפין חמש
לפני הגרן וחמש לאחר הגרן הרי
אלו מיעטרפין אכ למה נאמרו
שלשה גרנה למעשר תם שער
שלא הגיע הגרן מוהר למכור
ולשחוט ואם שחט פטור
כיצד מעשרין כונסן לדיר ועשה
להן פתח קטן כדי שלא יהו שנים
יכולין ליצאת כאחד ומונים אחד
שני שלש ארבעה חמשה ששה
שבע שמנה תשע עשירי סוקרו
כסיקראי או הריזה מעשר לא סקרו
כסיקרי או הריזה מעשר ולא מנאו
בשבט או שמנאן רבויין או עומדי
הרי אלו מתעשרין היה לו מאה
נוטל עשרה עשרה נוטל אחד
אחר הריזה מעשר ר יוסי בר יהוד
או הפרן אחר מן המניין הרי אלו
פטורין מן המשערין לתוכן הרי
אלו ירעו עד שיסתאבו ויאכלו
במומן לבעלים

הנ

הנא

יעאו שנים כאחד מונה אותן שנים
ומנאן אחר השיעי ועשירי מקולף
קרא להשיעי עשירי ולעשירי
השיעי שלשתן מקודשין השיעי
נאכל במומו והעשירי מעשר
והאחר עשר קרב שלמים ועושה
תמורה רבי מאיר אומר אף יהוד וכי
יש תמורה עושה תמורה אמרו
משום ר מאיר אם היה תמורה לא
היה קרב קרא להשיעי עשירי
ולעשירי עשירי ולאחר עשר
עשירי אין אחר עשר מקודש זה
הכלל כל שלא נעקר שם עשירי
ממנו אין אחר עשר מקודש

סליק פרקא

הדרן עלך מעשר בהמ
וסליקא מס בכורות הל

לאדמי

מעריכין ונערכין
ערירים וערירין כהני
לוים וישראלים נשי
ועבדים טומטום
ואנדרוגינוס ערדין
וערדין ומעריכין
אבל לא נערכין:
שלא נערך אליה
הזכר ודאי ונקבה
וראיה חרש
שוטה וקטן ערדין
ונערכין אבל לא
מעריכין ולא נודרין
לפי שאין כהן רעה
פחוה מבן חרש ערד
אבל לא נערך
הנכרי ר' מאיר אומ'
נערך אבל לא מעריכ'

ר יהודה אומר מעריך
אפילו לא נשרף וזה
וזה מורידין שעוברין
ונרפים הגוזם
והיוצא להרגילא
נדר ולא נשרף ר
חנינא בן עקבי אומר
נעריך מפני שרמיז
קיצוכין אפילו לית
עיר מפני שאין
רמזין קיצוכין ר' יוסי
אומר ומעריך
ומקדיש ואם הזיק
חייב כרשלומין
האשה שהיא
יוציאה להיזק אין
ממהינין לה ער
שתלד ישנה על
המשכר ממתינין
לה עד שתלד

נזפא

א רב

האשה שמתה נהנין בשעה בה

שהרגה אסורה מהנאה

סליק פירקא

אין בערכין פחות ממלא ולא יתר

מחמשה סלעים כיצד נתן סלע
והעשיר יוציו עשרה כלום פחות
מסלע ועשיר עשרה חמשה סלעי
היו בידו חמש סלעי רמאי או איט
נותן אלא אחת וחכם או עשרה אה
לם אין ערכין פחות מסלע
ולא יתר על חמשים סלע אין פחת
טועה פחות משנעה ולא יתר על
שנעה עשר אין בנגעים פחות
משנוי אחד ולא יתר על שלשה
שנויות אין פוחתין פחות
מארבעה חרשי מעיירין נשא ולא
נדיא יתר על שמנה

הדרן עלך הכל מעריכין מצלן

שתי הלחם נאכלות אין פחות
משנים ולא יהו על שמנה שלש
לחם הפנים אין נאכל פחות מתשע
ולא יהו על אחד עשר אין קטן
נימול פחות משמנה ולא יהו על
שנים עשר יום אין פוחתין
מעשרים ואחת הזיעות כמקדש
ואין מוסיפין על אורכי ושמנה
אין פוחתין משני גבלי ואין מוסי
על ששה אין פוחתין משני חלילי
ואין מוסיפין על שנים עשר וכשני
עשר יום כשנה החל למנה לפני
המזבח כשחיטת פסח ראשון
וכשחיטת פסח שני וכיום הראשון
של פסח וכיום של עצרת וכשמנה
ימי החג ולא היה מנה כאבוב של
נחשת אלא כאבוב של קנה מפני
שקולו ערב ולא היה מחליק אלא
באבוב יחידי מפני שהוא מחליק
יפה ׳ וענרי כהנים היו דברי ר מא
ר יוסי או משפחת בית פגריס וביה
יציפריא ומעשמש היו משיאין
לכהנה ר חנינא בן אנטיגנוס או לוים
היו ׳

אין פוחתין משנה טלאים
המכוסין בשנת הטלאים כבי
לשנה ולשני ימים טובים של ראש
השנה ומוסיפין עד עולם מהשע
נערות ומוסיפין עד עולם ואין
והיו לעולם לבר אין פוחתין
משנים עשר לוים העומדי על
הדוכן ומוסיפין עד לעולם אין
ההטן נכנס לעבור לעזרה אלא
בשעה שהלוים בשיר ולא היו אלו
בכלים ובכנורות אלא בפה כבי
ליתן בנעימה ראשכן יעקב אין
עולין למנין ולא לדוכן אלא
באריך היו עומדין וראשיהן כנין
רגלי הלוים ויעורי הלוים היו
ניקרין

כליק פרקא

גופא

ויש בערכין להקל
ולהחמיר ובשור
אחזה להקל ולהחמיר בשור
מועד שהמית את העבד להקל

הדרן עלך אין בערכין בישה

ולהחמיר באונס ובמפתה ובמועד
שם רע להקל ולהחמיר
יש בערכין להקל ולהחמיר כיעד
אחר שהעריך את הבית שיפדה
ואת הכשר שבעדרים יתן חמש
סלע ואם אי הרי דמיו של נותן
את שויו בשדה אחוזה
להקל ולהחמיר כיעד אחר המקדיש
בתולת המחוז ואחר המקדיש
בתולת כפרדסות כניסטוס נותן זרע
חומר שעורים חמשים שקל
כסף בשדה מקנתו נותן שויו ר
איעו או אחת שדה אחוזה ואחת
שדה מקנה מה בין שדה אחוזה
לשדה מקנה שכשדה אחוזה
הוא נותן חומש וכשדה מקנה
איעו נותן חומש
בשור המועד שהמית את העב
להקל ולהחמיר כיעד אחר
שהמית את הנזה שכעבדים
ואת הכשר שבעבדים נותן
שלשים סלע

המיה כן חורין נותן
את שויו אבל כזה
וכזה נותנין שלא
באומבומפה
להקל ולהחמיר
כיצד אחר שאנס
ופתה גרול שכנהוג
וקטנה שכישר צת
חמש סלע וכשה
ופצע הכל לפי המכוי
והמיתכויש
וכמויציא שם רע
להקל ולהחמי כיצ
שהויציא שם רע
על גרול שכנהוג
ועל קטנ שכישר
נותן מאה סלע
נמיצא האוב/פיו
חמור יותר מן העוש
מעש שכן מיניע
שלא נתחסגדר
ריז על אכוהיני
אל על לשון הרע
עו ונצו אותי זה
עשר פעולים שמ
בקול
סליק פרקא

בעא

הדרן עלך יש בערכין

השג יד בנדר והשנים כנידר והערכין כנערך והערך כזמ

השגיד בנדר כיצד ענני שהעריך את העשיר נותן ערך עני עשיר שהעריך את העני נותן ערך עשיר אבל בקרבנות אינו כן הרי שאמר קרבנו של מיצורע זה עלי אם היה מיצורע עני מביא קרבן עני עשיר מביא קרבן עשיר ר' אומר אני אתה בערכין כן וכי מפני מה ענני שהעשיר חייב פלוס אבל עשיר ענני שאין העשיר חייב פלוס שאמר ערכי עלי ושמעתי ואמר מה שאמר זה עלי נותן ערך עשיר היה עשיר והעני ענני והעשיר נותן ערך עשיר ר' יהודה אומר עני והעשיר וחזר והעני נותן ערך ענני אבל בקרבנות אינו כן אפילו מת אחיו והניח לו קרבנות וכפיתו כיצד וכא לוכריבואות אין להקריש בהן כלום

והשנים כנידר כיצד ילד שהעריך את הזכר נותן ערך זכר וזכר שהעריך את הילד נותן ערך ילד

הערכין כנערך כיצד הערימו פחות מבן חמש ונעשה יתר על בן חמש פחות מבן עשרה ונעשה יתר על בן עשרה נותן כזמן הערך יום שלשים מלמטה הימנו שנת חמש ושנת עשרה מלמטה הימנה עד שאם מכן ששה שנ ומן על אם זכר והיה ערכו הרי אנו למדין בכלן משנת ששה מה שנת ששה מלמט את שנת חמש מלמטה הימנה הין אם עשה שנת ששים כלמט הימנה להחמיר נעשה שנ חמש ושנת עשרה כלמטה הימנה להקל הל שנה שנ לגנ מה שנה האמור בשנת ששים כלמטה המנה את שנה האמור בשנת חמש כלמט הימנ כין להקל וכין להחמיר ר' אומר או עד שיהו יתרות על השנים חדש או יום אחר

סליק פירקא

האומן משקלי עלי נותן משקלו אם כסת

כסת ואם זהב זהב מעשה באמה של רומטיא שאמרה משקלי

עלי ושלמה לירושלים ושקלוהי

ופלגא דמשקלא דהב משקל

ירי עלי ר יהודה אומר מלמד שהיו

מים ומרכבים עד מרפיסו ושוקל

משה חמשה גדרין ועשמונית ונתן

כותה על שהתקמלין אלו ידיו

ה יתן שמשה לו כשר בנגר שם

ושעמות נגר עשמונית שקרין

את היר כב/ היא ראויה לשחול

ומי ירו עלי שמין את מה

היא שוה כיר וכב/ פלא יר ווה חת/

עדי מכערין וחומר בעדין

מכנדים כיצר ערכי עלי ובדי

יהב יורשי חמי עלי ומקלא יתנו

יורשים שחוין דמים למרים

שך ירי תערך הגלי עלי לאשלמא

ערך ראשי וכסדי עלי נותן ערך

מלו זה הכלל כסף שהנשמ הלויה

כו נותן חמי פלו חיני ערכי

עלי מותן חיני ערכי דמי חיני עלי

נותן דמי מלו זה הכלל כל דבר

שהנשמ הלויה מי נותן דמי מלו

האי ערכו של פלוני עלי ומה

הנדר והנידר ומת יתנו יורשין

דמיו של פלוני עלי ומת הנדר

יתנו היורשין מה הנידר לי

יתנו היורשין שאין דמים

למתים שור זה עולה

וכית זה קרבן מת השור ונעל

פטור מלשלם שור זה עלי

עולה וכית זה קרבן מת השור ונעל

הבית חייב לשלם

הדרן עלך האומן מאי

חייבי עריכין ממשכנין אותן חייבי
חטאות ואשמות אין ממשכנין
אותן חייבי עולה ושלמים
ממשכנין אותן דאמר שאין
מקבלין לו על שיתריצ על לריעו
טופין אותו עד שיאמ/ רוצה אני
וכן בגיטי נשי טופין אותו עד
שיאמ/ רוצה אני

סליק פירקא

שרם היומין שלשים
יום ושום ההקדש
ששים יום ומכריזין בכקר ובערב
המקדיש את בתיו והיתה עליו
כתובת אשה ר' אומ/ אף כשיגרש
ירור הנאה ר' יהושע אומ/ אינו יורך
כיוצא בדבר אתה אומ/
את הערב לאשה בכתובתה והיה
בעל מגרשה ירור הנאה שמא
יעשו קיטני על נכסיו ויחזיר את
אשתו המקדיש את נכסיו
והיתה עליו כתובת אשה ובעל חוב
אין האשה יכולה לגבות כתובתה
מן ההקדש ולא בעל חוב את
חובו אלא הפודה פודה על מנה
ליתן לאשה כתובתה ולבעל חוב
את חובו המקדיש השעים והיה
חובו מאה מנה מוכיח שור מנה
ופודה את הנכסי האילו של מנה
ליתן לאשה כתובתה ולבעל חוב
את חובו " אשם שאמרו חייבי
שרפין ממשכנין אותן נותנין לו
מזון שלשים יום וכסו שני עשר
חדש מטה מויעלו כנדליו ומפילין
לו אבל לאשתו ולבניה

ואם היה אומן נותנין לו שני כלי
אומנות מכל מין ומין חרש נותני
לו שני מעצריך ושתי מגירות ר
יוסי או אם היה איכר נותנין לו
עגירו חמר נותנין לו חמורו
היה לו מין אחד מרובה ומין אחד
ממועט אין אומרי למוכר מן
המרובה וליקח מן הממועט אל
נותנין לו שנימינין מן המרובה
וכל שויש לו מן המיועט המקרי
את נכסיו נותנין לו את התפילין
אחר המקדיש את נכסיו
ואחר המעריך את עיעמו אין
לו לא נכסות עיעמו ולא נכסות
אשתו ובניו ולא נכנר שיענש
לשמן ולא כנרליך חדשי שלך
לשמן אלעל שאמרו עניים
נמוכרין בכסותן לשכח שלי
תלקח לו כסות לשלשי יום דיני
משכח הוא מנה וכן פרה אין
ממהנין אותו לאיטליס משכח
וכן מרוגלית אין מיעלין אותו לכרך
משכח היא אין להקדש אלא
מקומו ושעתו

סליק פירקא

אין מקדישין לפני היובל פחות משנים ולא גויאלין אחר היובל פחות משנה אין מחשבין חדשי להקדש אלא מכל הקדש שמחש חדש המקדיש שדהו כשנת היובל נותן בכית דרע חומר שערים חמשים שקל כסף

הדרן עלך שום היתום ורמנהי

היו שם נקבים עמוקים עשרה טפחים
אינן נמדדין עמה פחות מכן נמדד
עמה הקדוש שהוא שש או שלש
שנים לפני היכל ואולם ואוגריו
לשנה יאם לא הריני נותן דבר
שנה כשנה אין שומרין לו אלא
עתן כלי כאחד אחד בעלי ואחד
לו האחרים ומה הין בעלי לכל אדם
שהבעלים נותנין חומש וכל אדם
אין נותנין חומש הקדישה
וגאלה איבה יביאנו כיוכל וגאל
גאלה כנ ונתנה ליתנו כיוכל וגאל
או אחר מן הקרובי וגאלה מידו
וישובה ויכול לכהנים גאלה אחר
מן הכהנים והרי היא תחת ידו לא
יאכל והוציאו והרי היא ויתנו לכהני
כיוכל הרי היא תחת ידי והרי היא
שלי אלא ויצאה מתחת ידו מד
ומתחלקת לכל אחיו הכהנים "
הגיע היובל ולא נגאלה הכהני נכנס
להעמיד ונותנין את רמיה רבי ר
יהודה ר שמעון אף נכנסי ולא נותני
ר אלעזר אומ לא נכנסין ולא נותנין
אלא בקריית שדה ריטושין ער
היובל השני הגיע יובל שני ולית
גאלה בקריית שדה ריטושין ער
יובל השלישי לעולם אין הכהנים
נכנסין להעמיד עד שיגיע אחר
הלוקח שדה מאבין ומת אבי
ואחר כך הקדישה הרי היא כשדה
מקנה רבי ר מאיר ר יהודה אומ שמע
אומ הרי היא כשדה אחזה עד שיאמר
את שדה מקנתי אשר לא משדה
אחוזתו יקדיש שדה שאינה יוצאה
להיות שדה אחזה יצתה שהיא
ראויה להיות שדה אחזה "
שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים

כיוצא שאין אדם מקדיש דבר שאינו שלו הכהנים
והלויים מקדישין לעולה וגזילין לעולה בין לפני היוכל
בין לאחר היוכל

סליק פירקא

המקדיש שדהו בשנה שאין היובל אומ׳ לו פתח אתה ראשון שהכל׳ב

חרמן עלך אין מקד׳ שין

נותנין חומש וכל אדם אין נותנין חומש ומעשה שהקדיש שדהו מפני רעתה ואמרו לו פתח אתה ראשון ואלו הרי היא שלי כאלמר אלו יוסי לא אז אלא כביעה שהקדש עפרה כי כפת אמרו לו הגיעתך נמיצא מפסיד איסר ושדהו לפנינו א אחר הרי היא שלי בעשרים ואחר או בעשרים ואחר אחר או בשלשי ואחר או באר׳ ואחר או בחמשים חור בו של חמשי ממשכנין אותו מנכסיו עד עשר חור בו של שלשי ממשכנין מנכסיו עד עשר חור בו של עשרי ממשכנין מנכסיו עד עשר של עשר מוכרין אותה בשויה ועפרעין משל עשר את המותר הבעלים או בעשרים וכל אדם בעשרי הבעלי קורמי מפני שהן מוסיפין חומש א אחר הרי היא שלי בעשרי ואחר הבעלים נותנין עשרי ושש בעשרי ושתים בעלים נותנין עשרי ושבע בעשרי ושלש בעלי נותנין עשרי ושמנה בעשרי וארבע בעלי נותנין עשרי ותשע בעשרי וחמש בעלי נותנין שלשים שאין מוסיפין חומש על עולין של זה א אחר בעשרי ושש אם ריעה הבעלי ליתן עשרי ואחרי יכר הבעלי חורמין ואם לאו אומ׳ לו הגישתך מוחרים מיצאנו ומכרו מעברין ומשפחו הכנענים ומשרה אחזה ואם החרים את כולן אינן מוחרמין רבריי אש אר לשרבן שרי מה אם לגבוה אין אדם רשאי להחרים את כל נכסיו על אחת כמ׳ וכמ׳ שיהא אדם חס על נכסיו המחרים כנו ובנו ועברו ושפחתו הכנענים ושרה מקנתו אינן מוחרמין לפי שאין אדם מחרים דבר שאינו שלו הכהני והלוים אין מחרימין רבריי יהוד׳ שמעאו הכהני אין מחרי׳ שהחרם שלהן ואין הלוים מחרימין שאין החר׳ שלהן

חומרי כהנים אין להם פרין אלא נותנן לכהנים ר׳
יהודה נתיר אתם חרמים לברך הבית עני כל חרם
קדש קדשים לית׳ וחכמ׳ אומ׳ כתם חרמים לכהנים ע״ג
קדש קדשים לית׳ כשרה החרם לכהן ואכ׳ למה נאמ׳
כל חרם קדש קדשי לית׳ שחל על קדשי קדשים
ועל קדשים קלין ׀ מחרים אדם את קדשיו
בין קדשי קדשים ובין קדשי קלין אם ער נתן
רמיהן ואם נרסה נותן את שור זה שולה
או כמה אדם רועה בשור זה להעלותו שולה
שאיני רשאי הבכור בין הם בין בעל מום מחרימי׳
אותו וכיצד פדין אותו אומ׳ אדם רועה ליתן
בבכור זה ליתן לכן נתו או לכן אחותו ׀
וישמעאל אומ׳ כתוב אחד אומ׳ הקדש וכתוב אחר אומ׳
אל הקדש ואי אפשר לומ׳ אל הקדש שהרי כבר נאמ׳
אל הקדש ואי אפשר לומ׳ אל הקדש שהרי כבר
נאמ׳ הקדש הכויר מקדישתה הקדש עילוי ואי
אתה מקדישו הקדש מוכח ׀

סליק פירקא

הדרן עלך המקדיש המופר

שרהו בשעת היובל איני מותר
ליגאל לחות׳ משתי שנים שנ׳
במספר שני התבואות ימכל לך היתה שנת שדפון
וירקון או שביעית אינ׳ עולה לו מן המניין נראה
או הכיר עולה לו מן המניין ר׳ אליעז אומ׳ אם מכיר
לפני ראש השנה מלאה פירות הדי׳ זה אוכל ממנ׳
שלש התבואות בשתי שנים ׀

מכרה לראשון כמצה ומכר ראשו
לשני כמאתים אליא עם הראשון
ע"ג לאשר מכר לו מכרה הראשון
במאתים ומכרה ראשון לשני ׃
במצה איני מחשב אל עם האחרון
ע"ג לאיש בתורה לא ימכו ברחוק
ויצאל מקרוב ברעה ויצאל ביהד
ולא וילוה ויצאל לחיצאין ובהקר
מותר בכלן וזה חומר בהריוט ׃
מהקדש המוכר בית בכתי ער"ו
חום/ הריזה צואל מיד וצואל כל
שנים עשר חרש הריזה כמיך
רבית ואיצה רבית " מה המוכ
יצאל בני מת הלוקח יצאל מיד
בני אין מונין שנה אלא משע
שמכר ע"ג ער מולאת לו שנ תמי
להביא את חרש העיבור ר' אום/
ליתן שנה ועיבורה הגיע
יום שני עשר ולא היה חלוט לו
אחר הליקח ואחר הנותן לו הקי
הילל הזקן שיהא חולש א"ר
מושתין ללשכה ויהא שוכר
את הרלת ונפנס מהי שירע הל
יכא ויטול מעותיו " כל שהו
לפנים מן החום/ הרי הוא כבה"י
ערי חום/ חוץ מן השדות ר' מאיר
או' את השריות בית הבעלי כחום/
ר' יהור או' אינו כבתי ערי חומה ר'
שמעו' או' כותל החייצון הר חומתו "
עיר שנגזרתיה חומותיה ושאי
מוקף חום/ מימות יהוש בן נון הוא
כבתי ערי חומה

ואלו הן כתי ערי חומ/ שלש חיצרו
של שני שניכם מוקפה חומה
מימות יהוש בן נון פגן קיצרה
הישנה שבינלורי וקיצרה של נוש
חלב וירפלה הישנה וגמלי
וחריר ואתנו וגדור וירושלם וכן
כיוצא בהן כתי החיצרים
ניתנין להן כח יפה שכנתי שרי
חומ/ וכח יפה שכשרות נגאלין
מיר וכל שניכם עשר חרש בכתים
ויצאין ביובל ובגרעון כהת כשהו
ואלו הן כתי החיצרים ש
חיצרות של שני שני כתים אעפ
שהן מוקפות חומה מימו
יהושע בן נון הרי הן בכתי החיצרים
ישר את אבי אמו לוי כפר
הזה איני גואל וכן לוי שיר
את אבי אמו ישר איני גואל
כפר הזה עכי כתי ערי הלוים
היא אחוזתם עד שיהא ער
הלוים ולוים רבריו וחכמ/ אע אין
הרבריכם הללו אמורין אל בערי
הלוים אין עושין שרה
מגרש ולא מגרש שרה אר אע
בראל בערי הלוים אבל בערי ישר
אנו עושין מגרש שרה ושרה
מגרש ומגרש עיר ולא עד
מגרש שלא יחריב את אר
ישראל׃

ערי חומה

הכהנים והלוים מוכר
וגואלין לעולם עד
גאולה עולם תהיה
להם׳

סליק פירקא

הדרן עלך המוכר
וכליק מס׳ ערכין תל

הא גופא

הכל ממירין אחר
אנשי

ואחר נשים לא שאדם רשאי
להמיר אלא שאם המיר ממר
וסופג את הערכים הכהנים
ממירין את שלהן וישר ממירי
את שלהן הכהנים אין ממירין
לא מחטאת ולא באשם ולא בנכסי
אר יוחנן מפני מה אין ממיר
את בכור אר עקי חטאת ואשם
מתנה לכהן

מבלין

מהיכי

אין ממשכנין בהן אתה כתר לי
ימירו בי אלא ר׳ יוחנן בן ברוקא אומר מה
לי איבר מימיו שאין זכין בו
בחיותו תימא בכתר שור שכן זכין
בו בחייו אלא ר׳ יוחנן עהיב והלא
בכתר נא והיה הוא והמזרקי אין
קדושה חלה עליו בבית הבעלים
את תמורה בבית הבעלים ״
מימירין מן האשאן על הנקר ומן
הנקר על העזים ומן הכבשים על העזים
ומן העזים על הנבשים מן הזכרים
על הנקבות ומן הנקבות על הזכרים
מן התמימין על בעלי מומין ומן
בעלי מומין על התמימין שע לא
יחליפנו ולא ימיר אותו טוב ברע
או רע בטוב

ואיזהו טוב ברע כל שקדם
הקדשו את מומו ממירין
אחר כשנים ושנים באחד ומאה
באחד ואחד במאה ר׳ שמעון אומר
אין ממירין אלא אחד באחד
עד והיה הוא ותמורתו יהיה קדש
מה הוא מיוחד את התמורה
מיוחדת אין ממירין לא
באדרין בעזרין ולא עזרי באדרי
בשלמין ולא שלמין בחין ר׳
יוסי אומר ממירין אדרין בשלמין
ולא שלמין בהן אלו יחזי והלא
במיוחדין האמורים הגלה שלזו עולה
הרי זו שלה את כשיאמר הגלה
שלזו עולה תחתיו תהא כולה
תמורה תחתיה

תמר

מוהיבי

אין המרומע מרמע אלא לפי
חשבון ואין המחומץ מחמיץ
אלא לפי חשבון ואין המיב
שאובין פוסלות את המקוה
אלא לפי חשבון ואין מי חטאת
נעשין מי חטאת אלא עם מהן
אפר ואין בית הפרס עושה בית
הפרס ואין תרומ/ אחר תרומה
ואין המורה אחר עושה המורה
ואין הולד עושה תמורה ר יהוד
או הולד עושה תמורה אלל הקדש
עושה המור ואין הולד ולד
תמורה עושה תמורה
השלמות והמצחות אין עושין של
נא אלא כהמה היצבור והשותפין
איגן ששין תמורה שצ לא
יחליפנו היחיד ששה המור ואין
היצבור והשותפין ששין תמורה

מיהני

פרק פירקא

קרשי קרח הטת אין עשרין תמור
אר שמשון והלא מעשר נגלל
היה ולמה ייצא לומר לך מה מעשר
קרבן יחיד אף כל קרבן יחיד ייצאו
קרבנות יצבור ומה מעשר קרבן
מזבח אף כל קרבן מזבח ייצאו
קרבני קרן הכית׳׳

כלל פירקא

ריש כקרבנות היחיד שאין הקדן ערך הכל ממירין וכללא

כקרבנות היצבור ריש
בקרבני היצבור שאין כקרבני היחיד
קרבנות היחיד ששין תמור קרבני
יצבור אין עשרין תמורה קרבנות
היחיד עהנין בין טהריס בין בנקבות
וקרבנות יצבור אין ניהנין אלא בזכרי׳׳

הרבעות יעבור חייבין באחריות
ובאחריות נסכיהן וכלבעות יעבור
אין חייבין באחריות ולא באחריות
נסכיהן אבל חייב באחריות נסכיהן
משקרב לגבי מזבח ׳׳ וש
בקרבנות היעבור מה שאין כן
בקרבנות היחיד שהרבעת היעבור
ריחזן את השבת ואת הטומאה
והרבעת היחיד אינו ריחזה את
השבת ואת הטומאה אלא מאיר
והלא חמתי כהן גדול ופר יום הכפו
קרבנות יחיד הן וריחזן את השבה
ואת הטומאה אלא שזמנן קמע
חטאת יחיד שכפרו בעלי
מיתה ושל יצבור אינה מתה
יהוי אלו המוח׳ שמעון או מה
מיעט כולי חטאת ובתמורו חטא
וכחטאת שמתו בעליה ביחיד
רבים אמורי ולא כיעבור אחד
חטאת שכפרו מעליה וש שעירה
שנתה ביחיד אמורי ולא כיעבור
חומר בקדשים מבתרומה
חומר בקדשים שהקדישו עושין
תמורי ואין תמורה עושה תמורי
היעבור והשותפין מקדישין אכל
לא ממירין ומקדישין אכרין
ושוכרין אכל לא ממירין

חומר בתמורה מבקדשים שהתמורה
חלה על כעל מום קבוע ויאינה
יוצאה לחולין ליגזז וליעבד
יוסי בר יהודה אומר עשה שוגג כמזיד
בתמורה ולא עשה שוגג כמזיד
במוקדשין ר עקיבא אומר הכל אמורים
והטרפה ויוצא דופן וטומטום
ואנדרוגינוס לא קדושין ולא
מקדישין

סליק פירקא

אלו קדשים שוולדותיהן

והתמורות היכן כיוצא
בהן וולד שלמים ותמורתו וולדן
וולד וולדן שר טוח כל הדורו ת דר
הן כשלמים ט עונין סמיכה ונסכים
והעולה חוה ושוק ר ישמעאל
ולד שלמים לא יקרב שלמים
וחכמ אומ יקרב שלמים אר שמע
לא נחלקו על וולד וולד שלמים ועל
ולד תמורה שלא יקרב על מה
נחלקו על הוולד שר ישמעאל
לא יקרב וחכמ אומ יקרב העיד ר
יהוש ור פדויים על וולד שלמים
אר פדויים אנו מעיד שהיתה לנו
פרה של זבחי שלמים ואכלנו
בפסח ואכלנו וולד שלמים בחג

הדרן עלך יש בהרכנה וכיוצ

ולד זכר והמוהרו ולד ולדה ער
סוף כל העולם הרי אלו כהמוהה ולכך
שאין טעונין לחט המוהר
וולדה וולד ולדה ער סוף כל העולם
הרי אלו כעולה וטעונין הפשט
ונתיח וכליל לאישים המפרי
נקבה לעולה וילדה וכו׳ ידעה ער
שיפהתאב וימכר ויביא פרמיו על
ר׳ אישער או הוא עינמן יקרב עולה
המפריש נקבה לאשם תרעה
ער שיפהתאב ונמכר ויבי כרמיה
אשם ואם קרב אשמו נפלו רמין
לנדבה ר׳ שמעון או הנמכר שלא
כמום המורת אשם וולד
תמורה ולדן וולד ולדן ער סוף כל
העולם יש עשר שיפהתאבו וימכרו
ויפלו רמיהן לנדבה ר׳ אישער אומ׳
ימותו ר׳ אישעאו ויביא פרמיה עולה
אשם שמתו כעליו ושכפרו כעליו
ירעה ער שיפהתאב וימכר ויפלו
רמיו לנדבה ר׳ אישעאו ימות ר׳ אישע
או יביא כרמיה עולה והלא אתה
נדבה ועולה היא ומה כין רכרי ר׳
אישע לחנמי אלא נומן שהיא נאה
חובה סומך ומביא עליה נסכים
ונכניה משלו ואם היה כהן עמוה
ועזרה שלו

וכמן שהיא באה צרכה איני סומך
עליה ואיני מכיא עליה נסכים
ונסכיה משל יצבור אעפ שהיא
של כהן עטרת ועורה של אנשי
משמר תמור הכבור והמעש
ולמן וולד ולמן ערסות כל העולה
הרי היא כבבור ומעשר ויאכלו
בטומן לבעליהם ומה בין הבבור
ומעשר למן כל הקדשי נמכרין
באיטלם ונטחטין באיטל ונשקלו
כליטרי חוץ מן הבבור ומן המעש
ובאין בחוץ לארץ חוץ מן הבבור
והמעשר שאם באו הטמאין יקרע
ויש להן פדיון ולתמורתה פדיון
חוץ מן המעשר שאם באו הטמאין
יקרבו ואם בעלי טומאין יאכלו:
בטומן אר שמעון מה טעם
שהבבור והמעשר יש להן פדיונה
ושאר כל הקדשי אעפ שנולד
בהן מום הרי אלו נקרושתם"

הרון עלך אלו קרשים" למה

סליק פירקא

ולך חטאת והמור חטאת
וחטאת שמתו בעל

ימותו שעברה שנה ושאכרה
ונמיאא בעלת טום אם כפרו בעליה
תמות ואיזה עשה תמור ולהניין
ולא טועלין בה ואם ער שלא כפרו
הבעלי תרעה ער שתפהא והטיכר
טרטיה אחרת תעשה התמור ומועל
בה"

המפריש חטאתו ואבדה ומפריש אחרת התחיה ואחר כך
נמצאת הראשנה והרי שהניחן עומדות הראשנה תמות
מעשה אחרות התחיה ואחר כך נמצאת המפריש מעשה
לחטאת ואברו והפריש אחרות תחתיהן ואחר כך נמצאו
המשות ולכולים המלח המפריש מעשה לחטאתו
והפריש מעשה אחרו התחיהן ולא הספיק ליקח תחן חטאת
עד שנמצאו מעות הראשוטה יביא מאלו ומאלו חטא
והשאר יפלו לנרבה המפריש מעשה לחטאתו
ואברו והפריש חטאת התחיהן ולא הספיק להקריבה עד
שנמצאו המשה והרי חטאת בעלת מום תמכר ויביא
מאלו ומאלו חטאת והשאר יפלו לנרבה המפריש
חטאת ואברה והפריש מעשה התחיה ולא הספיק ליקח בהן
חטאת עד שנמצאת חטאתו והרי היא בעלת מום תמכר
ויביא נרמיו מאלו ומאלו חטאת והשאר יפלו לנרבה
המפריש חטאתו ואברה והפריש אחרת התחיה ולא הספי ק
להקריבה עד שנמצאת הראשונה והרי שנתנן כעלות מום
ימכרו ויביאו מאלו ומאלו חטאת והשאר יפלו לנרבה
המפריש חטאתו ואברה והפריש אחרת התחיה ולא הספיק
להקריב עד שנמצאת הראשנה והרי שתיהן תמימות אחת
תקרב חטאת והשניה תמות רבי יהודה אומר אין חטאת מתה
אלא חטאת שנמצאת מאחר שכפרו כעלים ואין המעות הולכו
לים המלח אלא מעות שנמצאו מאחר שנתכפרו כעלים
המפריש חטאתו ונמצאת בעלת מום מוכרה ויביא בדמי
אחרת ר׳ אלעזר בר׳ שמעון אומר אם הקרבה שניה עד שלא
נשחטה ראשונה תמות שהרי כפליו כעליו

הדרן סליק פירקא

הדרך עולה ולד חטאת

ביצר

מעשרין על הבכי

מכאן שהיתה

משכחת אומה שנמעיה של זו

עולה אם זכר אם נקבה ילדה וכר

יקרב שולה אם נקבה ובחי שלמי

ילדה נקבה תקרב שלמי ילדה וכר

ונקבה הזכר יקרב עולה והנקב תקר

שלמים ילדה שני זכרים אחד

מהן יקרב עולה והשני יפמ

לחוביי עולה ורמיו חולין ילדה

שתי נקבות אחת מהן תקרב שלמ

והשניה תמכר לחוביי שלמים

ורמיה חולין ילדה טומטום

ואנדרוגינוס רשקצ או אין קדוש

חלה עליהן האו ולד של

זו עולה והיא שלמי רבי יוסי

היא שלמי וולדה עולה היא זה

ולד שלמים רבי מאי אלו יוס

אם לכן צתכיון הזאיל ואי אפשר

לקדות שני שמות כאחת רבי

יוסי אומ

מתים

הנא

הדרן עלך כיצד מערימין אמ

סליק פרקא

כל

האפורין לגבי מזר

אפורין ככל שהן

הרוכע והנרבע והמוקיע והנערה

והאחין והבחיר והכלאי והטרפה

ויוצא הופן איזהו מוקיעה מוקיעה

לשם הזאת אפור ומה שעליו מותר

ואיזהו נערה כל שעוברין אותה

וכל מה שעליו אסור וזה וזה מותר

כאכילה ואיזהו אחנן האי לזונה

היילך טלה זה בשביל אפי הן

מיתה טולן אפורין וכן האי לחבירו

היילך טלה זה והולך שפחתך אילך

עבריר אי איני אחנן וחכמי אומ

הריזה אחנן

ואם משיאת המורה

המורה שלמים

הרי זו תחת זו המור

המור זו מחולל

ואם היה הקדש בעל מום יועץ לחולין

ויצריך לעשות דמין

חטאת ותחת עולה לא אשלום

תחת חטאת זו ותחת עולה זו תחת

חטאת ותחת עולה שהיה בבית

היה לי רבדין קיימין

טמא על בעל מום הרי אלו עול

לית כלום שאין הרי אלו תחת

עולה ימכרו ויביא כרמיהן עולה

ואיזהו מחיר כלב האמור בתורה
לך טלה זה תחת כלב וכן שני שועלים
שחלקו אחד נטל עשר ואחד נטל
תשעה וכלב שנגנב הכלב אסור
ושעה הכלב מותר אהנן הכלב
ומחיר הזונה הרי אלו מותרין עכ
שניהם ולא ארבעה ולדותיהן
מותרין עכ הם ולא ולדותיהן
נתן להם כספי הרי אלו מותרין ויע
שמנים וכלתו וכל שכיוצא בהן
קרב על המזבח אסור נתן לה
מוקדשין הרי אלו מותרין עופו הרי
אלו אסורין שהיה בדין ומיה אב
המוקדשין שהמום פוסל בהן אין
אהנן ומחיר חל עליהן עוד שאין
המום פוסל בו אינו דין שלא יהא
אהנן ומחיר חל עליו הל לכל נדר
להביא את העוף כל האסורי
מעל גבי מזבח ולדותיהן מותרין
ר' לעזר או' ולד טרפה לא יקרב
לגבי מזבח רחנינא בן אנטיגנס
או' נשרה שינקה מן הטרפה פסול
מעל גבי המזבח כל הקדשים
שנעשו טרפ אין פודין אותן

מהיכי

ארב

הדרן עלך כל האפורין ואבללא

לפי שאין עורין את הקדשים
להיאכלין לבעלים

סדר קדשים פרקא

משנה בקדשי מזבח מה שאין
כן בקדשי בדק הבית ויש
בקדשי בדק הבית שאין כן בקדשי מזבח
שקדשי מזבח עשויין קמיר וקדשי
בדק הבית אין עשויין קמיר קדשי
מזבח חייבין על זדונן משום פגול
ונותר וטמא חלקן ועורן אסורין
לאחר פריונן והשוחטן בחוץ חייב
ואין נותנין לאומנין בשכרן מה
שאין כן בקדשי בדק הבית יש
בקדשי בדק הבית שאין בקדשי
מזבח יש בקדשי בדק הבית שפדיתן
הקדושה לבדק הבית חל על הכל
ומועלין עליהן בגרוליהן ואין
טהן הנאה לכהנים מה שאין כן
בקדשי מזבח אחר קבלתן מובדח
ואחר קדשי בדק הבית אין משנין
אותן מקדוש לקדוש ומקדישין
אותן הקדש עילוי ומחזירין
אותן ואפילו מוקדו קדשי שמים או
קדשי בדק הבית אפילו מתו ופדיו
ואלו הן הנקבין קדשי שהפילו
וקבלי הפילון שולייא הנכר
הנפקל ושאלה עורפה ועפרי מיעוט
ושעיר עזיר ופטר חמור וכשר
בחולין ונשחטו בעזרה דשמעון או חולין בעזרה ושרפו
וכן חיה שנשחטה בעזרה

הדרן עלך ישנה בקדשים מזבח
וכליק מסכת תמורה תל

כליק פירקא

חדשי קדשי שחטן
ברדום מועלין

בהם שחטן ברדום וקבל דמן בעפר
בעפרן וקבל דמן ברדום שחט:
בלילה וזרק ביום ביום וזרק בלילה
או ששחטן חוץ לזמנן וזחוץ
למחומן מועלין בהן כלל אר
יהושע כל שהיתה לה שעה היתר
לכהנים אין מועלין בה וכל שלא
היתה לה שעת היתר לכהני מועל
בה

קדשי

אי זוהי שהיתה לה שעה היתר
לכהני שלנה ושנטמאה ושיעיאה
חוץ לקלעי ואיזוהי שלא היתה לה
שעה היתר לכהנים שנשחט חוץ
למקום/ ושקבלו פסולין וזרקו את
רמה כשר קדשי קדשים שיצא
לפני זריק רמים ר' יצ' או מועלין
ט ואין חייבין עליו משום פגול
נותר וטמ/ ר' עקי' או אין מועלין ט
וחייבין עליו משום פגול נותר וטמ/
אר עקי' והרי המפריש חטאתו
ואבר והפריש אחר התחיה ואחר
כך נמי' א' ראשנה והרי שהיו ב'
עומדו לא כשם שרמ/ פוטר את
כשרה כך הוא פוטר את חברת מן
המעיל רבי הוא שיפטר את של
עצמ/ אימורי קדשי קלין שיצאו
לפני זריק רמים ר' יצ' או אין מועל
כהן ואין חייבי עליהן משום פגול
נותר וטמ/ יש מעשה
רמים בקדשי קדשים להקל
ולהחמיר וכקדשים קלים כלו
להחמיר כיצד קדשי קדשי לפני
זריקה רמים מועלין בהן באימורי
וכבשר אחר זריקת רמ' מועלין
באימורין ואין מועלין בבשר ועל
זה ועל זה חייבין משום פגול
נותר וטמא נמי' א' מעשה רמ'
בקדשי קדשי להקל ולהחמיר
וכקדשי קלים כלו להחמיר כיצד
בשר קדשים קלין לפני זריק רמים
אין מועלין בהן ובאימורין ואין
חייבין עליהן משום פגול נותר וטמ/
לאחר זריק רמים מועלין באימורי
ואין מועלין בבשר

ועל זה ועל זה חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא נמצא
מעשה רמיה בקדשים קלין טולו להחמיר ׳׳

זבחים פרק חמישי

חטאת העוף מועלין בה משהוקדשה בכלי שרת

בטבול יום ובמחוסר כפורים ובליני הוזה רמה חייבין עליה
משום פגול נותר וטמא ואין בה מעילה גזלה ושגגת מועלין בה
משהוקדשה בכלי לפנים בטבול יום ובמחוסר כפורים ובליני
מייעה רמה חייבין עליה משום פגול נותר וטמא ומועלין
בה עד שתצא לבית הדשן ׳׳ פרים הנשרפין ושעירין
הנשרפין מועלין בהן משהוקדשו נשחטו הוכשרו ליפסל
בטבול יום ובמחוסר כפורי ובליני וזה וזה רמן חייבין עליהן
משום פגול נותר וטמא ומועלין בהן בבית הדשן עד שיכבה
הגשר ׳׳ העולה מועלת משהוקדשה נשחטה הוכשרה
ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורי ובליני נזרק רמה חייבין
עליה משום פגול נותר וטמא ואין מועלין בעורה אבל
מועלין בבשר עד שתיצא לבית הדשן ׳׳ חטאת ואשם
וזבחי שלמי יעבור מועלת בהן משהוקדשו נשחטו הוכשרו
ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורי ובליני נזרק רמן חייבין
עליהן משום פגול נותר וטמא ואין מועלין בבשר אבל מועלת
באימוריהן עד שייצאו לבית הדשן ׳׳ שתי הלחם מועלת
בהן משהוקדשו קרמו בתנור הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר
כפורי ובליני ולשחוט עליהן את הזבח נזרק רמן של כבשי
חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא ואין בהן מעילה ׳׳
לחם הפני מועלין בו משהוקדש קרם בתנור הוכשרו ליפסל
בטבול יום ובמחוסר כפורי ובליני ולהסדיר את שלחן
השלחן קרבו הבזיכין חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא
ואין בו מעילה ׳׳ המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרשו
בכלי שרת ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפור ובליני קרב התומ
חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא ואין מועלין בשיריהן
אבל מועלין בקומץ עד שיצא לבית הדשן ׳׳ הקומץ
והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים
מועלין בהן משהוקדשו קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בטבול
יום ובמחוסר כפר ובליני וחייבין עליה משום נותר וטמא

זבחים פרק חמישי קדשים

קהבי

הוכשרה ליפסל בטבול יום
ובמחוסר כפורים ובליני
ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורי ובליני
טבול יום ומחוסר כפורים ובליני
הקדש ושאר לחולין ושאר שהזין
פסול ושאר כשר ושאר שהזין
ושאר הקדש ושאר לחולין כך הזיין פסול
עשו בקדשי קדשים כשרין ושאר פסולין
לך ושאר כשרין לחולין כשרין
עשו בקדשי קדשים כשרין ושאר פסולין
לך ושאר כשרין לחולין כשרין
הזה ׳׳ העולה הוא דלעיל הוא דלעיל
ובמחוסר כפורי ובליני וזה וזה רמן חייבין
עליה משום פגול נותר וטמא ואין מועלין בעורה אבל
מועלין בבשר עד שתיצא לבית הדשן ׳׳ חטאת ואשם
וזבחי שלמי יעבור מועלת בהן משהוקדשו נשחטו הוכשרו
ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורי ובליני נזרק רמן חייבין
עליהן משום פגול נותר וטמא ואין מועלין בבשר אבל מועלת
באימוריהן עד שייצאו לבית הדשן ׳׳ שתי הלחם מועלת
בהן משהוקדשו קרמו בתנור הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר
כפורי ובליני ולשחוט עליהן את הזבח נזרק רמן של כבשי
חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא ואין בהן מעילה ׳׳
לחם הפני מועלין בו משהוקדש קרם בתנור הוכשרו ליפסל
בטבול יום ובמחוסר כפורי ובליני ולהסדיר את שלחן
השלחן קרבו הבזיכין חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא
ואין בו מעילה ׳׳ המנחות מועלין בהן משהוקדשו קרשו
בכלי שרת ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפור ובליני קרב התומ
חייבין עליהן משום פגול נותר וטמא ואין מועלין בשיריהן
אבל מועלין בקומץ עד שיצא לבית הדשן ׳׳ הקומץ
והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים
מועלין בהן משהוקדשו קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בטבול
יום ובמחוסר כפר ובליני וחייבין עליה משום נותר וטמא

הדרן עלך חטאת העוף

זה הכלל כל דבר שיש לו מתירין אין חייבין עליו משום פגול נותר וטמא וכל שאין לו מתירין כיון שקרש נפל חייבין עליו משום פגול נותר וטמא ופגול אין ט"

סליק זבח חטאת

פרקא

וחטאת שמתו בעליה ימותו שאכרה ושיעברה שנתה

ושנמצאת בעלת מום אם משכפרו בעלי תמות ואינה עשה ולא נהנין ולא מועלין ואם עד שלא כפרו בעלי הרעה עד שתהאב ותמכר ויקח ברמיה אחרת ועשה המורה ומועלין בה המפריש משה לעזירותו לא נהנין ולא מועלין מפני שהן ראויין לבא כלן שלמי מת והיו לו מעות התמין ילכו לנרבה מפורשין רמי חטאת ילכו לים המלח ולא נהנין ולא מועלין ורמי עולה ויציא עולה ומועלין ויהו רמו שלמים ויציא שלמי ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם ר' שמעון אומר הרב קל בתחלתו וחמור בסופו נסכים חמורין בתחלת וקלין בסופן דם בתחלה אין מועלין נסכים בתחל מועלין בהן ירדו לשיתין אין מועלין בהן רישין מזבח החיצוני והמנורה לא נהנין ולא מועלין המקרי רישון בתחל מועלין בו תורין שלא הגיע זמנן ובני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין ר' שמעון אומר תורין שלא הגיע זמנן מועלין בהן בני יונה שעבר זמנן לא נהנין ולא מועלין חלב המוקדשין וכויצ' תורין לא נהנין ולא מועלין נראי בקדשי מזבח אבל בזדשי בדק הבית הקריש הרגגל מועלין נה' וכני יעתה חמור מועלין נה וכחלבה כל הראוי למזבח ולא לברק הבית לברק הבי ולא למזבח לא לברק הבי לא למזבח מועלין בו כויצ' הקריש כור מלא מים אשפה מלאה זבל שובך מלא יונים אילן מלא פירות שדה מלא עשבים מועלין בהן וכמה שבתוכן אבל אם הקריש כור ואחרכך נתמלא מים אשפה ואחרכך נתמלא זבל שובך ואחרכך נתמלא יונים שדה ואחרכך נתמלא פירות מועלין בה ואין מועלין כמה שבתוכן

ר' יוסי אומר המקדישי
כהן ובגידולין מפני שהן גידולי הקדש
ולד המעושר לא ייתן מן המשתרת ואחריב
מתנרבין כך וולד מוקדשין לא ייתן מן המוקדש
ואחרי מותנרבין כך הפועלין לא יאכלו מן הגיזבר
של הקדש וכן פרה לא האכל מכרשיני הקדש
שרשי אילן של הריוט באין בשל הקדש ושל
הקדש באין בשל הריוט לא נהנין ולא מועלין נהנ
בעלוחי מועלין בהן שרבה לא נהנין ולא מועל
ר' אלעזר בר יצחק אומר היו הזקנים שנהנין
ממנה כלולביהן קן שבראש אילן של הקדש
לא נהנין ולא מועלין ושבאשרה יהיו בקנה
המקדיש את החורש מועלין בכולו והגיזברין
של לחו עיני מועלין בעצים ואין מועלין לא
בשלפוי ולא בנמלייה

סליק פירקא

קרשי המוכח מיצטרפין זה עם זה למעו הרהו עלה גלה חטא

ולחויב עליהן משום פגול נותר

וטמ/ קרשי כרך הבית מיצטרפין זה עם זה אחר
קרשי מזבח ואחד קרשי כרך הבית מיצטרפין זה
עם זה למעילה חמש רבעים בעול מיצטרפי
זה עם זה הכשר והחלב והסלת והיין והשמן
והלחם והרומ/ והתרומ/ מעשר של דמאי החלה
והביכורי מיצטרפין זה עם זה וכל העתרו מיצטר
זו עם זו וכל השריצים מיצטרפין זה עם זה דם
השריץ וכשרו מיצטרפין בכערשה

השהא

כלל אר והוש כל שטומאתו וכיעורו שוין מיעטו
וכל שטומאתו ולא שיעורו שיעורו ולא טומאתו
לא טומאתו ולא שיעורו אין מיעטרפין
הפגול והנותר אין מיעטרפין זה עם זה השרץ והנבל
ובשר המת אינן מיעטרפין זה עם זה לטמא אפי
בקל שבשניהם האוכל שנטמ/ באב הטומאה
ושנטמ/ בולד הטומא/ מיעטרפין זה עם זה בקל
שבשניהן כל האוכלין מיעטרפין זה עם זה
לפסול את הגוייה כבחיצי פרס וכמזון שתי סעודות
וכביצה לטמא אוכלין וכגרוגרת להוציאה
שבת וכבוהבת ביום הכפורים כל המשקין מיעטרפי
זה עם זה לפסול את הגוייה ברבי עית וכמלא לוגמ/
ביום הכפורים הערלה וכלאי הכרם מיעטרפי זה
עם זה אלו שמעון מה טעם מפני שהן ראויין
ליטמ/ כמו שב/

כלים פרקא

הארץ עלה קדשי הנהנה

מזבח

תנא יהוה ר׳ עקיבא לתמיד טעון שש
טו פעמים כיוצא בו קיפלנין ניתן לטמא
וישמשה ושלשה תשרוק
נפש יהודה היתה לקדש ישראל תרומתו
וגזל ניתן ושלשה יולדו ושלשה גוים יולדו ושלשה
ושלשה טעונין ושלשה פוטרין ושלשה
פגם ושלשה שיעורן לקדש ושלשה
שעשה שלחנות בד ושלשה עשה מזבח ועשה
השוה מעשהו ושלשה פגם ושלשה
השוו היעוו טעונין פגם ושלשה
ושלשה פוטרין ושלשה
ניתן לקדש ושלשה
שלשה שלחנות
ושלשה
שלשה
שלשה
ש

כייער רכב על גבי בהמ/ ובא חבירו ורכב על כולן מעלו שתה
כוס של זהב ובא חבירו ושתה כולן מעלו תלש מן החטאה
ובא חבירו ותלש כולן מעלו ר' אומר כל דבר שיש בו פגם אין בו
מועל אחר מועל" נטל אוכן אורה של הקרש הרי זה
לא מעל נתנה לחבירו הוא מעל וחבירו לא מעל בנא בתוך
ביתו הרי זה לא מעל ער שירור התחתיה כשוה פרוטה"
נטל פרוטה של הקרש הרי זה לא מעל נתנה לכלן אעפ
שלא רחץ מעל שהרא אומר הרי המרחץ פתוח לפניך הכל
ורחוץ" אכילתו ואכיל חבירו הנאתו והנא חבירו הנאתו
ואכיל חבירו מיעטרפין זה עם זה ואפי לזמן מרובה"

סליק פרקא השלישי

שעשה שליחותו כעל הבית מעל לא עשה שליחותו שלי
מעל כייער אל תן בשר ונתן כבר כבר ונעש ונתן בשר השלי
מעל אל תן להן חתיכה חתיכה והוא אומר להן טלו שהי והן
נטלו שלש שלש כלן מעלי אל הבא לי מן החלון אלא
מן הרלוסקם/ והביא לו אעפ שאל בעל הבית לא היה כלבי
אלא מזה והביא מזה כעל הבית מעל אבל אל מן החלון
השליח מעל שלח כיר חרש שוטה וקטן אם עשו
שליחותו כעל הבית מעל לא עשו שליחותן שליח מעל
שלח כיר פקח ונוכר אם ער שלא הגיע לעונת חנוכי חנוכ
מעל לכשייגי כייער ועשה נטל פרוטי או כלי ויאמ/ פרוטי של
הקרש מכל מקו שהוא מחולל על זה שההקרש נפר בכסת
ובשוה כסת נתן לו פרוטי ואל הבא לי בחייה פהילו והלך
והביא לו בכול פהילו או שאל הבא לי בכולה נרות או בכול
פהילות והלך והביא לו בחייה נרות ובחייה שניה מעל
אבל אל הבא לי בחייה נרו ממקו פלוני ובחייה פהילו ממקו
פלו והלך והביא לו נרו ממקום פהילו ופהילו ממקו נרות
השליח מעל" נתן לו שתי פרוטי ואל לך והבא לי אחרו
מאחת ומאחת רימון שניהן מעלו ע"ר יהור או כעל הבי לא
מעל שאולו אחרונ גרול הייתי מבקש והבאת לי קטן ורע
נתן לו כיער זהב ואל לך והבא לי חלוק והלך והביא לו
כשלש חלוק וכשלש טלית שניהן מעלו ר' יהור או כעל הבית
לא מעל שהוא אומר לו חלוק גרול הייתי מבקש והבאת לי קטן
ורע המפקיר מעות אצל שרלחני אם ערוריין לא ישתמש
בהן לפיכך אם הויצי מעל אם מותרין ישתמ/ בהן לפיכך אם
הויצי לא מעל אצל בעל הבי כיון כך לא ישתמש

הדרן עלך השלח

מן ההקדש

מתני

הכרך עלך השלוח שעשה
ומלוקא מסכ מעילה תל

מניינא

סליק פירקא

שלשים ששה פרקי
בתורה הכא

על האם ועל אשת האב ועל הכל
הבא על הזכר ועל הטהם והאש
המכאה את הטהם עליה הבא
על אשה וכתה ואשה איש הב
על אחותו ועל אחו אביו ועל אחו
אמו ועל אחו אשתו ועל אשה
אחיו ועל אשת אחו אביו ועל
הערה והמגרת ושפר עו והטרפן
מזרש למולך ובעל אוב והמחלל
את השבת וטמ שאכל את הקרש
והבא למקרש טמ והאוכל חלב
ורב ונותר ופגול והשוחט ומעל
בחוץ והאוכל חמץ בפסח והעוש
מלאכ ביום הכפורים והמפטפ
את השמן והמפטפ את הקטרת

והסך שמן המשחה והפסח והמיל
מיצות עשה / על אלו חייבין
על זרענן כרת ועל שגגתן חטאת
ועל לאו הודע שלה אשם תלוי /
חוץ מן המטמ/ מקדש וקדשיו
שהוא בעולה ויורד רבי ר מאיר
וחכמ/ אומ אתה מוצרת שנ תורה אח
יהיה לכם לעושה בשגגה ויצא
מגדר שאינו מעשה /
יש מביאות קרבן ונאכל ומביאו
קרבן ואינו נאכל ואלו מביאות
קרבן ונאכל המפלת כמין נהמה
חיה ועוף רבריר מאיר וחכמ/ או
עד שיהא כן מיעורית אדם המפל
שילא או סנדל או שפיר מרוקם
והייצא מחותך וכך שפחה
שהפילה קרבן ונאכל /
ואלו מביאו קרבן ואינו נאכל
המפלת ואינה יודעת מה הפילה
וכן שתי נשים שהפיל אח ממין
העטור ואחר ממין חוכה

שפיר

אלי יוסי אימתי כימין שהלכוזה
למזרח וזה למערב אכל אם היו
שהיתן עומדות מכיאות הרבן
ונאכל ואלו שאין מכיאות
המפלה שפיר מלא מים מלא
דם מלא גנינים המפלה כמין
רגים וחגבים שקיעים ורמכים
המפלה יום ארבעים ויועא דופן
ר שמעון מחייב כיועא דופן
המפלה לאור שמנים ואחר
כש פוטרין מן הירכן ומה מחיינו
אמרו להן כה לכש מיאי שניא
אור ליום שמנים ואחר מיום
שמנים ואחר אם שיוה לו לטום
לא ישוה לו להרכן אמרו להן
כש לא אם אמרתם במפלה יום
שמנים ואחר שכן יצא לשעה
שהיא ראויה להכיא הרכן האם
במפלה לאור שמנים ואחר שלא
יצא כשעה שהיא ראויה להכיא
הרכן

תנא

אמרו להן כה והרי המפלת יום
שמיני ואחר שחל להיות נשבה
תוכיח שהרי שלא יצא כשעה
שהיא ראויה להביא קרבן וחייב
בקרבן אמרו להן כש לא אם אמר
ביום שמיניכ ואחר שחל להיות
בשבה שאינו ראוי לקרב
יחזר ראוי לקרבן יעבור ויאמרו
במפלת לאור שמיני ואחר
שיצאן לילה ראויה לא לקרבן וחו
בין לקרבן יעבור הרמים
אינן מוכיחין שהרי המפל בתוך
מלאה רמיה טמאין ופטורין מן
הקרבן האשה שיש עליה
שפק חמש לידות שפק חמש זיבות
מביאה קרבן ואוכלת נזבחים ואין
השאר עליה חובה

חמש לירות וראוה חמש זיבורה

וראוה מביאה קרבן אחר ויאכל

בזבחים והשאר עליה חוב חמש

זיבורה וראוה מביאה קרבן אחר

ויאכלה בזבחיה והשאר עליה

חובה מעשה ששמרו קיבון

בירושלם כריבוי זהב אלף רש"ג

המעון הזה לא יאלין הלילה

עד שיהו בריבוי נכנה לבר ולימד

אשה שיש עליה חמש זיבורה

וראוה חמש לירו וראוה מביא

קרבן ואוכלה בזבחיו ואין השאר

עליה חובה ועמרו קיבון טבריה

כריבעתיים

פליק פירקא

ארבעה

מחוסרי כפורים

ארבעה מביאין
על הזדון כשגגה ואלו הן מחוסר
כפורים הזב והזבה והיולד והמיצורע
ר' יוסי בן יעקב אומר מחוסר כפורי
עד שיזרח הרס עליו ויזיר ליוע
ולתגלחתו ולטומאתו ואלו
מביאין על הזדון כשגגה הבא על
השפחה ושל שטעה הערוה ועל
שטעה הפדיון חמש מביאין
על הזדון כשגגה עבירות הרבה
חמשה מביאין קרבן אחד ואלו
ואלו מביאין קרבן אחר על עבירו
הרבה הבא על השפחה ביאו הרבה
ועיר שנטמ טמיאות הרבה והמקנ
לאשתו על ידי אנשים הרבה והמיעור
שהתגע נגעים הרבה
הכיא יצתרים ונתנגע לא עלו לו
עד שיביא חטאתו ר' יהודה אומר עד
שיביא אשמו האשה
שהפילה ולדו הרבה כתוך שמנים
נהכה וחזרה והפילה נקבה והפיל
האמים ר' יהודה אומר מביאה על
הראשון ואיזה מביאה על השני
מביאה של השלישי ואינ מביא
על הרביעי ואלו מביאין
קרבן עולה על שמיע הקול וביטוי
שפתים וטומאת מקדש וקדשיו
והיולדת והמיצורע מה בין
שפחה לבין הערוה שאין שוה
להן לא בעונש ולא בקרבן

בעא

1430

שכל הערוה כחטאה והשפחה

כאשם כל הערוה נחנה ושפחה

נזכר כל הערוה יחד האיש ואת

האשה שוין בחטה ובקרבן ובשפחה

לא השוה אב האיש לאשה בחט

ולא את האשה לאיש בקרבן כל

הערוה עשה כהן מערה קומיר

וחייב על כל ביאה וביאה החמור

בשפחה ש עשה בה מזיד כשוגג

איזוהי שפחה כל שהי שפחה

וחציה בת חורין שצ והפרה לא עפר

או חופשה לא נתן לה דמי ר עקי

ר ישמעאל איזוהי שפחה ור

ל הערוה מיפורשו מי אין

לנו אלא מי ש חציה שפחה וחציה

בת חורין כל הערוה אחר גדול

ואחר קטן הקטן פטור אחר ער

ואחר ישן הישן פטור אחר שוגג

ואחר מזיד השוגג בחטאת והמזי

כהנים

סדר פרה

לידי מיתה חמורה לא יביאוהו לידי
קרבן הלל אמרו לולא אם ידיעה
לומר מזיר הי אכל חלב וחלב
בהעלם אחר אינו חייב אלא אחת
אכל חלב ורם פגול ונותר בהעלם
אחר חייב על כל אחת ואחת זה
חומר בשמינין הרבה יותר מבשמינין
וחומר בשמינין אחר מבשמינין הרבה
שאם אכל כחיצי זית אחר בהעלם
אחר ממין אחר חייב משני מינין
פטור כמ/ישהיא האוכלו מלאוכ
הליות רבריר מיאיר וחכמ/או ער
שישהיא מתחללו וערמופן כר
אכיל פרס אכל אוכלין טמאי
ושתה משקין טמאין ושת רביעי
יין ונכנס למקדש ושתה כדי אכיל
פרס חייב ר ישמ/עאו אם הפסיק כד
או שנתן מים להוכה כל שהו פטור
יש אוכל אוכלין אכילה אחה
וחייב עליה ארבע חטאות ואשם
אחר טמא שאכל אתה החלב והיה
נותר מן המוקדשין ביום הכפורים
רמאיר או אם שכח והוציו חייב
אמרו לו אינה השם ישכיאה
אחת וחייב עליה שש חטאות
הבא על כתו חייב עליה משו כתו
ואחותו ואחות אחיו ואשת אחיו
אמו ואשת איש ונדה הבא על
כתו חייב עליה משום כת כתו וכלתו

ואשתו ואשת אחיו

ואשת איש וצרה ר' יוסי אומ עכ
דהן ונשאת חייב עליה משו אשת
אב וכן הבא על אשת אחיו ועל כת
כהה " הבא על חמותו חייב עליה
משום אחותו וכלתו ואשת אחד
אמו ואשת איש וצרה וכן הבא
על חמותו חייב עליה עכ אם חמו
ועל אם חמיו ר' יוחנן בן נורי אומ הבא
על חמותו חייב עליה משו חמותו
ואם חמיו אמרו לו שב אחר הן אר
עקיב שאלתי את רשב"ג ואת ר' יהוש
באיטלס של עימעוס שהלכן ליקח
כהם/ למשהה בת הבא על אחותו
ועל אחות אביו ועל אחות אמו /
חייב על כל אחת ואחת או אחת על
כלן אמ/ לו זו לא שמיעתי אנכ
שמעתי הבא על חמש נשות בהעלם
אחר שחייב על כל אחת ואחת
ורואה אני שהדבריס קל וחומ/ "
ועוד שאלו ר' עקי השוחט חמשה
זכחים בחוץ בהעלם אחר חייב על
כל אחת ואחת אלל לא שמיעתי
אר עקיב שמיעתי באוכל מזבח
אחר בחמשה הקחויץ שחייב
על כל אחת ואחת מפני מעילה
ורואה אני שהדבריס קל וחומר "

סליק פירקא

נשבת"

הכהמ/ יוכיח אמרתי לו הנהמי

ולא לאחר זמן אלי הבא עלי

זמן האמ/ כשבת שאין כה לא עפש

שאין בהן עכשיו אמ"ל יש בהן לאח

אלא אזהרה וחייב על אחת ואחת

אמרתי לו לא אם אמרה בקטנה

אחת אלי הקטנ יוכיחו שאין כהן

מזהיר על הערה והיא מזהר עליו

בגרה שכן ישי בה שתי אזהרו שהו

אחת ואח אמרתי לו לא אם אמר

הרב וחט אלו הרבה חייב על כל אחת

מילאכ אחה בהעלם אחד מיהו חייב

עקי שאלתי אה"י איע בעשה

אל"ר עקי אם הלכה נקבה ואם ריז הו

יש השובה אל השב אל לא אם

אמיה כמעיל שקן עשה כה המאמ

כאוכל ואה המיחה כנהנה עיורת

את המעיל לזם/ מרוב האמ/ כעור

שאין בו אחת מכל אלו אר

מילאכ הרבה בשבתות הרבה מעין

אחה על כולן אוחייב על כל אחת

ואח אל חייב על כל אחת ואחת

הרב וחט אלו הרבה חייב על כל אחת

ואח שבת שיש בה תוצאות הרבה

אחת ואח אמרתי לו לא אם אמר

מזהר על הערה והיא מזהר עליו

האמ/ בשבת שאין בה אלא אזהרה

אלא אזהרה וחייב על אחת ואחת

אמרתי לו לא אם אמרה בקטנה

שאין בהן עכשיו אמ"ל יש בהן לאח

זמן האמ/ בשבת שאין בה לא עכש

ולא לאחר זמן אלי הבא עלי

הכהמ/ יוכיח אמרתי לו הנהמי

נשבת"

חרש עלך אמרו לו

ספק

אכל חלב וספק לא אכל
ספק יש בו כזית כשיעור
וספק אין בו כשיעור חלב ושומן
לפניו ואכל אחר מהן ואינו יודע
איזו מהן אכל אשתו ואחות עמו
בכית שגג באחר מהן ואינו יודע
באיזו מהן שגג שבת ויום חול
ועשה מלאכה באחר מהן ואינו
יודע באיזה מהן עשה מכי אשם
הלוי כשם שאם אכל חלב
וחלב כהעלם אחר אינו חייב אלא
חטאת אחת כך על לא הודע שלה
אינו חייב אלא אשם תלוי׳
אם היתה ידיעה ביניהם כשם שהו
מביא חטאת על כל אחת ואחת כך
מכי אשם תלוי על כל אחת ואחת
כשם שאם אכל חלב ודם פגול
ונותר כהעלם אחד חייב על כל אחת
ואחת כך על לא הודע שלהן מביא
אשם תלוי על כל אחד ואחד
חלבונותר לפניו ואכל אחר מהן
ואינו יודע איזה מהן אכל אשתו
נדה ואחותו בכית שגג באחת מהן
ואינו יודע באיזו מהן שגג שבת
ויום הכפורים לפניו ועשה מלאכה
בין השמשות ואינו יודע באיזו
מהן עשה ר׳ יוסי מחייב חטאת וכו׳
יהושע פוטר׳

אלו יכלו לא נחלקו על העושה מלאכה
כיון שהשמשו שהוא פטור שאינו
או מקיצה מלאכה עשה היום ומקיצ
מלאכה עשה למחר על מה נחלקו
על העושה מלאכה בתוך היום ואינו
יודע אי כשכחה עשה או כיום
הכפורי עשה או על העשה ואינו
יודע מיעין מלאכה עשה שר' יעזר
מחייב חטאת ור' יהושע פוטר אלו
יהודה פוטר היה ר' יהושע את מאשה
הלוי ר' שמעון שזורי אומר לא נחלקו
על רבי שהוא משום שם אחר שהו
חייב על מה נחלקו על רבי שהוא
משום שני שמות שר' איש מחייב חט
ור' יהושע פוטר המייחני אספטר ר
יהושע אומר למה נאמר אשר חטא מה
פרט למתעסק

כליק פירקא

רמ שחיט כהמ' וכחי'

וכעופו כין טמאין כין

טהורין רמ הטחיר רמ העהירה רמ

הקזה שהנשמ' פל יוציא פו חייבין

עליו רמ הטחול רמ חלב רמ

ביצים רמ שריעי רמ חצבי רמ תמיעי

אין חייבין עליו ר' יהודה מחייב ברם

ההמיעי ור' שמעון מחייב על הפק

מעילו אשם הלוי וחכמ' פוטרין

ומודה ר' שמעון בזבי מעילות

ער שיהודע לו שמעני עמ' אשם

הלוי

הדרן עלך ספק אכל תע

אלו טרפין מה לזה מביא שהרי אשמו
אלא יביא מעל וחומשה ויביא
אשם כשני פלגי ויאמר אם ראי
מעלתי זו מעילתי וזה אשמתי
ואם ספק מעילתי המעות תיבה
ואשם תלוי שממין שהוא מביא
על הודע מביא על לא הודע אלא
ר עקיבי נראין דבריך בזמיל מעשה
הרי שיבא לירי ספק מעיל ממזה
מנה לא יפה לו שיבא אשם בזמיא
מנה הא מזה ר עקיבי מחייב אשם
תלוי אמאי אתה השני מביא אשם
וראשי אחר אכל את הראשון ובא
אחר ואכל את השנייה זה מביא אשם
תלוי וזה מביא אשם תלוי דברי ר
עקיבי ר שמעון אלו שניהם מביאין
אשם אחר חתיכה של חלב
וחתיכה של חולין אכל את אחת מהן
ואינו יודע איזו מהן אכל מביא אשם
תלוי אכל את השניה מביא חטאת
ואשם וראי אכל אחר את הראשון
ובא אחר ואכל את השני זה מביא
אשם תלוי וזה מביא חתיכה של חלב
ואכל את אחת מהן ואינו יודע איזו
מהן אכל מביא חטאת ר עקיבי אומר את
מביא אשם תלוי אכל את השניה
מביא שתי חטאות ואשם וראי
אכל אחר את הראשון ובא אחר
ואכל את השניה זה מביא חטאת
וזה מביא אשם תלוי ר עקיבי אומר
וזה מביאין אשם תלוי ר שמעון
אומר זה מביא חטאת וזה מביא
ושניה מביאין אשם

ר' יוסי או' שניה מכיאין אשם אחר
חתיכ של חלב וחתיכ של חלב נותה
אכל את אחת מהן ואין ידוע איזו
מהן אכל מכי חטאת ואשם תלוי אם
השניה מכי שלש חטאות
אכל אחד את הראשנה וכיא אחר
ואכל את השניה זה מכיא חטאה
ואשם תלוי וזה מכי חטאת ואשם
תלוי ר' שמע' או' זה מכי חטאת וזה
מכי חטאה ושניה מכיאין חטאה
אחת ר' יוסי או' חטאת שהיא כאה
על חטא אין שני מכיאין אותה

סליק פירקא המביא אשם תלוי וצו' לו שלא חטא

אם עד שלא נשחט נודע להן ייצא
וירעה בעדר רבי' מאי וחכמי' או'
ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו דמיו
לנדבה ר' אי עאו יקרב שאם איבד
כא על חטאו זה כא על חטא אחר
הרס ישלם והכשר ושרת צורך הרס
והכשר קיים יאכל ר' יוסי או' אפי' הרס
בנוס יזרק והכשר יאכל אשם וראי
איצטן אלא אם כן עד שלא נשחט
ייצא וירעה בעדר ואם משנשחט
הרי זה יקבר בצורך הרס הכשר ייצא
לכיה השרעה שור הנסקל איבו
טן אם עד שלא נסקל ייצא משנסקל
מותר בהנאה עגלה ערופ' איבו
כן עד שלא נערפ' תיצא ותרע בעדר
משנערפ' תקבר במקומ' שעל כפק
כאה כפרה כפיק והלכה לה

ר ליעלאו א מתנרב אדם אשם תלוי
בכל יום ובכל שעה שיריצה הוא
היה נקרא אשם חפירים אמרו
עליו על ככא בן טוטא שהיה
מתנדב אשם תלוי בכל יום חוץ
מאחר יום הכפורים אותו יום אי אתה
יו מניחין אותו היתי מביא אלא
יו או לי המהן ער שתנגב לגיה
השרפה שור הנסקל אינו בן אם
ער שלא נהל ייצא משנפקח
מיהר כהנאה כפך וחמר או אין
מביא אשם תלוי אלא על רבר
שזרונו כרת ושגגתו חטאה
חייבי חטאות ואשמות ורואין
שעבר עליהן יום הכפורי וחייבו
אשמו תלוין פטורין מי שיבא
לירו כפך עניר ביום הכפורים אפי
עם חשיכפטור שכל היום מכפר
האשה שיש עליה חטאת
העות הפך ועבר עליה יום הכפורי
חייבת להביא עליה אחר יום
הכפורי מפני שמכשרת לזכר כזכחו
חטאת השות הבאה על הספק
אם משנתגלה נוחעהרי זו הקטר
המפריש שתי כלעים לאשם
ולקח כהן שניאלים לאשם אם
היה אחר מהן יפה שתי כלעים
יקרב לאשמו והשני ירעה עד
שיפתאם וימכר ויפלו ובניו לנדב
לקח כהן שני אלים לחולין
אחר יפה שני כלעים ואחר יפה
עשר זוזין היפה שני כלעי יקרב
לאשמו והשני למעילתו

אחר לאשם ואחר לחולין אם היה
של אשם יפה שני מלעיל יקרב
לאשמו ויביא עמה מלעוחומש
המפריש חטאתו ומת לא
יביאנה בני אחריו לא יביאנו מחט
על חטא אפי׳ על חלב שיאכלו
שנקרבו על חטאתו ער שירצה
קרבנו לשם חטאתו מביאו מהקר
כשב שעיר ומהקרש שעיר כשב
ומהקרש כשבה ושעיר העוין וכני
יונה ומהקרש העוין ובני יונה
עשיריה האיפה ׳׳ כיצר
הפריש לכשבה או לשעירה העני
יביא עוף העשיבי עשירי האיפה
העשיר יביא עוף העשיר יכי שעי
או כשבה ׳׳ הפריש כשבה
ושעירה ונסתאבו אם ריעה יביא
ברמיהן עוף הפריש עוף ונסתאב
לא יביא ברמיו עשירי האיפה׳׳
ר׳ שמעון או כבשים קורמין
לעזים בכל מקום יכול מפני שהן
מובחרין הל אם נכש יביא קרבנו
מלמד ששניהם שקולין׳׳
תורין קורמין לבני יונה בכל מקו
יכול מפני שהן מובחרין מהן הל
וכן יונה או תור לחטאת מלמד
ששניהם שקולין׳׳

האב קורם לאם ככל מקום יכול מפני

שכבוד האב קודמין לכבוד האב

הל איש אמו ואביו תיראו מלמד

ששניהם שקולין אבל אמרו חכם

האב קודם לאם ככל מקום מפני שהו

ואמן חייבין בכבוד אביו

סליק פירקא

הדרן עלך המביא אשם
וסליקא מסכת כריתות תל

בשלשה

מקומות הכהנים עומדים בית המקדש נכית

אבטינס ובכית הניצוץ ובכית המוקד נכית

אבטינס ובכית הניצוץ היו עליות והרובין שומרין שם בית המוק

ניפה ובית גדול היה ומוקת רוכרין של אבן וזקני בית אב ישנים שם

ומפתיחו השרה כידם פירחי כהונה איש כיסתו בארץ לא היו ישנים

בבגדי קדש אלא פושטין ומקפלין ומניחין אותן תחת ראשיהם

ומתכסין בכסו שיעמין אירע בהרי מהן יוצא והולך לו במסבה

ההולכה תחת המרה והערוה רולקו מכאן ומכאן עד שהוא מגיע

לבית הטבול ומרורה היתה שם ובית כס של כנור וזה היה כבודו מיצאו

בעזרה יורע שיש שם ארס מיצאו פתוח יורע שאין שם ארס יר

וטמל עלה ונסתפג ונתחמם כנגד המזרח בא וישב לו איצל אחיו

הכהני עד שהשערי נפתחין ויוצא והולך לו

אישׁ הר הבית היה מחזר על כל משמר ומשמר ואמרי דחלקו לפנו
וכל משמר ומשמר שאינו עומד ושמש לו אישׁ הר הבית שלום
עליך נעכר שהזיע ישן וחובטו במקלו ורשות היה לו לשרוף את
כסותו והן אומ׳ מה קול נעורה קול לוקה וכגרון נשרפין שישן על
משמרו אור יעקב פעם אחת מיצאו אחי אימא ישן ושרפו
את כסותו מי שהוא רוצה להרוס את המזבח משכי וטוכל
עד שלא יכנס המימונה וכי כאיזו שעה כאלו המימונה לא כל
העניים שוות פעם שכא מקרות הגבר או סמיד לו מלפנינו או
מאחריו והמימונה כא ורפק על יהן והן פותחין לו ואלהן מי
שטבל יכא ויפיס הפיס זכה מי שזכה נטל את המפתח ופתח
את הפשפש ונכנס מניח המוקד לעורה ונכנסו אחריו ושרי
אכיהו של אור כידיו נחלקו לשתי כתות אלו הולכין באכסדרה
דרך המזרח ואלו הולכין באכסדרה דרך המערב היו כורכין והולכי
עד שמגיעין למיקו ששי חביתין הגיש אלו לאלו ואו שלום
הכל שלום העמידו ששי חביתין לעשות חביתין מי שזכה להרוס
את המזבח הוא יתרוץ את המזבח או לו הזהר שמא תגע בכל
עד שתקרש ידיך ורגליך מן הכיור והרי המנח עטוה כמקן יעוף
כן ככש למזבח במעטו של ככש אין אדם נהנה עמו ולא עד
בידו אלא הולך לאור המערכה לא היו רואין אותו ולא
שומעין את קולו עד שהיו שומעין קול העוף שעשע בין קטין
מוכני לכור והיו אור הגיע הרש ידיו ורגליו מן הכיור נטל מחת
המגת והלך לראש המזבח ופנה את הגחלי הלך והילך והלמן
הפנימיות המאוכלות וירד הגיע לריצפה הפך פניו לעזרה והלך
למזרח של ככש כעשי אמות יעבר את הגחלים על גבי הריצפה
רחוק מן הככש שלשה טפחי מקום שטתנין מוראה העוף ורשו
מזבח הפנימי והמנורה

הדרן עלך ראוהו אחיו אמן

להן המימונה כאן והפיכו מין
שוחט ומי זורק ומין מדשן

ר' אלו מזבח הפנימי ומי מדשן אלו המערה ומי מעלה אברי לכבש הראש והרגל ושתי
הירים העוקץ והגל החזה והגבה ושתי רפתי הקריבים והסלת והחבתין והיין ופיפו מי שזל
א להן יצאו והביאו טלה מלשכת טלאים והרי לשכת טלאים היתה כמקיעוע יצפוני מערבית
וארבע לשכות היו שם לשכת טלאי ואחת לשכת החותמו ואחת לשכת המוקד ואחת לשכה
שעושין בה לחם הפנים נכנסו ללשכת הכלים הויציאו משם השעיר ושלשה כלי כסף
וכלי זהב השקו את התמיד כסוי של זהב אעפ שהוא מכוקר מן הערב מביקרין אותו ליאור
האבוקות א להן יצאו וראו הגיע ומין שחיט אם הגיעה הרואה או כריקאי מהיא מן שמו
או האיר כל פני המזרח עד שהוא כחברין והוא או הן מי שזכה בתמיד מושיט והולך
בכית מטבחיו מי שזכו כאברין הולכין אחריו בית המטבחי היה כיצפונו של מזבח ועליו
שמנה עמודי נפנין ורבועין של ארז על גביהן ואונקלו של כרזל היו קבועין בהן ושלש
סריים היו בכל אחד ואחד שהן גולין ומפשיטין ושלחנות של שיש בין העמודים
מי שזכו ברישון מזבח הפנימי והמנור היו מקדימין ארבעה מהם בידם הטני והכיו
ושני מפתחו הטני רום להריקב של זהב מחדיק הכיון וחיצי והכיו רום לקיתון של זהב
ושני מפתחו אחד ורד לאמ שתי ואחד פרוח כוון בא לו לפשפש יצפוני פשפשו ושני
פשפשין היו לו לשער הגדול אחד כיצפון ואחד כדרום לא נכנס בו אדם מיעולם ועליו

אחיו שירד והן ריצו וכאו ומהרו וקידשו וידיהם
ורגליהם מן הכיור נטלו המגריפו ואה היציעורה
ועלו לראש המזבח האכרים והפרדים שלא נהאכלו מכערב
סונדין אותן ליצירי המזבח אם מן היערדין מחדיקין כודרין אות
כמומכעל הכבש החלו מעלין אפר על גבי הפתח והפוח היה
כאמציע המזבח פעם עליו שלש מאוטר וכהגלים לא היו
מדשנין אות מפני שהוא נוי למזבח מימיו לא נהעיבל פהן
מלהויציא אה הרשן החלו מעלין פגיזרין לפרד אר
המערכה וכי כל העצי כשרין לכערכ הין כל העצי כשרין חוץ
מעלי זית ושליגפן אכל כאלו הגילים כמורכיות של האנה ושל
אגוז ושל עץ שמן פרד אה המערכ גרולה מזרחה חוזה
מזרח והאשי גזרין הפנימין היו נוגעין בהפתח ורוח היה כין
הגזרין שהיו מציהין אה האליהא משם פרדו עיני האנה יפיפ
לפרד אה המערכה השניה לקטורה מנגר קרן מערבית רומיה
משוך מן הקרן שלפי העפון ארבע אמו כעמר חמש כאין גרול
והשפה כאומר שמנה כאין גדולים ששם היו נותנין שני כזיכי
לכונה של לחם הפנים האכרי והפרדי שלא נהאכלו מכערב
מחזירין אותן למערכה היניהו שתי מערכו כאש וירדו כאו
להם ללשכת הגזית "

ראשונה

מפורש עלירי יחזקיה ויאמר אלי השער הזה יהיה סגור לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יי אלהי
ישראל בא בו והיה סגור נטל את המפתח ופתח את הפשפש נכנס להתיא ומהתא להיכל
ער שהוא מגיע לשער הגדול העמיד לשער הגדול העביר את הנגר ואת הפותחין ופתחו
לא היה השותה שותה ער ששמע קול שער שנפתח מיריחו היו שומעין קול שער
הגדול שנפתח מיריחו היו שומעין קול מגריפ מיריחו היו שומעין את החליל מיריחו
היו שומעין קול היעליעול מיריחו היו שומעין קול נביני כרוז מיריחו היו שומעין קול
העין שעשה בן הטין לכיור מיריחו היו מריחין ריח פטום הקטרת מי שזכה נרשון
מזכח הפנימי נכנס ונטל את הטבי והניחו לפניו היה חופן וניתן להובו ובא חרונה כיבר
את השאר להובו והניחו ויצא מי שזכה נרשון המנור ומיצא שתי נחה מזרחין
דולקין מרשן את השאר ומניח את אלו במקומן מיצאין שכבו מרשנן ומדליקין מן
הדליקין ואחר כך מרשן את השאר ואנן היתה לפני המנור וכה שלש מעלו שעליה
הכהן עומר ומטיב את הנרות הניח את הכוז על מעלה שניה ויצא

סליק פירקא תנא

לא

היו כופתין את הטלה אלא מעזידין אותו
שוכו באבריס אוחזין בו וכך היה עקידתו
ראשו לדרום ופניו למערב של שחר היה נשחט על קרן
יעפוני מערבי של טבעת שניה של בין הערבי היה נשחט
על קרן יעפוני מזרחית על טבעת שניה שחט השוחט
כבל המקבל בא לו לקרן מזרחי יעפונית נתן למזרח יעפונה
מערבי דרומי נותן מערבה דרומה שירי הדם היה שופך על
יסור הדרומי לא היה שוכר בו את הגבל אלא נוקבו
מתחת ערקובו והולה בו היה מפשיט ויורד עד שמגיע
לחזה חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו חתך את הכרעים
ונתנן למי שזכה בהן מרק את הפשט קרע את הלבוהיעי
את רמוחתך את הירים ונתנן למי שזכה בהן עלה לרגל
הימנית ונתנה למי שלא שזכה בה ושני כיצים עמו קדש
ונמיצא כולו גלוי לפניו נטל את הפרר ונתנו על כית השחיט
הוא מלמעלן נטל את הקריבים ונתן למי שזכה בה להריח
מריחן בכית מריחים כל ערבה הקריבים מריחין אותן שלש
פעמים כמשוט על השלחן של שיש שבין העמודי נטל
את הכבן והפריש את הראה מן הכבד כיאיבע הכבר מן
הכבר לא היה מזיזה ממקום נקב את הקנה ונתנו למי שזכה
בו על רופן הימנית היה חותך ויורד עם השדר לא היה נוגע
כשדר ער שהוא מגיע לשתי יעלעו רכות תהכה ונתנה למי
שזכה בה והכבר הלויה בה כיא לו לגרה והניח בה
שני יעלעו מכאן תהכה ונתנה למי שזכה בה והקיבו והריאה
הלויין בה וכיא לו לרופן השמיאלי והניח בה שתי יעלעו רכו
למעלן ושתי יעלעו רכות מלמטן וכרהיה מניח בתוכרה
ומיצא מניח בשניה שתים למעלן שתי מלמטן חותך ונותנ
למי שזכה בה והשדרה עם והטחול הלוי בה והיא היתה

ירושלמי כפשוטו
ישקר בן יוכרבה
ויהי בין כופתין
ומיד שלע רבחמרין ויבא הוגיו חדרי ושופ
כיון קדושים וחד יו ושפך שהויו ומגלח
כחיל המי שן ונוגי בעגלו וכפתך משיחי
יהוצי בהילו דהדבלו תנן התם עשר
שלחנות היו בבית הטבח שהוא נבית
גוזטפים שעליהן מדיחין את הקיבים
שנים בעזרה ושנים בחוץ של שיש ושנים
בהן על של שיש עתידין אותה לעתיד ועל
של שיש כלי שלת ושנים בהיכל שנפנים
שלחן יחיד של כסף ויחיד של זהב על
של שש הפנים שבירושלים ועל של זהב
בירושלים שהיו מוריקין בהם ואחד
של זהב הכבנים שעליו אותה הפנים תחיד
שהיו עזרות בירושלים עשרה שולחנות
עבדי רשיים עשרו דפק נעברו דהב
יכי יוסי יוי הענינו שם כי יוי ויאמר
כשם ר שמואל בר רבי יצחק ופשוט שהוא תה
של שחר ונתנו בחלי ירוב הכהנים
רשקדין שנים ביום אחד ביום יחד ביום
היום יון יוי חוטת היום כשהוא יון
יוי הכבש יאחד תעשה בבקר ואת הכבש
השני תעשה בין הערבים הרי חוטת היום
יאחד הכיבי העודף של שחר היה נשחט
על קרן יעפונית ושנית על טבעת שניה
ושל בין הערבים היה נשחט על קרן יעפונ
ומדחית על טבעת שניה עשרה
דברים שיהו בעזרה ומקדין יותקנים בע
יו הבן יון בשנים לחדין חוק יון מנדרת
לישב בחוק יושבו לו ומדחה תרע
שהבי העה טומחת הכל המתעלין בה ותש
יון זה ובדשוין שבעבעה שנים על העזרן
טהור ומדח ומעשיך ויי הר עשים נכתוב
תמידין הבדוקין ועיד טבעת ומנהכיהעיע
הדיוט יון הכל עיבתלין בה עשוה רקוי
להדיוט ובן כפי לה ומדי יו לקן שויכ
עבריו תקלה יון יוצין עבדי תקלה ואתן לו
שוחים עבדיו תקלה שב נעשים נדון לגיכ
יותר שהוכים ומוחר הדיוט יו לקן עבד
תקלה אן חשך יעשו לה דיו ויוצאין לה
להפך ומוצאין לה חשך עבד תקלה עב והיא
היתה תמן וכהן וחשך עליהם תהום והדר
ויוצאין להי הי יוי ספרי דלה יותן לשוחל
עה לשעלה ועה לעטה ועה לפנים
יקבל שנים עבדין בעזרה ליה דיוחיו
יותן לשוחל ועה לשעלה ועה לעטה ועשקי
ספרי יקדיי כשהוא בין חתן הדרה
ועשיש יוצאין בין פעיה ליה דיוחיו יותן
לשוחל ועה לשעלה ועה לעטה עה לפנים
עה ויוחזק יו לקן יוצאין יקדיי חכים יום
ליה המיוה יותן העלה יו לקן יוצאין
ויקבלנבוי יוצאין יו לקן הטעש יותן יעקן
יו לקן יוצאין ויקדיי עשיר יוצאין ליה
השניה כה יו לקן עה יעשה

דדין עלך לא היו כופתין אמ׳ להן

דמיזה כרכו כריכה אחת והן כרכו וקראו
עשרת הכרכים ושמע והיה אם שמע
ויאמר וכרכו את העם שלש כריכות אמיה
ויעיב ועטרה וכרכה כהנים וכשכה מוסי׳
כרכה אחת למשמיר היועצא אמ׳ להן
חרשים לכהרים יכרו כאו והפיסו מי מעל
והפיסו זכה מי שזכה חרשים עם ישניב
כאו והפיסו מי מעלה הפיסו זכה מי שזכה
אפרי מן הכבש למזכח׳ איעבן יעקב אומ׳
מעלה אפרים לגבי כבש מעלה אוקן לגבי
מזבח׳ מהרום לחזני היו מפשיטין׳
אותן את כגדיהן לא היו מעיחין עליהן׳
אלא מכנסים כלבד וחלוקות היו שכ וטו
עליהן השמיש כליס׳ מי שזכה
כהטרת היה נוטל את הכת והכף רומ׳ להתך
של זהב מחדיק שלשה קבין והבזך נהיו

מלא וגרוש מקטרת וכיסוי היה לו כמין
מיטולטלת היתה עליו למעלן׳ מי
שזכה במחתה נטל מחתת הכסת ועלה
לראש המזבח ופיזה את הגחלים והלך
וחתה מן המאזלות ומן הפנימיות וירד
ועירן להון של זהב נהפוך מפנה בקב׳
גחלים היה מכבדן לאמ׳ ובשבת טפי עליה
לפכהר ולפכהר היה כלי גדול מיחזקה להן
ושתי שרשרו היו כה אחת שהוא מושך
ויורד ואחת שהוא אוחז כה מלמעלה
כשניל שלא התגלגל׳ שלשה רבים
היתה להן משמשת כופין אותה על גבי
גחלים ועלה שרץ כשבה ומורידין כה
את הרשן מעל גבי המזבח׳ הגיע בין
האולם ולמזבח נטל אחד את המגריפה
וזרקה בין האולם ולמזבח אין אדם שומע

גדולה אלית של ימין קורין אותה גדולה שהכבר הלויה כה כאן לו לעזרה
חבטו ונתנו למי שנתנה כה האליה ואיעבע הכבר ושתי כליות עמו נט
את הכבר וגל השמיאליה ונתנה למי שזכה כה נמיצא כלם עומדים
נשורה והאברים בירם׳ הראשון ראש וכרגל הראש בימיט׳
וחוטמו כלפי זרועו והרביו בין איעבעותיו וכית שחיטתו מלמעלה
הפרי נתון עליה הרגל של ימין בשמיאלו וכית עורה לחוץ׳ השני
כשתי ידים ברמיטו ושל שמאל בשמאלו וכית עורן לחוץ׳ השלישי
בעוקץ וכרגל העוקץ בימיט האליה המירולה בין איעבעותיו איעבע הכבר
ושתי כליות עמו הרגל של שמיאלו בשמאלו וכית עורו לחוץ׳
הרביעי כחזה וכגרה החזה בימיט והגרה בשמאלו ויעלעותיה בין איעבעו׳
החמישי כשתי רפתו של ימין בימיט ושל שמאל בשמאלו וכית עורן
לחוץ׳ הששי בקרביס הצתונים בכוך וכרעים על גביהן מלמעלן׳
השביעי בסלה והשמיעי בחבתין והתשיעי בין הלחי ונה עם מחיי בכש
ולמטה מערכו ומלחו וירדו וכאו להם כלשכת הגזית לדעות את שמע׳

קול חצרו בירושלם מקול המגרפה ושלש
רברי היתה משמשת כהן ששומע את
קולה ויורע שאחיו הכהני נכנסין להשתחו
והוא רץ ובא וכן לוי ששומע את קולה
יודע הכהנים נכנסין לדבר בשיר והוא רץ
ובא כמעמיד היה מעמיד טמאים בשער
המזרח׳

סליק פירקא אלהן הממו החלל

עולין במעלות האול מי
שזכו בגורל מזבח התמידי
והמטר היו מקדימין לפניהם מי שזכה
בגורל המזבח התמידי נכנס ונטל את הטני
והשתחוה ויצא׳ מי שזכה בגורל
המזבח נכנס מיצא שתי נרות מזרחיות חלק
מדשן את המזרח ומניח את המערכי׳
חולק שממנו מדליק את המנורה כין׳
הערבים מיצאו שכבה מדשנו ומדליקו
ממזבח העולה נטל את הכוז מעל שני
והשתחוה ויצא׳ מי שזכה במחתה יכבר
את הגחלי על גבי המזבח רידין בשור׳
המחתה השתחוה ויצא׳ מי שזכה בקטו
נטל את הכוף מתוך הכת ונותנו לאוהבו
או לקרובו נתעיר ממנו לתוכו ונותנו לו
בחפניו ומלמדין אותו הזהר שלא תתחיל
מפניך שלא הטה התחיל מדדר ויצא לא
היה עיר שהממונה או לואישי כהן גדול
הקטר פרשו העם והקטיר והשתחוה ויצא׳
בזמן שכהן גדול נכנס להשתחו שלש
אוחזין בו אחד מימינו ואחד בשמאלו
ואחד באצבע טובו וכיון ששמע הממונ
קול הזלזל של כהן שהוא ויצא ונכנס אחיו
את הפרטה והשתחוה ויצא ונכנסו אחיו
הכהני והשתחוו ובאו ועמדו על מעלות
האולם עמדו הראשני לרוחם אחיהם
הכהנ וחמשה כלים בידם הטני ביד אחד
והכוז ביד אחר המחת ביד אחר הכוף ביד
אחר וקת וכינו ביד אחר ומרכו את העב
כיפה אחת אלא שנמרחנו אותו שלש
פרטות וכמקדש כרב אחת כמקדש או את
השם נכתב וכמדיע נכנעין כמדיע הכהנ

כפניהן כנגד כתפיהן וכמקדש על גבי ראשיה׳
חוץ מכהן שאינו מגביה את ידיו למעלה
מן היציע שנאמר את ידיו אל העם
ויברכם׳ בזמן שכהן גדול רוצה להקטיר
היה עולה לכבש והסגן מימינו הגיע למתעי
הכבש אחז הסגן מימינו והעלהו הושיט
הראשון הראש והרגל וסמך עליה וזרקן
הושיט השני לראשון שתי ידים ונר נתן
לכהן וסמך עליהן וזרקן נשמט השני והלך
לו וכן היו מושיטין לו כל שאר האבריס
וסומך עליהן וזורקן כסדר שהוא סומך ואחרי
זורקין׳ בא לו להקיז את המוכח מהיכן
הוא מתחיל מקרן דרום מזרחי מזרח יצפו
יצפו מערב מערב דרומית׳ נתנו לו יין לנסך
הסגן עם על הקרן והסורין בידו ושני כהני
שמרין על שלחן חלבן ושתי חצוצרות
בידן תקעו והריעו והקשו וכאו ועמדו אצל
בן ארזה אחר מימינו ואחר משמאלו
שחה לנסך הניח הסגן הסורין והקיש בן
ארזה כעליל ודברו הלוים בשיר׳ הגיעו
לפרק תקעו והשתחוו על כל פרק תקיעות של
כל תקיעה השתחויה׳ והוא סדר עטרה התמי
לעבור בית אלהינו שיבנה במהרה בימינו׳

השיר שהלוים היו אומרים בבית המקדש ביום
הראשון היה אומר לה׳ הארץ ומלואה תבל
וישבי בה׳ בשני היו אומרים גדול ה׳ ומהולל
מאד בעיר אלהינו הר קדשו׳ בשלישי
היה אומר אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפוט׳
ברביעי היו אומרים לה׳ הנקמות ה׳ אל נקמות הופיע׳
בחמשי היו אומרים הרנינו לאלהים עזינו הריעו
לאלהי יעקב׳ בששי היו אומרים מלך גאות
לבש לבש ה׳ עז התאזר אף תכון תבל בל
תמוט׳ בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום
השבת ליום שכולו שבת מנוחה לחיי
העולמים׳

בשלשה

מהומות הכהנים
שומרים בני המקדש

בית אבטינס ובית הציצין ובבית המוקד
והלוים בעשרים ואחד מקום חמש על חמש
שערי הר הבית ארבע על ארבע פנותיו מתוך
חמש על חמשה שערי השורה ארבע על
ארבע פנותיו מבחוץ ואחד ללשכת הקרבן
ואחד ללשכת הפרכת " איש הר הבית
היה מחזר על כל משמרות ומשמר ואבוקה
דולקה לפניו כל משמר שאינו שומר אור
לו איש הר הבית שלוקח נגר שהוא ישן
חובטו במקלו ורשות היה לו לשרות בפרוזדור
והן או מה קול בשרו קול בן לוי לוק ובגדיו
נשרפין שישן לו על משמרתו ר' אלעזר בן
יעקב או פעם אחת מיצאו את אחי אימא
ישן ושרפו את בגדיו " חמש שערי
היו להר הבית שני שערי חולדה מן הדרום
משמשין כניס ויציאה וקיפונוס מן המערב
משמש כניסה ויציאת טרי מן היעקוב לא
היה משמש כלום שער מזרחי עליון שושן
הבירה יעידה שבו כהן השורף את הפרה פרה
וכל מסעריה ויוצאין להר המשחה "
שבעה שערי היו בעזרה כיצפון ושלשה
בדרום ואחד במזרח שבדרום שער הדלק
שני לו שער הקרנן שלישי לו שער המים
שבמזרח שער ניקנור שתי לשכות היו לו
אחת מימינו ואחת משמאלו ואחת לשכת
פנחס ואחת לשכת בן עשה חמתון "
שבמערב שער ניצוץ היה כמין אכסדרה
היה ועלייה בנויה על גבן שהכהנים שומרי
מלמעלן ולוים מלמטן ופתח היה לו לחוץ
שני לו שער הקרנן שלישי לו שער בית
המוקד " ארבע לשכות היו בהיכל
פתיחולטרקלין שהיו בקדש ושתים בחול
וראשי פרקים מבדילין בין קדש לחול
ומה היו משמשות מערבי דרומי היא היתה
לשכת טלה קרבן דרומי מזרחי היא היתה
לשכת עוש לחם הפנים מזרחי יעקובי כה
גנזו בית חשמונאי אבני מזבח ששקעו
מלכי יון יעקובי מערבי כה יוצאין לבית

בשלשה

הטבילה שני שערים היו לבית המוקד אחד
פתוח לחול ואחד פתוח לעזרה אבל יהודה
מי שהוא פתוח לעזרה פשפש הטמא היה לו
שם נכנסין לכלוש את העזרה " בית
המוקד כיצד בית גדול היה ומוקפת רובדין
של אבן וזקני אב ישנין שם ומפתחות
העזרה בידם פרחי כהונה איש כפותו באזרו
ומקום היה שם אמה על אמה ושכל של שייש
ושבע היתה קטלעכה הגיע ומן הגיע ולה
הגביה את השכלא מן השבעה נשלאה
המפתחות מן השלשל ועל הכתף נתנם
וכן לוי ישן לו מבחוץ גמר מלנעול החזיר
את המפתחות לשלשלת ואת השכל למקום
ונתן כפותו עליה וישן אחד מהן
יוצא והולך לו כמסיבב ההולך תחת הכירה
והנרות דולקות מכאן ומכאן שהוא מגיע
לבית השכיל ר' אליעזר בן יעקב אומר כמסיבה
ההולכת תחת החול יוצא והולך לו כיוצרה "

הדרך עלך בשלשה מקומות

הר הבית היה חמש מאות אמה
על חמש מאות אמה רובעין
הדרום שני לו מן המזרח שלישי לו מן
המזרח המערב מקום שהיה רוב מדרגות
שם היה רוב תשמישו של הנכנסין
להר הבית נכנסין דרך ימין ומקיפין ויוצאין
דרך שמאל חוץ ממי שאירעו רבר
שהוא מקיף לשמאל מקיף ומהלך
לשמאל אבל השכן בבית הזה ינחם
שני מנורה השכן בבית הזה יהן בלבבו
ויקרבון דברי רבי מאיר אלו ובני עשיה
כאילו עליו את הדין אלא השכן בבי הזה
יתן בלבבו והשמע לדברי חבריו ויקרבו
לפנים ממנו סורג גבוה עשר טפחים
ושלש עשרה פרצות היו שם שפרצום
מלכי וחזרו וגדרום וגדרו נגדרין
שלש עשרה השתחויות לפנים ממנו
החול עשר אמות ושתים עשרה אמות היו
שם רום מעל חיצי אמה כל המעלות שהיו
שם רום חיצי אמה ושלח חיצי אמה כל המעלות

היצפון ומיעוטו מן

שהיו שם רום חיצי אמ/ ושילחה חיצי אמה
חוץ משל אולם כל הפתחו שהיו שם גובהן
עשרי/ ורחבן עשר אמות חוץ משל אול
כל הפתחין שהיו שם היו להם דלתות חוץ
משל אולם כל השערי/ שהיו שם שקופו/
חוץ משערי טרי/ שהיו שתי אמני/ מוטות
זו על גבו/ וכל השערי/ שהיו שם נשתנ/
להיו/ של זהב חוץ משערי נקנור מפני
שנעשו כהן צב/ ויא/ מפני שנחשתן מיעה/
כל הכתלים שהיו שם היו גבוהים חוץ
מכותל מזרחי/ שהכהן השורף את הפרה
עומד כהר המשחת ומהכיון וריאה פתחו
של היכל כשעת הזויות הרמ/ עשרה
נשים היו אורך מאה ושלשים וחמש :
ואורכע לשכו/ היו כמקיעותיו של אורבע
אמ/ ולא היו מקורו/ וכך הן שתירו/ להיות
טע/ ויויצ/ אני אל החיצר החיצונה ויעבירני
אל אורבע מקיעוני החיצר והנ/ חיצר
כמקיעוע החיצר חיצר כמקיעוע החיצר
ובאורבע מקיעוני/ החיצר חיצרו/ קטורות /
ואין קטורו/ אלא מקורות ומה היו /
משמשו/ דרומי/ מזרחי/ היא היתה לשכת
נזירי/ ששם נזירי/ מבשלין את שלמיהן
ומגלחין את שערותיהן ומשלחין תחת
הדוד ומזרחי/ יצעוני/ היא היתה לשכת רוו
ששם כהנים בעלי מומין מתלענין בעצי
פל עין שנמצ/ בו תולעה פסול לגבי מזבח
יצפו/ מערבי/ היא היתה לשכת מיצוענין
מערבית דרומי/ שכחתי מה היתה משמש
אבא שאול או/ שם היו עוסקין יין ושמן
והיא היתה נקרא לשכת בית שמניא /
חלק היתה בראשנ/ והקיפוה גבוסטרא /
שהנשי/ רואות מלמעלן והאנשי/ מלמט
כדי שלא יהו מסתכלין וחמש עשרה
מעלו/ שלו/ מתוכה לעזרת ישר/ כנגד חמש
עשר/ מעלו/ שבתהילים שעליהן הלוים
עומדי/ בשיר ולא היו תרוטות אל מוקפו/
כחיצונה ורצון שגול ולשכת היו תחת עזרת ישר/
ופתוחו/ לעזרת נשים ששם הלוים עוסקין
בכנורו/ ובנבלים ומיצלתים כל כלי השיר

עזרה ישר/ היתה ארך מאה ושלש וחמש
על רוחב אחר עשרה וכן עזרת כהני/ היתה
ארך מאה ושלשו/ וחמש על רוחב אחר
עשר/ וראשי פספסין היו מבדילין בין /
עזרת ישר/ לעזרת כהני/ ר/ אליעזר בן יעקב או/
מעלה גבוה היתה אמ/ והדוכן נתון עלי/ וכן
שלש מעלו/ של חיצי חיצי אמ/ נמצ/ עזרת
כהני/ גבוה משל ישר/ שתי אמו/ וקחיצה /
כל העזרה היתה ארך מאה ושמנים
ושנע על רוחב מאה ושלשו/ וחמש
ושלש עשר/ השתחואו/ היו שם אנשי
יוסי בן חנן אומ/ כנגד שלש עשר/ שערי/
הרומיים סמוכין למערב שער העליון
שער הדלק שער הנכחי/ שער המים
ולמ/ שמו שער המים שבו מכניס עלוחי
של מים של ניסוך כחג/ ר/ אליעזר יעקב או/
המים מפכין ועבירין להיות יוצאו/ מתחת
מפתן הבית לעומתן כיצפון סמוכין /
למערב שער יכניה שער הרכן שער
הנשי/ ושער השיר ולמ/ נקר/ שמו שער
יכניה שבו יצא יכניה בגלותו שנאמר
שער נקנור ושני פספסין היו לו אחד
בימיני/ ואחר בשמאלו/ ושני במערב/

היה שלשו/ ושני על
שלשו/ ושנים על אמ/
וכנגד אמה זה היסור נמצא שלשים על
שלשו/ עלה חמש וכנגד אמה זה סובב
נמצא עשרים ושמנה על עשר/ ושמנ/
מקום הקרסו/ אמה מזה ואמ/ מזה נמצא
עשרים וארבע ושש על עשרים ושש /
מקום הילוך הגלי הכהנים אמה
מזה ואמ/ מזה נמצא עשרים וארבע
על עשר/ וארבע מקום המערכה אר/
יוסי מתחל לאהוה אלא עשר/ ושמנה
כונס ועול במרה זו ער שנמצא מקום
המערכה עשר/ על עשר/ וכשעלו נס
הגולה הוסיפו עליו ארבע אמו/ מן היצפון
וארבע אמו/ מן המערב עשר/ אמה עב

והאריך שתים עשרה אמה כנגד עשרה
רחב רוחב יכול שאינו אלא שתים עשר
כשהוא עשר כשהוא אומר אל ארבע רגעיו
מלמד שמן האמצע הוא מורד שתים
עשרה אמה לכל רוח החוט של סיקרי
התחתונה היה חוגרו באמצע להבדיל בין
רמים העליונים לרמים התחתונים והיסור
היה מהלך על פני כל היצפון ועל פני כל
מערב אוכל כרוס אמה אחת וכמוה אמה
אחת וכזה משרבי דרומי היו שני נזיפים
כמין שני חוטמין דקין שהרמים נתונין
על יסור מערבי ועל יסוד דרומי ויורדין כה
ומתערבין באמה ויוצאין לנחל הדרון
למטה בריצפה כאותה קרן מזרח והיה שם
אמה על אמה וטבלא של שיש וטבעת
היתה קבועה ויוצאין לשית ומנקין אותו
ככש היה להזמן של מזבח שנים
ושלשים על רחב ששה עשר ורבוע היתה
במערבו שם היו נוהגין בפולי חטאת העוף
אחד מבני הכבש ואחד מבני המוכרת
מנקעה כיתה כרים חופרין למטן מן המתיל
ומיניחין משם אבנים שלמות שלא הזנח
עליהן ברזל שהברזל פוסל בבני מאה
לכל דבר נמצא אחת מהן היא פסול וכולן
כשירות מלבנין אותן פעמים כשנה אחת
בפסח ואחת בחג וההיכל פעם אחת ר' או
בכל ערב שבת מלבנין אותן במלה מפני
הרמים ולא היו סרין אותן בכפים של
ברזל שמיא יגעו ויפסול שהברזל נברית
לקיצור ימיו של אדם והמזבח נבנה להאריך
ימיו של אדם אינו בורין שיניות המזרח
על המאזרין וטבעת היו ליצפונו של
מזבח ששה סדרים של ארבע ארבע
ויש ארבע על שש שעליהן שוחטין
הקדשים כיתה המטבחות היה ליצפון של
מזבח ועליו שמונה עמודי פנסי ורבועין
כשל ארז על גביהן ואונקליות של ברזל
היו תלוי עין כנגן ושלשה טפחים היו לכל
אחד ואחד שבהן תלויין ומפשיטין
ושלחנות של שיש בין העמודים

הכיור היה בין האולם ולמזבח משוך כלפי
הדרום בין האולם ולמזבח עשרים ושתי
אמות ושתי עשרה מעלות היו שם רוחב
מעלה חיצי אמה ושילחן חיצי אמה אמה
רוחב שלישי אמה רוחב שלישי העליונה
אמה אמה רוחב ארבע ר' יהודה אומר העליונה
אמה אמה רוחב חמש פתח שהיה
גבהו ארבעה אמות ורחבו עשרים אמות אמה להראות
שלמילה היו שם על גביו התחתונה עורפ
על העליונה הפתח אמה מזה ואמה מזה
ושל מעלה הימנה עורפ עליה אמה מזה
ואמה מזה נמצא העליונ שלשים וערבך
של אבנים היה בין כל אחת ואחת וכלונסות
של ארז היו קבועות מכתלו של היכל לכותל
של אולם כדי שלא יבעט ושרשרות של
זהב היו קבועות בתוך כית האולם שכשהן
פרחי כהונה עולין ורואין העטרות שבחלומות
והעטרות תהיה לחלם ולטובה ולידעו
ולחן בן יצפניה וגפן של זהב היה עומד
על פתחו של היכל ומוזלת על גבי הלועות
וכל מי שהוא מתנדב עלה או גרגיר או
אשכול מכאן ותולה כה או לעורבי
יערוק מעשר היה ובמינו עליה שלש
מאות כהנים

של היכל גמרו עשריכ
אמה ורחבו עשרים אמה
ויתרבע וילונות היו לו שתי מבפנים ושתים
מבחוץ עשר שתים וילונות להיכל ולקדש
החיצונה נפתחו ליצד הפתח לכפות עביו
של כותל הפנימי נפתחות לתוך המית ולכסו
אחר הוילונות שבית הבית טווח בזהב חוץ
מאחוריהן וילונות ר' יהודה אומר פתוך הפתח היו
עומדין ובמין אפרכא מוט והיו נקלעות
אחוריהן אילו שתי אמות ומחצה ואילו
שתי אמות ומחצה חיצי אמה ומזוזה
מכאן וחיצי אמה ומזוזה מכאן עשר שתים
שתי וילונות להילתו שתים מוסכות וילונות
ושתי לילת אחת ושתים וילונות לאחרית

שני פשפשין היו לו לשער הגדול אחד
בעפון ואחת כדרום שכדרך לא נכנס בו אדם
משלם ועליו הוא מפקד על ידי יחזקאל
ויאמר אלי זה השער יהיה סגור ולא יפתח
ואיש לא יבא בו כי יי אלהי ישראל ונסתם
את המפתן ופתח את הפשפש ונכנס
להחיצה ומן החיצה להיכל ר יהודה אומר כהנים
הפשפש היה הולך עד שנמצא שומר בין
שני השערים ופתח את החיצונה מבפנים
ואת הפנימית מבחוץ שלשה ושמנה
האין היו שם שחמשה עשר פרוו וחמש
עשר באמה ושמנה כמערב שבאמה
ושבדרום חמשה על חמשה וחמשה על
גביהן ושל מערב שלש על גבי שלשה
ושנים על גביהן ושלש פתחים היה לכל
אחד ואחד על החיצה אשר על גביו ובכרין
מזרחית באמה היו חמשה פתחי אחד על
החיצה מימין ואחד על החיצה שעל גביו ואחד
למסיבה ואחד לפשפש ואחד להיכל
התחתונה חמשה ורובד שש ואמתים
שש ורובד שבע והעליונה שבע שבע
והיציע התחתונה חמש באמת רחב והחיצה
שש באמת רחב והשלישי ומסיב היה
עולה מיכן מזרחי יצאו לכאן יצאו מערב
שכאן היו עולין לגגות האין היה
עולה במסב ופניו למערב הולך על פני כל
העפון ער שהוא מגיע לעפון והפך פניו
למזרח היה מהלך כדרום עד שהוא מגיע
לפתח של עלייה שפתח של עליה נפתח
לדרום ועפעזה של עליה היו שתי הלונסות
של אבן שכאן היו עולין לגגה של עלי
וראשי פסקין מביולין כין קדש לקדש
הקדשים וכלולים היפתוחין בעליה בין
קדש הקדשים שכאן משלשלין אותן
האומנין בתיבות כדי שלא יזוזו עיניהם
מכית קדשי הקדשים והיכל מאה
על מאה ועל רום מאה האמה שש
אמות גבהו ארבעי אמות וכיור מאתים ברילפ
ואמה הקדה ואמת מעזיב ואמת כול עורב
ר יהודה אומר כולה עורב עולה במדה אלא
ארבע אמות היה מעקה מן המזרח
למערב מאה אמה כותל האולם חמש והאולם
אחת עשרה כותל ההיכל שש ושתי ארבעי
אמה טרקסין עשרי אמה לבית קדש
הקדשים כותל שש והאי שש וכותל האי
חמש מן העפון לדרום שבעים אמה
כותל במסבה חמש והמסבה שלש כותל
האי חמש והאי שש כותל ההיכל שש
והאי שש וכותל האי חמש ובית הורדה
המים שלש אמות והכותל חמש אמות
והאולם עודת עליו חמש עשרה אמה מן
העפון וחמש עשרה אמה מן הדרום היא נקרא
בית החלפות ששה גוטין את הסמכין ההיכל
יצר מאחריו רחב לפניו ורום לאחרי שהוא
אריך אמריך מה האחרי הזה יצר מאחריו
ורחב מלפניו את היכל יצר מאחריו ורחב
מלפניו

העזרה היתה אורך
מאה ושמנים
ושבע על רחב מאה ושלשים וחמש מן
המזרח למערב מאה ושמני ושבע ודריסה
רגלי ישראל אחת עשרה אמה מקום דריסה
הכהני אחת עשרה אמה המזבח שלשים
ושתי בין האולם ולמזבח עשרי ושתי אמה
ההיכל מאה אמה ואחת עשרה אמה מאחורי
הפרטה מן העפון לדרום מאה ושלשי
וחמש הכבש והמזבח שתי וששו ומן המזבח
לטבעו שמנה אמות מקום הטבעות עשרי
ואחת עשרה מן הטבעות לשלחנות ארבע משלחנות
לגנסין ארבע מגנסין לכותל העזרה שמנה
אמות והמותר בין כבש לכותל מקום הגנסין
שש לשכות היו בעזרה שלש בעפון
ושלש כדרום שבעפון לשכת המלח לשכה
הפרוה לשכת המריחים לשכה חמלח שש
היו נותנין מלח לכרכן לשכת פרוה שם היו
מולחין עורות קדשי ועל גגה היה בית הטבילה
לכהן גדול ביום הכפורים לשכת מריחין ששם
היומריחין קודי קדשי משם מסבה עולה

לגג בית הפרוה ושכירות לשכת הגזל
לשכת הגזית לשכ העץ אור לע שכחתי מה
היתה משמש אבא שאול או לשכת כהן
גדול היתה אחר שהיהן וגג שלשתן שוה
לשכת הגולה שם היה כור הגולה והגלגל
נתון עליו משם היו מספיקין מים לכל
העזרה לשכת הצנית שם היתה
סנהדרי גדול שלישית יושבת ודנה את הכהן
כהן שנמצא טפול לובש שחורי ויוצ
והולך לו ושלא נמצא טפול לובש לבנים
ומהעטת לבן ונכנס ומשמש עם אחיו
הכהנים ויום טוב היו עושין שלא נמצא
בורש של אהרן

סליק לה מס מידות תל

חטאת העוף נעשית למטן
וחטא"ה למעלן עול
העוף נעשית למעלן ועולת כה"ע למטן
אם שינה בזה וכזה פסל סדר קינין כך הוא
התורה אחר חטאת ואחר עול בנדרי ונדבו
כולן עולות איזהו נדר הוא הדין עלי עולה
ואיזהו נדבה היא הדין עולה מה בין
נדרי לנדבה אלא שהנדרי מתוא נתנכר
חייב כאחריותן חטאת שנתערבה
בעול ועולה שנתערב בחטא אפי אחד
כיצד יצאו כולן חטא שנתערבה בתודה
אין כשר אלא מיני חטאות שבחובה וכן
עולה שנתשר בחובה אין כשר אלא מיני
עולות שבחוב כיון שהחוב מרובה ונדב מועט
כיון שנדבה מרובה וחובה מועטת כיון ששתיה
שוות נדא בחובה וכנדב אבל חובה
שנתערבו מזו עולה אחת לזו אחת לזו שתים
לזו ושתי לזו שלש לזו ושלש לזו מחצה
כשר ומחצה פסול אחת לזו ושתי לזו שלש
לזו ועשר לזו מועט כשר בין משם אחד
בין משתי שמות בין מאשה אחת בין
משתי נשים וכיצד מיני אחד לידי ולידי
זיבה וזיבה משם אחד משני שמות לידה
וזיבה וכיצד משתי נשים על זו לידי
ועל זו לידה על זו זיבה ועל זו זיבה
משם אחד משני שמות על זו לידי ועל
זו זיבה ריבוי או את שתי נשים שלקחו
היניהן לכהן לאיזו שירצה כהן יקריב חטא
ואיזו שירצה יקריב עול בין משם אחד
בין משני שמות

סליק פירק חטאת העוף

הן סתום שפרח ממנה גוזל לאויר
או שפרח לבית המקוה או
שמת אחר מהן יקח זוג לשני פרח בין
הזיבו פסול ופוסל אחר כנגדו כיצד
שתי נשי לזו שני קינין ולזו שני קינין
פרח מזו לזו פוסל אחר בהליכתו חזר
פוסל אחר בחזרתו פרח וחזר פרח וחזר
לא הפסיד כלום שאפי הן מעורבות אין
פחות משניהם לזו אחת לזו שתי לזו של
לזו ארבע לזו חמש לזו שש לזו שבע
פרח מן הראשנ לשנייה לשלישי לרביעי
לחמשי לששית לשביעי וחזר פוסל
אחר בהליכתו ואחר בחזרתו הראשנה
והשניה אין כהן כלום השלישית יש
לה שלש והששי יש לה ארבע והשביעי
יש לה שש פרח וחזר פוסל אחר בהליכת
ואחר בחזרתו והשלישי והרביעי אין
להן כלום החמשי יש לה אחד והששית
יש לה שתים והשביעי יש לה חמש
פרח וחזר פוסל אחר בהליכ ואחר בחזרת
החמשי והששי אין להן כלו והשביעית
יש לה ארבע ויא שביעי לא הפסיד כלו
ואפפרח מן המתה לכלן הרי כולן ימותו
הן סתום ואין מפורש פרח מן הסתום
למפורש יקח זוג לשני חדר ופרח מן
המפורש לסתום ראשון הרי כלן ימותו
חטאת מכאן ועול מכאן וכולם
כאמיצ מן האמיצע ליערדין אחר הילך
ואחר הילך לא הפסיד כלום אלא יאמר
זה שהלך אעיל חטאת חטאת וזה שהלך

אינו עולה עולה חובה לאמיעט האמיעטו
ימותו אלו יקריבו חטאתו ואלו יקריבו עולתו
חזר שיר ופרח מן האמיעטיים ליעדרין
הרי טולן ימותו / אין מביאין תורין
כנגד בני היונה ולא בני יונה כנגד תורין
כיצד האשה שהביאה חטאתה תור—
ועולת בן יונה תכפול ותביא עולת תור
וכן יונה לחטאת תכפול ותביא עולתה
בן יונה בן עזאי או הולכי אחר ראשון
האשה שהביא חטאת יביאו היורשי
עולתה "

סליק פירקא הן סתם

סתם בכהן נמלך אכל כהרן
שאיני נמלך אח לזו
ואחת לזו שתי לזו ושתים לזו שלש
לזו ושלש לזו עשה כולן למעלמיעט
כשר ומיעט פסול כולן למטה מיעה
כשר ומיעט פסול חיציין למעל וחיציין
למטה המירוב כשר זה הכלל כל מקום
שאתה יכול לחלוק את הקינין עד—
שיהיו אחת כין מלמעלן כין
מלמטן המירוב כשר / חטאת לזו
ועול לזו עשה כולן למעל מיעט כשר
ומיעט פסול חיציין למעל וחיציין למט
שתיהן פסולו שאני או חטאת קריבה
למעל ושלה למטה / חטא ועולה
סתם / ומפורשת עשה כלן למעל מיעט
כשר ומיעה פסול כולן למטה מיעט
כשר ומיעט פסול חיציין למעל וחיציין
למטה אין כשר אלא סתם / והיא
מתחלקת כיניהן " חטאת שנתערב
בחובה אין כשר אלא ממינין חטאה
שבחובה חובה שנתערב בעול מיעה
כשר ומיעט פסול עולה שנתערב בחוב
מינין שבחובה כשר " האשה
שאמר הרי עלי קן כשאלו זכר זכר—
מביאה שתי קינין אחת לנדבה ואחת

לחובתה נתנתן לכהן הכהן יקריב לעשות
פרירין שלש למעלן ואחת למטן לי—
עשן אלא עשה שתי למעלה ושתי למטה
ולא יקריב להביא פרירה ויקריבנה
למעלה ממין אחד ומשני מינין תביא /
ארבע קבעי נדרה יקריבה להביא שד חמש
פרירין ממין אחד ומשני מינין תבי שש
נתנתן לכהן ואין ידועמה נתנה לו הלך
הכהן ועשה ואין ידוע מה עשה יקריבה
להביא עוד ארבע פרירין לנדבה ושתים
לחובתה בן עזאי או שתי חטאות או—
יהושע זהו שאמרו כשהוית חי קולו אח
וכשהוא מת קולו שבע / כיצד קולו שבע
שתי קרנן שתי חציעזרות שתי שוקיו
שתי חלילין עורו להות מעיו לנגלי בני
מעיו לכטורת / ויא את יעמדו לעשות
הכלת / רחניא בן עקשיא אומר זקני עמי
הארץ כל זמן שהם מזקינים דעתן מיטה
עליהן ע"מ שיהא לנאמני וטעם וקנים
יקח אנל זקני תורה כל זמן שמזקינין דעת
מתישכח טל כישישים חכם / ואורך ימים
תבונה "

סליק מס קינין וסדר קדשי
תהלה לא"ל

אני שלמה בר שמשון זל

[illegible]

ב[illegible] כל הששה סדרים

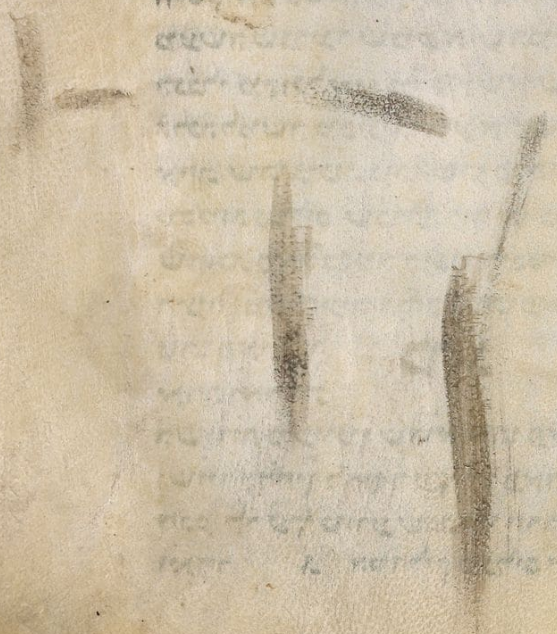
וסיימתים בשתים עשרה

לירח כסלו שנת מאה ושלש.

לאלת ששי היער יאריך ימיו ושנותיו
וירבה בכולו בתלמידים ויזכה זרעו וזרע
זרעו להגות בו עד סוף כל הדורות / אמן סלה

ברוך יי, וברוך עבדו ובנו ברוך יהי וישעו שזכנו לגמ

ביאות והוליות ותשבחות שירות וזמירות פלות והודיות יע והללות והשתחויות לשוכך הגדו
והקדוש כל קישות הגיורי כל יודך הפוחי כל עץ העשוך כל גדולות הגבור כל וביות השליט כל ומשלות
העריו כל עריות היחידון כל יחיעלות היעל כל היות פשכלון.



אלו דברים שאין להם שיעור הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים
ותלמוד תורה ואלו דברים שאדם עושה אותם ואוכל פירותיהם בעולם
הזה והקרן קיימת לעולם הבא כיבוד אב ואם וגמילות חסדים והכנסת שלום בין אדם
לחבירו ותלמוד תורה כנגד כלם ׃ ב אין פוחתין לפאה משלשים אע"פ שאמרו
אין לפאה שיעור הכל לפי גודל השדה ולפי רוב העניים ולפי העניה ׃ ג נותנין
פאה מתחלת השדה ומאמצעו ר' שמעון אומר ובלבד שיהיה בכמות כשיעור ר' יהודה אומר אם
שייר קלח אחד סומך לו משהו פאה ואם לאו אינו נותן אלא משום הכבוד ׃ ד
כלל אמרו בפאה כל שהוא אוכל ונשמר וגירולו מן הארץ ולקיטתו כאחת
ומכניסו לקיום חייב בפאה התבואה והקיטניות בכלל הזה ׃ ה וכאילן האוג והחרוב
והאגוזים והשקדים והגפנים והרימונים והזתים והתמרים חייבין בפיאה ׃ ו לעולם
הוא נותן משם פאה ופטור מן המעשרות עד שימרח מאניל לתם ולחיה ולעופות
ופטור מן המעשרות עד שימרח ונוטל מן הגרן וזורע ופטור מן המעשרות עד
שימרח דברי ר' עקיבא כהן ולוי שלקחו את הגורן המעושרות שלהן עד שימרח
הגוכר ׃ פרק ב ואלו מפסיקין לפאה הנחל והשלולית והדרך הרבי והדרך
היחיד ושביל הרבים ושביל היחיד הקבוע בימות החמה ובימות
הגשמים הבור והניר וזרע אחר הזורע לשחת והקוצר לשחת מפסיק דברי ר' מאיר
וחכמים אומרים אין מפסיק אלא אם כן חרש ׃ ב אמת המים שאינה יכול להקיע
כאחת ר' יהודה אומר מפסקת וכל הדרים אשר במערב ישראל אע"פ שאין הבקר יכול
לעבור בכליו הוא נותן פאה לכל ׃ ג הכל מפסיק לזרעים ואינו מפסיק לאילן
אלא גדר אם היה שער כותש נותן פאה לכל ׃ ד ולחורבין כל הרואין זה את
זה אע"פ נותנין היו בית אבא נותנין פאה אחת לזתים שהיו להם בכל רוח ולחורבין
כל הרואין זה את זה ר' אליעזר בר יצדוק אומר משמו את לחורבין שהיו להן בכל העיר ׃
ה הזורע את שדהו מן אחר אע"פ שהוא עושה שתיגרעת נותן פאה אחת זרעה
שתי מינין אע"פ שהוא עושה גרן אחת נותן שתי פיאות הזורע שדהו שני מיני
חיטין אם עשאן גרן אחת נותן פאה אחת שתיגרעת נותן שתי פיאות ׃ ו
מעשה שורע' שמע איש המיצפה לפני רבן גמליאל ועלו ללשכת הגזית ושאלו את נחום
הכבלי מה קבל אנו מרבינו שקבל מאבא שקבל מן הזוגות שקבל מן הנביאים
הלכה למשה מסיני הזורע את שדהו שני מיני חיטין אם עשאן גרן אחת נותן פיאה
אחת שתיגרעת נותן שתי פיאות ׃ ז שדה שקיצרוה גויים שקיצרוה לסטים
כרכמוה נמלים שברתה רוח או בהמה פטורה קיצר חציה וקיצרו ליסטים חציה פטור
שחובת פאה בקמה קיצרו ליסטים חציה וקצר חציה נותן פאה למה שקיצר קיצר
חציה ומכר חציה הלוקח נותן פאה לכל קיצר חציה והקריש חציה הפורה מיד הגוכר
נותן פאה לכל ׃ פרק ג מלבנה התבואה שכין הדיותים בש"א פאה מכל
אחת ואחת ובה"א מאחת על הכל ומודים שאם היו ראשי
השורות מעורבין שהוא נותן פאה מאחת על הכל ׃ ב המגמר את שדהו
ושייר קלחין לחזן ר' עקיבא אומר פאה לכל אחד ואחד וחכמים אומרים מאחד על הכל ומודים
חכמים לר' עקיבא בזורע שכח או חרחל בשלשה מקומות שהוא נותן פאה מכל אחד
ואחד ׃ ג המחליק ביצלים לחיים לשוק ומקיים יבשין לגרן נותן פאה לאלו

לעיעמן ולאלו לעיעמן וכן לאפונים וכן בכרם המרל נותן מן המשואר על מנ׳
ששייר והמחליק באחת יד נותן מן המשואר על הכל ׳ ר האמהות של בעלי חייב
בפאה ר יוסה פוטר מלבנות הבעלים שבין הירק ר יוסי אומ׳ פאה מכל אחת ואחת וחכמ׳
אומ׳ מאחת על הכל אחים שחלקו נותנין שתי פיאות חורו וגשה הפו נותנין פאה אח
שנים שלקחו את הילן נותנין פאה אחת לקח זה יצפונו וזה רחמו זה נותן פאה
לעיעמו וזה נותן פאה לעיעמו ׳ ה המוכר קולחי אילן פתוך שדהו נותן פאה
מכל אחר ואחר אר יהוד אימתי בזמן שלא שייר בעל השדה אבל אם שייר בעל
השדה הוא נותן פאה לכל ׳ ו ר אלעזר או קרקע בית רובע חייב בפאה ר יהושע או
בעושה פאתים ר טרפון או ששה על ששה טפחים ור יהושע בן בתירא או כדי לקיעור
ולשנות והלכה כרבויו ׳ ז ר עקיבא או קרקע כל שהו חייב בפאה ובכורים ולכתוב
עליו בפרוזבול ולקט שכחה ועמן נכסים שאין להם אחריות בכפת ובשטר ובחזקה ׳ ח
שביב מרע שכתב נכסיו לאחרי שייר קרקע כל שהו מהנתו היימ׳ לא שייר קרקע
כל שהו אין מתנתו היימת הכותב נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהו אינה
כתובתה ר יוסי או אם קבלה עליה אעפ שלא נתב לה אינה כתובה ׳ ט הכותב
נכסיו לעבדו ייצא בן חורין שייר קרקע כל שהו לא ייצא בן חורין ר שמעון או
לעולם הוא בן חורין שייר קרקע כל שהו לא ייצא בן ער שיאמ׳ כל נכסיו כתוכין
לפלוני עבדי חוץ מאחר בריבית שכהן **פרק** הפיאה נותנת
במחובר לקרקע כרליה וכרקל בעל הבית מוריד ומחלק
לעניים ר שמעון או אח פחליקי אנוזיב אפי תשעה ועשרה אומרי לחלק ואחד
או לכוז לזה שומעין שא כהלכה ׳ ב וכרליה וכרקל אינו בן אפי תשעה
והשעה או לכוז ואחד או לחלק לזה שומעין שא כהלכה ׳ ג נטל מקיצה הפא
וזרק על השאר אין לו כח כלום בפל עליה פירס טליתו עליה מעכירין אותה ממנו
וכן בלקט וכן בשמר השכחה ׳ ד הפאה אין קויצין אותה בעגלו ואין שקרין
אותה בקרדומות כרי שלא יבו איש את רעהו שלש הוכעיות ביום בשחר ובחיצות
ובמנחה רבי או לא אמרו אלא כרי שלא יפחותו ור עקי או לא אמרו אלא כרי
שלא יוסיפו של בית שמר היו מלקיטין על החבל ונותנין פאה מכל אומן ואומן
ה נכרי שקיצר את שדהו ואחר כך נתגייר פטור מן הלקט ומן השכחה ומן הפא
ר יהוד מחייב בשכחה שאין שכח אלא בשעת העימור ׳ ו הקרישה קמה ופרה
קמה חייב עומרו ופרה עומרים חייב הקרישה קמה ופרה עומרים פטורה שכשעה
חובתה היתה פטורה ׳ ז כיוצא בו המקרישה פירותיו ער שלא באו לעונה
המעשרו ופריתן חייבין ומשבאו לעונת המעשרו ופריתן חייבין הקרישן ער
שלא נגמרו וגמרן הגוכר ואחר כך פריתן פטורין שכשעת חובתן היו פטורין ׳
ח מי שליקט את הפאה ואת הריווה לפלוני עני ר עקי או זכה לו וחכ או תנגה לעני
הנמיצא ראשון הלקט והשכח והפאה של נכרי חייב כמעשרו אלא אם הכניר ׳
ט איוהו לקט העשיר בשעה הקיצור היה קויצר היצר מלא ירו הלש מלקומיצו
הכהן הקוץ נפל מידו ליארץ הרי של בעל הבי תור היר והוץ המגל לעניים אחוי
היר ואחר המגל לבעל הבית ראש היר וראש המגל שמע או לעניים ר עקי או
לבעל הבית ׳ י חורי הנמלי שבתוך הקמה הריהן של בעל הבית ושל אחר הקוץ ר

העליונים לעניים והתחתונים לבעל הבית ר' מאיר אומר הכל לעניים שספק לקט לקט
גריש שלא ליקט תחתיו כל הנוגעות בארץ הרי הן של עניים הרוח
שפורה את העומרים אומרים אותה כמה לקט היא ראויה לעשות
וצותן לעניים רשב"ג אומר נותן לעניים כדי נפילה ג' שכולה שכתיר מאשה
מזיע לקמה אם נקערה עם הקמה הרי של בעל הבית ואם לאו הרי של עניים
שכולה של לקט שנתערב בגריש משהו שכול אחה וצותן לו ד' אור שיעורי
היאך העני הזה מחלית דבר שלא בא ברשותו אלא מזכה העני בכל הגריש ה'
ומעשר שכול אחה וצותן לו ו' אין מוציאין בטופח דברי ר' מאיר וחכמים
מתירין מפני שאפשר ז' בעל הבית שהיה עובר ממקום למקום ויעריד ישול לקט
שכח ופאה ומעשר עני וכשיחזור לביתו ישלם דברי ר' יוש וחכמ' או עני היה כאות
שעה ח' המחלית עם העניים שלופטור של עניים חויב שנים שקבלו אחד
השדה כאריסו זה נותן לזה חלקו מעשר עני וזה נותן לזה חלקו מעשר עני המקב ל
שדה לקיצור אסור בלקט בשכח בפאה ובמעשר עני אור יהודי אימתי בזמן שקבל
ממנו למחצי לשלישי ולרביעי אבל אם אמר שליש מה שאתה הויצר שלך מותר
בלקט שכח ופאה ואסור במעשר עני י' המוכר את שדהו המוכר מותר והלוקח
אסור לא ישכור ארם פועל על מנת שילקט בעד אחריו ומי שאינו מניח את
העניים ללקט או שהוא מניח את אחר ואת אחר לאו או שהוא מסייע את אחד
מהן הרי זה גזול אבל העניים על זה נאמ' אל תשיג גבול שולם י"א האומר
ששכחוהו פועלי ולא שכחו בעל הבית בעל הבית ולא שכחוהו פועליו עמי
עניים בפניו או שחפויהו כשש הרי זה אינו שכחה י"ב המעמיר לאבעיר
ולטומנו ולחוררו ולעומרו אין לו שכח וכימינו ולגרן יש לו שכח המעמיר לגדיש
יש לו שכח וכמינו ולגרן יאין לו שכחה זה הכלל כל המעמיר למקום שהוא גמר
מלאכה יש לו שכחה וכמינו ולגרן אין לו שכחה למקום שאינו גמר מלאכה אין
לו שכחה וכמינו ולגורן יש לו שכחה י"ג פרה
לעניים הנקר וכה או אינו הנקר שיכקר את לעשות
כשמטת כל עומרי השדה של קב קב ואחה של ארבע הכין ושכחו כש או אינו
שכחה וכה או שכחה ט"ו העומר שהוא סמיך לצפא ולגרר ולכקר ולמליט
ושכחו כש אינו שכח וכה או שכחה ט"ז ראשי השורו העומר שכנגר מיכי ז'
העומר שהחזיק להוליכו אל העיר ושכחו מורין שאינו שכחה י"ח אלו הן
ראשי השורו שנים שהתחילו כאמיצע השורה זה פניו ליעפון וזה פניו לדרום
ושכחו לפניהם ולאחוריהם שלפניה שכחה ושל אחוריה אינו שכחה היחיד
שהתחיל מראש השורו ושכח לפניו ולאחוריו שלפניו אינו שכח ושל אחוריו
שכחה מפני שהוא כלא תשוב זה הכלל כל שהוא כלא תשוב שכחה וכל
שאינו בלא תשוב אינו שכחה כ' שני עומרי שכחה שלשה אינן שכחה
שני עבורי זתים והחרובין שכח ושלשה אינן שכחה שני הויצני פשתן שכחה
אינן שכחה שניגרגרים פרט ושלשה אינן פרט שני שבלים לקט ושלשה
אינן לקט פרברי ר"ה ועל כלם כש או שלשה לעניים וארבע לבעל הבית כ"א
האומר שישכוח אתה ושכחו אינן שכחה שני עומרי וכהן סאתים כ"ב לבעל הבית

וחכמ/ אע"ג וכי מיחב העמריס ייפה כחו של בעל הבית אי הוה עכחו אלו ייפה
כחו אלהן ומה אח נומ/ שהוא עומד אחת וכן סאהי' ושכחו אינו שכח שני עמרים
וכהן סאהים אינורין שלא יהו שכח אמרו לו לא אם אמרה בעומר שהו בגרים
האמ/ כשני עומרי בכרכה ז המה שישנה סאהי' ושכחה אינה שכחה אין כח
סאהים אם ראויה היא לעשות סאהים אפי' היא של טופח מיאין אותה כאילו היה
עגייה של שעוריס ח המה מיצלה אה העומר ואת הקמה והעומר אינו מיעי
לא את הקמה ולא את העמר אידוהי קמה שמיצל את העומר כל שאנה שכחה
אפי' קלח אחר ט סאה הנואה עזורה וסאה שאינה עזור וכן באילן והשוכ
והכיעלים אינן מיעטרפין לסאהים ר יוסי אם באה רשות העני באמציע אינן מיעטרפ
ואם לאו הרי אלו מיעטרפין י הנואה שנהנה לשחה או לאלום/ וכן באגודי
השום ואגור השום והכיעלים אינן מיעטרפין לסאתים ר יהור או אין להם שכחה
וכל הטמונים כארץ כגון הלות והשום והכיעלים ר יהור או אין להם שכחה וחכמ/ או
יש להם שכחה יא הקויר כלילה והמעמר והסומא יש להם שכחה אם היה
מהכוין ליטול את השכח הצם אין לו שכחה אם א הרי אני קויר על מנת שאני
שוכח אני אטול יש לו שכחה " פרק ז כל זית שיש לו שם כויה נטוף
כשעתו ושכחו אינו שכח נראה כשמו וכמעשיו וכמקומו ב
כשמו שהוא שמתני או כיישני כמעשיו שהוא עשוי הרמה כמקומו שהוי
עומ/ כיער הנה או כיער הפריצה ושאר כל הזתים שני שכחה שלשה אינן שכחה ר
יוסי או אינן שכחה לזתים ג זית שנמציא עומר כין שלש שורות של שני
מלבנין ושכחו אינו שכח נראה כזמן שלא התחיל כו אבל התחיל כו אפי' כויה נטוף
כשעתו ושכחו יש לו שכח כל זמן שיש לוקחניו יש לו כריאשו ר מאיר או משהגל
המחבא " ד איזהו פרט הנשר כשעת הכעירה היה כויער עקוץ את כל האשכול
הוסכר כעלים נפל לארץ ונפרט הרי הן של בעל הבית המניח כלילה תחת הנפן ה
כשעה שהוא ניער הרי זה גזול אה הענים על זה נא אל השיג גבול עולם ו
המהל כגפנו פריך שהוא מיהל כתוך שלו כך הוא מהל כשל ענים רבריו ר יהור ר מאיר
או כשלו הוא רשיאי ואינו רשיאי כשל ענים ז איזהו עולל כל שאין לה
לא כתה ולא נטת אם סמך לענים עוללו שבארכוב אם נקיעת עם האשכול הרי
של כעל הבית ואם לאו הרי היא של ענים גרגרי חידי ר יהור או אשכל וחכמ/ או
עוללת " ו כרם שכולו עוללה ר אלעזר או לכעל הבית ר עקיבא או לענים אור אלעזר
כי תביר לא תעולל אם אין כיעור מניין שוללות אלא עכו וטרמך לא העולל אפי
כולו עוללו אב למה נא לא כי תביר לא העולל אין לענים כעוללות כרם הביעור ז
כרם רכעי כש או יאין לו חומש ואין לו כיעור וכה או יש לו כש או יש לו פרט
ויש לו עוללה והשניים פורין לעיעמן וכה יאוכלו לגה ח המקריש את כימו
ער שלא נגרש העוללה אין העוללות לענים משנגרעו העוללו העוללו לענים
ר יוסי או אם שכר גידולין להקדש אידוהי שכח כערים כל שהו יכול לפשוט
את ידו וליטלה וכרובליה משיעכור הימנה " פרק ח מאמתי כל
כל אדם מותרין כלקט שכחה ופאה ומעשר עני ומעשר כהמה
ובפרט וכעוללות משהלכו העניים ככרם ויבאו וכותים משהרר רביע שניה ר יהוד והלא יש שאין

מוסיפין דיתיהן אלא לאחר רבועה שניה אלא כדי שיהא העני יוצא ולא יהא מכו
אלא כארבע אסרות ׳ ב נאמנין על הלקט ועל השכח ועל הפאה כשעתן
ועל מעשר עני בכל שנתן וכן לוי נאמנין לעולם אין נאמנין אלא על דבר שכר
בני אדם נוהגין כן ׳ ג נאמנין על החטין אין נאמנין לא על הקמח ולא על
הפה נאמנין על הסעור של אורז ואין נאמנין עליו כיון חיבין מבושל נאמנין על
הפול ואין נאמנין על הגריסי בין חיים בין מבושלין נאמנין על השמן לומר של
מעשר עני הוא ואין נאמנין עליו לומ/ שלזיתי נקות הוא ׳ ד נאמנין על היין
החי ואין נאמנין על המבושל אלא אם היה דבר ממועט שכן דרך בעל להיות מוציי
מלפסו ׳ ה אין פוחתין לעניים נגורן מחיצי קב חטין וקב שעורין ר מאיר אומ/
חיצי קב וחצי קוסמין וקב גרוגר או מנה דבלה ור עקי אומ פרס חצי לוג יין ור עק
או רביעית רביעית שמן ור עקי או שמיני נשאר כל הפירות א אבא שיאול פרי
שימכרם ויקח מהם מזון שלש שערות ׳ ו מדה זו אמור בכהנים ובלוים ובישר
היה מיגיל נותן מחיצ וטוחל מחיצה היה לו דבר ממועט נותן לפניה ומחלקין ביניה
ז אין פוחתין לעני העובר ממקום למקו מכבר בפונרגון מארבעה אין בפלג לן
נותנין לו פרנס לינה שבת נותנין לו מזון שלש סעורות מי שיש לו מזון שתים ע
לא יקח מן התמחוי מזון ארבע עשרה לא יטול מן הקופה והקופ נותנת בשנים
ומתחלקת בשלשה ׳ ח מי שיש לו מאתים זוז לא יקח לקט שכח ופאה ומעשר
עני היו לו מאתים חסר דינר אפי אלפת נותנין לו מאחת הרי זה יטול היו ממיושבין
בכתוב אשהו או לבעל חובו הרי זה יטול אין מחייבין אותו למכור את ביתו ואת
כלי תשמישו ׳ ט מי שיש לו חמשים זוז והוא נושא ונותן בהן הרי זה לא יטול
כל מי שאינו יכיל ליטול ואינו נוטל אינו מת מן הזקנה עד שיעטרך לכריות וכל מי
שהוא יכיל ליטול ואינו נוטל אינו מת מן הזקנה עד שיפרנס לאחרים משלו
על זה נא כיוד הגבר אשר יבטח בי׳ והיה י׳ מבטחו וכך היו שלוקח שוחר ומטה
אלה הרי אינו מת מן הזקנה עד שיהו שיניו כהו עינו ושחר לא תקח כי השוחר וגו׳

חסלת פיאה

פרקים שמנה ׳ הזקלים שכרמאי השיתי
והרימים והעוררין וכנוי שקמה ונובלות
התמרה והגפנן והנעפה וביהור האוג והחומיץ והכסבר ר יהור אומ כל השיתין פטורו
חוץ משל ה ריפיא וכל הרימין פטורין חוץ מרימי שקמה כל כנוי שקמה חוץ מן
המסוטפות ׳ ב הרמאי אין לו חומש ואין לו רביעור ונאכל לאוכן ונכנס ליושל
ויויצא ונפרה ונאכל ומאכרין את מיעוטו פרינים ונותנין אותן לעם הארץ ויאוכל
כנגדו ואוכל ומחללין אותו כפת על כפת נחשת על נחשת כפת על נחשת ונחשת
על כפת ונחשת על פירות וכלבר שיחזור ויפרה את הפירות רבי יוסי מאיר וחכמי אומ
יעלו הפירות ויאכלו בירושלם ׳ ג הלוקח לדרעו לכהמ/ קמח לעורות ושמן לנר
שמן לסוך בו את הכלים פטור מן הרמאי מן הגזיב ולהלן פטור מן הרמאי חלר
עם הארץ והמרומע והלקוח בכסת מעשר ושירי מנחות פטורין מן הרמאי שמן
ערב שבת מחייבין וכה פיטרין ׳ ד הרמאי מערבין בו ומשתהפין בו מברכין
עליו ומזמנין עליו מפרישין אותו עירוב ובין השמשות ואם הקדים מעשר שני
לראשון אין בכך כלום שמן שהצריך סך בו כאוכשותיו חייב ברמאי ושהפרוך

נותן כיצד פטור מן הרמאי׳ פרק ב אלו נכרים מתעשרין רמאי בכל
מקום הרכלה והתמרי והחלבין והיתורי והכמן והיתורז שכחוישה
לארץ כל המשתמש ממנו פטור׳ ב המקבל עליו להיות נאמן מעשר את שהוא
אוכל ואת שהוא לוקח ואת שהוא מוכר ואינו מן הארץ אינו עם הארץ ר׳ יהודה אומר
את המהארח אינו עם הארץ נאמן אמרו לו על שיעמו אינו נאמן כיצד יהא נאמן
על אחרים׳ ג המקבל עליו להיות חבר אינו מוכר לעם הארץ לח ויבש ואינו
לוקח ממנו לח ואינו מתארח אינו עם הארץ ולא מארחו עמו בכפותו ר׳ יהודה אומר
את לא יגדל בהמ/ דקה ולא יהיה פרוץ בנדרים ובשחוק ולא יהיה מטמ/ למתי ומשמ/
בבית המדרש אמרו לו לא באו אלו בכלל׳ ד העתונין לא חייבו אותם חכמים
להפריש אלא כרי תרומ/ מעשר וחלה החנוונין אינן רשאין למכור הרמאי כך
המשפיעין במרה גסה רשאין למכור ואלו הן המשפיעין במרה גסה כגון
הפיטונ/ ומוכרי תבואה׳ ה רמאיר אומ/ את שרגלן להמדד ברקה ומדדו בגסה
טפילה דקה לגסה אזוהי מרה גסה כיכש שלש הכין וכלח ריבר ר׳ יוסה אומ/ סלי תאנ/
וסלי ענבי וקופות של דרק כל זמן שהוא מוכרן אכפרא פטור׳ פרק ג
מאכילין את העניים רמאי ואת אכסניא רמאי רבי אומ/ היר
מאכיל את פעליו רמאי גבאי יריקה בש אומ/ ניתנין את המעשר לשאינו מעשר
ואת שאינו מעשר למעשר נמיגאו כל אדם אוכלין מתוכן וחכמ/ אומ/ גונין סתם
ומחלקין סתם והרואה להן יתקן׳ ב הרואה לחזום על ירק להקל ממשאו ליל
ישליך עד שיעשר הלוקח ירק מן השוק וצמלך להחזיר לא יחזיר עד שיעשר
שאינו מעשר אלא מניין היה עומד ולוקח מאה טושן אחד יפה ממנו מותר
להחזיר מפני שלא משך׳ ג המוציא פירות כרוך ונטלן לאופלן וצמלך להיעזר
לא ייעזר עד שיעשר אם מתחלה נטלן בשביל שלא יאכלו פטור וכל דבר שאינו
ראוי למוכרן רמיי לא ישלח לחבירו רמאי ר׳ יוסי מתיר בוראי וכלבר שיורישנו
ר׳ המוליך חטין לטחון טהו או לטחון עם הארץ בחזקתן למעשרות ולשביעית
לטחון הנכרי רמאי המפקיר פירותיו אינו כיהודי ואינו עם הארץ בחזקתן למעשרו
ולשביעית ואינו הנכרי בפירותיור שמעון אומ/ רמיו׳ ה הנותן לפונדקית מעשר
את שהוא נותן לה ואת שהוא נוטל הימנה מפני שהיא חשוד לחלת את המהלך
ר׳ יהוד אומרים היא להן את נתה וכושה מחתנה גמורה ר׳ יהוד בנותן לחמורו
שביעית שאינה חשוד להאכיל את נתה שביעית׳ פרק ד הלוקח
פירות ממי שאינו נאמן על המעשרות ושכר לעשין
שואלין בשנת ואוכלין על פי חשפה מוציאי שנה לא יאכל עד שיעשר׳ ב
לא מיצאו אל אחר שאינו נאמן על המעשרו מעשרין הן אוכל על פי חשכה
מוציאי שנת לא יאכל עד שיעשר׳ ג תרומ/ מעשר רמאי שחזרה למקומ/ ר׳ שמע
שזורי אומ/ את בחול שאלו ואוכלה על פיו׳ ד המזיר את חביריו שיאכל אילו והו
אינו מאמינו על המעשרו אוכל עמו שנת ראשנ אעפ שאינו מאמינו על המעש
וכלבר שיאמ/ לו מעשרין הן וכלבר ושנת שניה אעפ שהוא נזיר הימנה הניח
לא יאכל עד שיעשר׳ ה ר׳ ליעזר אומ/ אין אדם יכול לקרוע שפ על מעשר עצ
של רמאי וחכמ/ אומ/ קורא שפ ואינו יכול להפרישו׳ ו מי שקרא שפ לתרומת

מעשר שלומאי דלמעשר עני של וראוי לאו וטלם בשנת אם היה כהן אלו עני
לימודים לאכל אוצלו ויבאו ויאכלו בכלכר שיוריעם ׳ ד האו למי שאינו נאמן על
המעשרות הוא לו ממי שהוא נאמן וממי שהוא מעשר אינו נאמן מאיש פלוני הדי
זה נאמן הלך ליקח ממנו אבל לא מיצאתיו ולקחתיו לך מאחר שהוא נאמן אינו נאמן
ח הנכנס לעיר ואינו מכיר אדם שם ואמי כאן נאמן ומי כאן מעשר אבל אחר אני
אומר נאמן איש פלוני נאמן הרי זה נאמן הלך ולקח הימנו אבל מי כאן מוכרי ישן
אבל מי ששלח לחר אינו אלא שהם כגומלי זה אחר זה הרי אלו נאמנין ״ ט
החמרים שנכנסו לעיר אחר מהם שלי חרש ושל חברי ישן שלי אינו מיתוקן ושל

פרק ה

חברי מיתוקן אינן נאמנין ׳ יהוד אלו נאמנין ׳ הלוקח הלוקח
מן הנחתום קיץ מעשר נוטל כדי תרומ׳ מעש׳ וחלה
ואלו אחד ממאה במה שיש כאן הרי כיצד זה מעשר ושאר מעשר ממיד לוזה
שעשיתי מעשר עשוי הוא תרומ׳ מעשר עליו והשאר חלה ומעשר שני בעפונו
או כדרומו ומחולל על המעות ׳ ב הרוצה להפריש תרומ׳ ותרומ׳ מעשר
כאחד נוטל אחד משלשי ושלשה ושליש ואלו אחד ממאה במה שיש כאן ג
הרי כיצד זה חולין והשאר תרומ׳ על הכל מהחולין שיש כאן הרי כיצד זה מעשר
ושאר זה מעשר ממיד לו זה שעשיתי מעשר עשוי תרומ׳ מעשר עליו ומעשר
שני כיעפונו או כדרומו ומחולל על המעות ׳ ג הלוקח מן הנחתום מעשר מן ׳
החמה על היענה ומן היענה על החמ׳ אפי׳ מטפוסין הרבה רבי ר מאיר יהוד
אומר שאני אלו חטין של אמיש היה משל אחר ושל היום היו משל אחר ר שמע
אומר בתרומ׳ המעשר ומתיר בחלה ״ ד הלוקח מן הפלטר מעשר מכל טפוסי
וטפוסי רבים מאיר ור יהוד אלו מאחת על הכל ומורה ר יהוד בלוקח מן המגפול שהוא
מעשר מכל אחר ואחר ׳ ה הלוקח מן העני וכן העני שנתנו לו פירות פרי
אלו פלחו רבילה מעשר מכל אחר ואחר וכתמרי ובגרוגרו כולל ונוטל אלו יהוד
אומתי בזמן שהמתנה מרובה אבל בזמן שהמתנה ממועטת מיעשר מכל אחר
ואחר ׳ ו הלוקח מן הסיטון וחזר ולקח ממנו שניה לא יעשר מזה על זה
אפי׳ משתי קופות אפי׳ משהתי עיירו בעל הבית שהיה מוכר ירק בשוק בזמ׳ שמכרו
לו מגנותיו מעשר מאחר על הכל מגנות אחרות מעשר מכל אחת ואחת ׳
ז הלוקח טבל משני מקומות מעשר מזה על זה אפי׳ שאמרו אין ארם רשאי
למכור טבל אלא לינוך ״ ט מעשרין משל ישר על גוים ומשל גוים על
ישר ושל ישר על של כותים ושל כותים על של כותים רבי אומר אומר משל כותים
על של כותים ״ י עיניץ נקוב הרי הוא כארץ הרס מן הארץ על עיניץ ומ
ומעיניץ נקוב על הארץ הרומתו תרומ׳ ומשאינו נקוב על הנקוב תרומ׳ ויחזור
ויתרום ומן הנקוב על שאינו נקוב תרומ׳ ולא האכל עד שיועיא עליה תרומה
ומעשרות ׳ יא תורם מן הרמוי על הרמוי תרם מן הרמאי על הודאי תרומה
ויחזור ויתרום מן הודאי על הרמאי תרומה ולא האכל עד שיועיא עליה תרומ׳
ומעשר ׳ יב המקבל שדה מישר מן הנכרי ומן הכותי חולה
לפניהם החובר שדה מישר תורם ונותן לו אלו יהוד אומתי
בזמן שנתן לו מן אותה שדה אלו מאותו המין אבל נתן לו משדות אחרות אומרין

אחר מעשר ונותן לו ׳ ב החובר שדה מן הנפרי מעשר ונותן לו ר׳ יהודה או את ׳
המקבל שדה אנטוניו מן הגוי מעשר ונותן לו ׳ ג כהן ולוי שקבלו שדה מישוי כשם
שחולקין בחולקין בתרומ/ ר׳ יעקב או המשרות שלהן שעל כן כאן ׳ ד
ישוי שקבל שדה מכהן ולוי המעשרו לבעלים ר׳ ישמעאל אומר הרהתני שקבל שדה
מירושלמי נותן מעשר שני לירושלמי וחכמ/ אומרים יכול היא הזרתני לעלותו ולאכלו
בירושלם ׳ ה המקבל זתים לשמן כשם שחולקין בחולקין בתרומ/ ר׳ יהודה
או שקבל מכהן ומלוי זתים לשמן אומר למחזיקין שכר המעשרו לבעלים ׳ ו
כש אלו לא ימכור אדם אלא זיתיו אלא לחבר כה או את למעשר ועצמי כה הם נוהגי
כרכרי כש ׳ ז שנים שכנסו את תרומיהם לתוך גת אחת אחר מעשר ואת שאי
מעשר המעשר מעשר את שלו וחלקו בכל מקום שהוא ״ ח שנים שקבלו
את השדה באריסי או שישדו או שנשתתפו יכול הוא שיאמ/ לו טול אתה חטין
שכמיהם פלו ואני חטין שכמיהם פלו יין שכמיהו פלו ואני יין שכמיהם פלו אכל
לא יאמ/ לו טול אתה חטין ואני שעורין טול אתה יין ואני אטול אתה השמן ׳
ט חכרו עם הארץ שירשו את אביהם עם הארץ יכול הוא לומ/ טול אתה חטין
שכמיהם פלו ואני חטין שכמיהו פלו יין שכמיהו פלו ואתה ואני יין שכמיהם פלו
אכל לא יאמ/ לו טול אתה חטין ואני שעורין טול אתה הלח ואני אטול את
היבש ׳ י גר ונגי שירשו את אביהם גוי יכול הוא לומ/ לו טול אתה יין נסך
עד ואני מעיד אתה יין נסך ואני פירות אם משכאו לרשות הגוי אסור ׳ יא
המוכר פירות בסוריא ואם משל ארץ ישר הן חייב לעשר משערין הן נאמן ׳ יב
שהפה שאסר הוא הפה שהתיר אם ידוע שיש לו שדה בסום/ לחייב לעשר ״
יג עם הארץ שאל לחבר חבל ליגלופקא אתרה לוד סתם ופטור אם אל זו שלו זו
של חכרי ונעריכו חייב לעשר אפי הן מאה ׳

פרק ג

המזמין את חכירו שיאכל איצלו והוא איבו מאמינו על המעשרו
או מערב שכח מה שאני עתיד להפריש למחר הרי מעשר ממוד לזה שעשוי
למעשר עשוי הרומ/ מעשר עליו ומעשר שני כיעפונו או ברומו ומחולל על
המעות ׳ ב מוגו לו את הכוס או מה שאני עתיד לשיורשולי הכוס הזך
הריהוא מעשר ושאר מעשר ממוד זה שעשיתי עשוי הרומ/ מעשר עליו ומעשר
שני עליו כפיו ומיחולל על המעות ׳ ג פועל שאינו מאמין לבעל הבי צוטל
גריגרת אחת ואו זו והשע הבאות אחריה עשויות הרומ/ מעשר על השעי שאני
אוכל וזו עשויה הרומ/ מעשר עליהן ומעשר עני באחרונה ומחולל על המעות
ד וחותך גריגרת אחת ושכנ/ או לא יחתוך מפני שהוא ממיעט את מלאכ
של בית ר׳ יוסי או יחתוך מפני שהוא הנאי בר ׳ ה הלוקח יין מבין הפועים
או שני לוגין שאני עתיד להפריש הרי הן תרומ/ ועשרה מעשרי ראשון והשע
מעשר שני מיחל ושרתה ׳ ו היו לו תאנים של טבל פתוך כיתו והוא
בבית המדרש או כשרה או שני תאנים שאני עתיד להפריש הרי הן תרומ/ ועשרה
מעשרי ראשון והשע מעשר שני ׳ ז היו רמיאי או מה שאני עתיד להפריש
הרי הוא מעשר ושאר המעשר ממוד לו מה שעשיתי מעשר תרומ/ מעשר עליו
ומעשר שני בעפונו או ברומו ומיחולל על המעות ״ ח היו לפנינו שני

כלכלות של טבל יאמ/ מעשרו זו כזו הראשנ מעשרת של זו כזו ושל זו כזו הראשנ
מעושות מעשרותיהן מעשר כלכל בחברתה קרא שם אחר ׳ ט מיאה טבל
מיאה חולין נוטל מיאה ואחת מיאה טבל מיאה מעשר נוטל מאה ועשר מיאה טבל
ותשעים מעשר תשעים טבל ושמנים מעשר לית הפסיר כלום זה הכלל כל זמן ׃
שהטבל מרובה לא הפסיר כלום ׳ י מי שהיו לו עשר שורות של עשר עשר
כריין ואת שורה החיצונה אחת ואינו יודע איזוהי נוטל שתי חביות לוכסן חיצי ׃
שורה החיצונה אחת מעשר ואין יודע איזוהי נוטל ארבע חביות מיארבעזויו שור
אחת מעשר ואין ירוע איזוהי נוטל שורה אחת לופינן חיצי שור אח מעשר
ואין ידוע איזוהי נוטל שתי שורו לוכסן חבית אחת מעשר ואין ידוע איזוהי נוט
מכל חביות וחבית ״

חסלת רמאי מסכת כלאים

החטין והזיזין אינן כלאים זה בזה והשעורין ושבלת שועל הכוסמין והשיפון ׃
הפיל והספיר והפירין והטופח ופול הלבן והשעועית אינן כלאים זה בזה ״ כ
הקישות והמלפפין אינן כלאים זה בזה ר יהוד אומ כלאים זה בזה חזרת וחזרת גלים
עולשו ועולשי שדה כרישים ופרישי שדה כוסבר וכוסבר שדה תרדל וחרדל מיערי
דלעת ודלע מיעריה והרמוע ופול המיצרי והחרוב אינן כלאים זה בזה ׳ ג הלפה
והנפוס והכרוב והתרובתור התרדין והלעזין הוסית ר עקי השום והשומנית והכיעל
והכיעלגול התורמוס והסלוסלום אינן כלאים זה בזה ׳ ד ובאילן האגסים
והקרוסטמילין והפרישין והעזדרין אינן כלאי זה בזה התפוח והחזרר האפרקסי
והשקדים והשזיפין והרימים אשע שרומי זה לזה כלאי זה בזה ׳ ה היצנן
והכפוס החרדל והלפסן ודלעת יונית עם המיערי והרמוענא אשע שרומין זה לזה
כלאי זה בזה ׳ ו הזאב והכלב כלב הכופרי והשועל והעזים והיצבאים היערים
והרחלים הכוס והפרד הפרד והחמור החמור והערוד אשע שרומין זה לזה כלאי זה
בזה ׳ ז אין מכיאין אילן באילן וירק בירק ולא ירק באילן ולא אילן בירק
ר יהוד מתיר ירק באילן ׳ ח אין נוטעין ירקו בתוך כרן של שקמ/ אין מרכיבי
פיגם על גבי קירה לכתה מפני שהוא ירק באילן אין נוטעין יחור של האנה בתוך
החיצוב שתהא מקרו אין תיחבין ומור שלגפן לתוך האכטיח שתהא זורקה
מומיה להוטו מפני שהיא אילן בירק אין נותנין זרע רלעת לתוך החלמית שתהיה
משמרתו מפני שהוא ירק בירק ׳ ט הטומן לפת ועגנית תחת הגפן אכ
היו מיקצת העלין מגולין אינו חושש לא מישו כלאים ולא משו שביעית ולא מישו
מעשרות וניטלין בשבת הזורע חטה ושעור כאחת הרי זה כלאים ר יהוד או אינן
כלאים עד שיהו שני חטין ושעור או חטה ושתי שעורין או חטה ושעור ׃
וכוסמת ״

פרק ב כל מאה שוש מה רובעזרע ממין אחר

ימעט
הזוסה או יכור כין ממין אחר כין משני
מינין ר שמע או לית אמרו אלא או ממין אחר וחכמ/ או כל שהוא כלאים בזאה ׃
מיעטרת לרוכע ׳ כ כרא הכויאה נתנאה ונקטניה נקטניה ם הכויאה נקטניה
וקטניה נהכויאה באמת אמרו זרעוני גנה שאינן נאכלין מיעטרפין אח מעשרים

ואורכה בנופל לבית סאה ר׳ שמעון כשם שאמרו להחמיר את לחזל הפשתן בתבואה
מיעטרף אחר מעשרים ואורכע בנופל לבית סאה׳ ג היתה שרהו זרועה חטין
ונמלך לזורעם שעורין ומהין לה עד שתתליע ויופר ואחרכך יזרע אתם יעמוחה לא
יאמ/ אזרע וה ואחרכך הופר ואחרכך יזרע וכמה יהא חורש בהלמי הרבים אביא
שיאול או כרי שלא ישייר רובע לבית סאה׳ ד זרושה ונמלך לנוטעם לא יאמ/
אטע ואחרכך אופר אלא אופר ואחרכך זרע נוטע נטישה ונמלך לזורעה לא
יאמ/ אזרע ויאחרכך אשרש אלא משרש ואחרכך זרע אם רצה הגיפס עד פחות
מטפח וזרע ואחרכך משרש׳ ה היתה שרהו זרועה קנבס או לוף לא יהא
זורע וכא על גביהן שאינן עושין אלא לשלש שנים׳ ו הבואה שעלו
בה ספחי אסטס וכן מקום הגרנות שעלו בהן מינין הרבה וכן הלהן שהעלה מיני
עשבין אין מחייבין אותן לנכש נכש או כיסח או לו עקור את הכל חוץ ממין
אחר׳ ז הרוצה לעשות שרהו משר משר כש או שלשה הלמים של
פהית וכה או מלא העול השרוני וקרוין דגרי אלו להיות גרגרי אלו׳ ח
היה ראש הור חטין וגבנה להוך של שעורי מותר מפני שהוא נראה כסות שרהו
שלו חטין ושל חבירו מין אחר מותר לסמוך לו הלם של פשתן ולא הלם ממין אחר
ר׳ שמעון או אחר זרע פשתן ואחר כל המינין ר׳ יוסה או את באמיצע שרהו מותר
לכרוך בהלם של פשתן׳ ט יתין סומכין לשרה הבואה תרדל מוריע
אכל סומכין לשרה ירקות תרדל והריעסומך לכור ולניר ולגפא ולרוד ולגדר שהוא
גבוה עשר טפחים ולחריץ שהוא עמוק עשר ורחב ארבעה ולאילן שהוא מיסך
על האריץ ולסלע שהוא גבוה עשר ורחב ארבעה׳ י הרוצה לעשות
שרהו קרחה מכל מין עושה עשרים ואורכה קרחות לבית סאה מקרחה לבית רובע
וזורע להוכה כלמין שיריצה היתה קרחה אחת או שהיס וזרעו תרדל שלש לית
וזרעם חרדל מפני שהוא נראה כשדה חרדל רבי ר׳ מאיר וחכם/ או תשע קרחות
מותרות ועשר אסורות ר׳ יעקב בן יעקב או אפי כל שרהו בית כור לא יעשה בתוכה
חוץ מקרחה אחת״ יא כל שהוא בתוך בית רובע עולה במדת בית רובע
אכלה הגפן והקבר והסלע עולין במדת בית רובע הבואה בתבואה בית רובע ירק
בירק ששה טפחים הבואה בירק וירק בתבואה בית רובע ר׳ יעקב או ירק בתבואה
ששה טפחים׳ יב הבואה עטה על גבי הבואה וירק על גבי ירק והבואה
על גבי ירק וירק על גבי הבואה הכל מותר חוץ מדלעת יונית ר׳ או את הקישות ופול
המיצרי ורואה אני את דבריהם מדברי״

פרק ג

עירוגה שהיא ששה על ששה טפחי זורעין בה
כתוכה
חמשה זרעונין ארבעה באורכע רוחות ואחת באמיצע היה לה גובל גבוה טפח
זורעין בתוכה שלש עשר שלשה על כל גובל וגובל ואחד באמיצע לא יטע
ראש הלפת בתוכו מפני שהוא ממליאהו ר׳ יהודה או ששה באמיצע״ ב כל
מין זרעים אין זורעין בעירוגה כל מין ירקות זורעין בעירוגה החרדל והאפונים
השופין מין זרעים אפונים הגמלונין מין ירק וגובל שהוא גבוה טפח ונהמעט
כשר שהיה כשר מתחלתו ההלם ואמת המים שהן עמוקין טפח זורעין להוכן ש
שלשה זרעונין אחר מכאן ואחר מכאן ואחד באמיצע׳ ג היה ראש הור

ירק נכנס לתוך שדה ירק אחר מותר מפני שהוא נראה כית שדהו היתה שדהו זרועה
ירק ובקש ליטע נהוטה שורה של ירק אחר ר שמע או עד שיהא הכלם מפלש מיא
השדה ועד סופו ר עקי או אורך ששה טפחים לרוחב מלאו ר יהודה או רוחב כמלא רוחו
הפיסה ר הנוטע שתי שוריות של קישואין שתי שורו של דלועין שתי שורו
של פול המיצרי מותר שור של קישואין שור של דלועין שור של פול המיצרי ר
אסור שור של קישואין ר אייע מתיר וחכמ אוסרין ה נוטע ארס קישואי
ודלעת לתוך גומ אחת וכלכך שהוא נוטה זו ליער זו וזו נוטה ליער זו ו היתה
שדהו זרועה כיעלים ובקש ליטע נהוכה שורו של דלועין ר ושמע או עקר שתי ש
שורות ונוטע שתי שורות אחת ומניח קמת כיעלים כמקו שתי שורות ועוקר שתי
שורות אחת ומניח ר עקי או עוקר שתי שורות ונוטע שתי שורו ומניח קמת כיעלים
כמקום שתי שורו ועוקר שתי שורות וחכמ או אם אין בין שורה לחברתה שתים עשר
אמ לא יקיים זרע שבינתים ז דלעת כירק כירק ונתפוא נותנין לה בית רובע
היתה שדהו זרועה ובקש ליטע לתוכה זבש דלועין נותנין לה עבדתה ששה טפחים
ואם הגריל יעקר מלפניה ר יוסי או נותנין לה עבדתה ארבע אמות ח
אמרו לו התחמור גזר מן הגפן א להם מיצינו שור חמורה מן הגפן שלנפן יחידי
נותנין לה עבדתה ששה טפחי ולדלעת יחידי בית רובע ר מאיר משור שמעון או
כל שלש דלועין לבית סאה לא יביא זרע לתוך בית סאה ר יוסה בן החוטת אפרתי
או משור ישמע כל שלשה דלועין לבית כור לא יביא זרע לתוך בית סאה

פרק ד

קרחת הכרם כש או עשרים ואחד אמות וכה או שש עשרה אמ
מחול הכרם כש או שש עשרה אמה וכה או שתים עשרה אמה
ואיזוהי קרחת הכרם כרם שחרב מאמצעו אם אין שם שש עשרה אמ לא יבי זרע
לשם היה שם שש עשרה אמה נותנין לה עבדתה וזורע את המותר ב
ואיזוהי מחול הכרם בין כרם לגדר אם אין שם שתים עשרה אמ לא יביא זרע לשם
היה שם שתי עשרה אמ נותנין לו עבדתו וזורע המותר ג ר יהוד או אין
זה אלא גדור הכרם איזהו מחול הכרם בין שני כרמי איזהו גדר שהיא גבוה עשרה
טפחי וחריץ שהיא עשרה ורחב ארבעה ר מחיעת הקנים אם אין בין קנה
לחבירו שלש טפחים כרי שיכנס הגדי הרי הוא כמחיצה וגדר שנפרץ עד עשר
אמות הרי הוא כפתח יתר מיכן כנגד הפרץ אסור נפריצי כופריעות הרבה אם העומד
מרובה על הפרוץ מותר אם הפרוץ מרובה על העומד כנגד הפריצה אסור ה
הנוטע שורה של חמש גפנים כש או כרם וכה או איזו כרם עד שיהא שתי השורו
לפיכך הזורע ארבע אמו שכרם כש או קירש שורה וכה או קירש שתי שורות
ז הנוטע שתים כנגד שתים ואחת יויע דנב הרי זה כרם שתים כנגד שתי ואחת
כאמיצע אין כרם עד שיהו כשתי כנגד שתים ואחת יויע זנב ז הנוטע
שתים כנגד שתים שור אחת נתוך שלו שורה אחת כתוך של חבירו ודרך היחיד
ודרך הרבים כאמיצע וגדר שהוא נמוך מעשרה טפחי הרי אלו מיעטרפות גבוה
מעשרה טפחי אינן מיעטרפות ר יהוד או אם ערסן מלמעל הרי אלו מיעטרפות
ח הנוטע שתי שורות אם אין ביניהן שמונה אמו לא יביא זרע לשם היו
שלש אם אין בין שורה לחברתה שש עשרה אמ לא יביא זרע לשם ר אייע בן יעק

או משום חנניה בן חכינאי אפי' חרבה האמיצעית ואין בה שורה לחפירתה שש עשר
אמ' לא יביא זרע לשם שאילו מתחלה נטען לא היה מותר כשמנה אמות " ט
הנוטע את כרמו על שש עשר שש עשר אמה מותר להביא זרע אלו יהודה מעשה
בילם שנטע את כרמו שש עשר על שש עשרה אמ' והיה הופך שיער שתי שורות
ליער אחד וזורע את היער וכשנה האחרת היה הופך את השיער למקום הזרע וזורע את
הכור וכא מעשה לפני חכמים והתירו ר מאיר ור שמע או את הנוטע את כרמו על שמנה
שמנה אמות / **פרה** כרם שחרב אם ישבו כדי ללקט עשרה גפנים
לכית סאה ונטועות כהלכתן הרי זה נקרא כרם רל
כרם שהוא נטוע ערבוביא אם ישנו לפחות שתים כנגד שלש הרי זה כרם ואם לאו ב
אינו כרם ר מאיר אלו הואיל והוא נראה כתבנית כרמי הרי זה כרם " ב כרם שהוא
נטוע על פחות מארבע אמות ר שמע אומ' אינו כרם וחכמ' אומ' כרם וזורעין את האמיצע
כאילו אינן / ג חריץ שהוא עובר בכרם עמוק עשר ורחב ארבעה רשיעי יעה
את' אם היה מראש מן הכרם ועד ראשו הרי זה נראה כבין שני כרמים וזורעין כתוכו
ואם לאו הרי הוא כגת הגת שבכרם עמוק עשרה ורחבה ארבעה רשיעי אלו זורעין בתוכו
וחכמ' אוסרין שומירה שבכרם גבוהה עשר ורחבה ארבעה וזורעין בראשה ואם היה
שיער כותש אסור / ד גפן שהיא נטועה בגת או בנקעה נותנין לה עבורת ארבע
אמות וזורע את המותר ר יוסי אומ' אם אין שם ארבע אמות לא יביא זרע לשם והביא
שבכרם זורעין בתוכו " ה הנוטע ירק בכרם או המקיים הריזה מקדש ארבעה וחמש
גפנים אימתי בימין שהן נטועין ארבע על ארבע או חמש על חמש הא נטועין שש על
שש או שבע על שבע הרי זה מקדש שש עשר אמה לכל רוח שעולות ולא מריבעות "
ו הרואה ירק בכרם ואינו יכול לומר כשאגיע לו אלקטנו מותר כשאחזור אלקטנו אם הופיע
במאתים אסור / ז היה עובר בכרם ונפלו ממנו זרעי או שיצאו עם הזבל
או עם הפירות הזורע ושערתו הרוח לאחריו מותר ושייעתו הרוח לפניו ר עקי' או אם
עשבי גופך ואם אכיב ינפץ ואם הכיאו הגן תרדלץ / ח המקיים קוצים בכרם ר אליע
או קידש וחכמ' או לא קידש אלא דבר שכמיהו מקיימין האורן והקיסום והשושנת
המלך וכל מין זרעי אינן כלאים בכרם הקנבס ר טרפון או אינן כלאים וחכ' או כלאים
והקנרס כלאים בכרם " **פרה ג** חמש גפנים ביער איזהו עיר הנוטע שור של
גדר שהיא גבוה עשר טפחו
או כיער חריץ שהוא עמוק עשר ורחב ארבעה נותנין לו עבורתו ארבע אמו כשאו
מודדין ארבע אמו מעיקר גפנו ולשרה וכה או מן הגדר ולשרה אלו יוחנן בן נורי
טועים כל האומ' כך אלא אם יש שם ארבע אמו מעיקר גפנו נותנין לו את עבורתו ב
וזורע את המותר וכמ' היא עבורת הגפן ששה טפחו לכל רוח ור עקי' או שלשה
ג ערים שהוא יוצא מן המדרגה ר אליע בן יעק או אם עומד בארץ וטיער את כולו
הריזה אוסר ארבע אמו כשרה ואם לאו אינו אוסר אלא כנגדו ר אליע או את
הנוטע את כארץ ואחה כמדרגה אם גבוה עשרה טפחים אינה מיעטר עמה "
ד המגדיל את הגפן על מקיעת אפיפיורות לא יביא זרע תחת המותר אם הביא לא
קידש ואם הילך החדש אסור וכן המדיל על מקיעת אילן סרק " ה המגדיל את
הגפן על מקיעת אילן מאכל מותר להביא זרע אל תחת המותר ואם הילך החדש יחדיק "

ה מעשה שהלך ר יהושע אצל ר ישמעאל לכפר עזיז והראהו גפן שהוא מוזלה
על מקיעה אילן מאכל מותר להביא זרע אל תחת המיטה ואם הילך החרש יחזירנו
ר תאנה פאל מה אני להביא זרע אל תחת המיטה אל מותר והעלהו משם לביתו
המגניא והראהו גפן שהוא מוזלה על מקיעה הקורה בתוך פרן של שקמה וכן קורות
הרפה אל תחת קורה זו אסור והשאר מותר ו איזהו אילן סרק כל שאינו
עושה פירות ר מאיר או הכל אילן סרק חוץ מן הזית ומן התאנה ר יוסי או כל שאין
בפומהו נוטעין שרוה שלמות הרי זה אילן סרק ז פסקי עריס שמנה אמות
ועור כל מרות שאמרו חכמים בכרם אין בהם ועור חוץ מפסקי עריס עריס שחרב
באמיצע ונשתיירו בו חמש גפנים מכאן וחמש גפנים מכאן אם יש שם שמנה
אמות לא יביא זרע לשם שמנה ועור נותנין לו כדי עבודתו וזורע את המותר
ח עריס שהוא יוצא מן הכותל מותר קרן וכלה נותנין לו עבודתו וזורע את
המותר ר יוסה אומר אם אין שם ארבע אמות לא יביא זרע לשם הקנים היוצאים
מן העריס חס עליהן לפוסקן כנגדן מותר עשאן כדי שיהלך עליהם החרש אסור
ט הפרח היוצא מן העריס רואין אותו כאילו מטולטל הלויה בו כנגדן אסור
וכן כרליה המותח זמורה מאילן לאילן התחתיה אסור ספסה בחבל או כגמי התחתון
הסיפוק מותר עשאו כדי שיהלך עליו החרש אסור
פרק ג
המכריז את הגפן בארץ אם אין עפר על גבה שלש
טפחים לא יביא זרע עליה אפי הבריכה כרלשה או כסילון הבריכה כסלע אפי שאין
עפר על גבה אלא שלש אינבעות מותר להביא זרע עליה הארכובה שבגפן אין
מורדין אלא מן העיקר השני ב המכריז שלשה גפנים ועיקריהן נראין
לי בר יצחק או אם יש ביניהם מארבע אמות עד שמנה הרי אלו מיטרפות ואם
לאו אין מיטרפין גפן שיבשה אסור ואינה מתקדשת ר מאיר או את יצמר גפן
אסור ואינו מקדש ר אי או את על גבי הגפן אסור ואינו מתקדש ג אלו
אסורין ולא מקדשין מותר חורבן הכרם מותר מחול הכרם מותר פסקי עריס מותר
אפיפיירות אבל תחת הגפן ועבורת הגפן וארבע אמות שבכרם הרי אלו מקדשות
ד המסכך גפנו על גבי תבואתו של חבירו הרי זה קידש וחייב באחריותו ר יוסה
או מעשה באחר שורע את כרמו כשפישו ובא מעשה לפני עקי וא אין אר מקר
דבר שאינו שלו ה האנס שזרע את הכרם וייצא מלפניו קיוצרו ואפי כמוע
ועד כמה היא נותן לפועלים עד שליש יתר מיכן קויצרטרטו והולך אפי לאחר המוע
ומאמתי נקרא אנס משישקע ו הרוח שעילעלה את הגפנים על גבי תבואת
יצריר מיד ואם ארעו אונס מותר תבואת שהייא עושה תחת הגפן וכן בירק מחזיר ואינו
מקדש מאמתי הבואה מהקדש משתשליש וענבים משיעשו כפול לכן הבואה
שיבשה כל ירקה וענבי שכשלו כל יצרכן אינן מתקדשות ז עציץ נקוב מקדש
בכרם ושאינו נקוב אינו מקדש בכרם ר שמע או זה וזה אסורין ולא מקדשין
המעביר עציץ נקוב בכרם אם הוסיף מאתים אסור
פרק ד כלאי
הכרם אסורין מלזרע ומלקיים ואסורין בהנייה כלאי
זרעים אסורין מלזרע ומלקיים ומותרין באכיל כלאי בגריס מותרין בכל דבר ואינן
אסורין אלא בלבד כלאי כהם מותרין לגרל ולקיים ואינן אסורין אלא מלהריץ

כלאי בהמ' אסורין זה עם זה ׳ ב כהמה עם בהמ' וחיה עם חיה בהמ' עם חיה וחיה
עם בהמ' טמאה עם טמאה וטהור עם טהורה טמאה עם טהור וטהורה עם טמאה
אסורין לחרוש ולנמשוך ולהנהג ׳ ג המנהיג סופג את הארבעים והיו שם
בקרון סופג את הארבעים ר מאיר פוטר היושב בקרון והשלישית שהיא קשורה
לריעות אסורה ׳ ד אין קושרין את הסוס לא בזנבו ולא לאחר הקרון ולא
הליבדקם לגמלים ר יהודה או כל הנולדים מן הסוס אשם שאביהן חמור מותרין זה
עם זה וכל הנולדים מן החמור אשם שאביהן סוס מותרין זה עם זה אבל הנולדים מן
הסוס עם הנולדים מן החמור אסורין זה עם זה ׳ ה הפרוטיות אסורות והרמך
מותר ואדני השדה חיה ר יוסה או מטמאה באהל כארס הקופד וחולדת הסנאים חיה
וחולדת הסנאים ר יוסה או שמי מטמ' כויה כמשא ובערשה כמגע ׳ ו שור בר
מין בהמ' ר יוסי או מין חיה כלב מין חיה ר מאיר או מין בהמ' החזיר מין בהמ' העורב
מין חיה הפיל והקוף מין חיה ואדם מותר עם כולן לחרוש ולמשוך׳׳

פרט אין אסור משום כלאים אלא יצמר ופשתן ואינו מטמא
בנגעים אלא יצמר ופשתן אין הכהנים לובשין לשמש בגיזה
המקרש אלא יצמר ופשתן יצמר וגמלים ויצמר ורחלים שטרפן זה עם זה אם רוב
מן הגמלים מן מותר ואם רוב מן הרחלים אסור מחיצה למיחיצה אסור וכן הפשתן
והקנבס שטרפן זה עם זה׳׳ ב השירים והכלך אין בהן משום כלאים אבל אסורין
מפני מראית העין הכרים והכסתות אין בהם משום כלאים וכלבד שלא יהא כשר
נוגע בהן אין עראי לכלאים לא ילבש לכלאים על גבי עשרה אפי' לגנוב את המכס
ג מטפחות הידים ומטפחות הספרי מטפחות הספג אין בהן משום כלאים ר יוסי
אוסר ומטפחות הכפרים אסורות משום כלאים ׳ ד הבריכמה ומרדעת החמור
אין בהם משום כלאים לא יהן את המרדעת על גבי פרדו אפי' להוסיף עליה את הזבל׳׳
ה מוסרי כסות מוסרין פרדען לא יהכוונו כחמ' מפני החמה וכגשמים מפני הגשמים
והיצועין מפשילין במקל ׳ ו הופרי כסות הופרין פרדען וכלבד שלא יהצועו
בחמה מפני החמ' וכגשמים מפני הגשמים והיצועין הופרין באויר׳׳ ז הבריזין
והכרדסין והרלמטיקיון ומנעלות הפינות לא ילבש בהן ער שיבדוק ר יוסה או הכאין
מחות היס וממריעה היס אינן יכריכין בריקה מפני שחוזקתן כקנבס ומנעל של זרב
אין בו משום כלאים ׳ ח אין אסור משום כלאים אלא טווי ואריג שנ' לא
תלבש שעטנז רבר שהוא שוע וטווי ואריג ונוד ר שמעון בן יוע נלוז ומליז הרי
אלו שכשמים עליו ׳ ט הלבדין אסורין מפני שהן שוענין פיות של יצמר
כשל פשתן אסור מפני שחוזרין לאריג רבי משיחו של אהרנמן אסורות מפני
שהוא מולל ער שהוא קושר לא יקשור סרך של יצמר כשל פשתן לחבור בו את
מותניו אפי' שהריעה באמיצע אותה הגרדיים ואותה של כרכים אסורין
משום כלאים ׳ י התוכח הכיפה אחת אינו חייב ואין בה משום כלאים
והשומטה כשכה פטור עשה שתי ראשיה כיער אחר חייב ויש בה משום כלאי
והשומטה כשכה חייב ר יהודה או ער שיעשה השיה והקופה מיעטרפין לכלאי׳׳

האילן ערב שביעית כש"א בזמן שהוא יפה לפרי ויפה אור עד עיצרת וקרוכין רבי יהו
להיות כרבי אלו ג איזהו שרה האילן כל שלשה אילנות לבית סאה ראויין
לעשות פטר רבלה של ששים מעה כאיטלקי חורשין כל בית סאה בשכילן פחות מכאן
אין חורשין להם אלא האורה ופלי חויצה לו ג אחר אילן סרך ואחר אילן
מאכל ראין אותן כאילו הן האנים אם ראויין לעשות כפר רבלה של ששים מעה כאיטלקי
חורשין כל בית סאה בשכילן פחות מיכן אין חורשין להם אלא יערכן ר היה
אחר עשרה כפר רבילה אי שנים עשרין אין חורשין להם אין חורשין אלא יערכן ער
שיהו משלשה ועד תשעה היו עשר מעשה ולמעלן בין עושין וכין שאינן עושין
חורשין כל בית סאה בשכילן עד כחריש וכקציר השבת ה אין יכריך למר
חריש וקציר של שביעי אלא חריש של ערב שביעית שנכנס בשביעית וקציר של
שביעית שהוא יוצא עם מוצאי שביעית ר ישמעאל אומר מה חריש רשות את קציר
רשות יצא קציר העומר ו שלשה אילנו של שלשה אנשים הרי
אלו מיעטרפין וחורשין סאה כשכילן וכמה יהא ביניהם רשב"ג אומר כדי שיהא הכהן
עשר כלות ז עשר נטישות מפוזרות בתוך בית סאה חורשין כל בית סאה ער
ראש השנה היו עשויות שורה ומוסף אין חורשין להם אלא יערכן ח
הנטיעות והרילוין מיעטרפין לתוך בית סאה רשב"ג אומר עשרה רילוין לבית סאה
חורשין כל בית סאה ער ראש השנה ער אימתי נחריאו נטיעות ר אליעזר כן עזריה אומר
ער שיחזרו ר יהושע אומר ער תשע שנים ר עקיבא אומר נטיעה כשמה אילן שנכנס והוציא
חליפין מטפח ולמטן נטיעה מטפח ולמעלה כאילן דברי ר שמעון

פרק ב

ער אימתי חורשין כשרה הלכן ערב שביעית ער שתכלה הלחה ה
כל זמן שכני אדם חורשין ליטע מקש אות ומרלעת אור שמיעת
נתת תורת כל אחר ואחר לעיכמו אלא כשרה הלכן ער הפסח וכשרה האילן ער
עצרת ב מזכלין ומעריכין במקש אות וכמרלעת עד ראש השנה וכן ביר
השלחין מזכלין מפרסין ומאבדין ומעשנין ער ראש השנה ר שמעון אומר אם נוטל
ן היא את העילה מן האשכול בשביעית ג מסקלין ער ראש השנ מדרמין
מזרדין מפסלין ער ראש השנה ר יהושע אומר כזירורה וכעיסולה של חמשית ען של
ששית ר שמעון אומר כל זמן שאני רשאי בעכור האילן רשאי אני בעיסולו ד
מוהמין את הנטיעות ופורכין אותן וקוטמין אותן ועושין להם כתים ומשקין אותן
ער ראש השנה ראש פי יערוך אומר אף משקה הוא את הנטוע בשביעית אבל לא על
העיקר ה סכין את הפגין ומנקכין אותן ער ראש השנה פגי ערב שביעית
שנכנסו לשביעי של שביעית שיצאו למוצאי שביעית לא סכין ולא מנקכין אותן
ר יהודה אומר מקום שנהגו לסוך אין סכין מפני שהיא עבודה מקום שלא נהגו לסוך סכין
ר שמעון מתיר כאילן מפני שהוא רשאי בעכור האילן ו אין נוטעין ואין
מרכיבין ואין מכריבין ערב שביעית פחות משלשים יום לפני ראש השנה ואם נטע
או הכריב או הרכיב יעקב ר יהודה אומר כל הרכבה שאינה קולטת לשלשה ימים שוב
אינה קולטת ריבי ור שמעון אומר לשתי שבתות ז האורז והדוחן הלחין ו
והשומשמין שהשרישו לפני ראש השנה מהעשרין לשעבר ומותרין בשביעית
ואם לאו אסורין בשביעית ומהעשרין לשנה הבאה ח ר שמעון שזורי

או פול המיצרי שזרעו לזרע כתחל כויצא כהן ר׳ שמעון או אפונין הגמלונין כויוצא
כהן ר׳ אלעזר או אפונין הגמלונין שהירמלו לפני ראש השנה׳ ט המעלים הסרוסים
ופול המיצרי שמנע מהם מים שלשים יום לפני ראש השנה מתעשרין לשעבר מותר
כשביעית ואם לאו אסורין כשביעית ומתעשרין לשנה הבאה׳ י ושל בעל ב
שמנע מהן שתי עיסות רבי יהודה מאיר וחכמים אומרים שלש׳ יא הדילועין שקיימן
לזרע אם הקשו לפני ראש השנה ועמלו מראכל ארם מותרין לקיימן כשביעית ואם
לאו אסורין לקיימן כשביעית התמרות שלהן אסורות כשביעית וכן ביצין בעפר לפן
רבי יהודה ושמעון בן יוחאי אוסר ממרסין כאורז אכל לא מכסחין׳

פרק ג

מאמתי מוציאין זבלים לאשפתות משיפסקו עוברי עבירה
רבי יהודה מאיר ר׳ יוסי אומר משיכש המותן ר׳ יוסה אומר משקשר
עד כמה מוכלין עד שלש שלש אשפתות לכית סאה של עשר עשר משפלות של
לתך לתך מוסיפין על המשפלות ואין מוסיפין על האשפתות ר׳ שמעון אומר אף על
האשפתות׳ ב עשה ארם אף שרהו שלש שלש אשפתות לכית סאה יתר
מיכן רבי יהודה שמעון וחכמים אומרים שד שיעמיק שלש או עד שיגביה שלשה עשר
ארם אף זכלו אומר ר׳ מאיר אומר עד שיעמיק שלשה או עד שיגביה שלש היה
לו רבי ממועט מוסיף עליו והולך ר׳ אלעזר בן עזריה אומר עד שיעמיק שלשה או
עד שיגביה שלשה או עד שיתן על הסלע׳ ג המריר את שרהו ועושה סחר
לכית סאתים עסקי שלש רוחות ומניח את האמיצעות צמיצא מריר כית ארבעה
סאין רשלג או כית שמנה סאין היתה שרהו כית ארבע סאין משייר ממנו מיצעה
מפני מראית העין ומוציא מן הסחר ונותן לתוך שרהו כדרך המוכלין׳ ד לא
יפתח ארם מחיצה כתחלה לתוך שרהו עד שיהו בו שלשה מובות שהן שלש על
שלש על רום שלש שיעורם עשרה ושבע אמות׳ ה גדר שיש בו עשר אמות
של משואי שנים שנים הרי אלו יונטלו שיעור גדר עשרה טפחי פחות מיכן מיחצ
וגוממו עם פחות מן הארץ טפח׳ ו נראה מתוך שלו אכל מתוך של חבירו מה
שהוא רויצה ויטול נראה נזם שלא התחיל בומערב שביעית אכל אם התחיל בי
מערב שביעית מה שהוא רויצה ויטול׳ ז אמנים שדיעתן המחריש או
שהיו מי כתות וטהרן אם יש בהם שתים של משואי שנים שנים הרי אלו יונטלו
המסקל את שרהו נוטל את העליונה ומניח את התחתונה בארץ אם יש תחתיהן
סלע אוקש הרי אלו יונטלו׳ ח אין בונין מדריגות על פי בהמות ערב שביע
משיפסקו גשמים מפני שהוא מתקיבו לשביעית אכל בונה הוא בשביעית
משפסקו גשמים מפני שהוא מתקיבן למוצאי שביעית לא יסכך בעפר אבל
עושה הוא חריץ כל אכן שהוא יכול לפשוט את ידו וליטול הרי זה יטול׳ ט
אמנים כתת באו מכל מקום והמקבלין מניא מכל מקום ואלו הן אמניכתת כל שאין
יכולה להנטל באחת יר רבי יהודה מאיר ר׳ יוסי אומר אמני כתת כשמן כל שהן ניטלות
שנים ושלש על הכתת׳ י הבונה גדר ביבין לבין רה מותר להעמיק עד הסלע
מה יעשה בעפר יעכרו ברה וימתיקנו רבי יהודה מאיר יהושע ר׳ עקיבא או כדרך שאין מחלק
ברה כך לא יתקן מה יעשה בעפר יעכרו לתוך שרהו כדרך המוכלין וכן החופר בור
ושיח ומערה׳ יא בראשונה היו או מלקט ארם

פרק ד

עיצים ועשבים מתוך שלו כדרך שהוא מלקט מתוך של חבירו הצמ הצמ משרטט עכ"
עבירה התקינו שיהא זה מלקט מתוך שלזה בטובה ואין יגריך לומ/ שיקיצין לומ
מזוטה ' ב שדה שנתקוויצה תורע מויצאי שביעית שדה שנטייפה או שנדוירה
לא תורע למויצאי שביעית נש"ו אין אוכלין פירותיה שביעית בטובה ומה אי בטובה
ושלא בטובה ר' יהוד חילוק הדברים זו מקולי נש"ו ומחומרי מה " ג חוכרין צרין
מן הגוים בשביעית אבל לא מישר ומחזקים יריצוים בשביעית אבל לא ירי ישרש ד
ושואלין בשלומן מפני דרכי שלום ' ה המדל בחנים נש"ו יגום ומה" אי ישרש
רמודים במחליק עד שיגמ ואיזו הי המדל אחר או שנים והמחליק שלשה זה ניע
זה בר"א מתוך שלו אכל מתוך של חבירו אמ המחליק ישרש ' ו המבקיע ז
בזית לא יחפה כעפר אכל מכסהו בחצב או בקש הקוצין זורות שקמה לא יחפו
בעפר אכל מכסהו בחצים או בקש אין קוצין בתולת שקמ/ בשביעית מפני שהיא ח
עבורה ר' יהוד אי כדרכה אמור אלא אי מגביה עשרה טפחי אי גומס מן הארץ "
ט המחצב בגפנים והקוצין בקנים ר' יוסי הגלילי אי ירחיק טפח ר' עקי אי הוציץ י
פרט בקרדום במגל וכמגירה וככל מה שירצה אילין שעפשח קושרין אותו בשביעי
לא שיעל אלא שלא יוסיף ' יא מאמתי אוכלין פירות האילן בשביעי הפנין
משהזריחו אוכל בהן פתו כשרה האילן כונס לתוך ביתו וכן בשאר שני שבע חיי
במעשרות " יב זיתים שהכניסו רביעית למאה טינע ואוכל כשרה הכניסו חיצי לוג
כותש וסך בשרה וטונף לתוך ביתו וכן כויצא מהן ובשאר שני שבע חייבין במעשרות
ושאר כל פירות האילן בשונן למעשרו כך שונן לשביעית " יג מאמתי אין
הוציצין האילן בשביעית נש"ו כל האילן משויציא ומה אי החרובין משישלש לו
והגפנ משיגרש והזתים משיגייבו ושאר כל האילטה משוויציאו וכל האילן כיון
שכא לשנה המעשרות מותר לקויבו וכמ/ יהא כזית ולא יקיצנו רובע רש"נ אומ/
הכל לפי הזית " **פרה** נטת שות שביעית שלהן שני שהן
עושו לשלש שניס ר' יהוד אי הפרסיה שביעי
שלהן מויצאי שביעית עשוה לשתי שניס אמרו לו לא אמרו אלא בנטע שות "
ב הטומן את הלות בשביעית ר' מאיר אי לא יפחות מפאתים על גבה שלשה
טפחים וטפח אחר על גביו וחכמ/ אי לא יפחות מארבע זכין על גבה טפח וטפח אחר
של גביו וטמנו כמיקום רדים האורז ' ג לות שעברה עליו שביעי ר' ליעז אי אם
לקטו עניים את שלו לקטן ואם לאו אין לעניים עמו חשבון " ד לות של ערב
שביעית שנגמ לשביעית וכן ביצלים הקיטונים וכן פאה של עירית בש"ו עוקרין
אותה בחופיה של עץ ומה אי בקרדומית של מהבה ומודי בפיאה של יצליע
שעוקרין אותה בקרדומית של מהבה " ה מאמתי מותר אדם ליקח לות ממויצאי
שביעית ר' יהוד אי מיד וחכמ/ אי משירפה החרש ' ו אלו כלים שאין האומן
רשאי למוכרן כשביעית מיחרישה וכל כליה העול והמזרה והדקר אכל מוכר הוא
מגל יד ומגל קציר זה הכלל כל שמלאכתו לעברה אסור ולהניח מותר "
ז היוצר מוכר חמש כדי שמן וחמש עשר כדי יין שכן דרכו להביא המוכר אם
הביא יתר מכן והותיר לצוים כארץ ולישרי כחוצה לארץ " ח נש"ו אי לא
מכור לו פרה החורשת בשביעית ומה מהירין מפני שהוא יטל לשחטה ומוכר לו

פירות אפי׳ כשעת הזרע ומשאיל לו סאתו אעפ׳ שהוא זורע שיש לו גזרין ופירט
לו אעפ׳ שיורע לו פועלים ונוטל בפירוש אסורין ׳ ט משאלה אשה לחברתה
החשורה על השביעי נפה וכברה וריחים והעור אבל לא הטוי ולא תטחון עמה אשה
חבר משאלה לאשה עם הארץ נפה וכברה וכוורת וטוחנת ומרקדת עמה אבל
משהטיל את המים לית תגעא יעלה שאין מחזקין ידי שכירי עבירה וטלן לא תמכר
אלא מפני דרכי שלום אבל מחזיקים ידי גוים כשביעי אבל לא ידי ישר ושואלין
בשלומן מפני דרכי שלום ׳׳ פרק ו שלש אריסות לשביעית כל
שהחזיקו עולי בבל מארץ ישר ושער גזיב ולא נאכל ולא
נאכל ולא נשבר כל שהחזיקו עולי מיצרים מגזיב ושר הנהר ושר אממן נאכל אבל
לא נשבר מהנהר ומאממן לפנים נאכל ונשבר ׳ כ עושין בתלוש כסוריא אבל
לא נמחוכר רשין וזורין וזוררין ומסמרין אבל לא קוצרין ולא בוצרין ולא מוסקין
כלל אר׳ עקי׳ כל שכויצא כומותר בארץ עושין אותו כסוריא ׳׳ ג כובלים שיררו
עליהן גשמים ויצמחו אבל היו העלין שהן שחורין אסורין הוריקו הרי אלו מותר
ר׳ חנניה בן אנטיגנס אומ׳ אם יכולין להתלש בגללין שלהן אסורין כשבר בן מוינאי שכל
מותרין ׳ ד מיאמתי מותריאר׳ ליקח ירק כמויצאי שביעית משיעשה כוי
עשה הכביר מוהר האפל ר׳ הביר ליקח ירק כמויצאי שביעית מיד ׳׳ ה אין מפלאי
שמן שרפה ופירות שביעית מהארץ לחוצה לארץ אלא שמע שמעתי שמויציא
לסוריא ואין מויציאין לחוצה לירק ׳׳ ו אין מביאין הרומ׳ מחוצה לארץ
לארץ אלא שמע שמעתי בפירו שמביאין כסורי ואין מביאין בחוצה לארץ ׳׳
פרק ז כלל גדול אמרו בשביעי כל שהוא מאוכל אדם ומאכל בהמ׳
וממין השבעה ואינו מתקיים בארץ לו שביעי ולרמיו שביעי
יש לו ביעור ולרמיו ביעור ׳ ב ואיזה זה זה עלה הלוף השושה ועלה הדרדנא
העולשין והכרשין והרגלא ונץ החלב ומאוכל בהמ׳ החוחין והדרדרן וממין היבש
בפת׳ אכטיפ וחויצא יש לו שביעי ולרמיו שביעית אין לו ביעור ולא לרמיו ׳ ג
ביעור ׳׳ ד איזה זה עיקר הלוף השושה ועיקר הדרדנא העיקבנין והחלבינין ׳ ה
והכוכריא וממין היובש הפואה והארכפה יש להן שביעי ולרמיהן שביעית אין
להן ביעור ולא לרמיהן ביעור ׳ ה ר׳ מאיר או׳ רמיהן מתבערין ער ראש השנה
אמרו להן אין ביעור לו לרמיהן ׳׳ ו הליפי רמון והנץ שלו הלפי אתרוג והגלעני
יש להן שביעי ולרמיהן שביעית היבש יתבע לעיניו לא ייבש כשפר שאין עושי
כחורה כפירות שביעי לא בכתורה ולא בהרומו ולא בגבלות ולא בטרפו ולא כשקיבי
ולא בדמסיס לא יהא לוקח ירקות שדה ומוכר בשוק אבל הוא לוקט ונטו מוכר על
ידו לקח לשעמו והותיר מותר למוכרו ׳ ז לקח בטר למשתה נטו או לרגל ולא
יציך לו מותר למוכרו יצרי חיה ועופות והגים שעתמנו להם מיניס טמיאין מותר
למוכר ר׳ יהוד או אתי מי שנתמנה לו לפי דרכו לוקח ומוכר וכלבי שלא הה׳ ׳
אומעותו לך וחכם אוסרין ׳׳ ח לולבי זרזיר והתרונין יש להן שביעית ולרמיו
שביעית לולב האלה והבוטנא והאטרין יש להן שביעי ולרמיהן שביעית אין
להן ביעור ולא לרמיהן ביעור אבל לעלין יש ביעור מפני שהן נושרין מאליהן ׳׳
ט הזרד הכופר והקעב והלטם יש להם שביעי ולרמיהן אין להם ביעור ול׳

יש להן שביעית ולרמיהן שביעית
יש להן ביעור ולאיכן לביעור.
ג׳ ושורש כל מיני ירקות כל שאתה
מוצא כל אדם ובהמה וחיה
העשבים ומוקצים כאיזן וכו׳

לרמליהן ביעור אבל לעלין ישביעור מ' שביעית ר' שמעון אין לקטב שביעית מפני
שאיבו פרי ׳ ורד חרש שכבשו בשמן ישן יילקט את הורד וישן בחרש חייב
בביעור החדשין חרשים שכבשן בזית ישן וישנים בחרש חייבין בביעור זה הכלל כל
שהוא בעותן טעם חייב לבער מיד בשאיבו מיבו ומיד במיבו כל שהוא השביעי אוסר
כל שהוא במיבה ושלא במיבה בעותן טעם " **פרק ח** כלל גדול
אמרו בשביעית כל המיוחד לאוכל אדם אין עושין
ממנו מלוגמ' לאדם ואין ענדיך לוט' לבהמ' וכל שאיבו מיוחד לאוכל אדם עושין ׃
ממנו מלוגמ' לאדם אבל לא לבהמ' וכל שאיבו מיוחד לא לאוכל אדם ולא לאוכל
בהמ' חשב עליו לאוכל אדם ולאוכל בהמ' נותנין עליו חומרי אדם וחומרי בהמ' חשב עליו
לעופות הרי הוא כעיבי כגון הסאה והאיזוב והחזרעית ׳ ב שביעי נתנה לאבילה
ולשתיה ולסיכה לאבול רבי שדרבו לאבול ולסוך רבי שדרבו לסוך לא יסוך יין וחומץ
אבל סך הוא את השמן וכן בתרומ' ומעשר שבי הל מהן שביעי שניתנה להדלק הבי"
ג אין מוכרין פירות שביעי לא בסרה ולא במשקל ולא במנין לא האבי במנין
ולא ירק במשקל בש' או את לא אגודות וכה או את שדרבו לאוגדו כבית אוגדי אותו
בשוק כגון הכרשין וגן החלב ׳ ד האו לפועל הילך אפר זה לקט לי ירק היום
שפרו אסור לקח מן הנחתום כבר כשאלקוט ירקות שדה ואביא לך מותר שר לקח
ממנו סתם לא ישלם לו אחר שביעי שאין פוסקין חוב משביעית " ה אין נותנין
לא לבייר ולא לבלן ולא לספן אבל נותן הוא לבייר לשתות ולבולן הוא
נותן מהנות חבב" ו האנים של שביעי אין קויצין אותן במוקיעה אבל קוצ
הוא בחרבה אין דורכין ענבי בגת אבל דורך הוא בעריבה ואין עושין זתים בבי
ובקוטבי אבל כותש ומבנים לבודיראי ר' שמע או את טוחן הוא בבית הבר ומבניס
לבודיראי " ז אין מבשלין ירק של שביעי בשמן של תרומ' שלא יביאנו
לידי פסול ר' שמע מהיר האחרון אחרון נתפס בשביעי והפרי עצמו אסור " ח
אין לוקחין עפרים וקרקעי ובהמ' טמאה ברמי שביעית ואם לקח יאבל כנגדן אין
מביאין קיבי זבין וקיבי זבות וקיבי יולדו מדמי שמיעי ואם הביא יאבל כנגדן אין
סכין כלים בשמן של שביעית ואם סך יאבל כנגדן " ט עוד שסכו בשמן ׃
של שביעי ר' יוסי או ירלק וחכמ' או יאבל כנגדן אמרו לפני ר' עקי או היה ר' יוסי
עור שסכו בשמן של שביעי ירלק אמ' להן שתיקו לא אומר לכם מה ר' יוסי או בי"
י ועור אמרו לפנין או היה ר' יוסי עזיר האוכל פת כותים כאוכל בשר חזיר או להן שתיקו
לא אומר לכם מה ר' יוסי או בי" יא מרחיץ שהסקה בתבן ובקש של שביעי מות
לרחוץ בה ואם נמתחשב הוא הרי זה לא ירחוץ"

פרק ט הפיגם והירבוזין והשושנין והחלגלוגות כסבר שהדרים כרפס
שבעהדות גרגיר של אפר פטורין מן המעשרו ובלקחין מכל
אדם בשביעית שאין כויצא בהם נשמר ר' יהוד או סיפחי חרדל מותרין שאין ׃
נחשדין עליהן עובדי עבירה ר' שמע או כל הספחין מותרין חוץ מספחי פרוב שאין
כויצא מהן כירקו שרה וחכמ' או כל הספחין אסורין ׳ ב שלש אריעה לביעור
יהוד ועבר הירדן והגליל ושלש שלש אריעו לכל אחת ואחת גליל העליון וגליל
התחתון ועמק מכפר חנניה ולמעלן כל שאיבו מגדל שקמים גליל העליון מכפר

חגניה ולמטן כל שהוא מגדל שקמים בגיל התחתון ותחום טבריא והעמק ושפילת לוד
בשפילת הדרום וההר שלה כהר המלך מבית חורון ועד הים מרינה אחת ג ולמה
אמרו שלש אריעו שיהו אוכלין בכל אחת ואחת עד שיכלה האחרון שבה ר שמעון או
לא אמרו שלש אריעות אלא ביהודה ושאר כל האריעות כהר המלך וכל אריעה אחת
לותים ולתמרים ד אוכלין על המובקר אבל לא על השמור ר יוסה או את על
השמור אוכלין על הטפיחין ועל הליפרא אבל לא על הסיתונית ר יהודה מתיר כל זמן
שכנרו עד שיכלה הקיץ ה הכובש שלשה כנשים בחבית אחת ר אליעזר אומ
אוכלין על הראשון ר יהושע או את על האחרון ר עקיבא או כל שכלה מבן מין השד יבער
מן מיבן החבית ר שמעון או כל הירק אחר לביעור אוכלין כרגילה עד שיכלו הנירות
מבקעת בית נטופה ו המלקט עשבים לחים עד שיבש המתוך המגבב ביבש
ביבש עד שיתרר רביע שניה ר עקיבא או בכולן עד שיתרר רביעה שניה ז כיוצא
בו המשכיר בית לחבירו עד הגשמים עד שיתרר רביע שניה עד אימתי העניים נהנים
לסרדיסות עד שיתרר רביע שניה מאימתי נחנין ושורפין בהבן ובקש של שביעית
משיתרר רביע שניה ח מי שהיו לו פירות שביעית בזמן הזה והגיעה עונה
הביעור מחלקן מזון שלש סעודות לכל אחד ואחד עניים אוכלין אחר הביעור אבל
לא עשירים דברי יהודה ר יוסי או אחר עניים ואחר עשירי אוכלין אחר הביעור
ט מי שהיו לו פירות שביעית שנפלו לו ירושה או שנתנו מתנה לו ר אליעזר או
יתנם לאוכליהן וחכמ אומ אין החוטא נשכר אלא ימכרו לאוכליהן ורמיהן
יתחלקו לכל אדם י האוכל עסת שביעית עד שלא הורמ חלתה חייב מיתה

פרק ו

שביעית משמטת את המלוה בשטר ושלא בשטר הקפת החנות
אינה משמטת ואם עשאה מלוה הרי זו משמטת ר יהודה אומ
הראשון הראשון משמט שכר שכיר אינו משמט ואם עשאה מלוה הריזו משמט
ר יוסי או כל מלאכה שהיא פוסק כשביעית משמטת ושאינה פוסק כשביעית אינה
משמטת ב השוחט את הפרה וחלקה בראש השנה אם היה החרש מעובר
משמט ואם לאו אינו משמט האונס והמפתה והמוציא שם רע וכל מעשה כך
אינן משמיטין המלוה על המשכון והמוסר שטרותיו לכך אינן משמיטין
ג פרוסבול אינו משמט וזה אחד מן הדברים שהתקין הלל הזקן כשראה כשנמנעו
העם מלהלוות זה את זה ועברו על מה שכתוב בתורה שמר לך פן יהיה דבר עם
לבבך בליעל לאמ סרבה שנ השבע שנ ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו
וקרא עליך אל יי והיה בך חטא התקין הלל פרוזבול ד זהו גופו של פרוסבול
מוסר אני לכם פלוני ופלוני הדיינין שבמקום פלוני שכל חוב שיש לי עליו שאגבנו כל זמ
שאריעה הדייניך חותמין מלמטן או העדים ה פרוזבול המוקדם כשר
והמאוחר פסול שטרי חוב המוקדמין פסולין והמאוחרין אחר לוה מחמשה כותבין
פרוזבול לכל אחד ואחד חמשה לווין מאחר אינו כותב אלא פרוזבול אחד לכולן
ו אין כותבין פרוזבול אלא על הקרקע אלא אם מזכהו בתוך שדהו כל שהוא היתה
לו שדה ממושכנת בעיר כותבין עליה פרוזבול ר חנינא או כותבין לאיש על נכסי
אשתו וליתומין על נכסי אפוטרופוס ז טורת רבוי ר אליעזר או הריהיא כקרקע
וכותבין עליה פרוזבול ואינה מקבל טומאה במקום והדורה ממנה כשבת פטור המחזיר

חוב בשביעית יאמ/ להן משמט אמ/ אעפ/ין יקבל הימנו ע"נ וזה רבר השמטה ח
וכיוצא בו רויצח שגלה לעיר מקלט וירצו אנשי העיר לכפרו יאמ/ להם רוצח אני אמירו
לו אעפ/ יקבל מהן שע"נ וזה רבר הרויצח " ט המחזיר חוב בשביעית רוח חכמ/ נוחה
הימנו הלווה שנהגיירו בניו עמו לא יחזיר ואם החזיר רוח חכמ/ נוחה הימנו כל י
המיטלטלין נזונין במשיטה וכל המזיקים את רבו רוח חכמ/ טוח הימנו "

חכלה שביעית " מסכת תרומות

חמשה לא יתרומו ואם תרמו תרומתן תרומ/ החרש והשוטה והקטן והתורם את
שאינו שלו ונכרי שהרים את של ישר אפי/ כרשות אין תרומתן תרומה " ב
חרש המרבר ואינו שומע לא יתרום ואם תרם תרומתו תרומ/ חרש שרבריו חכמים נכל
מהם שאינו שומע ולא מרבר " ג קטן שלא הביא שתי שערות ר' יהור או
תרומתו תרומ/ ר' יוסה או אם ער שלא בא לעונת נדרים אין תרומתו תרומ/ ומשנא ד
לעונת הנדרים תרומתו תרומה " ה אין הורמין זיתים על שמן ולא ענבים על
היין ואם תרמו בש"ש או תרומ/ עיצמן יש בהן ובה או אין תרומתן תרומה " ה אין
הורמין מן הלקט ומן השכח ומן הפיאה ומן ההפקר ולא ממעשר ראשון שניטלה
תרומתו ולא ממעשר שני והקרש שנפרו ולא מן החייב על הפטור ולא מן הפטור
על החייב ולא מן התלוש על המחובר ולא מן המחובר על התלוש ולא מן החרש
על הישן ולא מן הישן על החרש ולא מפירות הארץ על פירות חוצה לארץ ולא
מפירות חוצה לארץ על פירות הארץ ואם תרמו אין תרומתן תרומה " ו חמשה
לא יתרומו ואם תרמו תרומתן תרום/ האילם והשטר והשרוב והסומא ובעל קרי לא
יתרומו ואם תרמו תרומתן תרומה " ז אין הורמין לא בכלי ולא בכרה ולא
במשקל אבל הורס הוא את המרור ואת השקול ואת המנוי ואין הורמין לא בס
ולא בקופה שהן של מרה אבל הורס הוא חציץ או שלישן לא יתרום בסאה שחציו
מרה " ח אין הורמין על זהים הנהשין ולא ייז של ענבים הנירכות ואם תרם
תרום/ ויחזור ויתרום הראשנה מרמע כפני עצמ/ וחייבין עליה חומש אפי/ לא שנוי "
ט והורמין זהים הנכנשין ויין של ענבים לעשותן צימוקין מי שתרם שמן על
זהים לאכיל וזהים של זהים לאכיל ויין של ענבים ושכר של ענבים לאכילה ונמלך
עליהן לדורכן אין יצריך לתרום " י אין הורמין מרבר שנגמרה מילאכתו על
רבר שלא נגמר מלאכתו ולא מרבר שלא נגמר מלאכתו על רבר ש נגמר
מלאכתו ואם תרם תרומתו תרומה " **פרק** אין הורמין מן ב
הטהור על הטמא ואם תרמו תרומתן תרומה
באמה העיגול של רגיל שנטמא מקיצתן תורס מן הטהור שבו על הטמא שיש בו ג
וכן אגורה של ירק וכן עריס/ היו שני עיגולין שתי אגורו שתי עירימות אחת טמא
ואחת טהורה לא יתרום מזה על זה ר' אי/ או הורמין מן הטהור על הטמא "
ב אין הורמין מן הטמא על הטהור ואם תרם שוגג תרומתו תרום/ מזיר לא עשה
ולא כלום וכן בן לוי שהיה לו מעשר טכל היה מפריש עליו והולך שוגג מה שעש
עשוי מזיר לא עשה כלום ר' יהור או אם היה יורע בו מתחלה אעפ שהוא שוגג
לא עשה כלים ג המטניל כלים בשבת שוגג ושתמש בהן מזיר לא ישתמ/

בהן המעשר והמכשל בשגגה בשוגג יאכל במזיד לא יאכל העוטף בשגגת שוגג יקיים
מזיד יעזר וכשביעית כין שוגג כין מזיד יעזור ׳ ר׳ אין תרומין ממין ע׳
שאינו מינו ואפ׳ תרם אין תרומתו תרום׳ כל מין חיטין אחד כל מין האנים וגרוגרות
ורבילי אחת והתרם מזה על זה כל מקום שיש כהן תורם מן היפה וכל מקום שאין כהן
תורם מן המתקיים ר׳ יהודה אומר לעולם הוא תורם מן היפה ׳ ה׳ תרמין כיעל הטן ׳
שלפ אכל לא חיני ביעל גרול ר׳ יהודה אומר לא כי אלא חיני ביעל גרול וכן היה ר׳ יהודה אומר
תורמין כיעלים מפני מדינה על הכופרים אכל לא מן הכופרים על פני המדינה מפני
שהוא מאכל פוליטוקוס ״ ו׳ תורמין זיתי שמן על זיתי כבש ולא זיתי כבש ׳
על זיתי שמן חין שאינו מכושל על המכושל ולא מן המכושל על שאינו מכושל
זה הכלל כל שהוא כלאים כחכירו לא יתרום מזה על זה אפי׳ מן היפה על הרע וכל
שאינו כלאים כחכירו תורם מן היפה על הרע אכל לא מן הרע על היפה ואם תרם מן
הרע על היפה תרומתו תרום׳ חוץ מן הזוכן על החטין שאינן אוכל והחישות
והמלפפין מין אחד ר׳ יהודה אומר שני מינין ״

פ״ג

ההורס
קישות ונמיאת מרה אכטיח ונמיאת סרוח תרומה
ויחזור ויתרום התורם חכית של יין ונמיאה של חומץ אפ׳ ירוע שהית של חומץ ער
שלא תרמיה אינה תרום׳ ואפ׳ משתרם׳ החמייה הרי זו תרום׳ ואפ׳ ספק תרום׳ ויחזור
ויתרום הראשון אינה מרמעה כפני עצמה׳ ואין חייבין עליה חומש וכן השניה ״
ג׳ נפלה אחת מהן להוך החולין אינה מרמעתן נפל שניה למקום אחר אינה מרמעה
נפלו שתיהן למקום אחר מרמעו כקטנה שכשתיהן ״ ג׳ שותפין שתרמו זה
אחר זה ר׳ עקי׳ אומר תרומת שניהם תרום׳ וחכ׳ אומרים אין תרומת השני תרום׳ ואפ׳ לא תרם
הראשון כשיעור תרום׳ השני תרומה ״ ד׳ בא נשלא רצה אכלה ירשה את בן
בתו או את עכרו או את שפחתו לתרום תרום׳ הרום׳ ביטל אפ׳ עד שלא תרם ביטל
אין תרומתו תרום׳ ואפ׳ משתרם ביטל תרומתו תרום׳ הפועלים אין להם רשות להתרום
חוץ מן הדרוכו מפני שהן מטמאין את הגת מיד ׳ ה׳ האומר תרום׳ הכרי זה בתוכו
ומעשרותיו בתוכו ר׳ שמעון אומר קרא שם וחכמים אומרים עד שיאמר בפיו או בדעתו או
לשון חכמים אומר האומר תרום׳ הכרי ממנו עליו ר׳ אליעזר בן יעקב אומר האומר עשור מעשר
זה עשוי הרום׳ עליו קרא שם ״ ו׳ המקדים תרום׳ לכתורים מעשר ראשון
להרום׳ ומעשר שני לראשון אע״פ שהוא עובר כלא העשה מה שעשה עשוי
וכלבד שלא מלאתך ורמשך אל האחר ״ ז׳ ומניין שיקדמו כיטורים לתרום׳ זה
קדוש תרום׳ וראשית וזה קדוש תרום׳ וראשית אלא יקדמו הככורים שהן נכרים לפרי
ותרום׳ לראשון שהיא ראשי׳ ומעשר ראשון לשני שיש בראשית ״ ח׳
המתכוין לום׳ תרום׳ ואת מעשר מעשר ואת תרום׳ עולה ואת שלמים שלמים ואת עולה
שאני נכנס לבית זה ואת לבית זה שאני נכנס לזה ואת לזה לא אכלום עד שיהא פיו
ולבו שוין ״ ט׳ הנכרי והכיתי הרומתן תרום׳ ומעשרותיהן מעשר והקדשן
הקדש ר׳ יהודה אומר אין לנכרי כרם רבעי וחכמים אומרים יש ליתרום׳ הנכרי מרמע וחייבין
עליה חומש ר׳ שמעון פוטר ״

פ״ד

המפריש מן יר
תרום׳ ומעשרות מועיל מינו תרום׳ עליו
אכל לא למקום אחר ר׳ מאיר אומר את מועיל הוא תרום׳ ומעשרות ״ ב׳ מי

שהיו פירותיו במגדה ונתן מאה לכן לוי ומאה לעני מפריש עשר שמנה סאין ואוכלן
רבי"ר מאיר וחכ"מ אומ' אינו מפריש אלא לפי חשבון ״ ג שיעור תרומה עין יפה
אחת מארבעים נש' או משלשים והביעונית מחמשים והרעה מששים הרס ועליה
ביזו אחד מששים תרומ' ואין יכריך להרום חזר והוסיף חייב במעשרות עלה ביזו
ששים ואחד תרומ' ויחזור ויתרום כמו שהוא למור במירה וכמשקל וכמניין ר' יהוד
או יתן שלא מן המוכח ״ ד היו לשלוחו יצא והרום הורס מדעתו של בעל הבית
אם אינו יודע דעתו של בעל הבית הורס בביעונית אחר מחמשים פיחות עשרה או הוסיף
עשרה תרומתו תרומ' ואם נתכוון להוסיף אפי' אחד אין תרומתו תרומה ״ ה המרפה
בתרומ' ר' יוסי או אחת מעשרה כתרומ' מעשר יתר מיכן ועשנו תרומ' מעשר אנ"ל
לא למקום אחר ר' ישמעאל מחיצה חולין ומחיצה תרומ' ר' טרפון ור' עקי' אומ' עד שיהיה
שם חולין ׳ ו בשלשה פרקי משערין את הכלכלה בכנרות ובסיפות ובאמיצע
הקיץ המונח משוכח והמונח משוכח ממנו והשוקל משופח משלשתן ״ ז ר' מאיר
אומ' תרומ' עולה במאה ואחר' ר' יהוש' אומ' במאה ועשר זה אין לו שיעור ר' יוסה בן משלם
אומ' ועשר זכ למאה סאה שהיו למדמע ׳ ח ר' יהוש' אומ' האנים שחורות מעלות
את הלבנות והלבנות מעלות את השחורות עיגולי רבילה מעלין את החטטנים והחטטנים
מעלין את הגרולים העיגולין מעלין את המלבנין והמלבנין מעלין את העיגולין ר'
יוסי אומר ר' עקי' אומ' כירוע מה נפלה אין מעלות זו את זו וכשאיני יודע מה נפלה
מעלות זו את זו ׳ ט כיצד חמשים האנים שחורות וחמשים האנים לבנות נפלה
שחורה שחורות אמרו והלבנה מותרות נפלה לבנה לבנות אמרו שחורות מותרות
כשאיני יודע מה נפל מעלות זו את זו וכדור' יוסי מחמיר ור' יהושע מיקל ״ י
וכזו' יוסי מיקל ור' יהוש' מחמיר ברורם ליסרא קיציעות של פיהכר ואין יודע איזו
הייתה ר' יוסי אומ' רואין אותן כאילו הן פרורות והתחתונה מעלה את העליונה ר' יהוש'
אומ' רואין לא העלה עד שיהא שם מאה כר ״ יא כאה תרומ' שנפל על פי
מגדה וקפאה ר' יוסי או' אם יש בקיפוי העלה כאחד ומאה ר' יהוש' אומ' לית העלה
סאה תרומ' שנפלה על פי מגורה יקיפנה ואפ' לם' אמרו תרומ' עולה באחד ומאה
אם אינו יודע אם כלילות הן או לאיזין נפלה ״ יב שתי קופות שתי מגורות
שנפל סאה תרומ' טנוף אחר מהן ואין יודע לאיזו מהן נפל מעלות זו את זו
שמע או אפי' הן שתי עיירות מיעלות זו את זו ״ יג אר' יוסי מעשה כאן לפני
ר' עקי' כחמשים אגורו של ירק שנפלה אחת לתוכן חציה תרומ' ואמרתי לפניו העל
לא שה תרומ' עולה כחמשים ואחד אלא שהיו שם מאה ושני חצאים ״

פרק

סאה תרומ' טמאה שנפל לפחות ממאה חולין או למעשר
ראשון או למעשר שני או להקדש נין טמאין וכין טהורין
ירקבו ואם טהור היתה אותה סאה ימכרו לכהני בדמיתרומ' חוץ מדמי אותה סאה
ואם למעשר שני או להקדש נפלה הרי אלו יפדו אם טמאין הן אותן החולין
יאכלו ניקורין או קליות או ילושו בפי פירות או יתחלקו לעסיות כדי שלא יהיו
במקום אחד כביצה ״ כ סאה תרומ' טמאה שנפל למאה חולין טהורין ר' לעזר
או תורם ותשרת שאני או תרומ' שנפל היא תרומ' שעלתה וחכ"מ אומ' העלה והאפל
ניקורין או קליות או תילוש בפי פירות או תתחלק לעסיות כדי שלא יהיו במקום

אחר כביעה " ג סאה תרום/ טהורה שנפלה למאה חולין טמאין ועל גבי
עיסורין או סלוית או תולש כמי פירות או המחלק לעסיות כרי שלא יהא במיקו אחד
כביעה " ד סאה תרום/ טמאה שנפלה למאה סאה תרום/ טהור בש אוסרין וכה
מהירין אמרו להן בה לכש הואיל וטהורה אסור לזרים וטמאה אסורה לכהנים
מה הטהור עולה את הטמאה עולה אמרו להן כש ולא אזם העלו החולין ההלין
שמותרין לזרים את הטהור תעלה התרום/ החמורה האסורה לזרים את הטמא לאחר
שהורו ר׳ אליע׳ או תרוס והשרת וחכם/ או אכרה כמישטה " ה סאה תרום/ טמא
שנפל למאה הגביהה ונפלה למיקו אחר ר׳ אליע׳ או מרמעה כתרום/ וריי וחכם/ או אינ ה
מרמעה אלא לפי חשבון " ו סאה תרום/ שנפלה לפחות ממאה וגרמשו ונפל
מן המרומע למיקו אחר ר׳ אליע׳ או מרמעה כתרום/ וראי וחכ/ או אין המרומע ז
מרמע אלא לפי חשבון ואין המחומץ מחמיץ אלא לפי חשבון ואין מים שאו כן
פוסלין את המיקוה אלא לפיחשבון " ח סאה תרום/ שנפל למאה הגביהה ונפל
אחרת הגביהה ונפלה אחר הריזו מותרת עד שתרבה תרום/ לחולין " ט סאה
תרום/ שנפלה למאה ולא הספיק להגביה עד שנפלה אחר הריזו אסורה ור שמעון
מתיר " י סאה תרום/ שנפלה למאה וטחנן ופחתו כשם שפחתו החולין כך
פחתה התרום/ מותר סאה תרום/ שנפלה לפחות ממאה וטחנן והותרו כשם שהותירו
החולין כך הותירה התרום/ אסור אם ירוע שהחיטין של חולין יפו כמשל תרום/ מותר
סאה תרום/ שנפלה לפחות ממאה ואחר כך נפלו שם חולין אם שוגג מותר ואם מזיד
אסור "

פרק

אחר — האוכל תרום/ שוגג משלם קרן וחומש
האוכל ואחר השות ואחר הסך אחר

תרום/ טמאה ואחר טהור משלם חומשה וחומש חומשה ואינו משלם תיומה
אלא חולין מותקנין והן נעשין תרום/ והתשלומין תרום/ ואם ריעה למחול אינו מוחל "
ב כת ישר שאכלה תרום/ ואחרכך נשאת אם תרום/ שלא וכה כהן אכל משל
קרן וחומש לעיצמ/ ואם תרום/ שזכה בה כהן אכלה משלם/ קרן וחומש לעיצמה
מפני שאמרו האוכל תרום/ שוגג משלם קרן לבעלים וחומש למי שיריעה "
ג המאניל את פועליו ואת אוחיו תרום/ הוא משלם את הקרן והן משלמין
את החומש רבי ר׳ מאיר וחכם/ או הן משלמין הקרן וחומש והוא משלם להן דמי
נעורין " ד הגונב תרום/ ולא אכלה משלם תשלומי כפל רמי תרום/ אכלה
משלם שני קרנים וחומש קרן וחומש מן החולין וקרן מדמי תרום/ גנב תרומה
הקדש ואכלה משלם שני חמשים וקרן שאין בהקדש משלם תשלומי כפל "
ה אין משלמין מן הלקט מן השפחה ומן הפיאה ומן הבכור ולא ממעשר
ראשון שנטלה תרומתו ולא ממעשר שני והקדש שנפדו שאין הקדש פודה
את הקדש רבי ר׳ מאיר וחכם/ מתירין באילו " ו ר׳ אליע׳ או משלמין ממיץ
על שאינו מינו רבלבר שישלם מן היפה על הרע ר׳ עקי׳ או אין משלמין אלא
ממיץ על ש מינו " ז לפיכך אם אכל קישואים של ערב שביעית ימהין ד
לקישואין של מוצאי שביעי משלם להם ממקום שר׳ אליע׳ מיקל משם ר׳ עקי׳
מחמיר עד ונתן להן את הקדש כל שהוא ראוי להעשות קדש רבי ר׳ אליעזר ר׳
עקי׳ או ונתן להן את הקדש קדש שאכל "

האוכל תרומה מזיר משלם את הקרן ואינו משלם את החומש ה
והתשלומין חולין אם ריצה הכהן למחול מוחל כ בת כהן ו
שניסת לישראל ואחרכך אכלה תרומה משלם את הקרן ואינה משלמת את החומש
ומיהתה כשריפה ניסת לאחר מן הפסולין משלמת קרן וחומש ומיהתה בחנק רבי ר מאיר
וחכמים אומרים אינה משלמת את החומש ומיהתן כשריפה יא
המאכיל את בניו קטנים ואת עבריו בין גדולי ובין קטנים האוכל תרומה חוץ
לארץ והאוכל תרומה פחות מכשיעור משלם את הקרן וההשלומין חולין אם ריצה
הכהן למחול ימחול יב ר זה הכלל כל המשלם קרן וחומש וההשלומין תרומה
אם ריצה הכהן למחול אינו מוחל וכל המשלם את הקרן אינו משלם את החומש
ההשלומין חולין ואם ריצה הכהן למחול ימחול יג ה שתי קופות אחת של
תרומה ואחת של חולין שנפלה לאה של תרומה להוך אחת מהן ואין ידוע לאיזו ז
מהן נפלה הרי אלו להוך של תרומה נפלה שתי קופות ואין ידוע איזוהי של תרומה
ואיזוהי של חולין אכל את אחת מהן פטור והשניה טהורה בתרומה וחייב בחלה
דברי ר מאיר ר יוסי פוטר אכל אחר את השניה פטור אכל אחר את שהיתן משלם
פקטנה שבשהיתן יד ז נפלה אחת מהן להוך החולין אינה מרמעתן והשניי
טהורה בתרומה וחייבת בחלה דברי ר מאיר ר יוסי פוטר נפלה שניה למקום אחר אינה
מרמעתן והשניה נפלו שתיהן למקום אחר מרמעת כקטנה שבשהיתן זרע אחת
מהן פטור וכשנייה טהורה בתרומה וחייבת בחלה דברי ר מאיר ר יוסי פוטר זרע
אחר את השניה פטור זרע אחר את שתיהן מרבר שזרעו פלה מותר ומרבר שאין
זרעו פלה אסור טו

פרק ח

האשה שהיתה אוכלת בתרומה
לה מת בעליה או גרשיה וכן
באו ואמרו
העבר שהיה אוכל בתרומה ובאו ואמרו לו מת רבך או שמכרך לישראל או נתנך מתנה
או עשאך בן חורין וכן כהן שהיה אוכל בתרומה ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה
ר שמעון מחייב קרן וחומש ר יהושע פוטר היה עומד על גבי המזבח ונודע שהוא בן
גרושה או בן חלוצה ר שמעון או כל קרבנות שהקריב על גבי המזבח פסולין ר יהושע
מכשיר נודע שהוא בעל מום עבורתו פסולה טז ב וכולן שהיו בתרומה להוך
פיהן ר שמעון או יבלעו ר יהושע או יפלטו אמרו לו נטמאתה ונטמאת התרומה ר שמעון
או יבלעו ר יהושע או יפלטו אמרו טמא היית ושמאה היתה תרומה או נודע שהוא
טבל ומעשר ראשון שלא נטלה תרומתו או מעשר שני והקרש שלא נפדו או
שטעם טעם פש פש להוך פיו הרי זה יפלוט יז ג היה אוכל באשכל ונכנס מן
הגינה לחצר ר שמעון או יצמור ר יהושע או לא יצמור חשכה לילי שבת ר שמעון או
יצמור ר יהושע או לא יצמור יח ד יין של תרומה שנתגלתה ישפך ואין יעריך
לו של חולין שלשה משקין אסורין משולי גילוי המים והיין והחלב ושאר כל
המשקין מותרין כמה ישהו ויהו אסורין כרי שהעלא הרחש ממקום חרוב וישתה
ה שיעור המים המגולין כרי שתוכר בהן המרה ר יוסי או כלים כל שהן ונקרקע
ארבעים סאה יט ו ניקורי תאנים וענבים וקישואין ורילושין והאבטיחים
והאמלפונית אפי הן ככר גרול ואחר גרול ואחר קטן אחר תלוש ואחר מחובר
כל שישנו לחה אסור ונשיכת נחש אסורה מפני סכנת נפשות המשמרת של יין אסו

משום גילוי ור' נחמיה מתיר " ג חניה של תימה שעולה לה ספק טומאה ר' יוסי
או אם היתה מונחת כמקום התרפה יניחנה במקום המוענע ואם היתה מגולה יכסנה ר'
יהושע או אם היתה מונחת במקום המוענע יניחנה במקום התרפה ואם היתה מכוסה
יגלנה ת"ק או אל יחרוש בה כל הכר " ד חניה שנשברה טהה על גבי ובתחתיה
חולין טמאי מודה ר' יוסי ור' יהושע שאם יכול להיעיל ממנה רביעית בטהרה יעיל
ואם לאו ר' יוסי או תרד והטמא ואל יטמאנה בידים " ט וכן חניה של שמן
שנשפכה מודה ר' יוסי ור' יהושע שאם יכול להיעיל ממנה רביעית בטהרה יעיל ואם
לאו ר' יוסי או תרד והבלע ואל יטמאנה בידים " י על זו ועל זו אמר יהושע לא זו היא
תרומת שומר מיוזהר עליה מלטמאה אלא מלאכלה היה שוער ממקום למקום וכשרוה של
תרומת כידו אל נכרי תן לי אחת מהן ואטמא ואם לאו אטמא את כולן ר' יוסי או יטמא
את כולן ואל יתן לו אחת מהן ר' יהושע או יניח לפניו אחת על הסלע " יא וכן
נשים שאמרו להן גוים הבו לנו אחת מכם ונטמא ואם לאו הרי אנו מטמאין את כולכם
יטמא את כולן ואל ימסרו להם נפש אחת מישראל "

פרק ט

הזורע בין שוגג תרומת שוגג יופך מזיד יקיים ואם הכיאה שליש
בין מזיד יקיים ובפשתן מזיד יופך " ב וחייבת בלקט ובשכחה ובפיאה ועני ישראל
ועני כהנים מלקטין ועני ישראל מוכרין את שלהן לכהני בתרומת והדמים שלהם
אבל טרפון לא ילקטו אלא כהנים טהורים " ג וחייבת במעשרות ובמעשר עני
ועני ישראל ועני כהני גוללין ועני ישראל מוכרין את שלהן לכהני בתרומת והדמים
שלהן החוכש משוכח והרש כיער ועשה הולה קפיפו ביעוריו בהם ונותן להן מאותו
המין נמיא לא זומם את הבהמה ולא מאכיל את התרומה " ד גידולי תרומת
וגידולי גידולין חולין אבל הטבל ומעשר ראשון וספחי שביעית ותרומת חוצה לארץ
והמדומע והנכרי גידוליהן חולין גידולי הדרש ומעשר שני חולין ופירה אוסרין
כרמי זרעים " ה מאה לגיזה של תרומת ואחת של חולין כולן מותרין נכרי שזרע
כלה אבל נכרי שאין זרע כלה אפי' מאה של חולין ואחת של תרומת כולן אסורין "
ו הטבל גידולין מותרין נכרי שזרעו כלה אבל נכרי שאין זרע כלה גידולי גידול
אסורין אשה נכרי שאין זרע כלה כגון הלות והשוס והבעלים ר' יהודה או השום
נשיעורין " ז המנכש עם הנכרי בחסיות אעפ שפירותיו טבל אוכל מהן עראי
שהילי תרומת שנטמאו ושהלן טהרו מלטמא ואסורין מלאכול עד שיגעם אדם האוכל
ר' יהודה או עד שיגעם ושנה "

פרק י

עירבים אם שלם מותר ואם חלקו בינתן :
טעם ושאר כל הנשיל בין שלם בין מחוסר בינתן טעם ר' יהודה מתיר בזיעתא שאינו
אלא להטיל את הזוהמא " ב הפוח שריסקו ונתנו לתוך העסה וחמיצה הרי זו
אסורה ששריו שנפלו לתוך הכור של מים אעפ שהכאישו מימיו מותרין " ג
הירדה פתחמה ונתנה על פי חבית של יין של תרומת ר' מאיר אוסר ור' יהודה מתיר ור' יוסי
מתיר בשל חיטין ואוסר בשל שעורין מפני שהשעורין שאבות " ד הנר
שהסיקו בשמן של תרומת ר' מאיר אוסר ור' יהודה מתיר ואפלו נו אמר הפה מותר שאין בו
טעם שמן אלא ריח שמן " ה הלחן שנפלה לתוך הכור של יין פתרומת
ומעשר שני אם יש בכור עשרה ליתן טעם אבל לא בעיז ובשביעית ובכלאי הכרם והקדש

אם יש בזרע וכעין טרי ליתן טעם " ו מי שהיו חבילי תלתן של כלאי הכרם
ירקרקו היו לו חבילי תלתן שלו טבל כותש ומיחושב כמה זרע ישכיח ומפריש מן הזרע
ואין יעריך להפריש מן העין ואם הפריש לא יאמר אפתוש ואטול אתה העין ואתן את
הזרע אלא נותן את העין עם הזרע " ז זיתי חולין שנכנשו עם זיתי תרומה פיעועי
חולין עם פיעועי תרומה פיעועי חולין עם שלמי תרומה או כמי תרומה אסור אכל שלמי
חולין עם פיעועי תרומה מותר " ח דג טמא שנכנשו עם דג טהור ונלכד שהוא
מחזיק סאתים אם יש בו משקל סאתים עשר זוז ביהודה שהן חמש סלעים בגליל
דג טמא יניקז אסור ר יהודה אומר רביעית בסאתים ור יוסי אומר אחד מששה עשר בו
ט כל הנכנסין זה עם זה מותרין אלא עם החיסו של חולין ושל תרומה אסור אבל
חיסות של חולין עם ירק של תרומה מותר " י ר יוסי אומר כל הנשלקין עם התרדין
אסורין מפני שהן נותנין את הטעם ר שמעון אומר כחב של בעל הבית אסור מפני שהוא
בולע ר עקיבה אומר כל המתבשלין זה עם זה מותרין אלא עם הכשר ר יוחנן בן נורי אומר כל
אוסרת ואינה נאסרת מפני שהיא פולטת ואינה בולעת " יא כיצה שנתבשלה
בתבלין אסורין אפילו חלמון שלה אסור מפני שהוא בולע מי נכשין ומי שלקות של

פרק ראשון

תרומה אסורין לזרים " אין ניתנין רביל וגרוגרות
לתוך המוריים מפני שהוא מאכדן אבל נותנין
היין למוריים אין מפטמין את השמן אבל עושין את היין אטמלין אין מבשלין
יין של תרומה מפני שהוא מעיטו ר יהודה מתיר מפני שהוא משביחו " ב רכש
תמרי ויין הפוחים וחומץ סתונית ושאר כל מיני פירות של תרומה ר אליעזר מחייב קרן וחומש
ור יהושע פוטר ר אליעזר משום משקה אר יהושע לא מנו חכמים שבעה משקין כמות
כשמים אלא אמרו שבעה משקין טמאין ושאר כל המשקין טהורין " ג אין עושין
תמרים רכש ולא הפוחי יין ולא סיסונית חומץ ושאר כל מיפירות אין משנין אותן
מכרייתן בתרומה וכמעשר שני אלא זיתים וענבים בלבד אין סופגין את הארבעים
משום עולה אלא זיתים וענבים בלבד ואין מכיאין בכורים משקין אלא על היוצא מן
הזיתים ומן הענבים ואין מטמאין משום משקה אלא היוצא מן הזיתים ומן הענבים ואין
מקריבין על גבי המזבח אלא היוצא מן הזיתים ומן הענבים " ד עוקרי האילנות
וגרוגרו והכלכלין והחרובים של תרומה אסורין לזרים " ה גלעיני תרומה כזמן שהן
מכונסין אסורות ואם השליכן מותרין וכן עיסמות הקדשים כזמן שהוא מכונסן אסורין
ואם השליכן מותרין המורסן מותרי סוכין של חרשות אסורות ושל ישנות מותרות ונוהגין
בתרומה כרוך שהוא נוהג בחולין המכלה קב או קביס לסאה לא יאכר השאר אלא יניחנו
במקום המוענע " ו מגורה שפינה ממנה חיטי תרומה אין מחייבין אותו להיות יושב
ומלקט אחת אחת אלא מכנס כדרכו ונותן לתוך החולין " ז וכן חבית של שמן
שנשפכה אין מחייבין אותו להיות יושב ומטפח אלא נוהג בה כדרך שהוא נוהג בחולין "
ח המערה מכר לכר וניטות שלש טפין ונותנין לתוך החולין הרביעה ומיעה הרי זו
תרומה כמה יהא בתרומה מעשר של רמיי ויוליכנה לכהן אחר משמונה לשמינית "
ט כרשיני תרומה מאכילין אותן לבהמה ולחיה ולתרנגולין ישר ששכר פרה מכהן
הריזה יאכילנה בכרשיני תרומה כהן ששכר פרה מישראל אעפ שמזונותיה עליו לא יאכיל
כרשיני תרומה ישראל ששכר פרה מכהן לא יאכילנה כרשיני תרומה וכהן ששכר פרה מישראל

מאכילה כרשיני תרומ׳ ר׳ מרליזין בשמן שריפה בזיתי לא כנסיות ובבתי מדרשות
ובמבואות האפלים ועל גבי החולין כרשו כהן פת ישראל שנשאת לכהן והיא למוזרה
לכתא אינעל אניה מרליזין כרשוותה מרליזין בניה המדשתה אכל לא בניה האכל רבי ר׳
יהודה ר׳ יוסי או בניה האכל אכל לא בניה המשתה ר׳ מאיר אוסר כיתן וכאן ר׳ שמעון
מתיר כיתן וכאן ׃

חסלת תרומות ׃ מסכת מעשרות

כלל אמרו במעשרות כל שהוא אוכל ונשמר וגידולו מן הארץ חייב במעשרות
ועוד כלל אחר אמרו כל שהוא ותחלתו אוכל וסופו אוכל אעפ שהוא שומר
להוסיף אוכל חייב קטן וגדול וכל שאין התחלתו אוכל אכל סופו אינו חייב עד שיעשה
אוכל ׃ ב מאמתי פירות חייבין במעשרו התאנים משיתחלו הענבי והאגוזים
משהבאישו האגוז והויתו משיארימו וכל ארומין משיארימו הרימובי משימסו
התמרי משיטילו שאור האפרסקין משיטילו גריס והאגוזים משיעשו מגורה ר׳
יודה או האגוזים והשקדים משיעשו מגור קליפה ׃ ג החרובין משינקרו וכל
השחורין משינקרו האגסין והקרוסטמלין הפריסין והחזרזיר משיקרחו וכל הלבנים
משיקרחו ההלהן כרי שהמיעט התבוא והותם משיכניסו שליש ׃ ר׳ ובירך
הקישואין והדילועין והאבטיחין והאמלפפונות הפחין והאתרוגין חייבין גרולים
וקטנים ר׳ שמעון פוטר את האתרוגין בקטן החייב כשקדים המרים פטור במתוקים
החייב במתוקים פטור במרים ׃ ה ואיזהו גורן למעשרו הקישואין והדילועין
משיפקסו ואם אינם מפקסים משיעמיד שרימה אבטיח משישלק אם אינו משלק
משיעשה מוקיעה ירק הנאגר משיאגר אם אינו אוגר משימלא את הכלי אם
אינו ממלא את הכלי שר שילקט כל יצרכו כלכלה משיחפה ואם אינו מחפ משימל
את הכלי אם אינו ממל את הכלי משילקט כל יצרכו כדא כמולך לשוק אכל כמולין
לביתו אוכל מהן עראי עד שהוא מגיע לביתו ׃ ו הפרד והיצימוקין והחרובין
משיעמיד עריסה הביצלים משיקפלו ואם אינו מקפל משיעמיד עריסה התניאה
משימרח ואם אינו ממרח משיעמיד עריס הקטניה משיכנוד ואם אינו כונד עד
שימרח אעפ שמרח נוטל מן הקוטעין ומן היורדין וממה שכתוך הבן ואוכל ׃
ז היין משיקפה אעפ שקיפה קולט מן הגת העליונה ומן היצינור ושות השמן
משירר לעוקה אעפ שירר נוטל מן העקל ומן הממל ומכין הפיונים ועוהן לחמיטה
ולתמחוי אכל לא יתן לקדרה ולאילפס שהן מרותחין ר׳ יהודה או לכל הוא נותן חוץ
מדבר שיש בו חומץ ויצר ׃ ח העיגול משיחליקנו מחליקין פתאני וכענבים
של טפל ר׳ יודה אוסר המחליק נענבים לא הוכשר ר׳ יודה או הוכשר גריגרו משירוש
ומגורה משיעגיל היה רש כחבית ומעגל כמגורה נשכירה החבית ועפתה המגירה

פרק ב

לא יאכל מהן עראי ור׳ יוסי מתיר ׃ היה עובר
בשוק ואין טלין לפניו פטורין לפיל
אם הכניסו לכתיהן מתקנין וראוי טלו והכניסו לכתיכם לא יאכלו מהן עראי לפי כך
אם הכניסו לכתיהן אין מתקנין אלא דמאי ׃ ב היו יושבין בשער או כחנו ואם
טלו לפני תאנים אוכלין פטורין ובעל השער ובעל החנות חייבין ר׳ יהודה פוטר עד שו

שיחזיר את פניו אי עד שישנה את מקומו ישיכתו ״ ג המעלה פירות מן הגליל
ליהודה או עולה לירושלם אוכל מהן עד שהוא מגיע למקום שהוא הולך וכן כחזיר ר
מאיר אומר עד שמגיע למקום השביתה והרוכלין המחזירין בעיירות אוכלין עד שיר
מגיעין למקום הליפה ר יהודה אומר בית הראשון הוא כיתו ״ ד פירות שהרמן
עד שלא נגמרה מלאכתן ר שמעון אומר מלאכתן עראי וחכמים מהירין חוץ מפלפל
האנים כלכל האנים שהרמה ר שמעון מהיר וחכמים אוסרין ״ ה האומר לחבירו הילך
איסר זה וטן לי חמש תאנים לא יאכל עד שיעשר דברי ר מאיר ר יוסה אומר אוכל את
אחת פטור ואם יצירת חייב ״ אלו יורה מעשה בגינת וורדים שהיתה בירושלם והיו
תאיניה נמכרו מארבע ומשלש באיסר ולא הופרש תרומת ומעשר משלם ״ ו
האומר לחבירו הילך איסר זה בעשרה תאנים שאטור לך בורו ואוכל באשכול שאטור לי
האומר לחבירו הילך איסר זה בעשרה תאנים שאטור לך בורו ואוכל באשכול שאטור לי
מגרגר ואוכל ברמון שאטור לי פירט ואוכל באנטיח שאטור לי סופה ואוכל אכל אם
אל בעשרים תאנים אלו בשני אשכלות אלו בשני אנטיחין אילו אוכל כרצון פטור
מפני שקנה במחובר לקרקע ״ ז השוכר את הפועל לקיטה בתאנים אל על מנת
לאכל התאנים פטור על מנת שאוכל אני ובני או שיאכל בני בשבתי הוא אוכל פטור
ובני אוכל חייב על מנת שאוכל בשעת הקיטה אוכל לפטור לאחר הקיטה אוכל
חייב שאינו אוכל מן התורה פטור ושאינו אוכל מן התורה חייב ״ ח היה עושה
בלוכסין לא יאכל בכנוי שכע בכנוי שכע לא יאכל בכלכסין אכל מונע הוא את
עיעמו עד שיגע למקום היפות ואוכל המיחלית עם חבירו זה לאכל וזה לאכל זה
לקיטה וזה לקיטה זה לאכל וזה לקיטה חייב ר יודה או המיחלית לאכל חייב ולקיטה
פטור״ **פ״ג** המעביר תאנים מחיערו לקיטה את בניו ובני
ביתו אוכלין ופטורין והפועלין שעמו ש כאחן
שאין להם עליו מזונות הרי אלו לא יאכלו ״ כ המוציא פועליו לשדה נותן
שאין להם עליו מזונות אוכלין אחת אחת מן התאנה אבל לא מן הסל ולא מן הקופ
ולא מן המוקיעה ״ ג השוכר את הפועל לעשות כותים אל על מנת שאוכל זתים
אוכל אחר אחר פטור ואם יצירת חייב למכש כניעלי אל על מנת לאכל ירק מקרטפ
עלה עלה ואוכל ואם יצירת חייב״ ר מיאיר קיטיעה כדרך אפי בעיר שרה קיטיעה
וכן תאנה שהיא נוטה לדרך ומיאיר תחתיה לתאנים מותרות משוגזל ופטורות מן
המעשרות הזהין והחרובין חייבין מיאיר אם דרכו רוב ארם חייב ואם לאו
פילחי דבילן חייב שירוע שנמדבר גמור החרובין עד שלא כנסן לראש הגג מותר
מיהן לכהם פטור מפני שהוא את המותר ״ ה איזוהי חיעור שהיא חייב כמעש
ר ישמעאל או חיעור היעורית שהפלים נשמרים בתוכה ר עקי אומר כל שאחר פותו ואחר
נועל פטור ר נחמיה אומר כל שיאין ארם בוש לאכל בתוכה חייבת ר יוסה אומר כל שנכנ
לה ואין אדם מה אהה מבקש פטורה ר יהודה אומר שתי חיעורות זו לפנים מזו הפנימית
חייבת והחיצונה פטורה ״ ו הגזית פטורין אעפ שהן של חייבת כית שער
אכסדרה ומרפסת הרי אלו כחיער אם חייבת חייבין ואם פטורה פטורין ״ ז
היריפין והכויגנין והאלנקטיות פטורין סוכת גניסר אעפ שיש בה ריחים ותרנגלי
פטורה סוכת היוצרים הפנימית חייבת והחיצונה פטור ר יוסי אומר כל שאינה רירה
החכמים ורירה הגשמים פטורה סוכת החג כחג ר יהודה מחייב וחכמים פוטרין ״ ח

האנה שהיא שמרת נחיצר אוכל אחת פטור ואם יצירת חייב ר שמעון אומר אחת
מימינו ואחת משמאלו ואחת כפיו עלה לראשה ממלא חיקו ואוכל ט גמן
שהיא נטועה בחיצר נוטלת כל האשכול ובן בתימין ובן באנטיוכיא רבי ר טרפון ר עקי
אומ מגיצר באשכול ופורט כרמון וסופה באנטיוכיא כוסבר שהיא זרע בחיצר מקרטב
עלה עלה ואוכל ואם יצרת חייב הכיאה והאווב והקורנית שבחיצר אם היו נשמרין
חייבין ו ר האנה שהיא שומר בחיצר ונוטה לגינה אוכל פטור עומדת בגינה
ונוטה לחיצר אוכל אחת פטור ואם יצירת חייב שומר באריז ונוטה חייב לאריז
או כחייב לאריז ונוטה לאריז הכל הולך אחר העיקר שרי מקלט הכל הולך אחר
הטת ונירושל הלך אחר הנוח ו

פרק ב

הטכש השולק המולח
בשרה חייב הפיונע זתים המתמיר
השרת פטור באורמין
פטור הסוחט זיתים על כשרו פטור אם סחט ונתן להיך ירו חייב המקפה להנשיק
פטור ולקדרה חייב מפני שהוא כטר קטן ו ב תיגרזות שטמינו האנשים לשפה
ושכחו לעשרן לא יאכלו לעניאלי ישפה עד שיתעשרו כדלת שתלש ושיהו
ובלה מחיבין ר יהודה או את הלוקט מיכלה לשלח לחבירו לא יאכל עד שיעשר
ג הנוטל זתים מן המעטן שוכל אחד במלח ואוכל ואם מלח ונתן לפניו
חייב ר שמעון או מן המעטן הטהור חייב מן הטמא פטור מפני שהוא מחזיר את
המוצר ו ר שמעון על הזהבין כן על היצונן ופטור דברי ר מאיר וחכמים
או על החמין חייב על היצונן פטור ה המקלת נשעורין מקלת אחת
ואוכל אם קילת ונתן להיך ירו חייב המוליל מלילו של חטין מנפיח מיד לידו
ואוכל ואם ניפח ונתן להיך חיקו חייב כוסבר שזרעה לזרע ירקה פטור זרע לירק
מתעשר זרע וירק אלא ר שמעון או השנה מתעשר זרע וירק וזירוע וחכמים אומרים
אינו מתעשר זרע וירק אלא השחליט והגרגיר בלבד ו ז אגוז המרור
של הלבן ושל חרדל ושל פול הלבן חייבו במעשרות ר שמעון או היבלת מתעשר
תמרות ואגיונות וקפרס ר עקי או אין מתעשר אלא אכזיונה מפני שהוא פרי ו

פרק ג

העוקר שהלים מתוך שלו ונטע בתוך שלו פטור לקרקע
במחובר לקרקע לקט לשלח לחבירו ר שמעון בן עזרי או אומר
יש כיוצא בהן נמכרין בשוק הרי אלו חייבין ו ב העוקר ענונות מתוך שלו ד
ונטע בתוך שלו לזרע חייב מפני שהוא גורם בעליה שהשרישו בעלייה טהרו מ
מילטמא עליהם מפולת והם מגללים הרי אלו כנטועים בשדה ו ג לא ימכור
אדם את פירותיו משנראו לעונת המעשרות שאינו נאמן על המעשרות ואם מכרו
נוטל את הכבורו ומוכר את השאר ו ד לא ימכור אדם את תנגו ואת גפנתו
ואת וגין למי שאינו נאמן על המעשרות להוציא מהן משקין ואם הוציא חייב
חייב במעשרות ופטור מן התרומ שהתורם נלכו על הקוטעין ועל העורדין ועל
מה שבתוך התנן ו ה הלוקח שדה ירק בסוריא אם עד שלא נא לעונה
המעשרות חייב משנא לעונת המעשרות פטור ו ז מכרכו והולך ר יהודה או
את ישכור פועלים וילקט א רשבג בראא בזמן שקנה קרקע את שלא נא לעונה
המעשרות פטור ר או את לפי חשבון ו ח המיתמר ונתן מים במרה ומיצא כרי
מרתו פטור ר יהודה מחייב מיצא יתר על מידתו מוציא עליו ממקום אחר לפי חשבון ו

ג חדרי הגמלים שלנו כיצד העיר/ החויטת הרי אלו חייבין שירוע שמרבי הצמור היו
צוררין כל הלילה ד שום בעל בני וביעל של רכפא והגריסין והקלחין ועשישים
המיצריות ר' מאיר אומר את הקרחה ר' יוסי אומר את הקושנים פטורין המעשרו ונלקחין מכל
אדם כשביעי זרע לות העליון זרע כרישין זרע כיעלים זרע לפה ויענוטה ושאר זרעונים
גינה שאינן נאכלין פטורין מן המעשרות ונלקחין מכל אדם כשביעית שאעפ"י
שאכיהן תרום/ הרי אלו יאכלו׃

חכלה מעשרות מעשר שני

אין מוכרין אותו ולא שוקלין כנגדו ולא יאמ/ אדם לחבירו ביבושלם הילך יין וקח לי
שמן וכן שאר כל הארץ הפירות אבל עהכין זה לזה מתנה חנם ב מעשר כהמה
אין מוכרין אותו המים וחי ולא בעל מום חי ושחוט ואין מקדשין בו את האשה הנכרי
מוכרין אותו המים וחי ובעל מום חי ושחוט ומקדשין בו את האשה אין מחללין
מעשר שני על אסימון ולא על המטבע שאינו יוצא ולא על המעות שאינן
כרשותו ג הליקח בהמ/ לזבחי שלמי וחייה לבשר התאוה יצא העור לחולין
אעפ שהעור מרוחה על הבשר כרי יין סתומו מקום שורדן לימכר סתומה יצא
זבחן לחולין האגוזין והשקדי יצאו קליפיהן לחולין ההמיר עד שלא החמיץ אינו
נלקח בכסף מעשר ד הליקח חיה לזבחי שלמים ובהמ/ לבשר התאוה לא
יצא העור לחולין כרי יין פתיחו או סתומות מקום שורדן לימכר פתיחו לא יצא זבחן
לחולין כלי האנים וכלי ענבים עם הכלי לא יצאו כמי הכלים לחולין ה הליקח
מים ומלח ופירות מוכרין לקרקע או פירות שאינן יכולין להציל ליחשל לא קנה
מעשר הליקח פירות שוגג יחזרו כמים למקומן מזיד יעלו ויאכלו במקומן אם אין
מקדש ורקבו ו אין לוקחין שברים ושפחות ובהמ/ טמאה מכמי מעשר שני
ואם לקח יאכל כנגדן אין מביאין קיני זבין וקיני זבות וקיני יולדו חטאות ואשמות מכמי
מעשר שני ואם הביא יאכל כנגדן׃

פרק ב

מעשר שני נתן לאכיל ולשתייה ולסיך ולרחוץ לאכול כאכול
לאכול ולסוך כסך שכרכו לסוך לא יסוך יין וחומץ אבל סך הוא את השמן אין
מקטמין שמן של מעשר שני ואין לוקחין ככמי מעשר שני שמן מפיטם אבל
מפטם את היין נפל לתוכו דבש ותבלין והשביחו השבח לפי חשבון דגי שנתבשלו עם
הקפלוטות של מעשר שני והשביחו השבח לפי חשבון עשה של מעשר שני
שאפאה והשביח השבח לשני זה הכלל כל ששטחו בכר השבח לפי חשבון וכל שאין
שטחו בכר השבח לשני ב ר' שמעון אומר אין מכין שמן של מעשר שני
כירושלם וחכמים מתירין אמרו לו לר' שמע אם הקל כתרום/ לא נקל כמעשר שני חקל
אלהן מה אם לא הקל כתרום/ חמורה מקום שהקל כמרשינין וכתלתן נקל במעשר שני
הקל שלא הקל כמרשינין וכתלתן ג תלתן של מעשר שני האכל עמחונים
ושל תרום/ בש או כל מעשיה כטהר חוץ מחפיפתה וכה או כל מעשיה כטומאה
חוץ משריוזה ד כרשיני מעשר שני יאכלו עמחונין ונכנסין לירושל ויוצאו
כטמאין ר' טרפון אומר יתחלקו לעיסות וחכמ/ אומ יפדו ושל תרום/ בש או שורין ושלין
כטהר ומאכילין כטומאה וכה או שורין כטהר ושלין ומאכילין כטומאה בש או יאכל

ויין ושמן יוצא ויין
ויהליסין יוצא

יצריך ר עקי או כל מעשיהם כטומיה " ה משה חולין ומשה מעשר שני
שנתפזרו מה שליקט לקט למעשר שני עד שישלים והשאר חולין אם כלל וחקן
לפי חשבון זה הכלל המהלקטין למעשר והנכללין לפי חשבון " ו סלע ש
מעשר שני ושל חולין שנתערבו מביא כסלע מעות ואו סלע של מעשר שני נכל
מקו שהוא מחוללת על המעות האלו וטורר את היפה שבהן ומיחללן עליה מפנ
שאמרו מחללין כסת על צחשת מדוחק לא שיקיים בן אלא חוזר ומחללן על
הכסת " ז כש או לא יעשה אדם כלעיו דיניי זהב וכה מהירין אר עקי אנ
עשיתי לרג ור יהוש את כספן דיניי זהב " ח הפורט סלע ממעו מעשר שני
כש או נכל הסלע מעות וכה או שקל כסת ושקל משיתר מאיר או אין מחללין כסת
ופירות על כסת וחכם מהירין " ט הפורט סלע של מעשר שני בירושלם כש
או נכל הסלע מעות וכה או שקל כסת כשקל מעות הדנים לפני חכם או שלש דינר
כסת דינר מעות ר עקי או כשלשה דינרי כסת ודרביעית כסת ומרביעי מעות ר טרפון
או ארבעה איטטרי כסת שמאי או יוחנה כחטה ויאכל כנגדה " י מי ש
מקיעה כנו טמאי ומקיעתן טהורי מניחן את הסלע ואו מי שהטהורי שותים סלע
זו מחולל עליו נמיאו טמאים וטהורי שותים מכר אחד "

פרק ג

לא יאמ אדם לחבירו העל את הפירות האלו לירושלם לחלק
אלא או לו השלם שנאכלם ושנשתם בירושלם אכל ניתנין
זה לזה מתנה חנם " ב אין לוקחין הרומ נכסת מעשר שהוא ממעט כאכיל
ר שמשון מתיר א להון שמע מה אם הזל כזבחי שלמים שהוא מכי אין לידי פיגול
ונותר וטמא לא נקל כתרומ אלו לא הזל כזבחי שלמים שכן מותריך לזרים נקל
כתרומ שהייא אסורה לזרים " ג מי שהיו לו מעות בירושלם ויציך להם
ולחכירו פירות או לחכירו הרי המעו האלו מחוללין על פירותיך נמיאו זה אוכל
פירותיו כטהר והלה עושה יצרט כמעותיו ולא יאמ כן לעם הארץ אלא כרמאי "
ד פירות בירושלם ומעו כמדינה וא הרי המעות ההן מחוללין על הפירו האלו
מעות בירושלם ופירות כמדינה או הרי המעות האלו מחוללין על פירות ההן
וכלכר שיעלו הפירות ויאכלם בירושלם " ה מעות נכנסות בירושלם ויוצאות
ופירות נכנסין ואין יוצאין רשנג או את הפירו נכנסין ויוצאין " ו פירות
שנגמרה מלאכתן ועברו כתוך ירושלם יחזור מעשר שני שלהם ויאכל בירושלם
ושלא נגמרה מלאכתן סלי ענבים וסלי תאנים למוקיעה " ז כש או יחזור
מעשר שני שלהם ויאכל בירושלם וכה או יפדה ויאכל בכל מקום ר שמעון בן יהוד
משור יוסי או לא נחלקו כש וכה על פירות שלא נגמרה מלאכתן שיפדה מעשר
שני שלהם ויאכל בכל מקו על מה נחלקו על פירות שנגמרה מלאכתן שכש אומ
יחזור מעשר שני שלהן ויאכל בירושלם וכה או יפדה ויאכל בכל מקום והרמאי
נגנס ויוצא ונפדה " ח אילן שהוא עומד כפנים ונוטה לחוץ כלחוץ כתי הכריב
שמתחיהן לפנים כש או הכל כלפנים וכה או מכנגד החומ ולפנים כלפנים מכנגד
החומ ולחוץ כלחוץ " ט הלשכות כעזרות כקדש ופתיחות לחול הזכן חול
וגגותיהן קדש כעזרות כחול ופתוחו לקדש הזכן קדש וגגותיהן חול כעזרות כקדש וכ
וכחול פתוחו לקדש ולחול הזכן וגגותיהן מכנגד הקדש ולקדש קודש מכנגד החול

ולחול חול ״ ד מעשר שני שנגנס לירושלם ונטמ/ בין שנטמא באב הטומאה
בין שנטמא כולד הטומאה בין בפנים בין בחוץ כש או יפרה הכל ויאכל בחוץ בפני
חוץ משנטמ/ באב הטומאה בחוץ נה או הכל יפרה ויאכל בחוץ חוץ משנטמ/
כולד הטומאה בפנים ״ ו הלוקח בכסף מעשר שני יפרה ר יהוד או יקבר
אמרו לו לר יהוד מה אם מעשר שני שעמו שנטמא מרי הוא נפרה הלקוח בכסף
מעשר שני שנטמ/ אינו דין שיפרה א להם לא אם אמרתם במעשר שני שעמו /
שכן הוא נפרה טהור ברחוק מקום תאמרו בלקוח מעשר שני שאינו נפרה טהור
ברחוק מקום ״ ז יצבי שלקחו בכסף מעשר ומת יקבר על ידו שמו ר שמעון
או יפרה לקחו חי ושחטו ונטמא יפרה ר יוסי או יקבר לקחו שחוט ונטמא הריהו
כפירות ״ ח המשאיל כנכניו למעשר אעפ נתן לא הנה מעשר ולת להול
סהם שר שלא נתן לא הנה מעשר משנתן הנה מעשר שר שלא נתן עולו באחד
ומאה משנתן מיכרשו בכל שהן שר שלא נתן תורם מאחה על הכל משנתן תורם
מכל אחת ואחת ״ ט כש או מפתח ומיערה לגת ובה או מפתח ואינו יעריך
לערוה בא במקום שרגל לימכר סחומות אבל במקו שרגל לימכר פתוחות לית
ייצא כנכן לחולין ר שמע או אבל אם ריצה להחמיר על עצמו למכור כמר ייצא
כנכן לחולין ר שמע או את האו לחבירו חביתדו אני מוכר לך חוץ מכנכנה ייצא
הנכן לחולין ״ י המוליך פירות מעשר שני במקום
היוקר למיקו הזול או ממקו הזול למקו היוקר

פרק ד

פורה כשער מקומו המביא פירות מן הגרן פורין מעשר שני כשער הזול כמור
שהחצני לוקח ולא כמות שהו מוכר כמות שהשלחני פורט ולא כמות שהו מעטרת
ואין פורין מעשר שני אכפרה את שאין רמיו ירועין יפרה על פי שלש כגון היין
שקסס ופירו שהרקיבו ומעש שהחלידו ״ א נעל או כסלע ואחר או כסלע כעל
קורם מפני שהוא מוסיף חומש כעל הכי או כסלע ואחר או כסלע ואיסר אה של
סלע ואיסר קורם מפני שהוא מוסיף על הקרן הפור מעשר שני שלו מוסיף עליו
חמשתו בין שהוא שלו בין שנתן לו כמהנה ״ ב מעריכין על מעשר שני /
כיצר או ארם לבני ולכתו הגדולי לעברו גלשפחתו העבריס הילך מעות האלו ופור
לך מעשר זה אבל לא יאמ/ בן לבני ולבתו הקטני לעברו ולשפחתו הכנעניס מפני
שהן בידו ״ ה היה שומר בגרן ואין מעות בידו או לחבירו הרי פירות האלו
נתונין לך כמהנה חוור ואו הרי הן מיחוללין על מעות שבכיס ״ ו מישך
הימנו מעשר בסלע ולא הספיק לפרות עד שיעמר כשהים עתנין לו סלע ומשהפר
כסלע ופלע של מעשר שני שלו משך הימנו מעשר שני כשהים ולא הספיק
לפרותו עד שעמר בסלע ופלע של מעשר שני שלו אם היה עם האריס נותן לו
מדחק ״ ז הפורה מעשר שני ולא קרא שם ר יוסי או ריו ר יהוד או יעריך
לפרש היה מרבר עם האשה על שקיבלה נותן לה בניטה וקירושיה ולית
פירשו ר יוסי או ריו ר יהוד או יעריך לפרש ״ ח המניח איסר ואמל עליו חביבו /
והלך למקום אחר והרי הוא יוצא כפוריון אוכל עליו עוד איסר המניח פוריון
ואכל עליו חביבו והלך למקום אחר והרי יוצא באיסר אוכל עליו עוד פלג המניח
איסר של מעשר שני ואוכל עליו אחר עשר איסר ואחר קמאה באיסר בש אום/

עיין ו סלע

הפל עשרה וכה טרפאו אחד עשר ורמיאי עשרה ׳׳ ט כל המשה הנמיאות
הרי אלו חולין אפי׳ דיבדי והב עם הכסת ועם המיעו מיצא בטנן חרש וכתו עליו מעשר
הרי זה מעשר ׳׳ י המויצא כלי וכתו עליו קרבן ר׳ יהור או אם של חרש הוא של
חולין ומה שבתוכן קדשן ואם היה של מהכת הוא קרבן ומה שבתוכו חולין אמרו לו
אין דרך בני אדם להיות כונסין חולין לקרבן ׳׳ יא המויצא כלי ובתו עליו קורת
קרבן מס מעשר רלת רמיאי שית טבל תו תרום/ שבשעה הסכנה היו כותבין תו תחת
תרום/ ר׳ יוסי או וכלן שמותיו הן אר׳ יוסי אפי׳ מיצא חכיה והיא מליאה פירות וכתוב
עליה תרום/ הרי אלו חולין שאני אומ אשתקד היתה מליאה פירות ופיגה ׳׳ יב
האו לכנו מעשר שני כויה זו ומיצא כזויה אחרת הרי אלו חולין היה שם מנה ומיצ
מאתים השאר חולין מאתים ומיצא מנה הכל חולין ׳׳

פרה

פרס רבעי מיעייצין אותו בקוזזות ארמ/ של עולה מחרסיה
ושל קנרות בסיר ומנחות ושופר א׳ רשב׳ג בראש בשניעיה
והיעגונין מניחין את המעו ואו כל הנלקט מזה מחולל על המעות האלו ׳׳
ב פרס רבעי היה עולה לירושלם מהלך יום אחד לכל אויזה תחומה אילה מן הרוס
עקרבה מן העבון לוד מן המערב וירדן מן ממזרח ומשרבי הפירות התקינו שהו
נפרה כמוך לחובה ותני היה הרסר אימתי שתרינו יחזור והדר לכמות שהיה ר׳
יוסי או משחרב בית המקדש היה הנאמי זה שיבנה בית המקדש יחזור הדבר לכמות
שהיה ׳׳ ג נש או אין לו חומש ואין לו ביעור וכה או ישלן נש או יש לו
פרט וישלן שוללות והעניים פורין לעצמן וכה או כולו לבה ׳׳ ד כייצר פורין
נטעי רבעי מניח את הסל על פי שלשה ואו כמה אדם רויצה לפדות לו נפלע על
מנה להויצא ייציאו מביתו מניח את המעות ואו כל הנלקט מזה מחולל על
המעו האלו מכאן ומכאן מאין נפלע ׳ ה וכשניעיה פורהו כשוין אם היה
הכל מוגר אין לו אלא שכר לקיטה הפורה נטעי רבעי שלו מוסיף עליו חמישי
כין שהוא שלו כין שנתן לו במהנה ׳׳ ו ערב יט הראשון של פסח של
רביעית ושל שביעית היה ביעור כייצר היה ביעור נותנין תרום/ ותרומ/ מעשר לבעלי
ומעשר ראשון לבעליו ומעשר שני והנכסים מתבערין בכל מקום ר׳ שמעון או
הנכסים נותנן לכהנים כתרום/ ההנשואל נש או יציך לבער וכה או הרי אלו כמבוער ׳׳
ז מי שהיו לו פירות בומן הזה והגיעה שעה הגיעור נש או יציך לחללן
על הכסת וכה או אחד שהן כסת ואחר שהן פירות ׳׳ ח אר׳ יהור כראשנה
היו שולחין אועל בעלי בתים שבמדינה מהרו והתקינו פירותיכם עד שלא הגיע
שעה הגיעור עד שבא ר׳ עקי׳ ולימד שכל הפירות שלא באו לשעה המעשרו
פטורין מן הגיעור ׳׳ ט מי שהיו פירותיו רחוקין ממנו יציך לקנות להם שם
מעשה כרגוזקנים שהיו באים בספינה א רג עישור שאני עתיד למור נתון
ליהושע ומקומו מושכר לו עישור אחר שאני עתיד למור לעקי בן יוסת כרי
שיזכה בו לעניים ומקומו מושכר לו אר׳ יהוש עישור שאני עתיד למור נתנין
לאשור בן שריה ומקומו מושכר לו מתקנלו זה מזה שכר ׳׳ י נמצחה כיט
היו מתורים כייצר היה וידוי ביערתי הקרש מן הבית זה מעשר שני ונטערבעי
וגם נתהיו ללוי זה מעשר לוי וגם נתהיו זו תרום/ ותרומ/ מעשר לגר ליתו ולאלמנ

זה מעשר עני והלקט והשכחה והפאה אע"פ שאינן מעכבין את הוידוי מן הכיה
זו חלה ׃ יא כגל מיצותיך אשר יצויתני היא אם הקרים מעשר שני לראשון
איני יכול להתודות ולא עברתי ממיצותיך לא הפרשתי ממין על שאינו מינו
לא מן התלוש על המיחובר ולא מן המיחובר על התלוש לא מן החרש על הישן
ולא מן הישן על החרש לא שכחתי מלברך ומלהזכיר שמך עליו ׃ יב
לא אכלתי באני ממנו היא אם אכלו באניעה איני יכול להתודות ולא בערתי
ממנו בטומאה היא אם הפרישו בטומאה איני יכול להתודו ולא נהגתי ממנו למת
לא לקחתי ממנו ארון והכריכין למת לא נתתיו לאונגים אחרים שמעתי בחול
יג אהי הכאתיו לפיך הבחירה בכל אשר יצויתני ששמעתי ושמחתי בו ׃ יג
השקיפ ממעון קדשך מן השמים עשינו מה שגזרת עלינו את אתה עשה מה
שהבטחתנו השקיפ ממעון קדש מן השמ וברך את עמך את ישר בבנים ובבנו ואת
האדמ אשר נתה לנו כפל וכמטר וכוולדות בהמ ואשר נשבע לאבותי אתן זפת
חלב ודבש כדי שהתן טעם בפירות ׃ יד מיכן אמרו ישר ומזרזין מהורין
אבל לא גרים ולא עברים משוחררין שאין להן חלק בארץ ר מתיר אומ
לא כהנים ולוים שלא נטלו חלק בארץ ר יוסי אומ יש להם ערי מגרש ׃ טו
יחזון כהן גדול העביר הודיית המעשר את הוא ביטל את המעוררין ואת הניזקין
עד ימין היה מכה פטיש בירושל וכימיו אין ארס יצריך לישאל על הרמיאי ׃

חלה מעשר שני ׃ מסכת חלה

חמשה דברים חייבין בחלה החטין והשעורין והכוסמין והשבלת שועל ושיפון הרי
אלו חייבין בחלה ומיעטיפין זה עם זה ואסורין בחרש מלפני העומר ומלקיעור מלפני
הפסח ואם הישרשו קודם העומר העומר מתירין ואם לאו אסורין עד שיביא העומר
הבא ׃ ב האוכל מהם כויה מיעה בפסח ייעא ידי חובתו כויה חמץ חייב כה כרת
נתערב אחר מהן לכל המנין הריזה עיבר בפסח הצורר מן הפגומין ההביאה אסור
בהן דברי ר מאיר וחכמ אומ הצורר מן הדגן איני אסור אלא מהם וחייבין בחלה
ובמעשרות ׃ ג אלו חייבין בחלה ופטורין מן המעשרות הלקט והשכחה
והפיאה וההבקר ומעשר ראשון שניטל תרומתו ומעשר שני והקדש שנפדו
ומותר העומר והטיאה שלא הניא שליש ר יוסי אומ פטורה מן החלה ׃ ד
אלו חייבין במעשרות ופטורין מן החלה האורז והדוחן הפיגין והשומשמין
והדקטנית ועחות מחמשה דגנים בהטיאה הספגנין והדכשנין והאסקריטין וחל
המיסות והמרומע פטורין מן החלה ׃ ה עיסה שהחלהה וסופה סופגנין
פטורה מן החלה החלהה סופגנין וסופה עיסה או איפכא חייבת בחלה וכן ה
הקטבקאות חייבות ׃ ו המעיסה כש פוטרין רבה מחייבין חוליטה כש מחיי
זבה פוטרין חלות הורה ורקיקי נזיר שעשאן לעיצמו פטור למיטר כשוכ
חייב ׃ ז צחהום שעשה שאור לחלק חייב בחלה ונשיים שנתנו לתחום
לעשו כהם שאור אם אין באחר מהם כשיעור פטורה מן החלה ׃ ח עיסה
הכלבים טומן שהרועים אוכלין ממנה חייבה בחלה ומיערבין בה ומשהתפין בה
ומכרכין עליה ומימנין עליה ונעשית כיש ויועיא כה ירי חובתו בפסח כין כך וכין

כן מטמיאה טומאת אוכלין ׃ ט החלה והתרומ׳ חייבין עליהן מיתה וחומש ואסור
לזרים והן נכסי כהן ושלין באחר ומיתה וטעונין ריחיעה ירים והערב שמש ואינן
ניטלין מן הטהור על הטמ׳ ואינם ניטלין אלא מן המוקח ומן הדבר הגמור האומ׳
בו גרני תרומ׳ ופל עיסתי חלה לא אכלום עד שישייר מקיעה ׃

פרק ב

פירות חוצה לארץ שנכנסו לארץ חייבין בחלה ויצאו מיכן ו
לשם ר׳ שיע מחייב ור׳ עקי פוטר ׃ ב עפר חומצה
לארץ שבא בספינה לארץ חייב במעשרו וכשביעית אר׳ יהוד אימתי בזמ׳ שהספיק
בו ששה עסיה שנילושה במי פירו חייבה בפירות בחלה ובאפלה בידים מסואבות ׃
ג האשה יושבת וקוצה חלתה ערוכ׳ מפני שיכולה לכסות אה עיסתה אכל לא
מי שאינו יכול לעשות עיסתו בטהרה יעשנה בזין שכשם שהוא קורא לטהורה כך
הוא קורא לטמיאה לזו קורא חלה כשם ולזו קורא חלה כשם אבל קניים אין להם
חלה לשם ׃ ד העושה עיסתו בכין ובגעו זה כזה פטורין מן החלה עד שישום
ר׳ שיע או את הורה ועתן לפל הפל מיערבן לחלה ׃ ה המפריש חלתו קמ״ד
אינה חלה וגזל ביד כהן העיסה עיעמ׳ חייבת בחלה וההמחי אם יש בו כשיעור חייב
בחלה ואסורה לזרים דברי ר׳ יהוש אומרים לו מעשה וקפשה זכין זר אלא להם אתקלקל
לעיעמו והיכן לאחרים ׃ ו חמשת רבעים הפח חייבין בחלה הן ושיארן וסובן ומורסן
חמשה רבעים חייבין ניטל מזרבנן מתוכן וחזר להיכן הרי אלו פטורין ׃ ז שיעור
החלה אחד מעשרים וארבעה העיש עיסה לעיעמו העיש למשהה בני אחד מעשרי
וארבעה נחתום שהוא עושה למכור בשוק וכן האשה שהיא עושה למכור בשוק
אחד מארבעי ושמונה בטמיאת עיסתה שוגגת או אנוסה אחד מארבעים ושמונה
בטמיאת מזידה אחד מעשרי וארבעה כרי שלא יהא חוטא נשכר ׃ ח ר׳ שיע או
ניטלת מן הטהור על הטמיא כיצד עיסה טהור ועיסה טמיאה ניטל כדי חלה מעיסה
שלא הורמה חלתה ויהן פחו מכביעה באמיעא כדי שיטול מן המוקח וחכמים
אוסרין ׃

פרק ג

שתי נשים שעשו שני קנין ונגעו זה
בזה
אפי הן ממין אחד פטורין וכום׳ שהן
של אשה אחת מין במינו חייב ושלא במינו פטור ׃ ב איזהו מין במינו החטין
אינן מיעטרפו שם הכל אלא עם הטמין השעורין מיעטרפו עם הכל חוץ מן
החיטין ר׳ יוחנן בן נורי אומ׳ שאר מינין מיעטרפין זה עם זה ׃ ג שני קנין וקנ
אורז או קב תרומ׳ באמיעא אינן מיעטרפין רבי שניטל חלתו באמיעא מיעיפן
שבגר מ נתחייב בחלה ׃ ד קב חרש וקב ישן שנגעו זב כזה ר׳ שמע׳ אומ׳ יטול
מן האמיעא וחכמ׳ אומרין העטל חלה מן הקב ר׳ עקי אומ׳ חלה וחכמ׳ אומ׳ אינה חלה ׃
ה שני קנין שניטלה חלתן של זה בפני עיעמו ושל זה בפני עיעמו חזר ועשיתן
אחת ר׳ עקי פוטר וחכמ׳ מחייבין בטמיא חומרו קולו ׃ ו עטל ארם טרי חלה
מעיסה שלא הורמה חלתה לעשותה בטהרה להיות מפריש עליה והולך חלה רמיאי
עד שתפרוח שחלת רמיאי ניטל מן הטהור על הטמיא ושלא מן המוקח ׃ ז
ישר שהיו אריסין לגוים בסוריא ר׳ שיע מחייב פירותיהן במעשרות ובשביעית ור׳
פוטר רג׳ או שתי חלות בסוריא ור׳ שיע או חלה אחת אחתו קולו של רג׳ וקולו של ר׳
שיע חזרו לנהוג כרג׳ בשתי דרכים ׃ ח רג׳ או שלש אריעות לחלה מאו

ישו ושר כויב חלה אחה מכויב ועד העהר ועד אמנם שהי חלות אחה לאור ואחה
לכהן של אור יש לה שיעור ושל כהן אין לה שיעור מן העהר ועד אמנם ולפני שהי
חלות אחה לאור ואחה לכהן של אור אין לה שיעור ושל כהן יש לה שיעור וטהל
יום אוכלה ר יוסי או אינו יעריך טכילה " ט ואסור לוכין ולוכות לעיות ולוולוה
ואוכלה עם הור על השלחן וניהנה לכל כהן " י ואלו ניהנין לכל כהן החרמים
והככורו ופריון הכן ופריון פטר חמור והזרוע והלחיים והקיבה וראשית הגז ושמן
שריפה וקרשי המקדש והככורים ר יהור אומר בכטרים כרשיני הרומ/ ר עקי מהיר
וחכמ/ אומרין " יא ניהאי איש הקוע הביא חלות מביתר ולא קבלו הימנו
אנשי אלכסנדריא הביאו חלותיהן מאלכסנדריא ולא קבלו מהם אנשי יבנה שין
הביאו בכורים קודם לעיברה ולא קבלו מהם מפני הכהו כתורה וחק הקיעיר בכור
מעשיך אשר תוערבשדה " יב בן אטיטס העלה בכורות מבבל ולא קבלו
ממנו יוסף הכהן הביא בכורי יד ושמן ולא קבלו ממנו את הוא העלה את בניו ואת
בני ביתו לעשות פסח קטן בירושל והחזירוהו שלא יקבע הרבר החובה אריכטון הבי
כבורין באסכמיא וקבלו ממנו מפני שאמרו הקונה בכוריא בקונה בפרוורי שבירושל
יג עשרי ואוכע מהטה נהנו להנים עשר במקדש וארבע בירושלם ועשר
בגבולין אלו עשר שבמקדש חטאת והטאת העוף אשם ודאי ואשם תלוי וזבח
שלמי יבור ולוג שמן של מיצורע ומותר העומר ושתי לחם ולחם הפנים ושירי מנחה "
יד אלו ארבע שבירושלם הבטורות והבטרים והמוסף מהודה ומאיל נזיר
ושעורת הקרשים " טו אלו עשר שבגבולין הרומ/ והתרומ/ מעשר וחלה וראשית
הגז והמהנו ופריון הבן ופריון פטר חמור ושדה אחוזה נשרה חרמים וגזל הגר כל
כהן שאיבו נקי כהן אין נוהנין לו מהנה "

חסלת חלה " מסכת ערלה

הנוטע לסיג ולקורות פטור מן הערלה ר יוסי או פט אפי הפגימי למיאכל והחזיקן
לסיג הפנימי חייב והחיצון פטור " ב עץ שבאו אבותיו לארץ ומיבאו נטוע
פטור נטעו אעפ שלא נכשו חייב הנטוע לרכים חייב ר יהור פוטר הנוטע בדה והנערי
שנטע והגדיל שנטע והנטע בכפיה והעולה מאליו חייב כערלה " ג אילן
שנערה והסלע עמו שטפו נהר והסלע עמו אם יכול לחיות פטור ואם לאו חייב נערה
הסלע מיערו זיעועתו המחריש או שועוע ועשאו שפר אם יכול לחיות פטור ואם
לאו חייב " ד אילן שנערה ונשתייר בו שרש פטור וכמה יהא נשרש רשכג או
משום ר אשער בן יהור או בן נהוראי כמחט של מיתין " א אילן שנערה וכו
כריכה והיא חייה ממנה וחזרה הוקינה להיות כבריכה הכריכה שנה אחר שנה ונפסקה
מונה משנה שנפסקה סיפוק הפנים סיפוק על סיפוק אעפ שהכריכה באויר מותר ר
מאיר או מקום שנחה יפה מותר מקום שנחה רע אסור כריכה שנפסקה והיא מליאה
פירות אם הוסיפו כמאהיב אסור " ו נטיעה של עולה ושל פלאי הכרם שנהערבו
הרי זה לא יקוט ואם ליקט יעלה באחר ומאהיב " ז העלין והלולבין ומי גפנים
והסמדר מותרין בערלה וברבעי ובנטיר ואסור באשירה ר יוסי או הסמדר אסור מפני
שהוא פרי ר אשער או המעמיד בשרת הערלה אר יהוש שמעתי בפיהו ש המעמיד

בשרת העלין ובשרת העיקרין מותר בשרת העלין ובשרת העיקרין מ' הפנין אסור מפני
שהוא פרי " ח מנחות והחרצנין והזגין והקמר שלהן קליפי הפיוטים והנץ שלה
קליפי אגוזים והגלעינין אסורין בערלה ובאשירה ובנזיר ומותרין ברבעי והטבלות טולן
אפורות " ט ר' יוסי אומר טעון יחור של ערלה ואין טעון אגוז של ערלה מפני
שהוא פרי ואין מרכיבין בנפוניות של ערלה "

פ"ב התרום והתרומ' מעשר של רמאי החלה והנכורים עולין באחד
ומאה ומיעטרפין זה עם זה ויעריך להריס העילה ואלו הן
עולין באחד ומאתים ומיעטרפין זה עם זה ואינו יעריך להריס ר' שמע"ו אומר אינם
מיעטרפין ר' יוש"א אומ' מיעטרפין בטעם אבל לא לאסור " ב התרומ' מעלה
את הערלה ואת הערלה את התרומ' כיצד מאה תרומ' שנפל למאה ואחרכך נפלו שלש
קנין ערלה או שלשה קנין של כלאי הכרם זו היא שהתרומ' מעלה את הערל והערלה
מעלה את התרומ' " ג הערלה מעלה את הכלאים והכלאים את הערלה והערלה
את הערל כיצד מאה ערלה שנפלה למאתים ואחרכך נפלה כאה ושור ערל או מאה
ושור של כלאי הכרם זו היא שהערלה מעל את הכלאים והכלאים את הערל והערל
את הערלה " ד כל המחמיץ והמהבל והמרמ"ע בתרומ' ובערלה ובכלאי הכרם
אומר כש"א אוסר את מטמ' ובה"א אינו מטמא עד שיהא בו כביצה רוסה"י
איש כפר יהמא היה מהלמידי בש"א שאלהי את שמעאי הזקן ואת לעול אינו מטמ'
עד שיהא בו כביצה " ה ולמה אמרו כל המחמיץ והמתבל והמרמ"ע להחמיר
מין במינו להקל ולהחמיר מין בשאינו מינו להחמיר מין במינו כיצד שאור של
חטין שנפל לתוכו עיסה חיטין וישבו כדי לחמיץ מין שישבו לעלות באחד ומאה
ומין שאין בו לעלות באחד ומאה אסור אין בו לעלות באחד ומאה מין שישבו כדי
לחמיץ ומין שאין בו כדי לחמיץ אסור " ו להקל ולהחמיר מין ושאינו מינו
כיצד גריסים שנתבשלו עם ערשים וישכחם כעוקן טעם מין שישכחן לעלות באחד
ומאה מין שאין בהם אסור אין בהם טעם מין שישבחם לעלות באחד ומאה ומין
שאין בהם לעלות באחד ומאה מותר " ז שאור של חולין שנפל לתוך עיסה
וישבו כדי לחמיץ ואחרכך נפל שאור של תרומ' או שאור של כלאי הכרם וישבו כדי
לחמיץ אסור " ח שאור של חולין שנפל לתוך עיסה וחימיצה ואחרכך
נפל שאור של תרומ' או שאור של כלאי הכרם וישבו כדי לחמיץ אסור ור' שמע
מהיר " ט הבלין שנים ושלשה שמו ממין אחר או משלשה מינין אסור
ומיעטרפין ר' שמע"ו שני שמות ממין אחר או שני מינין משם אחר אינן
מיעטרפין " י שאור של חולין ושל תרומ' שנפלו לתוך עיסה לא בזה כדי
להחמיץ ולא בזה כדי להחמיץ ונתערבו וחמיצו ר' יוש"א אחר אחרון אחרון
וחכמ' אומ' מין שנפל איסור כתחלה מין שנפל איסור בסוף לעול אינו אוסר עד שיהא
בו כדי לחמיץ " יא יועזר איש הנירה היה מתלמידי בש"א ואת שאלתי את ר"ג
הוקן עומד בשער המזרח ואת לעול אינו אוסר עד שיהא בו כדי לחמיץ " יב
כלים שסכן בשמן טמא ואחרכך בשמן טהור או שסכן בשמן טהור ואחרכך
בשמן טמא ר' יוש"א אחר האחרון " יג שאור של תרומ' ושל כלאי
הכרם שנפלו לתוך עיסה לא בזה כדי לחמיץ ולא בזה כדי לחמיץ נתערבו וחימיצו

אסור לזרים ומותר לכהנים ר שמעון מתיר לזרים ולכהנים " יד תבלין של תרומ/
ושל כלאי הכרם שנפלו לקדירה לא באלו כרי להבל ולא באלו כרי להבל ניטרפו
והיבלו אסור לזרים ומותר לכהנים ר שמע מתיר לזרים ולכהנים " טו חתיכה
של קדשי הקדשים ושל פגול ושל נותר שנתבשל עם החתיכות אסור לזרים
ומותר לכהנים ר שמע מתיר לזרים ולכהנים " טז בשר קדשי הקדשים וכשר קדשי
קלים שנתבשלו עם כשר התאוה אסור לטמאים ומותר לכהנים "

פרק ג

כגר שיבעט בקליפי שרלה וירלק נתערב באחרים כולם וירלקו רבי
ר מאיר וחכמ/ אומ/ יעלו באחד ומאתים " ב העובע מלא
הסיט בקליפי עריפה ואוגו בבגד ואין ידוע איזו היא ר מאיר אומ/ וירלק הבגד וחכמ/ אומ/
יעלה באחד ומאתים " ג האורג מלא הסיט מיצמר הבגד בבגד וירלק הבגד
משער טיר ומפטר חמור בשק וירלק השק ובמוקדשין מיקדשין כל שהן " ד
תבשיל שבשלו בקליפי עריפה וירלק נתערב באחרים יעלה באחד ומאתים " ה
תנור שהסיקו בקליפי עריפה ואפה בו אוה הפת וירלק הפת נתערבה באחרות העלה
באחד ומאתים " ו מי שהיו לו חכירי תלתן של כלאי הכרם וירלקו נתערבו באחרי
כולם וירלקו רבי ר מאיר וחכמ/ אומ/ יעלו באחד ומאתים " ז שהיה ר מאגר אומ/
שורטו לימנות מיקרש וחכמ/ אומ/ אינו מיקרש אלא ששה רבעים בלבר ר עקי אומר
שבעה " ח ואלו הן אגוזי פרך וירמונין באדן וחבויות סהמית וחלפי הרדין וקולפי
אכרוב ורלשה יוניה ר שמי אומ/ את בעל הבית הראשי לערל ערלה הראוי
לכלאי הכרם כלאי הכרם " ט נתפרעו האגוזים נתפרעו הירמונים נתפתחו החבויו
נתפתחו הרלועין נתפתחו הכפורה יעלו באחד ומאתים " י ספק ערל בארץ
ישר אסור ובסוריא מותר וכחוץ לארץ יוכר ולוקח ובלבר שלא יראני לוקח כרם
שהוא נטוע ירק וירק נמכר חוץ לו בארץ ישר אסור בסוריא מותר וכחוץ לארץ
יורר ולוקח ובלבר שלא ילקט בור החרש אסור מן התורה בכל מקום ערלה הלבה
והפלאים מדברי סופרים "

חכלת ערלה — מסכת בכורים

יש מביאין בכורים וקורין ויש שאינן מביאין הנושבים בתוך שלו
והבריך בתוך של יחיר אומ/ להוך של רבים והמבריך מתוך של יחיר אומ/ מתוך של
רבים להוך שלו הנוטע להוך שלו והבריך להוך שלו ורבך היחיר ורבך הרבים
באמצע הרי אילו מביא ר יהוד אומ/ בזה מביא " ב איזו טעם אילו מביא
משם עכ ראשית בכורי אדמתך תביא שר שיהוכל הגידולין מאדמתך האדמה
והחבורות והסקריטון והגולן אין מביאין מאותו הטעם משם עכ ראשית בכורי
אדמתך " ג אין מביאין בכורים חוץ משבעת המינין ולא מפירות
שבעמקים ולא מהמרים שפהרים ולא מויהי שמן שאינו מן המובחר ואין מביאי
בכורים קורס לעיירה אנשי עבוצין הביאו בכורים קורס לעיירה ולא קבלו מהם מפני
שפתו בתורה וחג הקיצור בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה " ד אלו מביאין ו
ולא קודין הגר מביא ואינו קורא שאינו יכול/ אשר נשבעת לאבותיך לתת לנ
ואם היתה אמו מישראל מביא וקורא וכשהוא מתפלל בינו לבין עצמו אומ/ אלהי

אכזה ישר וכשהוא נכנס הנשמת אלו יתן להי אמיתיכם ואם אמו היתה מישר אלו יתן להי
אכזהניכו " ה ר' יאיר בן יעקב אלו האשה תתגרים לא תנשא לכהונה עד שתהא
אמה מישר אחר זכרים ואחר עבדים משוחררים אפי' עד עשר דורות עד שתהא אמו
מישר האפוטרופוס העבר והשליח והאשה והטומטום והאנדרוגינוס מביאין ולא
קרין שאינן יכולין לומר האדם אשר נתתלי יתן " ו הקוזה שני אילני טנור של
חבירו מביא ואינו קורא ר' מאיר אלו מביא וקורא וכש המעיין נקיבין האילן מביא
ואינו קורא ר' יהודה אלו מביא וקורא מן החג ועד חנוכה מביא ואינו קורא ר' יהודה
בן בתירא אלו וקורא " ז הפריש בכוריו ומכר את שדהו מביא ואינו קורא והשני
מאותו המין אינו מביא ממין אחר מביא וקורא ר' יהודה אלו את מאותו המין מביא
וקורא " ח הפריש את בכוריו בכזוז נימקו נגנבו אכדו או שניטמו מביא
אחרים תחתיהם ואינו קורא והשניים אין חייבין עליהן חומש ניטמו כעדר מביא
ואינו קורא " ט ומנין שהוא חייב באחריותן עד שיביאם להר הבית הרי שהגי
ע"ג ראשית נכוריו אדמתך הביא בית יתן להיך מלמ' שהוא חייב באחריותן עד
שיביאם להר הבית הרי שהביא ממין אחר וקרא וחזר והביא ממין אחר הרי זה
מביאנו קורא " י אלו מביאין וקורין מן העזרה ועד החג משכעת המינין
מתגרים שכהרי ומפיורות שבעמקים ומזיתי שמן ומשמן ומן העבר לירדן ר' יוסי
ויונתן אלו אין מביאין בכורי מעבר לירדן שאינה ארץ זבת חלב ודבש " יא
הקוזה שלשה אילני טנור של חבירו מביא והור' מאי אלו אפי' שנים הנה אלו
וקרקע מביא וקורא ר' יהודה אלו את נעלי אזוביות והחבורי מביאין וקורין "

פרק ג

התרומ' והבכורים חייבין עליהן מיתה וחומש ואסורין לזרים
והן נכסי כהן ועולין באחר ומיתה וטשנין רחיצת ידים והעי
שמש הדי אלו פתרומ' ובכורים מה שאין כן במעשר " ב יש במעשר ובכורי
מה שאין כן בתרומ' שהמעשר והבכורי טשנין הכאת מקום וטשנין וירוי ואסורין
לאונן ור' שמע מהור וחייבין בביעור ור' שמעון פוטר ואסורין כל שהן מלאניל
בירושלם וגרוליהן אסורין את לזרי ולבהמ' ר' שמעון מתיר הריאלו במעשר ובכורים
מה שאין כן בתרומ' " ג יש בתרומ' ומעשר משלב בכורים שהתרומ' והמעשר
אוסרין את הגרן ויש להן שיעור ונהנין בכל הפירות בפני הבית ושלא בפני הבית
ובאריסין ובחבורות ובפיקדיקון ובנטלין הרי אלו בתרומ' וכמעשר מה שאין כן
בבכורים " ד יש בבכורים מה שאין כן בתרומ' ובמעשר שהבכורים נקנין
במחובר לקרקע ושש אדם כל שדהו בכורים וחייב באחריותן וטשונין קונן ושיר
והנעה וליונה " ה תרומ' מעשר שוה לבכורים בשתי דרכים ולתרומ' בשתי דרכים
ניטלת מן הטהור על הטמא ושלא מן המוכח בבכורים ואוסרת את הגרן ויש לה
שיעור בתרומה " ו אהריוג שוה לאילן בשתי דרכים ולירק בריך אחר
שוה לאילן בערלה ובכלאי הכרם ולירק בריך אחר שבשעה לקיטתן עישור
בבהמ' ר' יאיר אלו שוה לאילן בכל מקום " ז יש מיהלפי שהם שוה לרם בהמ'
להכשיר את הזרעים ורם ושריץ אין חייבין עליו " ח טו יש לו דרכי שוה
ליחיה ויש לו דרכים שוה לבהמ' ויש טו דרכים שאינו שוה לא לבהמ' ולא ליחיה
ט כיצד שוה ליחיה ורמי טשן כיסוי כרם חוה ואין שוחטין אותו מיט ואם

שחטו אין מכסין את דמו וחלט משמ/ טומאת נגילה נחוה וטומאתו נספק ואין
פורין בו פטר חמור ׳ ׳ כיצד שוה לכהמ/ חלט אסור בחלב בהמ/ ואין חייבין
עליו כרת ואינו צלקח בכפת מעשר מלאכול בירושלם וחייבין טרוע ובלחיים ובקיבה
ר יעקוטר שהמיני/ מחבירו עליו הראיה ׳ יא כיצד אין שוה לאת לחיה
ולא לבהמ/ אסור משום כלאים עם החיה ועם הבהמ/ הכותב חיתו ובהמתו לבנו לא
כתב לו את הכני אלא הריני נזיר שוה חיה ובהמ/ הרי זה נזיר ושאר כל הדרכים שוין
לחיה ולבהמ/ ושוין שחיטה בזה ובזה ומטמ/ משוי נבלה ומשוי אבר מן החי ׳

פרק ג

כיצד מפרישין את הבכורים יורד אדם לתוך שדהו ורואה
תאנה שביכר אשכול שביכר רמון שביכר וקושרן בגמי ואו
הרי אלו ביכורין ר שמע או אעפ"כן חוזר וקורא אותם בכורים מאחר שהגיעו מן
הקרקע ׳ ב כיצד מעלין את הביכורין על עיניו שנאמ/ עמר מהבנסות לעירו
של מעמר ולפי נראה שהיו הבנסין לכהנים ולמשפט היה ממונה או
קומו ונעלה ציון אל יי אלהינו ׳ ג הקרובין מביאין האנים ושבבים והרחוקין
מביאין צרורות ועמיודין והשור עולה עמהם וקרניו מיעפות וזהב ועטרה של זית
בראשו והחליל מכה לפניהם עד שהיו מגיעין לירושלם הגיעו קרוב לירושלם שלחו
לפניהם ועטרו את הבכורים ׳ ד הפחות והסגנין והגזברין יוצאין לקראת ולפי
כבוד הנכנסין היו יוצאין וכל בעלי אומנות עומדין מפניהם ושואלין בשלומן
ואו אחיכו אנשי מקום פלו באנו בשלום ׳ ה החליל מכה לפניהם עד שמגיע
להר הבית אפי אגריפס המלך נוטל הסל על כתיפו ונכנס עד שמגיע לעזרה הגיע
לעזרה וברו הלוים בשיר תרוממך יי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי הגבולו שעל
גבי הסלים היו עולו ומה שבתוכם היו נותנין לכהנים ׳ ו שרהו הסל על כתפו קור
מהגריבי היום ליי אלהיך עד שהוא גומר כל הפרשה ר יהוד או אומר אבי
הגיע לאומר אובד אבי מוריד הסל מכתפו ואוחזו בשפתותיו וכהן מניח את ידיו
תחתיו ומניפו וקורא מאומר אובד אבי עד שהוא גומר את כל הפרשה נולה
ומניחו ביצד המזבח והשתחוה ויצא ׳ ז קראשנה כלמי שהוא יודע לקרו
קורא וכלמי שאינו יודע לקרות מקרין אותו נמנעו מלהביא התזיזו שיהו מקרין
את שהוא יודע ואת מי שהי שאינו יודע ׳ ח העשירים מביאין בכוריהם
בכלהות של כסף ושל זהב והעניים בכלי עצרי של ערבה קלופה הסלים והביכורים
ניתנין לכהנים ׳ ט ר שמע נן ננס או מעטרין את הבכורים חוץ משבע המינין
ר עקיב או אין מעטרין את הבכורים אלא משבע המינין ׳ י ר שמעון או
שלש מרות בבכורים הבכורים והוספת הבכורים ועיטור הבכורים הוספת בכורים מין
במינו ועיטור הבכורים מין בשאינו מינו הוספת הבכורים נאכלת בטהרה ופטור מן
הרמאי ועיטור הבכורים חייב ברמאי ׳ יא אימתי אמרו הוספת הבכורים
בבכורי גומן שהיא באה מן הארץ ואם אינה באה מן הארץ אינה בבכורי ולמה
אמרו הבכורי בכסי כהן שהוא הונה מהם עניים וקרקעות ובהמ/ טמאה ובעל חוב
עטלן בחוט והאשה בכתובת ומפי הורה ר יהוד או אין נותנין אלא לחבר בטוח
וחכמ/ או נותנין אותו לאנשי משמר והם מחלקין ביניהם בקדשי מקדש ׳

פרק ד

אוריוגינוס יש בדרכים שוה לאנשים ויש בדרכים שוה

לנשים ויש הפסים שאינו שוה לא לאנשים ולא לנשים " כ" שוה לאנשים
מטמ/ כלובן כאנשים ונושאי אכל לא נישא כאנשים " כ" כייצר שוה לנשים
מטמ/ כאורם כנשים ואינו מתיחר עם האנשים כנשים ואין חולק עם הכני כנשים
ואינו חולק בקרשי מקדש כנשים ופסול לשרות כנשים ולא נגעל בעבירה
כנשים ואינו זוקק ליבום כנשים " ר כייצר שוה לאנשי ולנשים חייבין על
מכתו ועל קלקלתו כאנשים וכנשים חייבין על נזקין כין ניזק וכין מויק כאנשי
וכנשים והיותו שוגג גולה ומויר נהרג כאנשי וכנשי ויושבת עליו דם טוהר
כאנשים וכנשי ונוחל בכל הנחלות כאנשי וכנשים ואם א הריני נויר שוה
איש ואשה הריזה נויר " ה אינו שוה לא לאנשים ולא לנשים אין חיי
על טומאתו ואין שורפין על טומאתו ואינו נעבר לא כאנשים ולא כנשים
ואינו נמכר בעבר עברי לא כאנשים ולא כנשים ואם א הריני נויר שאין זה לא
איש ולא אשה הריזה נויר ר יוסי אומ אנדרוגינוס בלא בפני עצמ/ הוא ולי
יכלו חכמ/ להכריע עליו אם איש הוא או אשה היא אכל טומטום אינו קופע
שהוא איש ופעמים שהוא אשה "

חסלת בכורים וסליק סדר זרעים הל



אבות

טמאות השרץ ושכבת זרע וטמא מת ומיצורע כימי ספרו
ומי חטאת שאין כהן נדי הזייה הרי אלו מטמאין אד
ופליט במגע וכלי חרס כאויר ואין מטמאין כמשא " ב למעלה מהם
נגלה ומי חטאת שיש בהם כדי הזיה שהן מטמאין אדם כמשא ולטמא
כגדים וחשובי כגדים כמגע " ג למעלה מהם תחתון הכועל ערה שהוא מטמ/
משכב תחתון כעליון ולמעל מהם זובו של זב ודמו ושכבת זרע ומימי הגליו /
ודם הנדה שהן מטמאין כמגע וכמשא למעל מהן מרכב שהוא מטמא תחת
אבן מסמא למעל מן המרכב משכב שהוא מטמ/ ששוה מגע למשאו למעל
מן המשכב הזב שהוב עש משכב ואין משכב עשה משכב " ד למעלה
מן הזב זבה שהיא מטמאה את בועלה מן היכה מיצורע שהוא מטמא כניאה
למעל מן המיצורע עיצם כשעורה שהוא מטמ/ שומאתה שבעה חמור מכולה
המת שהוא מטמ/ כאהל מה שאין כולם מטמאין " ה עשר טמאות
פורשות מן הארם מחוסר כפורי אסור בקדש ובתרומ/ ובמעשר חזר להיות טבול
יום אסור בקדש ובתרומ/ ומותר במעשר חזר להיות בעל קרי אסור בשלשתן "
ו חל להיות בועל נדה מטמ/ משכב תחתון כעליון חזר להיות זב שראה שתי
ראיות מטמ/ משכב ומושב ויציף ניאת מים חיים ותטור מן הקרבן " ז חזר
להיות מיצורע מוטבר מטמא בניאה ופטור מן הפריעה ומן הפרים/ ומן התגלחה

ומן היצפרין היה מוחלט חייב בגדלן ״ ח פירש ממט אבר שיש עליו בשר
מראורי מטמ/ בגגע ובמשא ואינו מטמ/ באהל אם יש עליו בשר כראורי מטמ/ בגגע
וכאהל ״ ט שישור בשר לעלות ארוכה ר׳ יהודה אומר אם יש במקום אחר להזקיף
בחוט ערב יש בו לעלות ארוכה ״ י עשר קרושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל
הארצות ומה היא קרושתה שמביאין ממנה העומר והבכורים ושתי הלחם מה
שאין כן מביאין בכל הארצות עירות מוקפות חומה מקורשות ממנה שמשלחין
מתוכם מצורעים ומסגירין להוץ מה שד שיריצו ואם יצא אין מחזירין אותו ״
יא לפנים מן החומה מקורש מהם שאוכלין שם קרשים קלים ומעשר שני הר
הבית מקורש ממנה שאין זכין וזכות גרה ויולרת נגנזין לשם החיל מקורש ממנה
שאין גויים וטמאי מתים נגנזין לשם ״ יב עזרת הנשים מקורש הימנו שאין
טבול יום נכנס לשם הון ואין חייבין עליה חטאת שרת ישר מקודש הימנה שאין
ושר נכנס לשם וחייבין עליה חטאת שרת כהני מקודש הימנה שאין ישר נכנס — מחוסר כפורים
לשם אלא בשעת עבודה לשמיעה ולשחוט ולהנפה ״ יג בין האולם ולמזבח
מקודש הימנה שאין נכנס לשם בעלי מומין ופרועי ראש נגנזין לשם הדיבר
מקודש ממנו שאין נכנס לשם אלא רחוצי ידים ורגלים ״ יד בית קרשי הקדש
מהם שאין נכנס לשם אלא כהן גדול ביום הכפורים בשעת העבודה אבר יחידי כה
דברים בין האולם ולמזבח שוה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי ראש ושתויי יין
ושלא רחוצי ידים ורגלים נגנזין לשם ופורשין בין האולם ולמזבח בשעת הקטרה ״

פרק ב

כלי עץ וכלי עור כלי עצים וכלי זכוכית פשוטים טהורים מקבליה
טמאים נשברו טהרו חזר ועשה מהם כלים מקבלים טומאה —
מכאן ולהבא כלי חרס וכלי נתר טומאה שוה מטמא ומטמ/ באויר ומיטמאין ב
מאחוריהן ואין מטמאין מגבהן ושבירתן זו היא טהרתן ״ ג הדין שכללו
חרס קרקרותיהן ורפפנותיהן זו היא יושבין שלא מסומכין שיעורן כרי סיפה קטן ו
ועד לוג מלוג ועד סאה כרביעית מסאה ועד סאתים כחצי לוג מסאתים עד ג סאין
ה סאין בלוג כרבי ר׳ ישמעאל ר׳ עקיבא אומר אתה אינו נותן בהן מרה אלא הדין שכללו
חרס קרקרותיהם ורופפנותיה יושבין שלא מסומכין שיעורן כרי סיפה קטן ועד —
קדירות דיקות מקדירות רקות ועד חבית לורית כרביעית מלורית ועד לחמית כחצי
לוג מלחמית ועד חצבים גדולים בלוג רבן יוחנן בן זכאי אומר חצבים גדולים שיעור
פשני ליגין הפנים הגלילים החבוטות שיעור קרקרות של שהן ולא להם רפנות
ג הטהורים שכללי חרס טמא שאין לה לזכין ומחתה פרועה ואסו של קלאים
וסילונות אשפתי כפותין ואשפתי מיקבל וכבשן שעשאו לפל הפה וטפיח שהתקינו לעגלי
וחבית של שייטין וחבית רפונה כשולי המחץ המטה והכסא והספסל והשלחן וספיג
ומעור של חרס הרי אלו טהורין זה הכלל כל שאין לו תך בכלי חרס אין לו אחוריים ״
ד פנס עגר שיש בו בית קיבול שמן טמא ושאין בו טהור מגופת יועדים שהוא פותח
בה טהרה ושהוא גומר בה טמאה משפר של בעלי בתים טהור ושל רופל טמא מפני
שהוא של מדרה דברי ר׳ יהודה בן בתירא וד עקיבא אומר מפני שהוא מטהו על יגרו ומדיח
בו ללוקח ״ ה כשור נרי יין וכדי שמן וכסוי חבית ניירות טהורות אם התקינן —
להשמיש טמאין כסוי הלפס בזמן שהוא נקוב ויש לו חדוד טהור ואם אינו נקוב

ואין לו לחזור טמא מפני שהוא מקנח להוכי את היוקר ר' יעקב יעוץ או מפני שהוא
שופכת עליו את הרונקיו ר' גיסטרא שנמצאת בכבשן עד שלא נטמר מלאכתו
טהורה ומשנגמרה מלאכתו טמא שיטרוס ר' יעקב יעוץ או מפני שהיא שופכת
מיטהר ור' יוסי מטמא מפני שהוא כמוציא פרוטות ר' הטמאים שנכנסו
חרס טבלא שישבה ליזבין ומחתה שלים וטבלא שהיא מלאכת הערות נטמאת
אחת מהן כשרין לא נטמאו כלן אם ישלה ליזבי שרת נטמאת אחת נטמאו כולן
וכן כית הנלין של חרס וקלמרים המתאימו כית תנלין של עץ אם נטמא אחת מהן
במשך לא נטמ' חבירו ר' יוחנן בן נורי או חולקין את עיבוי המשמש לטמא טמ' לטהור
טהור אם יש לו ליזבי שרת נטמ' אחת מהן נטמ' חבירו ח הלפיו טמא וכו שקש שלט
מטמא כאויר המסרק של יעריעור ר' יעקב מיטהר וחכמ' מיטמאין

פרק ג

שיעור כלי חרס ליטהר העשוי לאוכלין שיעורו כויתי למשקין
כמוציא משקה העשוי לכך ולכך מטילין אותו לחומרו כותים
כ חבית שישורה בגריגרת הפרוץ ישמעאל ור' יהודה או כאגוזים ור' מאיר או כותים הלפן
והקדרה שישרין כויתים השר והטפי שישרין כמוציא שמן המנ' היעריעור שיעורו כמוציי
מים ר' שמעון או של לשתן נורעונין ג נר שישורו כמוציא שמן ר' יעקב או כפרוטה
קטנה נר שנטל פיו טהור של אדמה שחוסק פיו כפה"ל טהור ר' חבית שניקבה
ועשאה כוסת ונשבר אפ' יש כמיקום הזפת מחזיק רביעי טמאה מפני שלא נטל שם
כלים מעליה חרס שניקב ועשאו כיסה אעפ' מחזיק רביעית טהור מפני שנטל שם
כלים מעליו ר' חבית שנתרועעה וטפלה אעפ' שאם הוא נוטל את הגלילים
וחרסים נופלין טמאים מפני שלא ניטל שם כלי מעליה היה שם חרס מחזיק רביעית
פולה מטמאה במגע ובנגיעה מיטמא באויר ר' הטופל כלי חרס הכריא ר' מאי
ור' שמעון מיטמאין וחכמים או' הטופל את הכריא שהיא טהור ואת הרעוע טמא ומן
בחירוק קירויא ר' יבלת שטופלין בה את הפטסין הנוגעת בה טמא מגופ' חבית
אינה חבור והנוגע בטיפולו של הנור טמא ח מיחם שטפלו בחמר ובחרסית
הנוגע בחמר טמא ובחרסי טהור קומקומס שניקב ועשאו כוסת ר' יוסי מיטהר לכלי
שאינו יכול לקבל את החמין כיצד ומן היה או בכלי זפת כלי נחשת שופכין טהורין
ואם לאו טמאין ט חבית שניקבה ועשאה כוסת כיצרכה טמאה יותר מיצרכה
טהור זפת שנטפה על החבית הנוגע בה טהור משפר של עץ ושל חרס שפסחן בזפ
ר' יעקב מן עזריה מטמ' ור' עקי' מטמ' נשל עץ ומיטהר כשל חרס ור' יוסי מיטהר בשניה

פרק ד

החרס שאינו יכול לעמוד מפני אוזנו או שהיה כי חרור והחרור
מכריע טהור נטלה האוזן נשכר החרור טהור ר' יהודה מטמא
חבית שנפחתה והיא מקבלת על רבעוניה או שנחלק כמין שתי עריבו' יהודה מיטהר
וחכמ' מטמאין ב חבית שנתרועעה ואינה יכולה להיטל טל מחצי קבגריגר
טהור ומן גיסטרא שנתרועעה ואינה מקבלת משחין אעפ' שמקבלת אוכלין טהורה
שאין שורים לשורים ג ואיזהו גיסטרא כל שני טלו אוניה והיו כה חרוזים
יוצאין כל המקבל עמו כותים מטמ' כמגע נגעו מטמ' באויר היתה מוטה של יעריה
כמין קתדרה כל המקבל עמה כותים מטמ' כמגעראין נגעו כאויר שולי הקופיו שולי
הקופים והיעירנים אעפי אעפ' שאינן יכולין לישב שלא מכומכין טמאין שלמין

נעשו מהחלתן " ר נלי חרס שיש לו שלש ספיות הפנימית עורפות הכל טהור
החיצונה עורפת הכל טמא האמציעית שורפת ממנה ולחוץ טהור ממנה ולפנים טמ
היו שנוה ר יהודה או חולקין אה האמציעית וחכמ אומ הכל טהור נלי חרס מאמתי
מקבלין טומא משיערתן בכבשן והוא גמר מלאכתן "

פרק ה

תנור תחלתו מרובעה ושוריו ארבע ר מאיר וחכמ אומ נראה
כגרול אבל בקטן תחלתו של שהו ושוריו כרוכו משהגמיר
מלאכתן איזהו גמר מלאכתו משישיקנו כדי לאפות בו סתם ר יהודה אומ משיקיף
את החרש כדי לאפות בישן כיוצא בו " ב כירה תחלתה שלשה ושוריה שלשה
משהגמר מלאכתה איזוהי גמר מלאכתה משישיקנה שיהא בשל עליה ביצה קלה
שכבישים טרופה ונהיה באילמה והקופה עשאו לאפות שיעורו כתנור עשאו לבשל
שיעורו ככירה האבן היוצאה מן התנור טפח ומן הכירי שלש אצבעות חיכור היוצא
מן הכופח עשאו לאפייה שיעורו כתנור עשאו לבשל שיעורו ככירה אלו ואלו לא
אמרו טפח אלא בין התנור לטותל היו שני התנורין סמוכין זה לזה טפח וזה
טפח והשאר טהור " ג עשרת הכירה טהור שירת התנור כיצד שהיא גבוהה
ארבעה מטמא נמצע אבל לא כאויר נמשא פחות מיכן טהורה אם חיבר לו אפי
שר שלשה אצבעים טמאה בית הסך וכיה הלין וכיה הנר שבניר מטמאין נמצע ואין
מטמאין באויר רבי ר מאיר ור שמעון מטהר " ד תנור שהוסק לאחוריו אע
שהוסק שלא לרשתו טמא או שהוסק מביה האומן טהור מעשה שנפלה ולקיקה
בתנורי כפר סיגנא ובאו מעשה ליבנה וטימאן רבן " ה מוסת התנור של בעלי
בתים טהור ושל נחתומין טמא מפני שהוא סומך עליו את השפוד ר יוחנן הסנדל
או מפני שהוא אופה בו כשהוא נרחץ כיוצא בו מוסת יורה של שלקי זיתים טמא
ושל יענעים טהור " ו תנור שנתן בו עפר עד חציו מן העפר ולמטה מטמא
נמצע מן העפר ולמעלה מטמא באויר נתנו על פי הכור או על הדות ונתן שם אבן ר
יהודה או אם מכיך מלמטן והוא ניסוק מלמעלן טמא וחכמ אומ הואיל ניסק מכל
מקום טמא " ז תנור שנטמ כייער מטהרין אותו חולקו לשלשה ונזדר את
הטפיל שר שיהא כארץ ר מאיר או אין יכול לגזור את הטפילה ולא עוד שיהא
באויר אלא ממעטו מכפני ארבעה טפחים ר שמעון יכול להמיעט " ח
חלקו לשנים אחר גדול ואחר קטן גדול טמ והקטן טהור חלקו לשלש אחד גדו
כשניים הגדול טמא והשני קטני טהורין " ט חיתכו חליות לרחבו פחות
מארבע טפחים טהור מירחן נטיט מקבל טומאה מישיקנו טרי לאפות כו סופגו
הרחיק ממנה את הטפלה ונתן חול או ערוי ביניהם כזה אמרו הגר והטהור אומות
בו והוא טהור " י תנור שכא מחוסך מביה האומן עשה לו לימודים נותנין
עליו והוא טהור נטמ כילק את הלימודים החזירן לו טהור מירחן נטיט מקבל
טומאה איבו יכול להסיקו שכבר הוכה " יא חיתכו חליות ונתן חול בין חולי
לחוליא ר אי ש מטהר וחכמ מטמאין וזהו התנורו של ענניאי יורה הערבים שהו
חופר בארץ וטח בטיט אם יכול הוא לעמוד בפני עצמו טמ ואם לאו טהור ווהו
התנורו של בן דינאי " יב תנור של אבן ושל מיתכת טהור משו נלי אבן וטמיא
משו נלי מהפיה ניק נמצם נהלת נסדק עשה לו טפילה אומוסת של טיט טמא נמה

יהא כנקב כרי שיעמוד בו האור וכן בכירה " ג כירה של אבן ושל מתכת טהור
משום כלי אבן ושמאה משום כלי מהטה ניקבה נפגם/ נסדקה עשה לה פטפוטיס
טמאה מירחה בטיט בין בפנים בין בחוץ טהור ר יהודה או מבפנים טמאה מבחוץ
טהורה " סר ד העושה שלש פטפוטין באריץ וחברן בטיט
להיות שופה עליהן את הקדירה טמאה הבע שלש
מפטפטין באריץ להיות שופה עליהן את הקדירה אע"פ שעשה בראשו מקום שהקדירה
יושבת טהורה " ב העושה שתי אבנים כירה וחברן בטיט טמאה ר יהודה מטהר
עד שיעשה שלישי או עד שיממוך בכותל אחת בטיט ואחת שלא בטיט טהור "
ג האבן שהיה שופה עליה ועל התנור עליה ועל הכירה עליה ועל הסתום טמא
עליה ועל האבן עליה ועל הכלי עליה ועל הטהל טהור זו היתה כירת נזירים
שבירושלם שנגנר הכלי כירה הטבחין שהוא עתיד אבן ביני אבן נטמ/ אחת מהן
נטמאו כלן " ד שלש אבנים שעשאן שתי כירים נטמא אחת מהן מן
החייעות האמיצעי המשמשת לטמא טמא המשמ לטהור טהור נטלה טהור הוחלט
האמצעית לטומאה נטלה הטומאה הוחלטה לטהור נטמאו שהיו החייעות אם
היתה האמצעי גדולה עתיד לזו כדי שפיתה מיכן והשאר טהור
אם היתה קטנה הכל טמא נטלה האמצעית אם יכול לשפות עליה כיורה גדול טמא
התזירה טמאה מירחה בטיט מקבל טומאה משיסיקנה כדי לבשל עליה את הביצ "
ה שתי אבנים שעשאן כירה ונטמאו ממך לזו אבן אחת מיכן ולזו אבן אחת
מיכן חייבה של זו טמא וחייבה של זו טהור ניטלו טהרות חזרו אלו לטומאתן "
סר ה הקלהות של בעלי בתים שנפחתה פחות משלשה טפחי טמאה
שהיא מקיף מלמטה וקדרה בשולה מלמעל יהיו מיכן טהורה
נתן אבן או יתרור טהור מירחה בטיט מקבל טומאת מיכן ולהבא זו היתה השונת ר
יהודה מהנור שהעלו על פי הטור או על פי הרוח " ב דיכון שיש בו ביה קיבול כדי רו
טהור משו כירה וטמא משום כלי קבול היתדין שלו הנוגע בהן אויר טמא משו כירה
הרחב שלו ר מאיר מטהר וחכמ/ מטמאין וכן הסופה אהל הסל ועשה עליו גב כירה "
ג כירה שנחלקה לארבה טהורה לרחבה טמאה טפח שנחלק בין לארבעין ב
לרחבו טהור חיבר הכירה כימן שהיא נטהה שלש אצבעו מטמאה במגע ובאויר
פחותה מיכן מטמאה במגע ואינה מטמאה באויר כיצד משערין אותה ר ישמע
או נותן את השפוד מלמטן למעלן וכנגדן מטמאה באויר ר עקיבא יעקב או נטמא
החיצר לא נטמאת הכירה " ד היתה מופרשת מן הכירה בזמן שהיא גבוהה
שלש אצבעות מטמ/ במגע ובאויר פחותה מיכן או שהיתה חלקה טהור פטפוטי
כירה של שלש אצבעות מטמאין במגע ובאויר פחות מיכן כל שהן טמאין ד
ואפי הן ארבעה " ה ניטל אחת מהן מטמאין במגע ואין מטמאין באויר
רבי ר מאיר ר שמע מטהר " ו עשה שנים זה כנגד זה מטמאין במגע ואין
מטמאין באויר רבי ר מאיר ור שמע מטהר " ז היו משוכין מן השפה טהור
כתוך שלש אצבעו מטמאין במגע ובאויר חוץ לשלש אצבעו מטמאין במגע
ואין מטמאין באויר רבי ר מאיר ור שמע מטהר " ח כיצד משערין אותו
רשב"ג או נותן את הבנה ביניהם מן הבנה ולחוץ טהור מן הבנה ולפנים מקום הבנה

ז היו גבוהין שלש אצבעות ושלש [illegible] ושלש [illegible] שאין

התנור שחיצונו נשתייר או גידועה ונמצאה שריץ במקום אחר
הפל טמא נורה מחותה ופקוקה כח ש ומשולשת לאויר
התנור השריץ בתוכה התנור טמא השריץ בתנור אוכלין שבתוכה טמאין ר' שמעון
משהר אר' יוסי אם העלה בתוך החמור לא תעיל בפלי חרס הפל שאין חולקין פלי
חרס ׃ ב היתה שלימ/ וכן החומה השריץ בתוכה התנור טהור השריץ
בתנור אוכלין שבתוכה נקבו העשוי לאוכלין שיעורו כיוצים העשוי למשקין שישרץ
במשקין העשוי לכך ולכך מטילין אותו לחומרו בכונס משקה ׃ ג פרידה
שהיא על פי התנור ושוקעה להוכו ואין לה גפיים השריץ בתוכה התנור טמא השריץ
בתנור כלים שבתוכה טמאין שאין מעולין מיד פלי חרס אלא פלים חכמי שהי
מליאה משקין טהורין ונתונה למטה מנחושתו של התנור השריץ בתנור החכמי
והמשקין טהורין היתה כפויה ופיה לאויר התנור השריץ בתנור משקה טופח שנשולי
החכמי טהור ׃ ד קדירה שהיא נתונה בתנור השריץ בתנור הקדרה טהורה שאין
פלי חרס מטמ/ תחת פלים היה כה משקה טופח טמא וטימאה הרי זה אי/ מטמאין לית
טימאוני ואתה טימאתני ׃ ה תרנגול שנלעאה השריץ ונפל לאויר התנור
טהור ואם מת טמא השריץ שנמצא בתנור הפה שבתוכו שניה שהתנור החלה ׃
ו תרנגול שנלע את השריץ ונפל לאויר התנור טהור ואם מת טמא השריץ
ניה שאור מוחת יצמיר פחיל ונתון לתוך התנור השאור והשריץ בתוכו והקרין ניעגיב
התנור והניה טמא והשאר טהור ואם היה כויה מן המת התנור והניה טמ/ והשאר
טהור ואם יש ט פותח טפח הכל טמא ׃ ז השריץ שנמצא בעין של תנור בעין
של כויה מן השפה העליונה ולחוץ טהור ואם היה באויר אפי כויה מן המת טהור
ואם יש פותח טפח הכל טמא ׃ ח נמצאת מקוש הנרות השיציב ר' יהוד
או מן השפה החיצונה ולפנים טמא וחכמ/ או מן השפה העליונ/ ולחוץ טהור
ר' יוסי או מכנגד שפיתת הקדירה ולפנים טמ/ מכנגד שפיתת ולחוץ טהור ׃
ט נמצא מקוש ושיכת הכלן מקוש ישיב היצע מקוש ושיב של שולקי זיתי
טהור אין טמא אלא מן הסתימ/ ולפנים ׃ י טרוכנשן שיש בו כית שפיתה
טמא ושל עושי דוכית אם יש בו כית שפיתה טמא הכנשן של סידין ושל נגבי
ושל יוצרים טהורה הפורצה אם יש לה ליזכין טמאה ר' יהוד אם יש לה
אסטגיאה רג או אם יש לה ספיות ׃ יא מגע טמא מה שהיו אוכלין ומשקי
לתוך פיו הכנים ראשו לאויר התנור טהור טימאהו וטהור שהיה אוכלין ומשקין
לתוך פיו הכנים ראשו לאויר תנור טמ/ נטמאו ׃ יב היה אופל רגלה בזיזים
מסואניות הכנים ידו לתוך פיו ליטול את הערוד ר' מטמ/ ור' יהוד מטהר ר' יוסי אומ/
אם הפך טמא ואם לא הפך טהור היתה פוערין לתוך פיו ר' יוסי או אם ליעמיאו
טמא ׃ יג האשה שנטת חלב מדדיה ונפל לאויר התנור טמא שהמשקה
מטמ/ לריעין ושלא לריעין היתה גותתו והכה הקוץ ויצא ממנה דם או שנתנה
ונתנה איצבעה לתוך פיה נטמאת ׃

מיחט או טבעת שנמצאו בנחושתו של התנור נראו אנל
לא ייצאים אם אופה את הכיעך הוא נוגע בהן טמ/ באויר
כיצד אמרו בכיעך הכיעני נמצאו בטמילת התנור מיוחד יצמיר פחיל בטמא טמאין

וכטהורין טהורין נמצאו במועטה החכית מיצריה טמאין מגגר פיה טהורין צריכין להטל
אבל לא לאוירה טהורין שזקעין להטפה והתחתיהן כזלעי השום טהורין ב
חכית שהיא מלאה משקין טהורין ומנקה נתוכה מוקצה יעמיד פתיל ועושה באהל
המת כש או החכית והמשקין טהורין ומיציקית טמיאה ונה או אח מניקית טהור חזרו
נה להורות כרבי כש ג השרץ שנטמ/ למטה מטחושתו של הנוי טהורין
שאגי או חי נפל ועכשיו מת מחט שנמצאו למטה מטחושתו של הנוי טהורין
שאגי או שס היו עד שלא מא ההנור נמצאו באפר מקלה טמ/ שאין לו נמה ותלה ד
ספוג שבלע משקין טמאין ונגוב מכחוץ ונפל לאויר ההנור טמא שטורת
משקה ליצאה וכן בגפה חדשה אבל כישנה טהור אם ירוע שיוצא ממנה משקין
אפי לאחר שלש שני נטמא ו הגפת והווגין שנעשו בטהרה והלכו עליהן ז
טמאין ואחר כך יצאו מהן משקין טהורין שמתחלתן נעשו בטהרה פש שכלע אה
היציעי מלמד שכלע את הרצפה לבנה שכלע את הטבעת והיו טהורין נכנסו לאהל
המת הסיטן הוב נטמאו נפלו לאויר התנור טמאוהו נגע בהן כבר של תרומ/ טהור
ד קדירה שהיתה נתונה על פי התנור ומוקת יעמיד פתיל ונפרק מן התנור להריח
שישורו נמלא פי מדרע שלא נכנס ר יהוד או נכנס נהרקה הכריזה שישוד נמלא
פי מדרע נכנס ר יהוד או שלא נכנס היה שנול אין רואין אותו אויר אלא שישורו ח
נמלא פי מדרע נכנס ח תנור שניקב מיעיו שישורו נמלא פוש נכנס ויוציא
חולק ר יהוד או שלא חולק ניקב מיצרו שישורו נמלא פוש נכנס ויוציא שלא חולק
ר יהוד או חולק ר שמע או מן האמיצע נכנס ומן היצר נכנס וכן היה או במגע החכית
שנקבה שישור נמלא מיעה שניה של שיפון מן האמיצע נכנס מן היצר איני ט
נכנס וכן היה או בחיצים גרוליס שניקבו שישרין מלא מיעה שניה של קנה מן
האמיצע נכנס ומן היצר איני נכנס בראש בימן שנעשו ליין אבל אם נעשו לשאר
משקין אפי כל שהן טמאין בראש בומן שלא נעשו בירי אדם אבל נעשו בירי י
אדם אפי כל שהן טמאין ט ניקבו העשוי לאוכלין שישורו בית העשוי
למשקין שישורו כמשקין העשוי לדך ולדך מטילין אותו לחומרי בעמיר
פתיל וכבונם משקה יא

פרק ז

אלו כלים מיצילין ב
ניצמיר פתיל כלי
גללים כלי אבנים כלי
ארמה כלי חרס וכלי נתר שעמודה הרג ושורו עיעמוד חיה שכים ושור וכלי עץ ג
הטהורי מיצילין בין מפיהם בין מיצריהם בין ושניו על שוליהם בין מוטין על
יצרייהם היו כפויין על פיהם מיצילין כל שהחזיקן עד התהום ר אי מטמא כל
הכלים מיצילין חוץ מכלי חרס שאינו מיצל אלא על אוכלין ומשקין וכלי חרס יא
כמה מקיפין נסיר וכגיבסם כדפה וכשעוה בטיט וביצואה כחמר ובחרסים וכגל
רבר המהמרח אין מקיפין לא כגיעק ולא כעופרת מפני שהוא פתיל ואינו יעמי
אין מקיפין לא כרבלה שמנה ולא כגיעק שנילוש כמקיפות שלא יכאנו ליד ה
פחול ואם הקיפ היציל ג מצינה החכית המחולחלת ואינה נשמטת ר
יהוד אומ מיצלת וחכמ/ אומ אינה מיצלת היה כית אחנע שלה שוקע להוכה השרץ
כוכה החכית טמיא השרץ כחכית אוכלין שכתוכה טמאים ר הכרור והכקערה
של נמי שנתנן של פי חכית אם מירח מן היצרין לא היציל עד שיפרח ממט למעל

ובן חתנה שופת ושלגי ה
שופתן מטהר כשני יוח ז
חוסים שפשתוש כבן ושקין
עוליין ונבלו ואויר הוסך התשר
טיוין שפון ושקה ויצות
וכן

וכן כמטלת של נגר היתה של ציר או של עור קשרה מן המשיח מירח מן הערדין
היציל " ה חבית שנתלפלפה והזפה שלה עומדת וכן קנועים של מוריים שנפתחו
עם השפה ר יהודה או אינן מיצילין וחכמ/ אומ מיצילין " ו חבית שניקבה וסתמוה
שמרים היציל עד שיקחה כזמור עד שימרח מן הערדין היו שהם עד שימרח מן הערדין
וכין זמורה לחבילה נפר שהוא נתון על פי הנוד מירח מן הערדין היציל היו שניהם
עד שימרח מן הערדין וכין נפר לחבירו עשאן כסנים או כשומגיס אינו יכול למרח
מן האמצע " ז הנוד ישן מהור החדש וסריר על פי הישן אם ניטל הישן
וכריר על פי הישן אם אין כין החדש לכריר פותח טפח על שכריר טהור "
ח לפסים זו כתוך זו ושפתותיהם שוות השרץ כעליונה או כתחתונה היא טמא וכולן
טהורות היובכונם משקה השרץ כעליונה והתחתונה עורף היא והתחתונה טמאה
והעליונה העורף כל שישנה משקה טופח טמאה "

טלן שוויות נתחתונה היא טהורה וכלן טהורין בשרץ בעליונה

כלים פירקא ומליך לה כבא קמא רמס כלים "

" בבא מציעא "

כלי מהטת פשוטיהן טהורין ומקבליהן טמאין נשכרו טהרו חזר
ועשה מהם כלים חזרו לטומאתן הישנה רשב"ג אומ לא לכל טומאה
אלא לטומאת נפש " ב כל כלי מתכות שיש לו שם כפני עצמו טמא חוץ מן
הדלת והנגר והמנעול והפותה שהחת היציר והיציר והקורה והיצטר שנעשו לקרקע "
ג העושה כלים מן העשת מן החרוה ומן הסובך של גלגל ומן הטסים ומן
היציפוים ומן כני הכלים ומאגני כלים מאזני כלים ומן השחולת ומן הגרורת טהורין
ר יוחנן כן נורי אומ אף מן הקיציע משכרי כלים מן הגרוסא ומן המסמרות שנעשו
מכלים טמאי ומן המסמרות כש מטמאין וכה מטהרין " ד כיצד טמ/ שכללו
עם כרזל טהור אם רוב מן הטמ/ טמ/ אם רוב מן הטהור טהור מחיצה על מחיצ טמא
וכן מן החלמיא ומן הגלליס והקלוסטרא טמאה ומיצופה טהור הפין והפורצ טמאין
הקלוסטרא ר יהוש אומ שומט מפתח זה והולה פחבירו כשכה ר טרפון אומ הדי כאלו
הכלים " ה עקרב של פרומביא טמאה ולחיים טהורין ר יוסי אומ מטמ/ כלחיים
וחכמ/ אומ אין מטמא אלא עקרב ונשעה חיבורן הכל טמא " ו פיקה של מהכה ר
עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין ומיצופה טהורה הכוש והעימה והמיקל וסימפוניה וחליל
של מהכה טמאין ומיצפין טהורי וסימפוניה אם ישנה קיטל כנפים כין כך וכין כך
טמאה " ז קרן עגולה טמאה ופשוטה טהור אם היתה מיצופיה שלה של מהכ
טמא הקב שלה ר טרפון מטמ/ וחכ מטהרין ונשעה חיבורן הכל טמא " ח
קסירה טמאה ולחיים טהורין אם יש כהן כית קיטול מים טמאין כל כלי המלחמה
טמאין הכירון והניזין והמצפת והשרון טמאין כל הנשיטי אשה טמאין עיר
של זהב קטליות נרמים וטכעות טבעת כין שיש עליה חותם וכין שאין עליה חותם
ונומי האת " ט קטלא שחליות שלה של מהכת כחוט של פשתן או של
עמר נפסק החוט החליות טמאות שכל אחת ואחת כלי כפני עצמ/ חוט של מהכה
וחליות של אכנים טובו ושל מרגליות ושל זכוכית נשהכרו חליות והחוט כפני עצמו

קיים טמא ישוחרי קשלא נמלא יציאה קטנה ר' יעקב אומר אפי טבעת אחת טמאה שכן
תלין ביטואר " ג נתן שהוא עשוי לקדירה מלמעלן וכערשה מלמעלן ונפסק
קדירה טמא מישו כלי חיכול וכערשה טמא בפני עצמו יציירה טהור העשוי כמין
אשכול ונפריך טהור "

פרק פירקא

טבעת נהמ/ והכליס טבעת אדם טמא
ושאר כל הטבעות
טהורות חורת החיצים טמאה ושל אמירים טהור הקולר טמא שלשלת שיש בה בעילה
טמאה העשויה לכפיה טהורה שלשלת של עיטושת טמאה ושל בעלי בתי טהורה
אר' יוסי אימתי כזמן שהיא כמפתח אחר אבל אם היו שם שנים או שקשר חלוק
בראשה טמאה " ב הני מאוניס של סרוקו טמ/ מפני אונקיה ושל בעלי בתי אם
יש בו אונקיות טמא אונקלי של כתפים טהורה ושל רוכלים טמאה ר' יהודה אומר של
רוכלים שלפניו טמאה ושלאחריו טהורה " ג אונקלי של דרגש טמאה ושל
נהליטים טהור של שירה טמא ושל איקון טהורה של שלחן טמא של מנורה העץ
טהור זה הכלל המחובר לטמ/ טמ/ והמחובר לטהור טהור וכלם אחת אחת בפני עצמן
טהורות " ד כיסוי טינא של מתכ של בעלי בתים ר"ג מטמ/ וחכמ/ מטהרין של
רופאים טמ/ הדלת של מגדל ושל בעלי בתים טהור ושל רופאים טמאה היתיכי טמאי
והפרכים טהורין " ה עקרב בית הסר טמא אנקלי שבכלים טהור " ו מסמר
הגרע טמא ושל אבן השעות ר' יצחק מטמ/ מסמר הגרדי טמא ואזוב של גרוסו ר' יצחק
מטמ/ וחכמ/ מטהרין היתה שגל שלו של מתכת טמאה " ז מסמר שהתקינו להיות
פותח בו את החביה ר' עקי מיטמ/ וחכמ/ מטהרין עד שיצרפנו מסמר השלחני טהור ור'
יצחק מטמא " ח שלשה רבריס ר' יצחק מטמ/ וחכמ/ מטהרין מסמר השולחנ
ואזוב של גרוסו ומסמר של אבן השעו ר' יצחק מטמ/ וחכמ/ מטהרין " ט
ארבע רבריס ר"ג מטמ/ מ וחכ מטהרין כסוי טני של מתכת של בעלי בתים והלוי המגרר
וגלמי כלי מתכו ושכל זה שנחלק לשניס מוריס חכמ/ לר"ג בשלה שנחלקה לשניס
אחד גרול ואחר קטן שהגרול טמ/ והקטן טהור " י ריגר שנפסל והתקינו להלל
ביטואר קטנה טמא פלע שנפסל והתקינה להיו שוקל פה טמאה עד כב/ הנפסל ויהא
רשאי לקיים/ עד שני ריגרין פחו מיכן יקוץ " יא האולי והלמוס והמיטלטלו
והכירון והכן והכנה טמאין וכל גלמי כלי עץ טמאים חוץ מטל פישע ר' יהודה אומ/
גרופית של זית טהור עד שתישלק "

פרק פירקא

הסית והסכין והפיגיון והרומח מגל
יד ומגל קיניר השחור וזה של ספרים שנחלקו הרי אלו טמאי ר' יוסי או הסמוך ליד
טמא הסמוך לראש טהור מספרת שנחלק לשניס ר' יהודה מטמ/ וחכמ/ מטהרין "
כ קליגרפין שניטלה כפה טמא מפני שנה נשלה שנה טמאה מפני כפה מנחל
שניטל הכת טמ/ מפני הזכר ניטל הזכר טמ/ מפני הכת מכתב שניטל הכותב טמ/ מפני
המוחק ניטל המוחק טמ/ מפני הכותב וזמל כיטר שניטל כפה טמאה מפני המזלג
ניטל המזלג טמא מפני הכת וכן השן של מעדר שיעור כולן כדי לעשות מלאכה "
כא חרחור שנפגם טמ/ עד שינטל רובו נשבר מקופו טהור קרדום שניטל עשפו
טמ/ מפני בית קיבוע ניטל קיבוע טמא מפני עשפו נשבר מקופו טהור " ב
מגריפה שניטלה כיפה טמאה מפני שהיא כקורנסרכיר מאיר וחכמים מטהרין

מצירה שניטלו שיניה ונשתיירה אחת כיוצא טהור נשתיירה מלא הט"ט במקום אחד
טמאה המעיין והאיזמל והמפלס והמקרח שנפגמו טמאין ניטל חיסומן טהורין וכלן
שנתחללו לשנים טמאין חוץ מן המקרח והריקני בפני עצמו טהורה "ה מחט
שניטל חרירה או עוקיצה טהור אם התחיל למתוח טמא של שקאין שניטל חרירה
טמאה מפני שהוא כותבנה ניטל עוקיצה טהור ושל מתח כן כך וכן כך טמאה "
ו מחט שהעלה חלודה אם מעכב את הפתירה טהור ואם לאו טמאה יעיניה ש"—
שפשטה טהור כפתה חזרה לטומאתה "ז עיקם המטמש את המיתכת טמא
מגבית המשמשת את העץ טהור כייצר פותחת של עץ וחפץ שלה של מתכת אפילו
אחת טמאה פותחת של מתכת וחפץ שלה של עץ טהורה טבעת של מתכת וחותם—
שלה של אלמוג טמאה טבעת של אלמוג וחותם שלה של מתכת טהור השן שנשבר
שנפותחה שבמפתח טמאה כפני עצמו "ח הקרומים האשקלונים שנשברו ט
ואונקלי שלהם קיימת הרי אלו טמאי המעביר המוזרה והמזוג וכן מסרק של ראש
שניטל אחת משניהן ועשאן של מתכת הרי אלו טמאין ועל כולן אזר יהושע רבי—
חדש חדשו סופרים ואין לי מה אשיב "ט מסרק של פשתן שניטלו שיניו
ונשתייר שתים טמא ואחת טהור וכולן אחת אחת כפני עצמן טמאות ושל עמו—
שניטלו שיניו ואחת כיוצא טהור נשתיירו בו שלש כמקו אחד טמא היתה החיצונה
אחת מהן טהור ניטלו ממנו שתים ועשאן למלקטת טמאו אחת והתקינה לעד או
למתח טמאה " כלי מתכות כמה שיעשיר
הרבי רבי למלא כיוצא בהם רבי למלא

כלים פרק א

את המיחם רבי לבגל מלעיס הלבים רבי לכבל קיהונית רבי לכבל פרוטות מרת היין כיון
מרת השמן כשמן ר' אליעזר אוסלן כפרוטות ר' עקיבא אומר המחופר חטפה והמחופס—
לטישה טהור " כ מקל שעשה בראשו מהמרכמין חזינה טמא סימרו טמא
ר' שמעון אומר שיעשה בו שלש סדרין וכלן שעשאן לצורך טהורות עשה בראשו
מניקות וכן בדלת טהורה היתה כלי וחמרה לו טמאה מאמתיהיא טהרתו כש"ם
משיחכל ובה או משיחבר " כא הקנתור של כנגיו והדקור של חרש הרי אלו
טמאין יתדות אהלים ויתדות המשוחות טמאו שלשלת של משוחות טמאין—
העשויה לעגינים טהורה שלשלת דלי גדול אינעה טפחים ושל קטן עשויה חמו—
של נפחים טמא מצירה שעשה שנים להוך הדלת טמאה עשאן מלמטן למעלה
טהורה וכל הכפיון טהורין חוץ משל מיחם " כב הטמאים שנשתלה העול של
מתכת והה טריב והכנפים המיכלות את הריצועה והכרזל שתחת יציאי בהמ' ההומר
והמחגר והתמחויות העיגבל והעיגירה ומסמר המחבר את כולם " כג הטהורים
שפשתלה העול והמיעופה והכנפים העשויות לגוי השופרו המשמישות את הקול
האבר שביער יציאי בהמ' והכובע של בגבל הטבין והעפויין ושאר כל המסמרו טהורי
סגרלי בהמ' של מתכת טמאין של שעם טהורין הסיח מאמתי מקבל טומאה—
משישופטו והסכין משישחזוה " כד כיסוי טני של מתכת שעשה בו מראה יהו
מטהר וחכמי מטמאין מראה שנשברה אם אינה מראה את רוב הפנים טהורה "
כה כלי מתכות מטמאין ומטהרין שפורין רבי ר' אליעזר יהושע אומר אינן מטהרין אלא
שלמין כיצד היזה עליהן ונשברו בו ביום התיכן וחזר והיזה עליהן שניה בו ביום הר—

אלו טהורין דברי ר' שמעון ר' יהושע אומ' אין הדבר פחות משלשה ושניהן ח מפה"ד
ארכובה שנשבר מהן ארכובתו טהור ר' יהודה מטמא מפני שהוא פותח ומקנח ושלגג
שנשבר מתוך גומו טהור היה מוחקן ונקבן טמא ניטלו חפין טמא מפני נקבים טמא
מפני חפין ניטלו חפין ונקבין או שפירין זה לתוך זה טהור המסנגר שלחודל שנפריצו
בה שלשה נקבי מילמוטה זה לתוך זה טהור והאוסקא של מיהבה טמאה"

כלים פרקא

כלי עץ כלי עור כלי עצם כלי זכוכית פשוטיהן
טהורי ומקבליהם טמאין נשברו טהרו חזר
ועשה מהם כלים מקבלין טומאה מיכן ולהבא השירה והתיבה והמגרל וכורה הקש
וכוורה הקנה וכור כפינה אלכסנדריה שיש להם שולים והם מחזיקי ארבעים סאה
בלח שהם כורים ביבש הרי אלו טהורין ושאר כל הכלים בין מקבלין בין שאין מקבלין
טמאין דברי ר' מאיר ר' יהודה אומ' רודר העלה וקפטורת המלחים ועריבת העוכרן וכור כפינה
קטנה והארון אעפ"י מקבלין טמאין שאינן עשויין ליטלטל אלא כמה שהוכן וד"
ושאר כל הכלים המקבלין טהורין ושאינן מקבלין טמאין אין בין דברי מאיר לדברי
ר' יהודה אלא עריבת בעל הבית" ב אויטות של נחתומין טמאות ושל בעלי
בתים טהורות כירקמן או כירקמן טמאין רת של נחתומין שקבעו בכותל ר' אליעזר מטהר
וחכמ' מטמאין סירור של נחתומין טמא של בעלי בתים טהור גיפפו מארבע רוחותיו
טמא נפרץ מרוח אחת טהור ר' שמעון אומ' אם התקינו להיות הורץ עליו טמא וכן ג
המעריך טמא" ג ים נפה של כלים טמא של בעלי בתים טהור ר' יהודה אומ' את
של גמלת (מושב) טמא מפני שהבנות יושבות בפיה וגוללות" ד כל התלויים טמאים חוץ
מתלוי נפה וכברה של בעל הבית דברי ר' מאיר וחכמ' אומ' כלן טהורין חוץ מתלוי נפה
של כלים ותלוי כברת הגרגה ותלוי מגלגל ותלוי מקל הכלשים מפני שהן מתייעץ
בשעת המלאכה זה הכלל העשוי לתייעץ בשעת המלאכה טמא העשוי טהור"
ה רחת של צרובות טמאה ושל אויגרות טהורה של גיתות טמאה ושל גרוגרות
טהורה זה הכלל העשוי לקבלה טמא לכיוצא טהור" ו ציבלי השדה טמאים
ציבלי בני לוי טהורים כל המשקין טמאין ומשקה בית מטבחיא טהורין כל הפרים
מטמאין אה הירים חוץ מספר העורה המרכות טהור הנטנים והניקטימון והאירוס
הרי אלו טמאין ר' יהודה האירוס טמא מושב מפני שהאליה יושנת עליו מעודה
החלדה טמאה ושל ענבים טהורה" סליק פרקא כל
כלי עץ שנתלק לשנים טהור חוץ ד
משלחן הכפול והמחוי המזיגין והאפיפורין של בעלי בית ר' יהודה אומ' אף המגב וקורד
הבבלי כיוצא בהן כלי עץ מאמתי מקבלין טומאה המטה והעריסה משישופכ
בשור הדק גמר שליא לשות טמאה ר' מאיר אומ' המטה משיקרנה שלש כתים"
ב המלים של עץ משיחסום מקנב ושל המרה אעפ"י שלא קיצב מכפנים טמא
שקן מקיימין כלכלה משחסום מויקנב ויגמור את התליה וכית הלגינין וכית הטסו
אעפ"י שלא קיצב מכפנים טמא שקן מקיימין" ג ההנונים הקטנים והקלתות
משיחסום ויקנב הקנונים הגדולים משיעשה שני חורים לרחב שלהם יפ נפה וכברה
וכת של מאזנים משיעשה דור אחד לרחב שלהם הקופה משיעשו שתי עפיורות
לרחב שלה והערק משיעשה בו יעפירה אחת" ד כלי עור מאמתי מקבלין

טומיאה הטורמל משיחסום ויקנב ויעשה קיהונן ר יהודה אומ משיעשה אות קיהונן
ה הפר והכסת של עור משיחסום ויקנב ר יהודה אומ משהיפום וישייר כהם פחות
מרומשה טפחים ו פטליה עמיאה וחפיסה טהורה הכנגיות של עליים טהורות
ושל ניצרים טמיאות חוהל שהוא נהן להוכו ונטהל מהרכו שמיא אתה אמינו ימיל עד
שיקרענו אד עד שיהרטן טהור ז קנים של זורי גרגרת ושל הולכי דרכי ושל
עשוי פשתן טמיאה אמל שלי יצבעים ושל נפחים טהורה ר יוסי אומ אמת של גוסכי
כויעאת ניתן זה הכלל כל העשוי ולכלה טמיא מפני הזיעה טהור ח המלוש
של כקר והחותם שלו טמיאין והפעלה הרי אלו טהורין כפוי הכנאן טמיא
כפוי הקרטיאן טהור כפוי הגה כפוי טני והמכבש של חרש כפוי שוחות התבה והמחין
שלה והאנגיל של ספר בית הנגר בית המנעול בית המלט המחוזה הוק נגלים הוק כעור
והאיסומס של גוידי מיצנפות והמרכות של זמר וכרישת של אקליה וגטוציה העבה
וכמוכי המטה וטפח של טפלה ואיסומס של שלשה נוות הרי אלו טהורין זה הכלל
אמר יוסי כל המשמשין משמשין של ארבע שעות מלאכה ושלא כשעה מלאכה
שמא ומל שאיט אלא כשעה מלאכה טהור ט הוק הסיט והסנין והפיגין
הוק מספרה ומספרים והתער הוק מכחול וכית הטוחל הוק מכהב והניונהן הוק של טפלה
ומקורשיה בית החיצים בית הפוטשות הרי אלו שמאין הוק סימפוניא כימן שהוא
ניתנו מלמעלה טמיא מיצירו שהור הוק חללים ר יהודה מטהר מפני שהוא נוהנן
מיצירו חפוי האלה והקשה והרימון הרי אלו טהורין זה הכלל העשוי להוק טמא לחפוי
טהור

כלים פרקא

כל כלי בעלי כתי שיעור
פרימונו ר אומ אומ כמשיהן ב
קופות הצנינן שישורן כאגודות של ירק של בעלי כתי נהכן פלנים נעבבה ר יהושע
טולן כרימונים ג החמה שישורה כפקעות של שתי אם אינה מקבלה
של שתי אשלש מקבל של ערב טמיאה פיהקשרות שאינו מקבל קשרות אשלש מקבל
המחוויים טמא פיה הרעי שאינו מקבל משקין אשלש מקבל הראי וטמא רבי מטהר
מפני שמקיימין אותו הכלים של פה שישורן נכסרות של פה אפשיירות שעשה לה
קנים מלמטה למעל לחיזוק טהור עשה לה נפים כל שהן טמיאה ר שמעון אומ אם
אינה יכולה לינטל בנפים טהורה ג הרימונים שאמרו שלשה אוחזים
זה בזה ר שבעי אומ נגעה ונכנסה כרי שיטול ויהלך ונקופה כרי שיפשוט לאחוריו
ושאר כל הכלי שאינן יכולין לקבל רימונים טנין רובע וחציו רובע הקטנים הקטנים
שישורן כרובן רבי ור מאיר ר שמעי אומ טהרים עבריכו שישורן שהי נעמדו
שישורן כמה שהן ד הרימון שאמרו לא גרול ולא קטן אלא כינוני ולמה
הוזכרו רמוני כרך שיהיו מקדשין כל שהן רבי ר מאיר ר יוחנן בן נורי אומ לשעבר
נתן את הכלים ר עקי אומ לכך ולכך הוזכרו לשעבר נתן את הכלים ושיהיו מקדשין כל
שהן אר יוסי לא הוזכרו רימוני כארץ וחציו גבע אלא שיהיו מהעשרין וראוי
כבל מקום ה כביצה שאמרו לא גרולה ולא קטנה אלא כינונית ר יהודה אומ
מביא גרולה שכגרולות וקטנה שכקטנות ונוהן להוך המים וחולק את המים אר
יוסי וכי מה מורעני אחזהו גרול ואחזהו קטנה אלא הכל לפי דעתו של רואה
ר בגרוגרת שאמרו לא גרולה ולא קטנה אלא בינונית ר יהודה אומ הגרולה שכארץ

ישל היא הביעניה שמדיעה " ג כיה שאמרו לא גדול ולא קטן אלא ביעני
זה אגירי כשעורה שאמרו לא גרולה ולא קטנה אלא ביעניה זו מדבריה " ח
כעדשה שאמרו לא גדול ולא קטנה אלא ביעניה זו מיעריה כל המטלטלין מביאין
את הטומאה בעוכי המרעע ולא גדול ולא קטן אלא ביעני איזה הביעני כל שהיפו
טפח " ט האמה שאמרו באמה הביעניה שהי אמות היו בשושן הביר אחת
של קרן מזרחי יעפוניה ואחת של קרן מזרחי דרומית שעל קרן מזרחית יעפוניה
היתה והיתה על שול משה חיצי אינגע ושעל קרן מזרחי דרומית היתה והיתה עליה
חיצי אינגע נמינאה יהיה על שלמשה אינגע " י ולמה אמרו אחת גדולה
ואחת קטנה אלא שהאומנין נוטלין בקטנה ומחזירין בגדולה כדי שלא יביא
לידי מעילה ר מאיר אומר כל האמות היו ביעניות חוץ ממזבח הזהב וקרן הכוש
והיסוד ר יהודה אומר אמת הביעין ששה טפחים ושל כלים חמשה " יא ויש
שאמרו מדה רזה מדה הלח והיבש שיעורן באיטלקי זו מרכדי ויש שאמרו המל
לפי מה שהוא אדם הקומץ את המנחה מלא וחפניו הם את והשוהה כמלא לוגמיו
ביום הכפורים כמזון שתי פעודות לעירוב מזונו לחול אבל לא לשבת רבי ר מאיר
ר יהודה אומר לשבת אבל לא לחול ואלו ואלו מהטמין להקל ר שמעון אומר משתי ידות
לכבר משלש לקב ר יוחנן בן ברוק אומר מנחר בפונדיון מארבע באין בכלי " יב
ויש שאמרו מדה גבה מלא הדור קב כמלא הדור גדול של רופאים וגדיש נעשה
כגדיש הכלכי האומר ביום הכפורי בבוקר גבה כמוה וכגי עינה ונורות ניר ושמן
שיעורן כפיקה גדול שלהן ומאזור שלא נעשה בידי אדם שיעורה כמלא אגודת
גדול והוא אגריפס שלבן אנטיוכיה אלי יוסי ישנו בראשי גדול של אדם ושנעשה בידי
אדם שיעורו כמלא אקדח גדול של לשכה שהוא בפונדיון וכך לע הירוני וכמיל
נקב שבעזל " יג כל שבמים שהוא חוץ מכלב המים מפני שהוא נורד
ליבשה רבי ר עקי העשה כלים מן הגדרל שמטמאים וחכמים אומרים מן הגדרל באדץ אפי
משיחה רבי שהוא מקבל טומאה טמיא " יד יש נמה שנבראו ביום הראשון
טומאה בשני אין בו טומאה בשלישי יש בו טומאה בריביעי וכחמשי אין בהן
טומאה חוץ מבנות חיצי רבייתה הנעמיה הביעופה אלי יוחנן בן נורי מה שנה בנות
העוף מכל הבהמים וכל מה שנברא ביום הששי טמיא " טו העושה כלי קבול
מכל מקום טמא העושה משכב ומושב מכל מקום טמא העושה ביום מלל מקום
משער המיטה ומן הניר טמא ומן הרמון והאלון והאגוז שחקקום הינוקות למוד
בהן את העפר או שהקיעו לבת מאזניים טמיא שיש להן מעשה ואין להן מחשב "
טז קני מאזנים והמחוט שיש בהן כיה קיבול מתכת והאוכל שיש בה כיה
קבול מעות וקנה של עני שיש בו כיה קיבול נתים ומקל שיש בה כיה קיבול ומיווה
ומרגלית הרי אלו טמאין ועל כלם אמר רבן יוחנן בן זכאי אילו אם אמר אי לי
אם לא אמר " יז החתית העורפים טמאה ושל נפחים טהור משחו שיש
בה כיה קיבול שמן טמאה ושאין בה טהור פינקס שיש בה כיה קיבול שניה טמיא
ושאין בה טהור מחיצלה הקשה שפופרת הקש ר עקי מטמ/ ור יוחנן בן נורי מטהר
ר שמעון אומר אחת של פהועי כיוצא בהן מחיצלה הקנים ושל חילת טהורה שפופרת
הקנה שחתכו לקבל טהור ער שיוציא את כל הכני " כלים פרקא

השירה נש או נמרדה מכפנים ובה או נמרדה מכחוץ מורים אילו שאין שני הנגעים
ושני הלבנדדין נמרדין ר יוסי אומר מורים שעובי הרגלים ושני הלבנדדין נמרדין ואינה
אינו נמרדין ר שמע שורי או אם היו הרגלים גבוהות טפח אינן כיניהם נמרדין ואם
לאו כיניהם נמרדין ׳׳ כ המיבנה שלה כומן שהיא נשמטת אינה חיבור לה
ואינה נמרדה עמה ואינה מיטלת עמה כאהל המת ואין נמרדין אותה כשבת כומן
שיש בתוכה מעות ואם אינה נשמטת חיבור לה ונמרדה עמה ומיטלת עמה כאהל
המת הנמרדין אותה כשבת כומן שיש בתוכה משל הקמרון שלה כומן שהוא קבוע
חיבור לה ונמרדין עמה ואם אינו קבוע אינו חיבור ואינו נמרדין עמה כיוצא מורדין
אותו ראש הגר ר יהודה או אם אינה יכולה לעמוד בפני עצמה טהורה ׳׳ ג השיחה
והתבה והמגרל שניטלה אחת מהן אע׳פ מקבלין טומאה טהורין ושאינן
מקבלין טהורין ברבן ר יוסי מטמא נקליטי המטה והחמור וחפוי טהורין אין טמא
אלא מטה ומלבן ומלבני בני לוי טהורין ׳׳ ד מלבן שהכני על לשונו ר מאיר ור יהודה
מטמאין ור יוסי ור שמעון מטהרין אמר יוסי מה שהה ממלבני בני לוי שמלבני
בני לוי טהורין ׳׳ ה מטה שהיתה טמאה מדרס ניטלה קיצרה ושתי כרעיה טמאה
אירוכה ושתי כרעים טהור ור נחמיה מטמא גדר שני לשונות לוכסן גדר שני כרעים
טפח על טפח לוכסן או שמיעטו פחות מטפח טהורה ׳׳ ו מטה שהיתה
טמאה מדרס נשבר אירוכה ותקנה טמאה מדרס נשברה שניה ותקנה טהרה מן המדרס
אבל טמאה מגע מדרס לא הספיק להתקן את הראשונה עד שנשברה שניה טהורה׳׳
ז הכרע שהיתה טמאה מדרס וחברה למטה כולה טמאה מדרס לא פרש היא
טמאה מדרס והמגע מגע מדרס היתה טמאה טומאת שבעה וחברה למטה כולה
טמאה טומאת שבעה והמטה טמאה טומאת ערב היתה טמאה טומאת ערב וחברה
למטה טל טמאה טומאת ערב עד שהא היא טמאה טומאת ערב והמטה טהר וכן
השן של מערי ׳׳ ח התלה ארבעה כלים היתה הציציה הראשונה ותקנה טמאה
טמאת מת וכן שניה וכן שלישי התורא הרביעית טהורה מטמאת אבל טמאה
מגע טמאת חזר לראשונה התורת ותקנה טמאה במגע וכן שניה היתה
השלישית טהורה שהרביעית כמגע ואין מגע עשר מגעי ׳׳ ט מטה שנגנב
חיציה או שאבר חיצה וחלקוה אחים או שותפי טהורה החזירוה מקבלת טומאת
מיכן ולהבא המטה מיטמא תחילה ומטהרת תחילה רבי ר עקיבא וחכמים אומרים
אחד המטה להטבילה

כלים פרקא

המפרק
הנוגע

פחבלים טהור החבל מאמתי הוא חיבור למטה משיהו בגבו שלשה טפחים הנוגע
מן הקשר ולפנים טמא מן הקשר ולחוץ טהור נומי הקשר הנוגע ביערבו טמא
וכמה הוא יערבו ר יהודה או שלש אוגבעות ׳׳ כ החבל היוצא מן המטה עד
חמשה טפחי טהור מחמשה ועד עשרה טמא מעשרה ולחוץ טהור שפ
קושרין את הפחי ומשלשלין את המיטות ׳׳ כא המזרן היוצא מן המטה כל
שהו רבי ר מאיר ר יוסי או עד עשרי טפחים שירי המזרן שבעה טפחים כדי
לעשותו חנק לחמור ׳׳ כב נשא הזב על המטה ועל המזרן מטמא שניהם ופוסל
אחד רבי ר מאיר ר יוסי או נישא הזב על המטה והמזרן עשרה טפחים מטמא

שנים ופוסל אחר מעשרה ולחוץ מיטמ/ אחר ופוסל אחר נשא על המזרן מעשר
טמא מעשרה ולחוץ טהור ״ ה מטה שהיתה טמאה מרדם וכרך לה מזרן
כולה טמאה מרדם פרשה היא טמאה מחדם והמזרן מגע מרדם היתה טמאה טומא
שבעה וכרך לה מזרן כולן טמאו טומאה שבעה פרשה היא טמאה והמזרן טמא
טומא ערב היתה טמאה טומא ערב וכרך לה מזרן כולה טמאה טומא ערב פרשה
היא טמאה טומא ערב והמזרן טהור ״ ו מטה שכרך לה מזרן נוגע בהן
המה טמאין טומא ערב פרשו טמאין טומא שבעה נגע בהן השרץ טמאין טומא
ערב פרשו טמאין טומא ערב ״ ז מטה שניטלו שתי ארובות שלה עשה
לה שתי חרשות ולא שינה בה אלה הנקבים נשתברו חרשות טמאות וישנות
טהורו שהכל הולך אחר הישנות ״ ח הבה שפתחה מלמעלן טמאה טמא
מה נפתחה מלמעלן טמא טמא מה נפתחה מלמטן טהורה מגורו שפה טמאות
ואינן חיבור לה ״ ט ההורמיל שנפחה הכים שברובו טמא ואינו חיבור לו
החמה שהכיניס שלה מקבלו עמה נפתחו טהורו שאינן מקבלין כרימן ״ י
הנה שפתחה מעברה טמאה מרדם ושמא מה אלו יוסי אומרים זמן שאינה גבוהה
עשרי טפחים או שאין לה ליזכיר טפח נפתחה מלמעל טמאה טמא מה נפתחה מ/
מלמטן מאיר מטמ/ וחכמ/ מטהרין מפני שניטל העיקר ונטלה הטפילה משפלה
שנפתחה מלקבל רמונים ר מאיר מטמ/ וחכמ/ מטהרין מפני שנטל העיקר ונט
הטפילה ״

סליק פירקא

הכרים והכסתות
השקין
והמרינפין שנפתחו
ארי אילו טמאין מרדם הגלסטר ארבעה קנין ההורמיל חמש קנין הכריסיה שאה
החמה של שבעה קנין ר יהור או אח הארמעל והמזרה כל שהן הרי אלו טמאין
מרדם וכלן שנפתחו טהורין מפני שכטל העיקר ונטל הטפילה ״ כ חמת
חלילים טהור מן המרדם עריבת פיסועה כש או מרדים ובה או טמא מת עריבה
משני לוגי ועד השע קנין שנסדקה טמאה מרדם הניח כנשמים ונתפחה טמאה
טמא מה נקדים ונסדק מרדם זה חומר כשירי כלי עץ מכתחלתן וחומר כשירי כלי
נסרים מכתחלתן שמהחלתן אין מקבלין טומא שרשיהתמו עם התמו אעפי
שנשרו שפתותיהן כל שהן טמאין ״ כ מקל שעשאו יד לקרום חיבור
לטומאה כשעה מלאכה הכעו מקלוב טמא ואינו חיבור לו עשה ברישטיר אין
טמא אלא יערכו כמה שקבעו בכלונס טמא ואינו חיבור לה עשה בראשה כמה
טהור מפני שאלו לו שמור ונעשה מלאכתינו ״ כ עריבה גדולה שנפחתה
מלקבל רמונים והתחינה לישיבה ר עקי מטמ/ וחכ מטהרין עד שיקיעע עשאה
איבום לגמ/ אעפי שקבעה בכותל טמאה ״ כ כופה שקבעו בערך הכעו ולא
בנה עליו בנה עליו ולא קבעו טמא הכעו ובנה עליו טהור מפני שנתנו על גבי קורו
הכעו ולא נתנו עליו אלה המעויבה נתן עליו אלה המעויבה ולא הכעו טמא קבעו
ונתן עליו אלה המעויבה טהור העירה שקבעה בשירה בתיבה וממגרל בריך הכלה טמא
ושלא בריך קבלה טהורה ״ כ סדין שהוא טמ/ מרדם ועשאו וילון טהר מן
המרדם אבל טמא טמא מת מאמתי היא טהרתו בש או משיתביר ובה או משיקשר
ר עקי או משיקבע ״ כ מחצלת שעשה לה קנים לאריבה טהור וחכמ/ או ער

שיעשם כמין כי עשאו לרחבה אם אין בין הנה לחבירו ארבעה טפחים טהור נחלק
לרחבה ר׳ יהודה מטהר וכן המהיר ראשי המערבים מערבים טהור נחלק לארכה ונשתיי
בה שלשה מערבים של ששה טפחים טמאה מאמתי מקבלה טומאה׃

סליק פירקא

משהתקנג והוא גמר מלאכתה׃ הנוגע בנבר
העליון נבר התחתון בעריב׃ ובקירוס ובחוט
שהעבירו על גבי ארגמן ובשירה שאינו שהיר להחזירה טהור בנפש המביא בשרי
העומר והכפול שהעבירו על גבי ארגמן ובעירה שהוא עתיר להחזירה טמא׃
הנוגע כיעמר שעל העיסה בתשמיה טהור הנוגע בפיקה עד שלא פיריעה טמא
משפיריעה טהור׃ ב הנוגע בעיל ובקטרב בעין ובעבות אפי בשעת מלאכה׃
טהור בחרב ובכורך ובניגול טמא בעין של מהנה בלחיים ובעריים טמאר׳ יהודה מטהר
בלחיים שאינן עשויין אלא לרמית אה העפר׃ ג הנוגע בור מגירה מיכן ומיכן
טמא בחוט ובמשיחה בתמה ובסנסין במנגש ובחרש ובקשטניה טהור׳ יהודה אומ׳
את הנוגע במלכן של מכר הגרול טהור הנוגע ביהר ובקשה אעפ מהיחה טהור׃
מיצוד האשוה טהור׳ יהודה אומ׳ כל זמן שהיא מיחיחה חיבור׃

סליק פירקא

השלחן והדלפקי שנפחתו או שחיפן ב׃
בשש ושייר בהן מקום הנחה הכתב טמאין
׳ יהודה אומ׳ מקום הנחה החתיכות׃ ב השלחן שניטלה אחת מרגליו טהור
ניטלה שלישי טמא כשיחשוב עליו ר׳ יוסי אומ׳ אינו יעריך מחשב ובן הדלפקי׃
ג הפפל שניטל אחת מראשיו טהור ניטל השני אם יש ט גובה טפח טמ/
שרפת שניטל אחת מראשיו טמא ובן כסא שלפני קתדרה׃ ד כסא שלא
היו חיפיו יוצאין וניטלו טמא כסא שקבעו בעריבה כש מטמאין ובה מיטהרין׃
שמאי אומ׳ העשוי בה׃ ה כסא שניטל חיפויו האמיצעי והחיצונים הימין טמ/
ניטלו החיצונים והאמיצעי הייב טהור׳ שמע׳ אומ׳ אם היה רחב טפח׃ ו כסא
שניטלו שנים מחופיו זה כיצד זה ר׳ עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין אומ׳ יהודה את כסא
של כלה שנוטלו חוזר ונשתייר כוכית קנלה טהור מפני שכטל העיקר וכטל
הטפלה׃ ז שידה שניטל העליון טמאה מפני התחתון ניטל התחתון טמא
מפני העליון ניטל העליון והתחתון ר׳ יהודה מטמ/ מפני הרפין וחכמ/ מטהרין ושיב
הסתה טמאה כופה שסרקו וכיכמו ועשה בו פנים ר׳ עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין עד
שיחאך בו הסל והכלכלה שמילאן הבן אומרין אם התקינן לישיבה טהורין סירגן
בגמי או בשתי טמאין׃ ט האסלה טמא מירדה ושמא מיה פרשה העור
טמא מירדה והכרול טמא טמא מיה הטרסקל שחיפויו של עור טמא מרדם וטמ/
מיה פרש העור טמא מירדם והטרסקל טהור מיכלום הפפלים שנמרחין ששה
הגליו של עץ טמא אחת של עץ ט ואחת של אבן טהור הנסרי שנמרחין שי
ששיקמן ר׳ מאיר מטמ/ וחכ מטהרין שאינן עשויין אלא שיהו המים מהלכין
התחתיהן הנקילן שישבה בית קיבל כפות טמא העשויה כפורת טהורה׃

סליק פירקא

הכרור והאימין והקמיע והתפל שנקרעו
הנוגעהן טמא וכמה שבהוכן טהור
האיכות שנקרע הנוגע נמה שנתיכו טמא מפני שהתפר מחברו׃ ב אלו

שט חתלהיות ויטמו שלשה
וישב עליו׳ ג כסא של
כלי שנטלו חיפוי כש ויטמ/
ובה ומטהרין שהוי יוצאין אלו
ונלן של כסא טוען
כסא

טמאין משום מדרס דין האשפלני ומזיבה המדיה ועביט של נמל העליון של
שם ר אלי אומ שמעיון קראל שם שמא מושב מפני שעיומדין עליו בקומתן אבל
אינה של עזה שמא שם בה בין מרכב לכסא מושב מרכב חלקומכש מיטתו ומושב לא
חלק מכשב מיטתו ההבית של חקוזר שהרא יושב עליו טהורין שיעה שמא
הגזבין אין שפין עין זה לתוך זה שמיאה המטה הגי והכסא של מת הרי אלו טמאין
מדרס בשמת שלכלה ומשבי של חיה ושמא של כשב שהוא כשב עליו יתה הכלים אלו
אינן בשם מושב " ד החרס שמא שפני הושב והשהיה והמכמרות והמדחת ה
והשליגר מיעוהה הסכרין שמאין האיכין והרשוב והכלוב טהורין "

כלים פרק א

שלשה הריסין הן הייב הכעות טמא ז
מדרס ושמשהיין עי נקומתן שמא טמא
מת ורוצה הערביב שהורה מכלום " ב שלש עגלות הן העשויה נקהורה
טמאה מדרס כמטה טמיאה שמא מת ושל אבנים טהורה מכלום " ג שלש
עריסות הן עריכה מרשעלוב ועד השוב זכרון שכמרקה טמיאה מדרס ושלימה
שמיאה שמא מת והביאה כמדה טהורה מכלום " ד שלש הובות הן הובה
שפיהתה ביניה שמיאה מדרס מלמעלן טמיאה שמא והביאה כמדה טהורה "
ה שלשה תשמישן הן של סנדים שמא מדרס שאולין עליו טמא שמא מת
ושל דיפס טהור מכלום " ו שלש כשיפות הן שלפניהמטה ושלאבי
הסופרים טמאה מדרס ושל רלפקי טמיאה טמא מת ושל מגדל טהור מכלום "
ז שלשפינקסיות הן האפיקיורין טמיאה מדרס ושישנה כיה קיכול שעוה
טמאה טמא מת וחלקה טהור מכלום " ח שלש מיטות הן העשויה לשניב
טמיאה מדרס ושל הגוין טמיאה טמ מת ושל מרגין טהורה מכלום " ט שלש
משפלות הן של זכל טמיאה מדרס ושל הגן טמיאה טמ מת והפחלין של גמלי
טהור מכלום " י שלשה מפוצין הן העשוי לשיכה טמא מדרס ושל
יבגעין טמא טמ מת ושל גיתות טהור מכלום " יא שלש פרקליטין הן ז
של יציירין טמא מדרס ושל חגבים טמא מת ושל קויצים טהור מכלום "
יב שלש שכוכות הן סנכה של ילרה מדרס ושל זקנה טמא מת ושל יועאה
חוץ טהור מכלום " יג שלש חמיתות הן ושלש הרמליון הן המקבלין כשיעור
טמאין מדרס ושאינן מקבלין כשיעור טמאין טמ מת ושל עור הדג טהור
מכלום " יד שלשה עורות הן העשוי לשטח טמא מדרס להכריך הכלים
טמא טמא מת ושל ריצועה ושל סנדלין טהור מכלום " טו שלש מרגין
הן העשוי לשכיבה טמא מדרס לכילדן טמא טמא מת ושל עורות טהור מכלום "
יו שלש מטפחות הן של ירים טמיאה מדרס ושל הפרין טמא טמא מת
ושל הסריך ושל נגלי כנילוי טהור מכלום " יז שלש קופות הן מהוהה
שטליה על הסריאה הולכין אחר הסריאה קטנה על הגדולה הולכין אחר הגדול
היו שוות הולכין אחר הפנימית ר שמע אומ כת של מאזנים שטליה על שולי
המיחם מנפנף טמא מכחוץ טהור טליה על יערו בין מנפנף בין מכחוץ טהור "

כלים פרק ב

כל הכלים יש להם אחוריים ותוך וגו
הכרים והכסותה השקין והמרעפין /

רבי׳ יהוד׳ מאיר אם כל שיש לו הטורה השלחן והרולפקי יש לו אחורים והוך דברי
ר׳ יהוד׳ מאיר אין אין להם אחורים רבן שמעון דברי ר׳ יהוד׳ מאיר אינם
יש לו אחוריים והוך משבעה לחרחר מארבעה לדרבן דברי ר׳ יהוד׳ מאיר אינם
אין להם לא הוזכרו שבעה וארבעה אלא שיריים ׳ ר׳ מירות יין ושמן וזומל
פטר ומסננת של חרדל ומשמרת של יין יש להם אחוריים והוך דברי ר׳ יהוד׳ מאיר
אין אין להם נטמאו מאחורין מה שבתוכן טהור ויצריך טב׳ להטביל ׳ ה
הרובע וחיצי הרובע נטמ׳ הרובע לא נטמ׳ חיצי הרובע נטמ׳ חיצי הרובע לא נטמ׳ הרובע
אמרו לפני ר׳ עקי הואיל וחיצי הרובע אחורין לרובע כלי שנטמ׳ תוכו לא נטמאו אחוריו
אלא להן של בית הורמין היא או שמא הרובע אחורין לחיצי הרובע כלי שנטמא
אחוריו ולא נטמא תוכו ׳ ו נטמ׳ הרובע הרובע ואחוריו טמאין חיצי ב
הרובע ואחוריו טהורין נטמאו אחורי הרובע אחורי חיצי הרובע טהורין רבי ר׳
מאיר וחכמ׳ אם אין חולקין את הגניזן כשהוא מטביל מטביל את כולו ׳ ז
בני כלים והוגניהם ואזניהם וירו הכלים המקבלים שנפלו עליהם משקין מגגן והן
טהורין ושאר כל הכלים שאינן יכולין לקבל רמון שאין להם אחוריים והוך שנפלו
משקין על מקיעתן טלו טמא כלי שנטמאו אחוריו במשקין אחוריו טמאין תוכו
והוגנו וירו טהורין נטמא מהוכו כלו טמא ׳ ח כל הכלים ישלהם אחוריים
והוך ויש להם בית יציעה ר׳ טרפון אם לעריבה גדולה של עץ ר׳ עקי אם לכופות ר׳
מאיר אם לירים הטמאו והטהורו אלר׳ יוסי לא אמרו אלא לירים הטהורה בלבר ׳
ט היו ירו טהורו ואחורי הכוס טמאין אחזו בבית יציעתו איבו חושש שמא
נטמאו ירו באחורי הכוס היה שותה בכוס שאחוריו טמאין איבו חושש שמא ז
נטמו משקין שבפיו באחורי הטבעת וחזרו וטמאו את הכוס הזמקומוס המרתיח
איבו חושש שמא יצאו משקין מהוכו ונגעו באחוריו וחזרו להוכו ׳ ו
כלי הקדש אין להם אחוריים והוך ואין להם בית יציעה ואין מטבילין כלים בתוך
כלים מקדש כל הכלים יורדין לירי טומאתן ממחשבה ואין עולין מידי טומאה
אלא בשיעור מעשה המעשה מבטל מיד המעשה ומיד המחשבה ומחשבת
איבה מועיל לא מיד מעש ולא מיד מחשבה ׳

כלים פרק א

כנרל עמקי וכים של שבינה ר׳ יהוד׳ אם
את הפיפה מעריה רשב׳ג אם את כנרל
הרליקי כיוצא בהן הרי אלו מטמאין ומטהרין שלא באימון אלר׳ יוסי והלית
כל הכלים מטמאין ומטהרין שלא באימון אבל אלו מעלם מוהרין טמאין ב
שההריוט יכול להחזירן לא אמרו אלא בקפיפה מעריי שאת האימון איבו ו
יכול להחזירה ׳ ב כים של שבינה שבישלו שבינו טמא נפשט טהור
טלה עליו אם המטליה מלמטן טמא כים לתוך כים טמא שבינו׳ אחר במשק
ולא נטמ׳ חבירו יצרור המרהליה טמ׳ יצרור המעה ר׳ אליע מטמ׳ וחכמ׳ מטהרין ׳
ג כת לוקטי קוציים טהורו הדון והכורכה טמאין השרהלין טמאין והפרקמלין
טהורין וכל בית מיצבעה טהורו חוץ משל קיינין מפני שהיא מזכל את האוג ב
נקרעה אם אינה מקבלה את רוב האוג טהורה ׳ ד כנרל שנפסקה אחת מאזניו
והקנה טמא מדרס נפסקה השניה והקנה טהר מן המדרס אבל טמא מגע מדרס לא

הספיק להזן את הראשונה עד שנפסקה השניה נפסק עיהוכו ניטל חוטמו או שנחלק
לשנים טהור מולים שנפחת מכל מקו טהור מנעל שנפחת אם אינו מקבל את רוב
הגל טהור מנעל שהוא על גבי האימום ר' אליעזר מטהר וחכמים מטמאין ה כל
חמתוה יצורות טהורות חוץ משל ערביים ר' מאיר אומר יצור שעה טהורות יצור עולם
טמאות ר' יוסי אומר כל חמתוה יצורות טהורות ו ואלו שרות מטמאין מדרס עור
שחשב עליו לשטיח עור סקורטיא עור קטבוליא עור החמור שור החמר עור הכהן
עור הרועה שור העריפה שור הלב שלקטן שור הגר ועור הכסת מדרס עור הפרוק ועור
הפרק ר' אליעזר אומר טמא מדרס וחכמים אומרים טמא מת עב כפות והניר אדגמן נש אומר מדרס
וכה אומר טמא מת עור שעשאו חיפוי לכלים טהור ולמשקלות טמא ר' מטהר משוס
אבות ז כל שאין חסרון מלאכה המחשבה מטמאתו וכל מקום שיש חסרון
מלאכה אין המחשבה מטמאתו אלא העובדה ח עורות בעל המת מחשבה
מטמאתן ושל גוללן אין המחשבה מטמאתן מפני שלא נהייאשו הבעלים
ט עור שהוא טמא מדרס וחשב עליו לריצועות ולסנדלין כיון שנתן עיניו
האיזמל טהר רבי יהודה וחכמים אומרים עד שימעטנו פחות מחמשה טפחים ר' אליעזר
עריך אומר העשה מטפחו מן העור טמאה ומן הכסות טהורה

כלים פרקא

הנגר מטמא משוי חמשה שמיות השק משוי
ר' העור משום ג העץ משום שנים כליחר
משוי אחר כלי חרס מטמא משום קיבול כל שאין לו תוך נכלי חרס אין לו אחוריים
ב מוסף על העור שהוא מטמא משום אריג מוסף על הנגר שהוא מטמא משלש
על שלש ג הנגר מטמא משום שלשה על שלשה למדרס ומשוי שלש על
שלש לטמא מת השק ארבעה על ארבעה העור חמשה על חמשה מפץ ששה על
ששה שוין למדרס ולטמא מת ר' מאיר אומר השק שיריו ארבעה התלוי משיגמיר
היה עושה שנים מן הנגר ואחר מן השק שלש מן השק ואחר מן העור ארבעה מן
העור ואחר מן השק ואחר מן הנגר טמא זה הכלל כל שחיבר לו מן הממור ממנו טמא
ומן הקל ממנו טהור ה המקיעין מעילן טפח על טפח טמא משולי הקופה
טפח על טפח טמא מיערי הקופה ר' שמעון מטהר וחכמים אומרים את המקיעין טפח
על טפח מכל מקום טמא ו כלוי נפה וכברה שהתקינן לישיבה ר' עקיבא טמא
וחכמים מטהרין עד שיקיף נסא של קטן שישב לו רגלים אשם שאין לו גובה טפח
טמא חלוק על קטן ר' אליעזר אומר כל שהוא וחכמים אומרים עד שיהא בו כשיעור וגמרו בפול
ז אלו נמדדין בפולים אמפליא ופימלניא ומכנסים וקובע וכיס של פונרא ומטלי
שטליה עם השפה אם פשוטה נמדדה פשוטה ואם בפולה נמדדה בפולה ח
הנגר שאריג ט שלשה על שלש נטמא מדרס אבל טמא מגע מדרס נטל חוט
אחד מהחלתו ואחר כך השלים עליו את כל הנגר טמא כמגע מדרס ט וכן
נגר שאריג שלש על שלש נטמא טמא מת והשלים עליו את כל הנגר נטל חוט אחד
מהחלתו טהר מטמא מת אבל טמא מגע טמא מת נטל חוט אחר מהחלתו ואחר
כך השלים את כל הנגר טהור י מפני שאמרו שלש על שלש שנהמעטה
טהורה אבל שלש על שלשה שנהמעט אעפ"י שטהר מן המדרס טמא מת נגר
הטמאות יא היון שהוא טמא מדרס ועשאו ויולין טהר מן המדרס אבל
טמא מגע מדרס

העץ שהוא ושוויו (משוס) מושב וכן שלש שויין לה ויהיו ככלי עץ שנשבר וכלי חרס טהורה ב ומוסף עליו העור שהוא ושוויו (משוס) אהלים ומוסף עליו השק שמיו

אלא יוסי וכי באיזה מדרס נגע זה אלא אם כן נגע בו טמא כמגע הזב " יג שלשה
על שלשה שנחלק טהר מן המדרס אבל טמא מגע מדרס נאשפות בריא ויורד
מלחו ובניה או יצא מלחו כריא וכמה מלח יהא יורד רבי יהודה אומר רקה וחכמים אומ׳
גמה ואלו ואלו מתכוונין להקל שמע אומ׳ שוין שלשה על שלשה באשפות
לשלש על שלש שניה " יד שלשה על שלשה שנקרע אם נתנו על הנפא
וכשרו נתגעבכפא טהור ואם לאו טמא שלש של שלש שנמהה ממנו חוט אחד
או שנמצא בה קשר או שני חוטין מהאמצעין שהזרה " טו ושלש על שלש
שהשליכה באשפות טהור החזירה טמאה לעולם השלכת מטהרתה וחזרתה מטמ׳
חוץ משל ארגמן ושל זהוריה שמעי׳ אומ׳ את מטליה כיוצא בהן ר׳ שמע׳ אומ׳
כולן טהורין לא הוזכר אלא מפני השכ אכרה "

פרק פירקא

שלש על שלש שנתנה בכרור או שעשאו
כרור בפני עצמו טהור אבל שלש על שלש

שנתנו בכרור טמא עשאו כרור בפני עצמו טהור מפני שהתפר ממעטו " כ
פחות משלשה על שלש שהקיפו לפק בו את המרחץ לנער שאה הקדרה לקנח
בו את הרחים בין מן המוכן ובין שאינו מן המוכן טמא רבי יוסי׳ שיע׳ ר׳ יהוש׳ אומ׳ בין
מן המוכן בין שאינו מן המוכן טהור ר׳ עקי׳ אומ׳ מן המוכן טמא ושאינו מן המוכן
טהור " כא העושה אספלניה בין בבגד בין בשער טהור מלוגמ׳ בבגד טהורה
ובשער טמאה רשב״ג אומ׳ את בבגד טמאה מפני שהיא נשרה " כב מטפחות
הספרים בין מיטיירות בין שאינן מיטיירות שמאו כרברי בש וב״ה אומ׳ מיטיירות
טהורות ושאינן מיטיירות טמאות רשב״ג אומ׳ אלו ואלו טהורות " כג כפרק
שהוא טמא מדרס ונתנו על הספר טהר מן המדרס אבל טמא מגע טמא מת חמת
שעשאה שטיח ושטיח שעשאו חמת טהור חמת שעשאו הרמל והרמל שעשה
חמת כר שעשאו סדין וסדין שעשאו כר כסה שעשאה מטפחות ומטפחות
שעשאן כסה טהור זה הכלל כל ששיעורו לשמו טמא לשם אחר טהור "
כד מטליה שטלאה על הקופה מטמאה אחר ופוסל אחר הפריש מן הקופה
הקופה מטמאה אחר ופוסל אחר והמטליה טהורה טלייה על הבגד מטמאה
שנים ופוסל אחר הפרישה מן הבגד הבגד מטמ׳ אחר ופוסל אחר והמטליה מטמאת
שנים ופוסלת אחר וכן הטולה על השק או על העור רבי׳ מאיר׳ ר׳ שמע׳ מטהר ר׳
יוסי או על העור טהור ועל השק טמא מפני שהוא ארוג " כה שלש על שלש
ש אמרו חוץ מן המלל רבי׳ ר׳ שמע׳ וחכמ׳ או שלש על שלש מכוונת שלא על
הבגד מרוח אחת אינו חיבור משתי רוחות זו נבגד זו חיבור עשאה כמין גס ר׳ עקי׳
מטמ׳ וחכמ׳ מטהרין אף יהוד בר״א כטליה אבל כולוק מלמעלן חיבור מלמטן
אינו חיבור " כו בגדי עניים אעפ שאין בהם שלשה על שלשה הרי אילו
טמאין מדרס שלית שהתחיל בה לקורשה כיון שנקרע בה רובה אינו חיבור העביה
והרקים אין בהם משוי שלש על שלש " כז כסה הכליב טמאה מדרס
ומשמרה של יין אינה משום מושב נכנה של זקיפה טמאה משום מושב "
כח חלוק של יוצאת החוץ שהוא עשוי כסכנה טהור השושה בגד מן החרס טה׳
טהור מודטו טמ׳ ר׳ אלעזר בן יעקב אומ׳ את העושה בגד מן החרס וכיוצא טמא "

יא מכאן שהתחיל נה מפיה טהורה עד שיגמר את זורקורתה התחילה מקורקור טהור עד שיגמר את פיה שניה שלה טמא בפני שעמו החוטין שלה טמאין מישום חיבור מכאן שנקרשה אם אינה מקבל רוב השער טהורה׳

חכלית פירקא

עומי הסרין והכודרין והטלטי והסליון של ראש שש אינבעו עמי הכפח של זיניה׳ והצומריס של ערביס והקילקלין והפונרה והמעפור והפיגור שמאין בכל שהן׳

ב שלש כפתות של עמיר שש של פשתן שלשה פרירין ושתים עשרה מטפחות ושני סודריקין וחליק אחד וטלית אחת וגלונקרין אחת חיבור לטומאה׳ ולהזאה יהו מכאן חיבור לטמאה ואין חיבור להזאה ר׳ יוסי או אומר לא לטומאה׳

ג חוט משקלה שנים עשר ושל חרשי שמנה עשר ושל כנאים חמשי אמה יהו מכאן אם ריעה לקיס טהור של ניידין כל שהן׳ ד חוט מאזנים של חטונים ושל בעלי טהי טפח יד קרדום מלפניו טפח ושיריר פרגל טפח וירמקלה של מסהני אכניס טפח׳ ה חוט מאזנים של דהבי ושל שוקלי ארגמן טוב שלש אינבעה יד קרדום מאחריו של אינבעה ריוחי או טפח טהור׳ ו חוט מאזנים של יצמריס ושל שוקלי וכוכית טפחיים יד המקור טפחיים יד המעיבד של לבונה טפחיים יד קורנס של זהביס טפחיים ושל חרשים שלשה טפחיס׳

ז שירי הדרכן מלמעלה ארבעה יד היגריר ארבע יד קורדום של נכיש חמש חמשה וירכן פטיש חמשה ושל פטיש ששה יד קרדום של ניקוע ושל עדר חמש יד מקבת של סהדים ששה׳ ח שירי חרחור מלמטה שבעה יד מגריפה של בעלי טהיס כש או שבעה וכה או שמונה ושל מיירין כש או השעה וכה או עשרה יתר מיכן אם רויעה לקיס טמא ויד משמשי האור כל שהן׳

כליק פירקא

כלי זכופית פשוטיהן טהורין ומקנליהן טמאין נשברו טהרו חור ועשה מהם כלים מקבלין טומאה מיכן ולהבא הטנלא והאסקוטלא של זכוכי טהורין ואם יש להן ליזכו טמאין שולי הקערה ושולי האסקוטל של זכוכי שלהקיקן להשמיש טהורין קרטן ושפן נשופין טמאין׳ ב כפקלריא טהור והמחוי שעשאו כפקלריא טמא אם מהחלה עשאו לשם כפקלריא טהור הרוור שהוא נותנו על השלחן אם מיקבל כל שהו טמא ואם לאו עקי מטמ ור יוחנן בן נורי מטהר׳ ג כוס שנפגם רובו טהור נפגם בו שלש כרובו טהור ר׳ שמעון או אם מפיו הוא את רובו המים טהורין ניקב ועשאו בין בעין בין כופה טהור ר׳ יוסי או בעין טמא וכופה טהור׳ ד יעלוחית הטנה שניטל פה טמא וגרולה שניטל פיה טהור מפני שהיא סורחת את היד לגינים הגרולים שניטל פיהם טמאין מפני שהוא מהקיקן לכנשים והיארפה של זכוכי טהורה אר׳ יוסי אשריך כלי שנעשית לטומאה וייצאת בטהרה׳

חכלת מסכת כלים

שנים טמאים נמות אחר טמא טומאת שרץ
ואחר טמא טומאת ערב שלשה טמאי נמת
ב׳ לו שנים טמאין טומאת שבעה ואחר טמ/ טומאה ערב ארבע טמאין נמת שלשה
טמאי טומאת ג׳ שבעה ואחר טמא טומאת שרץ כיצד שנים אדם הנגעבמת טמא
טומאתה ואדם הנגעבו טמא טומאת ערב ד׳ כיצד שלשה כלים הנוגעים
נמת וכלים בכלים טמאי טומאת ה׳ הריביעי בין אדם בין כלים טמא טומאת ערב ו׳
ג׳ כיצד ארבעה כלים הנוגעין נמת ואדם בכלים וכלים באדם טמאין טומאת ז׳
הריביעי בין אדם בין כלים טמאין טומאת ערב ח׳ אר עקי יש לו חמשי השפוד
שהוא הכוב באהל והאהל והשפוד ואדם הנוגע בשפוד וכלים באדם טמאין טומאת
שבעה החמשי בין אדם בין כלים טמא טומאת שרץ אמרו לו אין האהל מוסיף ט׳
ה׳ אדם וכלים מטמאין נמת חומר באדם מבכלים ובכלים מבאדם שהכלי שלש
והאדם שנים חומר באדם שכל זמן שהוא באמיצע הוי איט באמיצע הן שלשה י׳
ו׳ אדם ובגדים מטמאין כזב חומר באדם מבבגדים ובבגדים מבאדם שאדם הנוגע
כזב מטמ/ בגדים ואין בגדי הנוגעין כזב מטמאין בגדים וחומר בבגדים מבאדם שהבגדי
העשויין אב הזב מטמאין אדם ואין אר העשוי את הזב מטמ/ אדם י״א אדם
אינו מטמ/ עד שהיצא נפשו אפי מגויד ואפי גסם זוקק ליבום ופוטר מן היבום
ומאכיל בתרומ/ ופוסל מן התרומ/ ומן בהמ/ וחיה אינן מטמאין עד שהיצא נפש הוגדו
ראשיהם אעפ שמפרכסין טמאין מגע הזב של הלטאה שהיא מפרכסת י״ב
האברים אין להם שיעור אפי פחות מכזית מן הנבלה ופחות מכעשר שהם מטמאין עור
טומאתן י״ג רמח אברים כאדם ל בפיסס הרגל ששה בכל איבע ו בקרסל
ב בשוק ה בארכובה א בירך ג מהוטלת ויא סלעת ל בפיסת היד ו בכל אויבע ב בחוזה
ור בקנה ב בזרוע ה בכתף מיאה ואחר מזה ומיאה ואחר מזה יח חליור
בשדרה ט בראש ח בעיניו ו בלשון ה בשיניו ד בנקביו וכל אחרו אחד מטמ/ במגע
ובמשא ובאהל המת ובומן שיש עליהן כשיעור בראוי אם אין עליהן כשיעור בראוי מטמ/
במגע ובמשא ואין מטמאין באהל י״ד

פרק ב

ואלו מטמאין באהל המת וכויות מן המת וכויה בעצל ומלא תרווד
יהב והשדרה והגלגלת ואמר מן המת ואבר מן החי שיש עליהן כשיעור בראוי ויוכל
עיצמות מרוב מניינו של מת אעפי שאין בהם ביצה טמאין וכמ/הוא רוב מניינו ב׳
הלה״ ג׳ רביעית דם ורביעית דם הנבושה ממת אחר ו עקי או מב מהנה ום קטן
שיונק פולו ו עקי או כל שהו וחכמ/ או רבישת כיוצא בזה בין חיה ובין מתה ד איש
מטמ/ וחכמ/ מטהרין אפי שתעין ו איש או שיערו נירונע וחכמ/ מטהרין מלא תרווד
ושער עפר קברות טמא וו שמע מטהר מלא תרווד רקב שנגלו נמים אינו חוזר
לטומאה ג׳ אלו מטמאין במגע ובמשא ואין מטמ/ באהל עונג נשעור
ואלו העמים וכית הפרס אפר מן המת ואבר מן החי שאין עליהן כשיעור בראוי השדרה
הגלגולת שחסרו וכמ/ הוא חכמים בשאו שתי חליות ושה או אפי חוליא אחת וגלגל
נש או כמלא מקחח רפה או כזרי שינטל מן החי וימות ובאיזה מקום שימרו במקום
קטן של ויאים רביי ו מאיר וחכמ/ או כגיזול של לשכה ד הגלגל והיוצא
מטמאין במגע ובאהל ואין מטמאין במשא ו איש או מטמאין במשא ו יהוש או

אם יש שם רחוקין עפר קנוה מטמאין במשא ואם לאו אין מטמאין במשא איזהו
הפתק אה שהגולל נשען עליו אבל הפק רופקין שהוד " ה אלו או חכמו שהורין
כזית מן המת כזית נעל ומלא הרוור רקב וכיעי רם ועצם כשעור ואבי מן החי שחכר
עעם השדרה והגלגל מב מהים ורביעית הם מב מהים ורובע עעמו מב מהים ואבר
מן החי מב מהים ואבר מן החי מב אנשים ר עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין " ו עצם
כשעור שנחלק לשנים ר עקי מטמא ור יוחנן בן נורי מטהר אלי יוחנן בן נורי לא אמ/
עצמות כשעורה אלא עצם כשערה רובע עצמו שניזקקין ואין בכל אחד ואחד
עצם כשערה ר שמע מטהר וחכמ/ מטמאין אבר מן החי שנחלק לשנים שהוד
ר יוסה מטמ/ ומורה ר יוסה שאם נטל חציו שהוא טהור "

פרק ג כל המטמאין ביאהל שנחלקו והפיסן לתוך הבית ר דוסא
בן הרכינס מטהר וחכמ/ מטמאין כיצד הנוגע בפשפי חוצאי
ויהים מן הנפלה או בישאן וכמה והנוגע בפחוצי זית ומאהיל על פחוצי זית או נוגע
בפחוצי זית ובחוצי זית מאהיל עליו או מאהיל על כשופי חוצאי ויהים או מאהיל על
פחוצי זית ובחוצי זית מאהיל עליו ר חנא בן הרכינס מטהר וחכמי מטמאין "
כ אבל הנוגע בפחוצי זית ובבר אחר מאהיל עליו ועל פחוצי זית או מאהיל
על פחוצי זית ובבר אחר מאהיל עליו ועל פחוצי זית טהור אר מאהיר את כוה ר
דוסא בן הרכינס מטהר וחכמ/ מטמאין הכל טמא חוץ מן הנוגע עם המשוא והמשי
עם האהל זה הכלל כל שהוא משם אחד טמא ומשני שמות טהור " כא
מילא הרוור רקב שנתפורר בתוך הבית הבית טמא ר שמעון מטהר רביעית דם שנגלל
בתוך הבית הבית טהור נגלשה בכפות אם מכפפת כפות טמא ויוצא ממנה רביעית
דם טמאה ואם לאו טהור שכל הנלגל שאינו ניטל ליצאה טהור " ב נשפך
כאוץ אם היה הטפרים והאהיל על מקצתו טהור היה אשפורן או שקדש טמא ג
נשפך על האשדופה והיא הטפרס בין מבפנים בין מבחוץ והבית מאהיל עליו טהור
היה אשפורן או שקדש טמא גל שכמת טמא חוץ מן השיניים והשער והעפורן
ונשיעת חיבורין הכל טמא " ה כיצד המת בחוץ ושערו בפנים הבית שמא
עצם שיש עליו פוית בשר והכנים מקצתו בפנים והבית מאהיל עליו טמא שכ
עצמו ועליהן כשני חצאי זיתים בשר והבנים מיצין בפנים והבית מאהיל עליו טמ/
היורתחוכין בירי ארם טהור שאין חוברו ארם חיבור " ו אטהו רם הכים א
המת שויצא ממנו שמוניה בחוץ ושמוניה במוהי רבי ר עקי ר ישמעאל או רביעי
בחוץ ורביעי במוהו ניטל מיוה ומוה ויניעות ר אלעזר בן יהוד אי זה ווה כמוים "
ז אחזהו רם הכים עלוב שרמו שותה ונמצא התחתון ביעי רם טמא אבל המת
שרמו מנשה ונמצא התחתון רביעית דם טהור ר יהוד אר לא כי אלא השותה טהור
והמנשה טמא " ח כיצד מן המת פתחו נשתח והמת פתחו נר טפחים להעביל
את הטומא על הפתחים אבל להוציא את הטומא בפתח טפח וגזול מכוה כמוה
טמא ר יוסי אר השורוי והגלגל כמוה " ט טפח על טפח על רום טפח מוכע
מכיא את הטומאה וחוצץ בפני הטומא כיצד ניח שהוא קמור תחת הבית ישנו פותח
טפח ושש כיניאתו פותח טפח ויש טומאה בתוכי הבית טהור טומאה בבית מוכח
שבתוכו טהור שוכך ט טומא להעאה ואין הכנה ליכנס ישנו פותח טפח ואין כוצא

פותח טפח ויש טומאה בתוכו הבית טהור טומאת בבית מה שבתוכו טהור שרוך
הטומאה ליצאת ואין דרכה ליכנס אין בו פותח טפח ואין כיוצאתו פותח טפח טומאת
בתוכו הבית טמא טומאה בבית מה שבתוכו טמא ׳ חור שחררוהו מים או
שרצים או שאכלתן מלחה וכן מדרך של אבנים וכן סוור של קורות ר׳ יהודה אומר כל
אהל שאינו כדרי ארם אינו אהל ומזרה בשקעים וכפלעים ׳

פרק ג מגדל שהוא עומד באויר וטומאה בתוכו כלים שבעוניו טהורין
בעוניו כלים שבתוכו טהורין ר׳ יוסי אומר מחיצה למחיצה היא עומדת
בתוך הבית טומאת בתוכו הבית טמא טומאה בבית מה שבתוכו טהור שרוך טומאת
ליצאה ואין דרך טומאה ליכנס כלים שביבו לכון הארץ שביבו לכון הכותל שביבו
לכון הארץ שני הקורות אם יש שם פותח טפח טמאין ואם לאו טהורין טומאה
שם הבית טמא ׳ כיצד המגדל יש בה פותח טפח ואין כיוצאתה פותח טפח
טומאת בתוכה הבית טמא טומאה מה שבתוכה טהור שרוך טומאה ליצאה ואין
דרכה ליכנס היתה מכנה שלו משוכה לאחריו שלש אמות טומאה שם כנגד
הקורות הבית טהור ר׳ אליעזר בימן שיש שם פותח טפח אינה יוצאה והמגדל בא כמדה ׳

פרק ד ההטר שהוא שומר תוך הבית ועיבי הקורות לחוץ והאהילו עליו
קוברי המת כשו או הכל טמא ובה אחו הטר טמא והבית טהור
ר׳ שקי אומר את ההטר טהור ׳ ארוכה שבין הבית לעליה וקדירי נתונה עליה ונקוב
בכותנת כשו או הכל טמא ובה אחו הקדירה טמאה ועליה טהור ר׳ עקיבא אומר את הקדירה
טהורה ׳ ג היתה שלימה כה או א מיעלת על הכל וכשו אחו אינה מיעל אלא
על האוכלין ועל המשקין ועל כלי חרש חזרובה להורות ככשו ׳ ד לבין שהוא
מלא משקין טהורין הלבין טמא טומאת ז והמשקין טהורין ואם פינן לכלי אחר
טמאין האשה שהיא לשה בעריבה האשה והעריבה טמאין טומאת ז והבית
טהור ואם פינתן לכלי אחר טמ חזרו כה להורות בדברי כשו ׳ ה היו כלי אבנים
כלי גללים כלי ארם הכל טהור היה כלי טהור לקרש ולחט את הכל טהור שהכל נאמנו
על החטאת מפני שהכלים טהורין וכלי חרס טהורין ומיעילין עם הפנה אהלים ׳

ו כיצד הבור והרוה שבבית וכמישה נתונה עליו טהור ואם היה באור חלקה או
מורה פרוח וכמושא נתונה טמא אם היה נפר חלק או סריורה שאין לה נעיים טהור
שאין הכלים מיעילין על הפנו אהלים עד שיהא להם הפנות וכמה תהא הרופן טפח
היה לה חיבי טפח מיכן וחיבי טפח מיכן אינה דופן עד שיהא לה טפח ממקום אחר ׳

ז כשם שמיעילין בפנים כך מיעילין מבחוץ כיצד כמושא שהיא נתונה על היתדות
מבחוץ טומאה ותחביה כלים שבכמוש טהורין ואם היה כותל חיצר או טהל נינוך
אינו מיעיל קורה שהיא נתונה מכותל לכותל וקדירה הלויה בה טומאה תחביה
כלים שבקדירה טהורין רבי יוסי ורבי עקיבא וחכמים מטמאין ׳

פרק ה ארבע ואבלים עשויין אהלים לטמא אבל לא לטהר כיצד
ארבעה נשאין את הנרש טומאה תחתיו כלים שעל גביו טמאין
טומאה על גביו כלים שתחתיו טמאין ור׳ יוסי אומר מטהר נתון על ארבעה כלי אבנים
כלי גללים וכלי אבנים וכלי ארם טומאה תחתיו כלים שעל גביו טמאין טומאה
על גביו כלים שתחתיו טמאין נתון על ארבע אבנים או על רבי שיש טרורין

ע׳ לשתב חסר
נוסחת הבבלי פותח
שבין כל לבה
ורבינו חזרו וכ׳

חייס טומיאה תחתיו כלים שעל גביו טהורין טומיא על גביו כלים שתחתיו טהורין ׳׳
ב קוברי המת שהיו עוברין באכסדרה והגיח אחד מהן אהל הבית וממכו אהל המעה
אם יכולה הלה לעמוד בפני עצמו טהור ואם לאו טמא וכן חביות של גריגרו וכן קופ
של הנן שהן נתונין בחלון אם יכול הגריגרון והנן לעמוד בפני עצמן טהורין ואם
לאו טמאין בית שחיציו בקנקנים וטח כשיט אם יכול הטיח לעמוד בפני עצמו
טהור ואם לאו טמא ׳׳ ג כותל המשמש את הבית ירון מחיצה למחיצה ניצר
כותל שהוא לאויר וטומאה בהוכו מחיצו ולפנים הבית טמא ואי אתה מולמעלה
טהור מחיצו ולחוץ הבית טהור והשמד מלמעלן טמא מחיצה על מחיצה הבית
טמ/ והשמיד מלמעלה מאיר מטמ/ וחכמ/ מטהרין ר יהוד או כל הכותל לבית ׳׳
ד כותל שכין שני בתים וטומאה בהוכו הבית הקרוב לטומיאה טמא לטהרה טהור
מחיצה למחיצה שניהם טמאים טומא באחר מהם כותל מחיצו וכלפי טומא טמא
מחיצו וכלפי טהרה טהורין מחיצה למחיצ הרי הן טמאין מעזיבה שכין הבית לעלי
ועלייה וטומאה בהוכה מחיצה ולמיטן הבית טמא והעלייה טהורה מחיצה ולמעל
העלייה טמאה והבית טהור מחיצה למחיצ שניהן טמאין טומאה באחר מהם וכלפ
במעזיבה מחיצה וכלפי טומאה טמאין מחיצה וכלפי טהורה טהורין מחיצה למחיצ
הרי הן טמאין ר יהוד או כל המעזיבה לעלייה ׳׳ ה טומאה בין הסורו והבית
כהליף השוכ אם יש שם פותח טפח הכל טמא ואם אין שם פותח טפח רואין את
הטומאה כאילו היא אוטם היתה נראית בתוך הבית בין כך ובין כך הבית טמא ׳׳
ו בית המשמש את הכותל ירון כהליף השוכ מיצר כותל שכין שני בתין או בין
שני מעזות טומאה בבתי וכלים בכותל ועליהם כהליף השוכ טהורין טומאה הח
העמוד טומא כוקעת ושולה טומאה כוקעת ויורדת ׳׳ ז כלים שתחת הפרי
טהורין ר יוחנן בן ערי מטמ/ הטומאה והכלים שתחת הפרח אם יש תחן פותח טפח
טמאין ואם לאו טהורין שני פרידיסין זה בצד זה או זה על גבי זה נפתח אחר מהן
הוא והבית טמא וחבירו טהור ורואין את הפרידיסין כאילו הוא אוטם ירון מחיצ
למחיצה להביא את הטומאה לבית ׳׳ פרק ז הטומא בכותל
ומקומיה טפח על טפח ועל רוכ טפח כל העליון
שעל גבה אפי הן עשר טמאות היתה עליה אחת על גבי שני כהי היא טמאה וכל
העליון שעל גבה טהור/ כותל טהל טומאה כוקעת ושולה טומאה כוקעת ויורדת ׳׳
ב נפש אטומה הטגעה מן הידרין טהור מפני שהטומאה כוקעת ועולה כוקעה
ויורדת ואם מקום הטומאה טפח על טפח ועל רום טפח הטגעה בה מכל מקו טמא
מפני שהיא כקבר סתום ממד לה סוטה טמאו ר יהוד מטהר ׳׳ ג כל שיפוע
אהלים כאהלים אהל שהוא שופע ויורד וכלה ערכאיגע טומא באהל כלו שהח
השיפוע טמאין טומא תחת השיפוע כלים שבאהל טמאין טומאה מתוכו הטגע
בו מתוכו טמ/ טומאת ז ומאחוריו טמא טומאת ערב טומא מאחוריו הטגע בו
מאחוריו טמא טומא ז ומהלכו טמא טומא ערב כחיצי ויה מהלכו וכחיצי ויה מאחו
הטגעה בין מהלכו בין מאחוריו טמא טומא ערב ׳׳ ח מקיעתו מרודד ער
האריג טומאה החתיו או על גביו טומא כוקעת ושולה וטומאה כוקעת ויורד אהל
שהוא נטוי בעלייה מקיעתו מרודד על האריגה שכין הבית לעליה ר יוסה או מיעיל ר

ר׳ שמעון אומ׳ אינו מיגיל עד שיהא נשוי פנטייה האחל ה המה בניה וכו׳ פתחו
הרבה פולן טמאין נפתח אחד מהן הוא טמא וכולן טהורין חשב להיגיאו באחד
מהן או כחלון שהוא ר׳ עליו פתחים היגיל על כל הפתחים כולן כש יחשוב עד ש׳
שלא ימות המת וכה את משיימות המת היה סרוס וגמלן לפותחו כש פשיפתו
ר׳ טפחים וכה או פשיתחיל ומודי נפותח טהלה כשיפתח ארבעה טפח ו היש
שהיא מקשה לילד והויגיאה מביה לניה הראשון טמא נספק נהשני בנראו אר
יהודה אימתי בזמן שהיא נוטלה כגפים אבל אם היתה מהלכה הראשון טהור שמי
שמשנפתח הקרפר שישגילו ראש נפיקא ז ייצא הראשון מת והשני
חי טהור הראשון חי והשני מת טמא ר׳ מאיר בשפיר אחד טמא בשני שפירי טהו
ח האשה שהיא מקשה לילד מחתכין את הולד במעיה ומוציאין אותו אברים
אברים מפני שחייה הורמין לחייו ייצא ראש או רוב אין נוגעין בו שאין דוחין נפש
מפני נפש ט ישׁ מכיאין את הטומאה וחויגין ומכי
חויגין ולא מכיאין לא מכיאין ולא
ולא חויגין
חויגין אלו מכיאין וחויגין השירה והתיבה והמגרל וטורת החש וטורת הקניב
ובור ספינה אלכסנדריה שיש להם שולים והם מחזיקין ארבעים סאה כלח שהן
כוריים כיבש וירישה וקחורטיא וקטטליא וסידין ומפא ומיחילה שהם עשויים
אהלים ועור כהמ טמאה וטהורה ומכונה חיה והעוף ששכן ושגשה מקום לבנה ב
נשגלים והאירוס והקיסוס וירקת חמוד ודלעת ויניה ואכלים טהורים ר׳ יוחנן בן נורי
לא היה מור באוכלים טהורין חוץ מן העיגול שלרבילה כ הדודים והגידרין
והשושנות והשקיפים והסלעים והגחלים והשרפים והככרות והפרעות שהן יכולין
לקבל מעשיבה וסהרסרי ר׳ מאיר וחכמ׳ אומ׳ מעשיבה בטניה אלו הן הככרות אילן המיסר
על האדין והפרעות היוגיאו מן הגרר ג ואלו מכיאין ולא חויגין השירה
והתיבה והמגרל וטורת החש וטורת הקנים ובור ספינה אלכסנדרי שיש להם שגלים
ואין מחזיקין מ׳ סאה כלח שהם כוריים כיבש וירישה וסקורטיא וקטטליא וסדין ומפא
ומיחילה שאין עשויין אהלים וסהמ׳ וחיה שמהו ואוכלים טמאין ומוסף על הכל
הדיחים של ארס ר׳ ואלו חויגין ולא מכיאין הזרעים והירקות המחוברים
לקרקע חוץ מן היוקו שמנו וכיפת הכיר והשלג והכפור והגליד והמלח והרוק
ממקום למקום והעות הפרוח וטלית המנפנפת וספינה שהיא שטה על פני המים
קשר את הספינה סיכר שהוא יכול להעמיד נגש את האנן על גבי מישליה מכיאה
את הטומאה ר׳ יוסי אומ׳ הכיה שבספינה אינו מכיא את הטגמאה ו שרצי
חפיות וכהן כשני חיגיאי דיהים מיקפו יעמיד פתיל ומיגחות להיות הכית הן טהורות
והמת טמא נפתחה אחת מהן היא טמאה והכית טמא וחברתה טהורה ופן שני חדרי
שהן פתוחין לבית י פרק ט כורת שהיא להוך הפתח ופיה
לחוץ וכויה מן המת נהון תחוביה או על גבה
מכחוץ כל שהן בנגר הדית תחוביה וגגה טמא וכל שאינו כנגר הדית הוכה והכית טהו
בכית אין טמא אלא הכית מהוכה הכל טמא כ היתה גבוהה מעל הארץ טפח
וטומאה תחביה אין בכית או על גבה הכל טמא ג נראה בזמן שהיא כלי מחולחל
היתה פתוחה ופקוקה נקש או אפויה כל שאין לה טפח ממקו אחר כוית מן המת נטמו

תחתיה כנגדו שרה התהום טמא על גבה כנגדו ער הרקיע טמא נכיה הביה אין טמא אל
הביה נהוכה אין טמא אלא הוכה " ד היתה גבוהה מן הארץ טפח טומאה
תחתיה או נכיה תחתיה והביה טמא הוכה וגבה טהור נהוכה אין טמא אלא הוכה על
גבה כנגדו ער הרקיע טמא " ה ר"א נומן שפיה לחוץ היה פיה לפנים וכויה
מן המה נתון תחתיה או על גבה מבחוץ כל שהוא כנגד הויה תחתיה וגבה טמא וכל
שאינו כנגד הויה הוכה והביה טהור או נכיה הכל טמא " ו היתה גבוהה מן הארץ
טפח וטומאה תחתיה או נכיה או נהוכה או על גבה הכל טמא " ז ר"א נומן
שהיא כלי מחולחלה היתה פחוה ופקוקה נקש או אפויה איזהי אפויה כל שאין
לה טפח ממקום אחר טיח מן המה נתון תחתיה כנגדו ער הרקיע טמא הוכה או נכיה
הוכה והביה טמא " ח היתה גבוהה מן הארץ טפח טומאה תחתיה או נכיה
או נהוכה הכל טמא אלא גבה על גבה כנגדו ער הרקיע טהור " ט היתה
ממילאה אה כל הבית ואין בינה לבין הקורות פותח טפח וטומא נהוכה הביה טמא
טומאה נכיה מה שבהוכה שורך הטומא לינאה ואין רוכה ליכנס בין עומדת בין
מוטה על יצרה בין אחה בין שהביה " י היתה עומדת בתוך הפתח ואין ביצר
לבין השקוף פותח טפח טומא נהוכה הביה טהור טומאה בביה מה שבהול טמא
שורך טומא לינאה ואין רוכה ליכנס " יא היתה מוטה על יצדיה באויר
וכויה מן המה נתון תחתיה שהוא כל שהוא כנגד הפיה תחתיה וגבה טמא וכל שאינו
כנגד הויה ותוכה טהור נהוכה הכל טמא " יב היתה גבוהה מן הארץ טפח
טומאה תחתיה או על גבה הכל טמא אלא הוכה ונהוכה הכל טמא " יג ר"א
נומן שהיא כלי היתה פחוה ופקוקה נקש או מחזקת ארבעים סאה כדברי חכמים כויה
מן המה נתון ע"ג תחתיה כנגדו שר התהום טמא על גבה כנגדו ער הרקיע טמא נהול
אין טמא אלא הוכה " יד היתה גבוהה מן הארץ טפח טומאה תחתיה
תחתיה טמא נהוכה הוכה טמא על גבה כנגדו ער הרקיע טמא " טו היתה
יושבת על שוליה והיא כלי וטומאה תחתיה נהוכה או על גבה טומאה נוקע ועולה
נוקעה ויורדת היתה גבוהה מן הארץ טפח או מטפס או כפויה על פיה טומאה
תחתיה נהוכה או על גבה הכל טמא " טז ר"א נומן שהיא כלי היתה פחוה
או פקוקה בקש או מחזקת מ' סאה כדברי חכמים טומאה תחתיה נהוכה או על גבה
טומא נוקעה ועולה נוקע ויורדת ר' שמעון אומר אין טומאה עולה לה אה
לא יורדת ממנה " יז היתה גבוה מן הארץ טפח טומאה תחתיה תחתיה
טמא נהוכה או על גבה כנגדו ער הרקיע טמא " יח ארון שהיא רחבה
מלמטה וקיצרה מלמעלה והמה נהוכה הנוגעה מבל מקו טמא היתה שוה
הנוגעה מכל מקום טמא רבי שמעון אומר מטפח ולמטן טהור ומטפח
ולמעלן טמא " יט העשויה כמין קמטרא הנוגעה מבל מקו טמא כמין
גליסקום הנוגעה נה מכל מקום טהור חוץ ממקו פתיחתה " כ חפיה
שהיא יושבת על שוליה כאויר וכויה מן המה נתון תחתיה אוהנהוכה כנגד קויקורת
טומאה נוקע ועולה נוקעה ויורדת והחפית טמאה תחת רופפה מבחוץ טומאה
נוקעה ועולה נוקעה ויורדת ר"א נטהור אבל אם היתה טמאה אוגבוהה מן הא
טפח או מטוחה או כפויה על פיה טומאה תחתיה נהוכה או על גבה הכל טמא "

ולונטן טהור ולחעלן טמא
רחבה ולונטן וקיצרה ולונטן
הנוגעה כר

ארובה שהיא כתוך הבית ויש בה פותח טפח טומאה בבית
כנגד ארובה טהור הטומאה בין בבית בין כנגד ארובה נתן את
הגלו מלמעלן עיב את הטומאה מקיפה הבית ומקיפה כנגד ארובה הבית
טמא וכנגד הטומאה טמא ב אין בארובה פותח טפח טומאה בבית כנגד
ארובה טהור טומאה כנגד ארובה הבית טהור הטומאה בבית נתן את הגלו מלמעלן
מיאיר מטמ/ וחכמ/ אומ אם טומאה קרמ/ את הגלו טמא ואם הגלו קדמ/ את הטומאה
טהור ר שמע אומ שהיו הגלים זו על גבי זו שקדמו את הטומאה משך הראשון
את הגלו ונמצא הגלו של שני שם טהור מפני שקדמ/ הגלו על ראשון את הטומ/
ג מקיפה הטומאה בבית מקיפה כנגד ארובה הבית טמא וכנגד ארובה
הטומאה טמא דברי מאיר ר יהוד אומ הבית טמ/ וכנגד הטומאה טהור ר יוסי אומ אם
יש בטומא כדי שהחלל והטמ/ את הבית והטמ/ כנגד הטומאה בנגד הטומאה טמא
ואם לאו הבית טמא וכנגד הטומאה טהור ד ארובות זו על גבי זו ויש בהן פותח
טפח טומאה בבית כנגד ארובו טהור הטומאה כנגד ארובו הבית טהור טומאה בין
בבית בין כנגד ארובו נתן דבר שהוא מקבל טומא בין מלמעלן בין מלמטן הכל טמא
ודבר שאינו מקבל טומא ממנו ולמטן טמא ממנו ולמעלן טהור ה אין
באובו פותח טפח טומאה בבית כנגד ארובה הבית טהור הטומא בבית נתן בין דבר
שהוא מקבל טומא בין דבר שאינו מקבל טומא בין מלמעלן בין מלמטן אינו טמ/
אלא התחתון טומאה כנגד ארובו נתן דבר שהוא מקבל טומא בין מלמעלן בין
מלמטן מקבל טמא ודבר שאינו מקבל טומא בין מלמעלן בין מלמטן אינו טמ/
אלא התחתון ו ארובה שהיא בתוך הבית וקרירה בתוכה התחתיה שאם
העלה ואין שפתיה נוגעין בארובה טומאה התחתיה בהול או על גבה טומאה מוקשה
ושולה ובוקע ויורדת והבית טהורה גבוהה מן הארץ טפח טומאה התחתיה אומ
בבית התחתיה והבית טמ/ התוכה וגבה טהור בתוכה או על גבה טמא ז היתה בתוכה
כיצר האסקופה שאם העלה והגיע נשיקות בפותח טפח טומאה התחתיה בתוכה או על
גבה טומא מוקשת ושולה בוקע ויורדת היתה גבוהה מעל הארץ טפח טומאה
התחתיה אומ בבית התחתיה והבית טמא התוכה וגבה טהור התוכה או על גבה הכל טמא

פרק יא

א בית שנסדק טומאה כחוץ כלים שבתוכו טהורין
טומאה בתוכו כלים שבחוץ בש או ער שיהא
בסדק טפחי וכה או כל שהן ר יוסי אומ משום פותח טפח ב אפסדרה
שנסדקה טומא כיצד זה כלים שביער השני טהורין נתן את הגלו או קנה מלמעלן
ועירב את הטומאה נתן את הקנה בארץ אינו מביא את הטומא ער שיהא גבוה מן
הארץ פותח טפח ג מגוף עבה וכופה עבה אינן מביאין את הטומאה ער
שיהו גבוהין מן הארץ פותח טפח קפילין זו על גבי זו אינן מביאין את הטומא
ער שיהא העליונה גבוהה מן הארץ פותח טפח היה ארכו נתון שם כש אינו מביא
את הטומא וכה ארכו חלול הוא והיצר העליון מביא את הטומאה ד היה
משקיף כער התלון והאהיל על קברי המת כש או אין מביא את הטומאה ופה
או מביא את הטומאה וכודי שאם היה לנושבכליו או שהיו זה על גבי זה שרין
מביאין את הטומאה ה היה מוטל על האפקופ והאהילו על קברי המת

נש או אין מביאין את הטומאה ואם אמר מביאין את הטומאה הטומאה נכנסה וי
והאהילו עליו טהורין נש מטהרין ואם מטמאין " י כלי שאכל בשר המת
ומת מוטל על האסקופא ר מאיר אומר אם ישכיזאתו פותח טפח מביא את הטומ
ואם לאו אינו מביא את הטומאה ר יוסי אומר אין את הטומאה מקצרת השקוע
ולחוץ הבית טהור ר יעזר או פיו כלפנים הבית טהור פיו ולחוץ הבית טמא ע
שהטומאה יוצאה דרך שולין ר יהודה בן בתירא או בין כך ובין כך הבית טמא "
יא וכמה השהיא כמשיורי ימים מעת לעת וכעות וכרגעים כדי שהפול לאור ותשרת
רבי שמעון ר יהודה בן בתירא או נעוצה וכרגעים משהלעת " יב החרוט שבניר
ומנורה כתוכו הפרח שלה יוצא ושש נתונה עליה שאם הנטל מנורה וכפישא
עומדת על פי החרוט נש את החרוט טהור והמנורה טמאה וכה או את המנורה
טהור ומודים שאם הנטל המנור וכפישא נופל הכל טמא " יג כלים שבין
שפה כפישא לשפתי החרוט אפי ער התהום טהורין טומאת שם הבית טמא טומא
בבית כלים שבתוכו החרוט אם יש במקומם טפח על טפח על רום טפח טהורין ואם
לאו טמאין ואם היו כותלי החרוט רחבין משל בית כין כך ובין כך טהורין "

פרק יב

יב נגר שהוא נתון על פי הנוד חרש ועורת מכל עדדין
בפותח טפח טומאת החזיר כלים שעל גביו טהורין
טומאה על גבי כלים שהחזיר טהורין וכישן טמא ר יוחנן בן נורי מטהר "
ב סרירה שהיא נתונה על פי הנער והוא יצמיר פתיל טומאה החזיה או על
גבה הכל טמא וכנגדו אוירו של הנור טהור טומאת נגד אוירו של נער נגד נער ער
הרקיע טמא " ג נסר שהיא נתון על פי הנער ישן יוצא מזה ומזה טפח
אבל לא מן העדדין טומאת ניער זה כלים שמניר השני טהורין ר יוסי מטמא "
ד הנטת אינו מביא את הטומאה היה כזיז ר יהושע אומר אינו מביא את
הטומאה ר יהושע אומר רואין את הנטת כאילו אינו והזיז את העליון מביא את
הטומאה " ה פנדל של עיים שפתחו פתוך הבית אם יש בפותח טפח מביא
את הטומאה ואם לאו מונין בסרך שמונין כמה " ו קורות הבית והעליה
שאין עליהן משיכה והן מכוונות טומאת החזה אחת מהן תחזיה טמא בין העליונה
לתחתונה בניהן טמא על גבי העליונה כנגדו ער הרקיע טמא " ז היו העליונה
כבין התחתונה טומאה החזה אחת מהן תחת כולן טמא על גביהן כנגדו ער הרקיע
טמא " ח קורה שהיא נתונה מכותל לכותל והטומאה תחזיה אם יש בה
פותח טפח מביא את הטומאת החזה כולה ואם לאו טומאה נוקעה ועולה נוקעה
ויורדת " ט וכמה יהא בהקיע ויהא בה פותח טפח בימין שהיא עגול היקפה
ג טפחים ובמין שהיא מרובעת היקפה ד טפחים שהמרובע יתר על העגול רמע "
י עמוד שהוא מוטל באויר אם יש בהיקפו כד טפחים מביא את הטומאה
החזה רפט ואם לאו טומאת נוקעה ועולה נוקעה ויורדת " יא כויה מן המת
מורכב לאסקופה ר יהושע מטמא את הבית ור יהושע אומר מטהר היה נתון החד
היאסקופה ירון מחיצה למחצה מורכב לשקוע הבית טמא ור יוסי מטהר היה צהון
בהיך הבית הנוגע בשקוע טמא הנוגע באסקופה ר יהושע מטמ ור יהושע אומר מטפח
ולמטן טהור ומעלן טמא "

העושה מיאור לכתחלה שיעורו מלא מקדח גדול של לשכת
שירי המיאור אם איבריים של רוחב הגודל אלו הן שירי

המיאור חלון שהמים ולא הספיק לגומרה שחררוהו מים או שדיעים או שאפלהו
מלחת שיעורו מלא אגרות חשוב עליו להשמיש שיעורו בפותח טפח למיאור
שיעורו מלא מקדח ״ כ הסריגות והרפסות מיצטרפות כמלא מקדח פרברי
נש וכה או ער שיהא במקום אחר מלא מקדח כדי להביא את הטומאה ולהוציא
את הטומאה ר׳ שמעון או להביא את הטומאה להוציא את הטומאה בפותח
טפח ״ ג חלון שהיא לאויר שיעורה מלא מקדח בבית חויצה לה
שיעורה בפותח טפח צרן את ההקרא באמיצע החלון התחתון בפותח טפ והעליון
מלא מקדח ״ ד החור שבגדלה שיעורו מלא אגרות דפרי ר עקי ר טרפון
או בפותח טפח שיור החרש מלמטן או מלמעלן הגיפה ולא מדקה או שפתחתו
הרוח שיעורו מלא אגרות ״ ה העושה מקום לחנה ולאמתני ולבר שיעורו כל
שהו כדברי בש וכה או בפותח טפח לזון את עיניו לדבר עם חבירו ולה שמיש בפותח
טפח ״ ו ואלו ממעטין את הטפח פחות מכזית נשר ממעט על ידי עצמות
פחות מכשעורה ממעט על ידי פחו נשר פחו מכזית נשר מן הממת פחות מכזית מן
הנגילה פחו מכשעורה מן השרץ ופחו מכביצה אוכלין הנטמאה שבחלין ובני שיש
בה ממש ונבלה העוף הטהור שלא חשב עליה ובלית העוף הטמא שחשב עליה
ולא הכשירה או הכשירה ולא חישב עליה ״ ז ואלו שאינן ממעטין את
העצם ממעט על ידי עצמות ולא בשר על ידי בשר ולא כזית מן הנבלה ולא כעדשה
מן השרץ ולא כביצה אוכלין ולא תבואה ולא דבר שאין בה ממש ולא בבל עוף
הטהור שחשב עליה ולא נבלה עוף הטמא שחי שב עליה והכשירה ולא וחשוב
והערב המנוגעין ולא לטיה מבית הפרס דברי ר מאיר וחכמים אוי הלטיה ממעטת
מפני שעפרה טהור זה הכלל הטהור ממעט והטמא אינו ממעט ״

פרק יד

הזיז מביא את הטומאה בגבל שהוא והגזירא והציפלוני
בפותח טפח איזהו הזיז שפנין למטה והגזירא שפנין

למעלה למה אמרו הזיז מביא את הטומאה כל שהוא כזיז שהוא גבוה מן העתין
ג נרכבין שהן יב טפחים יתרמיכן מביא את הטומאה בפותח טפח והעטרות
והפיתוחין מביאין את הטומאה בפותח טפח ״ כ זיז שעל גבי הפתח מביא
את הטומאה בפותח טפח ושעל גבי החלון ביום אעבעים ושעל גבי מלא מקדח
כל שהו ור יוסי או מלואו ״ ג קנה שעל גבי הפתח אפי גבוה מאה אמה
מביא את הטומאה כל שהו דברי ר יהושע ור יוחנן בן נורי או אל יחמור זה מן
הזיז ״ ד זיז שהוא סובב את כל הבית ואוהל בפותח שלש אעבעות
טומאת בבית כלים שתחתיו טומאה תחתיו ר אליעזר מטמא את הבית ור יהושע מיטהר
וכן כחוצר שהיא מוקפה אכסדרא ״ ה שני זיזין זה על גבי זה אם יש ביניהן
פותח טפח וביניהן פותח טפח טומאת התחתונים תחתיהן טמא ביניהן ביניהן טמא
על גביהן בנגדן ער הדקיע טמא ״ ו היה העליון עותה על התחתון טפח
טומאת תחתיהן או ביניהן תחתיהן וביניהן טמא על גביהן בנגדו ער הדקיע טמא ״
ז היה העליון עותה על התחתון פחות מטפח טומאה תחתיהן החתיהן וביניה

טמא מיניהן או תחת המושב ר' אליעזר או תחתיהן ומיניהן טמא ר' יהושע או מיניהן ותיחוי
המושב טמא ותחתיהן טהור ישב כהן פותח טפח ואין מיניהן פותח טפח טומאה
תחתיהן טמא מיניהן או על גביהן כנגדן שר' הזקיע טמא " ח אין כהן פותח
טפח בין ש"ש מיניהן פותח טפח ובין שאין מיניהן פותח טפח וטומאת תחתיהן ומיניהן
ועל גביהן טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת וכן ב' וריעות שבין גבוהות מן הארץ:
פותח טפח " פר טז מצוה עבה וטפה עבה אינן מביאין
את הטומאה עד שיהו גבוהין מן הארץ פותח
טפח הפולין זו על גבי זו אינן מביאין את הטומאה עד שתהא העליונה גבוהה מן
הארץ פותח טפח שהי טבליות של עץ זו על גבי זו אינן מביאו את הטומאה עד
שתהא העליונה גבוה מן הארץ פותח טפח ואם היו של שיש טומאה בוקעת ועולה
בוקעת ויורדת " ט טבליות של עץ שהן נגעות זו פנה כיוצא מיניהן והן גבוהות
מן הארץ פותח טפח וטומאה תחת אחת מהן הנוגע בשניה טמא טומאת שנעה
כלים שתחת הראשונה טמאין שתחת השניה טהורין השלחן אינו מביא את
הטומאה עד שיהא גבוה כפותח טפח " י חביות שהן יושבות על שוליהן
או מוטות על יצוריהן באוירון נוגעות זו בזו כפותח טפח טומאה תחת אחת מהן
טומאה בוקעת ועולה בוקעת ויורדת נגיא בטהורות אבל מטמאות או גבוהות מן
הארץ פותח טפח וטומאה תחת אחת מהן תחת כולן טמא " יא ניתן שיחיצו
בנסרים או בריעות מן היערין או מן הקורו טומאה בניות כלים שבחיצן טהורין
טומאה בחיצן כלים שבניות אם יש שם פותח טפח טמאין ואם לאו טהורין "
יב חיצני מאהיבו וטומאה בחיצן כלים שבניות טמאין טומאה בניות כלים שבחיצן
אם יש במקום טפח על טפח על רום טפח טהורין ואם לאו טמאין שאהיבו שלניות
כמוהו ער הרהום " יג ניתן שהוא מלא הבן ואין ביני לבין הקורות פותח טפח
וטומא בעניים כלים שבתוכו היאיאה טמאין טומאה בחיצן כלים שבפנים אם יש
במקומן טפח על טפח על רום טפח טהורין ואם לאו טמאין ואם יש בין ותבן ולקוין
פותח טפח בין כך ובין כך טמאין " יד ניתן שמילאו שעה או ערוריות כפולה
ובן כרי של נוגל של ערוריות אפי' כגלו של עכן אפי' טומאה ביער הכלים
טומא בוקעת ועולה בוקעת ויורדת " טו חיצר הקני העומד בתוכה טהור ער
שיהא בה ג' אמות כרבי יוסי ובה או ג' טפחים " טז קורה שעשאה גולל
לקבר בין עומד בין מוטה על יצריה אין טמא אלא כנגד הפתח עשה ראשה גולל
לקבר אין טמא אלא ג' טפחים בזמן שהוא עתיד לנדד ר' יהודה או חיבור "
חנית שהיא מליאה משקין מוסף עמיר פחיל ועשאה גולל לקבר הנוגע בה טמא
טומאת ז' והחנית והמשקין טהורין בהמ' שעשאה גולל לקבר הנוגע בה טמא
טומאת ז' ר' מאיר או כל שיש בו רוח חיים אינו מטמא משום גולל " יא
הנוגע במת ונגע בכלים המאהיל על המת ונגע בכלי טמאין מאהיל על המת
ומאהיל על הכלים נוגע במת ומאהיל על הכלים טהורין ואם יש בירו פותח
טמאין שני בתים ונתן בשני חציאו זיתים ופשט שתי ידיו להם אם יש בירו פותח
טפח מביא את הטומאה " פר יז כל המיטלטלין מביאין
את הטומאה בעובי המרדע אבר טרפון אומר

בני שהלפה זו מיקופיה ששמע השומע וטעה שהאימר שור והמרדע על פני כלו
והאהיל יצרו אחר על הקבר ושמאוהו משום כלים המאהילין על המת אך עכשיו אנו
אהגן שיהו רבני חכמ/ מקוימין ויהיו כל המטלטלין מכאין את הטומאה על הארם
הנושאן בשבי המרדע ועל עיקרן בגל שהן ועל שאר ארם וכלים בפותח טפח
כ כיצד כוש שהוא תחוב בכותל כחצי זיה מיתחלו וכחצי זיה מעל גביו אעפי שאין
מטונין טמ/ נמצא מביאה הטומאה על עצמו בכל שהוא " ג הקבר שהוא
עשר והיאהל על בתיפו והאהיל יציר אחה על הקבר שלים שביעי השני שהוא ראב
יש בכל פותח טפח טמאין " ד המלילות הקרובין בין לעור בין לדרך אחת חרשות
ואחת ישנה טמאות והרחוקות חרשות טהורות וישנה טמאות אי זהו הקרובה
חמשים אמה וישנה ששים או שנה רבני ר מאיר ר יהור או קרובה שאין קרובה
הימנה וישנה שאין אדם וכרה " ה המוציא מת מתחל מושכב כרכבו
נוטלו ואת הפוסטו מיטא שנים נוטלין ואת הפוסטן מיטא של שה אם יש בין זה
לזה מר אמות ורוח נמלא מיטה וקובריה הרי זו שכונת קברות טרק הימנו ולהלן
עשרי אמה שהגילים לרבי שאיל מתחל ממיטאו נושלו ואת הנוסטו " ו
הסרק טרק אמה על אמה ומניח אמה על שהוא מגיע להלן או להלן והמוציא
את העפר ממקום הטומאה אוכל פרקעו המתקיק כגל אינו אוכל פרקעו " ז היה
כורק והגיע לנחל או לשלולית או לדרך הרמים מפקיק שיה שהרגיה הרוגים
מלקט עינם עינם והכל טהור " ח המפנה את קברו מתוך שרהו מלקט עינם
עינם עינם והכל טהור כור שמיטילין לתוכו נפלים או הרוגים מלקט עינם עינם
והכל טהור ר שמעון או אם התקינו לקבר מתחל יש לו הפוסה "

פרק יג

החורש את הקבר הרי הוא ש ש ביה הפרס שרכמה הוא
עשה מילין המענה מאה אמה נארבע פאין ר יוסי או
את ביה חמש פאין נמורין וכמעל ונעוקן רובע כרשנין של טרך המחרשה שר
מקום שיינמיחו כרשנין זה ניצר זה שר שם הוא ששה ביה הפרס ב יוסי נמורר א
ולא נמעלה " ב היה חורש והטיח נפלע או נגרר או שניער את המחרש
שר שם הוא עשה ביה הפרס ר אישער או ביה הפרס ששׁ ביה פרס ור יהושע אומ/
פשמים עשה ופעמים אינו עשה כיצר חורש חיצי מענה וחזר וחרש חיצה וכן
היצירין הרי זה עשה ביה הפרס חרש מלא מענה וחזר וחרש ממנה ולחוץ אין
ששין אותו ביה הפרס " ג החורש מלא טמיה מיצניות העצמות ומשרה
שאבר קבר טהורה או שנמיצא כה קבר החורש את שאיצו שלו וכן נברי שיחורש
אין ששין אותו ביה הפרס שאין ביה הפרס לכותים " ד שרה ביה הפרס
על גבי טהור ששפו גשמים מביה הפרס להוסה אפי לארום/ והלניעה או לבנה
והארימוה אין ששין אותה ביה הפרס " ה שרה שאבר בו הקבר סהוסה וגנה
נה ביה ועליה של גבין אם היה פתחה של עליה מכוון נגנר פתח של ביה העליה
טהור ואם לאו העליה טמאה עפר ביה הפרס ועפר חויצה לארץ שכא נירק
מיעטרפין כחוהם המריעופין חברי ר אלעזר וחכמ/ או ער שיהא במקום אחר כחוה
המריעופין אר יהור מעשה שהיו איגרות באו למיר יעזה היס לבני כהנים גדוליס
והיו בהם כסאה וכסאתים חוהמו ולא חשו להם משום טומאה "

כיצד נוערין בית הפרס מזיז על האיסר ועל הכלים ושני
נוערין ומוציאין חוץ לבית הפרס ואחרים מקבלין מהן /
ומוליכין להם ואם נגעו באילו ואלו טמאין מדברי סופרים ומשם אותו המגל בניב
או בוער ביצור ועוקר להוך הכפיש ומוליך להם אבל יוסי פוסל בכרם הנעשה בית הפרס
אבל הנוטע בית פרס ימפר לשוק " ב שלשה בתי הפרסות הן החורש אחה
הקבר נישעה כל נטע ואילנה נוער כל זרע חוץ מן הזרע הנקיבר ואם עקרו יעובר
אחגורטו להוכו וכוכרי כשהי כברות והקשקושת כשלשה כברו ושורת אחה הקש ואחה
העיבה ומטמאין בטומאת ואוכלין מטמאין באהל " ג שר שאמר
קבר בהוטה נורעה כל זרע ואילנה נישעה כל נטע ואלן מקיימין בו אילעת חוץ /
מאילן סרק שאינו עושה פרי ומבטל בטומאת ובאהל " ד שרה כוכי
לא נישעה ולא נורעה ועפרה טהור ושתיין ממנה הגורי לקדש ומורים בש
וכה שכורקין לעשות פבח ואין כורקין להרום ולגזור בש או כורקין וכה או אין
כורקין כיצד הוא מרק מביא אחה העפר שיהא יכול להסיטו ונותן להוך כברה
שנקביה דקין ומוכחו אם נמצא שם עכם כשעור טמא " ה כיצד משהרין
בית הפרס עטל העמטג טפחים ונותן על גביו ג טפחים ואם נשל מחיציו אחר ג
טפחים ונתן על גבי חיציו אחר ג טפחי טהור וד שמעון או אפי נטל ממנו טפח
ומחיצה ונתן עליו טפח ומחיצה ממקום אחר טהור " ו הרוצה בית הפרס
באבנים שאינו יכול להסיטן טהור ר שמעון או את העוזק בית הפרס טהור "
ז המהלך בבית הפרס על אבני שיפול להסיטן ועל הארם ועל הבהמ שבוחן
רע טמ " ח המהלך באבני הערים בהרים ובהלעיו טמא בית ובשוניה טהור
איזוהי השוניה כל מקו שהיס עולה בעפו " ט הקונה שרה בכוריא סמוך
לארץ ישר אם יכול ליכנס לה בטהרה טהור וחייבה במעשרות ובשביעי ואם
אינו יכול ליכנס לה בטהר טמאה וחייבה במעשרו ובשביעית ומידורה הגויה
טמאין וכמה ישהא להוכו ויהא יריך כריק ארבעים יום אשם שאין עמו אשה
ואם היה עבר או אשה משמרין אותו אין יריך כריקה " י אחה מה הן
כורקין אחה הבבין ואחה העמקין ואחה המים הכרוחין בש או את האשפרות ועפר
הניחוח כה או כל מקו שהחזיר והחולר יכולין להלכו אין יריך כריקה "
יא האיסטוניות אין בהם משו מדורגים רשכן עיר גוים שחריבה אין בה
משום מדורגים מזרח קיסרין ומערב קיסרין קברות מזרח עכו היה כפק וטיהרו "
יב עשרה מקימות אין בהן משו מדורגים אהלי הערביים והסוכות
והיעריפין והכוהנין והאליקוטיות ובית שער ואוירה של חיצר והמרחץ
ומקום החויצים ומקו הלגיונות "

חכלה מסכ אהילות הל " מסכ נגעים

מראות נגעים שנים שהם ארבעה טהרה עוה כשלג שניה לה כסיד החיכל
והשאת כקרום ביצה שניה לה כיצמר לבן רבי ר מאיר וחכמ או השאה כיצמר
לבן שניה לה כקרום ביצה " ב הפתוך שבשלג כין המזוג כשלג
הפתוך שבסיד כרם המזוג כחלב רבי ר ישמעא ור עקי או אומרים שכוה ושנוה

כויץ המזוג נמוג אלא של שלג עזה ושל סיד ריהה הימנה ׳׳ צ מארבעה
מיאות הללו מיעטרפין זה עם זה לפטור ולהחליט ולהכניד להכניר אלא העומד
בשבוע ראשון לפטור את העומר נסות שבועשני להחליט אלא שעולד למחיה או
שיער לקן כתחלה נסות שבוע ראשון או נסות שניע שני לאחר הפטור להחליט ו
את שעולד לו פניין נסות שבוע ראשון ונסות שבוע שני לאחר הפטור להחליט
את ההופך פולג לקן מתוך הפטור לפטור את ההופך טולד לקן מתוך הכגר או מתוך
החלט הרי אלו מראות נגעים שכל הנגעי תלוין כהן ׳׳ ד רובא קן הרכינא או
מראות נגעים שלשים ושישה עקביא קן מהללאל או שבעיב ושנים רחניצא הקן
הכהנים או ששה עשר אין רואין את הנגעים כתחלה לאחר השנה שהשבוע ה
שלו חל בשנה ולא בשני בשנה ששבוע שני חל להיות בשנה רעה או לעולם
רואין חל להיות בתוך השנה מעידין לאחר השנה ויש מרבי להקל ולהחמיר ׳׳
ה פיעד להקל היה בו שער לקן והלך לו שער היו לבנה והשחירו אחת לבנה ואחת
שחור והשחירו שהיהן היו אחוטה והקיעירו אחת קיערה וחקיעירו שהי
נסמך השחין לשהיהן או לאחת מהן הקית השחין או שהיהן או אחת מהן או
חלקן השחין ומחיית השחין והמכוה ומחיית המכוה והכוהק היתה בה מחיה והלך
לה המחיה היתה מוטעה וגעשה שעולה או אדומה מטיער ונעשת מן העור מטעמת
ונתפוררה וכא השחין ונבנס לתוכה והקיפה חלקה השחין או מיעטה השחין ומחיית
השחין והמכוה ומחיית המכוה והכוהק היה בו פניין והלך לו או שהלכה לה האוכ
ונתמעטה ואין בוה כעריב השחין ומחיית השחין המכוה ומחיית המכוה והכוה ק
וחולקין בין האוסף לפניין הרי אלו להקל ׳׳ ו כייער להחמיר לא היה בו שער
לבן ועולד לו שער לבן היו שחורין והילבנו או אחת שחור ואחת לבנה והילבנו ב
שהיהן קיערות והאריט או אחת קיערה ואחת אדומה והאריט שהיהן נסמך השחין
לשהיהן לאחת מהן הקית השחין לשהיהן או אחת מהן או חלקן השחין ומחיית
השחין והמכוה ומחיית המכוה והכוהק והלכו להן לא היתה בו מחיה ועולד למחי
היתה שעולה או שרומה ונעשית מרוכבת מן העור ונעשת מפיעדת ומפוזרת ונתבנסה
וכא השחין ונבנס לתוכה הקיפה חלקה או מיעטה השחין ומחיית השחין המכוה
ומחיית המכוה והכוהק והלכו להן ולא היה בו פניין ועולד לו פניין השחין ומחיית
השחין המכוה ומחיית המכוה והכוהק חולקין בין האוסף לפניין והלכו להם הרי׳
אלו להחמיר ׳׳ פרק ב בהרת עזה נראת כגרמני סהה
והכהה נכושי עזה ר ישמעא או בית ישר אני
כפריקן הרי הן כאשכיע לא שחורים ולא לבנים אלא כינוניים ר עקי או יש
ליצירים ממין שהן יצרים יעורות שחורות וכינוניו מכיא סם כינוני ומהיעו ב
מכחויץ והראה ככינוני ר יהוד או מראות נגעים להקל אבל לא להחמיר וראה
הגרמני בנשרו להקל והטשי בכינוני להקל וחכמ או זה וזה בכינוני ׳׳ ג אין
רואין את הנגעי כשחרית ומן הערפל ופתוך הבית ולא ביום המעונן לפי שכהה
נראית שם ולא כיהרים לפי ששוה נראת סהה ואימתי רואין כשלש ובארבע
וכחמש וכשש ובשבע ובשמנה ובתשע רבריר מאיר ר יהוד או נראת ובשמע
ובתשע ׳׳ ד הכהן הסומא כאחת מעיניו או שכהה מאוד עיניו לא יראה

את הנגעים עד לכל מראה עיני הכהן ביה האפל אין פוחתין מן חלוטה לראו נגעו
ר כיצד ראייה הנגע האיש נראה בעור ובמזכן זהים והאשה בעורה
ובמניקה את בנה וכאומנה בשמידי לשחי ולוד הימני ר יהודי או את כשוה
בפשתן לשמאלית כשם שהוא לנגעו כך הוא נראה להעלותו כל הנגעים אדכ
ויאה חוץ מנגעי עיצמו ר מאיר או את לא נגעי קרוכין ה כל הנדים אדכ
מהיר חוץ מנדרי עיצמו ר יהודי או את לא נדרי אשתו שכינה לכן אחרים כר
הכטוות אדם ויאה חוץ מנדרי עיצמו

פר ג

מיטמאין בנגעים חוץ מן הגוים וגר הושב הכל
כשרין לראות את הנגעים אלא שהטומאה והטהרה בידי כהן אומרין לו אמור
טמא והוא או טמ/ אמור טהור והוא או טהור אין רואין שני נגעים כאחת כן
באיש אחר כן כשני אנשים אלא רואה את הראשון ומסגירו ומחליטו ופוטרו
וחוזר לשני אין מסגירין את המוסגר ואין מחליטין את המוחלט ואין מסגירין
את המוחלט ואין מחליטין את המוסגר אכל מתחלה כסות שבוע מסגיר ומסגיר
מחליט ומחליט מסגיר ופוטר מחליט ופוטר כ חתן שנראה בו נגע עות
לו שבעת ימי המשתה לו וליבתו ולכסותו וכן בריגל נותנין לו כל ימי הרגל
ג עור הכשר מטמ/ כשני שטעים וכשלש סימנין כשער לבן ובמחיה ובפסיון
כשער לבן ובמחיה בתחל בסות שטעראשון ובסות שבוע שני לאחר הפטור
ובפסיון בסות שבוע ראשון ובסות שבוע שני לאחר הפטור ומיטמאין כשני
שבועים שהם שלשה עשר יום ר השחין והמכוה מיטמאין בשבוע
אחר וכשני סימנין כשער לבן ובפסיון לבן בתחל בסות שבוע לאחר הפטור
ומיטמאין בשבוע אחר שהוא שבעה ימים ה הנתקין כשני שבועות
וכשנים סימנין כשער היעהוב רק ובפסיון כשער יהוכרך בתחל בסות שטעראשו
ובסות השבוע שני לאחר הפטור ומיטמאין בשני שבוע שהן שלש עשריום
ו הקרחת והגבחת מיטמאו כשני שבועות וכשני סימנין במחיה ובפסיון
במחיה בתחל בסות שטעראשון ובסות שבוע שני לאחר הפטור ובפסיון אחר
שבוע ראשון ואחר שבוע שני אחר הפטור ומיטמאות בשני שבועות שהן של
עשר יום ז הכגרים מיטמאין כשני שבוע וכשלשה סימנין ביקרק
ובאדמדם בתחל בסות שבוע ראשון ובסות שבוע שני לאחר הפטור ובפסיון
בסות שבוע ראשון ובסות שבוע שני לאחר הפטור ומיטמין כשני שבועות שהן
שלשה עשר יום ח הבהים מיטמאין כשלשה שבועות וכשלשה
סימנין כיקרק ובאדמדם בתחל בסות שבוע ראשון ובסות שבוע שני ובסות
שבוע שלישי לאחר הפטור ובפסיון בסות שבוע ראשון ובסות שבוע שני
ובסות שבוע שלישי לאחר הפטור ומיטמאין כשלשה שבועות שהן השעה
עשר יום אין בנגעים פחות משבוע אחד ולא יתר על שלשה שבועות

פר ד

יש כשער לבן מה שאין כן בפסיון ויש בפסיון מה שאין
כן כשער לבן ששער לבן מטמ/ בתחלה ומטמא בכל
מראה לובן ואין בו סימן טהר יש בפסיון שהפסיון מטמ/ בכל שהוא ומטמ/ בכל הנגעי
חוץ לנגע מה שאין כן כשער לבן כ יש במחיה מה שאין כן בפסיון ויש

בפסיון מה שאין כן במחיה ויש במחיה מה שאין כשער לכן שהמחיה מטמא
בהחלה ומטמאה באהל מיאה ואין כה סימן טהרה ויש בפסיון שהפסיון מטמ/
בכל שהו ומטמ/ נכל הנגעים חוץ לנגע מה שאין כן במחיה ב יש
כשער לכן מה שאין במחיה ויש במחיה מה שאין כשערה לכן ששערה לכן מטמ/
כשחין וכמיטה בביבונה ובמפושר מטהרי ושלא מטהרי ויש במחיה שהמחיה
מטמיאה בקרחת וגבחת הפוכה ושלא הפוכה ומעכבת את ההפך כולו לכן ג
ומטמ/ בכל מראת מה שאין כן בשער לכן ד שהי ששערות עיקרן משחו/
וראשן מלבין טהור עיקרן מלבין וראשן משחור טמא וכמ/ יהא מליכלוניה ה
מאיר או כל שהו ור שמעון או כרי לקרוץ בזוג היתה אחת מלמטה וצחלקה
מלמעלן וצראיה כשהים טהור בהרה ובה שער לכן או שחור טמא ואין חושש
שמא מישט מקו שיצר שחור את הבהרת מפני שאין כו ממש ו בהרת
כגריס וחוט יוצא הימנה אפ יש בו רוחב שהי שערו זוקקה לשער לכן ולפסיון
אבל לא למחיה שהי כהרו וחוט יוצא מזו לזו אפ יש בו רוחב שהי שערות
מינטרפין ואפ לאו אין מיצרפן ז בהרת כגריס ובה מחיה כשרשה ושער
לכן בתוך המחיה הלכה המחיה טמא מפני שער לכן הלך שער לכן טמא מפני
המחיה ור שמע מטהר מפני שלא הפסיקו בהרת בהרת היא ומחיה כגריס ושער
לכן בתוך הבהרת הלכה המחיה טמאה מפני שער לכן הלך שער לכן טמ/ המחיה
ר שמע מטהר מפני שלא הפסיקו בהרת כגריס ומורה שאפ יש במקום שער לכן
כגריס שהוא טמא ח בהרת ובה מחיה ופסיון הלכה המחיה טמא משו/
הפסיון הלך הפסיון טמ/ מפני המחיה וכן כשער לכן וכפסיון הלכה וחזרה כסו
שטעו הרי היא כמו שהיית לאחור הפטור הראה כתחלה היית הוה ונעשית כהה
כהה ונעשית שוה הרי היא כמו שהיתה ומלה שלא התמעט מאורבעמיאור
כנסה ופחתה או פחתה וכנסה ר עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין ט בהרת כגריס
ופחתה כחיצי גריס ר עקי או תראה כתחלה וחכמ/ מטהרין י בהרת כגריס
ופחתה כחיצי גריס ושער והלך מן האוכ כחיצי גריס ר עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין
יא בהרת כגריס ופחתה כגריס ושער והלכה לה האוכ ר עקי מטמ/ וחכמ/ או תראת
כתחלה יב בהרת כגריס ופחתה כגריס ועולה לפסיון מחיה או שער
לכן והלכה לה האוכ ר עקי מטמ/ וחכמ/ או תראה כתחלה יג בהרת כחיצי גרי/
ואין פה כלום גולדרה בהרת כחיצי גריס ובה שערה אחת ועולה בהרת כחיצי גריס
ובה שערה אחת הרי זו להסגיר יד בהרת כחיצי גריס ובה שערה אחת
ועולה בהרת כחיצי גריס ובה שערה אחת הרי זו להסגיר טו בהרת כחיצי גריס
גריס ובה שתי שערו ועולה בהרת כחיצי גריס ובה שערה אחת הרי זו להסגיר
טז בהרת כחיצי גריס ואין בה כלום ועולה בהרת כחיצי גריס ובה שתי שע
הרי זו להחליט מפני שאמרו אפ בהרת קרמ/ לשער לכן טמ/ ואפ שער לכן
קרם לבהרת טהור ואפ כפק טמא ור יהושע היה
פרק ה כל כפק נגעים טהור חוץ מזה ושער אחר ואיזה זה
זה מי שהיתה בהרת בו כגריס והסגיר בשוע שטוע
הרי הוא נכלל בכפק שהיא היא כפק שאחר נאה תחתיה טמא ב החליטו

כשער לכן והלך שער לכן וחזר שער לכן וכן במיחיה וכפסיון מתחל בפות שטע ר
ראשון בפות שכוע שני לאחר הפטור הרי כמו שהיה ׳׳ ג החליטו במיחיה
והלכה המיחיה וחזרה המחיה וכן כשער לכן וכפסיון מתחל בפות שטע ראשון
פות שכוע שני לאחר הפטור והרי הוא כמו שהיה החליטו בפסיון והלך לו הפסיון
וחזר הפסיון וכן כשער לכן בפות שכוע ראשון פות שטע שני לאחר הפטור
הרי הוא כמו שהיה ׳׳ ד שער פקוה עקבי כן מהללין מטמ/ וחכמ/ מטהרין
אויהו שער פקור מי שהיה טו בהרת וכה שער לכן והלכה הכהן והניחה לשער לכן
במקומו וחזרה עקבי כן מהללין מטמ/ וחכמ/ מטהרין אר עקי מודה אני בזה שהו
טהור ואיזהו שער פקור מי שהיה טו בהרת כגריס וכה שהו שערו והלך ממנה
כחיגריס והניחו לשער לכן במקומו הבהרת וחזר אמרו לו כשם שנטלו אתה הבהרו
עקבי אתך דכריך איכן קיימין ׳׳ ה מל פפק נגעים בתחל טהור עד שלא
נזקק לטומאה בפיקו טהור משנזקק לטומאה בפיקו טמא כיצד שנים שבאו אצ
מהן בזה בהרת כגריס וכזה בכלע בפות שטע בזה בכלע וכזה בכלע ואין ידוע באיז
מהן בפתה כין באיש אחר כין בשני אנשים טהור ׳׳ ו משנזקק לטומא
בפיקו טמ/ כיצד שנים שבאו אצל כהן בזה בהרת כגריס וכזה בכלע בפות שטע
בזה בכלע ושער וכזה בכלע ושער שניה טמאין אפלו שיחזרו להיות בכלע ובכל
שניהם טמאין עד שיחזרו להיות כגריס זהו שאמרו משנזקק לטומאה בפיקו
טמא ׳׳ פרק ז נוף של בהרת כגריס הקילקי מרובע
ומקום הגריס השע עד שוה ומקום העדשה
ארבע שערות נמיצאו שלשים ושש שערות ׳׳ א בהרת כגריס ובה
מחיה כעדשה רבה בהרת טמא בהמעטה טהורה רבה המחיה טמאה בהמעט
טהורה ׳׳ ב בהרת כגריס ובה מחיה פחותה מכעדשה רבה בהרת טמאה
בהמעטה טהורה רבה המחיה טמא בהמעטה ר מאיר מטמ/ וחכמ/ מטהרין ע
שאין הנגע פושה להוסה ׳׳ ג בהרת יתירה מכגריס ובה מחיה יתירה
מכעדשה רבו או שנתמעטו טמאין וכלבר שלא נתמעטו מכשיעור ׳׳ ד
בהרת כגריס ומחיה כעדשה מקפחת וחוץ למחיה בהרת הפנימית להסגיר והחיצונ
להתליט אר יוסה אין מחיה פימן טומאה לחיצונה שבהרת להוכה נתמעטה
והלכה לה ׳׳ ה או אם מנפניב היא כלה פימן נפימן פסיון לפנימית והחיצונה
טהורה ואם מבחוץ החיצונה ט ׳׳ ו עקי או בין כך ובין כך טהורה ׳׳
ז אר שמעון איכתי בזמן שהיא כעדשה מוכאה היתה יתירה מכעדשה
והמותר פימן פסיון והחיצונה טמאה היה בוהק פחות מכעדשה פימן פסיון ל
לפנימית ואין פימן פסיון לחיצונה ׳׳ ז עשרים וארבעה ראשי
אברים כאדם אינן מטמאין מחמ/ מחיה ראשי אוכפו ידים ורגלים וראש
אזנים וראש החוטם וראש הערוה וראשי הדדין שבאשה ר יהוד או אף של
איש ור יוסי או אף היבלות והדלדולים אינן מטמאין משום מחיה ׳׳ ח
ואילו מקומו באדם אין מטמאין בבהרת תוך העין והנך האזן תוך החוטם הנך
הפה הקמטים והקמטים שביואר תחת הדד וביה השחי כת הגבל והיעפורין הרא
והזקן השחין והמכוה הקרח המורדין אינן מטמאין בנגעים ואין מיעטרפין

ואין הנגע פושה לתוכן ואינן מטמאין משום מחיה ואין מעכבין את הטופר גלו
לבן חזר הראש והזקן ונקחתו השחין והמכוה והקרח ונעשו יצרת הרי אלו מיטמ/
נגעים ואינן מיצטרפין עם הנגעים ואין הנגע פושה לתוכן ואין מטמאין משו
מחיה אבל מעכבין את הטופר כולו לבן הראש והזקן שלא העלו שער חד
להולין שבראש ושבזקן עיונין כשער הכשר "

פרק ח ואלו בהרת טהורות שהיו בי קורס למקן הזה בגוונהגייר
בקטן ונגלח בהמט ונגלה בראש ובזקן כשחין ומכוה ובקרח
במורידין חזר הראש והזקן ונקרחו השחיץ והמכוה והקרח ונעשו יצרת טהורין
הראש והזקן עד אשר לא יגלו שער העלו שער ונקרחו השחין
והמכוה והקרח עד שלא נעשו יצרא ונעשו יצרא וחיור אעפר כן יעד מטמ/
שתחלתו וסופו טמא וחכמ/ מיטהרין " כ נשהגי מראיתן כין להקל כין
להחמיר כיצד להקל היתה כשלג ונעשית כסיד התיכל כיצמר לבן וכקרום בילה
וכעשית מפחת שאת או מספחת עזה כיצד להחמיר היתה כקרקפת ביצה ונעשי
כיצמר לבן כסיד התיכל וכשלג אעפר מטהר ורבי עקיבא מטמא או להקל
טהור ולהחמיר הראוה מחלק ר עד אחד כין להקל כין להחמיר הרי כתחלה
כא נהרת ואין בה סימנים כתחל כמות שנגע ראשון יסגיר כמות שנגע שני לאחר הפטור יפטור "
הפטור יפטור עוריה מסגירו ועוטיו ועלילו לו סימני טומאה יחליט מחל
ובה סימני טומאה מתחל כמות שנגע שני לאחר הפטור יפטור " ר התולש
סימני טומאה והבוה את המחיה שבו בלא תעשה ולטהר עד שלא נא אעל
כהן טהור החליטו טמא אלא עקיבא שאלתי את ר ואת ר יהושע בהולין בערבי
בתוך הסגרו מהו אמרו לו לא שמענו אנחנו שמענו על שלא נא אעל הכהן
טהור אחר החליטו טמא התחלתי מניא להם ראיות אחד עשר לפני הכהן
ואחרכך בתוך הסגרו טהור עד שיטמא אנו והכהן מאמרתי היא טהרתך שיעור
כשעורה לא נגע אחר ויטהר ממני וחכמ/ או עד שהפרח בכולו או עד שהתמעט
בהרתו מכעריס " ה מי שהיתה מהרת בי ונתעיעה טהורה מהכוון
ר לי עזרי או כשעורה לו נגע אחר ויטהר ממני וחכמ/ או עד שהפרח בכולו היה
בראשו הערלה ומיהל " פרק ח העיד מן השמא טהור
וחזרו בי ראשי אכריס טמא עד שהתמעט
נהרתו מכעריס מוטהור טמא חזרו בי ראשי אכריס טמא עד שתחזור בהרת
לכמות שהיתה " כ נהרת כגריס ובה שחיה כערשה פרח בכולו ואחרכך הלבי
לה המחיה או שהלכה לה מחיה ואחר כך פרח בכולו טהור עלה לו טמא נולד
לו שער לבן ר יהושע מטמ/ וחכמ/ מטהרין " ב נהרת ובה שער לבן פרח מחלו
אעפ שהשער לבן במקומו טהור נהרת ובה פחיון פרח בכולו טהור וכולן שחזרו
בהן ראשי אכריס הרי אלו עומדין פרחה המקיעתו טמא פרח בכולו הרי הוא טהור "
ג על פריחת ראשי אכריס שבפריחתן טהרו טמא ובשחזרו שמיהן ועל
חזרת אכריס שבחזרתן טמאו טהור נהגלו טמא אעפ שחזרו טהרים "
ד על הראוי לטמא כנגע הנהרת מעכב את הפריחה וכל שאינו ראוי לטמא
כנגע הנהרת אינו מעכב את הפריחה כיצד פרח בכולו אבל לא בראש או בזקן

בשחין וכמכוה והמוררים חזר הראש והזקן ונקרחו השחין והמכוה והקרח ונעשו
יראה טהורין פרחה בטולו אפל לא בטחני עשה הסמוך לראש ולזקן לשחין ו
ולמכוה ולקרח חזר הראש והזקן ונקרחו השחין והמכוה והקרח ונעשו יראה
אעפ שנעשה מקום המחיה בהרת טמא עד שתפרח בטולו ז שתי בהרות
אחת טמאה ואחת טהורה פרחה מזו לזו ואחר כך פרחה טהור בשפרחה עליונה
ובשפרחה התחתונה בשתי אצבעותיו בשני ריסי עיניו אעפ שמרכיבן זה לזה והן
נראין כאחת טהור פרחה בטולן אפל לא בטהר טמא חזרו בראשי אבריס בטן ח
טהור חזרו בראשי אבריס פחו מכעדשה ר מאיר מטמ וחכמ או טהר פחות מ
מכעדשה בימן טומאת בתחלה ואין בימן טומאת בבות ז הכא בטולו לבן ובגי ר
צולדו לו שער לבן ובימני טומאה יחליט בשחזרו שתיהן או אחת מהן הקיפוהו
שתיהן או אחת מהן בסמך השחין לשתיהן או לאחת מהן הקיפ השחין אה ב
שתיהן או אחת מהן או הקיפ השחין ומחית המכוה והכוהק טהור עולה לו מכוה
או שער לבן טמא לא עולה לו לא מחיה ולא שער לבן טהור ומולן שחזרו בהן ו
בראשי אבריס הרי אילו בטומה שהיו פרחה במקיעתי טמא פרחה בטולו הרי הן טהורין
ח אם בטולו פרחה באחת מתוך הטהרה טמא ומתוך הטומאה טהור מתוך
הסגר פטור מן הפרי עה ומן הפרים ומן ההגלח ומן העפרים ומתוך החלט חיב
בכולן וזה וזה מטמאין בביאה ט הכא בטולו לבן ובו מחיה כעדש ופרחה
בטולו ואחר כך חזרו בראשי ר ושמעא או בחזירת ראשי אבריס בהרת גרולה ר
אשר בן עזריה או בחזיר ראשי אבריס בהרת הטה י יש מוציאה לכרקע
בגעו ובשכר ויש מוציאה ומפסיד כיצד מי שהיה מוחלט והלכו להם כימני טומאה
לא הספיק להראותן לכהן עד שפרח בטולו טהור שאילו הראה לכהן היה טמא ב
בהרת ואין בה מלוס לא הספיק להראותה לכהן עד שפרחה בטולו טמא שאילו ג
היאה לכהן היה טהור

פרק ט

השחין והמכוה
מטמאין בשנוע אחד
ובשני בימנין ב
ובשער לבן ובפסיון איזהו השחין לקה בעין או באזן או בגבה או במי שריא וכל
שאינו מחמ האש והו שחין ואיזהו המכוה נכוה בגחלת או בכרמיז וכל שהוא מ
מחמ האש והו המכוה ג השחין והמכוה מיעטרפין זה עם זה ואין פוחתין
בעור הכשר ואין עור הכשר פוחת להן היו מוררין טהורין ועשו היום כקליפת השום
והיא יורדת השחין האמור בתורה חזרו וחיו אעפי שמקומה עלקת נירונין בעור
הכשר ד שאלו את ר שמעון מי שעלה להוך ידו בהרת נכלע ומקום יורדת
השחין א להם יכנוס אמרו למה לגריל שער לבן אינה ראויה ולפסיון אינה פוחתת
ולמחיה אינה מטמ א להן שמא הכנס והפסה אמרו לו והלא מקום כנוסים אלהן
לא שמעתי אלו ר יהודן בן בתירא אלמד בן אל אם לקיים תכרי חכמ הן אל שמא
יולד לו שחין אחר תחתיה לו ויפסה להזכי אל תכנס גרול אתה שקיבות הבני ה
חכמים ו

פרק י

הנתקין מטמאין בשנוי שכיעות ו ז
ובשני בימנין כשער יעקובית ופסיון בשבע ר
יעקובית לקוי תיער דכיי ר עקבר יוחנן בן נורי או אפי ארוך אריוחנן בן נורי מה
הלשון אומר דק מחל זה דק קנה זה דק לקוי פיער דק לקוי ארוך אל ר עקי יער שאנו

למדין מן הנה נלמד מן השער רק שערו של פלוני רש לקוי קיבד לא רק לקושט
אחוך ב שער יהוב רק מטמ/ מכונה ומפוזר ומכויער ושלא מכויער הפוך
ושלא הפוך הברי ר יהוד ור שמעון אוסרין מטמ/ אלא הפך אר שמעון ורין הו
ומה אם שער לכן שאין שער אחר מיציל מידי אינו מטמ/ אלא הפוך שער ג
יהוב רק שיש שער אחר מיציל מידו אינו דין שלא יטמ/ אלא הפוך ר יהוד או
כל מקו שיעריך לומ/ הפוך אומר הפוך אכל הנהק עט ולא היה כו ששער יהוב מ/
מטמ/ הפוך ושלא הפוך ד היעומח מיציל מיד שער יהוב ומיד הפסיון
מכונס ומפוזר ומכויער ושלא מכויער והמשואר מיציל מיד שער יהוב ומיד ה
הפסיון מפוזר ומכויער ואינו מיציל מן היער שר שיהא רחוק הקמה שתי
שערות שתי שערו יהובה ואחת שחורה אחת יהובה ואחת לבנה אינן מיצילו
ו שער יהוב שקרם את הנהק טהור ר יהוד מטמא ר שמעון יעקבאו לא
מטמ/ואינו מיציל ור שמעון כל שאינו סימן טומאה נהק הרי הוא כסימן טהרה
נהק ז כויער מגלחין את הנהק מגלח חויבה לן ומניח שתי ששרות
סומך לוכרי שיהא ניכר אם פסה החליטו בשער יהוב הלך שער יהוב וחזר שע
יהוב וכן בפסיון כתחל בסות שכוע ראשון ובסות שכוע שני לאחר הפטור הרי
הוא כמות שהיה ח שני נתקין זה כיער זה ושיטה של שער מפסק ב
ביניהן נפרין מקום אחר טמא ומשני מקומו טהור כמה הוא הפריעה מקו שתי
שערות נפרין מקו אחר כגריס טמא ז שני נתקין זה לפנים מזה
ושיטה של שער מפסק ביניהם נפרין ממקום אחר טמא ומשני מקומות טהור
כמ/ הוא הפריעה מקום שתי שערו נפרין מקום אחר כגריס טהור ח מי
שהיה מנהק וט שער יהוב טמא ועלה לו שער שחור טהור אעפ שהלך לו שע ר
שחור טהור ר שמעון כן יהוד משום ר שמע אומ כל הנהק שטהר ששה אחה אין
לו טומאה עולמית ט מי שהיה לו נהק כגריס וניהק כל ראשו טהור
הראש והזקן אין מעכבין זה את זה ברבי יהוד ור שמעון אומ מעכבין זה את זה י
אר שמעון ורין הוא מה אם עור הפנים ועור הבשר שישר מפסיק ביניהם ב
ומעכבין זה את זה הראש והזקן שאין דבר אחר מפסיק איעורין שיעכבו זה את
זה הראש והזקן אין מיבטלין זה עם זה ואינן פוסין מזה לזה אי אתה והזקן מ
מפסיק של לחי ער פיקה של גבגרת י הקרחת והגבחת מטמאות כשש
שנועות וכשני סימנין נמחיה וכפסיון אי אתה קרחת אלא בשש כך בשש מכה ג
שאינה ראויה לגדל שער אי אתה הקרחת מן הקרקר השופע לפניו הקרח והגבח
אינן מיבטלין זו עם זו ואינן פוסות מזו לזו ר יהוד אומ אם יש שער ביניהם אינן
מיבטלות ואינן פוסות מזו לזו ר יהוד אומ אם יש שער ביניהם אינן מיבטלין ואם
לאו מיבטלות י כל הנגעי מיטמאין

פרק ראשון

נגעים חוץ משל
גויים והלוקח בגדים
מן הגויים ויראו כהחלה שרוות הים אינן מיטמין בנגעים חכר להם מן הגדל בארץ
אפי חוט אפי משיחה דבר שהוא מקבל טומאה כ יעמור בגמלים
ויעמור רחלים שפרקן זה בזה אם רוב מן הגמלים אינו מטמ/ בנגעים ואם רוב
מן הרחלים מטמ/ בנגעים מחיצה על מחיצ מטמ/ בנגעים וכן הפשתן והקנבוס ש

ששתן וה בלה " ג השערות הזכרים ועצועים יתרין מטמאין בנגעים
הנקיים כין ועצועים בין שאלין יבשועים משמאין בנגעי רבי ר מאיר ר יהודה או
העדות כהנים ר שמשון או חכמים בחשעים בחשעים מי שמאין ובידי אדם אלין מיטמ "
ר כגר ששהיו ושעה ושיערו לקן עיניו ונביב ושבביו לקן הפלה ולאחר הנראו
הנגרים מישמאין ביזקיק שכידוין ואמאמדם ששאר מיכ היה יזקיק ופפה
אדמיתם שדמיתם ופפה יזקיק שמא נשהגה ופשה נשתנה ולא עשה כיזקיל לית
נשתנה ר והר או יראה כהחלה " ה העפיד בריאשון יפכם וישני השמי
נשני ושדת העושה כיה וכוה ושדת הכהה כהחל ר שמעון או יכפם ויכגיד וחכמ
או איגו זקוק לי " ו הכהה בריאשון יכפם וישני הפהה כשני קורען ושורת
מה שקרע ויצריך מטליה ר נתמניה או איגו יצריך מטליה " ז חזר נגע לכגד
מיכיל אה המטליה חזר למטליה שורת אה הכגד התולה מן המכוגר כטהור חזר
נגע לכגד מיכיל אה המטליה חזר למטליה הכגד הריאשון ישרת והמטליה
השמש הכגד השני כטימין " ח קישי שיש כה פפסין ועצועי ולכגיב
פוסים כזה לזה שאלו אה ר ליעז והרי הוא פפסם יחירי א להם לא שמעתי אל
ר יהורקן כהיר אלמר כי אל אם לקיים דברי חכמ הין אל שמא ישמיר כו שני
שכועו שמא אל חכם גדול אהה שקיימה דברי חכמ הפסין הסמוך כל שהוא
היחוק כגריס והחוזר כגריס " ט השתי והערב מיטמאין בנגעים מיר ר
יהור או השתי משיש לה והערב מיר והאומן של פשתן משיהלבט כמ יהא
מפקעה והא מטמ כנגעים כדי לאריג מימנה שלש על שלש שתי וערב אפי
טלה ערב היהה פסיקו אישה מטמ כנגעים ר יהור או אפי פסיקה אחה וקשרה
אינה מטמ כנגעים " י המעלה מן הפקעה לחברתה ומן הפליל לחבירו
מן הכגר העליונה לגר התחתונה וכן שני רפי חלוק שניא נגע באחר השני
שהוד בנפש המכסה ובשתי העומר הרי אלו מטמאין בנגעים ר שמשון או
השתי אם היה ריעות מטמא " יא נראה כשתי העומר האריג טהור
נראה כאריג השתי העומר טהור נראה כפרין שורת אה העמין נראה כנומין
הפרין טהור חלוק שנראה כו נגע מיכיל אה האותריות שבו אפי הן אומן "
יב כל הראוי לישמ טמא מת אעפ שאיגו ראוי לישמא מדרס מטמא
כנגעים נתן קליע של ספינה וגילן קשביס של ספנים ומטפחות הספרים וגליון
וריעישה מגעל ושעל שיש כהן רוחב כגריס הרי אילו מטמאין בנגעים כגוף
טמא מת כו נגעי שישה כן יעקבאו יש שיד אה באדיג וכמוכין החמה והטרומל
נראין כדכן ומוסה מוטב לאחוריו ומאחוריו להיט " יג כגר המכוגר
שנתערב באחרים נחלן טהורין קיימו ושראו מוכין טהור ומותר בהנייתו
המוחלט שנתערב פחות טמאין קיימו ועשיתו מעון טמא ואסור בהנייתו "
ב יג על חפתים מטמאין בנגעים חוץ מפשל ציס הלוחצין
בתים מפ הגוים יראו כתחלה פיה עמיל פיה טיגון פיה
הכעי נספיגה ומאספריא גל ארבע קורו אוין מטמ כנגעים אפ היה מוכע אפי
על אוגעה עמוריס מטמא " פ פיה שאחור מיצרין מחופה
בשיש ואחוי בסלע ואחוי פלגים ואחוי בעפר טהור פיה שאלא היו מי אבני ועיגיב

ועפר טהור וכן בצר שלא אזג בו שלש על שלש וצרעה כו נגע ואחרק אזגבו ג
שלש על שלש טהור אין הבית מטמא נגעים עד שיהו בו אבנים ועפר ׃
צ וכמה אבנים יהו בו רבי ישמעאל אומר ארבעה עקי אומר שמנה שרי ישמעאל אומר עד
שיראה כשני גריסין על שתי אבנים או על אבן אחת עקי אומר עד שיראה כשני
גריסין על שתי אבנים ולא על אבן אחת רשב׳ר שמעון אומר עד שיראה כשני
גריסין על שתי אבנים כשני סלעים נווית אורכן כשני גריסין ורחבן כגריס ׃ ד
עזים כדי ליתן תחת השקוף ר׳ יהודה אומר כדי לעשות סנדל לאחורי השקוף עפר
כדי ליתן בין פיסי לחברו קירות האיכסדרה והחיצה המחיצ׳ אינן מטמאין בנגעים
ירושלם וחומה לארץ אינן מטמאין בנגעים ׃ ה כיצד ראית את הבית
ובא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית אפי תלמיד חכם ויודע
שהוא נגע ודאי לא יגזור ויאמר נגע נראה לי בבית אלא כנגע נראה לי בבית ׃
ו ויצוה הכהן ופינו את הבית אפי חבילי עצי אפי חבילי קנים דברי ר׳ יהודה
ר׳ שמעון אומר עסק הוא לפינו אלא מיאיר וכי מה מיטמא לו אם האמא כל עיקר וכגרין
ומהכתו מטמיאין והן טהורין ועל מה חסה התורה על כלי חרסו על פתו ועל תופיו ׃
אם חסה הורה על ממונו הגוי קל וחומר לממונו החביב אם כך על ממון קל על נפש
בניו ובנותיו אם כן על שלרשע קל על של יעריך ׃ ז איזו הולך להרס
ביתו ומסתיר ולא שמר פתח הבית שהנגע בתוכו ומסתיר אלא עומד על פתח הבית
שהנגעים בתוכו ומסתיר עד ויצא הכהן מן הבית אל פתח הבית והסתיר את הבית שבעת
ימים ׃ ח וכא כפות שנוע וראה אם פשה ויצוה הכהן וחלצו את האבנים
אשר בהם הנגע והשליכו אותן אל מחוץ לעיר אל מקום טמא ולקחו אבנים אחרות
והביאו אל תחת האבנים ועפר אחר יקח וטח את הבית אינו נוטל אבנים מיער ולא
ומביא לזה ולא עפר זה ומביא לזה ולא יוסיף מכל מקום לא אחת תחת שתים ולא
שתים תחת אחת אלא מביא שתים תחת שתים תחת שלש תחת ארבע מיכן אמרו
אוי לרשע אוי לשכנו שניהם חולין שניהם קיניגין שניהם מביאין את האבנים
אבל הוא לבדו מביא את העפר עד ועפר אחר יקח וטח את הבית אין חבירו מיטפ ל
עמו כשיחה ׃ ט וכא כפות שנוע וראה אם חזר ונתץ את הבית את האבנים
ואת עציו ואת כל עפר הבית והוציא אל מחוץ לעיר אל מקום טמא המשיון הסמוך
כל שהוא והרחוק כגרים והחוזר כבתי כשני גריסין ׃

פרק יג

עשרה מהים הן הבהה בראשון וההולך לוקולפו והוא ׃
טהור הבהה כשני והולך לו טלפו והוא טעון יעפרים
הפושה בראשון חולין וקויעה וטחו ונתנו לו שניעחזר ונתנו לא חזר טעון יעפרים
עמר בראשון ופשה כשני חולין וקויעה וטחו ונתנו לו שנוע חזר ונתנו לא חזר
טעון יעפרי עמר כזה וכזה חולין והויעה וטחו ונתנו לו שנוע חזר ונתנו לא חזר
טעון יעפרי אם עד שלא טהרו כיעפרים בראה כו נגע הרי זה יתנו ואם במשטה כן
כיעפרי בראה כו נגע יראה סתלה ׃ כ האבן שכווית כומן שהוא חולין
את כולה בימן שקוא נותנו נותנו את שלו ומניח את של חבירו נמצא חומר
בחליע מכנתיעה ׃ כא ריעור או בית הכנוי ראש ופנים בראה כראשי נוטל
את מילו עד כפנים נוטל את שלו ומניח את של חבירו ׃ כב כיר

שנראה כו נגעוהיתה עליה על גביו צהן אה הקורות לעליה נראה לעליה עהן אה
הקורות לבית לא היתה עליה על גביו אבניו ועציו ועפרו נהיצין עמו ומיעיל אה
המלבנין ועל פריצי החלונות ר יהודה מלבן הבתי על גביו צהין עמו אבניו ועציו
מיטמיאין כדות ר אלעזר חסמיא או כמה שהן " ה בית המוסגר מיטמ/ מהטכו
והמוחלט מהטכו ומיאחוריו וזה וזה מיטמיאין מבית אה " ו הבונה מן המוסגר
בטהור וחזר ונגע על הבית חולין אה האבנים חזר על האבנים הבי הראשון יצתין
והאבנים ישמשו אה הבית השני כטימנין " ז בית שהוא מיסך על גבי
בית המנוגע וכן אויל שהוא מיסך על גבי בית המנוגע הצבוע לחיצון טהור רבי
ר אלעזר כן עזריה אור אלעזר ומה אכן אחה הימני מטמ/ בביאה הוא עצמו לא יטמ/
בביאת כיצד הטמא עומד החת האילן והטהור עובר טמא הטהור עומד החת האילן
והטמא עובר טהור ואם עמד טמא וכן באלו המינוגעה טהור ואם הניחה הרי זה
טמא " ח טהור שהכניס ראשו ורובו לבית טמא ניטמ/ וטמא שהכניס
ראשו ורובו לבית טהור טימאהו טליה טהורה שהכניס הימנה שלש על שלש לבי
טמאת נטמאת וטמאה שהכנים ממנה אפי כיצד לבית טהור טימאהו " ט
מי שנכנס לבית המנוגע וכליו של טהרו וסנדליו וטבעותיו בידיו הוא ובן טמאין
מיד היה לבוש כליו וסנדליו בריגליו וטבעותיו בידיו הוא טמא מיד ובן טמאין
טהורין עד שיהא בבתי אכילת פרס פת חיטין ולא פת שעורין מיסב ואוכל כליפתן
" י היה שומר בפנים ופשט ידיו לחוץ וטבעותיו בידיו אם שהא בתי אכילת פרס
טמאות היה שומד בחוץ ופשט ידיו לפנים וטבעותיו בידיו ר יהודה אומר מיד מטמא מיד
וחכמ/ אומרים עד שישהא בתי אכילת פרס " יא אמרו לו לר יהודה מה אם בזמן
שכל גופו טמא ליטמ/ אה מה שעליו עד שישהא בתי אכילת פרס בזמן שאין כל גופו
טמא לא יטמ/ אה מה שעליו עד שישהא בתי אכילת פרס " יב מיעודע
שנכנס לבית כל הכלים ששם טמאין ר יהודה אומר אם שהא בתי הילוך הנר " יג
נכנס לבית הכנסת עשרה טפחים על רוחב ארבע אמות נכנס ראשון
ויוצא אחרון כל המיעיל יעמיד פתיל באהל המת מיעיל יעמיד פתיל בבית המנוגע וכל
וכל המיעיל מכוסה באהל המת מיעיל מכוס בבית המנוגע רבי ר מאיר ר יוסה אומר כל
המיעיל יעמיד פתיל באהל המת מיעיל מכוסה בבית המנוגע וכל המיעיל מכוסה באהל
המת אפי מגולה בבית המנוגע טהור "

פרה יב כיצר

משהרין את המיצרע היה מביא פיילו של
חרש חדשה ועטין לתוכה רביעי מים חיים ומביא שתי ענפים ררור ושותאה אחת
מהן על פני חרש ועל מים חיים וחופר וקוברה בפניו נטל ענף ארז ואזוב ושני תולעת
וטורקן בשירי הלשון והזית להן ראשי גפין וראשהזנב של שניה וטבל והזה
שבע פעמים לאחר ידו של מיצרע ויא על מיצחו וכך היה מזה על השקוף שבבית
מבחוץ " ב בא לו לשלח את העבד החיה יתיבה ושלח את פניו לא יהיה זלא
לעיר ולא למדבר עד ושלח את העבד אל מחוץ לעיר אל פני השדה " ג
בא לו לגלח את המוצרע הגיד הענר על כל כשרו וכבס כבריו וטבל וטהר מלטמא
בביאה והרי הוא מטמ/ בשרץ נכנס לפנים מן החומה מגדה מבחוץ שבעת ימים ואכל
בתשמיש המטה " ד ביום השביעי היה מגלחו הגלח שניה טהגלח הראשה

רבכם בצריו וטבל טהור מלטמ/ כשרין והריהוא טבול יום אוכל במעשר הערי שמשו
אוכל בתרום/ הכיא כפרתו אוכל בקדשים נמיצאו שלש טהרות למיצורע ושלש
ליולדת " ה שלשה מצלחין והצלחתן מיעוה העיר והמיצורע והלויים וכול
שצילחו שלא בהעד או ששיירו שתי שערות לא עשו כלום " ו שתי יעלי
מיצוהן שיהו שוות במיראה ובקום/ ופרמיס ולקיחתן כאחת אעפ שאינן שוות
בשערות לקח אחת היום ואחת למחר כשרו שחט את אחת מהן ונמיצא שלא הזה
יקח זוג לשניה והרא שזוג מוזה כהנאה נשתך הרם תמות המשתלחת מתה ה
המשתלחת ישתך הרם " ז מיעוה עון ארז ארכן אמה ועומן כריעץ
כרע המטה אחר לשנים ושנים ולארבעה מיעוה אזוב לא אזוביון ולא אזוב ט
טחולית ולא אזוב ומי ולא אזוב מדברי ולא כל אזוב שיש לו שם לווי "
ח מיום השמיני מביא שלש מהמות ומיצורע עני מביא חטאה העוף ועולת
העוף ואשם " ט בא לו אינל האשם וסמך שתי ידיו עליו ושחטו וקבלו
שני בהנין אחד רמון אחד בכלי ואחד ביד זה שקיבל בכלי בא וזרקו על קיר המזרח
וזה שקיבל ביד בא לו אינל המיצורע והמיצורע טבל כלשכת המיצורעין וכא ועמד
כשערי ניקנור יהור או לא היה יריך טבילה " י הכניס ראשו ועקן ז
על הקנה אזנו ידו ורגלו ועקן על קנן ורגלו ריהור או שלשתן היור
מכניס כאחת אין לו קנן יד קנן רגל אזן ימנית אין לו טהרה עולמית ר לישער אומ/
נותן הוא על מקומן ר שמעון או אם עקן על שמאל יצא " יא נטל
מלוג השמן וייצק להוך כפו של חבירו ואם ייצק להוך כף עצמו יצא טבל והזה ב
שבע פעמים כנגד כיוק קדש הקדשים על כל הזייה טבול בא לו אינל המיצורע מקום
שהוא נותן לו אה הרם הוא נותן אה השמן שב אל מקום רם האשם והעוקץ מן השמן
אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר אם עקן כיפר ואם לא עקן לא כיפר רבי
ר עקיבה ר יוחנן בן ערי או שירי מיעוה הם כין שעקן כין שלא עקן כיפר ומעלים עליו
כאילו לא כיפר " יב חסר הלוג עד שלא ייצק ימלאנו משייצק יביא אחר
מתחלה רבי ור עקיבה ר שמעון או חסר הלוג עד שלא עקן ימלאנו משעקן יביא אחר
מתחלה " יג מיצורע שהביא קרבנו עני והעשיר או עשיר והעני הכל
הולך אחר החטאה רבי ר שמעון ר יהוד או אחר האשם " יד מיצורע
עני שהביא קרבן עשיר ייצא ועשיר שהביא קרבן עני לא ייצא מביא אדם על ידי
בנו ועל ידי בתו ועל ידי עבדו ושפחתו קרבן עני ומיאכילן מבחיסר יהור או אה על
ידי אשתו מביא קיבן עשיר וכן כל קרבן שהיא חייבה " טו שני מיצורעין
שהעריב קרבנותיהם וקרבקרבנו של אחר מהם ומת אחד מהם זו שאל ששאלו
אנשי אלכנעריא אה ר יהושע ואל להם יכהוב כל נכסיו לאחר והביא קרבן עני "

חסלת מסכ[illegible] נגעים מסכת פרה

ר ליעזר או שלה נג שערה ופריה נה שהיה וחכם/ או שלה נה שהיה ופרה סה ט
שלש או נה אבעה מאיר או אה סה חומש כשרה הקנה אלא שאין ממהינין לה
שמיא תשחיר שלא הפסל " ב אר יהוש לא שמעתי אלא שלשית אמ/

לומה הלשון שלישית אלהם כך שמענו מפי אין עושין אני אפרש אם אומר
אתה שלישית לאחרות נמנין ומשאתה אומר שלישה מה שלש שנים ג
כיוצא בו כרם רבעי אמרת לומה הלשון רבעי אלהם כך שמעתי מפי אין עושין אני
או אתה יכיעי לאחרים נמנין ומשאתה אומר רבעי כן ארבע שנים ד כיוצא
בו אמרו האוכל בבית המטבחים פחות משלש לקב אמרו משמנה עשרה לסאה אלה
כך שמעתי אלא כן שואלי אני אפרש אם אומר אתה משלש לקב אין כוחלה ומשאתה
אומר משמנה עשרה לסאה מיעטתו חלהו ה כיוצא הגלילי אומר פרים בני
שהים עג ופר שני כן בקר החטאת וחכמים אומרים בני שלש מאיר אומר אף בני ארבע
ובני חמש כשרים אלא שאין מביאין מהם מפני הכבוד ו כבשים בני שנה
ואלים בני שהים וכולם מיום ליום כן שלשה עשר חדש אינו כשר לא לאיל ולא
לכבש ר טרפון קורהו פלגם כן שואלי קורהו ניקד ר ישמעאל קורהו פרכיגמא הקריבו
והביא עליו נסכי איל לא עליה לו מזבחו כן שלש עשר ויום אחר הרי זה איל ז
חטאות העבור ושלוחיה חטאת היחיד ואשם טיר ואשם מצורע כשרים
מיום שלשים והלאה אף כיום שלשי הקרבן ביום השמיני בשרי נדרים ונדבות
הכבוד והמעשר והפסח כשרי מיום השמיני והלאה אף כיום השמיני ח

פרק ב

ר יאיע אומר פרה חטאת העוברת כשרה וחכמים פוסלין
ר יאיע אומר אינה נלקחת מן הגויים וחכמים מכשירין ולא
זו כלבד אלא כל הרכבו היציבור והיחיד באין מהארץ ומחוצה לארץ מן החדש
ומן הישן חוץ מן העומר ושתי הלחם שאינן באין אלא מן החדש ומן הארץ
ב פרה שקרניה וטלפיה שחורין יגור בגלגל העיניב והשיניב והלשון אינן
פוסלין כפרה והנעמת כשרה היתה נת יבלה וחכת ר יהודה פוסל ר שמעון אומר כל מקום
שינטל ולא העלה מקומו שער אדום פסולה ג יוצא רופן ואתנן ומחיר
פסול ר יאיע מכשיר עג לא הביא אתנן זונה ומחיר כלב ביה יתן להיד אין זו נאתה
לכיה ד כל המומין הפוסלין במוקדשין וכפרה רכב עליה נשתן עליה
נהלה כזנטה עבר בה אתה הנהר קיפל עליה אתה המיכרה עתן טליהו עליה פסולה
אכל השרה כמזסרה עשה לה סרטל כשכיל שלא החליק פרט טליהו עליה מפני
הזכוכים כשרה וה הכלל כל שהוא ליערה כשר ליעדך אחר פסולה ה
שתן עליה העות כשיר עליה היבר פסולה ר יהודה אומר אם העלהו פסולה אבל
קשרה כמוסרה ואם מעכמו כשירה ו תיו בה שהי שערו שחורות
או לבנות בתוך גומא אחת פסולה ר יהודה אומר בתוך טס אחד היו בתוך שניטכו
והן מוכיחות זו את זו פסול ר עקיבא אומר אפי ארבע אפי חמש והן מפוזרות יהלוש
ר ליעזר אומר אפי חמשים ר יהודה בן בתירא אומר אפי אחת בראשה ואחת בזנבה
פסולה ז היובה שהי שערו עיקרן משחיר וראשן מאדים עיקרן
מאדים וראשן משחיר הכל הולך אחר הראיה

פרק ג

שבעה ימים קודם לשריפת הפרה מפרישין
כהן השורף את הפרה מביתו ללשכה שעל

פני הבירה יעפעה מזרחה וכית אבן היתה נקראת היו מזים עליו כל שבעה הימים
מכל החטאות שהיו שם ר יוסי אומר לא היו מזים עליו אלא שלישי ושביעי ב

בלבר ר' חנינא סגן הכהנים אומר על הסדן השורה את הפרה מוין עליו כל שבעת הימים
ועל של יום הכפורים לא היו מזין עליו אלא שלישי ושביעי בלבד ב
חיצרות היו בירושלם בנויות על גבי הסלע והחוליה חלול מפני קבר התהום ומביאין
שם נשים עוברות ויולדות שם ומגדלות שם את בניהם ומביאין שורים ועל גביהן
רלהות ותיעוקו וישכבו על גביהן וסתומה של אבן כירם הגיעו לשילוח וירדו ג
ומלאום ועלו וישבו על גביהם ר' יוסי אומר ממקומו היה משלשל ומעלה
נאמר להר הבית ויררו הר הבית והעזרה והחוליות חלול מפני קבר התהום וכפתח ד
העזרה היה מהוקן כלל של חטאת ומביאין זכר של רחלים וקושרין חבל בין
קרניו וקושרין מקל מסנדר בראשו של חבל וזרקו להוך הקלל ומפה את הזכר
וערתע לאחורין וציטל ומקרש פרי שיראל על פני המים ר' יוסה אומר אחל התנועה
למיניס לרחוק אלא הוא ניטל ומקרש ה לא היו עושין לא חטאת
על גבי חטאת ולא תינוק של גבי חבירו ויעריכין היו התינוקות להזות רבי ר' יוסי הגלילי
ר' עקיבי אומר לא היו יעריכין להזות ו לא מיצאו משבע עושין משש
מחמש מארבע משלש משתים מאחת ומי עשאן הראשונ' עשה משה
והשניה עשה עזרא וחמש משרת ואילך רבי ר' מאיר וחכמים אומרים שבע מעזרא
ואילך ז ומי עשאן שמשון היריח ויוחנן כהן גדול עשו שתי שתי
אלי הועיני כן הזית וחנמאל המיצרי וישמעאל בן פיאבי עשו אחת אחת
וכבש היו עושין מהר הבית להר המשחה כיפין על כיפין וכיפה בגיא ח
האוטם מפני קבר התהום שכן מהן שורת את הפרה ופרה וכל מבעריה ויוצאין
להר המשחה ט לא היתה פרה רויעה ליעלות מן מיצאין עמה
שחורה שלא יאמרו שחורה שחטו ולא אדומה שלא יאמרו שתים שחטו
ראו לא משו זה אלא משום עג והוציא אותה לבדה י וזקני ישרא
היו מקדמין כוהגליהם להר המשחה וביה טבול היתה שם ומטמאין היו את הכהן
השורת את הפרה מפני היערוכין שלא יהו או במעורבי שמש היתה נעשית
ממכו יריהם עליו ואו לו אישי כהן גדול טבול אחד ורד וטבל עלה יא
ונסהפג ועיניים היו מסוררים שם עיני אריגים וכרושי ועיני האנה חלק
ועושין אות כמין מגדל ומפתחין כה חלונו וחוזרה מערבה יב כפתה
בחבל של מגע נתנה על גבי המערכה ראשה דרום ופניה למערב והכהן עומד
במזרח ופניו למערב ושחט בימינו וקבל נשמאלו ר' יהודה או בימינו היה מזכל
ונותן לשמאלו ומזה בימינו שבע פעמים כנגד בית קדש על כל הווית
טבל במר מלהזות היתה את ידיו כגופה של פרה ורר והיתה את האש באלונטוס
ר' עזי או בחריות יג נקרעה ועמד תוך מקרה נטל עץ ארז ואזוב ושני
תולעת ואמר להם עץ ארז זה עץ ארז אזוב זה אזוב זה שני תולעת זה שני
תולעת זה שלשה תולע על כל דפני ורבי והם או לו הין הין הין יד כיצד
פשירי הלשון והשליך להוך שריפתה נשרפה חוכטין אותה במקלות וכורכין
אותה בכרוב ר' ישמעאל או במקלות של אבן ובכפיות של אבן היתה נעשית
שחור שיש בו אפר כותשין אותו ושואבין בו מים חין אחד העשר מין כך וכין כך
היה נכתש וחולקין אותו שלשה חלקים אחד ניתן בחיל ואחד נתן בהר המשחה ואחד

היה מתחלק לכל המשמרות׳

פרק ז

פרה החטאה
ששחטה שלא לשמ׳ פסלה
והזה שלא
לשמ׳ או לשמ׳ ושלא לשמה או שלא לשמ׳ ולשמ׳ פסולה ר׳ אליעזר מכשיר
בכהן גדול פסול ור׳ יהודה מכשיר בכמחוסר כגדים פסולה וכולי לקן היתה נעשית׳
שרפה חוץ מגיתה או בשני גיתות או ששירת שהיס כגה אחת פסולה
הזה ולא כיון כגד הפתח פסול הזה מששית שביעי וחזר והזה שביעית פסולה
משביעי שמיניה ש וחזר והזה שמיניה כשרה׳ שרפה שלא כעיני
או כגל עיניס אפי׳ כקש אפי׳ כגבבה כשרה הפשיטו ונתחה כשרה שחטה על מנ
לאגול מכשרה ולשהות מרמ׳ למחר פסול ר׳ אליעזר אומר אין המחשבה פוסל כפרה׳
כל העסוקין כפרה מתחלה ושר סות מטמאין כגדים ופוסלין אותה כמלאכ
אירע כה פסול כשחיטתה אינה מטמא כגדים אידע שהכהויתה כל שעסק כה
לפני פסולה מטמ׳ כגדים לאחר פסול אינו מטמא כגדים נמיגא חומרה קולה
לעולם מועלין כה ומרבין לה עיגים ומעשיה כיום וככהן והמלאכה פוסלה כה
עד שהעשן אפר והמלאכה פוסל כמיס עד שיטילו את האפר׳

פרק ח

המביא כלי חרש לחטאה טובל ולן על הככשן ר׳ יהודה
או את מן המיס הוא מביא כשר שהכל נאמנין על
החטאה וכתיום פותח את הככשן ונוטל ר׳ שמעון או מן הסדר השני ר׳ יוסי או
מן הסדר השלישי׳ המטביל כלי לחטאה כמיס שאינן ראויין לקדש
יעריך לנגב וכמיס שהן ראויין לקדש אינו יעריך לנגב אם לאכות להטיל מיס
מקודשים כין כך וכין כך יעריך לנגב׳ קדושה שהטבילה כמיס או שאין
ראויין לקדש מקדשין כה עד שהטמ׳ ניטמאה אין מקדשין כה ר׳ יהושע או
אם מקדש כה כתחל את כהות אם איגו מקדש כה כבות אותו לא כתחיל וכין כך לא
יאסות כהוכה מיס מקודשין׳ שפופרת שהפה לחטאה ר׳ אליעזר או
יטביל מידי יהוש׳ או יטמ׳ ויטביל הכל כשוי לקדש חוץ מחרש שוטה וקטן
ר׳ יהודה מכשיר בקטן ופוסל כאשה וכאנדרוגינוס׳ כל הכלי מקדשי
אפי׳ ככלי גללים כלי אבנים גכלי אדמ׳ וכפגימה מקדשין כה אין מקדשין לא
כרפגו הכלים ולא כשולי המחץ ולא כמגוף החבית ולא כחפגיו מפני שאין
ממלאין ואין מקדשין ואין מזין מי חטאה אלא כלי אין מיגילין ביעמי פגימ
אלא כלים שאין מיגילין מיד כלי חרש אלא כלים׳ כיצד היוצרים
כשרה ר׳ יוסה פוסל כיצד הרבעול ר׳ מאיר ור׳ יהודה מכשירין וחכמ׳ פוסלין׳
השוקת שכפלע אין ממלאין כה ואין מזין כה ואינה יכירה יעמיד פתיל
ואינה פוסל את המקוה היתה כלי וחכרה בפיד ממלאין כה ומקדשין ומזין הימנ
ויעריה יעמיד פתיל ואינה פוסל את המקוה ניקבה מלמטה ופקקה כממרטוט
המיס שכתוכה פסולין מפני שהן עגולין כלי מן היער ופקקה כממרטוט המיס
שכתוכה כשרין מפני שהן עגולים׳ עשה לה עטרה של טיט והלט
המיס לשם פסולין אם היה כריא כדי שיגטל עמה כשרים׳ שיגקבה
שקתה שכאגן אחת יזיר את אחת מהן המיס שכשגיה אינן מקודשין אם
היו נקובות זו לזו כשפופרי העור או שהיו המיס יגפים על גביהן אפי׳ כקליפ השום

וכר שאה אחת מיהן המים שכשעה מקודשין " ו שתי אבנים שהזיפ
זו לזו ועשאן שוקת וכן שתי עריסות וכן שוקת שנחלק המים שביניהם אינן מקוד
עשאן בסיד או בגפסה והדיפולות להיטל כאחת המים שביניהן מקודשין "
פ"ב ב המקדש ונפל קירוש של חבירו ואחר כך נפל על
השוקת פסול נפל מן השפופרת של השוקת פסול נטלמן השפופר
וכסה או שהגיהת אחת הרלת הקירוש כשר והמים פסולין זקפה בארץ פסול להוך ידו
כשר מפני שאינו קשר " ב היה קירוש יצא של פני המים ר מאיר ור שמעון
או נוטל ומקדש וחכם או כל שנגע במים אין מקדשין ט " ג רלת או
המים ונמצא קירוש מלמטן ר מאיר ור שמעון או מנגב ומקדש וחכם או כל
שנגע במים אין מקדשין ט " ד המקדש בשוקת והטפיה לתוכה אע"פ פיו
יצרכל שהו המים שבטפיו מקודשין אם היה פפוג המים שבטפיו פסולין כיון יעשה
זולת עד שהוא מגיע לפפוג נגע בפפוג אע"פ שהמים יצאין על גביו כל שהן
פסולין " ה נתן ידו על הגלו או על הירקו כדי שיעברו המים לחביה פסולין
על פי קנים ועלי אגוז כשרו זה הכלל רבר שהוא מקבל טומאה פסול וכר שאינו
מקבל טומאה כשר " ו המפנה את המשין לתוך הגת או לתוך הגבי פסולין
לוכין ולמיערעין ולקרש פן מי חטאת מפני שלא נתמלאו כלי "
פ"ב א חמשה שמלאו חמש חביות לקדשה חמשה קירושין
ונמלכו לקדשן קידוש אחר או לקדש קידוש אחר ונמלכו
לקדשן חמשה קירושין הרי טולן כשרין ויחיר שמילא חמש חביות לקדשן
חמשה קירושין ונמלך לקדשן קידוש אחר אין זה כשר אלא זה שמילא
אחרון או לקדשן קידוש אחר ונמלך לקדשן חמש קירושין אין כשר אלא זה
שקידש ראשון או לאחר קדש לך את אילו אין כשר אלא ראשון קדשתי את
אילו הרי טולן כשרים " ב הממלא באחת ירו ושתה מלאכה באחת ידו
הממלא לו ולאחר או שמילא לשנים כאחת שניהם פסולין שהמלאכה פוסלת
כמילוי כן לו כן לאחר " ג המקדש באחת ידו ושתה מלאכה באחרת
אם לו פסול ואם לאחר כשר המקדש לו ולאחר שלו פסול ושל אחר כשר המקד
לשנים כאחת שניהם כשרין " ד קדש לי ואקדש לך הראשון כשר
מילא לי ואמלא לך האחרון כשר קדש לי ואמלא לך שניהם כשרין מלא לי
ואקדש לך שניהם פסולין " ה הממלא לו ולחטאת ממלא לו החלה
והשירים לאחרים ממלא את של חטאת ואם מילא את של חטאת ואחר
כך מילא את שלו פסול ניתן את שלו לאחריו ואת של חטאת לפניו ואם נתן את
של חטאת לאחריו פסול היו שניהם של חטאת נתנל אחר לפניו ואחר לאחריו
כשר מפני שאתשר " ו המוליך את החבל נירו לדרמן כשר שלא לחטא
פסול זה שהלך לכנה שלשה מושות ובמוער השלישי הכשירו לו הוריות שע"
ז המכנן את החבל על יד על יד כשר ואם כננו באחרונה פסול אלו יומי לוה
הכשירו הוריות שעה " ח המינית את החביות שלא השני או שכפאת
על פיה על מנת לנגנה למלאתה כה כשר להוליך כה את הקירוש פסול המפנה
קרשים מתוך הקופה כשביל שתחזיק מים כשרים ואם נשבול שלא יהו מעכבין

אותו כשעה שהוא זולת את המים פסול ט מי שהיו מימיו על פתיפיו
והורה הוריה והראה לאחריים את הדרך והרג נחש ועקרו ונטל אומלין להיענישן
פסול אמלים לאכלן כשר והנחש והעקרב שהיו מעכבין אותו כשר אר"י והורוה הכל
דבר שהוא משום מלאכה בין שומר בין שלא שומר פסול ודבר שאינו משום
מלאכה אם עמד פסול ואם לא עמד כשר י המוסר את מימיו לטמא
פסולין לטהור כשרין ר' יעי אומ' את לטמא כשרין אם לא עשו הבעלים מלאכה
יא שנים שהיו ממלאין לחטאה והגביהו זה על זה ונטל זה לזה הויצן
בקידוש אחר כשר אם התנו ביניהם יב הפורץ על מנת לגרור כשר ואם
גרר פסול האוכל על מנת לקיים כשר ואם היה פסול היה אוכל והוציר ודרך מה
שמירו לתחת התאינה או לתוך המוקיה כשכיל שלא יאכר פסול

פרק ח

שנים שהיו שומרין את השוקת ניטמא אחד מהם
כשרים מפני שהם ברשותו של שני טהור ונטמ/שני
כשרים מפני שהן ברשותו של ראשון נטמאו שניהם כאחת פסולין
ב עשה אחד מהן מלאכה כשרין מפני שהן ברשותו של שני עמד ועש
השני מלאכה כשרין מפני שהן ברשותו של ראשון עשו שניהם כאחת פסול
ג המקדש מי חטאת לא ינשל את הנרל שאם נפלו משקין על הש נרל ניטמ/
וניטמאו הריזה או מטמאין לא טימאוני ואתה המאתני ד נפלו משקי
על בשרו טהור נפלו על כחותו ניטמא וטימאתו הריזה או מטמאין לא טימאו ג
ואתה המאתני ה השורת פרה ופריס והמשלח את השעיר מטמ/נגריס
הרי או מטמאין לא תטאוני ואתה המאתני ו האומל מנחלת עות ד
הטהור והיא בכית הכליע מטמא כגריס הנחלה עיצמה אינה מטמא כגריס הרי א
זה או מטמאין לא טימאוני ואתה גמאתני ז כל ולד הטמאות אינו
מטמא כלים אלא משקה ניטמ/משקה טימאתן הרי זה או מטמאין לא טימאו
ואתה המאתני ח אין כלי חרש מטמא את חבירו אלא במשקה ניטמ/
משקה טמא הן הרי זה או מטמאין לא טימאוני ואתה טמאתני ט כל
הפוסל את התרומה מטמא משקין להיות החלה לטמא אחר ולפסול אחר חוץ
משכול יום הרי זה או מטמאין לא טמאוני ואתה טמאתני י כל הימים
כמקוה טע ולמקוה המים קראי ימים רבי ר' מאיר ר' יהוד' או הים הגדול כמקוה לא
נאמר אלא שיש בו מים ימים הרבה ר' יוסי או כל הימים מטהרין נוחלין ופסו
לוכין ולמיער עין ולקרש מהן מי חטאת יא המים המוכין פסולין
אילו הן המוכין המלוחין והפושרין המים המביכים פסולין אילו הן המכוכים אחר
בשבוע בפולמנסיות ובשני ביערות כשרו ר' יהוד' פוסל יב מי הרמיון
ומי פיגה פסולין מפני שהן מי בעיס מי הירדן ומי הירמוך פסולין מפני שהן מי
הערוסה אילו הן העריסה אחד כשר ואחד פסול ותשרבו שנים כשרים ונתערבו
כשרים ור' יהוד' פוסל יג כאר אחאב ומערת פניאס כשרה המים שנשתה ט
ושיטיין מחמת עצמן כשרין אמת המים הבאה מרחוק כשרה ונלכך שישמרנ
שלא יפסקנה ארנ' ר' יהוד' או הרי היא כחזקתה מותרת יד כאר שנפל
להוכה חרסית או ארמה ימהין לה שר שתיעל רבי ר' ישמע' ר' עקי' או אינו יעריך
להמהין

יצלוחית שנפל לתוכה מים כל שהן ר' אליעזר אומר יזה שרי
הזאות וחכמ' פוסלין נפל לתוכה משקין ומי פירות יערה
ויעריך לנגב ריו קומוס וקלקעטות וכל דבר שהוא רושם יעיה ואינו יעריך לנגב "
נ נפל לתוכה שקיעות ורמסים וצהבקעו או שנשתנו מראיהן פסולין חסושיר
בין כך ובין כך פוסלה מפני שהיא כשפופרי ר' שמעון ור' אליעזר בן יעקב אומר הדיר והנעה
שהבהמה כשרין מפני שאין בהם ליחה " ג שותה מהם טהורה יתוחיה פסולין
וכל העופות פוסלין חוץ מן היונה מפני שהיא מועצה כל השרצים אינן פוסלין חוץ
מן החולדה מפני שהיא מלקה ד' אומר את הנחש מפני שהוא מקיאו ר' אליעזר אומר את
הענבי " ר' החושב על מי חטאת לשותתם ר' אליעזר אומר פעל ר' יהושע אומר כשיטה
אר' יוסי בר' יהודה במים שאינן מקודשין אבל במים מקודשין ר' אליעזר אומר כשיטה ר' יהושע
אומר כשיטה ואם גירגר כשר " ה מי חטאת שנפסלו לא יצבלם בטיט שלא
יעשם הקלה לאחרים ר' יהודה אומר בטלו פרה ששהתה מי חטאת כשרה טמא משה
לעזר' יהודה אומר בטלו במועיה " ו מי חטאת ואפר חטאת לא יעבירם בגדי
ובפליטה ולא ושיטם של פני המים ולא יעמוד ביער זה ויזרקם ליער זה אבל עופר הר
במים שיראו עופר הוא הטהור לחטאת וכירו כלי ריקן הטהור לחטאת במים
שאינן מקודשין " ז אפר כשר שנתערב באפר מקלה הולכין אחר הרוב לטמ'
ואין מקדשין ט ר' אליעזר אומר מקדשין בכלי " ח מי חטאת שנפסלו מטמאין
את הטהור לתרומה כידיו וכגופו את הטהור לחטאת לא כידיו ולא כגופו " ט
ציטמאו מטמאין את הטהור לתרומה כידיו וכגופו את הטהור לחטאת כידיו אבל לא
כגופו " י נטמאו מטמאין את הטהור אפר כשר שנתנו על גבי המים שאינן
ראויין לקדש מטמאין את הטהור לתרומה כידיו וכגופו את הטהור לחטאת לא

כידיו ולא כגופו " כל הראוי לטמא מדרס מדרס
לחטאת כיון טהו כיון טמא ואדם כיוצא בו כ
הראוי לטמא טמא מת כיון טהור ר' אליעזר אומר אינו מדרס ר' יהושע אומר מדרס
וחכמ' אומר טמא מדרס והטהור אינו מדרס " כ הטהור לחטאת שנגע במדרס
טמא ולגין של חטאת שנגע במדרס טמא הטהור לחטאת שנגע באוכלין ובמשקי
כירו טמא כרגלו טהור הכיטן כידו ר' יהושע מטמא וחכמ' מטהרין " ג הלל
של חטאת שנגע בשרץ טהור ערבו על גביו ר' אליעזר מטהר וחכמ' מטמאין " ד
נגע באוכלין וכמי שקין וכבתבי הקדש טהור ערבו על גביהן ר' יוסי מטהר וחכמים
מטמאין " ה הטהור לחטאת שנגע בהטור כידו טמא וברגלו טהור היה
עומד על גבי הטור ופשט ידו חוץ להטור ולגין להטור וכן האכל שהוא נתון על
גביה הטור ר' עקי' מטמא וחכמ' מטהרין אבל עומד הוא הטהור לחטאת על גבי הטו
וכירו כלי ריקן הטור לחטאת במים שאינן מקודשין " ז לגין של חטאת
שנגע בשול קדשי וכשל תרומה של חטאת טמא ושל קדש ושל תרום' טהורי שניהן
בשתי ידיו שניהם טמאין בשני כירות שניהן טהורין של חטאת בגדיו ושל תרומה
כידו שניהם טמאין של תרום' בגדיו ושל חטאת כידו שניהם טהורין ר' יהושע אומ'
של חטאת טמא היו נתונין על גבי הארץ ונגע בהן של חטאת טמא של קדש
ושל תרומה טהורין המיטן ר' יהושע מטמא וחכמ' מטהרין "

ובו שם קלקות ויזיין ויחזר
ויזיין ר' עקי' ורטרי וחכ' ורטרין
ר' היה עיוור חוץ לטור ופס
יד חוץ לחלון ושליות הלגין
והעבדו על גב הטור "

ייאחית שהניחה מגילה וכא ומיאה מכוסה מסול הניח
מכוסה וכא ומיאה מגילה אס יטולה האשה לשרוך
הימנה או נחש לרכרי ה׳ או שיורד טל בלולה מסולה החטאת אינה נישלה
ניעמיד פהיל והמים שאינן מקודשין א נישולין ניעמיד פהיל ׳ כ כל הספק
הטהור להרוס טהור לחטאת כל התלוי להרוס נשפך לחטאת אס עשו על גבי טהרו
הופסוה טהורו לקרש ולתרומה ולחטאת ר׳ אוע או הרעזה טמאות לחטאת ׳
כא רגילה של תרומה שנפלה לתוך מיחטאת ונטלה ואכלה אס יש בה כנייעה כין
טמאה כין טהור המים טמאין והאוכלה חייב מידה אס אין בה כנייעה המים טהורי
והאוכלה חייב מידה ר׳ יוסי או׳ נטהורה המים טהורין הטהור לחטאת שהכני ויאשו
ורוכו להוך מיחטאת ניטמא ׳ כב כל הטעון ניאת מים מדברי תורה מטמ׳ את
הקרש ואת התרומ׳ ואת החולין ואת המעשר ואמור על ניאת המקרש לאחר ניאתו
מטמא את הקרש ופוסל את התרומה מדברי סופרים ומיאר וחכמ׳ או׳ פוסל קרש ומוהר כחולי
ומעשר ואם כא אל המקרש כין לפני ניאתו כין לאחר ניאתו חייב ׳ כג כל
הטעון ניאת מים מדברי סופרים מטמא את הקרש ופוסל את התרומה ומוהר כחולין
ומעשר דכרי ר׳ מאיר וחכמ׳ אומרין נמעשר לאחר ניאתו מוהר כטלין אס כא אל
המקרש כין לפני ניאתו כין לאחר ניאתו פטור ׳ כד כל הטעון ניאת מים כין
מדברי תור כין מדברי סופרים מטמ׳ את מי חטאת ואת אפר החטאת ומזה מי חטאת
כמגע ובמשא האזוב המוכשר ומים שאינן מוקדשין וכלי ריקם הטהור לחטאת
כמגע ובמשא דכרי מאיר וחכמ׳ או׳ כמגע אכל לא כמשא ׳ כה כל אזוב
שיש לו שם לוי פסול אזוב זה כשר איזהו אזוב טוחלית אזוב רומית אזוב מדברי
פסול של תרומה טמאה פסול ושל טהור לא יזה ואם הזה כשר אין מזין לא כיוצא
ולא כתמרות אין חייבין על ניאת מקרש ר׳ יוע או׳ את על התמרות אילו הן
היונקות וגבעולין שלאגמלי ׳ כו אזוב שהזה כו כשר לטהר את המיטרע
להטו לעניים ונפלו עליו משקין מנגבו והוא כשר להטו לאכלו ונפלו עליו משקין
אעפ שנגבו פסול להטו לחטאת כנלקט לאכלים דכרי מאיר ר׳ יהוד ור׳ יוסי ור׳ שמע
או כנלקט לעניים ׳ כז מיצות אזוב שלשה קלחים וכהן שלשה גבעולין ר׳ יהוד
או שלשלשה שלשה אזוב שישפו שלשה קלחים מפסגו ואוגדו פסגו ולא אגדו
אגדו ולא פסגו לא פסגו ולא אגדו כשר ר׳ יוסי או׳ מיצות אזוב שלשה גבעולין
ושיריו שנים וגדודייו כל שהוא ׳

פר יב

האזוב
הקיצר מכפקו בחוט וכקוש וטובל ומעלה
ואוחז באזוב ומזה ר׳ יהוד ור׳ שמעון או׳ כשם שהזייה באזוב כך טבילת באזוב ׳
כ הזה כפק מן החוט כפק מן הקוש כפק מן הגבעול הוייתו פסולה הזה על ב׳
שני כלים כפק על שניהם הזה כפק על חבירו ומייצא עליו הזייתו פסולה מחט ז׳
שהייא נתונה על החרס והזה עליה כפק על המחט הזה כפק על החרס ומייצ עליו
הזייתו פסולה יעלוחית שפייה יצר טופל ומעל כרכרו ר׳ יהוד או׳ הזייה ראשונה מי
חטאת שנתמעטו טוכל אפי ראשי גבעולין ומזה וכלכר שלא יכפה ׳ כא
נתכוין להנות לפניו והזה לאחריו לאחריו והזה לפניו הוייתו פסולה לפניו והזה
על העורדין שלפניו הוייתו כשרה מזין על האדם לרעתו ושלא לרעתו מזין על

האדם ועל כל הכלים אפי' הן מאה " ד נתכוון להזות על רבר שהוא מקבל
טומאה והזה על רבר שאינו מקבל טומאה אם ישנאזוב ישנה על רבר שאינו
מקבל טומאה והזה על רבר שהוא מקבל טומאה אם ישנאזוב לא ישנה המים
המנטפין פשרין לפיכך מטמאין לשם מי חטאת " ה המזה מי חלון של
רביע ונפנף למקדש נמצאו המים פסולין פטור מחלון של יחיד ונפנף למקדש
ונמצאו המים פסולין חייב אבל כהן גדול בין מחלון של יחיד ובין מחלון של
רביע פטור שאין כהן גדול חייב על כיאה המקדש מחליקין היו לפני חלון של
רביע פטור שאין כהן גדול וחייב ולא נמנעין מפני שאמרו מי חטאת
שעשו מיצותן אינן מטמאין " ו אחזו הוא הטהור בקרדום הטמא
ונפנף מזה עליו אע"פ שיש עליו מיב כרי הזה טהור כמה יהא המים ויהא כהב
כרי הזה כרי שיטבול ראשי גבעולין ויזה ר' יהודה או רואין אותן כאילותן על
אזוב של נחשה " ז המזה באזוב הטמא אם ישנו בכיאה המים פסולין
והזייתו פסולה אין נוכביאה והמים כשרין והזייתו פסולה אין בוכביאה ומטמאת
את חבירו וחבירו את חבירו אפי' הן מאה " ח הטהור לחטאת שנטמאו
ידיו נטמאו גופו ומטמא את חבירו וחבירו את חבירו אפי' הן מאה " ט
לגין של חטאת שנטמאו אחורין נטמאו תוכו ומטמ/ את חבירו וחבירו את
חבירו אפי' הן מאה " י הזוג והענבל חיבור גוש של לוכן לא יזה על
הכיאה ולא על הפיקה ואם הזה מזה של פשהן חוטר עור של עריסה שהוא
מחובר חיבור המילכן אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה כל ירות הכלים הקרוחו
חיבור ר' יוחנן בן נורי או את החרוקות " יא הכלים שנקנהל והמיטה של
טרכל וקרן של כליסה וקונים של יוצאי רביע ושלשלת המפתחות ושל
הכופסין והכנר שהוא הפור בפלאים חיבור לטומאה ואינו חיבור להזיה "
יב כיפוי המיחם שהוא מחובר לשלשלת כש או חיבור לטומאה ואינו
חיבור להזיה בה או הזה על המיחם הוזה הכיפוי הזה על הכיפוי לא הוזה המיחם "
יג הכל כשרין להזות חוץ מטומטום ואנדרוגינוס והאשה היוצא שאינו
טו רשה האשה מעריבו ומזה ואוחזה לו במים והוא טובל ומזה ואם אחזרה
כירו אפי' כשעה הויה פסול " יד טובל את האזוב והזה ביום כשר ביום
והזה בלילה בלילה והזה ביום פסול ביום והזה ביום שלאחריו פסול אבל הוא
עיצמו טובל בלילה ומזה ביום שאין מזין עד שהנץ החמה ופולם שעשו
מישעלה עמוד השחר כשר "

חכלה מסכת פרה // מסכת טהרות

שלשה עשר רבר נאמרו בעגלת עוה הטהור יעריכה מחשבה ואינה יעריכה
הכשר ומטמ/ טומאת אוכלין בביאה וכויה בניח הכליעה והאוכלה טעון העיב
שמש וחייבין עליה על כיאת המקדש ושורפין עליה את הפרום/ והאוכל אחב
מן החימצונה פוסגאת ש האוכעים ושחוטתה ומליקתה מטהרות טריפתה
טריפתה רבריר מאיר ר' יהוד/ או אינן מטהרות ר' יוסי/ או שחיטתה מטהר/ ולא
מליקתה " כ הכנפים והגויעה משמאות ומטמאות ולא מיעטרפות ר'

ישמע או הניעה מיטרפה החרטום והיפרנים מיטמאין ומטמאין ומיטרפין
ר יוסי או את ראשי גפיים וראש הזנב מיטרפין שכן מניחין בפטומות ׃ ג
נבלה השות הטמא יעריבה מחשפה והכשר ומטמאה טומאה אוכלין כגויעה
וטחוני אכיל פרס לפסול את הצויה ואין בה כזית בכית הבליעה והאוכלה אינו
טשון השרב שמש ואין חייבין עליה על ניאה המקדש אכל שורפין עליה את
את התרומה והאוכל אבר מן החי ממנה אינו סופג את הארבעים ואין שחיטת
מטה רחה הכנפים והניעה מיטמאות ומטמאות ומיטרפות החרטום והיפרנים
מיטמאין ומטמאין ומיטרפין ׃ ד וכנהמיה העור והרוטב והקופ והאלל
והעצמות והגידים והקרנים והטלפים מיטרפין לטמא טומאת אוכלין אבל
לא טומאה נבילה כיוצא בו השוחט בהמה טמאה לנכרי והיא מפרכסת מיטמא
טמאה אוכלין אבל לא טומאה נבילה שר שהמות או ער שיוציא את ראשה
ריבה לטמא טומאת אוכלין ממה שריבה לטמא טומאת נבילה האוכל שנטמא
באב הטומאה ושנטמא כולד הטומאה מיטרפין זה עם זה לטמא נקל שבשני ׃ ה
כיצד כחיטי כגויעה אוכל ראשון וכחיטי כגויעה אוכל שני שכללן זה בזה
שני כחיטי כגויעה אוכל שלישי כחיטי כגויעה אוכל שני שכללן זה בזה שלישי
כגויעה אוכל ראשון וכגויעה אוכל שני שכללן ראשון חלקן זה זה שני נפל
זה לעיצמו וזה לעיצמו על ככר של תרומה נפלו שניהם כאחת עשאוהו
שני כגויעה אוכל שני כגויעה אוכל שלישי שכללן זה בזה שחלקן זה
שלישי וזה שלישי נפל זה לעיצמו ונפל זה לעיצמו על ככר של תרומה לא נפלו
נפלו שניהם כאחת עשאוהו שלישי כגויעה אוכל ראשון כגויעה אוכל שלישי
זה בזה ראשון חלקן זה שני וזה שני שאתה זה שלישי שנמצא בראשון נעשה
שני ׃ ו נשחטי גויעה אוכל ראשון נשחטי גויעה אוכל שני שכללן
זה בזה ראשון חלקן זה זה ראשון וזה ראשון לשלשה או לארבעה הרי אילו
שני ׃ ח נשחטי גויעה אוכל שני נשחטי גויעה אוכל שלשי שכללן זה בזה
שני חלקן זה שני וזה שני לשלשה או לארבעה הרי אילו שלישי ׃ ט
מקריעה נשחטת זו בזו וכגרים נושנים זה בזה שנטמאה אחת מהן בשרץ כולן
החלה פרשו כולן החלה נמשחין כולן שניות פרשו כולן שניות לירים כולן שלישי
פרשו כולן שלישיות ׃ י מקריעה שהיתה החלה והשיר לה אחרות כולן
שניות פרשה היא שניה וכולן שלישיות היתה שלישית והשיר לה אחרות
כולן שניות פרשה היא שניה וזן שלישיות היתה שלישית והשיר לה אחרו
היא שלישית וכולן טהורות כיון שפרשו וזן שלא פרשו ׃ יא כפרות
הקרש בתוך גומותיהם ומים מקורשים ניטמאה אחת מהם כשריץ כלן טמאות
ובתרומה מטמא שנים ופוסל אחד אם ישכיניהם משקין טופח את בתרומה
הכל טמא ׃

פרק ב

האשה שהיתה כונשת
ירק בקרירה
ונגעה בשלה חוץ לקרירה
אם במקום הנגוב אע"פ שיש בו כגויעה הוא טמא והכל טהור ונגעה במקום המשקה
אם ישבו כגויעה הכל טמא אין בו כגויעה הוא טמא והכל טהור חוץ לקרירה הכל
טמא היתה מגע טמא מת ונגעה בו כיון במקום המשקה וכיון במקום הנגוב אם

יש בזכיעה הכל טמא אין בזכיעה הוא טמא והכל טהור היתה טבולת יום מן
מינערה את הקדירה בירים מזואבות ראת משקין על ידיה ספק מן הקדירה נהזו
כפק שהקלח נגעבירה הורק פסול וקדירה טהורה " ג ר' אליעזר אומ האוכל
אוכל ראשון ראשון אוכל שני שני אוכל שלישי שלישי ר' יהושע אומ האוכל
אוכל ראשון ואוכל שני שני שלישי שני לקדש ולא שני לתרומה כחולין
שנעשו על טהרה הרומה " ד הראשון והשני שבתרומה טמאי ומטמאי
השלישי פסול ולא מטמא והרביעי כאוכל בגויר הדמע " ה הראשון
והשניי והשלישי שבקדש טמאין ומטמאין והרביעי פסול ולא מטמא
והחמישי כאוכל בגויר הקדש " ו השני שבחולין מטמא משקה חולין
ופוסל לאוכלי הרומה השלישי שבתרומה מטמא משקה הדש ופוסל לאוכלי
הדש שנעשה על טהרת הקדש אבל אם נעשה לטהרה הרומה מטמא שניה
ופוסל אחר בקדש " ז ר' יוסי אומ שלשתן שוין הראשון שבקדש
ושבתרומה ושבחולין מטמא שנים ופוסל אחר בקדש ומטמא אחר ופוסל
אחר בתרומה ופוסל את החולין השני שבכולן מטמ אחר ופוסל אחר בקדש
מטמא משקה חולין ופוסל לאוכלי הרומה השלישי שבכולן מטמא משקה
קדש ופוסל לאוכלי קדש " ח האוכל אוכל שני לא יעשה בבית הבר וחולי
שנעשו על גבי הדש הרי אילו בחולין ר' אליעזר בי יעקב אומ הרי אילו בתרומה

פרק ג

לטמא שנים ולפסול אחר " הריטב והגריסין
טופח הרי אלו התחלה
והחלב כזמן שהן משקה
קדשו הרי אלו שנים חזרו ונימחו כבזיעה מכוין טהור יותר מבזיעה טמא שכיון
שיציאה טיפה הראשונה ניטמא בבזיעה " ב ר' מאיר אומ השמן התחיל לעלם
וחכמים אומ את הרשר שמשן שזורי את היין גוש של זיתים שנפל לתנור והוסק
בבזיעה מכוין טהור יותר מבזיעה טמא שכיון שיציאה טיפה הראשונה ניטמאה
בבזיעה אם היו פירות אפי הן כאה טהור " ג טמא מת שבחוט והים ועבים
בבזיעה מכוין טהור ובלבד שלא יגע במקום המשקה יהיה מבזיעה טמא שכיון
שיציאה טיפה הראשונה ניטמאת בבזיעה אם היה זב או זבה אפי בתוך חיריו
טמא שכיון שיציאת טיפה הראשונה נטמאה במשא זב שחלב את השני את
החלב טמא שכיון שיציאה טיפה הראשונה ניטמאה במשא " ד בזיעה
אוכלין שהניחן בחמה ונתמעטו וכן כזית מן המת יכזית מן הנבילה וכעדשה
מן השרץ כזית פיגול כזית נותר כזית חלב הרי אילו טהורין ואין חייבין עליהן
משום פיגול ונותר וטמא הניחן בגשמים ונתפחו טמאין וחייבין עליהן משום
פיגול ונותר וטמא " ה כל הטמאות בשעה מיעאתן אם טמאות טמאות
ואם טהורות טהורות ואם מכופות מכיפות ואם מגולות מגולות מחט שנמצאת
מליאה חלודה או שכורה טהורה שכל הטמאות בשעה מיעאתן " ו חרש
שוטה וקטן שנמצאו במיכוי שישנו טומאה הרי אלו בחזקת טהרה וכל הפיקדון
בחזקת טומאה וכל שאינו בודעה לישראל בפיקדון טהור " ז היוצא שנמצא
ביער מית הקטרות והשושנים בירו ואין השושנים אלא ממיקום הטומאה טהור
שאני אומ אחר לקטן ונתנן לו וכן חמור בית הקטרות כלי טהורין " ח היוצא

שנמצא בעד העפה והביעק כידוד מאיר מטהר וחכמ/ מטמאין שורך הביטק לטלח
ביעק שיש בו נקירה הרגולין ומשקים טמאים כתוך הביה אפ יש בין משקין לכבוה
כרי שיגבו אה פיהם כארץ הרי אלו טהורין ובפוה ובכלב כרי שיילחקו בלשונם
ושאר כל הבהמ/ כרי שהנגב ראיע בן יעקב מטהר בכלב שהוא פקח שאין רובו
להניח אה המזון ולילך לו אה המזיק למים ׃

פרק

הזורק טומאה מקום למקום ובכר לבין המפתחות
ומפתח לבין הכפורת טהור ר יהוד אומ כבר לבין המפתחות
טמא מפתח לבין הכפורת טהור ׃ ב השרץ בפי החולדה והמדלה על גבי
כפורה של הרומ/ פפק נגע פפק לא נגע פפיקו טהור השרץ בפי החולדה והנבילה בפי
כלב ועברו בין שהוריש או שעברו טהורים ביניהם פפיקן טהור מפני שאין לטומאה
מקום היו מנקרין בהן על הארץ ואם הילכתי למקום הלז ואין רוע אם נגעתי ואם
לא נגעתי פפיקו טמא מפני שיש לטומאה מקום ׃ ג כזית מן המת בפי
העורב פפק האהיל על האדם ועל הכלים ברשות היחיד פפק אדם טמא פפק הכלים
טהור הממלא בעשרה דליים ונמצא השרץ בתחתון העליון טהור ׃ ד על
ששה פפיקות שורפין אה התרומ/ על פפק בית הפרס ועל עפר הבא מארץ העמים
ועל פפק כגרי עם הארץ ועל פפק כלים הנמצאים ועל פפק רוקים ועל פפק מידגל
אדם שהן כנגד מי רגלי כהמה ועל חדראי מוצעו שהוא פפה טומ אתו שורפי אה
התרומ/ ר יוסי או אומ על פפק מוצען ברשות היחיד וחכמ/ או ברשות היחיד הולכ
ברשות הרבים טהור ׃ ה שנרוקין אחד טמא ואחד טהור הולין על מוצען
ועל משאן ועל המיטה ברשות היחיד ועל מוצען ברשות הרבים כומן שהן לחין ׃
ועל משאן בין לחין בין יבשין היה רוק יחידי ונגע בו ונשאו והמיטו ברשות הרבי
שורפין עליו אה התרומה ואין צריך לומר ברשות היחיד ׃ ו אלו פפיקו
שטיהרו חכמי פפק מים שאובין למקוה פפק טומאה יצפה על פני המים פפק
משקין ליטמא טמא ולטמא טהור פפק ידים ליטמא ולטמא וליטהר טהור
פפק רשות הרבים פפק דברי סופרים פפק החולין פפק שריצים פפק נגעים פפה נזירו
פפק כטורות פפק קרבנות פפק טומאה יצפה על פני המים בין בכלים בין בקרקע ר שמע
או בכלים טמאין ובקרקע טהור ר יהוד או כפה וריהו טמא כפק עליהו טהור ר
יוסי או אפי אין שם אלא מלא אדם וטומאה טהור ׃ ז כפק משקין ׃
ליטמא טמא שפשט את הגלו לבין משקין טהורין פפק נגע פפק לא נגע פפיקו
טמא ה זהה כבר טמאה בידו ופשטה לבין כפורות טהורות פפק נגע פפק לא נגע ׃
פפיקו טמא ׃ ח ולטמא טהור כיצד היתה מקלו בידו וברא שה משקין
טמאין וזרקה לבין כפורות טהורו פפק נגע פפק לא נגע פפיקו טהור ׃ ט
ר יוסי או פפק א משקין לאוכלין טמא ולכלים טהור כיצד שתי חביות אחת
טמאה ואחת טהורה ועשה עיסה מאחת מהן פפק מן הטמאה עשה פפק מן
הטהורה עשה זה פפק משקין לאוכלין טמא ולכלים טהור ׃ י כפק ירוק
ליטמא ולטהר טהור פפק רשות הרבים טהור פפק דברי סופרים אבל אוכלין טמאי
שהם משקין טמאין בראשונה ובמים שאובין או שנפלו על ראשונה
רובו שלשה לוגין מים שאובין פפיקו טהור אבל דבר שהוא אב הטומאה מדברי

ספיקו טמא " יא ספק החולין זו טהרה פרישה ספק שריצים בשעה
מיציאתן ספק נגעים טהלה טהור עד שלא ניזק לטומיאה ומשהוזק לטומיאת
ספיקו טמא " יב ספק עירוה מותר ספק בכורות אחד בכורי אדם ואחד
בכורי בהמה טמאה וטהורה שהמוציא מחבירו עליו הראיה " יג ספק הרגנוה
האשה שיש עליה ספק חמש ליחה ספק חמש זיבות מביאה קרבן אחד ואוכל
בזבחים ואין השיאר עליה חובה " פ ר ג השרץ
והיצפרדע כרשות הרבים וכן כויה מן המת
וכזית מן הנבילה ועצם מן המת ועצם מן הנבילה ועוש מארץ טהורה ועוש מאדם
הפרה ועוש מארץ העמים שני שבילים אחד טמא ואחד טהור הילך באחד מהם
ואינו יודע באיזה מהם הילך האהיל על אחד מהם ואין ידוע על איזה מהם
האהיל הסיט אחד מהם ואינו ידוע איזו מהם הסיט ר עקיבא מטמא וחכמים
מטהרין " ב אחד שאין נעשתי נזה ואין ידוע אם הוא טמא ואם הוא
טהור נעשתי ואינו יודע באיזה מעשיהם נעשתי ר עקיבא מטמא וחכמים מטהרין ריופי
מטמא נכרי ומטהר כשבגל שרוך אדם להלך ואין דרך לוגע " ג שני
שבילין אחד טמא ואחד טהור הילך באחד מהן ועשה טהרות ונאבדו הוה ושנה
ושכח והילך בשני ועשה טהרות הרי אילו טהורות אם קיימות הרי אלו הלויות
ואם לא טהר בעלים הראשונות הלויות והשניות ישרפו " ד השרץ
והיצפרדע כרשות הרבים ונגע באחד מהם ועשה טהרות ונאבדו טמאלו ונגע בשני
ועשה טהרות הרי אלו טהורות ואם קיימות הראשונות אלו ואלו הלויות ואם
לא טמא בעלים הראשונות הלויות והשניות ישרפו " ה שני שבילין אחד
טמא ואחד טהור הילך באחד מהן ועשה טהרות ובא חבירו והילך בשני ועשה
טהרות ר יהודה או אם נשאלו זה בפני עצמו וזה בפני עצמו טהורין ואם נשאלו
שניהם כאחד טמאין ר יוסי אומר בין כך ובין כך טמאין " ו מי שושב כרשות
הרבים ובא אחר ודרס על בגדיו או שרקק ונגע ברוקו על רוקו שורצין אף התרומה
ועל בגדיו הולכין אחר הרוב ישן כרשות הרבים כליו טמאין מדרס דברי ר מאיר
וחכמים מטהרין נגע באחר כלילה ואין ידוע אם חיו אם מתו וכשחר עמד ומיצאו
מת ר מטהר וחכמים מטמאין שכל הטמאים כשעת מיציאתן " ח שוטה
אחת בעיר או נטריה או כותית כל הרוקין שבעיר טמאין מי שדרסה אשה על
בגדיו או שישנה עמו בספינה אם מכירתו שהוא אוכל בתרומה כליו טהורים ואם
ישאלנה " ט ער אחר או נטמאה והוא או לא נטמאתי טהור שניהם
או נטמאתה והוא או לא נטמאתי ר מאיר מטמא וחכמים או הוא נאמן על ידי
עצמו " י ער או נטמא ושנים או לא נטמא בין כרשות היחיד ובין כרשות
הרבים טמא ער או נטמא ועד או לא נטמא אשה אומרת נטמא ואשה אומרת
לא ניטמא כרשות היחיד טמא וכרשות הרבים טהור "

פ ר ד מקום שהיה רשות היחיד ונעשה רשות הרבים וחזר
ונעשה רשות היחיד כשהוא רשות היחיד כפיקו טמא
כשהוא רשות הרבים כפיקו טהור המהלך ברשות היחיד והוציאהו לרשות הרבים
והחזירהו לרשות היחיד כשהוא ברשות היחיד כפיקו טמא כשהוא ברשות הרבים

כפיקו טהור ר׳ שמעון אומ׳ רשות הרבים מפסקת׳׳ כ ארבעה כפיקות ר׳ יהושע
מטמא וחכמ׳ מטהרין כייצר הטמא עומד והטהור עוכר הטהור עומר והטמ׳ עוכר
טומאה רשות היחיר וטהרה רשות הרבים טהרה רשות היחיר ושומאה רשות
הרבים כפק נגע כפק לא נגע כפק האהיל כפק לא האהיל כפק הפיט כפק לא הפיט
ר׳ יהוש מטמא וחכמ׳ מטהרין׳׳ ג אילן עומר ברשות הרבים ושומאה
בתוכו שלה לראשו כפק נגע כפק לא נגע כפיקו טמא הכנים ידו למור שיש בו טומא
כפק נגע כפק לא נגע כפיקו טמא חנות שהיא טמאה ופרוחה לרשות הרבים כפק נגע
כפק לא נגע כפיקו טהור שתי חניות אחת טמאה ואחת טהורה ונגע לאחת מהן
כפק לטמאה נגע וכפק לטהורה נגע כפיקו טמא כל שאתה יכול להכיר כפיקו וכפק
כפיקות ברשות היחיר כפיקו טמא ורשות הרבים טהור׳׳ ד נגע למעי והטומ׳
בחיצר כפק נגע כפק טומאה בבית כפק נגע כפק לא נגע ואפי׳ נגע כפק היתה שם
כפק לא היתה שם ואפי׳ לא היתה שם כפק ישנה כשיעור וכפק אין בה כשיעור
ואפי׳ ישנה כפק טמאה וכפק טהור ואפי׳ היא טמאה כפק נגע כפק לא נגע כפיקו
טמא ר׳ לעזר אומ׳ כפק כיאה טהור וכפק מגע טומאה טמא׳׳ ה נגע לקע
בימות הגשמים וטומאה כשרה פלוני אמ׳ הילכתי למקום הלז ואיבי יודע אם נגעתי
לאותה שרה ואם לא נגעתי ר׳ לעזר מטהר וחכמ׳ מטהרין׳׳ ו כפק רשות
היחיר טמ׳ עד שיאמר לא נגעתי כפק רשות הרבים טהור עד שיאמר נגעתי ואיזו
היא רשות היחיר שבילי בית גולגול וכן כיוצא בהן רשות היחיר לשבת רשות הרבים
לטומאה וכימות הגשמים רשות היחיר לכך ולכך׳׳ ח כפילקי רשות היחיר
לשבת ורשות הרבים לטומאה ר׳ יהוד אומ׳ שמר בפתח הזה וראה את הנכנסי ואת
היוצאים כפתח הלז רשות היחיר לכך ולכך ואם לאו רשות היחיר לשבת ורשות הרבי
לטומאה׳׳ ט כפין רשות היחיר לשבת ורשות הרבים לטומאה וכן היערי
ר׳ מאיר אומ׳ רשות הרבים היחיר לכך ולכך׳׳ י האיצטוניות רשות היחיר
לשבת ורשות הרבים לטומאה׳׳

פרק ג

הקדר שהניח את קדירותיו וירד לשוק הפנימיו טהורות
והחיצונות טמאות אמ׳ יוסי בר״י כמיתרות אפל כאגודות הכל טהור המוסר מפתחו
לעם הארץ הבית טהור שלא מסר לו אלא שמירת המפתח׳׳ ב המניח
עם הארץ בתוך ביתו עד ומיצאו עד ישן ומיצאו ישן עד ומיצאו ישן הבית טהור
ישן ומיצאו עד הבית טמא רבי׳ מאיר וחכמ׳ אומ׳ אין טמא אלא במקום שהוא
יכול לפשוט את ידו וליגע׳׳ ג המניח אומנין בתוך ביתו הבית טמא רבי ר׳
מאיר וחכמ׳ אומ׳ אין טמא אלא עד מקום שהן יכולין לפשוט את ידן וליגע׳׳
ד אשה וחבר שהניחה לאשה עם הארץ טוחנת בתוך ביתה בפקה הרשיב
הבית טמא אלא עד מקום שהיא יכולה לפשוט את ידה וליגע היו שהיב כן כך
וכן כך הבית טמא שאחה טוחנת ואחה משמשת רבי׳ מאיר וחכמ׳ אומ׳ אין
טמא אלא עד מקום שהן יכולה לפשוט את ידן וליגע׳׳ ה המניח
עם הארץ בתוך ביתו לשמרו נומן שהוא ריאה את הנכנסין ואת היוצאין האוכלין
והמשקין וכלי חרש פרוחין טמאין אבל המשכבות והמושבות וכלי חרש מוקפין
עמיד פהיל טהורין אם אינו רואה לא את הנכנסין ולא את היוצאין אפי׳ מוכל אפי׳

יולא שתן רשות היחיר לכך ולכך השכילין העומרין לבחות ושחיתן ולניעות רשות היחיר לשבת ורשות הרבים לטומאה׳׳ ז הנקשה כשות החמה

כפות המל טמא ׳׳ ו הנבלין שנכנסו לתוך הבית הבית טמא אם יש עמהם גוי ז
נאמנין לומר לא נכנסנו אבל אין נאמנין לומר לא נכנסנו אבל אין טמא אלא מקו
רגלי הנכנסים ומה הם מטמאין האוכלין והמשקין וכלי חרש פתוחין אבל המשכבו
והמושבה וכלי חרש מוקפין יצמיד פתיל שהורו אם יש עמהם גוי או אשה הכל
טמא ׳׳ ח המניח את כליו בחלון של אוריאין ר אעזר בן עזריה מטהר
וחכמ/ אוסר שיתן לו אות המפתח או חותם או עד שיעשה לו כימין המניח את
כליו מגה דו לעד הבאה כלין טהורין וכישור עד שיאמ/ כלי היה לשמרן ׳׳
ט מי שהיה נלכו מלאכל ר יהוד מטהר שדרך טמאין פורשין ממנו וחכמי
מטמאין היו ידיו טהורות והכוזב את לבו מלאכל אעפ שאוזע אניי שלי
נטמאו ידיו טמאות שהירים עפקניות ׳׳ י האשה שנכנסה להוציא
פת לשני ויצאה ומיצאתו שומד כיצד כברות של תרומה וכן האשה שיצאה ומיצ
את חפירה חוזה נחלים תחת קדירה של חומ/ ר עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין ׳׳
יא אוי יעזרן פילא וכי מפני מה ר עקי מטמ/ וחכמ/ מטהרין אלא שהנשים
נהגניזות הן שהיא חשודה לגלות את הדיורה ליד עמה היא מכשלה ׳׳

פרק ח

הדר עם עם הארץ כחוצר ושכח כלים כחוצר אפי חכיזה
מוקפה יצמיד פתיל אותנור מוחת יצמיד פתיל ר יוסי או את התנור
טמאין ר יהוד מטהר כתנור כומן שהוא מוחת יצמיד פתיל ר יוסי או את התנור
טמא עד שיעשה לו מחיצה גבוהה עשרה טפחים ׳׳ כ המקדיד כלי אינל
עם הארץ טמאים טמא מת וטמאו מדרס אם מכירו שהוא אוכל בתרומה טהורין
מטמא מת אבל טמאין מדרס ר יוסי או מהר לו תיכה מליאה כגריס כומן שהיא
חוציעה טמאין מידוע אם איזה חוציעה טמאין אלעפ שהמפתח מיד הכעלים ׳׳
ג המאכר כיום ומיצא כיום טהור כיום ומיצא כלילה כלילה ומיצא כיום כיום ומיצ
כיום שלאוריו טמא זה הכלל כל שעבר עליו הלילה או מקיעתו טמא ׳׳ ר
השוטח כלים כרשות הרבים טהורים וכרשות היחיד טמאים אם היה משמרן
שהורין נעלו והלך להביאם טמאים נפל כרלוי להוך כוי של עם הארץ והלך להכי
כמה יעלינו טמא מפני שהוחזק עם הארץ שעה אחת ׳׳ ה המניח את
כיתו פתוח ומיצאו פתוח נעול ומיצאו נעול פתוח ומיצאו נעול טהור נעול ומיצאו
פתוח שמא ר מאיר מטמא וחכמ/ מטהרין שהיו הגנבים ונמלכו והלכו להם ׳׳
ו אשה עם הארץ שנכנסה לתוך ביתו של חבר להוציא את בנו או בתו
כהמתו הבית טהור מפני שנכנסה שלא כרשות ׳׳ ז כלל אמרו כטהרות כל
המיוחר לאכל אדם טמא עד שיפסל מלאכל כלב וכל שאינו מיוחר לאכל אדם
טהור עד שיוחיבו לאדם כיצר גוזל שנעמל לוה וחישב עליו להעלותו לנמרי טמ/
לפלב טהור ר יוחנן בן נורי מטמ/ חשב עליו לחרש שוטה וקטן אם העלהו טמ/
שיש להם מעשה ואין להם מחשבה ׳׳ ח אחורי הכלים שנטמאו כמשקי
ר יוסי או מטמאין את המשקין ואין פוסלין את האוכלים ר יהוש אומ טמא
את המשקין ופוסלין את האוכלין שמעון אחיו עזריה אומ לא כך ולא כך אלא
משקין שנטמאו מאחוריי הכלים מטמאין אחור ופוסלין אחר הדיוה אומר
מטמאין לא שמאוני ואתה טמאתני ׳׳ ט עיניה שהיא הטפרס והכיעך

לו נעשו ז הנבלים
שנכנסו לתוך הבית וכו׳

שהור והמיעות

מלמעלן ומשקה טופח מלמטן שלש חתיכות כגיעה אינן מיטמאות ר יוסי אומ אחת
שהיא מיטמאה אלא אם כן היו רויעות משקה ואם היה משקה עומד אפי
כעין החרדל ר רוכא אומ אפי פרור אינו מיטמאת ר מקל שהיא מלאה
משקין כדון שהשיקה למשקה טהורה רבי ר יהושע וחכמ אומ עד שישטיל את כולו
הציעך והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה והאשכורחים
לטומאה ולטהרה

פר ט

זיהום מאמהני מקבלין טומאת
משיזוע זישר
המעטן אבל לא זיעה הקופ
כרבי נש ר שמעון אומ שיעור זיעה שלשה ומיכ ופ משיתחברו שלשה וה לזה
הג אומ משיה גמר מלאכתן וחכמ אומ כרבריו כ גמר מלמיוט אבל עהיד
ליקח גמר מליקח אבל שהיד ללוות אבעט אבל אומ משהה או אומב אפי זמן אפי
דטה מהלכין עליהן טהוריס נפלו עליהס משקין אין טמא אלא מקום מגען והמוחל
היוצא מהן טהור ל נגמרה מלאכתן הרי אילו מוכשרין נפלו עליהן
משקין טמאין המוחל היוצא מהן ר אי מטהר וחכמ מטמאין ר הגמר אה זיהו ישייר קופה אח
יהנגה לעיני הכהן רבי ר מאיר ר יהור אומ יולך לו אה המפתח מיד ר שמעון אומ
מעה לעה ה המניח זהים נפופש שיהיו נוחים לכתוש הרי אילו
מוכשרין שימהינו ושימלחם נש או מוכשרין ובה אומ אינן מוכשרין הפוצע
זיהום מיד טמאוה טמאין ו המניח זהין כגה לגרגר אפי הן רוס אמה
הרי אילו מוכשרין נהנן בניה שילקו ושהיר להעליהן לגג אומ נהנן בגג שילקו וט
ושיפתחם הרי אילו מוכשרין נהנן בניה ער שישמיר אה גגו או עד שיולים למקו
אחר אינן מוכשרין ז ריעה ליטול מהס פר אחד אומ שני פרים נש אומ קושה
בטומאה ומחפה בטהרה ובה אומ את מחפה בטומאה ר יוסי אומ חופר בקרקעו של
מהכה והולך לבית הפר בטומאה ח שרץ שנמצית בריחים אין טמ
אלא מקום מגעו אם היה משקה מהלך הכל טמא ט נמצית על גבי
העלים ישאלו הכרריב לומר לא נגעני אם היה נוגע כאוב אפי כשעורה
טמא י נמצא על גבי פירורין והוא נוגע בכזיתה טמא פירורי על
גבי פירוריב אעפ שהוא נוגע בכזיתה אין טמא אל מקום מגעו נמצא בין
טהל לזדים טהור נמצא בגה המעטן יא טהור נמצא במעטן
הגג טמא נמצא יגרות על גבי זיתים וזן מטליר מהוה טהורה שבל הטומאה
כשעה מיצאתן

פר י

הצעל בית הפר בפני הנזרו
והיו שם כליב
טמאין מרחם למאיר אומ
בית הפר טמא ר יהור אומ בית הפר טהור ר שמעון אומ אם טהורים הס להס בית הפר
טמא ואם טמאין בית הפר טהור אה יוסי ובי מתני מה טימאום אלא מפני
שאין עמי הארץ מזיאין טהופט כ הכרזין שהיו נכנסין ויוצאין ומ
ומשקין טמאין מוך בית הפר אם ישבין מרחים לזדים פרי שיגעו את הגליה הכי
הרי אילו טהורים הכרזים הבוערים שנמצאת טומאה לפניהס נאמנין לומ לא
נגעתי וכן הרי טהורה שבניהן יוצאין לפתח בית הפר ופונין לאחוריו הגרר אחם טהורי

עד כמה יריחקו ויהיו טהורין עד כדי שיראו אותן ׃ ג הסריס והטומטום והאנדרוגינוס
כיון שהנשים לרשות המערין דין רבי ר׳ מאיר ר׳ יוסיאו יעיד לעמוד עליהם
עד שיטמאו ראה טמאים להם אינו יעיד לעמוד עליהם עד שיטמאו ׃
ד הנוגע מן הכלים או מן המשטיות של ארמה בשר או נוגע בירים טהורות
ואם נגע בירים טמאות טימאן כה או נוגע בירים טמאות ומעבירש הרומה ב
בטהרה מן העבט ומן המשטיח של כלים הכל שויה שהוא נוגע בירים טהורות
ואם נגע בירים טמאות טימאן ׃ ה האוכל מן הכלים ומן המשטיח של
ארמה אעפ מפוקעות מרנטפות לגה הרי הגה טהורה מן העבט ומן המשטיח ו
של עליה ונפל ממנו גרגר וחזרו אם יש לו חותם טהור אם אין לו חותם טמא
נפלו ממנו ענבים טמאות ודרכן במקום המופנה כניגה מכוון טהור יותר מכניגה
טמא שכיון שייצאה טיפה הראשונה ניטמא כניגה ׃ ו מי שהיה
עומד ומדבר על שפה הבור וניתזה ניניורה מתוך פיו כפף הגישה לבור כפף לא
הגיעה לבור טהור ׃ ז הזולת אה הבור ונמיצא השרץ בראשונה כולן
טמאות באחרונה היא טמאה ופולג טהורות אימתי אמרו טמן שהוא זולת
כל אחת ואחת היה זולת במחץ ונמיצא השרץ באחת מהן והיא כלבר טמאה ׃
ח אימתי בזמן שהוא נודק ולא מכה או מכה ולא נודק היה נודק ומכה
ונמיצא השרץ בחניה הכל טמא ובבור הכל טמא ונמחץ הכל טמא ׃
ט בין השגולין לזוגין רשות הרבים אימתי בזמן שהרבים נכנסין בהן ויוצאין
בהן כלי בית הבר והגה והעיקל בזמן שהן של עץ מעבטן והן טהורין בזמן שהן
של גמי מי שתן שניה עשר חדש או חולטן בחמין ר׳ יוסי אומר אף נתן לשיפול
הנהר רון ׃

חכלה מסכת טהרות ׃ מסכת מקואות

שש מעלות במקואות זו לזו מיגבין שהה טמא ושהה טהור טמא
ופיגל את הרומה שהה טמא ומילא בכלי טהור טמא שהה טמא ונפל בבר
של הרומ אם הריח טמא ואם לא הריח טהור ׃ ב מילא בכלי טמא ושהה
טהור טמא מילא בכלי טמא ונפל בבר של הרומה אם הריח טמא ואם לא הריח
טהור ׃ ג נפלו מים טמאין ושהה טהור טמא נפלו מים טמאין ונפל
בבר של הרומה אם [illegible] ונמנם הריח טמא אם לא הריח טהור שמעון
אומר בין הריח בין לא הריח טמא ׃ ד נפלו להתקן מה או שהילך נתן טמא ושהה
טהור טהור אחר מי גבינו מי טרוזה מי שיחין מי מערות ומי המיניאה שפשפו
ומקוות שאבן בתן ארבעים סאה פשפשו ונמצאו הכל טהור מעשה ששטפו בתוכן
הנשמה הקרוב לעור ולרוק טמאים והרחוקים טהורין עד שיהלכו בתן רוחות ׃
ה מעמדו היא טהרתן כשם שמשיכתו ושטיפתו כך מעמדו שלא
שטפו ר׳ שמעון אומר שלא שפשפו משום ר׳ אלעזר משום ר׳ יהודה ׃
ו למעלה מהם מי הקיבוץ שלא קבץ שהה טמא ושהה טהור טהור
טמא ומילא בכלי טהור טהור שהה טהור ונפל בבר של הרומה אף על פי שהריח טהור ׃
ז מילא בכלי טמא ושהה טהור טהור מילא בכלי טמא ומילא בכלי טהור טהור

טיט אמרו בטיט שהקנה יורד מאילין דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר מקום שאין קנה
המדה שמיר אבא שאול בן הלעאי אומר מקום שהמשקלת יורדת ר' אלעזר אומר
היורד בפי חוביה ר' שמשון אומר הנגנב בשלפורית הערד ר' אלעזר בר' יעקב אומר הנמחד

פרק ג

בלוג ר' יוסי אומר שני מקוות ואין פחות מארבעים
סאה ונפל לזה לוג ומחצה ולזה לוג ומחצה
ונתערבו כשרי מפני שלא נקרא עליהם שם פסול אבל מקוה שאין בו ארבעים
סאה ונפלו לו שלשה לוגין ונחלק לשנים פסול מפני שנקרא עליו שם פסול
ר' יהושע מכשיר שהיה ר' יהושע אומר כל מקוה שאין בו ארבעים סאה ונפלו בו
שלשה לוגין וחסר אפילו קורטוב כשר מפני שחסרון שלשת לוגין וחכמים אומרים
לעולם הוא כפסולו עד שייצא ממנו מלאו ועור כיצד כד שכתוב
ונפלו בו שלשה לוגין לעולם הוא כפסולו עד שייצא ממנו מלואו או עד
שיעמיד בחיר ארבעים סאה ויטהרו העליונים מן התחתונים ר' אלעזר בן עזריה
או אלא אם פסק פר שהוא מולא מים שאובין והאבנה נפשה לו
ויוצא הימנו לעולם הוא כפסולו עד שיתחסר שלא נשתייר מן הראשונים שלש
לוגין שנים שהיו מטילין במקוה זה לוג ומחצה וזה לוג ומחצה הפוחת את
מתנו ומטיל ממקומו הרבה והמעיר מן העיר ומטיל ממקומות ר' עקיבא מנשיר
וחכמים פוסלין אר' עקיבא לא אמרו מטילין אלא למדולי לא כך אמרו
אלא שנפלו בו שלש לוגין מכלי אחר משלשה מיעטרפין
ומיארבעה אינן מיעטרפין כעל קרי והחולי שנפלו עליו תשעה קבין מים וטהור
שנפלו על ראשו ועל רובו שלש לוגין מים שאובין מכלי אחר משנים או
משלשה מיעטרפין כרבי מאיר כומן שהתחיל השני עד שלא הפסיק הראשון כרבי
מאיר שלא נתכוון לרעת אבל נתכוין לרעת אפילו קודטוב בכל שעה מיעטרפין

פרק ד

כשלי לוגין המניח כלים התחתונים ניגוב אחד
כלים גדולים ואחד כלים הקטנים אפילו כלי גלילו
כלי אבנים כלי ארמה פוסלין את המקוה אחר המניח ואחר השכח כדברי בש ובה
מטהרין כשכח בחיר אור מאיר נמוג ורבי בש על כך המורים כשכח בחיר שהוא
טהור אר' יוסי ערין המחלוק במקומה המניח טפלה התחתונים או
ישלה ליוצא פוסלת את המקוה ואם לאו אינה פוסלת את המקוה וכפה לידוח מן
כרובין כך אינה פוסלת את המקוה החוטט מעטר לכל יעוותה בשל
עץ כל שהוא אפשר לרכישות ר' יוסי אומר את כשל חרס כל שהוא לא אמרו רבי עיר
אלא בשברי כלי חרס היו יחידות מתחלחלים להטיט פוסלין את המקוה יורד להוכח
עפר ונכנס כשרים לוגין יצר מיכן ומיכן ורחב מן האמצע אינו פוסל מפני שלא
נעשה לקבלה ר' מים שאובין ומי גשמים שמתערבים בחיר ובעזקה
על המעלות המערה אם נתכוין מן הכשר ואם רוב מן הפסול פסול למחצה על
מחצה פסול אימתי בזמן שמהערבין עד שלא יגיעו למקוה היו מתקלחין פתוך
המים ואין ידוע שנפל להוטי ארבעים סאה מים כשרים עד שלא ירדו ליוכו
שלשה לוגין שאובין כשרי ואם לאו פסול ה השוקת שנפלע אין
ממלאין פה ואין מקדשין בה ואין מזין הימנה ואינה יוצרת עמיר פתיל ואינה

פוסלת את המקוה היתה כלי וחיברה כגיר ממלאין בה ומקרשין בה ומזין הימנה
ועריבה יצמיד בהיל ופוסלת את המקוה ניקבה מלמטה או מן הצד אם אינה יכול
לקבל מים כל שהן כשירה כמה יהא כנקב כשפופרת הנוד אר יהוד בן סתירד
מעשה בשוקה יהוא שהיתה נקובה כשפופרת הנוד והיוכל טהרות שבירושלם
נעשות על גבה ושלחו בש ופתחוה שכש אר עד שיפתח רובה

פרה

מעין שהעבירו על גבי השוקה פסול העבירו על גבי
השפה כל שהוא כשר חויצה לו שהמעיין מטהר כגל
שהוא העבירו על גבי כריכה והפסיקו הרי הוא כמקוה חזר והמשיכו פסול לזבי
ולמיצרעים ולקדש מהם מי חטאת עד שיודע שיצאו הראשונים
ב העבירו על גבי כלים אועל גבי הספסל ר יהוד אר הרי הוא כמוה שהיה ר יוסי
אר הרי הוא כמלוה וכלבי שלא ויטיל על גבי הספסל ג מעין שהוא
מושך כנרל ריבה עליו והמשיכו הרי הוא כמוה שהיה היה עומד וריבה עליו
והמשיכו שוה למקוה לטהר באשכרן ולמעיין להטפיל טרכל שהוא
ד כל הימים כמקוה טע ולמקוה המים קראימים רבריר מאיר ר יהוד אוהים
הגדול כמקוה לא נאמר ימים אלא שיש בו מיני ימים היכה ר יוסי אר כל הימים
מטהרין בזוחלין ופסולין לדמין ולמיצרעים ולקדש מהם מי חטאת
ה הזוחלין כמעיין והנוטפין כמקוה העיד ר יצרוך של הזוחלין שירכו על
הנוטפין שהן כשרין ונוטפין שעשאן זוחלין כומך ואפי כקל ואפי הנה
ואפי זב ואפי וכה יורד וטובל דברי ר יהוד ר יוסי אר כל דבר שהוא מקבל טומאה
אין מזחלין ט ו גל שנתלש וכו ארבעים סאה ונפל על האהל ועל
הכלים טהורין כל מקום שיש בו ארבעים סאה שופלין ומטבילין מטבילי
בחרייצין ובנעיצין ובפריסת חמור המשורטת בנקע בש אר מטבילין בחרב ליה
וכה אר אין מטבילין ומודים שהוא גודר כלים וטובל בהם וכלים שנגרו בהם
לא הוטבלו

פרו

על המערב למקוה כמקוה
חוררי המערה ומרקי המערה מטבילין כהן
כמה שהן עוקין המערה אין מטבילין בה אלא אם כן היתה נקובה כשפופרת הנוד
אר יהוד אימתי בזמן שהיא מעורה אבל עיעמה אם אינה מעוררת אבל עיעמה
מטבילין בה כמשהו ב דלי שהוא מלא כלים והטבילו הרי אלו טהורין
במים משורכין שר שיהו מעורכין כשפופרת הנוד ג שלש מזואבו בוה
עשרים ובזה עשרים סאה מים שאובין והשאובין מן היער וזרדו שלשה מהם
ונתערבו המקוות כמות שהיו והטובלין כמות שהיו ר הפוגל והדלי שהיו
כהן שלשה לוגין מים ונפלו למקוה לא פסלוהו שלא אמרו אלא שלשה
לוגין מים ונפלו למקוה לא פסלוהו שלא אמרו אלא שלשה לוגין שנפלו
ה השידה והתיבה והמלג שבים אין מטבילין מהן אלא אם היו נקובין
כשפופרת הנוד ר יהוד אר בכלי גדול ארבעה טפחים ומהטן ומוכו אם היה שק או
קופה מטבילין בהן במשהן מפני שהמים מעוררין היו נתונין תחת היציר אין
פוסלין את המקוה אלא מטבילין אותן ומעלין אותן כדרכן ז ניצרה
שבמקוה והטבילה את הכלים טהרו מטומאתן אבל טמאין על גבי כלי חרס אם

מכוונה יררו שניים וטבלו זה אחר זה הראשון טהור והשני טמא ר' יהודה אומר אם
היו הגלילין של ראשון נוגעין במים את השני טהור ט השכיל נראה הכוונה
והעלהו ומקיעתו נוגע במים טהור הר והכפה של עור כיון שהגביה שפתותיה מן
המים שכתוכו שאובין כייצר יעשה מטכילין ומעלה אותן כיוצא שוליהן ו
הטמיל כראה המיטה אעפ שהגליה שוקעה בטיט העפה טהורה מפני שהמים
מקרמין מקוה שמימיו מרודדים כוכש אפי חבילי זיתים ואפי חבילי קנים סרי ז
שיפתחו המים וירד וטובל מחט שהיא עהונה על מעילה המערה היה מולך ומכיא
במים כיון שעבר עליה הגל טהורה

פרק ח

טהורה ומקוותיה טהורין מקוה ארץ ישראל
המים שבחוץ
לארץ כשרי לבעלי קריין ואפי נתמלאו מן הקילון אה שבארץ ישר אה שבחוץ
למפתח כשרין אה לנרות אה שלפניה מן המפתח כשרים לבעלי קריין ופסולין
לכל הטמאין ר' אלעאי הקוברים לעיר ולרוך טמאין מפני הכבוד והרחוקים טהורין
ב אילו בעלי קריין שהן יצריכין טבילה ראה מים חלוקין או עטורין כתחל
נאמינע ונהות טמא מתחלה ועד סוף טהור לפניה נמשכין טמא ר' יוסי אומר
לפנים כעכורין ג המטיל טיפים עשה מהור האמה טמא הברי ר' אלעאי חכמים
המהרהר בלילה ועמד ומיצא נשרוחם טמא הפולטה שכבה זרע מום השלישי
טהורה הברי ר' אשר בן שוריה ר' ישמעאל אומר פעמים שהן אוכלין שונה פעמים
שהן חמש שונה שהן ששר עקיבא אומר לעולם חמש ד נבריה שפלטה
שכבת זרע מישר טמאה כה ישר שפלטה שכבת זרע כונסי טהורה האשה
ששמשה את כיתה וידרה וטבלה ולא כינרה את הכית כאילו לא טבלה בעלקי
שטמל ולא הטיל מים כשיטיל מים טמא ר' יוכי אומר מחולה ונוהן טמא כלה
ובכריא טהור ה נרה שנהנה מעות נפיה וידרה וטבלה טהרה מטומאה
אבל טמאה היא על גב ריקה נהנה שערה נפיה קפיעה ירה קריעה שפתותיה כאילו
לא טבלה היאוחז באוכל ומטבילין טמאין כשהוא מריח את ידיו במים
טהורין ר' שמעון אומר ירפה כדי שיכנסו המים בהן בית הכתריס ובית הקמטים אינן
יעריכין שיכנסו בהן המים

פרק ט

אילו חויצינין ב
ביאכה חוטי יעמיר וחוטי פשתן והריעה
שכיראש הכתה ר' יהודה אומר של יעמיר ושל שער אינן חויצינין מיפני שהמים נאין
בהם ב קילקי הלב והזקן וכיה הכתרים כאשה לפלות שחוץ לעין וגלד
שחוץ למכה והרטיה שעליה ושתת היבש וגלדי יבואה שעל כשרו ומעק
שעל היעפורן והמלמולין ושיט היון ושיטהיועירין וגיז יוני אין אומרים טיט היון
זה טיט הכורות שף ויעלני מכור שאון ומטיט היון ג טיט היועירין ד
כשמועה ר' יוסי מטהר כשל יועירין ומטמא כשל מרקא וגיז יוני אילו יהודה
הדרכים שאין טובלין בהן ואין מטבילין אותן ושאר כל הטיט מטבילין הותן
כשהוא להן לא ישבול כעפר שעל הגדיו ולא ישבול הקובקוכוס בפתמין אל
יאכל שפשת ה אילו שאוכלין חויצינין קילקי הראש ומה השוחי וביר
הכתרים באיש ר' שמעון אומר אחר האיש ואחר האשה כל המקפיד עליו חויצין
וכל שאינו מקפיד עליו אינו חויצין ו לפלות שבעין וגלד שעל הבוכ

ושרת הלח ולכלוכי יציאה שעל בשרו ויציאה שתחת הציפורן וציפורן המרוחלת
כשות שלקטן לא מטמא ולא מיטמיא והקרום שעל גבי המה טמא ומטמא "
אילו חוציצין בכלים הזפה והמור בכלי וכוכית בין מכפניה בין מטחוץ על השולחן
ועל הטבלא ועל הדוגש ועל הנקיים חוציצין ועל הכלוסים אינן חוציצין של מטה
בעל הבית חוציץ ושל שני אינו חוציץ ועל איכות של בעל הבית חוציץ על של
זקיקים אינו חוציץ על המרדעה חוציץ רשב"ג או עד כאיזה איטדלקי " ז עד
הבגדים מיד אחד אינו חוציץ משני ערדין חוציץ ר' יהודה או משום ר' ישמעאל
אחד ר' יוסי או של כנאים מיד אחד וכנור משני ערדין " ח מטפחת ש
זפתים ושל יוערים ושל מפסלי אילנות אינן חוציצין ר' יהודה או את של קיימי
כיוצא בהן זה הכלל כל המקפיד עליו חוציץ וכל שאינו מקפיד עליו אינו חוציץ "

פרק

כל ידות הכלים שהכניסן שלא כדרכן או שהכניסן כדרכן
ולא מדקן או שמרקן ונשברו הרי אילו חוציצין כלי ז
שהטבילו דרך פיו כאילו לא טבל הטבילו כדרכו כלא היטריה עד שיטיל על ידו
כלי שהוא יד מיכן ומיכן וחוכמין האמיצע אינו טהור עד שיטיל על ידו "
יצלוחית שפיה שוקע אינה טהורה עד שיקניה מיערה וקלמרין אינה טהורה עד
שקנתה מיערה וקלמרין של יוסף הכהן היתה נקובה מיערה " כ הכד והמפה
של עור הדי אלו יצריכין שיבאו טהן המים כפה שגולה הכדור והאימון והמגיב
והפילה אין יצריכין שיבאו טהן המים זה הכלל כל שדרכו להכנים ולהוציא טובל
סהמין " ג אילו שאינן יצריכין שיבאו כהם המים קשרי העץ והנימין ז
וחכש של נרל והפילה של ראש נימן שהיא ושל זרוע נימן שאינה עולה ויורד
ואזני החמה ואזני הנורמל " ד אילו שלריצין שיבאו נהם המים הקשר
שבסתת ושפה של סדין יעריך למהח והפילה של ראש נימן שאינה חוצה
ושל זרוענימן שהיא עולה ויורדת ושנין של נרל וסדין שהטבילן מסכסכים
עד שיכעכו הטבילן נגיכים עד שיבעבעו ויניחו אבעבועין " ה כל ידות
הכלים שהן ארוכין ושהיו לקוין מטבילין עד מקום המדה ר' יהודה או עד שיטביל
את טלן שלשלה רלי גדול ארבעה טפחים ושל קטן עשרה ומטבילין עד מקום
המדה ר' טרפון או עד שיטביל את כל הטבעה החבל שהוא קשור בקופה אינו ו
חיסור אלא אם הפר " ו בש או אין מטבילין חמין בימות הגנים ולא שונגים
מחמין ולא יפים מרשע ולא רשע מפים ובה או מטבילין כלל שהוא מלא משהו
והטבילן כאילו לא טבל מלא מי רגלים רואין אותו כאילו הן מים מלא מי חטאת
עד שיהו מים של מי חטאת ר' יוסי או אפי' כלי מחזיק סוד ואין בו אלא רביעית כאילו
לא טבל " ז כל האוכלין מיצטרפין לפסול את הגויה בטהרתי פרס כל המשקין
מיצטרפין לפסול את הגויה כרביעית זה החומר בשורה משקין טמאין מצטרפין
שעשה בו שאר משקין כמים " ח אכל אוכלין טמאים ושתה משקין
טמאים טבל והקיאן טמאין מפני שאינן טהורין נגוף שהה מים טמאין טבל
והקיאן טהורין מפני שהן טהורין כגוף בלע טבעת טהור ובצפע לאהל המה היה
ושנה וטבל והקיאה הרי הוא כמוה שהיה בלע טבעת טמא טובל ואוכל בתרומתו
הקיאה טמאה וטמאלהו חץ שהוא רחוב כארב נומן שהוא ערא חוציץ אם אינו

נראה טוכל ויאוכל בתרומתו׳

חסלת מסכת מקואות

בכיתן היה ראשו לכהוב ה׳ מסכת נדה
אך כתכהיה כפר בסדר ט נשי״ם

מסכת מכשירין

כל משקה שהתחלתו מיעון אעפ״ פ שאין סופו מיעון או שסופו מיעון אעפ״
שאין התחלתו מיעון הרי זה ככלי יהן משקין טמאין מטמאין למיעון ושלא למיעון׳
ב המרעיד את האילן להשיר ממנו אוכלין או את הטומאה איגו ככלי יהן
להשיר ממנו משקין כש״ אור היוצאין ואת שכן הרי הן ככלי יהן וכה״ אור היוצאין ואת
שכן אינן ככלי יהן שהוא מהטין שייצאו מקדלו׳ ג המרעיד את האילן
ונפל על חכירו או סוכה ועפלה על חכירה ותחזיהם ורשם וירקות מחזירין להקדש
כש״ אור ככלי יהן וכה״ אור אינן ככלי יהן אלר יהוש משום אבא יוסי חלי קתדרי ר
איש טבעין תמה ע׳עמך אם יש משקה טמא בהורה עד שיהכיון יהן עוך וכלי יהן
מים על זרע׳ ד הטער אזורה של ירק וירדו מיער העליון להתחתון כש״ או
ככלי יהן וכה״ אור אינו ככלי יהן אמרו כה לכש והרי הטערי את הקלח חוששין אבר
שמא ייגאו מן העלה לעלה אמרו להם כש״ שהקלח אחרו אגורה קלחים הרבה
אמרו להם כה והרי המעלה שק מלא פירות ונתנו עליגת הנהר חוששין אגו שמ
ירדו מיער העליון להתחתון אכל אם העלה שנים ונתנם זה על גבי הרחתון ככלי ר
יהן ר יוסי אור התחתון טהור׳ ה המחזיק את הכרישה והכוחט שעורין
בכסותו ר יוסי אור היוצאין ככלי יהן ואת שכן אינו ככלי יהן מפני שהוא מהכיון ר
שייגאו מכלו׳ ו הנופח בערשים לכיקך אם יפות הן ר שמעון אור אינן ככלי
יהן וחכמ׳ אור ככלי יהן האכל שמשמרין בו ענבים ומשקין שעל ידי ר שמעון אור
אינן ככלי יהן הטומן פירותיו בפים מפני הגנבים אינן ככלי יהן מעשה באנשי ירושל
שטמנו בכילה בפים מפני הסיקרין וטיהרו להם חכמים הנותן פירותיו לשיטלה
הנהר להניאן עמו אינן ככלי יהן׳

פ״ב

זיעת בהמה טהורה שהיא מים טמאין והזיעה זיעתו טהורה בא במים שאובין והזיע זיעתו ב
טמאה נפתפג ואחר כן הזיע זיעתו טהורה׳ ב מיחוץ טמאה וזיעתה טמא
זיעה כל הגיה שמחמת הכריכה טמאה שגי כריכות אחת טמאה ואחת טהורה
המזיע הרוב לטומאה טמא הרוב לטהורה טהור מחציה למחציה טמא כוזל טמ
שכללו עם כוזל טהור אם רוב מן הטמא טמא אם רוב מן הטהור טהור מחצ
למחציה טהור שמא גועדיות שישר ומים מטילין להתכן אם רוב כן הטמא טמ
ואם רוב מן הטהור טהור מחציה למחציה טמא אימתי כזמן שיקרמו מי שפיו
אבל אם קרמו מי גשמים אפי כל שהן למי שפיות טמא׳ ד הטורת
אהגגו והמכנס את כהותו וירדו עליהן גשמים אם רוב מן הטמא טמא ואם
רוב מן הטהור טהור מחציה למחציה טמא ר יהור אור אוב הסיפו לנטת׳

למים כשכיל שירחוץ הריזה כבי יהן המביר טהמ/ לשהיה המים העולים כפיה הרי
זה כבי יהן וברגליה אינן כבי יהן ואם חשב שירדוחו רגליה אתהעולים ברגליה כבי
יהן בשעה ביחת והדיוש לשולם טמא הורירה חרש שוטה וקטן אעפ שחשב
שירדוחו רגליה אינן כבי יהן שיש להם מחשבה "

פר ד השוח לשהות מים העולין בפיו וכשפמו כבי יהן בחוטמו וכ:
וכראשו וביקנו אינן בבי יהן המממלא בחמת המים העולים
אחריה וכחבל המים שהוא מיטין על יבואירה וכחבל שהוא ליערה הריזה כבי יהן
כמה הם הוא יערה ר שמעון בן ג"ע או טפח ד טבעה החת היציור אינה בבי יהן "

ב מי שיררו עליו גשמים אפי אב הטומיאה אינן בבי יהן עמד אם נער בבי יהן עמ
החת היציור להחר או לדרוח כטמא טמאין וכטהור בבי יהן " ג הטופה קערה
על הכותל כשכיל שהניזוח הריזה בבי יהן ואם כשכיל שלא ילקה הכותל אינה
בבי יהן " ד חבית שיורר הרלת לתוכה כש או ישכר ונה או יערה מוחים שהו
מושיט את ירו ונוטל פירות מהוכה והן טהורין " ה ערימה שיורר הרלת
להוכה הניהריס והיצפים אינן בבי יהן נטלה לשפכה כש או בבי יהן וכה או אינן
בבי יהן " ו המשכיל את כליו הציחה שיורד הרלת להוכה הניהריס והיצפי כש
או בבי יהן וכה או אינן בבי יהן נטלה לשפכה אילו ואילו מוחים שהן בבי יהן "
ז המטיל את כליו והמבבה את כפותו כמעיה המים העולים בידיו בבי יהן ברגליו
ר שיעור או אי אתפשר שלא ירד אלא אל ניטנפו ורגליו אתת העולים ברגליו בבי
יהן " ח קופה שהיא מליאה רומיסין ועתונה להוך המקוה מושיט ידו ונוטל
הרמוסין מהוכה והן טהורין העלה מן המים הטוגעים בקופה טמאין ושאר כל הרומו
טהורין יענין שנמשעה נרה מריחתו והוא טהור העלתה כל שהוא מן המים טמא "
ט פירות שנפלו להוך המים פשט מי שהיו בידו טמואות ונטלן בידו טהורו
ופירות טהורין אפ חישב שיורחו בידו טהורות והפירות בבי יהן " י הדיורה
שהיא מליאה מים ועתונה להוך המקוה ופשט אב הטומאה את ידו להוכה טמא
מגע טמאות טהורה ושאר כל המשקין טמאין שאין המים מטהרין את שאר
המשקין " יא הממלא בקילון עד שלשה ימים טמאין ר עקי או אפ עבד
מיד טהורין ואפ לא נגעו אפי עד שלשה ימים יוב " יב עיניים שנפלו עליהם
משקין טמאין וירדו עליהם גשמים אפ רבו טהורים הויניאפ שיורדו עליה גשמי
אעפ שרבו טמאין כלעי משקין טמאין את שהויניאפ שיורדו עליהם גשמי
טהורין ולא יכיקם אלא נידים טהורו כלפר ר שמעון או אפ היו לחים והכיהן ורטו
משקין היויניאין מהן על המשקין שכלעו טהורין "

פר ה מי שטבל בנהר והיה לפניו נהר אחר ועבר בו טיהרו שניים
את הראשונים רחיו חברו לשכרו וכן לכהמיטיהרו
שניים את הראשונים ואפ כמשחק עמו הרי זה כבי יהן " ב השט על פני
המים הניהרין אינן בבי יהן אפ נתכוין להחזיר את חבירו הריזה בבי יהן השש יעפור
כמים הטהרין ואת שכה אינן בבי יהן " ג פירות שיורד הרלת לתוכן וכלכן
שיצאו ר או בבי יהן וחכמ/ או אינן בבי יהן " ד המורד בכור בין לעמקו בין
לרחבו הריזה בבי יהן דברי ר טרפון ר עקי או לעמקו בבי יהן " ה פשט ידו או

רגלו או קנה לבור לירע אם יש בו מים אינו נכי יהן כמה מים יש בו הרי זה בכי יהן זרק את
האבן לבור לירע אם יש בו מים הרעיוים אינן נכי יהן ואת שכאבן טהורין ׃ ו
החובט על השלח חוץ למים נכי יהן להוך המים אינן נכי יהן ר יוסי או את כהוך המים
נכי יהן מפני שהוא מהבין שיוציאו עם היציאה ׃ ז המים העליוים כפניה ובעוקל
ובמשוטה אינן נכי יהן ואם נעיר נכי יהן המוליך את הפניה ליכ הגדול ליערה המוציא
מפני שהוא כמגשמים לערפו המניח את האוכל נגשמים לכתחלה הרי זה נכי יהן ׃ ח
הכויה של שלחנות וחשיפה של לבנים אינן נכי יהן ואם נשר הרי זה נכי יהן ׃ ט כל
הנעוך טהור חוץ מדבש הדיפים והיצפחה בש או את המקפה של גריסין ושל פול
מפני שהיא כולדת לאחריה ׃ י המערה מחם לחם ומיוצן ליוצן מחם ליוצן
טהור ומיוצן לחם טמא ר שמעון או את המערה מחם לחם ופוחו של החרטן יפה
משל עליון טמא ׃ יא האשה שהיו ידיה טהורות ומגיסה בקדירה טמאה אם
היו על ידיה טמאות היו ידיה טמאות ומגיסה בקדירה טהורה אם היו על ידיה קדיר טמא
ר יוסי או אם ניטפו השוקל ענבים בכת מאוים היין שבכת טהור עד שיעשה לתוך
הכלי הרי זה רומה לכלי זגים ועשים שהן מנטפין ׃

פרק ו

המעלה פירותיו לגג מפני הנימה וירד עליהן של אינן נכי
יהן ואם טהבוץ לכן הרי זה נכי יהן העלה חרש שוטה וקטן
אעפ שחשב שירד עליהם טל אינן נכי יהן שיש להם מעשה ואין להם מחשבה ׃
ב המעלה את האגודות ואת הקינעות ואם השוה לצבבשביל שימהרו אינן
נכי יהן כל האגודות של בית השוקים טמאים החליץ ר יהודה מיטהר כלחים אור מאיר
וכי מפני מה טימאוהו אלא מפני משקה הפה כל הקמחים והסלתות של בית השוקי
טמאים החליקה הטרגוס והטיבני טמאין בכל מקום ׃ ג כל הכיסים בחזקת טהרה
חוץ משל מוכרי משקה אם היו מופרין שמהם פירות יבשין טהורין כל הדגים בחזקת
טומאה ר יהודה או חתיכה אילתה והגמיעי הבא בקופה וקוליס האהפנן הרי אילו
בחזקת טהרה וכל היציר בחזקת טומאה ועל כולם עם הארץ נאמן לומר טהורין
הם חוץ מן הדגה מפני שמפלידין אותם אעפ עם הארץ ר אלעזר בן יעקב אומר יציר
טהור שנעשל להוטמים כל שהן טמא ׃ ד שבשה משקין הן הטל והמים
והין והחלב ודבש וטרפים רבש יבש טהור ומוכן באפילה ׃ ה העולות למים
היוצא מן העין הי מן האוזן מן החוטם מן הפה מי רגלים בין בעולים בין בטנים
לרשות השלא לרשות העולות לרם רם שחזיטה לכהמה טהור וכעופות הטהוריכ
ורם הזן לשהם ומי החלב כחלב והמוחל כשמן שאין המוחל יוצא מידי שמן
דברי ר שמעון ר מאיר או אעפ שאין פו שמן רם השדין כבשרו מטמא ואינו
מכשיר ואין לבן כיוצא בו ׃ ו אילו מטמאין ומכשירין דוכו שלוכ וזוהו
ושכבה ורש ומימי רגליו ורביעית מן המת ורם הנרה ר שמעון או שכבת זרע אינה
מכשרה ר אלעזר בן שריה או רם הנרה ר שמעון או רם המת אינו מכשיר ואם נפל
על הדלשה גורדה והוא טהורה ׃ ז אילו לא מטמאין ולא מכשירין ׃
הזיעה והליחה כרוחה והליעי והרם היוצא עמהם ומשקה בן שמנה ר יוסי אומ
חוץ מדמו והשותה מי טבריא אעפ שיוצאין נקיים ׃ ח רם שחיטה בסהמ
ובחוה ובעופות הטמאים ורם הקז להקזאה ר שמעון שמעון אומ

חלב הזב טהור ט חלב האשה מטמא לריעון ושלא לריעון וחלב בהמה איני
מטמא אלא לריעון אלו עקי"ו הדברים מה אם חלב אשה שאינו מיוחד אלא לקטני
מטמא לריעון ושלא לריעון חלב בהמה שהוא מיוחד לקטנים ולגדולים שיטמא
לריעון ושלא לריעון אמרו לו לא אם טימא חלב האשה שלא לריעון שהם מגפה
טמא יטמא חלב בהמה ש לא לריעון שהם מגפתה טהור א להם מחמיר אני בחלב
מבהם שהחולב לרפיאה טמא והמקיז לרפיאה טהור אמרו לו ויהיו ושנים יוכיחו
שהמשקין היוצאין מהן לריעון טמאין ושלא לריעון טהורין אלהם לא אם
אמרתם בסלי זיתים ועגנים שהתחילתן אוכל וסופן משקה תאמרו כחלב שהתחלתו
וסופו משקה שכאן היתה השורה אלו שמעון מיכן ואילך היינו משיבין לפניו
מיגשמים יוכיחו שהתחילתן וסופן משקה זאינן מטמאין אלא לריעון אלטלית
אם אמרתם במיגשמים שאין רוכן לאדם אלא לאריעה ולאוילנה ויוכ החלב
לאדם

חפלה מסכת מיכשירין מסכת זבין

הרואה ראיה אחת של זוב בש או כשומרת יום נגעי יום נה או כבעל קרי ראה אחת
וכשני הפסיק וכשלישי ראה שהים או אחת מרובה כשהים בש או זב גמור נה או
מיטמא משכב ומושב ויעריך כיאה מים חיים ופטור מן הקרבן ב אלו שעשו
בן יהור מוריים בש כיה שאינו זב גמור ועלמה נחלקו על הרואה שהים או אחת מזוב
כשהים וכשני הפסיק וכשלישי ראה אחת בש או זב גמור וכה או מיטמא משכב
ומושב ויעריך כיאה מים חיים ופטור מן הקרבן ג הרואה קרי ביום השלישי
בש או סהר שני ימים שלפניו נה או לא סהר אלא אונ"ו ר ושמע או בשני סהר
שלפניו ר עקי או אחר הרואה בשני ואחר הרואה בשלישי שבש או סהר שני ימים
שלפניו וטה או לא סהר אלא יומו בלבר ובמוריים כזיאה מביעי שלא סהר אלא
יומו מריאה קרי אכל אסראה זוב אפי ביום שביעי סהר אה שלפניו ד ראה
אחת היום ושהים למחר שהים היום ואחת למחר שלש לשלשה ימים או לשלש
לילות הריזה זב גמור ה ראה אחת והפסיק טרי טבילה וסיפוג ואחרכך
ראה שהים או אחת מרובה כשהים או שראה שהים או אחת מרובה כשהים והפסיק
טרי טבילה וסיפוגואחרכך ראה אחת הרי זה זב גמור ו ראה אחת מרוב כשלש
שהיא כמגדין לשילה שהן טרי שהי טבילות וכשני סיפוגין הרי זב גמור ז
ראה אחת מרובה כשהים מיטמא משכב ומושב ויעריך כיאה מים חיים ופטור מן
הקרבן אלו יוסי לא אמרו אחת מרובה אלא אם יש בה טרי שלש ח ראה
אחת היום ואחת בין השמשות ואחת למחר אם ירוע שמקיע
הראיה מהיום ומקיעה למחר וראי לטומאה ולקרבן ואם ספק שמקיעה הראיה
מהיום ומקיעה למחר וראי לטומאה וספק לקרבן ראה שני ימים בין השמשות
ספק לטומאה ולקרבן אחת בין השמשות ספק לטומאה

פר ב

הכל מטמאין בזיבה את הגויים את העכרים בין משוחררי
בין שאינן משוחררין חרש ושוטה וקטן פרוש אדם וכרוב
חמה ויאטריוגינוס טהנין עליו חומרי האיש וחומרי האשה ומטמאין מים כאשה

וכלוכן באיש וטומאתו כנפה " כ משנע חרכים נודקין את הזב עד שלא נזק
לזיבה במאכל ובמשקה במשא כקפיצה כחולי וכמראה ובהרהור הרהר עד שלא ראה
או ראה עד שלא הרהר ר יהודה או אפי כהמה חיה ועוף מיהעפרין זה עם זה אפי ראה
עד שלא הרהר ר יהודה או אפי כהמה חיה ועוף מיהעפרין זה עם זה אפי ראה
נגרי ונפע האשה ר שמעי או אכל כל מאכל בזרע וכן יפה ושתה כל משקה אמרו
לו אין כאן זבין משה ר להן אין אחריות זבין משה א עליכם משטחק לזיבה אין
נודקין אותו מנסומפיהו ושכבת זרע טמאין שולים לרבי " ג ראה ראייה
הראשונה נודקין אותו בשניה נודקין אותו בשלישית אין נודקין ר אלעזר או את
בשלישית נודקין אותו מפני הקרקן " ד הזיעה קרי אינו מטמא בזיבה
מעה לעה ר יוסי או יומו צוי שטבייר וראה מיד הוא מיטמא בזיבה הרואה רב
והמקשה מעה לעה המכה את עברו יום או יומיים מעה לעה כלב שאכל בשר המת
שלשה ימים מעה לעה והרי הוא כברייתו " ה הזב מטמא את המשכב
בחמשה דרכים לטמא אדם ולטמא בגדים עומד ויושב ושוכב ועהלה ונשתן
והמשכב מטמא את האדם נשבע דרכים לטמא בגדים עמיד ושוכב ועהלה
ונשתן כמגע וכמשא " פרק ג הזב והטהור שישבו
בספינה או כאכרה או שרכבו על גבי כהמה
אעפ שאין בגדיהם נוגעין הרי אלו טמאין מידרס ישבו על הנהר ועל הספה
ועל הגשוש של מטה ועל האכלונס שהם מחגדיים על בגדי כאילן שכוחו רע
כפופה שטוחה רע וכאילן יפה ובהולם מיערי נומן שאינו קטע כמדמר על הכפש
ועל הקורה ועל הדלה נומן שאינו נטיש טמאין ר יהודה מטהר " ב מגיעין
או פותחין ר יהודה או ער שיהא זה מגיע וזה פותח מעליו זה את זה מן הטר ר יהודה
או ער שיהא הטמא מפשילין בחגל וחכמ או ער שיהא זה מושך הלך אוריב
בין כעומדים בין ביושבין או טומנין ר שמעון מטהר בכולן חוץ מן הטוחנין
בריחים של יד " ג זב וטהור שהיו פורקין מן החמור או טוענין עמו
שמישאן כל טהורין וכולן טהורין לבטהכנסת וטמאי להרומ הזב והטהור
שישבו בספינה גדולה אחזוהי כפיה גדולה ר יהודה או כל שאינה יכול להמיט כה
פתרם " ד ישבו על הנהר ועל הספל ועל הגשוש של מטה ועל האכלונס
נומן שהן מחגדיים על כאילן שטוחו יפה בכופה שטוחה יפה על כולם יעורי או
מיערי נומן שהוא קטע כמדמר בכבש ובקורה ובדלה נומן שהן עשויין בטיט
אפי מיער אחר טהורין " ה הטהור מכה את הטמא טהור והטמא מכה
את הטהור טמא שאם ימשך הטהור הרי הטמא נופל "
פרק ד ר יהושע או נדה שישבה עם הטהורה כמיטה נפח שבראש
טמא מידרס ישבה בכפיה כלים שבראשי הנב שבכפיל
טמאין מידרס נטל עריבה מליאה בגדים נומן שמישאן כבר טמאין משואן
כל טהורין וכ שהקיש על ביעיירה ועפל כבר של הרומ טהור " ב הקיש על
המרישי על המלבן על העיגור על הדת אעפי שהוא עשוי כחבלים על הדעה
על היב ועל האוגטורפיל ועל חמור של ריחים של יד ועל האה של ריחים של
זהים ר יוסי או את של קורה הכלים טהור " ג הקיש על הדלה על הנגר
ועל המנשל על המשוט ועל הדלה על אילן שכוחו רע ועל כופה שכוחו

הטבור ושלה יות

רע על אילן יפה ועל סולם מיצרי בזמן שאינו קבוע במסמר על הכנש ועל הקוד
ועל הרלה בזמן שאינן עשוין בטיט טמאין של השרה ועל התיבה ועל המגדל
טמאין ר' נחמיה ור' שמעון מטהרין באהלו " ה זב שהיה מוטל ע
חמשה ספסלין או על חמש פונדיוטה לארכן טמאין לרחקן טהורין ישן ספק
נהפך עליהן טולן טמאין היה מוטל על ששה כפיות שני ידיו על שניים שהן
רגליים על שנים ראשו של אחד וגופו על אחר אין טמא אלא זה שרחה הוות
עומד על שני כיסאות ר' שמעון אומ אם רחוקין מזה טהורין " ה עש
טלזיות זו על גבי זו ושב על גבי העליונה טולן טמאות הזב נכנס מאוניס ומשכ
ומושכב נגרר כרעי הזב טהורין כרעי הם טמאין ר' שמעון אומ ניחידי טמ/ וכמופ
טהור שאין אחר נושא אותו " ו הזב נכנס מאוניס והאוכלין והמשקי
נכנס שניה טמאין וכמה הכל טהור חוץ מן הארבה זה חומר בזב מבמה וחומר
שובבים מבמה שהזב עושה משכב ומושב מיתחביו לטמא אדם ולטמא בגדי
ועל גביו מרת ולטמא אוכלין ומשקין מה שאין המה מטמא " ז חומר
בבמה שהמה מטמא באהל ומיטמא טומאת שבעה מה שאין הזב מיטמא "
ח היה יושב על גבי מיטה וארבע טליות תחת ארבע רגלי המיטה
טמאות מפני שאינה יכולה לשמור על שלשת ר' שמעון מטהר היה רכוב על גבי
בהמה וארבע טליות תחת ארבע רגלי הבהמה טהורות מפני שהיא יכולה לעמ
על שלש היתה טלית אחת תחת שתי רגלים תחת שתי רגלים תחת היד תחת הרגל
טמאה ר' יוסי או הסוס מטמ/ ברגליו והחמור בירכיו שמשענת הסוס על רגליו
ומשענת החמור על רגליו וירכיו ישב על קורות בית הבר כלים שבעקל טמאים
על המיכבש של כותח כלים שתחתיו טהורין ר' נחמיה מיטמא "

פרה

הנוגע בזב או שהזב נוגע בו המכה את הזב או שהזב
מכהו מטמא אוכלין ומשקין וכלי שתת נמגע
אבל לא במשא כלל אר' יהושע כל המטמ/ בגדים נשעה מגעו מטמא אוכלין
ומשקין להיות תחלה והורים להיות שניות ואינו מטמ/ לא אדם ולא כלי חרש
לאחר פרישתו ממיטמאין מטמ/ משקין להיות החלה והאוכלין והורים להיות
שניות ואינו מטמ/ בגדים " כ ועוד כלל אחר אמרו כל הנישא על גבי
הזב טמא וכל שהזב נישא עליו טהור חוץ מן הריאוי למשכב ומושב והארם
כייצר אינגעו של זבחה הנרנן והטהור מלמעלן מטמ/ שניס ופוכל אחר פרש
מטמ/ אחר ופוכל אחר " ג הטמא מלמעלן והטהור מלמטן מטמ/ שניס
ופוכל אחר פרש מטמ/ אחר ופוכל אחר האוכלין והמשקין והמשכב והמושב
והמרת מלמעלן מטמאין אחר ופוכלין אחר פרשו מטמאין אחר ופוכלין אח
המשכב והמושב מלמטן מטמאין שניס ופוכלין אחר פרשו מטמאין אחר
ופוכלין אחר פרשו מטמאין שניס ופוכלין אחר האוכלין והמשקין והמרת
מלמטן טהורין " ד מפני שאמרו כל הנושא ונישא על גבי משכב
טהור חוץ מן הארבה כל הנושא ונישא על גבי נבילה טהור חוץ מן המכזיב ר'
יוסי או את הנושא כל הנושא ונישא על גבי המת טהור חוץ מן המאהיל
והארם בזמן שהוא מכזיב " ה מכזיב טמא על הטהור ומכזיב הטהור

על השמיא חיבורי טמיא על הטהור וחיבורי טהור על הטמיא טמיא ר שמעון
מקיעה טמיא על הטהור טמיא ומקיעה טהור על הטמיא טהור ו הטמיא
על משכב והטהור על מקיעה משכב מקיעה טמיא על המשכב ומקיעה טהור
על המשכב טהור נמיניאה טומיאה נפנסת לו ויוציאה הימנו כמיעוטו ככתי ש ל
תרומ/ שהיא נתונה על משכב והציור ניתנים בין מלמעלן בין מלמטן טהור ובן
באנן המנוגעת טהור ר שמעון מטמא כזב " ז הנוגע כזב וכנרה וניולה
וכמיטרע וכמשכב וכמושב מטמ/ שנים ופוסל אחר פרש מטמ/ אחר ופוסל את
אחר הנוגע ואחר המסיט אחר הנושא ואחר הניושא " ח הנוגע ט
בזובו שלזב נרוקו וכשכבה זרע וכמימי רגליו וגרם הנרה מטמ/ שנים ופוסל אחר
פרש מטמ/ אחר ופוסל אחר אחר הנוגע ואחר המסיט ר יעקב או את הנושא "
ט הנושא את המרכב והניושא עליו והמסיטו מטמ/ שנים ופוסל אחר
פרש מטמ/ אחר ופוסל אחר הנושא את הנבילה ואת מי חטאת שיש בהם כזית
הזויה מטמ/ שנים ופוסל אחר פרש מטמ/ אחר ופוסל אחר האוכל מנבלה עות /
טהור והיא נכיה הכלישה מטמ/ שנים ופוסל הכניסה מראשו לאויר התנור טהור
התנור הקיאה כלשה מטמ/ אחר ופוסל אחר כשהוא כתוך פיו עד שלא ינילענו
טהור " י הנוגע בשרץ ובשכבת ובטמא מת ובמיטרע נימי ספרו ובמי
חטאת שאין בהן כדי הזיה ובנבילה ובמרכב מטמ/ אחר ופוסל אחר זה הכלל כל
הנוגע באחר מכל אבות הטמאות שבתורה מטמ/ אחר ופוסל אחר חוץ מן
הארס פרש מטמ/ אחר ופוסל " יא כעל קרי בנוגע השריץ וטועל נטמא
מת אלא שחמור ממנו טועל נדה שהוא מטמ/ משכב ומושב טומאה קלה
לטמא אוכלין ומשקין " יב אילו פוסלין את התרומ/ האוכל אוכל ראשון
ראשון והאוכל אוכל שני והשותה משקין שמאין והנוגע ראשו ורובו במים שאובין
וטהור שנפלו על ראשו ועל רובו שלשה לוגין מים שאובין והספר והיריב
וטבול יום והאוכלין והכלים שנטמאו במשקין "

חכלת מסכ זבין // מסכ טבול יום

המכנס חלות על מנת להפריש ונשכח נש או חיטר כטבול יום וכה או איט חיטר
קרועה נשטה זו בזו וככרים עשרים זה טה האופה חמיטה על גבי חמיטה ער שלא
קרמו פתנור וקוליה של מים המחולחלת ורתוחה גריסין של פול ראשונה והתוחה
יין חרש ר יהוד או את של אורז נש או חיטר כטבול יום וכה או איט חיטר מורי
בשאר כל הטמאות בין קלה וכין חמורות " ב המכנס חלות על מנת שלא
להפריש האופה חמיטה על גבי חמיטה משקרמו פתנור וקוליה של מים שאיט
מחולחלת ורתוחה גריסין של פול שניה ורתוחה יין ישן ושל שמן לעולם ושל
ערשים ר יהוד או את של טופח טמאים כטבול יום ואין יעריך לומר ככל הטמאו "
ג מכמר שאחר הכבר וצובר מלח קטן והחרחור פחות מכאיכעי יוחי או
כל שהוא נאכל עמו טמאים כטבול יום ואין יעריך לומר ככל הטמאות " ד
היערור שכבר וצובר מלח גדול והתרמוס והחרחור ותרמכאיכעי ר יוחי או כל שאי-
נאכל עמו טהורין כאבה הטומאה ואין יעריך לומר כטבול יום " ה השעורה

חיטור מן השפה ולחוץ אינו חיבור ר' יהושע בן קרחה אומר חיטור וזן בשעת
שקרמו על שפתה של קדירה ר' עקיבה שמעתי שאומרים בשעת
הרום אינה נפסלת בפסח יום ר' יהודי ור' שמעון מכשירין בשעת
ונילושה במי פירות ונגע בה טמא יום ר' אלעזר בן יהודה אומר אינו
יהוש בבל אתה גולה ר' עקי' אומר משמו לא בבל אלא מקום מגעו
חולין שנישלן בשמן של תרומה ונגעו טמא יום ר' אלעזר בן יהודה אומר
א משחסר יחוש בבל אתה גולה ר' עקי' אומר משמו לא בבל אלא מקום מגעו
ר' טהור שנגע מן האוכל ומבל על גבי ושל כסי של תרום טהור היה אנקלי
זיתים בזיעים ובמרוס רשות כל שהוא היה למוץ שם גלגלתו וצפל על בגדיו
ועל כסי של תרום טמא היה אחיל אחים עמהן ובמדידים ישנות כל שאינו הויה
למוץ את גלגלתו ונפל על בגדיו ועל כסי של טהור אחר ואחר טמא יום
באהל רמאיר אוהל ואוהל טמאים נטמאו יום שמשתן של שמא מכשירין
שלא לדעתו ושלא לדעת וחכמים אומרים אין טמא יום שמא
פרק ד תוכל מוכשר שהוכשר נמשיחה ונגע בו טמא יום או
יריס משוא אמה מפרישין מכמות תרום מעשר כשהרמפני
שהוא שלישי והשלישי טהור לחולין ב האשה שהיא טמולה
יום לשה את העיסה והיא לה חלה ומנחתה בכלישה ובטוהה ומקפה וקורא לה
שם מפני שהוא שלישי והשלישי טהור לחולין ג עיסה שהיא טמולה
יום לשיש בה עיסה והוציא ממנה חלה ומיקפה וקרא לה שם מפני שהוא שלישי
והשלישי טהור לחולין ד לגין שהוא טמול יום גמילאהו מן החביות
מעשר טבל אם יש הרגיל עירוב לא אם ולא כלום נשברה החבית הלגין כשלה
נשבר הלגין חבית כשלה ה בראשונה היו אומרים מחללין על פירות עם הארץ
חזרו לומר את על מעותיו כיראשונה היו אומרים היוצא בקולר ואל כהנוגעו והנו לאשתי
הרי אילו וכתבו ותנו וחזרו לומר את המפרש והיוצא בשידרא ר' שמעון שזורי
או את על המכוסה ו המדומעין האשקלונין שנשברו ואנהלי שלהן
קיים הרי אילו טמאין המעבר והמזרה והמגופ וזן מכרך של ראש שניטלה אזן
מקשיהם ועשאן של מתכת הרי אילו טמאין ועל כולם אומר יהוש רבי חורש
חרשו וזפריס ואין לי מה אשיב ז הטורפ את הכור וא הרי זה הרום על
מנת שהעלה שלום שלום מן השברה ומן השפיר אכל לא מן הטומא ר' שמעון
או את מן הטומאה נשברה אינה מדיעה עד אימן השכר ולא הרמע עד כדי
שיתגלגל ותגיע לטור ר' יוסי או את מי שהיה כדעת להתנות ולא התנה נשברה
אינה מדומעת מפני שהוא הנאת כד

חבלת טבול יום מכסת יריב

מי רבישעה שהנין ליריס לאחר ואת לשנים מחיצי לוג לשלשה ולארבעה
מלוג לחמשה ולעשרה ולמאה ר' יוסי או וכלבר שלא יפחות לאחרון שבהן
מרבי עיה מוסיפין על הראשונים ואין מוסיפין על השניים ב כל הכלים
שהנין ליריס אפי בכלי גלילים וכלי אבנים ובכלי ארם אין נותנין ליריס לאנרפנו

בולר השומאה אינו מטמא את הידים " ג " א"ר מעשה באחד שנאמר לפני
אבטא ואמרה לו נפסדה ידי לאויר כלי חרש אלא היתה טומאתו ולא שמענו מה
אמרה לו אמרו חכמים מכאן אמרו הסיכו שאמרו מטמא את הידים
בולר הטומאה אינו מטמא את הידים " ד " מלהטהל את התרומה מקשמא את
הידים להיות שניות והיד מטמא את חברתה רבי יהושע וחכמים אומרים שני עשרה
שנים אלו להם והלא כהני הקדש שניים ומטמאין את הידים אמרו לו אין דנין
רבי תורה מרבי סופרים ולא רבי סופרי מרבי תורה ולא רבי סופרי מרבי סופרי "
ה " ריעועות תפילין עם התפילין מטמאות את הידים ר' שמעון אומר ריעועות
התפילין אינן מטמאות את הידים " ו " גיליון שבספר שמלמעלן ושמלמטן
שנתחל ושנגנות מטמא את הידים ר' יהודה אומר אם שנגנות אינו מטמא עד שיעשה לו
עמוד " ז " ספר שנמחק ונשתיירו בו שמנים וחמש אותיות כפר והדי בנסתם
הארון מטמא את הידים מגלה שנתנה בה שמנים וחמש אותיות כפר ויהי בנסוע הארון
מטמא את הידים כל כתבי הקדש מטמאין את הידים שיר השירים וקהלת מטמא
את הידים " ח " ר' יהודה אומר שיר השירים מטמא הידים וקהלת מחלוקת ר'
יוסי אומר קהלת אינה מטמאה את הידים ושיר השירים מחלוקת ר' שמעון אומר קהלת
מקולי בש ומחומרי בה " ט " אמר שמעון בן עזאי קבל מפי שבעים
ושנים זקן ביום שהושיבו את ר' אלעזר בן עזריה בישיבה ששיר השירים וקהלת מטמא
את הידים אמר עקיבא חס ושלום לא נחלק אדם בישראל על שיר השירים שלא מטמא את הידים
שאין העולם כדי יום שנתנה בו שיר השירים לישראל שכל הכתובים קדש ושיר
השירים קדש קדשים ואם נחלקו לא נחלקו אלא על קהלת אמר יוחנן בן יהושע
בן חמיו של ר' עקיבא כדברי בן עזאי בן נחלקו וכן גמרו "

פרק ד

א ביום נמנו וגמרו על עריכת הגליון שהיא משני לוג ועד
השעה הכין שנתרקה שהיא טמאה מדרס שרי עקיבא אומר
עריכת הגליון כשמה " ב " ב ביום אמרו כל הזמנים שניתנו שלא לשמן כשרי
אלא שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת והאשם כל זמן
שלא שמעון בן עזאי מקובלני מפי שבעים ושנים זקנים ביום שהושיבו את ר' אלעזר בן
עזריה בישיבה שכל הזבחים הנאכלין שניתנו שלא לשמן כשרין אלא שלא
עלו לבעלים משום חובה חוץ מן הפסח ומן החטאת ולא הוכיח בן עזאי אלא
העול ולא הורו לו חכמים " ג " ב ביום אמרו עמון ומואב מה הם בשביעית
בזמן ר' טרפון מעשר עני ומעשר שני אלו בן עזריה מעשר עני ומעשר שני
עליך הראיה ללמד שאתה שכל המחמיר עליו הראיה ללמד "
ד " אמר ר' אלעזר בן עזריה ישמעאלי אני לא שניתי מפרד השניה טרפון אחי שיבה
ועליו הראיה ללמד " ה " השיב ר' טרפון מיצרים חויבה לארץ ועמון ומואב
חויבה לארץ מה מיצרים מעשר עני בשביעית את עמון ומואב מעשר עני בשביעית
ו " השיב ר' אלעזר בן עזריה בכל חויבה לארץ ועמון ומואב חויבה לארץ מה בכל
מעשר שני בשביעית את עמון ומואב מעשר שני בשביעית " ז " אמר טרפון
מיצרים מפני שהיא קרובה עשאוה מעשר עני שיהו עניי ישראל נזונין עליהם בשביעית
את עמון ומואב שהן קרובין נעשין מעשר עני שיהו עניי ישראל נזונין עליהן בשני

ח אמרו לו לך לשון עזרי הרי אתה כמוהן מימון ואי אתה אלא במפקיד נפשו
קודם אתה השמים מלהורידן טל ומטר עכ"ל הוקמע אדם שהיה כי אתם קוראים אותי
ואמרתם במה קנענוך המעשר והתרומ' השיב ר' טרפון ט אתה הוש הריני
כמושיב על רבי ר' טרפון אחי אבל לא לענין דברים מיוחדים מעשה חרש וכל מעש
ישן והערון שלפנינו מעש חרש ירון מעשה חרש ממעש חרש ואלירון מעשה
חרש ממעש ישן מיוחדים מעשה זקנים וכל מעשה נביאים והערון שלפנינו ב
מעשה וקנם ירון מעש וקנם ממעשה וקנים ואלירון מעשה וקנים ממעש נביאי
נמוט וגבורו עמין ומואב מעשר עני כשביעית ' ' וכשכא' יוסין רומסקי
אעל ר' אש' כלוד אל צרה חירוש היה לפם כניית המדרש היום אל נמוט וגבורו עמון
ומואב מעשר עני כשביעית ' ' יא נכה ר' אשור בן עבדי וא סור ית ליורי אוי
ובריהו להודיעב יצא אמר להם אל תחושו למנינכם מקובלני מרבן יוחנן בן זכאי
ששמע מרבו ורבו מרבו הל' למשה מסיני שעמון ומואב מעשר עני כשביעית '
יב בן כיום נא יהור גר עמוני ועמיר לפניהם כבית המדרש א להם מה אני להא
בההל אל רג אסור אתה אל ר' יהוש מותר אתה אל רג הסתב או לא יבא עמוני
ומואבי בקהל ית אל ר' יהוש וכי עמונים ומואבי במקומן כת עלה בסחריב מילך אשו
וערבב את כל האומו עכ ואסיר גבולות עמים ועהירותיה שוסתי ואוריד כאמיר
יושמים אל רג הסתו או ואחריכן אשיב את שבות בני עמין ובגרחורו אר יהושע
הכתו או ושבתי את שבות עמי ישר' ויהור אמר ית ועדיין לא שבו והתירוהו לבא
בקהל ' יג הרגוס שבעורא ושכרניא מטמ' את הירים הרגוס שכתב עברי
ועבריה שכתבו תרגוס וכתב עברי אינו מטמ' את הירים לעול אינו מטמ' עד שיכתב
אשורית על הספר ובריו ' יד אומרי יעזקין קובלין את עליך פרושין
שאתם או מהכי הקרש מטמאין את הירים וספרי המינים אין מטמ' את הירים
א רבן יוחנן בן זכאי וכי אין לנו על הפרושין אלא זו בלבד הרי הן או עיצמו חמור
טהורין ועיצמות יוחנן כהן גדול טמאין אמרו לו לפי חיכן היא טמאתן שלי
יעש ארם עצמות אמיו ואמן תורמות א להן את מהכי הקרש לפי חיכן היא ב
טומאתן וספרי המינים שאינן חכיבין אינן מטמאין את הירים ' טו אומ'
יעזקין קובלין אנו עליכם פרושין שאתם מטהרין את הנעזק או פרושין קובלין
אנו עליכם יעזקין שאתם מטהרין את אמת המים הבאה מביה הקברות או יעזק'
קובלין אנו עליכם פרושין שאתם או מה אם שורי וחמורי שאינו חייב כהכ
מיעות הריני חייב כגיהן עברי ואמתי שאינו חייב כהן מיעות אינו דין שאהא חייב
בטהן אמרו להלא אמרתם כשורי וחמורי שאין להם רעה תאמרו בעברי ואמהי
שיש להם רעה שאם אקניטנו ילך וידליק גרישו של אחר ואהא חייב לשלם '
טז את מין גלילי קובל אני עליכם פרושין שאתם כותבין את המושל עם
משה בגט או פרושין קובלין אנו עליך מין גלילי שאתם כותבין את המושל עם
השם נרח ולא עוד אלא שאתם כותבין את המושל מלמעלן ואת השם מלמטן
עכ ויאמר פרעה מי ית אשר אשמע בקולו ובשלקה מה הוא או ית הירי ואני
ועמי הרשעים '

חסלת ירים

כל שהוא יר ולא שומר מישמ/ ומטמא
ולא מיעטרת שופת אעפ שהוא יד מישמ/
ומטמ/ ומיעטרת לא שומר ולא יד לא מישמ/ ולא מטמיא " כ אילו טמאו
ומיעטרתן שרשי השוש והכיעלים והקפלוטה כמין שהן לחין והפטמא שלהם
בין להוק בין יבשה והעמוד שהוא מכוון כנגד האוכל ושרשי החורים והיענן ב
והנפוה רבי ר מאיר או שרש יענן וגרול מיעטרת והכין שלו איט מיעטר
שרשי המערא והפוגם ירקוה שרה וירקו גיעה שעיקרם לשתלים והשורה של
שכלה והלפש שלה ר אשור או את הסיג של ריצפים הרי אילו מטמאין ומיטמאין
ומיעטרפין " ג אילו מיטמאין ומטמאין ומיעטרפין שרשי השוש והכיעלי
והקפלוטה כמין שהן יבשין והיבשין בזמן שאינן מכוון כנגד האוכל ויד הפרט
טפח מיקן וטפח מכאן יד האשטל כל שהוא וונג של אשטל שריקנה ויד מכף
של המרה ארבעה טפחים וקנה של שבלת שלשה טפחים ויד כל הנקיערי שלשה
שאין דרכן ליקיר ידיהן ושרשיהן כל שהן ומלענן של שכלין הרי אלו מיטמ/
ומיטמאין ומיעטרפין " ד אילו מטמאין ולא מיטמאין ולא מיעטרפין ד
שרשי קלפי אפרוב וחליפו הרירין והלפה את שרוקן להזנו ונעקרו ר יוסי מטמא
בגולן ומטהר בקל בשרשי קלפי אפרוב והלפה " ה כל ידות האוכלין שבכפן
בגרן טהורין ר יוסי מטמ/ פסיגה של אשטל שריקנה שייר מהגרגר אחד טמאה
שרויט של המרה שריקנו טהור שייר בו המר אחת טמא וכן בקטניות שרנייט /
שריקנו טהור שייר בו גרגר אחד טמא ר לעזר בן עזריה מיטהר בשל פול ומטמ/ בשל
חיטניות מפני שהוא רועה בשמושן " ו עוקצי האגסים וגרוגרו והכלימי
והחרובין הרי אלו מיטמאין ומיעטרפין ר יוסי או את עוקצין דלעת "
ז עוקצי האגסים והקרויעטמלין הפרישין והחוזרין עוקצין דלעת טפח עוקצין
קרנב טפח ר לעזר כל יערוק או טפחיים הרי אילו מיטמאין ומיטמאין ומיעטרפין ב
ושיאר כל העוקצים לא מיטמאין ולא מיעטרפין "

פרק ב

זיתים שנכנשו נטרפיהן טהורין לפי שלא נכנשו אלא
למראה כשות של קישות והבוץ שלה טהור ר יהודה
או כל זמן שהיא לפני ההגר טמאה " ב כל הגלעינין מיטמאו ומיטמאו
ולא מיעטרפו גלעין של רוטב אעפ שיצא מעטרפה ושל יבשה אינה מיעטרפת
לפיכך חומס של יבשה מיעטרת ושל רוטב אינו מיעטרת אינו מיעטרת גלעין שמקיע
יוצא שכעדר האוכל מיעטרת עיצם שיש עליו כשר שכעדר האוכל מיעטרת "
ג היו עליו מיער אחד ר ישמעאל או רואין אותו כאילו הוא מקיפו כשבשה וחס
או שכעדר האוכל מיעטרת כגון הסאה והאזוב והקודנית " ד הרימון והאבטיח
שביקוק מקיפתו אינו מיעטרת שלם מיקן ומיקן ונימוק מן האמיצע אינו מיעטר
הפטמ/ של רימון מיעטרפה והמן שלו אינו מיעטרת ר אשור או את המדרך טהור "
ה כל הקליפין מיטמאות ומיעטרפות ר יהודה או שלש הליפין בגיגל
הפנימית בין שלימה בין קרורה מיעטרפת והאמיצעית שלימה מיעטרפה וקרורה
אינה מיעטרפה והחיצונה בין כך ובין כך טהורה " ו המחזק לשל אעפי
שאינו מוק אינו חיבור לכמוש ולשלוק ולהניח על השלחן

אוכלין שהתחיל אינו חייב ״ יא האוגוים שאמנם והפעלים שחסרין הרי אילו
חייבין התחיל לפרוק כאוגוים ולפעל כפעלים אינו חייב החטנים והשקדים חייבין
עד שיורסס ״ יב מגולגלת לפעמים שיוצא ושלוקה עד שירתח עצמו שיש
בו מוחו חייבין עד שיוציא הימין שחייבין עד שיחקיש עליו כקנה כויצא בו
שלל המנסכים והכוס שהוא רבוע כמין חלוני עד שיתחיל להתיר ״ יג
עלה וירקות יורקין מיטרפין ולבנים אינן מיטרפין ואין עד יערוך או הלבניב
מיטרפין כאערוב מפני שהן אוכל ועוזרין פעמים שהן משמרין את האוכל ״
יד עלי ביצלים וכני ביצלים אם ישרקן רוב משהעריר כגמות שהן אם יש בהן
חלל כמעיר אם חללן פה פנגלה משהפי שהיא אם יש בה חלל ממשן
את חללה כשר השגל שנפתח וכשר וקצה שנתמעט משהעירין כגמות שהן ״
טו קישות שנטשה בעיניץ הפרידה ויצאה חוץ לעוצין טהורה אלו שמעון
מה טיבה ליטהר אלא הטמא כטומאתו והכשר יאכל ״ טז כלי גלליב
וכלי ארמ׳ שהשרישן יט׳ ליטהר אינן מכשירין את הזרעים עיניץ נקב
אויט מכשיר את הזרעים ושאויט נקוב מכשיר את הזרעים כמה הוא שיעורו
כדי שויצא ט שרש קטן מילאהו עפר שפתו הרי הוא כשכל שאין לה ליונו

פרק ג

יש יעריכין הכשר ואין יעריכין מחשבה
והכשר לאהכשר ולא מחשבה כל האוכלין המוחדים
לאדם יעריכין הכשר ואיטן יעריכין מחשבה ״ ב החוכך מן האדם ומן
הבהמ׳ ומן החיה ומן העופות מעלה העות הטמא והחלב ככפריים ושאר כל ירקו
שרה ושמיקעין ופטריות ר׳ יהוד אומ׳ חוץ מטרישי שרה והרגילה ועין החלב ר
שמעון אומ׳ חוץ מן העכביות ר׳ יוס׳ אומ׳ חוץ מן הטולענין הרי אילו יעריכין הכשר ״ וה שנ
ג עלה נהמ׳ טמאה בכל מקום נגלה העות הטהור והחלב ככפריים יעריכין
מחשבה ואיטן יעריכין הכשר נגלה נהמ׳ טהורה בכל מקום נגלה העות הטהור
והחלב כשווקים אינן יעריכין מחשבה ולא הכשר ר׳ שמעון אומ׳ את הגמל ב
והארנבת והשפן והחזיר ״ ד השגה משתנה טעמ׳ בקרירה אין בה משום
רומ׳ ואיזה מטמאה טומאת אוכלין לולבי ורדים ושל ערבי ושל עלה הלוף השוט
איטן מטמאין טומאת אוכלין ער שיומתקו׳ שמעון אומ׳ אף של פקועה כויצא
מהם הקושט והחימום וראשי כשמים התיאה והחילתה והפלפלין וחלוה הייע
נלקחין בכסת מעשר ואיטן מטמאין טומאת אוכלין רבי׳ שמ׳ אומ׳ יוחנן בן נורי
אם נלקחין בכסת מעשר מפני מה איטן מטמאין טומאת אוכלין אם איטן מטמא
טומאת אוכלין את הם לא ילקחו בכסת מעשר ״ ו הפגים והכוסרי עזיב
מטמ׳ טומאת אוכלין ר׳ יוחנן בן נורי אומ׳ משיכיאו לעונת המעשרות פרייני זה
ועבדים כש מטמאין ובה מטהרין הקיצח כש מטמאין ובן למעשרו ״
ז הקור כעין לכל דבריו אלא שהוא נלקח בכסת מעשר כפוניות כאוכלין
שפטורין מן המעשרות ״ ח רגים מאמתי מקבלין טומאת כש או
משייצורו ובה אומ׳ משימותו ר׳ עקי׳ אומ׳ אם יטלין לחיות יחור של האנים
שנפשח ומיערה נקליפה ר׳ יהוד מטהר וחכמ׳ אומ׳ אם יכול לחיות והבוצל שנעקרה
ומיערה ואפי׳ כשרשקטן טהורה ״ ט חלב נהמ׳ טהורה אויט מטמ׳ טומ׳

נגלה לפניך אלהינו יצריך הכשר חלב נוסח טמיאה מקטע טומאת נגעים לפניך אליהו
יצריך הכשר רבים טמיאין וחגבים טמיאין יצריכין מחשבה גכפויים עזרה רבריבים
רש"י אז הרי בקרקע ומותקן שליה פרוכל ושניה מקבל טומאה בקהוקה והרוח
ממנה כשהתחיל והחכם אלא אונה כקרקע ואין טהבין עליה פרוסל ומקבלה
טומאה בקהוקה והרוח ממנה כשהתחיל פעזר חלות רבש מאמתי משמאנה
משום משקה כש אלו מקבלין ואלו אין מקבלין

חסלת מס עקיצין תל

חזק ונתחזק הכותב לא יוזק

אני שלמה בר שמשון ולחה כתבתי כל הששה

סדרים לארבי

הרב ז וסמו ולחה וסיומיהם בשנעה עשרי יום לחדש

טבת שנת מאה ושלש לאלת ששי לי יצירה

היצר ית יאריך ימיו ושניו וירבה את גבולו

בתלמידים ויזכה זרעו וורע ורעו עד סוף כל הדורו

להנות בן ויקיים בו מקרא זה לא ימוש ספר

ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יתי משתה וער

עולם אמין סלה ותורה תהא חוזרת לאכסניא שלה

564 G

בעשרה

ארבע

חסלה מסכת אבות דר"ל

אחל מס דרך ארץ בעה

חרבן

פליק מס דרך ארץ הל יה

הי לך פרקי בן עואי

כ שויו יה להעתק יומבה דברים על לבו
וכעין עניושיבוחיו לעולם ומיון
כי לאין קוץ ויה הוידויין ומה עתיד
להיות ומיון כי ומקום המשכן ואין בולין לאיבוד ומיון כי
ומיון כי ומקום הטומאה ולאין בו ומיון כי ומקום הטהרה
ומיון כי ומלה מרובה ומקום שיהיו אנשים ולאין בו הולך
לשלוח ולירון עליהם כשהוא שולח מעות ואגרות ומיון
כי ומקום שיהיו עליו ומיון כי ומקום שיהיו עליו

שלמו פרקין עואי הל

כלה

שאלו

חסלת מסכת כלה רבתי

הי לך מסכת סופרים

אין

אין

פר יא

פר יב

פר יג

פרק כא

חסלת מסכת כותים הלל

הילך מ' גרים

הרוצח

חסלת מסכת גרים הלל

הי לך כרך הנאי ואמיראים

משנה

טופסי שטרות

כתובה

נכך ליה פלוני שעת כך וכך למניינא פלוני וכו׳ פלוני בר פלוני חתם

כתובה אלמנה

ביום פלוני פלוני בר פלוני אמר לה לפלונית בת

כתובה דמדכר נכסי

איך פלוני פלוני אמר לה לפלונית בת פלוני

כתובה דמדכר נכסי

איך פלוני פלוני בר פלוני אמר לה לפלונית בת

גיטא דכתובה

אנו פלוני פלוני בר פלוני בשעה שכתב לה

מתנה ראשונה

אנו

מתנה לחוד

כך

מתנה

אנו

עזואה

אנו

גט מאוחד

ביום

גט חליצה

מאי

גט שחרור

ביום

גט כריתות

אנו

גיטי כהמה

ביום

פרשה

כך היה שוה לפלוני כפלוני הוא שלי עדיף כקטן ומתנה

מחמה

שקולות זו כנגד זו דינים הם ומשנתנו הולך
ושטות לו מה קדקד פלוני ויש לו פלוני
שמן דומה ושטות גדולה שהיה בעפרה ומי שיש לו שלשה
שקל מזוזה ובכל העיר ושלש יהיו פלוני פרשטג
ומזוזה לזון ולזון לחרש ולחרש לפלוני ולפלוני
ולפלוני ולפלוני ולפלוני ולפלוני ול

מורעא

כך היה שמעון לבעט פלוני פלוני ופלוני עדים וקנו ממנו שדה
והתנו עמו כך ובתנאי ש חלק שלישי ורבעי וכן
וחתמו עמו וכשבאו לחתום נמלך ואמר שלא עשיתי
עליו ולפי שאמר עליו ואמרו לו כך וכך עשית לו
ולא יכלו עדים לחתום ולא על ידיו שלוח ועשו
עליו ויכול לומר לו לא אמרתי לכם שאחתום לו כ
עשה שיטול עליו קנין ויפה כח שבאחרונים לו
עליו ויהא יכול לומר לו לפי שאמרו לי כך וכך
ולא אמרתי לכם שאחתום לו כ ולפי שאמרו עליו
ואמרו לו כך וכך ולא אמר לא עשיתי ש
בית לוי

שליח לקבל גט

כפניני שיש התנאים ושטה פלוני כתב ל
וקנה מפלוני פלוני כקנין ושטר וחתמו עדים
לקבל גט מפלוני לפלוני אשתו ושלחה לו בשטר
ואמרו שהשליח הגיע לה וקבלה ושטה שאמר הגט אין מקוין
ואינו יודע שהגיע לה ואפילו הכי כיון שהגיע לה
ואמרו לו שקבלה הרי הגט מקוים ושטה
וחתמו ונתנו מפלוני לפלוני וכו כמו פלוני

שטרות אלמנה

כפניני כך הוא שטרות שטרות פלוני כתב
ונתן פלוני שטרות לאשתו שאחר שהגיעו
אותם לידה וקראתי השטרות ומצאתי שהם
כתובה שלה ונתן לה אותם ואמר לה הרי כתובתך
ואינו יודע אם קראתי כתובה אחת או שתים
ואם נתן לה כתובה אחת או שתים ואם
נתן לה כתובתה או לא נתן לה כתובתה
ואם נתן לה כתובתה אם נתן לה כל
כתובתה או לא נתן לה כל כתובתה
ואם נתן לה כל כתובתה אם נתן לה
כתובתה בשלמות או לא נתן לה כתובתה
בשלמות ואם נתן לה כתובתה בשלמות
אם נתן לה כתובתה בשלמות בעדים
או בלא עדים ואם נתן לה כתובתה
בשלמות בעדים אם נתן לה כתובתה
בשלמות בעדים בפני בית דין או
בלא בית דין ואם נתן לה כתובתה
בשלמות בעדים בפני בית דין אם
נתן לה כתובתה בשלמות בעדים בפני
בית דין בזמן שהיה בעלה בעיר
או בזמן שהיה בעלה חוץ לעיר
ואם נתן לה כתובתה בשלמות בעדים
בפני בית דין בזמן שהיה בעלה בעיר
אם נתן לה כתובתה בשלמות בעדים
בפני בית דין בזמן שהיה בעלה חוץ
לעיר אם נתן לה כתובתה בשלמות
בעדים בפני בית דין בזמן שהיה
בעלה חוץ לעיר אם נתן לה כתובתה
בשלמות בעדים בפני בית דין בזמן
שהיה בעלה חוץ לעיר אם נתן לה
כתובתה בשלמות בעדים בפני בית
דין בזמן שהיה בעלה חוץ לעיר
אם נתן לה כתובתה בשלמות בעדים
בפני בית דין בזמן שהיה בעלה
חוץ לעיר אם נתן לה כתובתה
בשלמות בעדים בפני בית דין
בזמן שהיה בעלה חוץ לעיר
אם נתן לה כתובתה בשלמות
בעדים בפני בית דין בזמן
שהיה בעלה חוץ לעיר
אם נתן לה כתובתה
בשלמות בעדים
בפני בית
דין

שומא

אנחנו שומאין הנותנין לומר כך היה שמעון
כך ואלמן כשלוחתו לשום שדה פלוני בפלוני
היה שדה זאת שמשה כך פלוני בפלוני בפלוני
ובפני פלוני כך ובפני פלוני כך ובפני פלוני
הלך שמעון מכר שדה זאת לראובן ובעלה
עמו ולבעלות הבית ומקחה ושטר שלו ומכרה
ושפשט ומקח אותה מכר ראובן לשמעון

טופס הגט ומשפטו ופרושו

בשנת

כשנת

תוכן פתיחין

תשלח לי עולם

אלה

תקיעת בנין גדשם ויזור גילה נע
ויקוש שישי כוזרים כף שוס יעני יזרע דיך שט
והזיניו יוחי דרין על פי החרס נפני עריס כשרין
יפילו נשוק חלה עליון עד שיניו וישעין בכר
ויאלילו עלין עריס ולינו יזרעו סגדי עליו לשכרי עליו שיניו כותבין סרעות
עליון עריס ויזהרי טעותם ילך התנגע לדרכו ועל התנגע להזי יזחיין

החרם

לשלח לו פסק דין שהחריס יבנו גדשם שליש לישיו שתי
עשרים יזין להתיזה נמוזה יזושים וישלש וירעת שען
ויניזו ניזוזו ניזיה ויעפת וגם יזותם לזין יסכיזו יוס לזין יריזו טעשו עליזו
להזיר ושתהזין כתובתה עזיבה ויזוקת כיד עזיזן וניזעת ניזש טעות:

תשובת

יד: ויש לו כלתחריס יש חרס כזהזונת לכריס התשזושות
להתיר: והתיה נשלשים ונכלן עד שיריזו טעשו ויטיר

והחרם

התיה ניזיזה ויזין עיך יזך: וזיזעת:

כשארם

וזזיזן הכזו לדין יזיזן יכול לזעל יזיר זתלת הזזנה
עד שיכשלו בפעיכם ניזחזיה ויזחיכן ויטעו לכלן

המשאל

ביזת השעת לריכם ויש לן ניכ ושטה ליזחז והכם יזיזן
יכול לשוטיה עליזן יש לזן יזוסיף לכלן: מי

שיזכיה

כל הקהל חכם שכל
הישות כידו לפעל תפלה עד שיקבלו
זי שיזדע ויזודתו שזם כזר לך ויזיר עין ויזין יזרם יכול לדחות ולזה
יזעו לך לדין וכן עיזעו נספר נרפלי: כתשובת

ולזה לשונם

טעות ספק על חכזו יזין יכול להשביען הכסת יזכל יכול להחריס
ע כל הקהל כסם והתנגע עזיהם ויזדו היזות ויזין יכולעבד:
יש לקיים כפי הנשבעים ש כסק יכול להשביע כחרס כזה הזעדת
יזיש: עכל כרפלי: אם עשו

הקהל תקעת

עשיים ווו תקעת יזחרות והסכיזו היזכ
יזין הזיעיט יכל לפעל לפי יזיר ה להחריש כדבר ע הכל לפי יזיזת
עזכי העיר לפי ועכ"ל לפי יזיד שיעה:

המפקיד

ספריס יעל חכזו יזין לפחד כפי לעבדם נשכיל
שוס תביעה שיש לן עליון ויכול זה חרס קדזונית. הוסיף רבנו הקם
על כל הקהילות יעלו שיולי הקהילות כיל לעבד הספר שבויו ואחד
יכו ולזו שוס וכו יזחר: בין

שהשיל

יזין יכול להזיזיע הענה עד שיקבע ויעשה ווו ושטו
שאחר כך יכול להזיזיע ויזיף לו כוס שיקבע ש ופח לעשק עליו
עליון כך עד ששיעשה לפי יזיזת הקהל הולך יפח לו כישור לן על פי בית
ויזוזר שפשיל לו היזתה הזין לוקח: בנו

הנפקדים

כוס כפר ויזיזיזן עזות שקורין עיגרש ויניחין יזותם
בבית הכנסת כי יש חרס נדנר ויוס עשיש שע עזות היזחד יכהן
בבי הכנס ולזחד נעריס ויוס שיתפללין ביחד וכל נדריס שעזירין
בבי הכנס ישלחו נזותה העיר כיוצא בזה וכתבתם יוס יש לזן ויעבד
כעיר: הערבים

אם

יש חרס תבעם לו יזחד ויזעשו יזותה העיר ויוס לזיתבעו
זו פעור ניזן החרס: יש כתת הכנסת ויכין יזעזר עם יזין
יזחד ויזהס ישיזיו לעזות ויש שהתחיל שליח לעבור להתפלל
ש שיקנין תפלתן ויוס התחיל קדישו וקדושה עזירין יכול יזין. כלזי
ויזש "עכ ויזתכ הרי ושזה ויכרעין" ויזיר יהוסיפה עזיזן זו
דחוספתה היין יוס עיזו ויקעתן יגזיר ועל כלן הויו זו ועזכי"ו
עיזיו כתו שיזין לעזל תפלה כשתחיל יוס לזין כעל ג תפלות
ועשיכל תקעת הקהל יזה לתפלה ויזתר:

אב

נתן

אין

גר

חתן

אנשי העיר

שלא

גשם

שלא

אין ערין

אם

שלא

אדם

עץ

אפילו

להכנס

שלא

שלא

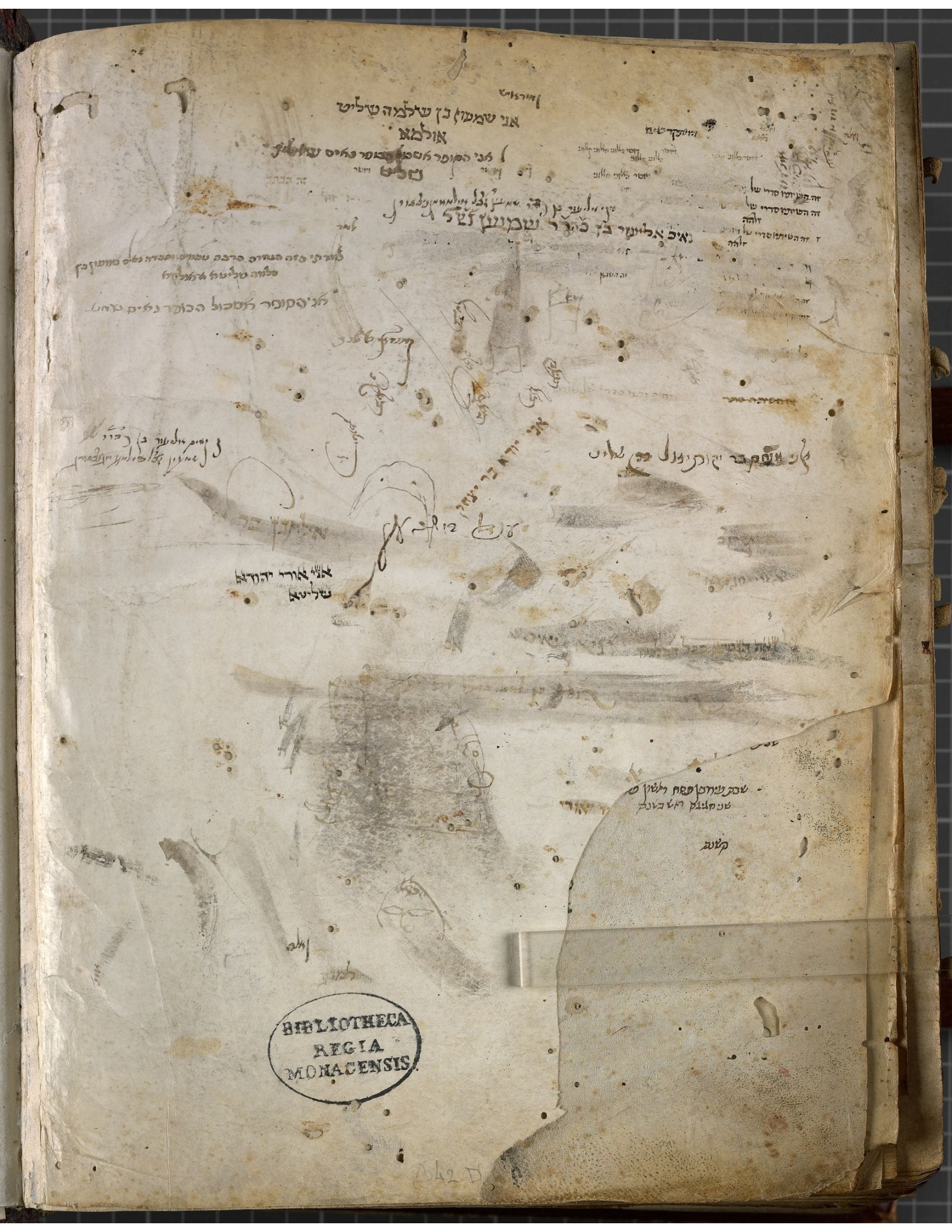
שלא

מקום

ריבוי דיבורים

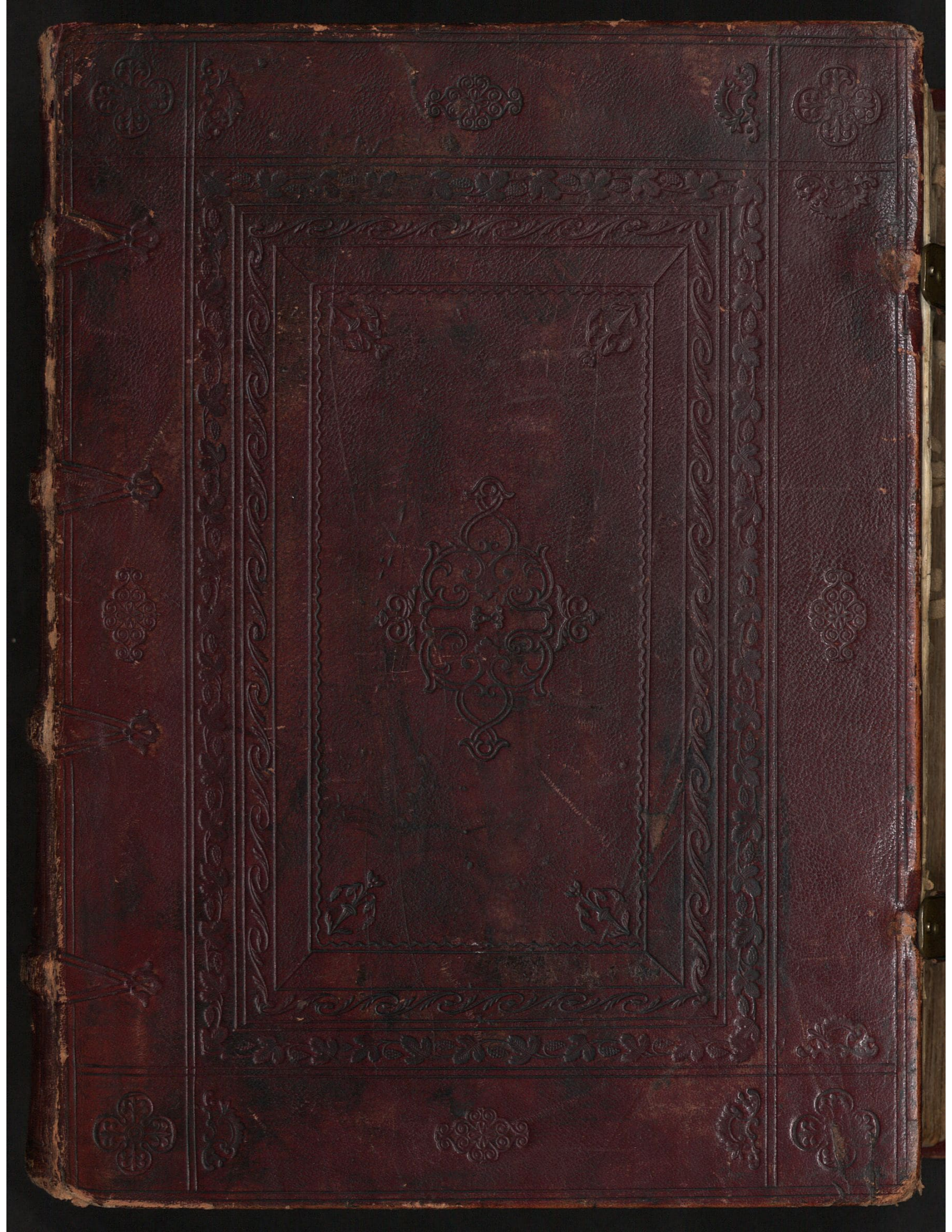
BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

Property of the Library of the Jewish Theological Seminary of America


BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS

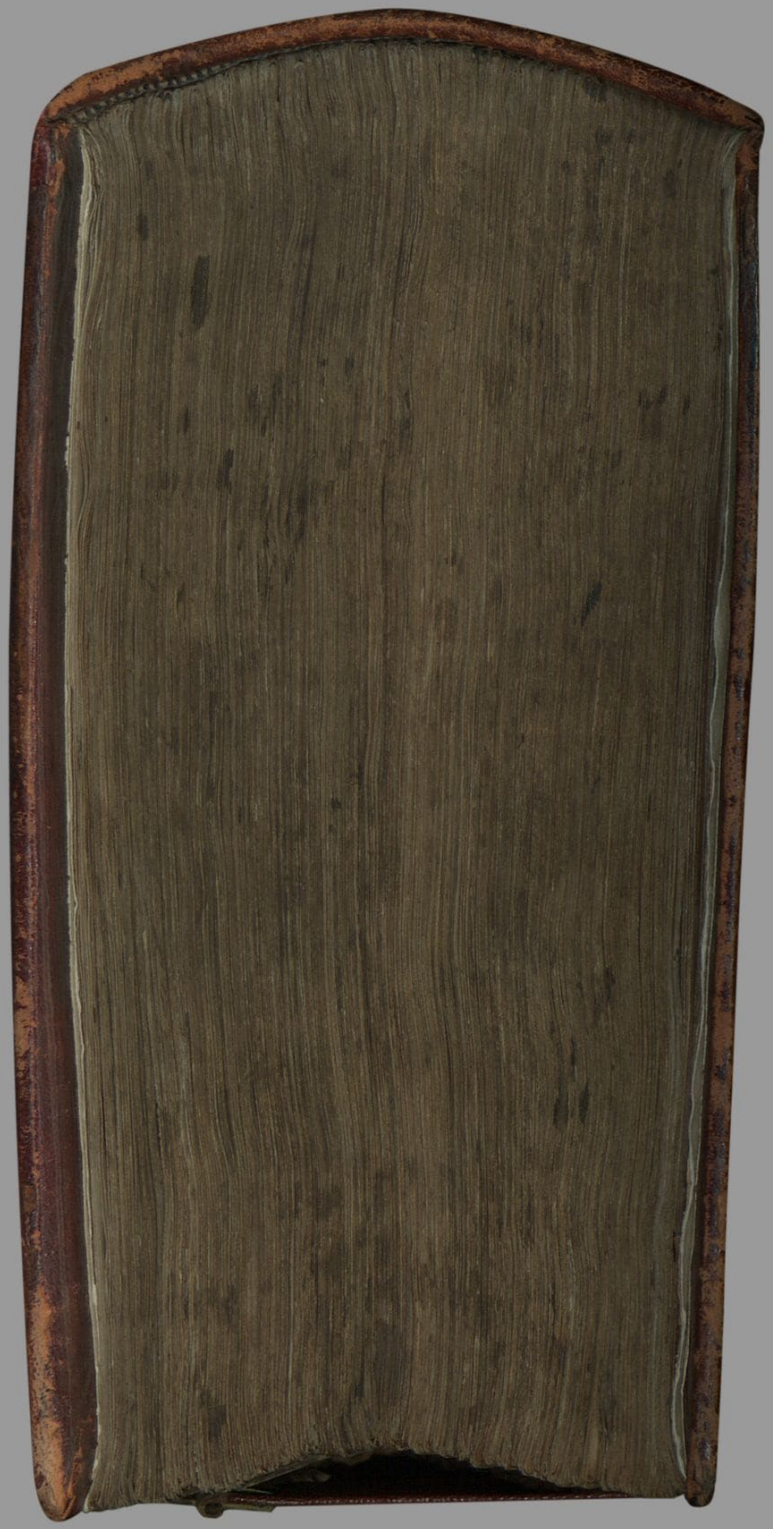
Cod. hebr. 95

Nr. 1845 Ausgang: 24. VII. 1957
I. Schäden: m n r za zae
II. Behandlung: 2 76 77 25 36 39
III. Besonderheiten: mit Kasette in Ganzpergament



Cod. hebr.
95

TALMUD
HEBRAICE.
Codex membranaceus.







Nach Bl. 101 neu paginiert:

Bl. 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109
Bl. 272 doppelt als 272 a u. 272 b
Bl. 390 fehlt
Bl. 442 doppelt als 442 a und 442 b
Bl. 513 doppelt als 513 a u. 513 b
Bl. 543 fehlt.
Bl. 572 fehlt.

